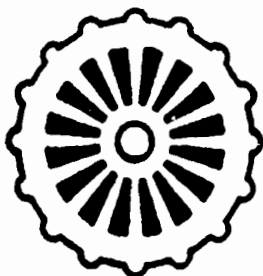

බුද්ධචර්යාවේ ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලා 2 (2)

විනය පිටකයෙහි

02 වන ග්‍රන්ථය

(ආනිය භාගය)

පාවිතනිය පාලි

ලඬකා බොද්ධ මණ්ඩලයේ ආරාධනයෙන්
ශ්‍රී ලඬකා රාමණ්දතිකායේ මහානායකධුර්වර
විද්‍යාවිඤ්ඤා, රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාග්ගිවරාචාර්ය

ඉදුරුවේ උතතරානන්දාභිධාන

මහාඥානපීඨයේ විසින් කරන ලද
සිංහල පරිවර්තනය

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන සමපාදක මණ්ඩලය විසින්
සංශෝධිත වූ

ශ්‍රී බු. ව. 2549

රාජ්‍ය ව. 2005

Buddha Jayanti Tripitaka Series- Volume 2 (ii)

The Second Book in the
Vinaya-Pitaka

2

PĀCITTIYAPĀLI (II)

With the Sinhala translation by

Venerable Vidyāvisārada Pandita

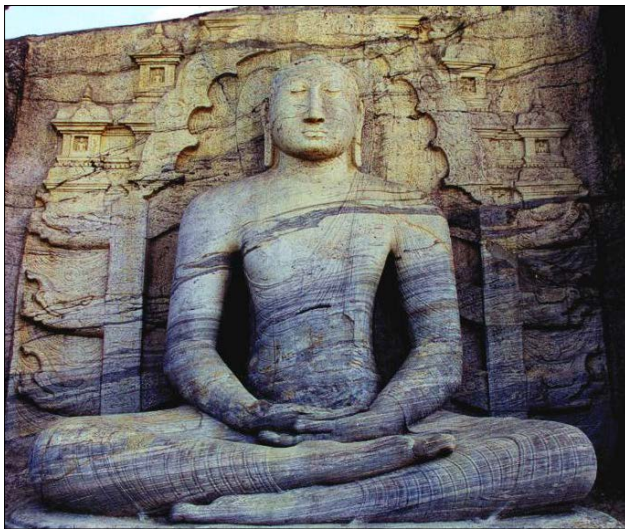
Induruwe Uttarānanda

Mahānāyaka Thera of
Sri Lanka Ramañña Nikāya

Revised and edited by

The Editorial Board of

The Thripitaka Translation Committee

නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !
නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!
නමෝ තස්ස භගවෙනෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස !!!

මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව,
 නිවනේ සැනසීම සොයන සෑම ලොවසියෙකුටම
 පරිහරණය කළහැකි ලෙස සැකසීමට නන් අයුරින් දායකත්වය දැක්වූ
 සෑම උතුමන්ටම පළමුව ස්තූතිය පුදකරන අතරම
 යමෙක් මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව පරිහරණයෙන්,
 යම් සත් කටයුත්තක් කරන්නේනම් එහි ද,
 නිවනේ සැනසීම ලාබනම් එහි ද
 සියලු ආනිසංසයෝ මෙම බුද්ධ ජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථ මාලාව
 මේ අයුරින් සැකසීමට දායකත්වය දැක්වූ
 ඔවුන් සෑම දෙනාටම අනුමෝදන් වෙත්වා!!!
 නිවන් දකින තුරු අභිචුර්ධියක්ම වෙත්වා!!!
 පතනා බෝධියකින් වහා වහා නිවනේ සැනසීම ම අත්වේවා!!!

ඔබ සැමට යහපතක්ම වෙත්වා!!!

සැලකිය යුතුය :

මෙම පොතේහි පටුන, පිටු අංක 28 හි ඇතුළත් කර ඇත. එහි පටුන මත ඇති මාතෘකා මත click කිරීම මගින් ඊට අදාළ පිටුව වෙතට යොමුවේ. නැවත පටුන වෙතට යොමුවීමට Table of Contents හෝ පිටු අංකය (28) සටහන් කර යොමු වන්න.

විනයපිටකේ
පාවිතනියපාලී
හි කවු නි වි ග ඩෙගා

විනයපිටකයෙහි
පාවිතනියපාලී
හි කවු නි වි ග ඩගය

**“තරාගතපසවෙදිනො හික්කවෙ ධම්මවිනයො විවචො විරොචති
නො පටිඤ්ඤනා.”**

**“මහණෙනි, තරාගතයන් වහන්සේ විසින් දෙශනා කරන ලද
ධම්ම හා විනය විවෘත වූයේ බබළයි. වැසුණේ නො ම බබළයි.”**

(අභිතුංගරතීකාය, තිකතිපාත - හරණ්ඩවග්ග, 9 සූත්‍රය)

පටුන CONTENTS

	පිටු
සංස්කාරක නිවේදනය	xiii-xiv
ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය	xv
ප්‍රසතාවනා	xvii-xxxii
සංඛ්‍යාත නිරූපණය	xxxiii
පාළි භාෂාව	xxxv
පාචිකිය පාළි - භික්ෂුනීවිභවන විසය සූචිය	xxxvii-xxxx
පෙළ හා පරිච්ඡිතය	2-383
ගාථාදිපාද - අනුක්‍රමණිකා	—
සංඥානාම - අනුක්‍රමණිකා	385
විග්‍රහපදනු ක්‍රමණිකා	387-392
ඉද්ධාඉද්ධ නිරූපණය	393

සංස්කාරක නිවේදනය

ත්‍රිපිටක පයඝාජනියට ඇතුළත් විනයපිටකයෙහි ග්‍රන්ථ පඤ්චකයෙන් දෙවැනි පොත වූයේ පාවික්ඛියපාළි යයි. එය බුද්ධජයන්ති ත්‍රිපිටක ග්‍රන්ථමාලායෙහි දු දෙවැනි ග්‍රන්ථය ලෙස මුද්‍රණය කරවීමට සම්මත වූ තිබිණි. එහෙත් මුද්‍රණ අවස්ථාවට පැමිණි පසු නිසි තැන ඡෙද වෙන් කොට සිංහල අනුවාදය සමග මුද්‍රණය කිරීමේ දී පරිහරණයට පහසු නො වන සේ ග්‍රන්ථය මහත් වැ යන බව පෙනුණු හෙයින් කාණ්ඩ දෙකක් වශයෙන් මුද්‍රණය කරවන්නට සිදුවිය. එහි භික්ෂුවිහඛය අවසාන කොට ඇති ග්‍රන්ථප්‍රදේශය ප්‍රථමභාගය කොට මුද්‍රණය වී ඇත. මේ ද්විතීය භාගයෙහි ‘භික්ෂුවිහඛය’ බැසගෙන සිටියේ ය.

මේ ග්‍රන්ථයෙහි දු ශෝධනයට පැමිණි තැන් පාඨාන්තරානුසාරයෙන් දහහැකි වෙයි. එහෙත් විශේෂයෙන් මෙහි සඳහන් කළයුතු තැන් කිහිපයක් ඇත: 62 වැනි පිට - “බුද්ධං පච්චකඛාමී” යනාදියෙහි මුද්‍රිත සිංහලාක්ෂර ග්‍රන්ථයන්හි ද, ජට්ඨසංගීති ශෝධනයෙහි ද “පච්චාචිකඛාමී” යි පෙළෙහි යොදන ලද වෙයි. අප විසින් එය බැහැර කොට මහාවිහඛයෙහි ආ ලෙසින් හැම තන්හි “පච්චකඛාමී” යන රූපය යොදන ලද්දේ යැ. 270 පිට - “නිමකතීතෙ නිමකතීතසංඤ්ඤා” යනාදි වාක්‍යප්‍රදේශය සිංහල මුද්‍රිත පොත්වල දක්නට නැත. එහෙත් ශිෂ්‍යාපදාන්තරයන් හා ගැළැපෙන හෙයින් ද, ජට්ඨසංගීති ග්‍රන්ථයෙහි ඇති හෙයින් ද පාඨාන්තර වශයෙන් යොදා ලූමහ. 284 පිට - ගබ්භිනිවුට්ඨාපන ශික්ෂාපදයෙහි: “තෙන ඔබා පන සමයෙන භික්ෂුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙතති. සා පිණ්ඩාය වරති” යනාදි පාඨයෙහි සිංහල පොත්වල “තා පිණ්ඩාය වරනති” යි බහුවචන නිර්දේශය ඇත. එ ද යුක්ති සලකා “සා පිණ්ඩාය වරති” යි එකවචන නිර්දේශයෙන් පාඨශෝධනය කරන ලද්දේ ය. මෙබඳු ශෝධිතසාධන සලකන්නේ මැනවි.

ශ්‍රී ලංකාරාමඤ්ඤනිකායේ මහානායකපදප්‍රාජ්ඣ විද්‍යාවිශාරද රාජකීය පණ්ඩිත ත්‍රිපිටකවාග්ගිච්චරාචාර්ය ඉදුරුවේ උත්තරානන්දතිරිථාන මහාසථවීරයන් වහන්සේ විසින් සිංහල භාෂායෙන් පරිවර්තන කරන ලද පාවික්ඛියපාළි භික්ෂුවිහඛය ද වර්තමාන ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයෙහි ඔහුග්‍රැහ මහතෙරවරුන් විසින් සංස්කරණය කරන ලදු වූ ආවශ්‍යක ශබ්දසූචි ආදිය ද සම්පාදනය කොට අප හේ ද පරිශ්‍රමයෙන් පාඨශෝධනාදිය කොට මේ පාවික්ඛියපාළි ද්විතීය භාගය ද පළ කරවන්නට හැකි වූ බව පවසමහ.

මේ අධිකාරයෙහි ලා අනුග්‍රාහක වූ අතිගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපති උතුමාණන් ද ගරු සංස්කෘතික අමාත්‍ය තැන්පත් ඊ. ඇල්. බී. හුරුල්ලේ මැතිතුමාණන් ද කෘතවේදී වූ සඳහන් කරමිහ. මෙහි ලා සංස්කෘතික කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශයෙහි අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතාණන් දක්වන ලද උදෙසාගය කෘතඥතා පූර්වක වූ සිහිපත් කළයුතු වේ.

තවද ආරම්භක බෞද්ධමණ්ඩලයෙහි සුධින් හා ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයට රැදහවලූ වෙහෙස නො බලා පහසුකම් සලසා දෙන මහානායක වාරිකාරාමයෙහි නියුක්ත ඇම්. ඊ. ආර්. සමරසිංහ මහතා ද, තිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීන් හා තත් සේවක මණ්ඩලය ද මෙහි ලා සිහිපත් කරමිහ. පයඝාප්තිශාසනප්‍රවර්තක වූ කුශල හේතුයෙන් හැම දෙනා සුභභාගී වෙත්වා'යි ආශංසනය කරමිහ.

මේවගට, ශාසනෝදයකාරී,
ලබ්‍රහ්ම ලඛිකානන්ද
මහානායකස්ථිර

1981 අගෝස්තුමස 22 දින
ත්‍රිපිටක කෘයාර්මයේ දී යැ.
115, විජයාරාම මාවත,
කොළඹ 7.

ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලය

උපදෙශක :

අග්‍රහමහාපණ්ඩිත, බළන්ගොඩ ආනන්දමෙත්‍රෙය මහානායක මහාසංවිරපාදයන් වහන්සේ.

සභාපති :

අභංගම විද්‍යාවන්ද්‍රපරිවේණාධිපති, ත්‍රිපිටකවාගීඥාරාචායඤ, කෝදුගොඩ ශ්‍රී ඥානාලෝක දක්ෂිණලක්ඛායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍යනායක සංවිරයන් වහන්සේ.

ප්‍රධාන සම්පාදක :

මොල්ලිගොඩ ප්‍රවචනෝදය පරිවේණාධිපති ත්‍රිපිටකවාගීඥර, ලබ්‍රගම ශ්‍රී ලක්ඛානන්ද—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍ය සභායෙහි මහානායක සංවිරයන් වහන්සේ.

සම්පාදක :

කිරුළපන පූර්වාරාමාධිපති හා අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධම් පියාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, රද්දල්ලේ ශ්‍රී ප්‍රඥාලෝක—කෝට්ටේ ශ්‍රී කල්‍යාණී සාමග්‍රීධම් මහාසඛ්‍යසභායෙහි අනුනායක සංවිරයන් වහන්සේ.

හෙරලියාවල ශ්‍රී සුධර්මාරාමාධිපති, ශාසත්‍රපති, විද්‍යාවිශාරද, රාජකීය පණ්ඩිත, වේඩරුවේ ශ්‍රී අනවමදර්ශී අනුනායක සංවිරයන් වහන්සේ.

තිඟුල්ල—මාකඩවරවිහාරාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරහම්පිටිගොඩ සුමනසාර සංවිරයන් වහන්සේ.

කොළඹ තිඹිරිගස්සායේ අශෝකාරාමාධිපති, රාජකීය පණ්ඩිත, කරදන ශ්‍රී ප්‍රඥලක්ඛාර නායක සංවිරයන් වහන්සේ.

අනුරාධපුර බුද්ධශ්‍රාවක ධම්පියයෙහි, ත්‍රිපිටක අංශයෙහි මහාචායඤ, ශාසත්‍රාචායඤ, රාජකීය පණ්ඩිත, උඩුවේ ජනානන්ද සංවිරයන් වහන්සේ.

ලේකම් :

කොළඹ බෞද්ධාලෝක මාවතෙහි බෞද්ධාලෝක විහාරාධිපති, පණ්ඩිත, දෙරගවුවේ සිරි ධම්මපාල—කොළඹදිශායෙහි ප්‍රධාන සඛ්‍ය නායක සංවිරයන් වහන්සේ.

කරුණු මෙසේ හෙයින් ආභියමාවාරික වූත් ආදිබ්‍රහ්මවරියක වූත් ශීලය අධිශීලය නමින් විනයෙහි පැවසෙන බව දතයුතු යි. මෙසේ සලකන කල්හි පරිච්ඡි - පටිච්ඡි දෙගන්හි ඇතුළත් සිකපදන් මහවග - සුඵවග දෙගන්හි ඇතුළත් සිකපදන් අධිශීලයට අයත්බව මැනවින් හෙළි වෙයි. මේ සිකපදයන් අතුරෙන් කොටසක් වාරික විසින් ද කොටසක් වාරික විසින් ද පිරියයුතු කු යි සකල විනය පිටකය ම මුලින් කී පරිදි ලොකික ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලයට අයත් වෙයි. ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය ද වාරික - වාරික විසින් දෙපරිදි කොට දක්වන ලදී. මෙහි වාරික නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් කළයුතු යැ යි පනවා වදළ දෑ කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. "වාරිකනනි වරිඪා පරිසුරෙතබ්බ සිලං" යනු කී හෙයින් කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය බව හෙළි වෙයි. වාරික නම් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් නො කළ යුතු යැ යි පනවා වදළ දෑ නොකිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. "වාරිකනනි වරිඪා අකරණෙන පරිසුරෙතබ්බ සිලං" යනු ප්‍රකාශිත හෙයින් වෙන්වීමෙන් වරද නො කිරීමෙන් පිරියයුතු ශීලය යි. විනයෙහි වදළ සියලු සිකපදයන් මේ දෙකට ඇතුළත් වන බැවින් සකල විනයපිටකය ම ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවර ශීලය යි පවසන ලද බව සැලකිය යුතු යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් මේ ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලය අධිසිල නම්නුත් බැවහර කරන ලද බව මෙහි ආදියෙහි ම සඳහන් කරන ලදී. "සඤ්ඤාපසාදානං පාතිමොක්‍ෂසංවරසිලං" යනු කී හෙයින් ශ්‍රද්ධාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලයත් "සතිපසාදානං ඉන්ද්‍රියසංවරසිලං" යනු කී හෙයින් සිතිය ප්‍රධාන කොට ඇති ඉන්ද්‍රිය සංවර ශීලයත් "වීරියපසාදානං ආර්ථපාරිසුද්ධිසිලං" යනු කී හෙයින් වීර්ය ප්‍රධාන කොට ඇති ආර්ථ පාරිසුද්ධිශීලයත් "පඤ්ඤාපසාදානං පච්චයසන්තියසිකසිලං" යනු කී හෙයින් ප්‍රඥාව ප්‍රධාන කොට ඇති ප්‍රත්‍යයසන්තියශීලයත් යන සිවු පිරිසුදු සිල් රැකීම සතර අපාය දුකින් හා ආත්මානුවැද හීනියෙන් මුදලන බැවින් ප්‍රාතිමොක්‍ෂසංවරශීලය ම බව ධම්මිකයෙන් මැනවින් හෙළිපෙහෙළි වෙයි.

විනයපිටකයට ඇතුළත් භික්‍ෂු විභංගයත් භික්‍ෂුණී සුත්තවිභංග විභංගයත් යන උභයොවිභංගය ම සුත්තවිභංග නාම යෙකුදු හඳුන්වනු ලැබේ. මෙහි සුත්ත නම් බුද්ධප්‍රඥප්ත ශික්‍ෂාපදය යි. විභංග නම් පදභාජනිය යි. සුත්‍ර සංඛ්‍යාත ශික්‍ෂාපදයත් විභංග සංඛ්‍යාත ඒ ඒ සිකපදයන්ගේ පදභාජනියත් දෙක ම සුත්තවිභංග යැ යි දත යුතු යි. ඒ මේ සුත්තවිභංගය පාරාජික පාළි - පාචිත්තිය පාළි යනු විසින් ග්‍රන්ථ දෙකෙකින් පරිමිත යි. එහෙයින් පාරාජික පාළියෙහි පාරාජිකාදි ඒ ඒ සිකපදයන් හා ඒ සිකපදයන් පද පිළිවෙළින් බෙද අර්ථ විවරණය කරනලදු වැ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ම තබන ලද පද-භාජනියත් ප්‍රමුඛත්වයෙන් ගෙන සුත්තවිභංග නාමය පාරාජික පාළියට හා පාචිත්තිය පාළියට ආරෝපිත යි. එහි පාරාජික පාළියෙහි පාරාජික - සධ්‍යාදියෙය - අනියත - නියමයන් විසින් සිකපදයෝ නවසාලිස් කෙනෙක් වෙති. ඒ සිකපද නවසාලිසෙහි පදභාජනිය ද එහි ඇත. මේ සියල්ල ම භික්‍ෂු විභංගයට පමණක් ඇතුළත් වෙයි. එසේ ම භික්‍ෂු විභංගයට ඇතුළත් පාචිත්තිය - පාච්ඡෙසනිය - සෙවිය - අධිකරණසමර්ථ විසින් සිකපදයෝ එක්සිය අටසැත්තැ කෙනෙක් ද, භික්‍ෂුණී විභංගයට

ඇතුළත් පාරාජික - සඛ්‍යාදියෙස - නිසංඝය - පාවික්ඛය - පාවිදෙයනිය - සෙවිය - අධිකරණසමථ විසින් සිකපදයෝ තෙසියසතර කෙනෙක් ද වෙති. මේ සියල්ලමත් සුත්තවිභංගයට අයත් වෙයි. ග්‍රන්ථ විසින් පාවික්ඛයපාළියට ඇතුළත් වෙයි. මේ නයින් විවසන විට සුත්ත විභංගය උභතො විභංග නම් වෙයි. "සුත්ත විභංගෙති පදභාජනියෙ" යනු චිකාගතවචන බැවින් පදභාජනියට පමණක් ද සුත්තවිභංග යනු බැව්හර වෙයි. සිකපදයක් පාසා පදබෙදීම කොට ඇති බැවින් පදභාජනියට ඒ නාමය ද ගැළපෙන බව පෙනෙයි. උභතො විභංග පරියාපන්න සිකපද සියල්ල ම බුද්ධප්‍රඥප්ත හෙයින් සෙකඛ පණ්ණාසකි නම්නුදු හඳුන්වත්. මෙහි භික්ෂිය යුතු බැවින් සිකයම සෙකඛ නම්. ඒ සෙකඛ සංඛ්‍යාත ශික්ෂාව භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් පනවන ලද බැවින් සෙකඛ පණ්ණාසකි නමු. "සබ්බාපි උභතො විභංගපරියාපන්නා සිකඛාපද පණ්ණාසකි සෙකඛපණ්ණාසකීති වුත්තාති ගහෙතබ්බා" යනු එහෙයින් කියන ලදි;

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් සුත්තවිභංගයෙහි ලා පනවා යප්පාපකති වදළ ආපකති සතෙක් වෙයි. එනම් පාරාජික යැ සඛ්‍යාදියෙස යැ ධුල්ලවට යැ පාවික්ඛය යැ පාවිදෙයනිය යැ දුක්කට යැ දුක්ඛාසිත යි. මෙහි පාරාජිකාපකත්තය පළමුවැන්න යි. මේ ආපත්ති සතෙහි පාරාජික නම් පරාජිත වීම යි. පරාජයට පැමිණීම යි. "පාරාජිකොති පරාජිතො පරාජයං ආපන්නො" යනු අවිකරාගත වචන හෙයින්. මෙහි පරාජිතො යන පදය ම පාරාජිකො යනු විසින් සිද්ධ යි. පරා උපසර්ගයෙහි පකාරස්ව අකාරයට වෘද්ධිය ද, ඉ කාරාගමය ද කම්භාරියෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයට ක කාරය ද කොට සිදු කිරීම ශබ්දිකයනට අභිමත යි. මේ වනාහි පුද්ගලවාචක පාරාජික ශබ්දය බැවිනි. ශික්ෂාපදවාචක වූ ද ආපත්තිවාචක වූ ද පාරාජික ශබ්දය කම්භාකාරකයෙහි කළ ක ප්‍රත්‍යයෙන් සිද්ධවන බව ද සැලකිය යුතු යි. කරුණු මෙසේ හෙයින් පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපකති - පුද්ගලයන් කෙරෙහි පවත්නා බව ද පෙනෙයි. "අට්ඨානමෙතං ආනන්ද අනවකාසො යං තථාගතො වජ්ජිනං වා වජ්ජිපුත්තකානං වා කාරණා සාවකානං පාරාජිකං සිකඛාපදං පඤ්ඤතං සමුග්ගෙනොයා" යන තන්හි මෙන් පාරාජික ශබ්දය සිකපදයෙහි පවතී. "ආපකතිං තං භික්ඛු ආපන්නො පාරාජිකං" යන තන්හි මෙන් ආපකත්තයෙහි පවතී. "න මයං පාරාජිකා, යො අවගමො යො පාරාජිකො" යන තන්හි මෙන් පුද්ගලයා කෙරෙහි පවතී. මෙසේ පාරාජික ශබ්දය ශික්ෂාපද - ආපකති - පුද්ගල යන තුන් තන්හි පවතී යැ යි දත යුතු යි. සිකපදය පාරාජික නාමය ලබන සැටි "යො තං අතික්කමති තං පරාජෙති තස්මා පාරාජිකනති වුට්ඨති" යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. යමෙක් ඒ සිකපදය ඉක්ම යේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කාරණයෙන් සිකපදය පාරාජික නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. ආපකත්තය පාරාජිකනාමය ලබන සැටි "යො තං අප්පඛාපප්පති තං පරාජෙති, තස්මා පාරාජිකනති වුට්ඨති" යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි, යමෙක් ඒ අවතට පැමිණේ නම් ඔහු පරදවයි. ඒ කරුණෙන් ආපකත්තය පාරාජිකා නම් වේ යැයි කියනු ලැබේ. පුද්ගලයා පාරාජික නාමය ලබන සැටි "සුගගලො

1. විමෙසිතොද්ධිවකා 482 ටිප්ප
2. විමෙසිතොද්ධිවකා 372 ටිප්ප
3. භමෙතපාසාදිකා 185 ටිප්ප

යසමා පරාජිතො පරාජයමාපනො, තසමා පාරාජිකොති වුවහි” යන්නෙන් ප්‍රකාශිත යි. පුද්ගලයා යම් කරුණකින් පරදවනලද්දේ පරාජයට පැමිණියේ නම් ඒ කරුණෙන් පුද්ගලයා පාරාජිකයෙකු යි කියනු ලැබේ. මේ අර්ථය ම සඳහා පරිවාර පාළියෙහි ද:

“පාරාජිකනති යං වුත්තං තං සුණොති යථාතරං
වුත්තො පරදොධා හට්ඨො ච සඤ්චො හි නිරික්කතො
සංවාසො ච තති. නඤ්චි තෙනෙතං ඉති වුවහි”

යනු වදනු. ආපක්‍ෂිත පාරාජිකා යැයි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. සිකපදය ඉක්ම වූ ඇවතට ද පැමිණි පුද්ගලයා යම් කරුණකින් පරාජිත වේ ද වුත්ත වේ ද ත්‍රිවිධ සඤ්චයෙන් ඉක්ම වූයෙන් වේ ද පොහෝපවාරණාදි සක්කම්මයෙන් දුරු කෙළේත් වේ ද ඔහු හා එකකමාදිසංවාසය නැතිකින් වෙයි. ඒ කාරණයෙන් මේ ආපක්‍ෂිත පාරාජිකා නමැයි කියනු ලැබේ. මේ සිකපදය පාරාජික නමැයි කියනු ලැබේ. මේ පුද්ගලයා පාරාජික යැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි.

සක්කාදියෙසාපක්‍ෂිතය දෙවැන්න යි. ආපක්‍ෂිතයෙන් නැගීසිටීම සඳහා මුල මැද අග යන තුන්තන්හි ම සක්කයා කැමති විය යුතු නු යි සක්කාදියෙස නම් වෙයි. “සඤ්චො ආදිගි වෙව සෙසෙව ඉව්ඪිතඤ්චො අසාති සක්කාදියෙසො” යනු අටුවාහි එහෙයින් කියන ලදි. මේ අදහස වැඩිදුරටත් මෙසේ පැහැදිලි කරන අර්ථකරාව “ඉමං ආපක්‍ෂිතං ආපක්‍ෂිතො වුට්ඨාතු කාමසසයනං ආපක්‍ෂිට්ඨානං, තසං ආදිගි වෙව පරිවාසදනාන්තං ආදිතො සෙසෙ මජ්ඣෙ මානතදානාය මූලාය පටිකසානෙන වා සහමානතදානාන්තං, අවසානෙන අබ්බානාන්තං ච සඤ්චො ඉව්ඪිතඤ්චො” යනාදිය දක්වයි. මේ ඇවතට පැමිණ නැගීසිටුනා රිසියනුට යම් ඒ ඇවතින් නැගීසිටීමෙන් වේ ද, ඒ නැගීසිටුට මුල දී ම පිරිවෙස් දීම පිණිස ද මුලින් ශෙෂ වූ මධ්‍යයෙහි මානත දීම පිණිස ද මුලට ඇදීමකින් හෝ එය හා මානත දීම පිණිස ද, අවසන්හි අබ්බානාය පිණිස ද සක්කයා කැමැති විය යුත්තේ යි. මෙහි ලා එක ද කම්මයක් සඟුන්නෙන් වෙන් වූ කළ නො හැකි නු යි ආදියෙහි ද ශෙෂ යැයි කියූ මැදහි ද අවසන්හි ද මේ ඇවතින් නැගීසිටුට සක්කයා කැමැති විය යුතු මැ යි. එහෙයින් ම “සඤ්චො තසං ආපක්‍ෂිතං පරිවාසං දෙති, මූලාය පටිකසාති, මානතං දෙති, අබ්බෙති, න සම්බන්ධො න එකපුගගලො, තෙන වුවහි සක්කාදියෙසොති” යනු කීහ. සක්කතෙම ම ඒ ඇවතට පිරිවෙස් දෙයි. මුලට අදීයි. මානත දෙයි. අබ්බානාය කරයි. දෙතුන් නමක්වත් එක් නමක්වත් නො කරයි. එහෙයින් මේ ඇවතට සක්කාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

පරිවාරයෙහි ද:

“සක්කාදියෙසොති යං වුත්තං තං සුණොති යථාතරං
සඤ්චො දෙති පරිවාසං මූලාය පටිකසාති
මානතං දෙති අබ්බෙති තෙනෙතං ඉති වුවහි”

යනු වදනු. සක්කාදියෙස යැ යි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. සක්කයා ම පිරිවෙස් ද මුලට ඇදීම ද මානත දීම ද අබ්බානාය ද දෙන බැවින් මේ ඇවතට සක්කාදියෙස යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි.

1. සමනල සාසාදිකා, 370-71 පිටු
2. සමන්තසාසාදිකා - 371 පිටුව

පුලලව්‍යාප්තිය තෙවැන්නයි. පුලලව්‍ය නම් දේශනාගාමීන් ආපණ්ණ අතුරෙන් මහත්ම වරදයි. “පුලලා ව සො අව්‍යො චෙති පුලලව්‍යො” යනු කම්භාරය සමාසභාෂා බැවින් පුල වූයෙන් හේමනුයි අව්‍ය වූයෙන් හේමනු යි පුලලව්‍ය නම් වෙයි. ලකාර ද්විරූප වීමෙන් හා පූර්ව ඵකාරයේ උභාරය හුඟ වීමෙන් පුලලව්‍ය යනු සිදු විය. මේ ආපණ්ණ උභයවිභක්තියෙහි ගරුකාපණ්ණිත්තේ පූර්වභාගයෙහි ද බන්ධනත්ති ද ඇතුළත් ව ඇති බව පෙනේ.

“පුලලව්‍යනම් යං චුක්ඛං තං සුභොති යථාතථං
ඵකස්ස මුලෙ යො දෙසෙති යො ච තං පතිගණ්හති
අව්‍යො තෙන සමො නත්ති තෙනෙතං ඉති වුවති”

යන පරිවාරපාළිගාරාවෙන් පවසන අදහස ද මෙහි ලා සැලකිය යුතු යි. පුලලව්‍ය යැ යි යමක් කියන ලද නම් තතුපරිදි එය අසව. යමෙක් එක් මහණක් හුණේ සම්පයෙහි දෙසා ද යමෙක් එය පිළිගනී ද එය හා සම වූ දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන ඇවැතෙක් නැති ද එහෙයින් මේ ඇවැත පුලලව්‍ය නමැ යි කියනු ලැබේ යනු අදහස යි.

පාවික්ඛියාපණ්ණිය සතරවැන්නයි. මෙහි පාවික්ඛිය යන්නෙන් නිසඟිපවිති හා ශුද්ධපවිති අදහස් කරනු ලැබේ. නිසඟි වූ වස්තුව පළමුකොට නිසඟා පසු වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් නිසඟිපවිති නම්. එසේ නිසැදීමක් නැති වැ දෙසිය යුතු පවිති ඇවැත් ශුද්ධපවිති නම්. මේ දෙකොටස ම පවිති ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසිදු වන බැවින් පාවික්ඛියාපණ්ණියට ඇතුළත් වෙති. පාවික්ඛිය යන වචනයෙහි “කුසලං ධම්මං පාතෙතීති පාවික්ඛියං” යන නිරුක්ති වන බැවින් කුසල ධර්මය හෙළා නු යි පාවික්ඛිය නම් වේ. මෙහි අදහස පරිවාරපාළියෙහි දු:

“පාවික්ඛියනම් යං චුක්ඛං තං සුභොති යථාතථං
පාතෙති කුසලං ධම්මං අරියමග්ගමපරජාධති
වික්ඛසමෙමාහනට්ඨානං තෙනෙතං ඉති වුවති”

යන්නෙන් වදළහ. පාවික්ඛියැ යි යමක් කියන ලද නම් තතු පරිදි එය අසව. කුසලධර්මය හෙළා නු යි ආර්යමාර්ගය වරදවා නු යි සිත මුළාකරන කරුණක් නු යි මේ ඇවැත පාවික්ඛිය නමැයි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. උභය විභක්තියෙහි නිසඟි පවිති නිසක් ද, භික්ෂුවිභක්තියෙහි ශුද්ධපවිති අනුදෙකක් ද, භික්ෂුභිවිභක්තියෙහි ශුද්ධපවිති එක්සිය හැටහයක් ද ඇතුළත් වෙයි. මේ සියල්ල ම පාවික්ඛියාපණ්ණිය නමින් සර්භාපණ්ණිකයෙහි ලා සැලකිය යුතු යි.

පාවිදෙසනීයාපණ්ණිය පස්වැන්නයි. මෙහි පාවිදෙසනීය නම් “පවිදෙසෙතබ්බං පාවිදෙසනීයං” යනු කී හෙයින් ප්‍රතිදෙශනයට යුතු ඇවැතෙකි. “භාරග්ගං ආවුසො ධම්මං ආපණ්ණිං අසප්පායං පාවිදෙසනීයං තං පවිදෙසෙමී” යි සිකපදයෙහි ම ප්‍රතිදෙශනාකාරය දක්වන ලද බැවින් මේ භාරග්ගාපණ්ණිය පාවිදෙසනීය නමින් ම වදළහ. මේ ආපණ්ණිය පරිවාරපාළියෙහි පැහැදිලි කොට ඇති සැටියෙන් ඇවැතට විෂය වූ කරුණු සියල්ල ම ඇඳපෑමෙන් විවරණය කළයුතු බව පෙනේ. හේ මෙසේ ය.

නොනැ මෙහෙණක විසින් දුක්ඛයේ ලත් බොහෝ කමා මැ සියතින් පිළිගෙන වළඳන මහණහට ගැරහිය යුතු වෙයි. නිමැනුමක් ලත් ගෙවල්හි වළඳන මහණුන්ගෙන් එක් නමක්වත් එහි දන්

බෙදීමට විධාන කරන මෙහෙණක වුවහොත් ඇය ඉවත් නොකොට දන් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මද සම්පත් ඇති සැදහැති දිළිඳු සෙව සම්මුතිය ලත් කුලයකට ගොස් නොගිලන් වැ දන්වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. සැක බිය සහිත වන සෙනසුනෙක්හි වසමින් කලින් නො දන්වා ලත් බොහුක් වළඳන මහණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. මෙසේ හිඤ්ඤාන උදෙසා පනවන ලද භාරයාපනක් සතරෙක් වෙයි. තව ද හිඤ්ඤාන අරභයා පනවා වදල භාරයාපන අටෙකි. නො නැ වූ ම මෙහෙණක් මෙරමා තමාසතු යැ යි මමානාය කළ ගිනෙල් හෝ තෙල් හෝ මී හෝ උක්පැණි හෝ දියමස් හෝ ගොඩමස් හෝ කිරි හෝ දී හෝ වළඳන මෙහෙණහට ද ගැරහිය යුතු වෙයි. ගැරහිය යුතු මේ සියල්ල ම පාවිදෙසනියාපනක් නමින් වදලහ. මේ ආපක්කය ද දෙයනාගාමීනි ඇවැත් ගණයට ඇතුළත් වෙයි.

දුක්ඛාපක්කය සවැන්න යි. මෙහි දුක්ඛය නම් “දුට්ඨ කතං දුක්ඛං” යනු කී හෙයින් නපුරු කොට කරනලද්ද යි. බුදුන් වදල ක්‍රමයට නො කොට වරදවා කරන ලද්ද යි. මෙමැ කිහ. පරිවාරපාළියෙහි:

“දුක්ඛං නති යං වුත්තං තං සුඤ්ඤානි යථාතරං
අපරදධං විරුද්ධං ඛලිකං යඤ්ච දුක්ඛං
යං මනුෂ්‍යො කරෙ පාපං ආච්චි වා යදිවා රහො
දුක්ඛං නති පච්චෙදෙනති තෙනෙතං ඉති වුච්චති.”

දුක්ඛය යැ යි යමක් කියන ලද නම් එය තතුපරිදි අසව. බුදුන් වදල පරිද්දෙන් නො කොට වරදවා පැකිළ කළ මිනිසක්හු එළියෙහි හෝ රහස්හි හෝ යම් පවක් කරන සේ යම් ද නපුරක් කරන ලද නම් මෙය දුක්ඛය යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. ඒ මේ දුක්ඛය පුබ්බපයොග යැ සහපයොග යැ අනාමාස යැ දුරුපච්ඡේදන යැ විනය යැ ඤාන යැ ඤානි යැ පච්ඡෙදන යැ යි අවච්ඡාදන වෙයි.¹ මෙහි පුබ්බපයොග දුක්ඛය නම් සොරසින් ඇති වැ දෙවැන්නකු සොයන විට උදල ආදිය සොයන විට සොරකම කරන තැනට යන විට සිදුවන දුකුළාව යි. සහපයොග දුක්ඛය නම් අවහාරය සමග යෙදී පවතින දුකුළාව යි. මෙහි පච්ඡි වස්තුවන් දුකුළා වස්තුවන් දෙකම දුකුළාවෙහි ම පිහිටයි. අනාමාස දුක්ඛය නම් නො පැහැසිය යුතු නො ඇල්ලිය යුතු වස්තුවන් ස්පර්ශ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. දහවිධ රත්නාදිය වැනි දෑ අනාමාසවස්තු නම් වෙයි. දුරුපච්ඡේදන දුක්ඛය නම් බුදුන් වසින් නො කළ යුතු යැ යි වළක්වන ලද දෑ කිරීම නපුරු පුරුද්දක් බැවින් එවැනි දෑ කිරීමෙන් සිදුවන දුකුළාව යි. කෙසෙල් පොල් ආදීන්හි හටගත් ගෙඩි අතපත ගැම වැනි නොමනා පුරුදු පැවැත්වීම මෙයට අයත් වෙයි. විනය දුක්ඛය නම් විනයෙහි පනවන ලද දුකුළාව යි.

පිටු පිණිස හැසිරෙන මහණක්හුගේ පාත්‍රයෙහි දුහුච්චි වැටුණු කල්හි පාත්‍රය යළිත් නො පිළිගෙන හෝ නොසෝද හෝ ඒ පාත්‍රයෙහි අහර ගන්නාහට වන දුකුළාව විනයදුක්ඛය නමැයි කියනු ලැබේ. ඤාතදුක්ඛය නම් සබ්බභේදය පිණිස තැත් කරනු අසා එය වැළැක්වීමට ඔහුට තමා දන් කරුණු කියා අවවාද නො කරන

1. සමනලාසාදිකා 225 පිටුව, සාරසාදිකා 501 පිටුව

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 28 හි ඇතුළත් කර ඇත.

මහණහට වන දුකුළාව යි. ඥාතිදුකකට නම් භික්ෂුන්හට නියමිත පණ්ඩිතමනුභාෂණකම්පනත්තින් භික්ෂුණින්හට නියමිත ඡට සමනුභාෂණ-කම්පනත්තින් (ඵකොළොස් වැදෑරුම් සමනුභාෂණ කම්පනත්ති) ඥාතිය භූබ්වෙත් පසු වරද කළාහට සිදුවන දුකුළාව යි. භික්ෂුන්හට යාවතනියක සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද අර්ධ සිකපදයෙහි ද, භික්ෂුණින්හට යාවතනියක පාරාජික සිකපදයෙහි ද සහවෙසෙස් සිකපද සතරෙක්හි ද වණ්ඩකාළි සිකපදයෙහි ද සමනුභාෂණකම්ප නියමිත බව අර්ථකරා විකාදියෙහිත් දක්වෙයි. පටිසංවදුකකට නම් වස්ථිසිම් ආදියට ප්‍රතිඥා දී ඊය පැහැර හැරීමෙන් ප්‍රතිඥාව නිමිති කොට වන දුකු-ළාව යි. සියලු ම දුකකටයත් මේ අටෙහි සංග්‍රහ කළයුතු බැවින් සෙසු සත් දුකුළාවන්ට අයත් නො වූ යම් කරුණෙක් වේ නම් ඒ සියල්ල විනය දුකකටයෙහි ම ඇතුළත් වියයුතු යැ යි කියති.

දුඛාසිතාපක්ඛය සත්වැන්න යි. මෙහි දුඛාසිත නම් ආත්‍මාශ කරන අදහසින් තොර වූ කෙළිසිතා පිණිස කියන කිලිටි චවන යි. ඕමසවාද පටිති සිකපදයෙන් විවරණය කරන මේ දුඛාසිතය ආත්‍මාශාදියෙන් තොරවූ උපසපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ කෙළි සිතා පිණිස පටිසන නො මනා වචන යි. තවද පරිවාරපාළියෙහි:

“දුඛාසිතන්ති යං වුත්තං තං සුණොති යථාතරං
දුඛාසිතං දුරාහටං සධිකිලිට්ඨඤ්ච යං පදං
යඤ්ච විඤ්ඤා ගරහන්ති තෙනෙතං ඉති වුච්චති”

යන කී හෙයින් දුඛාසිත යැ යි යමක් කියන ලද නම් ඊය තතු පරිදි අසව. නපුරු කොට කියන ලද කිලිටි බවට පත් යම් පදයෙක් වේ නම් යම් ද බසකට නැණැතිගේ ගරහත් නම් තෙල චචනය දුඛාසිත යැ යි කියනු ලැබේ යනු මෙහි අදහස යි. උප-සපනක්හට හෝ අනුපසපනක්හට හෝ නො හමුවෙහි කෙළි සිතා පිණිස කියන කල්හි දු දුඛාසිත ම වේ යැ යි ආචාර්යවරයෝ කියති.

මෙසේ භාගාවතුන් වහන්සේ විසින් විනය පිටකයෙහි පනවා වදළ සියලු සිකපදයන් සංකලනය කොට විමසන කල්හි ආපක්ඛි වශයෙන් සකස් පනවා වදළ බව දහයුතු යි. ඒ මේ ඇවැත් සත සප්තාපක්ඛි මැයෙන් මෙහි ලා විවරණය කරන ලදී. මේ ඇවැත්ධස සප්තාපක්ඛිකෘත්ථ වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. තුලැයි - දුබැයි ඇවැත් දෙක මාතිකායෙහි නො ආබැවින් සෙසුපස පඤ්චාපක්ඛිකෘත්ථ වශ-යෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. මාතිකා නම් පාතිමොක්ඛපාළිය යි. යම්කිසි උපසපන් භික්ෂුනමක් පරිච්ඡි ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම මුරමණින් නැති වන බැවින් සියලු ම පරිච්ඡි ඇවැත් ඡේද්‍යාගාමී විසින් ද, සහවෙසෙස් ඇවැත්කට පැමිණීමෙන් මහණකම නැති නොවතුදු ධීලය විපතට වැටෙන්නට ඉන් ඉඩකඩ ලැබියහැකි බැවින් ඉන් නැති සිටීමට වත්මානත් පුරා ශුඛාත්තයෙහි පිහිටිය හැකිය. ඊහෙයින් සහවෙසෙස් ඇවැත් ව්‍යුඤ්ඤාගාමී විසින් ද, සෙසු තුලැයි - පටිති - පිළිදෙස්නී - දුකුළා - දුබැයි යැ යි කියන ලද ඇවැත් පස ආචාර විපක්ඛියට වැටීමෙන් පුද්ගලයාගේ අතිවිශිෂ්ට සමාවාරය නැති විය හැකි බැවින් දෙසීමෙන් පිරිසිදු විය යුතු ය. ඊහෙයින් ඒ ඇවැත් පස දේශනාගාමී විසින් ද විනයෙහි සදහන් වෙයි. මෙසේ සප්තා-පක්ඛින් පිළිබඳ දැනීම භික්ෂු ජීවිතය රැකීමටත් බැබළීමටත් ඉවහල්වන බව සැලකිය යුතු යි.

පාමොක් උදෙසිම දෙකක් සුගත වීනයෙහි පැනෙයි. පාතිමොක්ඛයෝ: ඔවාදපාතිමොක්ඛද්දෙස යැ ආණාපාතිමොක්ඛද්දෙස යැ යනු ඒ දෙක යි. ඔවාදපාතිමොක්ඛද්දෙසය සර්වඥ බුදුවරයෝ ම උදෙසනී. ආණාපාතිමොක්ඛද්දෙසය භික්ෂු - භික්ෂුණී උභතොසඬ්ඨයාට පනවා වදරන ලද්දකි. මෙහි පාතිමොක්ඛයෝ යන්නෙන් ආණාපාතිමොක්ඛද්දෙසය ම ගනු ලැබේ. ආඥාප්‍රාතිමොක්ඛය වනාහි භික්ෂුප්‍රාතිමොක්ඛය යැ භික්ෂුණීප්‍රාතිමොක්ඛය යැ යි දෙපරිදි වෙයි. භික්ෂුප්‍රාතිමොක්ඛය නිදනුද්දෙස යැ පාරාජිකුද්දෙස යැ සඬ්ඨාදිසෙසුද්දෙස යැ අනියකුද්දෙස යැ විසාරාද්දෙස යැ යි පස්වැදෑරුම් වෙයි. භික්ෂුණී ප්‍රාතිමොක්ඛය වනාහි නිදනුද්දෙස යැ පාරාජිකුද්දෙස යැ සඬ්ඨාදි-සෙසුද්දෙස යැ විසාරාද්දෙස යැ යි සතරවැදෑරුම් වෙයි. භික්ෂුණීන්හට අනියතාපක්‍යයක් නැති බැවින් අනියකුද්දෙසය නැතී. පූර්වොක්ත උද්දෙස පක්‍යය එකක් පාසා මෙහි ලා හඳුන්වනු ලැබේ.

1. නිදනුදෙස නම්: නිදනය උදෙසිම යි. "සුණාකු මෙ හතෙත සඬ්ඨා ... ආවිකකාරීසය එාසුභොති. තසායසමතො පුච්ඡාමි කච්ඡිසු පරිසුද්ධා දුතියමි පුච්ඡාමි... තසමා තුණ්හි එවමෙතං ධාරයාමි" යැ යි කියා උද්දියා මො ආයස්මත්තො නිදනං" යනාදි ක්‍රමයෙන් අවශෙෂය සුභ (ශ්‍රැතියෙන්) ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි උදෙසන ලද්දේ වෙයි. නිදනය උදෙසා නො නිමි කල්හි සුභ ශබ්දයෙන් ඇස්විය යුත්තක් නම් නැතී.¹ "නිදනං උද්දියිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං, අයං පඨමො පාතිමොක්ඛද්දෙසො" යනු වදළ බැවින් මේ ප්‍රථම ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙසය යි. "සුණාකු මෙ අයො" යනු ආදි කොට ඇති ලෙසින් භික්ෂුණීප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි නිදනුද්දෙසය දතයුතු යි.

2. පාරාජිකුදෙස නම්: භික්ෂුවිහඬයෙහි වදළ පරිජි ධිකපද සතර උදෙසිම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිජි උදෙසා අවශෙෂය සුභ ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි පාරාජිකුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. "නිදනං උද්දියිකා වතතාරි පාරාජිකානි උද්දියිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං, අයං දුතියො පාතිමොක්ඛ-ද්දෙසො" යනු වදළ බැවින් මේ ද්විතීය ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙසය යි. භික්ෂුණී සඬ්ඨයාට පනවන ලද පරිජි අට ඇතුළත් කොට භික්ෂුණී ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි පාරාජිකුද්දෙසය දත යුතු යි.

3. සඬ්ඨාදිසෙසුදෙස නම්: භික්ෂුවිහඬයෙහි වදළ සඬ්ඨාවෙසස් ධිකපද තෙළෙස උදෙසිම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා සතර පරිජි උදෙසා තෙළෙස් සඬ්ඨාවෙසසුන් උදෙසා අවශෙෂය සුභ ශබ්දයෙන් ඇස් වූ කල්හි සඬ්ඨාදිසෙසුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. "නිදනං උද්දියිකා වතතාරි පාරාජිකානි උද්දියිකා තෙරස සඬ්ඨාදිසෙසෙ උද්දියිකා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං, අයං තතියො පාතිමොක්ඛද්දෙසො" යනු වදළ බැවින් මේ තෘතීය ප්‍රාතිමොක්ඛො-ද්දෙසය යි. මෙහෙණන්හට පනවා වදළ සඬ්ඨාවෙසස් සතළොස ඇතුළත් කොට භික්ෂුණී ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි සඬ්ඨාදිසෙසුද්දෙසය දතයුතු යි.

4. අනියකුදෙස නම්: භික්ෂුවිහඬයෙහි වදළ දෙඅනියක ධික-පදයන් උදෙසිම යි. පාමොක් උදෙසන කල්හි නිදනය උදෙසා

1. මාඝිකට්ඨකරා 2 8වූව 2. මහාවග්ගසාළි - උපොසරත්තේධක

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 28 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සතර පරිච්ඡි උදෙසා තෙළෙස් සහවෙසෙසුන් උදෙසා දෙ අනියතයන් උදෙසා අවශෙෂය සුඛ ශබ්දයෙන් ඇස්වූ කල්හි අනියතුද්දෙසය ද උදෙසන ලද්දේ වෙයි. “නිදනං උද්දිසිංචා වත්තාරි පාරාජිකානි උද්දිසිංචා තෙරස සංඝාදිසෙසෙ උද්දිසිංචා ථෙව අනියතෙ උද්දිසිංචා අවසෙසං සුතෙන සාවෙනබ්බං. අයං චතුස්සො පාති-මොක්ඛොද්දෙසො” යනු වදළ බැවින් මේ චතුරී ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙසය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි මේ අනියතොද්දෙසය නැති. අනියත නම්:

“අනියතොති යං චුත්තං තං සුභොති යථාතථං
අනියතො න නියතො අනෙකං සිකතං පදං
තිණ්ණමඤ්ඤතරං යානං අනියතොති පට්ඨවති”

යනු පරිවාරපාළියෙහි වදළ බැවින් පරිච්ඡි-සහවෙසෙස්-පච්චි යන ඇවුත් තුනෙන් එකකින් සිදුවන ඇවුන එකැතින් නියම නො කළ බැවින් නියත කොට නො කීව යි.

5. වික්ඛාරදොසය නම්: විස්තර වශයෙන් පාමොක් උදෙසීම යි. භික්ෂුසංඝයාට අයත් නිදනායන් සතර පරිච්ඡිත් තෙළෙස් සහවෙසෙසුන් දෙඅනියතයන් තිස් නිසඟිපච්චිතින් දෙඅනු ඉඳු පච්චිතින් සතර පිළිදෙස්නින් සෙබියාත් සජ්ඣාධිකරණ සමරයන් උදෙසීමෙන් ප්‍රාති-මොක්ඛය විස්තර වශයෙන් උදෙසන ලද්දේ නම් වෙයි. “වික්ඛාරෙන්ව පඤ්චමො” යනු වදළ බැවින් මේ පඤ්චම ප්‍රාතිමොක්ඛොද්දෙසය යි. භික්ෂුණි ප්‍රාතිමොක්ඛයෙහි අනියතය හැර සෙස්ස විස්තර වශයෙන් උදෙසීම වික්ඛාරදොසය යි.

මේ වික්ඛාරදොසයට ඇතුළත් නිසංසය-සෙබිය-අධිකරණසමර යන වචන පිළිබඳ චිවරණයක් මෙහි ලා කළ යුතු ය. මෙහි නිසංගහිය නම් සංඝයාහට හෝ ගණයාහට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ නිසංසජනය කළ යුතු බව යි. නිසංගහිය යනු පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමියට නමෙකි. “අථවා නිසංසනං නිසංගහියං, පුබ්බභාගෙ කතතබ්බසං විනයකමමයෙතං නාමං” යනු අච්ඡරා-ගතවචන යි. නිසඟි වූ සිවුරු ආදිය පළමු කොට සංඝයාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයකුහට හෝ පවරාදීමෙන් තමා කෙරෙන් බැහැර කිරීම නිසංසජනය යි. මෙය පූර්වභාගයෙහි කළ යුතු විනයකමිය යි. “නිසංගහියමයං අස්මිති නිසංගහියමිඤ්චව කිර තං පාචිකතිං” යනු ද එහි ම සඳහන් වන බැවින් නිසංසජනය මේ ආපක්ඛයට ඇත් නු යි නිසංගහිය නම් වේ. ඒ කුමක් ද? පච්චි ඇවුන යි. මෙසේ බලන විට නිසංගහිය යනු නිසැදීමේ විනය-කමියටත් ඉන් නැගුණු පච්චි ඇවුනටත් නම් වෙයි. වස්තුව නිසැදීමෙන් පසු පච්චි ඇවුන දෙසිය යුතු යි. පරිවාර පාළියෙහි:

“නිසංගහියනති යං චුත්තං තං සුභොති යථාතථං
සංඝමජෙක්ඛි ගණමජෙක්ඛි එකකයොව එකතො
නිසංසජිකාන දෙසෙති තෙනෙතං ඉති වුට්ඨති”

යනු වදළ බැවින් යට කී අදහස මෙයින් දැක්විය යුතු යි.

සෙවිය නම් සෘජු මාර්ගයට අනුවැ හැසිරෙන සුලු ත්‍රිශීක්ෂ-
යෙහි හික්මෙන - ශෛක්ෂ පුද්ගලයාහට මේ සෙවිය ධර්මය
මුල ද වෙයි. පාදය ද වෙයි. දෙරටුව ද වෙයි. සංයමය ද වෙයි.
සංවරය ද වෙයි. එහෙයින් මෙවැනි අත් සිකපදයෙක් නැත් මැ යි.
මේ අදහස ම පරිවාරපාළියෙහි දු:

“සෙවියනති යං වුත්තං තං සුඤ්ඤානි යථාකථං
සෙබ්බා සිකමානස්ස උජුමග්ගානුසාරිනො
ආදිපෙතං වරණංඤ්ච මුඛං සංයම සංවරො
සිකමා ඵකාදිසි තස්සි තෙනෙතං ඉති වුච්චති.”

යනු වදන. මේ සිකපද රැකීම ශෛක්ෂභාවයට ඉවහල්වන බැවින්
ද පැවිදි ශෛක්ෂ පුද්ගලයන්ගේ උපරිමාර්ගාධිගමයට පහසු වන
බැවින් ද මෙය හා සමාන අත් සිකපෙක් නැතැ යි කියනු ලැබේ.
සෙකභූමියට ධ්‍යානභූමිය ද සංග්‍රහ වන බැවින් ධ්‍යානලාභීන්ගේ
සමාවාරයට ද මේ සෙවියධර්මයේ අතිශයින් උපකාර වෙත් මැ යි.
භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වීසින් මේ සෙවියධර්මයන් පැනවීමෙහි දී
අනුගමනය කරන ලද්දේ අමුතු ම ක්‍රමයෙකි. වහ්නසංකප්පයෙහි
වදන වත් ද හික්මිය යුතු බැවින් සෙවිය මැ යි. එහෙයින් පාරා-
ජිකාදීන්හි මෙන් මෙහි පාළියෙහි පරිවේදනයක් නො කරන ලදී.
වාරිත්‍රනය දක්වනු පිණිස ද “යො පන භික්ෂු ඔලමෙබ්බෙනා
නිවාසෙයා දුක්ඛං.” යි නො වදා “සිකමාකරණියා” යනු වීසින්
පාළිය ආරෝපිත යි. පදභාජනියෙහි වනාහි “ආපත්ති දුක්ඛංසා”
යනු වදන බැවින් හැම තන්හි අනාදරිය කරණයෙහි දුක්ඛං යැ යි
දායුතු යි.¹

අධිකරණසමර නම් මහණ-මෙහෙණ දෙසතුන්හට අවිශේෂයෙන්
සතරවැදෑරුම් අධිකරණයන් සන්තිදුර්විම පිණිස පනවා වදන සන්දෙන යි.
“වතුබ්බිධං අධිකරණං සමෙතනි වුපසමෙතනීති අධිකරණසමරං”
යන අටුවා බසින් හේ පැහැදිලි වෙයි. සතරවැදෑරුම් විවෘද්ධ
අධිකරණයන් ශමනය කෙරෙත් නු යි ව්‍යුපශමනය කෙරෙත් නු යි
අධිකරණ සමරයේ නම් වෙත්. සම්මුඛාවිනය යැ සතිවිනය යැ
අමුඛාවිනය යැ පටිඤ්ඤාතකරණය යැ යෙභ්‍යාසසිකා යැ තස්සපා-
පියාසිකා යැ තිණුවසාරක යැ යන මේ සන්දෙන යි. මෙහි
සම්මුඛාවිනය නම් සඛ්‍යසම්මුඛතාදි හමුවීම සතරෙකින් ශමරය
කිරීම යි. සතිවිනය නම් අමුලික ශීලවිපක්කයෙකින් චෝදනා කරනු
ලබන රහත් මහණ නමකට යැදීමක් ඇති කල්හි ඥප්ති වතුර්ථ
කම්යෙන් සතිවිනය දීමෙන් ශමරය කිරීම යි. අමුඛාවිනය නම්
උමතු කමින් යුතු මහණක්හු ඉන් මීදී සැපවත් වූ විට උමතු කල්හි
තමා කළ නො මහණකම් ගැන චෝදනා නො කරනු පිණිස
යැදීමක් කළ කල්හි ඥප්තිවතුර්ථකම්යෙන් අමුඛාවිනය දීමෙන්
ශමරය කිරීම යි. පටිඤ්ඤාතකරණ නම් භික්ෂුනමක් ඇවැත් දෙසීමෙන්
පිරිසුදුවීම පිණිසත් සහවෙසෙස් ඇවතකින් නැගීසිටීමට පිරිවෙස්
වත් මානත් පිරිම පිණිසත් පිළිණ කිරීමෙන් සිදුවන සමරය යි.
යෙභ්‍යාසසිකා නම් බහුල වූ ධර්මවාදි භික්ෂුන්ගේ වචනය පරිදි
සිදුකරන ශමරය යි. තස්සපාපියාසිකා නම් පාපයෙන් උත්සන්න වූ
මෙණක්හට ඥප්තිවතුර්ථකර්මයෙන් සිදුකළ යුතු ශමරය යි.

1. පාරසදීපනී 879-880 8වූ වීර්ණිනොදනී 339 8වූ0

2. සමනලපාසාදිකා 669 8වූ0

නිෂ්චයාරක නම් කලහකාරක භික්ෂුන් විසින් පැමිණි ඇවැත් අතුරෙන් පරිච්ඡිද්ධ සහවෙසෙස් ඇවැත් හා ගෘහිප්‍රතිසංයුක්ත ඇවැත් හැර තණපත් ආදියෙකින් අගුවි වසාලන්නාක් මෙන් සෙසු හැම ඇවැත් ම සතුන් මැද ඇවැත් දෙසීමෙන් පිරිසුදුවීම පිණිස ඥප්ති ද්විතීය කර්මයෙන් සියුකළ යුතු ශබ්දයකි. මෙසේ සප්තාධිකරණශබ්දය සැකෙවින් දත යුතු යි.

බුද්ධශාසනයෙහි ආයුෂ්‍ය නම් විනය යි. විනය පවත්නා කල්හි බුද්ධසුත්ත පවත්නේ වෙයි. “විනයානිසංය” අධිශීල සංඛ්‍යාත ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීලය රකින උපසපත් පැවිදි මහණුන්ගේ බහුලවීම ශාසන විරෝධීයට අත්‍යන්තයෙන් උපකාර වෙයි. එහෙයින් භික්ෂුන්ගේ ආයුෂ්‍ය වූ ශීලය මැනවින් රැකගැනීම බුද්ධසුත්තෙහි පැවිදි වූ කුලපුත්‍රයන්ගේ පරම යුතුකම යි. භික්ෂුචීවිතය විනය ප්‍රඥප්ති සිද්ධියෙන් සාධ්‍ය වන බැවින් භික්ෂුන් විසින් විනය ප්‍රඥප්තිය මැනවින් දකයුතු ය. උභතොච්ඡායයන් බන්ධනවිනයන් සොළස පරිවාරයන් මැනවින් ග්‍රහණධාරණය විනයඥානය යි. විනයඥානය ආත්මරක්ෂණයටත් පරරක්ෂණයටත් අතිශයින් පිහිට වෙයි. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශිත පහත දක්වෙන යුත්‍ර-පායයෙන් විනය දැනීමෙන් ලැබිය හැකි ප්‍රයෝජනය බලනු මැනවි. “විනයො සංවරත්‍යාය සංවරො අවිප්පට්ඨාරත්‍යාය අවිප්පට්ඨාරො පාමුල්පත්‍යාය පාමුල්පං පිතත්‍යාය පිති පසංඛත්‍යාය පසංඛධි සුඛත්‍යාය සුඛං සමාධත්‍යාය සමාධි යථාභුතඥාණදස්සනත්‍යාය යථාභුතඥාණදස්සනං නිබ්බිදත්‍යාය නිබ්බිද විරාගත්‍යාය විරාගො විමුක්තත්‍යාය විමුක්ති විමුක්තිඥාණදස්සනත්‍යාය විමුක්තිඥාණදස්සනං අනුපාද පරිනිබ්බානත්‍යාය, එතදත්‍යා කථා එතදත්‍යා මනනනා එතදත්‍යා උපනිසා එතදත්‍යා යොනාවධානං යදිදං අනුපාද විතත්‍යා විමොක්ඛත්‍යා”¹

සියලු ම විනයප්‍රඥප්තිය කායවාග්ධාරයන්ගේ සංවරය පිණිස ආර්ථි විසුද්ධිය අවසන් කොට ඇති ශීලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සංවරය පටි පින් කළ නො කළ වශයෙන් සිත්හි පහළ වන පසුතැවිල්ල නැති කිරීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. අවිප්පට්ඨාරය (පසුතැවිල්ල නැති බව) දුබල තරුණ ප්‍රීති යැ යි කියන ලද ප්‍රමෝදයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රමෝදය බලවත් ප්‍රීතියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. බලවත් ප්‍රීතිය ප්‍රශබ්ධසංඛ්‍යාත කාය වික්ක දර්ශනයන්ගේ සන්තිදීමට ප්‍රත්‍යය වෙයි. ප්‍රශබ්ධය කායික ජෛවසාධක සුඛයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. සුඛය සමාධියට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමොක්ඛකායා සංඛ්‍යාත සමාධිය තරුණ විදර්ශනා සංඛ්‍යාත යථාභුතඥානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. යථාභුතඥානදර්ශනය නිබ්බිද සංඛ්‍යාත බලවත් විදර්ශනාවට ප්‍රත්‍යය වෙයි. නිබ්බිදව විරාගසංඛ්‍යාත ආර්ය මාර්ගයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විරාගය විමුක්ති සංඛ්‍යාත අර්හත් ඵලයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිය ප්‍රත්‍යයවෙන්නාදාන සංඛ්‍යාත විමුක්තිඥානදර්ශනයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. විමුක්තිඥානදර්ශනය අනුපාදපරිනිර්වාණ සංඛ්‍යාත අප්‍රත්‍යපරිනිර්වාණයට ප්‍රත්‍යය වෙයි. මේ විනයකරාව මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. විනයමත්ත්‍රණය මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. “විනයොසංවරත්‍යාය” යනාදී පරම්පර ප්‍රත්‍යභාව සංඛ්‍යාත උපනිශ්‍රයය ශ්‍රොතාවධාන සංඛ්‍යාත ඇසීමෙන් උපත් නුවණ ද මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. සතර උපාදනයන්

1. මේවාරපාළි-වුළුසඬාම

නො ගෙන සිත්හි පහළ වූ අර්භත්ඵලසංඛ්‍යාත විමොක්ඛය ද මේ අරිය පිණිස ම වෙයි. අප්‍රත්‍යය පරිනිර්වාණය පිණිස ම වෙයි යන අදහස යි. මෙසේ පූර්වෝක්ත සූත්‍රපාඨයෙන් විනයඥානසෙහි ප්‍රයෝජනය දත හැකි යි.

කරුණු මෙසේ හෙයින් විනය පිළිබඳ දැනීම අනුපිළිවෙළින් තමාට ම රැකවරණය ලබාදීමෙන් ආත්මරක්‍ෂණය වෙයි. තමාගේ විනයඥානයෙන් අල්පශ්‍රැත භික්ෂූන්ගේ මහණුවම් රැක ගැනීමට උපදෙස් දියහැකි බැවින් පරරක්‍ෂණය ද වෙයි. මෙපමණෙක් ද නො වෙයි. මේ විනයානිසංසකරාව නුවණින් විමසන විට විනය-ධර්මය මැනවින් පිළිපදනා මහණ ක්‍රමයෙන් අර්භත්ඵලවිමුක්තියට පැමිණ අනුපාදපරිනිර්වාණයෙන් පිරිනිවෙන බව හෙළි වෙයි. විනයෙහි සුප්‍රතිපත්තා මහණහු තමාගේ ශීලසම්පත්තිය නිසා පූර්වෙනිවාසානුස්මාතිඥානාදී ත්‍රිවිද්‍යාවතට පැමිණෙන බව ද ඒ ත්‍රිවිද්‍යාවත් පිළිබඳ ප්‍රභේදකරා විනයපිටකයෙහි දක්නට ලැබෙන බව ද විනයාපිකරායෙන්* ම පැහැදිලි වෙයි.

මේ චිත්තානි විනයපිටකයෙහි දෙවැනි ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළිය පළමු ග්‍රන්ථය යි. පාරාජිකපාළි-සෙහි වේරඤ්ඤ කණ්ඩ යැ පාරාජික කණ්ඩ යැ සංඛ්‍යාදිසෙය කණ්ඩ යැ අනියත කණ්ඩ යැ

නිසසංඝිය කණ්ඩ යැ යි කාණ්ඩ පසෙක් වෙයි. ඒ ප්‍රථම විනය ග්‍රන්ථය ශ්‍රී ලංකා විද්‍යාඥය විශ්වවිද්‍යාලයේ පුස්තකාලයාධිකාරී පණ්ඩිත වේරගොඩ අමරමොළි යථවරයන් වහන්සේ විසින් කරන ලද සිංහල පරිවර්තනයෙන් යුක්ත යි. මේ පාචික්‍යපාළිය චිත්තානි බුද්ධක යැ පාටිදෙසනීය යැ සෙවිය යැ අධිකරණසමථය යැ යි භික්ෂු-විභංගයෙන් අවශිෂ්ට වූ කාණ්ඩ සතරකින් ද භික්ෂුනීවිභංගයට අයත් පාරාජික යැ සත්තරසක (සංඛ්‍යාදිසෙය) යැ නිසසංඝිය යැ බුද්ධක යැ පාටිදෙසනීය යැ සෙවිය යැ අධිකරණසමථ යැ යි කාණ්ඩ සතෙකින් ද පරිමිත යි. මෙසේ උග්‍රයවිභංගයට අයත් කාණ්ඩ ඵකොළොසකින් පරිමිත මේ පාචික්‍ය පාළියෙහි මුලට ම භික්ෂූන්හට පනවා වදළ ශුද්ධ පච්ඡි සිකපද දෙඅනුචෙක් අතුළත් වෙයි. මෙය බුද්ධක නම් කාණ්ඩයට ඇතුළත් කොට ඇත. ඉක්බිති පිළිදෙස්නී සිකපද සතරක් ද, සෙවිය ධර්ම පත්සැත්තැවක් ද, අධිකරණසමථ සතක් ද ඇතුළත් වෙයි. භික්ෂුනීවිභංගයෙහි ස්ථිරුපයෙන්* මෙහෙණන්හට ම පැන වූ පරිජි සිකපද සතරක් ද සභවෙසෙස් සිකපද දශයක් ද නිසභි සිකපද දෙළොසක් ද ශුද්ධ පච්ඡි සිකපද සයානුවක් ද ස්ථිරුපයෙන් පනවා වදළ පිළිදෙස්නී සිකපදය සහිත පෙය්‍යාලමුඛ-යෙන් වදළ සිකපද සත දූඩි පිළිදෙස්නී සිකපද අටක් ද සෙවිය ධර්මයන්ගෙන් නිදන සහිත දෙකක් ද සජ්ඣ අධිකරණ ශමථයෝ ද ඇතුළත් වෙති. භික්ෂූන්හට පනවා වදළ පරිජි සිකපද සතර ද සභවෙසෙස් සිකපද සතක් ද, නිසභි සිකපද අටළොසක් ද ශුද්ධ-පච්ඡි සිකපද සැත්තැවක් ද, සෙවිය ධර්මයන් පත්සැත්තැව ද ඇතුළත් වීමෙන් භික්ෂුණි විභංගය සම්පූර්ණ වෙයි. මෙසේ පාචික්‍ය පාළිය කාණ්ඩ ඵකොළොසෙකින් පරිමිත කොට සංඛ්‍යායනා කළ බව පැහැනයි. මෙහි ලා කිය යුතු කරුණු බොහෝ ඇතත් මෙයින් නවතිමි.

1. සමන්තපාසාදිකා ඛාණ්ඩිකා, 14 8වූ0.

සිරිසුචසින් දෙදහස් පන්සිය වැනි අවුරුද්ද
 ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය බුද්ධජයන්ති වර්ෂ නමින් බෞද්ධන් අතර
 බැවහරයට පත්විය. මේ බැවහරය රජය ද
 පිළිගත් බැවින් බුද්ධජයන්තිය නමින්තෙත් කටයුතු රැසක් සිදුකිරීමට
 එවකට පැවති රජය විසින් ලබිකා බෞද්ධමණ්ඩලය නමින් ප්‍රබල
 ගිහි පැවිදි ආයතනයක් පනතක් මගින් පිහිටුවන ලදි. එහි ත්‍රිපිටක
 පරිවර්තනය පිළිබඳ කාරක සභාවට අයත් ස්ථිරවරුනට ත්‍රිපිටක
 ධර්මය සිංහලයට පරිවර්තනය කිරීම පිණිස පිටකත්‍රයට ඇතුළත්
 පාළි ග්‍රන්ථයන් එවකට අග්‍රාමාත්‍යධුරය දුරු ශ්‍රීමත් ජෝන් කොකලාවල
 මන්ත්‍රීස්වරයාණන් විසින් රජය වෙනුවෙන් පිළිගත් වන ලද බව
 සඳහන් කළ යුතු වෙයි. ඒ පාළි ග්‍රන්ථයන් පාඨශෝධනය කරමින්
 සිංහලයට පරිවර්තනය කරවීමට හා මුද්‍රණයෙන් ප්‍රකාශනයට පත්කරවීමට
 සංකාරක මණ්ඩලයෙක් ද පත්විය.

ඒ මේ ත්‍රිපිටක පරිවර්තනය අනිශ්චිත කාර්යයෙකි. බසකින්
 බසකට නගාලීම පරිවර්තනයයි, මේ පරිවර්තනය පදනුගත යැ
 අර්ථනුගත යැ භාවානුගත යැ යි තුන් පරිද්දෙකින් කළ හැකි ය.
 පද සම්බන්ධයට අනු වැ නගාලීම පදනුගත පරිවර්තනය යි.
 ශබ්දාර්ථයට අනු වැ නගාලීම අර්ථනුගත පරිවර්තනය යයි, අදහසට
 අනු ව නගාලීම භාවානුගත පරිවර්තනය යයි. මෙය ම අභිප්‍රායාර්ථ
 පරිවර්තන නමුදු වෙයි. මේ තුන් ක්‍රමයෙන් මේ පරිවර්තනය
 පදනුගත පරිවර්තනයෙන් හා අර්ථනුගත පරිවර්තනයෙන් සිදු කළ
 යුතු වෙයි. පාළියට සරිලන පදය සියබසට ගැළපේ ද යි විමසමින් ද
 පාළිවචනයෙහි ශබ්දාර්ථය අර්ථකරාචිකාවනට ගැළපේ ද යි විමසමින් ද
 සමහර පදයන්හි ශබ්ද ලක්ෂණය ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථානුසාරයෙන්
 විමසමින් ද කළ යුතු බැවිනි. මෙහි භාවානුගත පරිවර්තනයක්
 නො ලැබෙයි. එක් පිටුවෙක්හි සිංහලානුවාදයත් ඒ දෙක මුණ
 ගැසෙන පේ තැබිය යුතු බැවින් මේ පරිවර්තනයට අභිප්‍රායාර්ථය
 යොදාලීම කළ නො හැක්කෙකි. එහෙත් යම් යම් තත්හි වරහන්
 තුළ අදහස පැහැදිලි කිරීම පිණිස අභිප්‍රායාර්ථය ද සැකෙවින්
 මෙහි ද දන්වන ලද බව පැනෙයි. මෙහි අභිප්‍රාය නම් අදහස යි.
 මේ අදහස අභිධා - ලක්ෂණ දෙකින් දෙන එක් එක් පදයෙහි
 අර්ථවෛර්ථයට වඩා පැතිරී ගිය තාත්පර්යාශක්තිය යි. හේ ත්‍රිපිටක-
 ධර්මවිෂයෙහි නම් බුද්ධභාෂිතාර්ථය යි. එය පාළි පදයක් දුටු පමණින්
 තීරණය කළ නො හැකි නම් තාත්පර්යාශක්තිය විමසිය යුතු යි.
 බුදුන් වදළ ධර්මයෙහි අභිප්‍රායාර්ථය දැනීමට අර්ථකරාචිකාදිය පැරණි
 මහතෙරුන් ඇසිරි කරන ලද්දේ එහෙයිනි. අර්ථකරාචිකානුසාරයෙන්
 අභිප්‍රායාර්ථය විස්තර වශයෙන් මේ පරිවර්තනයෙහි ඇතුළත් කිරීමෙන්
 මේ කායභය සපුරාලිය නො හෙන බව දත යුතු යි. එහෙයින්
 ආගම ධර්මය දත් නො දත් සියල්ලන්ගේ ම සිත් පිනවීමට මේ
 පරිවර්තනය කා විසින් නමුදු නො කළ හැකි බව ග්‍රහණධාරණ
 ශක්තිමතුන් විසින් පිළිගත යුතු යි. යම් කෙනකුත්හට පරිවර්තන-
 යෙහි අභිප්‍රායාර්ථය නො වැටහේ නම් අර්ථකරාචිකා පරිශීලනයෙන්
 තදවිප්‍රතිපාදනයෙහි යෙදිය යුතු යි.

මේ පාඨකිය පාළි පරිවර්තනයෙහි ලා ආවශ්‍යක
 උපකානිසමානි ග්‍රන්ථයන් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මාදය පිරිවෙන්හි
 පුස්තකාලයෙන් ද, බම්බලපිටියේ වර්ජුරාම
 පුස්තකාලයෙන් ද, ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන්හි පුස්තකාලයෙන් ද,
 ඉදුරුවේ යාලේගම ජයසුමනාරාමයෙහි පුස්තකාලයෙන් ද ලබා

භක්‍රමිත. එවකට සංස්කෘතික කායාංශයේ සහකාර සම්පාදක ඇම්. ඇන්. පිරිස් මුදලිතුමා විසින් සපයන ලද පාචික්‍යපාළි පුස්තකාල පොත ද මෙහි ලා උපකාර වූ බව සඳහන් කරමිනි. මෙසේ ආවශ්‍යය ග්‍රන්ථයන් සපයා ගෙන පාඨශෝධනය ද කරමින් මේ ග්‍රන්ථය සියබසට නැගීමෙහි යෙදුණු මා හට මේ කායාංශයට ආරම්භයෙහි ම උපකාර කළ දෙනමක් ගැන මෙහි ලා සඳහන් කළ යුතු වෙයි, ඉන් එක නමක් නම් මාතර සිරිමංගල පරිවෙණාධිපති රාජකීය පණ්ඩිත බටුවිට නන්දරාමාභිධාන මහා සථවිර පාදයන් වහන්සේ යි, අනෙක් නම නම් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය උගත් රාජකීය පණ්ඩිත බලංගොඩ පඤ්ඤාවංස සථවිරනම යි, මේ නම පේරාදෙණි දිස්ව විද්‍යාලයෙහි උපාධි අපේක්‍ෂකයකු වූ ගීය පසු ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන්හි ධර්මශාස්ත්‍රය ඉගෙනීමෙහි යෙදී සිටි ලද්දුව වැදීම සථවිර නම උපකාරයට පැමිණියේ ය, සියබසට නැඟු මේ ග්‍රන්ථයෙහි පිටපත් මැනවින් ලියා දීමෙන් මහත් උපකාරයක් කළ ඒ වැදීම සථවිර නම අද ජීවතුන් අතර නැතත් මෙයින් ලත් ධර්මද්‍රෝණිය කුශලයට හිමි වනු නිසැක යි, මෙයට අවුරුදු විස්සකට පෙර පරිවර්තනය කොට අවසන් වූ මේ ග්‍රන්ථය එවකට පරිවර්තනභාරය දැරූ සහකාර සම්පාදක මුදලිතුමාත් පත් පිරිස් මහතරුන්හට පුස්තකාල පොත සමග බාර කළමිනි.

ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කායාංශය දෙමටගොඩ පටිපාටිකර චිත්තානන්දයාට ගෙන ගිය පසු ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කාරක සභාවෙහි ප්‍රධාන සම්පාදක දර්ශනවිශාරද ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාවාසී පරවාහාර සිරිවර්ධන-ඤාණාභිධාන නායක මහාසථවිරපාදයන් වහන්සේගේ පරිපාලනය යටතේ ත්‍රිපිටක සංස්කාර මණ්ඩලය ක්‍රියාත්මක විය. උන්වහන්සේ විසින් මේ ග්‍රන්ථය ශෝධනය කොට මුද්‍රණයට යොමු කරනු පිණිස මා ඇතුළු තවත් පඬිවරු දෙනමක් පත් කරන ලදහ. එවකට අමරපුර නිකායේ අනුනායක ධුරන්ධර වූ ද අම්බලම්ගොඩ ශාස්ත්‍රෝදය පරිවෙණාධිපති වූ ද රාජකීය පණ්ඩිත බලංගොඩ ඤාණාභිධාන මහා සථවිරපාදයන් වහන්සේ හා ප්‍රධාන පිරිවෙන් පරික්‍ෂක රාජකීය පණ්ඩිත ශාස්ත්‍රපති අකුරුවිලේ අමරවංසාභිධාන නායක සථවිර පාදයන් වහන්සේ මේ ශෝධක මණ්ඩලයට ඇතුළත් වූහ. අපි තෙන්නම මේ ග්‍රන්ථය ශෝධනය කරමින් මුද්‍රණයට සුදුසු පරිදි සකස් කළමිනි.

මෙසේ සකස් කළ මේ ග්‍රන්ථය ප්‍රධාන සම්පාදක පරවාහාර නායක සවාච්ඡිත්තයන් වහන්සේ විසින් හැකි තරම් ඉක්මනින් මුද්‍රණය කරනු පිණිස මුද්‍රණාලයකට පවරන ලදින් මුල් පිටු අට පමණක් මුද්‍රිත විය. මුද්‍රණ කායාංශය නතරවීමත් සමග ම පොත්හි සමහර පිටපත් සොයා ගැනීම ද අපහසු විය. කලෙක් ගතවිය. මේ අතර ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ ආදිම සභාපති-සම්පාදක නාහිමිවරු දෙනම ද අපවත් වූහ. ත්‍රිපිටක පරිවර්තන කාර්යාලය දෙමටගොඩින් කොළඹ විජේරාම මාවතේ පිහිටි මහානායක චාරිකා-රාමයට ගෙන යන ලදුව එහි ස්ථාපිත විය. පැරණි ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලය ද අභාවයට යාමෙන් ත්‍රිපිටක සම්පාදක මණ්ඩලයක් බිහි විය. මේ මණ්ඩලයේ වාක්ත විශාරද සභාපති-සම්පාදක නාහිමි වරුන්ගේ අප්‍රතිහත ප්‍රයත්නයෙන් හා සංස්කෘතික අමාත්‍යාංශයේ අතිරේක ලේකම් තැන්පත් සෝමපාල ජයවර්ධන මහතුන්ගේ ස්ථානෝචිත බුද්ධියෙන් මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය සඳහා යොමුකරන ලද බව දැනුමිනි.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 28 හි ඇතුළත් කර ඇත.

ත්‍රිපිටක සමාදාන මණ්ඩලයේ ලෙඛකාධිකාරීධුරය දරන පණ්ඩිත දෙරණවුවේ සිරි ධම්මපාල නායක සභිකයන් වහන්සේ විසින් දන්වා එවන ලද පරිදි නැතිවුණු පිටපත් යළිත් සියලුම නඟා ලියා යැවීම ද මේ අතරෙහි ම සිදු විය. මේ කාර්යයෙහි ලා වරින්වර ලිපින්නට සිදු වූ පිටපත් ලියා දීමෙන් හා වෙනත් පහසුකම් සලසා දීමෙන් හා උපකාර කළ අපගේ ශිෂ්‍යයන් වන ශාස්ත්‍රවේදී දෙපානම සුගතබන්ධු සභික නමත් ත්‍රිපිටකවේදී ඉදුරුවේ අරියකිකි සභික නමත් ත්‍රිපිටකවේදී එගොඩදුවේ ජිනානන්ද හික්කුනමත් සඳහන් කළ යුතු මැ යි. තවද මේ ග්‍රන්ථය යළිත් මුද්‍රණයට යොමු කළ තැන් පටන් ශෝධාපත්‍රාදිය බැලීමෙන් ද උනන්දුරණාදිය කිරීමෙන් ද සංඥානාම පදනුක්‍රමාදිය සකස් කිරීමෙන් ද මහත් ප්‍රයත්නයක් දැරූ ත්‍රිපිටක සමාදාන මණ්ඩලයේ දක්ෂ විවික්ෂණ මහාසභිකයන් වහන්සේලාටත් මෙහි නම් සඳහන් නොයෙක් අයුරෙන් උපකාර කළ ජීවතුන් අතර සිටුනා හැම ගිහි-පැවිදි හවතුන් හටත් පින් පුරවමින් දිශාසිරි පතමහ.

ත්‍රිපිටක සංස්කාරක මණ්ඩලයේ සභාපති-සම්පාදක නාහිමිවරුන් ඇතුළු අපවත් වී වදළ හැම මහතෙරනමකටත් මේ කාර්යයෙහි ලා මට උපකාර කරමින් සිට ඉකුත් වූ ගිහි-පැවිදි පින්වතුනටත් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පිරිවෙන හා ඉදුරුවේ ශ්‍රී විජයධර්ම පිරිවෙන පිහිටුවා මා පැවිදි කොට සසුන් පිළිවෙත හෙළිකර දුන් අපවත් වී වදළ පුජ්‍යාචාර්ය ඉදුරුවේ සිරිවිමලකිසිස මාහිමි කුමාටත් වැල්ලවත්තේ ශ්‍රී ධර්මොදය පරිවෙණාධිපති වැ වැඩවසමින් ධර්ම විනය සහිත භාෂා ශාස්ත්‍රාදිය උගන්වා මා නිසි මඟ යෙද වූ පණ්ඩිතාචාර්ය ත්‍රිපිටකවාගීස්වරාචාර්ය රක්ෂකවැවේ සිරිසඬමමවංස මාහිමිකුමාටත් කොල්ලුපිටියේ ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමාධිපති වැ වැඩසිටිමින් මා හට නොයෙක් අයුරෙන් උදවු උපකාර කළ මාගේ ජ්‍යෙෂ්ඨ ශාසනික සහෝදර හඤ්චාපොළ සිරිවිමලවංස අනුනායක හිමිකුමාටත් මා හද වඩා පෝෂණය කළ දෙමාපියනටත් මෙයින් මා උපයා සපයා ගත් ධර්මදානය කුශලය පහන් සිතින් අනුමොදනා කරවමහ.

මේ ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කරවීමට ආවශ්‍යක ධනය පරිත්‍යාග කරමින් අනුබලප්‍රදාය කළ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ සංස්කෘතික අමාත්‍යවරයා ප්‍රමුඛ සංස්කෘතික කායාංගයේ අධිකාරී-නටත් ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රීමත් ජනාධිපති උතුමා ප්‍රධාන කොට ඇති අගමැතිතුමා සහිත මැති ඇමතිවරුනටත් මුද්‍රණකායා සිත් අලවන සේ මැනවින් සිදු කොට දුන් දෙහිවල දුටුගැමුණු විදියේ කිසර මුද්‍රණාලයාධිකාරීනටත් සේවක පිරිසටත් මෙයින් ජනිත ධර්ම-දාමය කුශල ශක්තියෙන් උතුම් නිවන් සැප ලැබේවා යි ඉත සිතින් පතමහ.

මෙවන්,

ශාසනසථිකාමී,

ඉදුරුවේ උත්තරානන්ද

ශ්‍රී ලංකා මහාමංගල්ලිකයාගේ මහානායක සභික

ශ්‍රී ධර්මකීර්ත්‍යාරාමය,
පොල්වත්ත, කොළඹ 3.

2525
1981 ජූලි 31.

සංඝකත නිරූපණය

සි: සිංහලාඥර, පුස්තකාල පොත්

සිවු. 1, 1910 වුදුණය. බෙත්තර සඳාතිසා සථර සංස්කරණය

සිවු. 2, වු: 2472 වුදුණය. බෙරුවල බෙබාසිරි මහාසථර සංස්කරණය

මඡසං: වුරුමරට ඡට්ඨසංගීති සංස්කරණය

සා: තායාඥර වුදුත පාචිකතිය පාළි

THE PALI ALPHABET

IN SINHALA CHARACTERS

VOWELS

අ a ආ a ඉ i ඊ e උ u ඌ u ඍ ඞ

CONSONANTS

කka	ඛkha	ගga	ඝgha	ඞṅa			
චca	ඡcha	ජja	ඣjha	ඤña			
ටta	ඨtha	ඩḍa	ඬḍha	ණṇa			
තta	ථtha	දda	ධdha	නna			
පpa	ඵpha	බba	භbha	මma			
යya	රra	ලla	වva	සsa	හha	ළla	ආṇa
කka	කාkā	කිki	කීkī	කුku	කූkū	කෙkē	කෝkō
ඛkha	ඛාkhā	ඛිkhi	ඛීkhī	ඛුkhu	ඛූkhū	ඛෙkhē	ඛෝkhō
ගga	ගාgā	ගිgi	ගීgī	ගුgu	ගූgū	ගෙgē	ගෝgō

CONJUNCT-CONSONANTS

කක ka	කඤ kha	ත් ra	මම් mha
කඛ kha	භ bha	ද් dda	ම, ම mba
කා kya	ඤ ña	ඳ් dha	මම් mha
ත් tri	ඤ ඡ cha	ද් dra	මම් mma
ත් kvā	ඤ ජ ja	ඳ්, ඳ් dva	මම් mma
ත් khya	ඤ ඣ jha	ධ් dhva	ය, ය ya
ත් khva	ඤ ඤ ña	න් nta	ය් ya
ග් ga	ධ්, ධ් dha	න් ntha	ල් la
ග් gha	ධ් ඳ් dda	න් nda	ල් la
ඞ ṅa	ධ් ඳ් dha	න් ndha	ල් la
ග් gra	ණ ṇa	න් nna	ව් vha
ධ් ṅka	ණ ඤ ña	න් nha	ස් ssa
ධ් ṅga	ණ ඤ ña	ප් ppa	ස් sma
ධ් ṅgha	ණ, ධ් dha	ප් ppha	ස් sva
ච ca	ත් tta	බ් bba	හ් hma
ච ඡ cha	ත් ttha	බ් bbha	හ් hvā
ජ ja	ත් tva	බ් bra	ළ් lha
ඣ jha		මම් mpa	

ආ a ආ a ඉ i ඊ e උ u ඌ u ඍ ඞ

පාච්ඤානිපාළි

විසය සූචි

හික්කුනිවිහරෙයා

1 පාරාජිකකණ්ඩො 2-29

1-1. පදම පාරාජිකං	..	1 - 13
1-2. දුතියපාරාජිකං	..	14 - 19
1-3. තෘතියපාරාජිකං	..	18 - 25
1-4. චතුස්සපාරාජිකං	.	24 - 29

2. සත්තරසකං (සඤ්ඤාසංයම) 30-91

2- 1. පදමසඤ්ඤාසංයම	..	30 - 35
2- 2. දුතිය	..	34 - 41
2- 3. තෘතිය	..	40 - 49
2- 4. චතුස්ස	..	48 - 53
2- 5. අභ්‍යන්තර	..	54 - 57
2- 6. ඡන්ද	..	58 - 63
2- 7. සත්තර	..	62 - 69
2- 8. අභ්‍යන්තර	..	70 - 75
2- 9. නවම	..	76 - 81
2-10. අසම	..	82 - 91

3. නිසසග්ගියා 92-133

3- 1. පදමනිසසග්ගියා	92 - 97
3- 2. දුතිය	96 - 99
3- 3. තෘතිය	100 - 103
3- 4. චතුස්ස	104 - 107
3- 5. අභ්‍යන්තර	106 - 109
3- 6. ඡන්ද	110 - 113
3- 7. සත්තර	112 - 115
3- 8. අභ්‍යන්තර	116 - 119
3- 9. නවම	118 - 121
3-10. අසම	122 - 125
3-11. චිත්තාදයම	124 - 129
3-12. අනිත්තාදයම	128 - 131

විසය සූචි

4. පාඨපතිකාංගයෝ 134-371

4-1 උපුතවග්ගො 134-157

1. පටමසිකාංගපදං	..	..	134 - 137
2. දුතිය	..	..	138 - 139
3. තතිය	..	..	138 - 141
4. චතුත්ථ	..	..	140 - 141
5. පඤ්චම	..	..	142 - 145
6. ඡට්ඨ	..	..	144 - 147
7. සත්තම	..	..	146 - 149
8. අට්ඨම	..	..	150 - 153
9. නවම	..	..	152 - 155
10. දසම	..	..	154 - 157

4-2 අනුකාරවග්ගො 158-183

1. පටමසිකාංගපදං	..	..	158 - 161
2. දුතිය	..	..	160 - 163
3. තතිය	..	..	162 - 165
4. චතුත්ථ	..	..	166 - 169
5. පඤ්චම	..	..	168 - 171
6. ඡට්ඨ	..	..	172 - 175
7. සත්තම	..	..	174 - 177
8. අට්ඨම	..	..	178 - 179
9. නවම	..	..	180 - 183
10. දසම	..	..	182 - 183

4-3 නග්ගවග්ගො 184-207

1. පටමසිකාංගපදං	..	..	184 - 185
2. දුතිය	..	..	184 - 187
3. තතිය	..	..	188 - 191
4. චතුත්ථ	..	..	192 - 193
5. පඤ්චම	..	..	194 - 195
6. ඡට්ඨ	..	..	196 - 197
7. සත්තම	..	..	198 - 199
8. අට්ඨම	..	..	200 - 201
9. නවම	..	..	202 - 205
10. දසම	..	..	204 - 207

විසය සූචි

4-4 කුටුම්භවග්ගො 208-233

1.- පටමසිකුබ්බසදං	..	..	208 - 209
2.- දුතිය	..	..	208 - 211
3.- තතිය	..	..	212 - 215
4.- චතුස්	..	..	214 - 217
5.- පඤ්චම	..	..	216 - 221
6.- ඡට්ඨ	..	..	220 - 225
7.- සත්තම	..	..	224 - 227
8.- අට්ඨම	..	..	226 - 229
9.- නවම	..	..	228 - 231
10.- දසම	..	..	230 - 233

4-5. විජායාගාරවග්ගො 234-255

1. පටමසිකුබ්බසදං	..	..	234 - 237
2. දුතිය	..	..	236 - 239
3. තතිය	..	..	238 - 239
4. චතුස්	..	..	240 - 241
5. පඤ්චම	..	..	240 - 245
6. ඡට්ඨ	..	..	244 - 247
7. සත්තම	..	..	246 - 249
8. අට්ඨම	..	..	248 - 251
9. නවම	..	..	250 - 253
10. දසම	..	..	252 - 255

4-6. ආරාමවග්ගො 256-281

1. පටමසිකුබ්බසදං	..	..	256 - 259
2. දුතිය	..	..	260 - 263
3. තතිය	..	..	262 - 265
4. චතුස්	..	..	266 - 269
5. පඤ්චම	..	..	268 - 271
6. ඡට්ඨ	..	..	270 - 271
7. සත්තම	..	..	272 - 273
8. අට්ඨම	..	..	274 - 275
9. නවම	..	..	276 - 277
10. දසම	..	..	276 - 281

පිසය සූචි

4-7. තබවීම්පහයා 282-313

1. පටමසිකාපදං	..	..	282 - 285
2. දුතිය	..	..	284 - 287
3. තතිය	..	..	286 - 291
4. චතුසු	..	..	290 - 295
5. පඤ්චම	..	..	294 - 297
6. ඡට්ඨ	..	..	296 - 301
7. සක්කම	..	..	302 - 307
8. අට්ඨම	..	..	306 - 309
9. නවම	..	..	308 - 311
10. දසම	..	..	310 - 313

4-8. කුමාරිභූතවග්ගො 314-349

1. පටමසිකාපදං	..	..	314 - 317
2. දුතිය	..	..	316 - 321
3. තතිය	..	..	320 - 325
4. චතුසු	..	..	326 - 327
5. පඤ්චම	..	..	328 - 333
6. ඡට්ඨ	..	..	332 - 335
7. සක්කම	..	..	334 - 337
8. අට්ඨම	..	..	336 - 339
9. නවම	..	..	340 - 341
10. දසම	..	..	342 - 343
11. එතාදසම	..	..	344 - 345
12. අභිදසම	..	..	346 - 347
13. ඡතරසම	..	..	348 - 349

4-9. ජනතුපාහනවග්ගො 350-371

1. පටමසිකාපදං	..	..	350 - 353
2. දුතිය	..	..	352 - 355
3. තතිය	..	..	354 - 357
4. චතුසු	..	..	356 - "
5. පඤ්චම	..	..	358 - 359
6. ඡට්ඨ	..	..	" - 361
7. සක්කම	..	..	360 - 363
8-9-10. අට්ඨම-නවම-දසම සිකාපදනි	..	..	362 - 365
11. එතාදසමසිකාපදං	..	..	364 - 365
12. අභිදසම	..	..	366 - 367
13. ඡතරසම	..	..	368 - 369

5. පාටිදෙසනියා 372-378

1 පටම පාටිදෙසනියා	..	..	372 - 375
2 අනිය අට්ඨම පාටිදෙසනියා	..	..	374 - 379
6. සෙටියා	..	..	378 - 383
7. අධිකරණසම	..	..	382 - 383

XXX

විනයපිටකෙ
පාවිතනියපාලී
හි කවු නි විභ ධෙගා

විනයපිටකෙ

පාචිත්තියපාලි

භික්ෂුනීවිභංගො

පාරාජිකකණ්ඩො

නමො කසය භගවතො අරහතො සමමා සමුද්ධස්ස

1. 1

පද්මපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාට්ඨිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සාලෙහා මිඟරනතො භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා විහාරං කතතුකාමො භොති. අප් ඛො සාලෙහා මිඟරනතො භික්ෂුනීයො උපසඬාමිකා එතදවොච : ඉට්ඨාමහං අයො භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා විහාරං කාතුං, දෙප් මෙ නවකමිකං භික්ෂුනීනති. තෙන ඛො පන සමයෙන වතස්සො භගිනීයො භික්ෂුනීසු පබ්බජිතා භොනති නඤ්ඤා නඤ්ඤා සුඤ්ඤා පුලලනඤ්ඤා. තාසු සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී තරුණපබ්බජිතා භොති,¹ අභිරුපා දස්සනීයා පාසාදිකා පණ්ඩිතා වාතො මෙධාවිනී දසං අනලසා තත්පාසාය වීමංසාය සමනාගතා අලං කාතුං අලං සංවිධාතුං. අප් ඛො භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී සමුද්ධස්ස මිඟරනතො නවකමිකං අද්ධි. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී සාලහස්ස මිඟරනතො නිවෙසනං අභිකුණං ගව්ඨති. වාසිං දෙප් එරස්ස² දෙප් කුයාරිං දෙප් කුද්දලං,³ දෙප් නිබ්බන්ධනං දෙප්ථාති. සාලෙහාපි මිඟරනතො භික්ෂුනී-පස්සයං අභිකුණං ගව්ඨති කතාකතං ජාතිතුං. තෙ අභිකුණස්සනෙන පටිබ්බථිකා අහෙස්සං. අප් ඛො සාලෙහා මිඟරනතො සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනී දුසෙතුං ඔකාසං අලභමානො එතදෙවස්ථාය භික්ෂුනීසඛ්ඤ්ඤා හතං අකාසි. අප් ඛො සාලෙහා මිඟරනතො හතංගො ආසනං පඤ්ඤාපෙතො එතතිකා භික්ෂුනීයො අයාය සුඤ්ඤානඤ්ඤා බුද්ධතරාති එකමනං ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, එතතිකා නවකතරාති එකමනං ආසනං පඤ්ඤාපෙසි, පටිච්ඡන්තො ඔකාසෙ නිකුටෙ සුඤ්ඤානඤ්ඤා භික්ෂුනීයා ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. යථා ථෙරා භික්ෂුනීයො ජානෙයස්ස නවකානං භික්ෂුනීනං සන්තිකෙ නිසිත්තාති, නවකාපි භික්ෂුනීයො ජානෙයස්ස ථෙරානං භික්ෂුනීනං සන්තිකෙ නිසිත්තාති.

1. තරුණපබ්බජිතා අභිරුපා භොති - මජ්ඣ.

2. එරස්ස - මජ්ඣ.

3. කුද්දලං - මජ්ඣ.

විනයපිටකයෙහි

පාවිත්‍රිකපාලි

හික්ෂුණිවිගඬිගය

සාරාංශිකාංකය

ඒ භාග්‍යවත් අභිත් සමාක් සමුද්ධයන් වහන්සේට
නමස්කාර වේවා

1. 1

පළමුවන පරිච්ඡය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ සැවැත් තුවා අනේපිඬු සිටුහුගේ දෙවරම් වෙහෙරෙහි වැඩුවසන සේකැ. එසමයෙහි සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පා තෙමේ හික්ෂුණිසඬායාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තේ වෙයි. එකල්හි සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පා තෙමේ මෙහෙණන් වෙතැ එළඹැ තෙල කී යැ 'ආර්යාවෙනි, මම හික්ෂුණි සඬායාහට වෙහෙරක් කරනු කැමැත්තෙමි, මාහට නවකම් විදහන මෙහෙණක දෙනුමැනැවැ' යි. එසමයෙහි වනාහි නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරිනන්ද යැ චුල්ලනන්ද යැ යි සතර බුහුන කෙනෙක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවාහු වෙති. ඔවුනතුරෙන් සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ තුරුණුවියෙහි පැවිදිවූවා වෙයි. විශිෂ්ට රු ඇත්ති දකුම්කලු වූවා පැහැදුම් එළවන්නී පණ්ඩිත වූවා වාක්ක වූවා තුවණැති වූවා දක්ෂ වූවා අනලස් වූවා වෙයි. ඒ ඒ කම්ච්ඡයෙහි උපාය වූ කළයුතු කම්හි වීමසුම් තුවණින් යුතු වූවා ඒ ඒ කම් කරන්නට ද සංවිධාන කරන්නට ද සමර්ථ වූවා වෙයි. ඉක්බිති හික්ෂුණිසඬා තෙමේ සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණිය සමඟ කොට සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පා හට නවකැමියක කොට දුන්නේ යැ. එසමයෙහි වනාහි සුඤ්ජිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පාහුගේ නිවෙසට නිතර නිතර යයි, 'වැයක් දෙව, පොරොවක් දෙව, කෙටෙරියක් දෙව, උදල්ලක් දෙව, නියනක් දෙව' යි, සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පා තෙමේත් කළ දය නොකළ දය දනගන්නට මෙහෙණවරට නිතර නිතර යයි. ඔහු දෙදෙන නිතර නිතර දක්මෙන් පිළිබඳ සිත් ඇතියෝ වූහ. එකල්හි සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පා තෙමේ සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණිය දූෂණය කරන්නට අවසරයක් නොලබන්නේ තෙල කරුණ මැ සඳහා හික්ෂුණිසඬායාට බතක් (පිළියෙළ) නෙළේ යැ. එකල්හි සාළ්භ මිඟ්‍යාරතප්පාතෙමේ හක්තාග්‍රයෙහි අසුන් පනවන්නේ මෙතෙක් හික්ෂුණිහු ආර්යා සුන්දරිනන්දවට වැඩීමහලු හයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනවී යැ, මෙතෙක් දෙනා නවක තරහයි එකත්පසෙකැ අසුන් පැනැවී යැ. සංවීර හික්ෂුණිහු (ඕතොමෝ) නවක හික්ෂුණින්ගේ සම්පයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් නවක හික්ෂුණි හුදු (ඕතොමෝ) සංවීර හික්ෂුණින්ගේ සම්පයෙහි හිනැයි යම්සේ දන්නාහු නම් එසේ සුඤ්ජිනන්ද මෙහෙණහට පිළිසන් අගුණෙන් පෙදෙසෙකැ අසුනක් පැනවී යැ.

සාපිකයාපාළු හිතබුනිවිභවය

2. අර්ථය වෙසා සාලෙහා මිගාරනතො හිතබුනිසමයස කාලං. ආරොවාපෙසි, කාලො අයො නිධිතං හතනති. සුඤ්ඤානාදා හිතබුනි සලලකෙඛවා න බහුකතො සාලෙහා මිගාරනතො හිතබුනිසමයස හතං අකාසි. මං සො දුසෙතුකාලො, සවාහං ගමිසාමි විසාරො මෙ හවිසසති අනෙතවාසිනි¹ හිතබුනි. ආණාපෙසි, ඥාතං මෙ පිණ්ඩං පාතං නිහර, යො වං මං පුට්ඨති ගිලානාති පට්ඨෙදෙහිති. එවං අයොති වෙසා හිතබුනි සුඤ්ඤානාදා හිතබුනියා පට්ඨෙසාසි.

3. තෙන වෙසා පන සමයෙන සාලෙහා මිගාරනතො බහිදාරං-කොට්ඨකෙ ධිතො හොති සුඤ්ඤානාදා හිතබුනි. පට්ඨෙදෙනො “කහං අයො අයො සුඤ්ඤානාදා”ති. කහං අයො අයො සුඤ්ඤානාදා”ති එවං වුතො සුඤ්ඤානාදා හිතබුනියා අනෙතවාසිනි හිතබුනි සාලං මිගාරනතො. එතදොවා ගිලානා ආවුසො පිණ්ඩපාතං නිහරිසාමිති. අර්ථය වෙසා සාලෙහා මිගාරනතො යමවාහං අයො හිතබුනිසමයස හතං අකාසි, අයො සුඤ්ඤානාදා කාරණාති. මනුසො ආණාපෙචා හිතබුනිසමයං හතොන පට්ඨෙදොති වතො යෙන හිතබුනිපසසො තෙනුපසසාමි.

4. තෙන වෙසා පන සමයෙන සුඤ්ඤානාදා හිතබුනි බහාරාමං-කොට්ඨකෙ ධිතො හොති සාලං මිගාරනතො. පතිමානෙති, අඤ්ඤා වෙසා සුඤ්ඤානාදා හිතබුනි සාලං මිගාරනතො. දුරතො ආගමිතං දිසාන උපසායං පට්ඨිතො සසිසං පාරුපිතො මණ්ඩකෙ නිපජ්. අර්ථය වෙසා සාලෙහා මිගාරනතො යෙන සුඤ්ඤානාදා හිතබුනි තෙනුපසසාමි, උපසසාමිතො සුඤ්ඤානාදා හිතබුනි. එතදොවා: කිතොන අයො අරාසු කිසස නිපනාසිති. එවදෙනං ආවුසො හොති යා අනිවිතං* ඉට්ඨිති. කාහං තං අයො න ඉට්ඨිසාමි. අපිවාහං ඔකාසං න උභාමි තං දුසෙතුනි. අවසුතො අවසුතා සුඤ්ඤානාදා හිතබුනියා කාසංසයං සමාපජ්.

5. තෙන වෙසා පන සමයෙන අඤ්ඤාතො හිතබුනි ජරාදුඛිලා වරණගිලානා සුඤ්ඤානාදා හිතබුනියා අවිදුරෙ නිසිනො² හොති. අඤ්ඤා වෙසා සා හිතබුනි සාලං මිගාරනතො. අවසුතං අවසුතා සුඤ්ඤානාදා හිතබුනියා කාසංසයං සමාපජ්තං, දිසාන උපකායති වියති විපාටෙති: “කරං හි නාම අයො සුඤ්ඤානාදා අවසුතා අවසුතං සුඤ්ඤානාදා කාසංසයං සාදිසසතිති.

1. අනෙතවාසි, සිඬු, සි,

2. යෙවං - මජ්ඣ.

3. අනිවිතං - සිඬු

4. නිපනා - මජ්ඣ.

2. ඉක්බිති සාල්හ මිඟරනර්තය තෙමේ “ආර්යාවෙනි, බත (පිළියෙළ කොට) නිමවන ලදී, (එයට) සුදුසු කලැයි හික්ෂුණි සඛායාහට කල් දන්වියැ. සුදුරිනඤා හික්ෂුණි තොමෝ (නුවණින්) සලකා “සාල්හ මිඟරනර්තය තෙමේ කළ බුහුමන් ඇතියේ හික්ෂුණි සඛායාහට බත පිළියෙළ නො කෙළේ යැ. හේ මා දූෂණය කරනු කැමැත්තේ වෙයි, ඉදින් මම යන්නෙමි නම් මාගේ විප්‍රකාර ගබ්ඳය වන්නේ”යි අතැවැසි මෙහෙණකට ඇණවූයැ: යා, මා හට පිණිසපාතය ගෙන එව, යමෙකුත් මා ගැන පිළිවිසි නම් ගීලනැයි (හිඹුට) දන්වාලව යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි යි ඒ මෙහෙණ සුදුරිනඤා මෙහෙණට පිළිවදන් දුන්නා යැ.

3. එසමයෙහි සාල්හ මිඟරනර්තය තෙමේ බිහිදෙර කොටු-යෙහි සුදුරිනඤා මෙහෙණ පිළිවිසිමින් සිටියේ වෙයි: “ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනඤා කොහි ද? ආර්යාවෙනි, ආර්යා සුදුරිනඤා කොහි”දයි. මෙසේ කී කල්හි සුදුරිනඤා මෙහෙණගේ අතැවැසි මෙහෙණ තොමෝ සාල්හ මිඟරනර්තයාහට තෙල කීවූ යැ: “ඇවැත, ගීලන් යැ පිණිසපාතය ගෙන යන්නෙමි”යි. එකල්හි සාල්හ මිඟරනර්තය තෙමේ යමක සඳහා මම මෙහෙණසහනට බත (පිළියෙළ) කෙළෙමි ද (ඒ) සුදුරිනඤා ආර්යාව සඳහා යි මිනිසුන් අණවා බතින් මෙහෙණසහන වළදවවු”යි කියා මෙහෙණවර වෙතැ එළැඹී-යේ යැ.

4. එසමයෙහි සුදුරිනඤා හික්ෂුණි තොමෝ සාල්හ මිඟරනර්තයාහු බලාපොරොත්තු වන්නී අරමැ පවුරෙන් පිටතැ සිටියා වෙයි. සුදුරිනඤා හික්ෂුණි තොමෝ සාල්හ මිඟරනර්තයාහු එන්නහු දුර දී මැ දකැ මෙහෙණවරට පිවිස හිස සහිත වැ පෙරෙවැ ඇදෙහි භොක්තෘ යැ. එකල්හි සාල්හ මිඟරනර්තය තෙමේ සුදුරිනඤා මෙහෙණ වෙතැ එළඹීයේ යැ. එළැඹ සුදුරිනඤා මෙහෙණට තෙල කී යැ: “ආර්යාවෙනි, ඔබට අපහසු කිමැ, කුමට හෝ වී”දයි. ඇවැත්නි, තෙල නො රිසියකු කැමැති වන්නකුට සේ යැයි, ආර්යාවෙනි, කිම මම නොප නො කැමැතියෙමි ද? වැළිදු මම දූෂණයට අවකාශ නො ලබමි යි කා සසභරායෙන් තෙත්වූයේ කා සසභරායෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඤා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට පැමිණියේ යි.

5. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ජරායෙන් දුබලවූවා ගීලන්පා ඇතියා සුදුරිනඤා මෙහෙණට නුදුරුතන්හි උන්නා වෙයි. ඒ මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ සාල්හ මිඟරනර්තයාහු රාගයෙන් තෙත් වූ සුදුරිනඤා මෙහෙණ හා කායසංසර්ගයට සම්බදනහු දුටුවා යැ. දකැ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි “කෙසේ නම් රාගයෙන් තෙත්වූ සුදුරිනඤා ආයතා තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු”දයි.

සංවික්ෂයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

6. අප් ටො සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙයි : යා තා භික්ෂුනියො අප්පිට්ඨා සඤ්ඤාධ්මා ලජ්ජිතියො කුක්කුළිචිකා සික්ඛාකාමා තා උජ්ඣායනති වියනති, විපාචෙතති. “කපං හි නාම අය්‍යා සුඤ්ඤිතඤ්ඤා අවසුත්තා අවසුත්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති” ති අප් ටො තා භික්ෂුනියො භික්ෂුනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං. යෙ තෙ භික්ෂු අප්පිට්ඨා සඤ්ඤාධ්මා ලජ්ජිතො කුක්කුළිචිකා සික්ඛාකාමා තෙ උජ්ඣායනති වියනති විපාචෙතති: “කපං හි නාම සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ෂුනී අවසුත්තා අවසුත්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති” ති. අප් ටො තෙ භික්ෂු! හගවතො එතමඤ්ඤං ආරොචෙසුං.

7. අප් ටො හගවා එතස්මිං නිදුතෙ එතස්මිං පකරණෙ භික්ෂු-සංඝං සංඝපාතාපෙතො භික්ෂු පටිපුජ්ජි: සච්චං කිර භික්ඛොවෙ සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ෂුනී අවසුත්තා අවසුත්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිති. සච්චං හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා අනත්තච්චියං. භික්ඛොවෙ සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ෂුනියා අනත්තලොමිකං අප්පකිරුපං අස්සාමණකං අකප්පියං අකරණියං. “කපං හි නාම භික්ඛොවෙ සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ෂුනී අවසුත්තා අවසුත්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස කායසංසග්ගං සාදිධිස්සති තෙන භික්ඛොවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය පසන්නානං වා භීයොගාචාරිය, අප්පච්චිතං භික්ඛොවෙ අප්පසන්නානං වෙවි අප්පසාදය පසන්නානං ඵල එකච්චානං අඤ්ඤාප්පායාති. අප් ටො හගවා සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ෂුනී. අනෙකපරියායෙන චිගරහිතො දුග්ගතාය දුප්පාසතාය මහිව්ඨතාය අසඤ්ඤාධ්මියා* සංඝානිකාය කොසල්ස්ස අවණ්ණං භාසිතො අනෙකපරියායෙන දුග්ගතාය දුප්පාසතාය අප්පිට්ඨස්ස* සත්ඤ්ඤාධ්මස්ස සලෙලංඝස්ස ධුතස්ස පාසාදිකස්ස අප්පව්සස්ස චිරියාරමභස්ස වණ්ණං භාසිතො භික්ෂුනං තදත්තච්චිකං තදත්තලොමිකං ධම්මං කපං කතො භික්ෂු ආමනෙතයි.

8. තෙන හි භික්ඛොවෙ භික්ෂුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙක්ඛාමී දුස අත්ථවසෙ පටිච්ච: සංඝසුද්ධිතාය සංඝචාසුතාය දුලච්චිකුතං භික්ෂුනීනං නිග්ගහාය පෙසලානං භික්ෂුනීනං එසුචිභාරාය දිට්ඨධම්මකානං ආසවානං සංචාරාය සම්පරාධිකානං ආසවානං පටිසාතාය අප්පසන්නානං* පසාදය පසන්නානං භීයොගාචාරිය සංඝානිකාය චිතායානුග්ගහාය. එවණ්ණං පන භික්ඛොවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

1. සුඤ්ඤිතඤ්ඤා භික්ෂුනී. අනෙකපරියායෙන චිගරහිතො - මජ්ඣං ඉත දික්ඛෙත.
2. සාදිධිස්සති - සත්‍යා
3. අනත්තච්චිකං - මජ්ඣං
4. අසඤ්ඤාධ්මියා - මජ්ඣං
5. අප්පිට්ඨතාය - මජ්ඣං
6. අප්පසන්නානං වා පිඤ්ඤ 2.

6. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ සතොස් ගුණැති යෝ ලස්සිනියෝ හටගත් කුකුස් ඇතියෝ ශික්ෂාකාමිනියෝ වෙද්ද ඔහු තුඩු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවති: "කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා ආයතී නොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු"දයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මහණුන්හට තෙල කරුණ දන්වූහ. යම් ඒ භික්ෂු කෙනෙක් අපිස්වුවෝ සතොස් ගුණැතියෝ ලස්සා ඇතියෝ හටගත් කුකුස් ඇත්තෝ ශික්ෂාකාමීහු වෙද්ද, ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් "කෙසේ නම් සුඤ්චිනඤා භික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු"දයි. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ.

7. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙකරුණෙහි ලා භික්ෂු සඬායා රැස්කරවා භික්ෂූන් පිළිවිසු සේකැ සැබැද මහණෙනි: සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත් වූවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසුදයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු. මහණෙනි සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ වීසින් කරන ලද්ද නො සුදුසු යැ, නො අනුලොම යැ, නො නිසි යැ, නො මහණකම් යැ, නො කැප යැ, නො කළයුතු යැ. "කෙසේ නම් මහණෙනි රාගයෙන් තෙත් වූ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණ රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ කායසංසර්ගය ඉවසු"දයි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ ප්‍රසන්නයන්ගේ අතිරේක ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වේ මැයි. මහණෙනි හුදෙක් මේ වනාහි අප්‍රසන්නයන්ගේ අප්‍රසාදය පිණිස ද ප්‍රසන්නයන් කෙරෙහුද ඇතැම් කෙනෙකුන්ගේ වේනස්බව පිණිස ද (කරුණු) වේ මැයි. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සුඤ්චිනඤා මෙහෙණට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිහි දුප්පත්තා බැවිහි මහත් ගිව්බැවිහි නො සතුටුබැවිහි මුළුබැඳගැනුමිහි අලසබැවිහි නුගුණ වදරා නොයෙක් කරුණෙන් දුබරබැවිහි දුප්පත්තා බැවිහි අපිස්බැවිහි සතුටු බැවිහි සලේපැවැතුමිහි කෙලෙස් කැපුමිහි පැහැදුම් ඵලවීමෙහි නිවනෙහි වැර ඇරැඹුමිහි ගුණ වදරා මහණුන්හට එයට සරිලන එයට අනුලොමවන දැනුම් කථා කොට මහණුන් ඇමතුසේකැ:

8. එහෙයින් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දසකරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඟුන්ගේ මනා පිළිගැනුම, සඟුන්ගේ පහසු බව, දුසිල්පුභලනට නිගැන්ම, සුසිල් මහණුන්ගේ පහසු වීසුම, මෙලෝ ගැහැට වළකාලීම, පරලෝ ගැහැට වැනැසීම, නො පැහැදුනවුන්ගේ පැහැදීම, පැහැදුනවුන්ගේ අධිරා පැහැදීම, සසුන් පැවැත්ම, විනයට රුකුල්දීම පිණිස යැ. මහණෙනි, මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා:

පාඨකයා සාදි භික්ෂුනීවිභවෙයා

යා පන භික්ෂුනී අවසසුතා අවසසුතසස පුරිසපුග්ගලසස අධකංකං
උබ්බජාණුමංකලං. ආමසනං වා පරාමසනං වා ගහණං වා ඡුපනං වා
ඡතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යා, අයමිපි පාරාජිකා හොති අසංවාසා, උබ්බ-
ජාණුමංකලිකාති.

9. යා පනාති: යා යාදියා යපායුතා යපාචච්චා යපානාමා
යපාගොතා යපාසීලා යපාචිහාරිනී යපාගොචරා ථෙරා වා
නවා වා මජ්ඣමා වා, එසා වුළුවති යා පනාති.

භික්ෂුනීති: භික්ෂකාති: භික්ෂුනී, භික්ෂාවරියං. අජඤ්ඤාපගතාති භික්ෂුනී
භිත්තපට්ඨරාති භික්ෂුනී සමඤ්ඤාය භික්ෂුනී පටිඤ්ඤාය භික්ෂුනී
ඵඤ්ඤාතිති භික්ෂුනී තිභි සරණගමනෙහි උපසම්පන්නාති භික්ෂුනී
භද්‍රා භික්ෂුනී සාරා භික්ෂුනී සෙඛා භික්ෂුනී අපෙඛා භික්ෂුනී සමගෙහන
උභතොසමෙහන ඤාතීවතුපෙත කමෙවන අතුපෙත යානාරහෙන
උපසම්පන්නාති භික්ෂුනී, තුභ්‍ර යායං භික්ෂුනී සමගෙහන උභතො-
සමෙහන ඤාතීවතුපෙත කමෙවන අතුපෙත යානාරහෙන උපසම්පන්නා
අයං ඉමසීං අපෙත අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අවසසුතා නාම: සාරතො අපෙකඛවතී: පටිබ්බථිතො.

අවසසුතො නාම: සාරතො අපෙකඛවා පටිබ්බථිතො.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකෙඛා න පෙතො
ක තීරට්ඨානගතො ඵ්ඤ්ඤ පටිබ්බලො කායසංසග්ගං සමාපජ්ජිතුං.

අධකංකනතී: හෙට්ඨසංකං.

උබ්බජාණුමංකලනතී: උපරිජාණුමණ්ඩලං.

ආමසනං නාම: ආට්ඨමිතං.

පරාමසනං නාම: ඉතොථිතො ව සංකොපනං.

ගහණං නාම: ගතිතමතං.

ඡුපනං නාම: ඡුට්ඨමතං.

ඡතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යාති: අඛං ගහෙනා තිඡ්චිළනං සාදියති.

1. භික්ෂකාති - මජ්ඣං
2. අපෙකඛවා - සීඝ්‍රි

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟුවෙන් යටු දණ්ඩලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශමාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවසා නම් මෝ තොමෝත් පරිජීවුවා සහවාසයට නො නිසි වුවා වෙයි, උභිහජාණ්ඩුමණ්ඩලිකා යැ.

9. යා පන: යම් යම්බදු, යම්බදු යෙදීම් ඇති යම්බදු ජාති ඇති යම්බදු නම් ඇති යම්බදු ගෝත්‍ර ඇති යම්බදු සැහැවී ඇති යම්බදු විහරණ ඇති යම්බදු පැවැතුම් ඇති සාර්වීර වුවක් හෝ නවක වුවක් හෝ මධ්‍යම වුවක් හෝ වෙයි නම්, මෝ තොමෝ යා පන යැයි කියනු ලැබේ.

භික්ෂුවා: සිභානුසි භික්ෂුනී යැ, පිටු සිභා පැමිණියා නුසි භික්ෂුනී යැ, බුන් පිළි දරානුසි භික්ෂුනී යැ, බැවහරයෙන් භික්ෂුනීයැ, පිළින කිරීමෙන් භික්ෂුනී යැ, එව මෙහෙණැයි භික්ෂුනී යැ, තුන් සරණ ගමනින් උපසරත්වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, (ශීලාදීන්) හදු වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, (ශීලාදීන්) සාරවුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, භික්ෂෙත්‍රියා භික්ෂුනී යැ, (මත්තෙහි භික්ෂියා පුත්තක් නැතිවන බැවින්) අග්‍රෙණ්ණ වුවා නුසි භික්ෂුනී යැ, සමඟ වූ දෙ සඟුන් වීසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්ථ වූ ඥප්තිවතුර්ව කම්මයෙන් උපසරත් කරන ලද නුසි භික්ෂුනී යැ, එහි යම් මේ මෙහෙණක් සමඟ වූ දෙසඟුන් වීසින් අකොප්‍ය වූ ශාස්තෘශාසනාර්ථ වූ ඥප්ති වතුර්වකම්මයෙන් උපසරත් කරන ලද නම් මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස්කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අවස්සුකා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත්වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපේක්ෂායෙන් සුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තී යැ.

අවස්සුක නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත්වූ (මාගමකකෙරෙහි) අපේක්ෂායෙන් සුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුග්ගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රේත යෙක් නො වෙයි, කිරිසන්ඟියෙක් නො වෙයි, කායසංසර්ගරාගයට පැමිණෙන්නට දැනුවැනි ප්‍රතිබලයෙකි.

අධක්ඛකං: අකුඟුවෙන් යටු.

උභිහජාණ්ඩුමණ්ඩලං: දණ්ඩලෙන් මත්තෙහි.

ආමසන නම්: පිරිමැදීම පමණ යැ.

පරාමසන නම්: ඔබ මොබ පිරිමැදීම යැ.

ගහණ නම් ගැනීම පමණ යැ.

සුපන නම්: පැහැයීම පමණ යැ.

පතිපිළනං වා සාදියෙය්‍යා: අවයවයක් ගෙන දැඩිවැ පෙළීම ඉවසයි.

පාරිභෝගික සම්පත් භාවිතය

අයවැසියා පුරවැසියා උපදෙස් දීම.

පාරිභෝගික සම්පත්: සමස්තයට නම් පුරවැසියා සියලුම සම්පත් අතරින් තමා සම්පත්වලින් ජීවත්, එවැනි සම්පත් අවසරයෙන් පුරවැසියා සමස්තයට අවසරයෙන් උපදෙස් දීමෙන්ද. ආමසන. වා පරාමසන. වා ගණය. වා පුරවැසියා වා පතිපිළිත. වා සාදාගත් අයවැසියා හොඳි අයකාරයකි. තමන වුවමනි පාරිභෝගික සම්පත්.

අයවැසියා: සංවාසය නම් එකකම. එකදුරුසා සම-සිකිතා එසා සංවාසය නම්. සො නාය සැඩි. නැති, තමන වුවමනි අයවැසියා.

උපතො අවසරයෙන් අයවැසියා උපදෙස් දීමෙන්ද. කායෙන් කාය. ආමසනි ආපතනි පාරිභෝගිකය. කායෙන් කායපටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි පුරවැසියා. කායපටිබද්ධ කාය. ආමසනි ආපතනි පුරවැසියා. කායපටිබද්ධ කායපටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛ-වසන. නිසංසාරයෙන් කාය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් කායපටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් නිසංසාරය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. උපදෙස් දීමෙන්ද. කායෙන් කාය. ආමසනි ආපතනි පුරවැසියා. කායෙන් කායපටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. කායපටිබද්ධ කාය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛ-වසන. කායපටිබද්ධ කායපටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් කාය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් කාය-පටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් නිසංසාරය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන.

එකතො අවසරයෙන් අයවැසියා උපදෙස් දීමෙන්ද. කායෙන් කාය. ආමසනි ආපතනි පුරවැසියා. කායෙන් කායපටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. කායපටිබද්ධ කාය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛ-වසන. කායපටිබද්ධ කායපටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් කාය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් කාය-පටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් නිසංසාරය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. උපදෙස් දීමෙන්ද. කායෙන් කාය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. කායෙන් කායපටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. කායපටිබද්ධ කාය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛ-වසන. කායපටිබද්ධ කායපටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් කාය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් කායපටිබද්ධ. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන. නිසංසාරයෙන් නිසංසාරය. ආමසනි ආපතනි දුක්ඛවසන.

අයම්පි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොඬි: යම්සේ හිය සුන් පුරුෂයෙක් ඒ සිරිබැලීමෙන් දිව්වටත්තට අභවා වේද, එසේම රාගයෙන් තෙත් වූ මෙහෙණන් රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අකුඟුවෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු ආමර්ශනය හෝ පරාමර්ශනය හෝ ග්‍රහණය හෝ ස්පර්ශ-
මාත්‍රය හෝ ප්‍රතිපිඩනය හෝ ඉවසන්ති නම් නො මෙහෙණක් වුවා නො සැහැසුක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොඬි යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක්වැ ව්‍යාපාරයක් කිරීම යැ, එක්වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇතිවීම යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් (ඔ) අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

(මෙහෙණකගේ හා පිරිමිනියක්හුගේ) දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟුවෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් පරිච්ඡි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අකුඟුවෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟුවෙන් යටැ දණමඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. අකුඟුවෙන් මතු දණමඩලෙන් යටැ කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනාගේ රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ජේතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තිරිසන්ගිය මිනිස් සිරුර දරුවකුගේ හෝ අකුඟ්ටෙන් යටු දණ්ඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් තුලාසි ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අකුඟ්ටෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

එකක්හුගේ (මෙහෙණකගේ) රාගයෙන් තෙත් වූ බව ඇති කල්හි අකුඟ්ටෙන් යටු දණ්ඩලෙන් මතු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අකු ඟ්ටෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටු කයින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කයින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, කය පිළිබැඳියෙකින් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් කය පිළිබැඳියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නිසැඟියෙන් නිසැඟියක් පිරිමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උමමත්තිකාවට ක්ෂිප්තවිත්තාවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ප්‍රථම පාරාජිකය නිමි.

දුතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවකටීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්ඤා භික්ඛුනී සාලෝහන මිගාරනතතුනා ගබ්භිනී හොති. යාව ගබ්භො තරුණො අහොසි තාවච්ඡාදෙසි. පරිපකෙක ගබ්භො විබ්භමිතො ච්ඡාසි. භික්ඛුනියො ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ඵතදවොචුං. සුඤ්චිනඤ්ඤා ඛො අයො අවිරවිබ්භනනා ච්ඡානා. කච්චී නො සා භික්ඛුනියෙව සමානා ගබ්භිනීති. ඵවං අයොනී. කිස්ස පන ඤං අයො ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිත්තනා පටිචොදෙසි, න ගණස්ස ආරොවෙසිති. යො ඵතිස්සා අවණණා මයෙහසො අවණණා, යා ඵතිස්සා අකිත්ති, මයෙහසා අකිත්ති, යො ඵතිස්සා අයසො මයෙහසො අයසො, යො ඵතිස්සා අලාභො මයෙහසො අලාභො, ක්‍රාමං අයො අත්තනො අවණණං අත්තනො අකිත්තිං අත්තනො අයසං අත්තනො අලාභං පරෙසං ආරොවෙස්සාමිති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයනති විපා වෙනති “කථං හි නාම අයා ථුලලනඤ්ඤා ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිත්තනා පටිචොදෙස්සති න ගණස්ස ආරොවෙස්සති” ති -පෙ- සච්චං කිර හික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිත්තනා පටිචොදෙසි. න ගණස්ස ආරොවෙසිති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම හික්ඛවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිත්තනා පටිචොදෙස්සති. න ගණස්ස ආරොවෙස්සති. තෙන හික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවක්ඛී පන හික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්ඛුනී. නෙවිත්තනා පටිචොදෙස්සා න ගණස්ස ආරොවෙස්සා, යද ව යා ධීතා වා අස්ස චුතා වා නාසිතා වා අවසවා වා යා පච්ඡා ඵවං වදෙස්සා: පුබ්බෙවාහං අයො අඤ්ඤාසිං ඵතං භික්ඛුනී. ඵවරූපා ව ඵවරූපා ව යා හගිනීති නො ව ඛො අත්තනා පටිචොදෙස්සා න ගණස්ස ආරොවෙස්සන්ති. අයමි පාරාජිකා හොති අසංවාසා වජ්ජපට්ඨා දිකාති.

1. 2

ද්විතීය පාරාජිකය

1. එයමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිනි වැඩැවෙසෙහි, එයමයෙහි වනාහි සුඤ්ඤාන භික්ෂුණී තොමෝ සාළාන මිගාරනාජනාහු කරණ කොටගෙන ගැබ්නි වූවා වෙයි. යම්තාක් ගැබ් කුරුණු වී ද, ඒ තාක් සැහවූ යැ. ගැබ් මුහුකුරා ගිය කල්හි සිවුරු හැරපියා වැදු යැ. භික්ෂුණීහු ථූලනාදු මෙහෙණට මෙය කීහු. “ආයඤ්ඤාන, සුඤ්ඤාන තොමෝ සිවුරු හැරුනු තොමෝ කල් ඇත්තී වැදු යැ. කිම ඔ නොමෝ මෙහෙණක වූවා මැ ගැබ්නි වූවා නො වේ ද? එසේ යැ ආයඤ්ඤාන, කුමකට වනාහි ආයඤ්ඤාන, තෙපි පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොමැ වෝදනා කරනු ද? ගණයාට නො දන්වුහු”දයි. මැයට යම් අගුණයෙක් වේ නම් ඒ අගුණය මාහට යැ, මැයට යම් නිත්‍යයෙක් වේ නම් ඒ නිත්‍යව මා හට යැ, මැයට යම් පරිවාරවිපක්තියෙක් වේ නම් ඒ පරිවාර විපක්තිය මාහට යැ, මැයට යම් අලාභයෙක් වේ නම් ඒ අලාභය මාහට යැ, කිම ආයඤ්ඤාන, මම තමාගේ අගුණය තමාගේ නිත්‍යව තමාගේ පරිවාරවිපක්තිය තමාගේ අලාභය මෙරමා හට දන්වන්නෙමි දැයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුමනු පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයඤ්ඤාන තොමෝ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොමැ වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දන් වූ දැ”යි ... සැබැ ද මහණෙනි, ථූලනාදු තොමෝ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොමැ වෝදනා කෙරේ ද? ගණයාට නො දන්වා දැයි. සැබැව් භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු විගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනාදු මෙහෙණ පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණක තමා දැන දැන නොමැ වෝදනා කළා ද? ගණයාට නො දන්වූ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙණෝ උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් පරිච්ඡි ඇවැතට පැමිණි මෙහෙණකට තමා දැන දැන නො මැ වෝදනා කෙරේ නම් ගණයාට නො ඇරොජා නම්, යම් කලෙකුදු ඔ තොමෝ සිටිය හෝ කලුරිය කළා හෝ නැසුණා හෝ (නිර්වායනනයකට) ගියා හෝ වන්නී ද, පසුව ඔ තොමෝ “ආයඤ්ඤාන, පෙර මැ මම ඒ බුහුන මෙබඳු ද මෙබඳු ද වූයි කෙල මෙහෙණ දැනිමි. වැළිදු තොමෝ නො මැ වෝදනා කෙරෙමි මැ යැ ගණයාට නො ඇරොජමිමැ” යැයි මෙසේ කියා නම් මෝ තොමෝත් පරිච්ඡි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි. වජ්‍යපටිච්ඡාදිකා යැ.

පාචිත්‍රිකාපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙනා

3. යා පනාති: යා යාද්දිසා-පෙ- භික්‍ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉථෙසමි අපෙඤ්ඤා භික්‍ෂුනීති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති, අඤ්ඤා වා නස්ස ආරොවෙහති, සා වා ආරොවෙති.

පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනානි: අට්ඨනං පාරාජිකානං අඤ්ඤකරං පාරාජිකං අජ්ඣාපනනං.

නෙවසනනා පටිච්චොදෙය්‍යානි: න සයං වොදෙය්‍ය.

න ගණස්ස ආරොවෙය්‍යානි: න අඤ්ඤාසං භික්‍ෂුනීනං ආරොවෙය්‍ය.

යද ව සා ධිතා වා අස්ස චුතා වාති: ධිතා නාම සලිඛෙය ධිතා වුළුචිති, චුතා නාම: කාලකතා¹ වුළුචිති, නාසිතා නාම: සයං වා විබහන්තා හොති අඤ්ඤාහි වා නාසිතා, අවසවා නාම: තිත්ථායතනං සංකප්පනං වුළුචිති.

සා පච්ඡා එවං වදෙය්‍ය: පුඤ්ඤවාහං අයෙය අඤ්ඤාසං එතං භික්‍ෂුනීං එවරුපා ව එවරුපා ව සා හගීතීති.

නො ව ඛො අතතනා පටිච්චොදෙය්‍යානි: න සයං වා වොදෙය්‍යං.

න ගණස්ස ආරොවෙය්‍යානි: න අඤ්ඤාසං භික්‍ෂුනීනං ආරොවෙය්‍යං.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුළුචිති.

පාරාජිකා භොතීති: සෙය්‍යථාපි නාම පඤ්ඤාපලාසො ඛන්ධිනා පචුක්ඛො² අභ්‍යෙකො හරිතක්ඛාය එවමෙව භික්‍ෂුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපනනං භික්‍ෂුනීං නෙවසනනා පටිච්චොදෙය්‍යාමි න ගණස්ස ආරොවෙය්‍යාමිති වුරං තිත්ථිත්තමනෙ අස්සමණි හොති අසකාධිතා තෙන වුළුචිති පාරාජිකා භොතීති.

අසංවාසානි: සංවාසො නාම: එකකංම එකදෙදෙසො සමසික්ඛිතා එසො සංවාසො නාම. සො තාය සඤ්ඤා නස්සි තෙන වුළුචිති අසංවාසානි.

1. කාලකතා-මර්ග.

2. පචුක්ඛො සිද්ධි i සිද්ධි ii

3. යා පන: යම් යම්බදු... හිකුළුනි: ... මෝතොමෝ මේ අවයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිකුළුනි යයි.

ජානාති නම් තොමෝ හෝ දනී, අන්ත්‍ර හෝ ඇයට දන්වත්, ඔ තොමෝ හෝ දන්වයි.

පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාසනනං; අට්ඨාදැරුම් පරිථි අතුරෙන් එක්තරා පාරාජිකයකට අවනත:

නෙවසනනා පටිච්චොදෙයා: තොමෝ වෝදනා නො කරන්නී යැ.

න ගණයා ආරොවෙයා: අත් මෙහෙණත් හට නො දන්වන්නී යැ.

'යද ව සා ධිතා වා අසස චුතාවා' යනාදි තත්ති ධිතා නම්: ස්ව ලිඛයෙහි (ශ්‍රමණවෙශයෙහි) සිටියා කියනු ලැබෙයි. චුතා නම්: කල්ලිය කළා කියනු ලැබෙයි. නාසිතා නම්: තොමෝ හෝ සිවුරු හැඳපුවා වෙයි, අනුන් වීසින් හෝ සිවුරු හරවන ලද්දී වෙයි, අවසරා නම්, තීරියතනයකට සංක්‍රාන්ත වුවා කියනු ලැබේ.

සා පච්ඡා එවං වදෙයා: ආයතීවෙනි පෙඨ මැ මම ඒ බුහුන මෙබදු ද මෙබදු ද වූය යි තෙල මෙහෙණ දනිමි.

නො ව බො අසනනා පටිච්චොදෙයසනි: (මම) තොමෝ හෝ වොදනා නො කරන්නෙමි.

න ගණයා ආරොවෙයා: අත් මෙහෙණත්හට නො දන්වන්නෙමි

අයමි: පළමු පරිථි වූ මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

සාජාතිකා හොති: යම් සේ තුවටුයෙන් ගිලිහුණු පවුටන් කොළ-යක් නිල්වත් බවට නො නිසි වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණක් පරිථි ඇවැතකට පැදිණි මෙහෙණක තමා දනැ දනැ නොම වොදනා කරන්නෙමි, ගණයාට නො දන්වන්නෙමැයි ධුරය බහා තැබූ මතුයෙහි නො මෙහෙණක් වුවා නො සැඟ දුවක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ වීණයකම් කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇතිබව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය ඇය සමග නැති. එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

පාචිකයාපාළු හිසබුනිවිභවෙයා

අනාපනති: සඤ්ඤා හර්ෂනං වා කලහො වා විශ්වහො වා විවාදෙ වා හවිසස්සනි නාරොවෙති, සඤ්ඤාහෙදෙ වා සඤ්ඤාපී වා හවිසස්සනි නාරොවෙති, අයං කසබළා ඵරුසා ජීවිතනතරායං වා බ්‍රහ්මවරියනතරායං වා කරිසස්සනි නාරොවෙති, අඤ්ඤා පතිරුපා හිසබුනියො අපසස්සනි නාරොවෙති, නාට්‍යාදෙකුකාමා නාරොවෙති, පඤ්ඤාධිස්සනි සකෙත කමෙමනාති නාරොවෙති, උච්චතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියපාරාජිකං නිධිතං.

1. 3

තතියපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවතියං විහරති ජෙතවනෙ අනාපසිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඔවා පන සමයෙන ථුල්ලනන්ද හිසබුනි සමග්ගෙන සමෙකෙන උක්ඛිතං අරිට්ඨං හිසබුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුවතති. යා තා හිසබුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ටියනති විපාවෙතති. "කපං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනන්දා! සමග්ගෙන සමෙකෙන උක්ඛිතං අරිට්ඨං හිසබුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුවතස්සති"ති. -පෙ- සච්චං කිර හිසබ්බෙව ථුල්ලනන්දා හිසබුනි සමග්ගෙන සමෙකෙන උක්ඛිතං අරිට්ඨං හිසබුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුවතස්සති. සච්චං හගවා, විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කපං හි නාම හිසබ්බෙව ථුල්ලනන්දා හිසබුනි සමග්ගෙන සමෙකෙන උක්ඛිතං අරිට්ඨං හිසබුං ගඤ්ඤාධිප්පබ්බං අනුවතස්සති, තෙනං හිසබ්බෙව අපප- සනකුතං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන හිසබ්බෙව හිසබුනියො ඉමං සිඤ්ඤාපදං උද්දිප්පත්තු.

යා පන හිසබුනි සමග්ගෙන සමෙකෙන උක්ඛිතං හිසබුං ධම්මෙත විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනාදරො අපපතිකාරො අකතසහායො තමනුවිභවෙතයා. යා හිසබුනි හිසබුනිති ඵවමස්ස වචනියා: ඵසො ඔවා අය්‍යා, හිසබු සමග්ගෙන සමෙකෙන උක්ඛිතෙකො ධම්මෙත විනයෙන සත්ථුසාසනෙන, අනාදරො අපපතිකාරො අකතසහායො මායො ඵතං හිසබුං අනුවතති. ඵවඤ්ඤා යා හිසබුනි හිසබුනිති වුවමානා තෙට්ඨ පග්ගෙකෙහයා. යා හිසබුනි හිසබුනිති යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිසයග්ගාය. යාවතතියංඤ්ඤා සමනුභාසියමානා තං පටිනිසයපෙජයා, ඉට්ඨෙතං ඤ්ඤා, තො ට්ඨ පටිනිසයපෙජයා, අයමපි පාරාජිකං හොති අසංවාසං. උක්ඛිතපානුවතස්සති.

1. ඉච්ඡාදා කිසිදු-භිද්ධං.

සඤ්ඤායෙන් හඤ්ඤායෙන් හෝ කලහයෙන් හෝ විග්‍රහයෙන් හෝ විරුද්ධවාදයෙන් හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, සඤ්ඤායෙන් හෝ සඤ්ඤායෙන් හෝ වන්නේ යැයි නො ඇරොජා නම්, මෝ නොමෝ කැකුළු යැ. පරුෂ යැ දිවියට අනතුරු හෝ බලිසරට අනතුරු හෝ කරන්නී යැයි නො ඇරොජා නම්, අන් සුදුසු මෙහෙයක් නො දක්නී නො ඇරොජා නම්, නො වසනු කැමැත්තී නො ඇරොජා නම්, සිය කැමැත් පළට වන්නී යැයි නො ඇරොජා නම් උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

ථිතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 3

තෘතීය පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි පුලුනකු හික්කුනී නොමෝ සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නිකම් කළ ගිජුපැට්ඨකුලෙහි උපන් අරියය මහණහු අනුව වැටෙයි. යම් ඒ මෙහෙය කෙනෙක් අපිසිවුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතනි, නුගුණ පවසනි, දොස් පතුරුවන්, කෙසේ නම් ආයතා පුලුනකු හික්කුනී නොමෝ සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නිකම් කළ ගිජුපැට්ඨකුලෙහි උපන් අරියය මහණහු අනුව වැටුනී දැයි... සැබැද මහණෙනි! පුලුනකු මෙහෙය සමඟ සහභු වීසින් කළ උබෙව්නිකම් ඇති ගිජුපැට්ඨකුලෙහි උපන් අරියය මහණහු අනුව වැටෙ දැයි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. හඟවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුලුනකු මෙහෙය සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නිකම් කළ ගිජුපැට්ඨකුලෙහි උපන් අරියය මහණහු අනුව වැටුනී ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි මේ සිකපදය මෙහෙයෙන් උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙයක් ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නිකම් කළ අනාරාධි ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සත්‍යාරාධි ඇති එ මහණහු අනුව වැටෙ නම් මෙහෙයන් වීසින් එ මෙහෙය කොමෝ මෙසේ කිය යුතු වන්නී යැ. "ආයතාවෙහි කෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහභු වීසින් උබෙව්නිකම් කරන ලද්දෙක, අනාරාධි ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සත්‍යාරාධි ඇතියෙකි. ආයතාවෙහි කෙල මහණහු අනුව නහමක් වැටෙව්"යි. මෙසේත් මෙහෙයන් වීසින් කියනු ලබන ඒ මෙහෙය එසේ මැ දඩි වැ වැයම් කරන්නී නම් මෙහෙයන් වීසින් එ මෙහෙය එදිටු දුර්ලභ පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කළ පුත්තී යැ. එදිටු දුර්ලභ පිණිස තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකම් කරනු ලබන්නී එය දුර්ලභ නම් කෙල දුර්ලභ මැනවි. ඉදින් නො දුර්ලභ නම් මෝ කොමෝත් පරිපිටුවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි... උක්තිකතානුවාසිකා යැ.

පාරික්ෂකයාට හිතවුන්වීමටය.

2. යා පනාති : යා යාදිසා -පෙ- හිතවුන්හි අය. ඉමසී. අපෝ අධිපොතා හිතවුන්හි.

සමගො නාම : සමො, සමානසංවාසකො සමානසීමායං ධීතො.

උක්ඛිතො නාම : ආපත්තියා අද්ධතො වා අපට්ඨකමෙව වා දිට්ඨියා අපට්ඨිසසගො වා උක්ඛිතො.

ධමමන වීතයෙනාති; යෙන ධමමන යෙන වීතයෙන.

සපුසාසනෙනාති: ජිතසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනාදරො නාම : සංඛං වා ගණං වා පුග්ගලං වා කමිං වා නාදියති.

අපසතිකාරො නාම : උක්ඛිතො අනොසාරිතො.

අකතසභායො නාම : සමානසංවාසකා හිසු වුළුන් සභායා සො තෙහි සැටි නඟී තෙන වුළුති අකතසභායොති.

තමනුවතෙතයාති: යංදිට්ඨිකො සො භොති යංඛණිකො යංරුපිකො සාපි තංදිට්ඨිකා භොති තං ඛණිකා තං රුපිකා.

සා හිතවුන්හි : යා සා උක්ඛිතානුවතීති හිතවුන්.

හිතවුන්හිහි : අඤ්ඤාති හිතවුන්හි යා පසසන්ති යා සුඤ්ඤාති තාහි වහ්නංඛා, එසො චො අයො හිතවු සමගොන සමොන උක්ඛිතො ධමොන වීතයෙන සපුසාසනෙන අනාදරො අපතිකාරො අකතසභායො මායො එතං හිතවු අනුවතීති. දුතියමි වහ්නංඛා -පෙ- තතියමි වහ්නංඛා -පෙ- සවෙ පට්ඨිසසජ්ඣති ඉච්චතං කුසලං නො වෙ පට්ඨිසසජ්ඣති ආපත්ති දුක්ඛංස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛංස. යා හිතවුන් සමාලජ්ඣමි ආකඨ්ඨිතො වහ්නංඛා, එසො චො අයො හිතවු සමගොන සමොන උක්ඛිතො ධමොන වීතයෙන සපුසාසනෙන අනාදරො අපතිකාරො අකතසභායො මායො එතං හිතවු අනුවතීති දුතියමි වහ්නංඛා - තතියමි වහ්නංඛා - සවෙ පට්ඨිසසජ්ඣති, ඉච්චතං කුසලං නො වෙ පට්ඨිසසජ්ඣති, ආපත්ති දුක්ඛංස. යා හිතවුන් සමනුසාසිතංඛා.

2. යා පන: යම් යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝනොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

සමග්ග නම්: සමාන සංවාසක සඛ්ඤා තෙමේ සමාන සීමායෙහි සිටියේ වෙයි.

උකඤ්ඤා නම්: ඇවැත් නො දක්මෙහි හෝ පිළියම් නො කිරීමෙහි හෝ (ලමුදිට්ඨ) නො දුර්ලබමෙහි හෝ උකෙවනී කම් කරන ලද්දේ යි.

ධම්මෙන චිත්තයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් චිත්තයෙකින්,

සපුද්ධාසනෙන: ජිනසාසනයෙන්, බුද්ධසාසනයෙන්.

අනාදර නම්: සඛ්ඤා හෝ ගණයා හෝ පුද්ගලයා හෝ කර්මය හෝ නො ගනී.

අපසතිකාර නම්: උඛෙවනීකම් කරන ලද්දේ සඛ්ඤාට ඇතුළත් නො කරන ලද්දේ යි.

අකතසභාය නම්: සමාන සංවාසක භික්ෂු සභායයෝ යැයි කියනු ලැබෙයි. හේ ඔවුන් සමග නැති. එහෙයින් අකතසභාය යැයි කියනු ලැබේ.

තමනුවතෙකයා: ඒ උඛෙවනීකම් කළ මහණ තෙමේ යම්බඳු දෘෂ්ටි ඇතියෙක් යම්බඳු ඉවසීම ඇතියෙක් යම්බඳු රූපි ඇතියෙක් වේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් එබඳු දෘෂ්ටි ඇත්තී එබඳු ඉවසීම ඇත්තී එබඳු රූපි ඇත්තී වෙයි.

යා භික්ෂුනී: යම් මෙහෙණක් උඛෙවනීකම් කළ මහණහු අනුවැ වැටේ නම් ඒ මෙහෙණ යි.

භික්ෂුනීහි: අත් මෙහෙණන් වීසින්; යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකින්නම් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසන්නම් ඔවුන් වීසින් “ආයඤ්ඤා වෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමග සහභූ වීසින් උඛෙවනීකම් කරන ලද්දෙකැ, අනදර බව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ. නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයඤ්ඤා වෙති තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටේව”යි. කිය යුත්තී ය. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ... ඉදින් (එය) දුර්ලබනී නම් තෙල දුර්ලබ මැනැවි. ඉදින් නො දුර්ලබනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සහ මැදට ඇදපියා කිය යුත්තී යැ. “ආයඤ්ඤා වෙති තෙල මහණ තෙමේ වනාහි ධර්මයෙන් චිත්තයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමග සහභූ වීසින් උඛෙවනීකම් කරන ලද්දෙකැ, අනදර බව ඇතියෙකැ, පිළියම් නැතියෙකැ, නො කළ සභාය බව ඇතියෙකි. ආයඤ්ඤා වෙති තෙල මහණහු අනුවැ නහමක් වැටේව”යි. දෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—තෙවනවටදු කිය යුත්තී යැ—ඉදින් දුර්ලබනී නම් තෙල දුර්ලබ මැනැවි. ඉදින් නො දුර්ලබනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ.

සංවික්ෂයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

එවඤ්චා පන භික්ෂුවෙ සමනුභාසිතංකං. ව්‍යාග්‍යාය භික්ෂුනියා පටිඛලාය සංඛ්‍යා ඤාපෙතංකං.

සුඤ්ඤානං මෙ අයොග්‍ය සංඛ්‍යා අයං ඉක්කංකාමා භික්ෂුනී සමගොග්‍යන සංඛ්‍යානං උක්ඛිංගං. භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සපුට්ඨාසනෙන අනාදරං අප්පකිකාරං අකතසභායං තමනුවන්තී, සා තං ව්‍යුට්ඨං නපට්ඨිතිස්ස ජජනී. යදි සංඛ්‍යාසං පණ්ණාසං, සංඛ්‍යා ඉක්කංකාමං. භික්ෂුනීං සමනුභාසයා තස්ස ව්‍යුට්ඨස්ස පට්ඨිතිස්සංගාය එසා ඤාතී.

සුඤ්ඤානං මෙ අයොග්‍ය සංඛ්‍යා අයං ඉක්කංකාමා භික්ෂුනී සමගොග්‍යන සංඛ්‍යානං උක්ඛිංගං. භික්ෂුං ධම්මෙන විනයෙන සපුට්ඨාසනෙන අනාදරං අප්පකිකාරං අකතසභායං තමනුවන්තී. සා තං ව්‍යුට්ඨං නපට්ඨිතිස්ස ජජනී සංඛ්‍යා ඉක්කංකාමං. භික්ෂුනීං සමනුභාසනී තස්ස ව්‍යුට්ඨස්ස පට්ඨිතිස්සංගාය, යස්සා අයායා ඔමති ඉක්කංකාමාය භික්ෂුනියා සමනුභාසනා තස්ස ව්‍යුට්ඨස්ස පට්ඨිතිස්සංගාය. සා තුණ්ණස්ස යස්ස නඤ්ඤාමති සා භාසයා සුඤ්ඤානං එතමංකං වදාමි-පෙ- තනියංකං එතමංකං වදාමි-පෙ- සමනුභවංකං සංඛ්‍යානං ඉක්කංකාමා භික්ෂුනී තස්ස ව්‍යුට්ඨස්ස පට්ඨිතිස්සංගාය ඔමති සංඛ්‍යාසං තස්මා තුණ්ණී, එවමෙනං ධාරයාමීති.

ඤාතියා සුක්කංකං ධාමි කම්මවාචාමි ථුලලංකියා කම්මවාචා පරිභොගානෙ ආපකි පාරාජිකස්ස.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුට්ඨිති.

පාරාජිකා භොගීති: සෙයාචාරි නාම පුට්ඨිලා දෙවධා භික්කා අප්පකිකාරං භොගී එවමෙව භික්ෂුනී යාවතනියං සමනුභාසනාය නපට්ඨිතිස්ස ජජනී, අස්සමංකි භොගී අසකාධිතා තෙන වුට්ඨිති පාරාජිකා භොගීති.

අසංවාසානි: සංවාසො නාම: එකකම්මං එකදෙදසො සමසිකන්තා, එසො සංවාසො නාම. සො තාය සංඤ්ඤා නඤ්ඤා, තෙන වුට්ඨිති අසංවාසානි.

5. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක වීසින් සඬා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

ආයතීවෙති සඬා තෙමේ මාවදන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහග්‍ර වීසින් උබෙව්නිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සඬාය බව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි, ඔහු තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි. ඉදින් සඬායාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬා තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තිය යි.

ආයතීවෙති සඬා තෙමේ මා වදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ ධර්මයෙන් විනයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් සමඟ සහග්‍ර වීසින් උබෙව්නිකම් කළ අනදරබව ඇති පිළියම් රහිත වූ නො කළ සඬාය බව ඇති මහණක්හු අනුවැ වැටෙයි. ඔහු තොමෝ වස්තුව නො දුරැලයි. සඬා තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කිරීම යම් ආයතීවකහට රුස්තේ නම් ඔහු තොමෝ නිහඩ වේවා. යමක හට නො රුස්තේ නම් ඔහු තොමෝ කියාවා. දෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවටදු තෙල කරුණ කියමි ... සඬායා වීසින් මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සඬායාහට රුස්තේ යැ, එහෙයින් නිහඩ වෙයි. මෙසේ මෙය දරමි යි.

6. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙ කම්වදනින් කුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ පරිච්ඡි ඇවැත් වේ.

7. අයමපි: පළමු පරිච්ඡි වූ මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා භොති: යම්සේ දෙකට බිදුණු මහත් ගලක් යළි නො ගැලපිය හැකි වේද, එසේ මැ මෙහෙණ තොමෝ තුන්යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්ම කිරීමෙන් නො දුරැලන්නී නම් නො මෙහෙණක් වූවා නො සැහැසුවක් වූවා වෙයි. එහෙයින් “පාරාජිකා භොති” යි කියනු ලැබේ.

8. අසංවාසා සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ, එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාසය තෙමේ ඇය සමඟ නැති, එහෙයින් අසංවාසා යි කියනු ලැබේ.

ආර්ථිකය පාළු හිතවූ නීති විගණනය

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙයඤඤ නැප්ටිනිසස්ථර්ති ආපත්ති පාරාජිකසස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නැප්ටිනිසස්ථර්ති ආපත්ති පාරාජිකසස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙයඤඤ නැප්ටිනිසස්ථර්ති ආපත්ති පාරාජිකසස. අධම්මකමෙම ධම්මකමෙයඤඤ ආපත්ති දුක්ඛසස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛසස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙයඤඤ ආපත්ති දුක්ඛසස.

අනාපතති: අසමනුභාසනත්ඤා පටිනිසස්ථර්තිකා උමිඤ්ඤකාය
-පෙ- ආදිකමිකායාති.

තතිපපාරාජික: නිට්ඨිකං.

1. 4

වතුපට්ඨපාරාජිකං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාපට්ඨිකායා ආරාමෙ. තෙන වෙ පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො අවසුත්තා අවසුත්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛග්ගඤ්ඤා සාදියන්ති සංඛාරාදිකණ්ණග්ගඤ්ඤා සාදියන්ති. සන්තිට්ඨන්ති. සලලපන්ති. සමෙක්ඛන්ති ගච්ඡන්ති. පුරිසස්සපි අඛාගමනං සාදියන්ති. ජනන්ති අනුපට්ඨන්ති. කායස්ස තද්දාය උපසංභරන්ති, එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනත්ථාය.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨන්ති -පෙ- තා උරුක්ඛායන්ති වියන්ති විපාවෙන්ති, “කපං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො අවසුත්තා අවසුත්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛග්ගඤ්ඤා සාදියන්ති. සංඛාරාදිකණ්ණග්ගඤ්ඤා සාදියන්ති. සන්තිට්ඨන්ති. සලලපන්ති. සමෙක්ඛන්ති ගච්ඡන්ති. පුරිසස්සපි අඛාගමනං සාදියන්ති. ජනන්ති අනුපට්ඨන්ති. කායස්ස තද්දාය උපසංභරන්ති, එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනත්ථායාති -පෙ- සථං කිරි භික්ඛවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො අවසුත්තා අවසුත්තස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්ඛග්ගඤ්ඤා සාදියන්ති. සංඛාරාදිකණ්ණග්ගඤ්ඤා සාදියන්ති. සන්තිට්ඨන්ති. සලලපන්ති. සමෙක්ඛන්ති ගච්ඡන්ති. පුරිසස්සපි අඛාගමනං සාදියන්ති. ජනන්ති අනුපට්ඨන්ති. කායස්ස තද්දාය උපසංභරන්ති, එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පතිසෙවනත්ථායාති. සථං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ-

1. අනුපට්ඨන්ති - ඔහු |

9. දහැමිකමහි දහැමිකම සත් ඇතියා නො දුරලා නම් පරිපි ඇවැත් වෙයි. දහැමිකමහි විමති ඇතියා නො දුරලා නම් පරිපි ඇවැත් වෙයි. දහැමිකමහි නො දහැමිකමසත් ඇතියා නො දුරලා නම් පරිපි ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි දහැමිකමසත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමිකමහි නො දහැමිකමසත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

10. සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට දුරලන්නියට උම්මන්ති-කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය පාරාජිකය නිමි.

1. 4

වතුරි පාරාජිකය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එකල්හි වනාහි සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත්වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්ම ද ඉවසති. සහළකොන් ගැන්ම ද ඉවසති, වැළතට පැමිණ ද සිටීති. සල්ලාප ද කෙරෙති, සලකුණු කළ තැනට ද යෙති, තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ද ඉවසති, පිළියන් තැනට ද පිවිසෙති, තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා (තමන්ගේ) ශරීරය ද එළවත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත්වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසුනු ද? සහළ කොන් ගැන්මත් ඉවසුනු ද? වැළතට පැමිණ සිටීමත් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගියෝද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසු ද? පිළියන් තැනටත් පිවිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවුනු දැයි. ... සැබෑ ද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත් වුවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්හුගේ අත් ගැන්මත් ඉවසන් ද? සහළකොන් ගැන්මත් ඉවසන් ද? වැළතට පැමිණ සිටීමත් කෙරෙත් ද? සල්ලාපත් කෙරෙත් ද? සලකුණු කළ තැනටත් යෙත් ද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීමත් ඉවසන් ද? පිළියන් තැනටත් පිවිසෙත් ද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවත් දැයි. සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරුහු ...

සාවිතයාසාදි හික්කුනිවිහරෙහියා

කරං. හි නාම හික්කුවෙ ජබ්බෙයා හික්කුනිවිහරෙහියා අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලාස හත්ගහණ්ඨි සාදිසිසසනති සබ්බාථිකණ්ණහණ්ඨි සාදිසිසසනති සහ්ඨිසසනති සලලපිසසනති සලලපිසසනති ගලිසසනති. පුරිසපුග්ගලාස අබ්බාගමනං සාදිසිසසනති. ඡත්තමි අනුපට්ඨිසසනති, කායමි තදපාය උපසංහරිසසනති එතස්ස අසද්ධම්මිසසනති පතිසෙවනපාය. නෙතං හික්කුවෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන හික්කුවෙ හික්කුනිවිහරෙහියා ඉමං සිසංචදං උද්දිසසතු.

යා පන හික්කුනිවිහරෙහියා අවසුතා අවසුතසස පුරිසපුග්ගලාස හත්ගහණ්ඨි වා සාදිසියා සංසාවිකණ්ණහණ්ඨි වා සාදිසියා සනතිපට්ඨියා වා සලලපෙයා වා සංකෙතං වා භවෙජ්ජයා පුරිසසස වා අබ්බාගමනං සාදිසියා ඡත්තං වා අනුපට්ඨිසසනති කායං වා තදපාය උපසංහරෙයා එතස්ස අසද්ධම්මිසසනති පතිසෙවනපාය අසමි පාරාජිකා භොති අසංවාසා අට්ඨවත්තසසනති.

3. යා පනාති: යා සාදියා -පෙ- හික්කුනිවිහරෙහියා: -පෙ- අයං ඉමසම්. අපෙ අධිපෙතා හික්කුනිවිහරෙහියා.

අවසුතා නාම, සාරසනා අපෙසබ්බවති පට්ඨිඤ්ඤානා.

අවසුතො නාම: සාරසනා අපෙසබ්බවති පට්ඨිඤ්ඤානා.

පුරිසපුග්ගලා නාම: මනුසසපුරිසස, න යපෙසා න පෙසෙසා න කිරිව්ජානගෙසා, වීඤ්ඤා පට්ඨිඤ්ඤා කායසංසනා සමාපජ්ජිතා.

හත්ගහණ්ඨි වා සාදිසියාසනති: හත්පා නාම; කසපං උපාදය යාව අග්ගනට්ඨි, එතස්ස අසද්ධම්මිසසනති පතිසෙවනපාය උබ්බසබ්බං අධාරාණ්ඩුමණ්ඩලගහණං¹ සාදියති ආපනති පුලලවිසසස.

සබ්බාථිකණ්ණහණ්ඨි වා සාදිසියාසනති: එතස්ස අසද්ධම්මිසසනති පතිසෙවනපාය නිවත්තං වා පාරුතං වා ගහණං සාදියති ආපනති පුලලවිසසස.

1. අධාරාණ්ඩුමණ්ඩල ගහණං හි: පෙසං, උබ්බසබ්බ අධාරාණ්ඩු මණ්ඩලගහණං අට්ඨකරං,

කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ රාගයෙන් තෙත් වූවාහු රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්ෂ්‍යයේ අත් ගැන්මත් ඉවසුනුද? සහළකොත් ගැන්මත් ඉවසුනුද? වැළකට පැමිණ සිටීමත් කොළෝද? සල්ලාපත් කොළෝද? සලකුණු කළ තැනටත් ගීයෝද? තමන් වෙතට පිරිමිනියක්ෂ්‍යයේ පැමිණීමත් ඉවසුනුද? පිළියන් තැනටත් පිවිසියෝද? තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරයත් එළවුනුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් රාගයෙන් තෙත්වූවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමි පුභුලක්ෂ්‍යයේ අත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් සහළකොත් ගැන්ම හෝ ඉවසන්නී නම් වැළකට පැමිණ සිටින්නී නම් හෝ සල්ලාප හෝ කරන්නී නම් සලකුණු කළ තැනට හෝ යන්නී නම් තමා වෙතට පිරිමිනියක්ෂ්‍යයේ පැමිණීම හෝ ඉවසන්නී නම් පිළියන් තැනට හෝ පිවිසෙන්නී නම් තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස ඔහු සඳහා ශරීරය හෝ එළවන්නී නම් මෝ කොමෝ පරිච්ඡි වූවා සහවාසයට නො නිසි වූවා වෙයි—අට්ඨවක්‍රකා යැ.

3. යා පතා: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අවසුක්කා නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (පිරිමිනියක්ෂ්‍ය කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තියැ,

අවසුක්ක නම්: (කායසංසර්ගරාගයෙන්) මොනොවට රත් වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ යැ.

පුරිසපුග්ගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසන්ගියෙක් නො වේ. කායසංසර්ගයට සම්බන්ධතාව දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

හත්ථගහණං වා සාදියෙයා: හත්ථ නම් වැළමිට පටන් නිය අග තෙක් යැ. තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස අකුඟ්‍යවෙන් මතු දණ්ඩලෙන් යටැ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

සංඛාරිකණ්ණගහණං වා සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස හැඳිවන හෝ පොරෝනාව හෝ ගැන්ම ඉවසා නම් තුලැසි ඇවැත් වේ.

පාරික්ෂණයට මුද්‍රා තබනු ලබන බවට

සහතිකයක් ලෙස වාග්: එකසය අසඳුමක් පත්කළයුතුය පුරිසයක් හඳුනාගෙන නිවැරදි ආපනි පුලුල්වියය.

සලලපයක් වාග්: එකසය අසඳුමක් පත්කළයුතුය පුරිසයක් හඳුනාගෙන යන සලලපති ආපනි පුලුල්වියය.

සංකේතය වාග්: ගවේෂණය: එකසය අසඳුමක් පත්කළයුතුය පුරිසයක් ඉන්ද්‍රියාංග. ඔකාසං ආගමනාති වූයෙන් ගවේෂිත පද පද ආපනි දුක්ඛය. පුරිසයක් හඳුනාගෙන ඔකාසංගත ආපනි පුලුල්වියය.

පුරිසයක් වාග්: අභිගාමනා සාද්ධිය: එකසය අසඳුමක් පත්කළයුතුය පුරිසයක් අභිගාමනා¹ සාද්ධියක් ආපනි දුක්ඛය. හඳුනාගෙන ඔකාසංගත ආපනි පුලුල්වියය.

ජනනා වාග්: අනුප්පේයය: එකසය අසඳුමක් පත්කළයුතුය යන කෙතරු පවිට්ඨකං ඔකාසං පවිට්ඨකං ආපනි පුලුල්වියය.

කායා වාග්: කුසලාය උපසංහරණය: එකසය අසඳුමක් පත්කළයුතුය පුරිසයක් හඳුනාගෙන යන කායා උපසංහරණි ආපනි පුලුල්වියය.

අයමිති: පුරිසයා උපදය වුවකි.

පාරාජිකා හොතිති: සෙයාපාරි නාම නාලො මන්තර්නෙතා අභිබ්බා පුන වීරුද්වයා එවිමෙව හිතවුනි අධ්මං වනුට පරිපුරණි අසයමිති හොති අසකායධිතා, තෙන වූවකි පාරාජිකා හොතිති.

අසංවාසාති: සංවාසො නාම: එකකමිං එකදෙයො සමසිකන්තා එයො සංවාසො නාම යො තාය සද්ධිං නසී, තෙන වූවකි අසංවාසාති.

අනාපනති: අසකුච්චි අසනියා අජානනියා අසාදියනියා උමමනියා විකම්පිතියා වෙදනායා ආදිකමිකායාති.

වතුපාරාජිකං නිවේතං.

4. උද්ධමා මො අයායො අධ්මපාරාජිකා ධම්මා. යෙසං හිතවුනි අභ්‍යන්තරං වා අභ්‍යන්තරං වා ආපජිතා න උභති හිතවුනි සද්ධිං සංවාසං යථා පුරෙ තථා පච්ඡා පාරාජිකා හොති අසංවාසා. තත්ථයායො පුච්ඡාමි, කවච්ඡා පරිපුරණා දුතියමි පුච්ඡාමි කවච්ඡා පරිපුරණා. තත්ථයමි පුච්ඡාමි කවච්ඡා පරිපුරණා. පරිපුරණායායො* තථා තුභුනි, එවමෙතං ධාරයාමිති.

පාරාජිකකණ්ඩො නිවේතො.

1 අගමනා හි | හිමි

2. පරිපුරණායායො - මජ්ඣං

සන්නිවේදයා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක් හුගේ වැළතෙහි සිටී නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සලලපෙයා වා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළතෙහි සිටියා කතාබහ කෙරේ නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

සංකෙතං වා ගවෙස්යා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හු විසින් 'මෙ නම් ඇති පෙදෙසට එව'යි කියන ලද්දී යා නම් පියෙහි පියෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිමිනියාගේ අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

සුරිසසය වා අබ්භාගමනං සාදියෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස තමා වෙතට පිරිමිනියක්හුගේ පැමිණීම ඉවසා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අත්පසට පැමිණි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

ඡන්තං වා අනුපවිසෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස යම් කිසිවකිනුදු පිළිසන් පියෙසකට පිවිසි කෙණෙහි තුලැයි ඇවැත් වේ.

කායං වා තදත්ථාය උපසංභරෙයා: තෙල මෙවුන්දම් සෙවුනා පිණිස පිරිමිනියක්හුගේ වැළැතෙහි සිටියා ශරීරය එළවා නම් තුලැයි ඇවැත් වේ.

අයමපි: පළමු පරිච්ඡි මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පාරාජිකා හොති: යම් සේ මුදුන්සුන් තල්ලුකෙක් යළි වැඩුමට නො තිබී වේ ද, එසේ මැ මෙහෙණ අටවැනි වස්තුව සුරවන්ති නො මෙහෙණක් වුවා නො සැඟ දුවක් වුවා වෙයි. එහෙයින් පාරාජිකා හොති යැයි කියනු ලැබේ.

අසංවාසා: සංවාස නම් එක් වැ විනයකර්ම කිරීම යැ. එක් වැ පාමොක් උදෙසීම යැ, සමසික ඇති බව යි, තෙලෙ සංවාස නම් වේ. ඒ සංවාස ඇය සමග නැති, එහෙයින් අසංවාසා යැයි කියනු ලැබේ.

නො සිතා කරන්නියට නො සිතියෙන් කරන්නියට නො දන්නියට නො ඉවසන්නියට උම්මත්තිකාවට ක්ෂිප්තචිත්තාවට වේදනාර්තාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

චතුර්ථ පාරාජිකය නිමි.

4. ආයතාවෙහි අට පරිච්ඡි ඇවැත්හු උදෙසන ලදහු මැ යි. මෙහෙණක් කොමෝ යම් පරිච්ඡි කෙනකුන් අතුරෙන් එක්තරා එක්තරා ඇවැත්කට පැමිණ මෙහෙණන් සමග සංවාසය නො ලබා ද, පෙර යම් සේ නම් පසු වැ එසේ සංවාසය නැත්තී පරිච්ඡි වුවා වෙයි. එහි ලා ආයතාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවටදු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද? මෙහි ලා ආයතාවෝ පිරිසුදුහ. එහෙයින් නිහඩ වෙති. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාරාජික කාණ්ඩය නිමියෙයි.

පද්මසංඝාදියෙසො

ඉමෙ ඛො පනායායො සත්තරස් සංඝාදියෙසා ධම්මා උදෙසං ආගච්ඡති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවත්ඨියං විහරති ඡෙත්තිවනෙ අනාරාමපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අසූඤ්ඤානරො උපාසකො භික්ඛුනිසංඝස්ස උදෙසිනං¹ දන්තා කාලකතො භොති. ඔස්ස ඥෙ ඵුත්තා භොග්ඤී, එතො අස්සඤ්ඤා අපසසනො, එතො සඤ්ඤා පසනො, තෙ පෙත්තිකං සාපනෙයාං විහරීංසු. අථ ඛො සො අස්සඤ්ඤා අපසනෙනා සඬං පසන්නං එතදවොච, අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. එවං වුත්තෙ සො සඤ්ඤා පසනෙනා තං අස්සඬං අපසනනං එතදවොච. “මායෙයා එවං අවච අමහාකං පිතුනා භික්ඛුනිසංඝස්ස දිනො”ති. දුතියමි ඛො සො අස්සඤ්ඤා අපසනෙනා තං සඬං පසන්නං එතදවොච: අමහාකං උදෙසිතො තං භාජෙමා”ති. දුතියමි සො සඤ්ඤා පසනෙනා තං අස්සඬං අපසනනං එතදවොච: “මායෙයා එවං අවච “අමහාකං පිතුනා භික්ඛුනිසංඝස්ස දිනො”ති, තතියමි ඛො සො අස්සඤ්ඤා අපසනෙනා තං සඬං පසන්නං එතදවොච: “අමහාකං උදෙසිතො, තං භාජෙමාති. අථ ඛො සො සඤ්ඤා පසනෙනා සවෙ මඤ්ඤං භවිස්සති අභුතපි භික්ඛුනිසංඝස්ස දස්සාමිති තං අස්සඬං අපසනනං එතදවොච භාජෙමාති.

2. අථ ඛො සො උදෙසිතො තෙහි භාජියමානො තස්ස අස්සඬස්ස අපසනනස්ස පාපුඤ්ඤි². අථ ඛො සො අස්සඤ්ඤා අපසනෙනා භික්ඛුනියො උපසංඛ්‍යාමිතො එතදවොච: “නික්ඛමථයො අමහාකං උදෙසිතො”ති. එවං වුත්තෙ ඵුල්ලනාඤ්ඤා භික්ඛුනී තං පුරිසං එතදවොච: “මායෙයා එවං අවච, කුමොකං පිතුනා භික්ඛුනිසංඝස්ස දිනොති, දිනො න දිනොති වොභාරිකෙ මහාමනෙ පුඤ්ඤි. මහාමනා එවමාහංසු: කො අයො ජානාති භික්ඛුනිසංඝස්ස දිනොති එවං වුත්තෙ ඵුල්ලනාඤ්ඤා භික්ඛුනී තෙ මහාමනෙ එතදවොච. අපිනායා³ කුමෙහෙති දිට්ඨං වා සුතං වා සකං ධම්මං දනං දියමානංති. අථ ඛො තෙ මහාමනා සචිං ඛො අයා ආහාති තං උදෙසිතං භික්ඛුනිසංඝස්ස අකංසු.

1. උදෙසිතං මජ්ඣං

2. පාපුඤ්ඤා—සීලී, මජ්ඣං.

3. අපිනායො, මජ්ඣං, අපිනායො, සීලී, අපිනායො, සො,

ප්‍රථම සඨසාදිශෙෂය

ආයාබ්වෙති, මෙ සතළොස් සඨසාදිශෙසධම්මෝ උදෙසිමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙතවන නම් අනේ-පිඬු පිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එකල්හි එක්තරා උපාසකයෙක් මෙහෙණසභනට බඩුහලක් දී කලුරිය කෙළේ වෙයි. ඔහුට දෙසුන් කෙතෙක් වෙති. එකෙක් (බුදුසසුන්හි) සැදුහැ නැතියේ නො පහන් යැ. එකෙක් සැදුහැ ඇතියේ පහන් යැ. ඔහු පිය සතුටනය බෙදුහු. එකල්හි ඒ සැදුහැ නැති නො පහන්පුත් ඒ සැදුහැ ඇති පහන්පුත්හට මෙය කීයැ: “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. මෙසේ කී කල්හි ඒ සැදුහැ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදුහැ නැති නො පහන්වූවහුට මෙය කීයැ: “ආයාබ් තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සභනට දෙන ලද්දේ” යැයි. දෙවනවටදු ඒ සැදුහැ නැති නො පහන්වූයේ ඒ සැදුහැ ඇති පහන්වූවහුට මෙය කීයැ: “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. දෙවනවටදු ඒ සැදුහැ ඇති පහන්වූයේ ඒ සැදුහැ නැති නො පහන්වූවහුට මෙය කීයැ: “ආයාබ් තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා: අපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සභනට දෙන ලද්දේ” යැයි. තෙවනවටදු ඒ සැදුහැ නැති නොපහන්වූයේ ඒ සැදුහැ ඇති පහන්වූවහුට මෙය කීයැ. “අපගේ බඩුහලෙක් වෙයි. එය බෙදමු” යැයි. එකල්හි ඒ සැදුහැ ඇති පහන්වූයේ “ඉදින් මාහට වන්නේ නම් මමද මෙහෙණ සභනට දෙන්නෙමි”යි ඒ සැදුහැ නැති නොපහන්වූවහුට ‘බෙදමහ’යි කීයැ.

2. ඉක්බිති ඔවුන් විසින් බෙදනු ලබන ඒ බඩුහල ඒ සැදුහැ නැති නොපහන්වූවහුට පැමිණියේයැ, එකල්හි ඒ සැදුහැ නැති නොපහන්වූයේ මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ තෙල කීයැ: “ආයාබ්වෙති නික්මෙවු, බඩුහල අපගේ යැ”යි. මෙසේ කී කල්හි පුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ පුරුෂයහට තෙල කිවු යැ: ආයාබ් තෙමේ මෙසේ නහමක් කියාවා, තොපගේ පියහු විසින් මෙහෙණ සභනට දෙන ලද්දේ ” යැයි. දෙන ලද දු නො දෙන ලද දුයි අධිකරණ මහා මාත්‍රයන් පිළිවිසියහ. මහාමාත්‍රයෝ මෙසේ කීහු: “ආයාබ්වෙති මෙහෙණ සභනට දෙන ලදුයි කවරෙක් දනි” දුයි. මෙසේ කී කල්හි පුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ මහාමාත්‍රයන්හට මෙය කිවු යැ: “ආයාබ්වෙති තොප විසින් සාක්ෂ්‍ය තබාගෙන දෙනු ලබන දූතයෙක් දක්නා ලද්දේ හෝ අසන ලද්දේ හෝ වේ” දුයි. එකල්හි ඒ මහාමාත්‍රයෝ ‘ආයාබ්ව සැබැවක් කියා’ යැයි ඒ බඩුහල මෙහෙණ සභන සතු කළහ.

පාරික්ෂකයාලේ භික්ෂුන් විභවය

3. අර මො සො පුරිසො පරාජිතො උප්පායනී වියති විපාවෙනි: “අසසමඤ්ඤො ඉමා මුණ්ණා වන්ධකිනියො. කරං හි නාම අභිඤ්ඤං උදෙසාසිතං අජිජ්ජාපෙතති” ති. චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී මහාමත්තානං එතමන් ආරොචෙයි, මහාමත්තා තං පුරිසං දණ්ඩාපෙසුං. අර මො සො පුරිසො දණ්ඩිතො භික්ෂුනුපක්කයස්ස අවිදුරෙ ආජිවකසෙයාං කාරාපෙතා ආජිවිතෙ උයොයාපෙයි. එතා භික්ෂුනියො අවවාදිතාති. චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී මහාමත්තානං එතමන් ආරොචෙයි. මහාමත්තා තං පුරිසං බන්ධාපෙසුං, මනුස්සා උප්පායනී වියන්ති විපාවෙනි “පටමං භික්ෂුනියො උදෙසාසිතං අජිජ්ජාපෙසුං, දුතියං¹ දණ්ඩාපෙසුං තතියං² බන්ධාපෙසුං, ඉදති සාතාපෙසසතති” ති. අසසකාසුං මො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පායනතානං වියනානානං විපාවෙනතානං.

4. යා තා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනී වියන්ති විපාවෙනි “කරං හි නාම අයා චුලලනඤ්ඤා උසස්සවාදිකා විහරිස්සති” ති -පෙ- සවං කිර භික්ෂුවෙ චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී උසස්සවාදිකා විහරතිති. සචං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවෙ චුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී උසස්සවාදිකා විහරිස්සති, නෙතං භික්ෂුවෙ අසස්සනතානං පසාදය -පෙ- එවස්ථ පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසෙතු.

යා පන භික්ෂුනී උසස්සවාදිකා විහරෙයා ගහපඤ්ඤා වා ගහපඤ්ඤාතන වා දසෙත වා ‘කම්මකරෙත’ වා අනත්තමසො සම්මුඛපිබ්බාස්සෙතොති, අයං භික්ෂුනී පටමාපත්තිකං ධම්මං ආපත්තා නිසසාරණියං සධාරාදිසෙසනති.

5. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්ථි. අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

1. එර, සිලා

2. දුතියමි, සි: සිලා

3. තතියමි, සි: සිලා

4. කම්මකරෙත, මග්ග-

3. ඉක්බිති ඒ පුරුෂ තෙමේ පැරදුණේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මේ මුඩු වද නො මෙහෙණේ අපගේ බඩුහල අසිදගත්තුද”යි. ථූලනඤා භික්ෂුණී තොමෝ මහාමාත්‍රයනට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයනට දඩ ගැස්සූහ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ දඩ ගසන ලද්දේ මෙහෙණවරට නුදුරු තන්හි ආජීවක සෙනස්තක් කරවා ‘තෙල මෙහෙණන්හට ආත්‍රොශ කරවු’යැයි ආජීවකයන් නභා යැවී යැ. ථූලනඤා භික්ෂුණී තොමෝ තෙල කරුණ මහාමාත්‍රයන්හට දන්වූ යැ. මහාමාත්‍රයෝ ඒ පුරුෂයා දහගෙහි ලැඩුහ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණහු පළමු කොට බඩුහල අසිදගත්හ, දෙවනුවැ දඩගැස්සූහ, තෙවනුවැ දහගෙහි ලැඩුහ. දන් මරවන්නාහ”යි. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන එ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ආසූහ.

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඬ ථූලනඤා තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු”දයි... සැබෑ ද මහණෙනි ථූලනඤා භික්ෂුණී තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ... කෙසේ නම් මහණෙනි ථූලනඤා භික්ෂුණී තොමෝ අධිකරණ කරන්නී වුසු ද, මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි... මෙසේ මහණෙනි මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වූ:

යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු හෝ ගැහැවිපුතකු හෝ දසකු හෝ කම්කරුවකු හෝ යටත්පිරිසෙයින් මහණ පිරිවැජියකු සමඟ අධිකරණ කරන්නී වෙසේ නම් මේ මෙහෙණ පළමු (විකුම්බකෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතෙමු සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

5. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝතොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

උසස්සවාදිකා නාම: අට්ඨකාරිකා වුළච්ඡි,
ගහපතී නාම: යො කොච්ඡි අගාරං අරුඤ්චසතී.
ගහපතීපුතො නාම: යො කොච්ඡි පුත්තභාතරො.
දුසො නාම: අනෙතා ... ජාතො ධනකතීතො කරමරානීතො.
කම්මකරො නාම: හතකො ආහතකො.

සමණපරිබ්බාජකො නාම: භික්ෂුණ්ඤ භික්ෂුනීණ්ඤ සික්ඛමානණ්ඤ
සාමණෙරණ්ඤ සාමණෙරීණ්ඤ යපෙඤා යො කොච්ඡි පරිබ්බාජකසමා-
පනො.

අට්ඨං කරිසසාමීති දුතියං වා පරියෙසති ගව්ඡති වා ආපකති
දුක්ඛංසං ඵකස්ස ආරොචෙති ආපකති දුක්ඛංසං. දුතියස්ස ආරොචෙති
ආපකති පුලලංවයස්ස. අට්ඨපරියොසානෙ ආපකති සඤ්ඤාදියෙසස්ස.

පයමාපකතිකතාති: සහව්ඤ්ඤාචාරාඃ ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.
නිසාරණියතාති: සඤ්ඤා නිසාරියති.

සඤ්ඤාදියෙසොති: සඤ්ඤාව නස්ස ආපකතියා මානතං. දෙනි
වුලාය පටිකස්සති අබොති, න සම්මහුලා, න ඵකා භික්ෂුනී, තෙන
වුළච්ඡි සඤ්ඤාදියෙසොති* නස්ස වෙච්ඡි ආපකතීතිකායස්ස නාමකම්මං
අධිවච්ඡිතං තෙනපි වුළච්ඡි සඤ්ඤාදියෙසොති.

අනාපකති: මනුසෙහි ආකඩ්ඪියමානා ගව්ඡති, රසං* යාවති
අනොදිස්ස ආචිකඛති උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පයමසඤ්ඤාදියෙසො*

2. 2

දුතිය සඤ්ඤාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවස්සියං විහරති ජෙතවනෙ
අනාපමිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ, තෙන බො පන සමයෙන වෙසාලියං
අණ්ණකරස්ස ලිච්ඡවිස්ස පජාපතී අතිවාරිති* හොති. අථ බො සො
ලිච්ඡවි තං ඉත්ථි ඵතදවොච: "සාධු වීරමාහි අනුසං බො තෙ
කරිසසාමී"ති. ඵච්ඡි වුළච්ඡිතා නාදිසි. තෙන බො පන සමයෙන
වෙසාලියා' ලිච්ඡවිගණො සන්තිපතීතො හොති කෙතථිදෙව කරණි-
යෙන. අථ බො සො ලිච්ඡවි තෙ ලිච්ඡවි* ඵතදවොච: "ඵකං මෙ
අයොනා ඉත්ථි අනුජානාමා"ති- කා නාම සාති. මඤ්ඤං පජාපතී
අතිවරති, තං සාතෙසසාමීති. පජානාහීති.*

- 1. යෙ කොච්ඡි - මජ්ඣ.
- 2. සහව්ඤ්ඤාචාරා - මජ්ඣ.
- 3. සඤ්ඤාදියෙසොති - මජ්ඣ.
- 4. ආරාමං - මජ්ඣ. සා.
- 5. පයමසඤ්ඤාදියෙස සික්ඛාපදං - මජ්ඣ.

- 6. අතීමරති - සි.
- 7. වෙසාලිය - මජ්ඣ.
- 8. ලි ච්ඡවිතො, සිලු! ලිච්ඡවියො, මජ්ඣ.
- 9. ජානාහීති, - මජ්ඣ.
- * සඤ්ඤාදියෙසං පොඤ්ඤාපු.

උසායවාදිකා නම්: අට්ටකාරිකා කියනු ලැබෙයි.

ගහපති නම්: යම් කිසිවෙක් ගිහිගෙයි වෙසේ ද (හේ යැ.)

ගහපතිපුත්ත නම්: යම්කිසි දරුවන් හා බැයන් ඇත්තෙකි.

දස නම්: අනෙකාරාභය යැ ධනක්කිත යැ කරමරානීත යි.

කම්මකර නම්: හතක යැ ආහතක යි.

සමණපරිබ්බාජක නම්: මහණ ද මෙහෙණ ද සික්මනුව ද හෙරණ ද හෙරණිය ද තබා යම් කිසි පිරිවැරිබ්බට පැමිණියෙකි.

අධිකරණයක් කරන්නෙ මැ යි දෙවැන්නකු සොයා නම් හෝ යේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එකක්හට ඇරොජා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවැන්නකුට ඇරොජා නම් ධුලැසි ඇවැත් වෙයි. අධිකරණය අවසන්ති සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවානිත්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-
භාෂණකර්මයෙන් නො වේ.

නිසසාරණියං: සහසු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සඩ්ඝාදිසෙසො: සඬා තෙමේ මැ ඒ ඇවැත්ම මානන දෙයි, මූලාය පටිකසසන කම් කෙරෙයි, අබ්භාන කම් කෙරෙයි, කැඳවයි, සම්බසුලයෝ නො වෙති. එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි. එහෙයින් සඩ්ඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබෙයි. ඒ ආපත්ති සමුහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිවචන යි. එයින්ද සඩ්ඝාදිසෙස යැයි කියනු ලැබේ.

මිනිසුන් විසින් අදනා ලබන්නී යා නම්, රැකවරණය යදී නම් නො උදෙසා කියා නම් ඇවැත් නො වේ, උමමත්තිකාවහට... ආදිකම්මිකාවහටඇවැත් නැති.

ප්‍රථම සඩ්ඝාදිශෙෂ යි.

2. 2

විකීය සඩ්ඝාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්‍ය අනේපිඬු සිටුහුගේ ජෙතවන නම් අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර එක්තරා ලිව්ජවියකුගේ භාය්‍යා තොමෝ ඉක්මවා හැසිරෙන්නී වෙයි, එකල්හි ඒ ලිව්ජවී තෙමේ ඒ ස්ත්‍රියට මෙය කීයැ: “මැනැව් විරමණය වව, තාහට නපුරක් කරන්නෙමැ”යි, මෙසේත් කියනු ලබන්නී නො පිළිගනු. එසමයෙහි වනාහි විසල්පුර ලිව්ජවී ගණයා කිසියම් කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන රැස්වූයේ වෙයි. එකල්හි ඒ ලිව්ජවී තෙමේ ඒ ලිව්ජවීනට මෙය කීයැ: “ආය්‍ය-
යෙනි, එක් ස්ත්‍රියක මාහට අනුදනුව”යි. හෝ නම් කවර යැ? මාගේ භාය්‍යාව ඉක්මවා හැසිරෙයි. ඇය නසා ලන්නෙමැයි, දනුව යි (කීයැ.)

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අසොකාසි බො සා ඉතී “යාමිකො කිර මං සාතෙතුකාමො”ති, වරහණ්ඛං ආදය සාවතීං ගතොති තිස්සියෙ උපසඛාමිතො පබ්බජ්ජං යාමි, තිස්සියා න ඉච්ඡංසු පබ්බාපෙතුං. භික්ෂුනියො උපසඛාමිතො පබ්බජ්ජං යාමි; භික්ෂුනියො පි න ඉච්ඡංසු පබ්බාපෙතුං. ථූලෙනාදං භික්ෂුනීං උපසඛාමිතො හණ්ඛකං දසෙසොති පබ්බජ්ජං යාමි, ථූලෙනාදං භික්ෂුනී හණ්ඛකං ගහෙතො පබ්බාපෙසි.

3. අරං බො සො ලිච්චි තං ඉතී පරියෙසනො¹ සාවතීං ගතොති භික්ෂුනීසු පබ්බජිතං දිස්වාන යෙන රාජා පසෙනදි කොසලො තෙනුපසඛාමි, උපසඛාමිතො රාජානං පසෙනදි කොසලං චතද්ධොව: “පජාපතී මෙ දෙව වරහණ්ඛං ආදය සාවතීං අනුපසන්නා තං දෙවො අනුජානාතු”ති. තෙන හි හණ්ඛ වීථිනිතො ආචික්ඛාති දිට්ඨා දෙව භික්ෂුනීසු පබ්බජිතාති. සචෙ හණ්ඛ භික්ෂුනීසු පබ්බජිතා න සා ලබ්භා කිංඤ්ච කාතුං, ස්වාසඛාතො ධම්මො² වරතු බුහුචරියං සම්මාදුක්ඛාස අත්තකිරියායාති.

4. අරං බො සො ලිච්චි උජ්ඣායති බියති විපාවෙති: “කරං හි නා ම භික්ෂුනියො වොරිං පබ්බාපෙසසති”ති. අසොකාසි බො භික්ෂුනියො තස්ස ලිච්චිත්වං උජ්ඣායනත්තං බියනත්තං විපාවෙන්නත්තං.

5. යා තා භික්ෂුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙති: “කරං හි නා ම අය්‍යා ථූලෙනාදා වොරිං පබ්බාපෙසසති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථූලෙනාදා භික්ෂුනී වොරිං පබ්බාපෙසිති? සච්චං හගවා විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- “කරං හි නා ම භික්ඛවෙ ථූලෙනාදා භික්ෂුනී වොරිං පබ්බාපෙසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ෂුනී ජාතං වොරිං වජ්ඣං වීදිතං අනපලොකෙතො රාජානං වා සඛිසං වා ගණං වා සුභං වා සෙණිං වා අඤ්ඤානු කසා වුට්ඨාපෙය්‍ය අයමි භික්ෂුනී පටමාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිසාරණියං සඛිසාදිසෙසනාති.

1. ගවෙසනො, මජ්ඣං.

2. ස්වාසඛාතො හවෙතා ධම්මො, මජ්ඣං.

2. ඒ ස්ත්‍රී තොමෝ 'සැමියා මා නසාලනු කැමැත්තේ ලැ'යි ඇසූයැ, වරබඩු රැගෙන සැවැතට ගොස් තොටුවෙන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැය් යැ, තොටුවෙන් පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ. මෙහෙණන් වෙත එළඹ පැවිද්ද යැය් යැ. මෙහෙණන් පැවිදි කරවන්නට නො කැමැති වූහ, ථූලනඤා භික්ෂුණිය වෙත එළඹ බඩුපොදිය දක්වා පැවිද්ද යැය් යැ, ථූලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ බඩුපොදිය ගෙන පැවිදි කරවූ යැ.

3. ඉක්බිති ඒ ලිව්ස්වී තෙමේ ඒ ස්ත්‍රීය සොයන්නේ සැවැතට ගොස් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූවු දක පසෙනදි කොසොල් රජු වෙත එළඹියේ යැ, එළඹ පසෙනදි කොසොල් රජුහට මෙය කියැ: "දෙවයෙනි, භාය්‍යාව වරබඩු රැගෙන සැවැතට පැමිණියා යැ, දෙවතෙමේ ඇය අනුදනිව්"යි, එසේ නම් කොළෙනි, සොයා කියවයි. දෙවයෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදිවූවා දක්නා ලද්දි යැ. ඉදින් කොළෙනි, මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූ නම් ඕතොමෝ කිසිවක් කරන්නට නො ලබන්නී යැ, ධර්මය ස්වාධ්‍යාත යැ; මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බඹසර කෙරේව යි.

4. එකල්හි ඒ ලිව්ස්වී තෙමේ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සෙරක පැවිදි කරවුහද"යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ ලිව්ස්වීහුගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

5. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවති: "කෙසේ නම් ආය්‍ය ථූලනඤා තොමෝ සෙරක පැවිදිකරවූ"යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ථූලනඤා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූයි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැර ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනඤා භික්ෂුණිය සෙරක පැවිදි කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ දනැ දනැ වධයට සුදුසු වූ (එසේ) දන්නා ලද්ද වූ සෙරක රජු හෝ සහහු හෝ ගණයා හෝ මුළුව හෝ ශ්‍රේණිය හෝ නො පිළිවිසැ පෙර පැවිදි වූවක තබා උපසපත් කරවා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු, (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැයි.

පාරික්ෂකයෙකුගේ භික්ෂුනීවරයෙකුට

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉච්ඡමි.
අප්පෙ අධිපප්පකා භික්ෂුනීති,

ජානාති නාම: යාමං වා ජානාති අනෙකං වා තස්සා ආරොචන්ති,
යා වා ආරොචෙති.

වොරි නාම: යා පඤ්චමාසකං වා අතිරෙකපඤ්චමාසකං වා
අග්ගනකං අදික්කං පෙය්‍යසම්බන්ධං ආදියති, එසා වොරි නාම.

වජ්ඣා නාම: යං කම්මං¹ කත්වා වජ්ඣාපත්තො හොති,

විදිකා නාම: අනෙකෙහි මනුසෙසෙහි ඤානා හොති වජ්ඣා එසාති.

අප්පලොකෙකාති: අනාපුච්ඡා.

රාජා නාම: යත් රාජා අනුසාසති, රාජා අප්පලොකෙකබ්බො.

සමෙසා නාම: භික්ෂුනීසමෙසා වුච්චති, භික්ෂුනීසමෙසා
අප්පලොකෙකබ්බො.

ගණො නාම: යත් ගණො අනුසාසති, ගණො අප්පලොකෙකබ්බො,

සුගො නාම: යත් සුගො අනුසාසති, සුගො අප්පලොකෙකබ්බො.

සෙණි නාම: යත් සෙණි අනුසාසති, සෙණි අප්පලොකෙකබ්බො.

අඤ්ඤානු කප්පාති: යපෙචා කප්පං, කප්පං නාම; දෙව කප්පාති,
තිස්සියෙසු වා පඤ්චරිතා හොති අඤ්ඤාසු වා භික්ෂුනීසු පඤ්චරිතා
අඤ්ඤානු කප්පා වුට්ඨාපෙඤ්ජාමීති ගණං වා ආවරිති. වා
පත්තං වා වීවරං වා පරියෙසති සීමං වා සම්මන්තති. ආපත්ති
දුක්ඛං. ඤාතියා දුක්ඛං, දව්හි කම්මවාට්ඨාති ථුට්ඨවාට්ඨා, කම්ම-
වාට්ඨා පරිගොසානෙ උප්පත්තියාය ආපත්ති සමාදිසෙසස්ස. ගණස්ස ව
ආවරිතියා ව ආපත්ති දුක්ඛං.

1. කම්මානි පදං මජ්ඣං න දිශංසෙ.

6. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්වුනි ... මෝතොමෝ මේ අපියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි ය. යි.

ජානාති නම්: තොමෝ හෝ දැනී, අන්ත්‍ර හෝ ඇයට ඇරොපත්, ඕතොමෝ හෝ ඇරොපයි.

වොරි නම්: යමක් පස්මස්සක් හෝ අයිරා පස්මස්සක් හෝ අගනා නුදුන් දෑයක් සොරසිතින් ගනී නම් මෝ තොමෝ සෙර නමු.

වජ්ඣා නම්: යම් කම්යක් කොට වධයට සුදුසු වුවා වෙයි.

විදිකා නම්: සෙසු මිනිසුන් විසින් 'මෝ තොමෝ වධයට සුදුසු වුවා' යැයි දන්තා ලද්දී වෙයි.

අනපලොකෙකා: නො පිළිවියැ,

රාජ නම්: යම් තැනෙක රජෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් රජතෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සාධස නම්: හික්වුණිසාධසයා කියනු ලැබෙයි. හික්වුණිසාධස තෙමේ පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

ගණ නම්: යම් තැනෙක (මලලගණාදි) ගණයෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ගණයා පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සුග නම්: යම් තැනෙක පුණ්ණ කාරකාදි මුළුවෙන් අනුශාසනය කෙරේ නම් මුළුව පිළිවිසිය යුත්තේ යැ.

සෙණි නම්: යම් තැනෙක ගන්ධිකාදි ශ්‍රේණියෙක් අනුශාසනය කෙරේ නම් ශ්‍රේණිය පිළිවිසිය යුත්තේ යි.

අක්කු කප්පා: කැප බවට ගියක තබා කප්ප නම්: දෙ කැපයෙකි නොවුවත් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, අන් මෙහෙණන් කෙරෙහි හෝ පැවිදිවුවා වෙයි, කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවන්නෙමැයි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සිමාවක් හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරහට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාච්ඡන්ද්‍යසාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අයමපිති; දුරීමං¹ උපාදය වුච්ඡති.

පට්ඨාපනනිකනති: සභවත්ථ්ඤාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.
නිසසාරණියනති: සඛතමනා නිසසාරියති.

සධ්‍යාදිසෙසොති: සඛතොව තස්සා ආපත්තියා මානතං දෙති මුලාය පටිකස්සති අබෙහති න සමඛුලා න එකා භික්ෂුනී තෙන වුච්ඡති සධ්‍යාදිසෙසොති. තස්ස වෙව ආපත්තිනිකායස්ස නාමකමම. අධිවචනං, තෙනපි වුච්ඡති සධ්‍යාදිසෙසොති.

වොරියා වොරියඤ්ඤ අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති සධ්‍යාදිසෙසස්ස. වොරියා වෙමතිකා අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙති අපත්ති දුක්ඛකපස්ස.² වොරියා අවොරියඤ්ඤ අඤ්ඤත්‍ර කපපා වුට්ඨාපෙති, අනාපත්ති. අවොරියා වොරියඤ්ඤ ආපත්තිදුක්ඛකපස්ස. අවොරියා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛකපස්ස, අවොරියා අවොරියඤ්ඤ අනාපත්ති.

අනාපත්ති: අජානනති වුට්ඨාපෙති, අපලොකෙත්වා වුට්ඨාපෙති, කප්පකතං³ වුට්ඨාපෙති, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

දුතියසධ්‍යාදිසෙසො

2. 3

තතියසධ්‍යාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවඤ්ඤාං වීභරති ජෙතවනෙ අනාපට්ඨිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භග්ගා කාපිලානියා අනෙතවාසිකා⁴ භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි සද්ධිං භණ්ඩිතා ගාමකං⁵ ඤාතිකුලං අගමාසි. භග්ගා කාපිලානී තං භික්ෂුනීං අපස්සන්ති භික්ෂුනියො පුළුච්ඡි, “කභං ඉක්කන්තාමා න දිස්සති”ති. භික්ෂුනීහි සද්ධිං අයො භණ්ඩිතා න දිස්සතිති. අමො අමුක්ඛසම්- ගාමකෙ⁶ එතිස්ස ඤාතිකුලං, තස්ස ගාමකා වීචිනථාති. භික්ෂුනියො තස්ස ගාමකා තං භික්ෂුනීං පස්සිතා එතදවොචු: “කිස්ස තං අයො එතිකා ආගතා, කච්චිසි අප්පධංසිතා”ති, අප්පධංසිතමි⁶ අයොති.

1. දුරීමායො, සිමු| සිමු||

2. සධ්‍යාදිසෙසස්ස, සිමු||

3. කප්පකං, සිමු||

4. අනෙතවාසි, සි| අනෙතවාසිති, මජ්ඣං

5. ගාමකෙ, ස්වා,

6. අප්පධංසිකාමි, මජ්ඣං

අයම්පි: පළමු සභවෙසෙස් අවනක ගෙන කියනු ලැබෙයි.

පට්ඨාපක්ඛිකා: වස්තුචාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු භාෂණ කම්මෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියා: සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සංඝාදිශෙසො: සංඝ නෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානත දෙයි, මූලාය පටිකසුත්තය කෙරෙයි, අඛාන කම් කෙරෙයි. සම්බුද්ධයෝ නො වෙති, එක් මෙහෙණක් ද නො වෙයි, එහෙයින් සංඝාදිශෙස යැයි කියනු ලැබෙයි, ඒ ආපත්ති සමූහයට මැ නාමකර්ම යැ අධිවන යි. එයිනුදු සංඝාදිශෙස යැයි කියනු ලැබේ.

සෙරක කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි විමති ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, සෙරක කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා කැපබවට ගියක තබා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති, නො සෙර කෙරෙහි සෙරකැයි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො සෙර කෙරෙහි නො සෙර සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නො දන්තී උපසපන් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපන් කරවා නම්, කැපබවට ගියක උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උමමත්තිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

ද්විතීය සංඝාදිශෙෂ යි.

තෘතීය සංඝාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදා කාපිලානියගේ අතැවැයි මෙහෙණක් මෙහෙණත් සමඟ ධබර කොට ගම්බද නැකුලා යකට ගියා යැ. හදා කාපිලානී නොමෝ එ මෙහෙණ නො දක්නී මෙහෙණත් පිළිවුසු යැ. “මෙනම් ඇත්තී කොහිදැයි නො දක්නා ලැබේ.” යැයි. ආයඹාවෙති, මෙහෙණත් සමඟ ධබර කොට නො දක්නා ලැබේ යැයි. මැණිවැරැනි, අසුවල් ගමෙහි මැයගේ නැකුලයෙක් වෙයි. එහි ගොස් සොයා බලව යි කිවු යැ. මෙහෙණේ එහි ගොස් එ මෙහෙණ දක මෙය කිහු. “ආයඹාවෙති, තෝ කුමකට හුදෙකලා වැ අවු ද? කිම නො නසනලදු දැයි, ආයඹාවෙති. නො නසනලදුයෙමි වෙමැයි (කිවුයැ.)

පාඨකයාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති "කපං හි නාම භික්ෂුනී ඵකා ගාමනතරං ගච්ඡස්සති"ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී ඵකා ගාමනතරං ගච්ඡති, සචං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී ඵකා ගාමනතරං ගච්ඡස්සති. නෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ-ඵවණ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

යා පන භික්ෂුනී ඵකා ගාමනතරං ගවෙජයා අයමි භික්ෂුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිසාරණියං සධ්දාදියෙසනති.

ඵවණ්දං භගවතා භික්ෂුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤානං හොති

3. තෙන ඛො පන සමයෙන දෙව භික්ෂුනියො යාකෙතා යාවජී¹ අඬානාමග්ගපට්ටකො හොනති, අනතරාමග්ගෙ නදී තරිතඛ්ඛා හොති, අථ ඛො තා භික්ෂුනියො නාවකෙ උපසඬාමීඨා ඵතදවොචුං, "සාධු නො ආවුසො තාරොථා"ති. නායො සක්කා උභො ඵකතො සකිං තාරෙතුනති ඵකො ඵකං උත්තාරෙසි, උත්තාරෙණං උත්තාරෙණං දුසෙසි, අනුත්තාරෙණං අනුත්තාරෙණං දුසෙසි, තා පථා සමාගනඨා පුච්ඡංසු. කච්චිසි අයො අඤ්ඤාසිතාති, පට්ඨාසිතෙහි අයො කං පන අයො අඤ්ඤාසිතාති, පට්ඨාසිතෙහි අයොති.

4. අථ ඛො තා භික්ෂුනියො යාවජී. ගනඨා භික්ෂුනීනං ඵතමසං ආරොවෙසුං: යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: "කපං හි නාම භික්ෂුනී ඵකා නදීපාරං ගච්ඡස්සති"ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී ඵකා නදීපාරං ගච්ඡති, සචං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා. -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී ඵකා නදීපාරං ගච්ඡස්සති නෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීසනතු:

1. පාඨකයා - 8ii

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට ගියා” දැයි... ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට යා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු “කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත් ගමකට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියා වෙ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් සාකෙතයෙන් සැවැත්ව (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපන්නාහු වෙති, අතර්මහෙහි නදියක් තරණය කළ යුතු වෙයි, එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ නැවියන් වෙත එළැඹ මෙය කීහු, “ඇවැත්නි, අප එතර කරවන්නහු නම් මැනැවැ”යි, ආයතාවෙහි, දෙදෙන එක්වැ වරකට එතර කරවන්නට නො හැක්කැයි. එකෙක් එකක එතර කැරැවියැ. එතර වූයේ එතර වූවහු දුෂණය කෙළේ යැ, එතර නො වූයේ එතර නො වූවහු දුෂණය කෙළේ යි, ඔහු පසුවැ එකතු වැ පිළිවුසුහු. කිම, ආයතාවෙහි, නො නසන ලද දැයි, ආයතාවෙහි, නසන ලද්දෙම වෙමි, ආයතාවෙහි, තෙපි නො නසන ලද්දවු දැයි, ආයතාවෙහි, නසන ලද්දෙම වෙමි යි කිවු යැ.

4. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණෝ සැවැත්ව ගොස් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්-වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා (ගහෙකින් එතෙරට) ගියා” දැයි, ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

සාවිතේයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

යා පන භික්ෂුනී එකා වා ගාමනතරං ගච්ඡයා, එකා වා නදීපාරං ගච්ඡයා අයමපි භික්ෂුනී පටමාපතතිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

එව ඤ්ඤාදං හගවතා භික්ෂුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤතං භොති.

5. තෙන ඛො පන සමයෙන සම්බහුලා භික්ෂුනියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවතපීං ගච්ඡනතා සායං අඤ්ඤතරං ගාමං උපගච්ඡිංසු, තත් අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අභිරුපා භොති දස්සනියා පාසාදිකා, අඤ්ඤතරො පුරියො තස්සා භික්ෂුනියා සහදස්සනෙන පට්ඨඛට්ඨිතො අභොසි.¹ අථ ඛො සො පුරියො තාසං භික්ෂුනීනං සෙයාං පඤ්ඤාපෙනතා තස්සා භික්ෂුනියා සෙයාං එකමනතං පඤ්ඤාපෙසි. අථ ඛො සා භික්ෂුනී සලලකෙඛඤා පරිසුට්ඨිතො අයං පුරියො සචෙ රතති. ආගච්ඡිතස්ස විස්සරො මෙ හවිස්සතීති භික්ෂුනියො අනාපුච්ඡා අඤ්ඤතරං කුලං ගතඤා සෙයාං කපෙසි. අථ ඛො සො පුරියො රතති. ආගතඤා තං භික්ෂුනීං ගවෙසනෙනා භික්ෂුනියො සචෙට්ඨි. භික්ෂුනියො තං භික්ෂුනීං අපස්සන්තියො එවමාහංසු, නිස්සංසයං ඛො සා භික්ෂුනී පුරියෙන සද්ධිං නිකඛන්තාති. අථ ඛො සා භික්ෂුනී තස්සා රතතියා අවචයෙන යෙන තා භික්ෂුනියො තෙනුපසඬකම් භික්ෂුනියො තං භික්ෂුනීං එතදචොට්ඨිං කිස්ස තං අයො පුරියෙන සද්ධිං නිකඛන්තාති. නාහං අයො පුරියෙන සද්ධිං නිකඛන්තාති. භික්ෂුනීනං එතමත්ථං ආරොචෙසි.

6. යා තා භික්ෂුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උපකායනතී වියනතී විපාචෙනතී: "කථං හි නාම භික්ෂුනී එකා රතති. විප්පට්ඨිස්සති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී එකා රතති. විප්පට්ඨිති සච්චං හගවා විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී එකා රතති. විප්පට්ඨිස්සති තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිපත්තු:

යා පන භික්ෂුනී එකා වා ගාමනතරං ගච්ඡයා එකා වා නදීපාරං ගච්ඡයා එකා වා රතති. විප්පට්ඨෙයා අයමපි භික්ෂුනී පටමාපතතිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරණියං සධ්‍යාදියෙසනති.

එව ඤ්ඤාදං හගවතා භික්ෂුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤතං භොති.

1. භොති - මජ්ඣං,

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 28 හි ඇතුළත් කර ඇත.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවුත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවුතට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

5. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ කොසොල් දනව-වෙහි සිට සැවුතට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට එළඹියහ. ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ විශිෂ්ට රු ඇත්තී දැකුම්කලු වූවා පැහැදුම් දනවන්නී වෙයි, එක්තරා පුරුෂයෙක් එ මෙහෙණ දක්නා හා මැ පිළිබඳ සිත් ඇත්තේ විය. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණන්හට සෙනසුන් පනවන්නේ ඒ මෙහෙණ හට සෙනසුනක් එකත්පසෙකැ පැනවීයැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ 'මේ පුරුෂ (රාග) පර්යයුජ්ඣක යැ, ඉදින් රැයෙහි එන්නේ නම් මාහට වියරුහඬෙක් වන්නේ යැයි සලකා මෙහෙණන් නො පිළිවිසැ එක්තරා කුලයකට ගොස් ශයනය කළා යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ රැයෙහි අවුත් එ මෙහෙණ සොයන්නේ මෙහෙණන් ගොළු යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණ නො දක්නාහු මෙසේ කීහු, "නිසැකයෙන් මැ ඒ මෙහෙණ තොමෝ පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගතු" යැයි, ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ එරැය ඇවුමෙන් ඒ මෙහෙණන් වෙත එළැඹියා යැ. මෙහෙණෝ එ මෙහෙණහට මෙය කීහු, ආයඨාවෙනි, තෝ කුමකට පිරිමිනියක්හු සමඟ නික්මගතු දැයි, ආයඨාවෙනි, මම පිරිමිනියක්හු සමඟ නො නික්ම-ගනිමි යි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළා යැ.

6. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන්වැ වුසු" දැයි ... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වැ වුසු දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන්වැ වුසු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අන්ගමකට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහෙකින් එතෙරට යා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වැ වසා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවුත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හේතු වූ සහවෙසෙස් ඇවුතට පැමිණියා වේ යැයි.

මෙසේ මේ සිකපදය භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

පාර්ශ්වීයපාළි භික්ෂුනිවහලයා

7. තෙත වෛ පන සමයෙන් සමෘද්ධිමත් භීෂිකර්මයෝ කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවතරීං අධ්‍යානමග්ගපටිපක්ඛා භොතති. තස්ස අඤ්ඤිතරා භීෂිකර්ම වට්ටන පිළිඟ්¹ එකිකා ඔභීසිකා² පච්ඡා අගමාසි මනුස්සා තං භීෂිකර්මං පසයිකා දුසෙසුං. අර වෛ සා භීෂිකර්ම යෙන තා භීෂිකර්මයො තෙනුපසඤ්ඤාමි, භීෂිකර්මයො තං භීෂිකර්මං එතදචොචුං: “කිසසා තං අයොග එකිකා ඔභීතා³ කච්චිසි අපථංසිතාති. පථංසිතලිභි අයොගති.

8. යා නා භික්ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායකනී වියනනී විප-ලෙනනී, “කථං හි නාම භික්ෂුනී එකා ගණෙන ඔභිධිසකනී”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී එකා ගණෙන ඔභිධිනී සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී එකා ගණෙන ඔභිධිසකනී. නෙනං භික්ෂුවෙ අපසසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකිතාපදං උද්දිසනතු.

යා පන හික්කුරි එකා වා ගාමනතරං ගවේශයා එකා වා නදීපාරං ගවේශයා එකා වා රතභි. විප්‍රව්‍යවේශයා එකා වා ගණ්ඨා ඔභිදේශයා අයච්චි හික්කුරි පඨමාපතභිකං ධම්මං ආපනනා නිසාරභිකං සධ්‍යාදිසේසතභි.

9. යා පනාති: යා යාදියා -ඉප- හික්කුනිති: -ඉප- අයං ඉමයම්.
අඤ්ඤා අධිපොතා හික්කුනිති.

එකා වා ගාමනතරං ගවේශයාති: පරික්ෂිතකසා ගාමසා
පරිනතමං පඨමං පාදං අනිකකාමෙතනියා ආපතති පුලලවර්ධයසා.
දුතියං පාදං අනිකකාමෙතනියා ආපතති සධ්‍යාදියෙසසා. අපරික්ෂිතකසා
ගාමසා උපවාරං පඨමං පාදං අනිකකාමෙතනියා ආපතති පුලලවර්ධයසා.
දුතියං පාදං අනිකකාමෙතනියා ආපතති සධ්‍යාදියෙසසා.

1. ପଠ୍ୟପିଞ୍ଜର, ଡଃ ବିଜ୍ଞାନ, ଡଃ ।

1. ප්‍රතිපත්තිමය, සංවිධානමය.
2. තර්කවාදය, මතය.

3. **မာဇု, မိ၊ မိဗ္ဗ၊**

7. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ කොසොල් දනව-
වෙහි සිට සැවැතට (යනු පිණිස) අදන්මහට පිළිපත්නාහු වෙති,
ඔවුනතුරෙහි එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝ මහවටනින් පෙරළි
හුදෙකලා වූවා (ගණයා කෙරෙන්) වෙන්වැ පසු වැ ගියා යැ,
මිනිස්සු එ මෙහෙණ දැන දුෂණය කළහ. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ
තොමෝ ඒ මෙහෙණන් වෙත එළඹියා යැ, මෙහෙණේ ඒ මෙහෙ-
ණහට මෙය කීහු, “ආයඬාවෙහි, කුමකට තෝ හුදෙකලා වූවා
පසුවූවා ද? කීම! නො නසන ලද්දැයි, ආයඬාවෙහි, නසන ලද්දෙම
වෙමැයි (කීවූයැ).

8. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලමු
යොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම්
මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ’ද’
යි ... සැබැ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා
වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස,
භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක්
තොමෝ හුදෙකලා වූවා ගණයා කෙරෙන් වෙන්වූ ද? මහණෙනි,
මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ
වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා අත්ගමකට යා
නම් හෝ හුදෙකලා වූවා ගහකින් එකෙරට යා නම් හෝ
හුදෙකලා වූවා රැයෙහි වෙන් වැ වසා නම් හෝ හුදෙකලා වූවා
ගණයා කෙරෙන් වෙන් වේ නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත්
පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහහු
කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්මට පැමිණියා
වේ යැයි.

9. යා පන: යම් යම්බදු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හික්බුතිය යි.

එකා වා ශාමන්තරං ගවිජේයා: පරික්ෂිප්ත ශ්‍රාමයාගේ
පරික්ෂෙපය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි,
දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අපරික්-
ෂිප්තශ්‍රාමයාගේ උපවාරය පළමු පයින් ඉක්මවන්නියට තුලැයි
ඇවැත් වෙයි, දෙවන පයින් ඉක්මවන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත්
වේ.

පාඪිතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

එකා වා නදීපාරං ගවේෂයානි: නදී නාම නිමණ්ඩලං පටිච්ඡා-
දෙඤා යඤ්ඤා උත්තරනතියා භික්ෂුනියා අනතරවාසනෙ තෙමීයති,
පයමං පාදං උත්තරනතියා ආපත්ති ධුලලවයසා. හුතියං පාදං
උත්තරනතියා ආපත්ති සබ්බාදිසෙසසා.

එකා වා රතනි විපපවසෙයානි: සහ අරුණුග්ගමනා හුතියකාය
භික්ෂුනියා හත්පාසං විජහනතියා ආපත්ති ධුලලවයසා විජහිතෙ
ආපත්ති සබ්බාදිසෙසසා.

එකා වා ගණමනා ඔතිසෙයානි: අගාමනෙ අරණ්ණෙ හුතියකාය
භික්ෂුනියා දසකුප්පවාරං වා සවණුපවාරං වා විජහනතියා ආපත්ති
ධුලලවයසා. විජහිතෙ ආපත්ති සබ්බාදිසෙසසා.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුවති.

පයමාපත්තිකතනි: සහවත්ථකාචාරා ආපජ්ඣති අසමනුභාසනාය.

නිසාරණියනාති: සබ්බමනා නිසාරිසති

සංසාදිසෙසොති -පෙ- තෙනපි වුවති සබ්බාදිසෙසොති.

අනාපත්ති: හුතියකා භික්ෂුනී පක්කනතා වා හොති විබ්බනතා,
වා කාලකතා වා පක්ඛසංකතතා වා, ආපදසු, උමමන්තිකාය -පෙ-
ආදිකමෙකායාති.

තතියසබ්බාදිසෙසො

2. 4

වතුත්ථසබ්බාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ
අනාරාමිණිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ණකාළී
භික්ෂුනී හණ්ඩනකාරිකා හොති කලහකාරිකා විවාදකාරිකා හස්සකාරිකා,
සංසෙ අධිකරණකාරිකා. ධුලලනන්ද භික්ෂුනී තස්සා කමෙම කඨිරමානො
තෙ පටිකෙසාසති. තෙන ටො පන සමයෙන ධුලලනන්දා භික්ෂුනී

1. උත්තරනතියා - 81 ඔඉ||

2. කට්ඨමානෙ - 84 සං.

එකා වා නදීසාරං ගවිජයා: නදී නම් තෙමඩුලු වසා යම් කිසි තැනෙකු එතර වන්නා වූ මෙහෙණකගේ හඳුනාසිවුර තෙමෙනු ලැබේ නම් එය යි, පළමු පියෙන් එතර වන්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, දෙවන පියෙන් එතර වන්නියට සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා රත්තීං විසවසෙයා: අරුණ නැඹිම සමඟ මැ දෙවැනි මෙහෙණකගේ අත්පස හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

එකා වා ගණමහා ඔභියෙයා: නො ගම් අරන්හි දෙවැනි මෙහෙණකගේ දඬුන්උවසර හෝ සවන්උවසර හෝ හරින්නියට තුලැයි ඇවැත් වෙයි, හළ කල්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු සහවෙසෙස් අවන් මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පට්ඨාපත්තිකං: වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියා: සහභූ කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සම්පාදිතයො: එයින්ද සම්පාදිතය යැයි කියනු ලැබේ.

දෙවැනි මෙහෙණ ගියා හෝ ගිහිවුවා හෝ කලුරිය කළා හෝ තොටුපසට ගියා හෝ වේ නම් ඇවැත් නොවේ. ආපදයෙහි, උච්ඡන්ධාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෘතීය සම්පාදිතය යි.

2. 4

වතුර සම්පාදිතය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ පේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාලි හික්ෂුණි තොමෝ ධබර කරන්නී කලහකරන්නී විරුද්ධවාද කරන්නී බහින්බස් වන්නී සඹ්භයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නී වෙයි, ථූල්ලනඤා හික්ෂුණි තොමෝ ඇයට කර්ම කරන කල්හි ඔවුන්ට පටහැණි වැ කරුණු කියයි. එසමයෙහි වනාහි ථූල්ලනඤා හික්ෂුණි තොමෝ

ගාමිකං අගමාසි, කෙතව්දෙව කරුණියෙන. අර බො භික්ෂුනිසංඝො ථූලෙනාදා භික්ෂුනී පක්කනකාති වණ්ඛකාළිං. භික්ෂුනීං ආපත්තියා අදස්සනෝ උක්ඛිසි. ථූලෙනාදා භික්ෂුනී ගාමකෙ තං කරුණියං තීරෙත්වා සුතදෙව සාවත්තීං පච්චාගමිථි. වණ්ඛකාළි භික්ෂුනී ථූලෙනාදාස භික්ෂුනියා ආගමන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි න පාදෙදකං පාදපියං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිසි. න පව්වුග්ගනත්වා පක්කව්වරං පටිග්ගහෙසි, න පානියෙන ආපුච්ඡි. ථූලෙනාදා භික්ෂුනී වණ්ඛකාළිං. භික්ෂුනීං එතදවොච: “කිස්ස ඤං අයො මයි” ආගමන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤාපෙසි. න පාදෙදකං පාදපියං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිසි, න පව්වුග්ගනත්වා පක්කව්වරං පටිග්ගහෙසි, න පානියෙන ආපුච්ඡි” ති එවං හෙතං අයො හොති. යථා තං අනාථායාති. කිස්ස පන ඤං අයො අනාථාති. ඉමා මං අයො භික්ෂුනියො අයං අනාථා අපපඤ්ඤානා නත්ථි ඉමිස්සා කොච්ඡි පටිවක්ඛාති ආපත්තියා අදස්සනො උක්ඛිසිංසුති. ථූලෙනාදා භික්ෂුනී බාලා එතා අව්‍යාහතා එතා, නෙතා ජානන්ති කමමි. වා කමමදෙසං වා කමමපිපත්තං වා කමමසමපත්තං වා. මයං බො ජානාම කමමමි කමමදෙසමි කමමපිපත්තිමි කමම සමපත්තිමි, මයං බො අකතං වා කමමං කාරෙය්‍යාමි කතං වා කමමං කොපෙය්‍යාමාති උහුං උහුං භික්ෂුනීසංඝං සඤ්ඤාපාතාපෙත්වා වණ්ඛකාළිං. භික්ෂුනීං. ඔසාරෙසි.

2. යා තා භික්ෂුනියො අඤ්චා -පෙ- තා උපකායකභී වියනි විපාවෙනි, “කථං හි නාම අයතා පුට්ඨනඤා සමයොන සංඛ්‍යාන උකඨිතං භික්ෂුනි. ධම්මෙන චිතයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපදො-කෙඤා කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණං ඡන්දං ඔසාරෙසසනී” ති-පෙ-සචං. කීර භික්ඛවෙ පුට්ඨනඤා භික්ෂුනී සමයොන සංඛ්‍යාන උකඨිතං භික්ෂුනි. ධම්මෙන චිතයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපදො-කෙඤා කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණං ඡන්දං ඔසාරෙසිනි. සචං. හගවා වීගරභී බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පුට්ඨනඤා භික්ෂුනී සමයොන සංඛ්‍යාන උකඨිතං භික්ෂුනි. ධම්මෙන චිතයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපදොකෙඤා කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණං ඡන්දං ඔසාරෙසසනී. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදා -පෙ-ථවණ්ඨි පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසත්තු :

- 50

කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් හෙතු කොට ගෙන ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණි සඬා තෙමේ ථූලනඤා භික්ෂුණිය බැහැර ගියා යැයි වණ්ඩකාළි මෙහෙණහට ඇවැත් හෙයින් නො දක්මෙහි උත්කෂපණිය කර්මය කෙළේයැ. ථූලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට යළිද සැවැනට පෙරළා පැමිණියා යැ. වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි තොමෝ එන ථූලනඤා මෙහෙණහට අසුනක් නො මැ පැනවූ යැ. පා දෝනා දිය පාසුවට පා උලන පුවරුව නො මැ වෙතැ තැබූ යැ. පෙරගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගනු. පැනින් නො පිළිවුණු. ථූලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ වණ්ඩකාළි මෙහෙණහට මෙය කිවූ යැ: “ආයුබෝවන්, තෝ කුමක් හෙයින් මා පැමිණෙන කල්හි අසුනක් නො මැ පැනවුව, පාදෝනාදිය පාසුවට පා උලන පුවරුව නො මැ වෙත තැබුව, පෙර ගමන් කොට පාසිවුරු නො පිළිගනුව, පැනින් නො පිළිවුණුවැ”යි. “ආයුබෝවන්, පිළිසරණ නැතියකට යම්සේ නම් එසේ ම මැයට ද වේ” යැයි. ආයුබෝවන්, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියක් වීහි ද? ආයුබෝවන්, මේ භික්ෂුණිහු “මැය පිළිසරණ නැතියක අප්‍රසිද්ධ යැ, මැය පිළිබඳ කිසියම් පටහැණිවැ කියන්නෙක් නැතැ”යි ඇවැත් හෙයින් නො දක්මෙහි උකෙවිනිකම් කළහ යි. ථූලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ “මොව්හු බාල යැ මොව්හු අවියන්හු යැ මොව්හු කර්මය හෝ කම්දෙය හෝ කම්විපත්තිය හෝ කම්සම්පත්තිය හෝ නො දනිති, ඇපි වනාහි කර්මය ද කර්මදෙය ද කර්මවිපත්තිය ද කර්මසම්පත්තිය ද දනුම්හ, ඇපි වනාහි නො කළ කර්මය හෝ කරන්නම්හ, කළ කර්මය හෝ කොපනය කරන්නම්හ”යි යුහු යුහු වැ භික්ෂුණි සඬසයා රැස්කරවා ලා වණ්ඩකාළි මෙහෙණ අවසාරණය (යළි ඇතුළත් කිරීම) කැරවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් ආයු ථූලනඤා තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවිනි කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඬසයා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ අවසාරණය කළා”දැයි ... සැබැ ද මහණෙනි, ථූලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවිනි කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඬසයා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ (සහමැදට) ඇතුළත් කළා දැයි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු. ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උබෙවිනි කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඬසයා නො පිළිවිසැ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනැ ඇතුළත් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... තව ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය මෙසේ උදෙසන්වා.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිග්ගෙය

“යා පන භික්ෂුනී සමග්ගෙන සංඛින්න උක්ඛින්නං භික්ෂුනී. ධම්මෙන චිත්තයෙන සත්ත්වසාසනෙන අනාපද්‍රොකෙත්වා කාරකසංඝං. අනාඤ්ඤාය ගණසා ඡන්දං ඔසාරෙයා අයමපි භික්ෂුනී පටමාපත්තිකං. ධම්මං ආපන්නා නිසසාරණියං සංඝාදියෙස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමසමී. අත්ථ අධිපෙසනා භික්ෂුනීති.

සමග්ගො නාම සංඝො සමානසංවාසකො සමානසීමායං ධීනො.

උක්ඛින්නා නාම: ආපත්තියා අදස්සනෙ වා අපට්ඨකමෙම වා අපට්ඨනිස්සෙය්‍යෙ වා උක්ඛින්නා.

ධම්මෙන චිත්තයෙනාති: යෙන ධම්මෙන යෙන චිත්තයෙන.

සත්ත්වසාසනෙනාති: ජීනසාසනෙන බුද්ධසාසනෙන.

අනාපද්‍රොකෙත්වා කාරකසංඝනති: කම්මකාරකසංඝං. අනාපුච්ඡා.

අනාඤ්ඤාය ගණසා ඡන්දනාති: ගණසා ඡන්දං. අභානිත්වා, ඔසාරෙසො. මිති ගණං වා පරියෙසති සීමං. වා සම්මිත්තනති ආපත්ති සුක්කටස්ස. ඤාතීයා සුක්කටං. ඒති කම්මවාචාති පුලලවවයා කම්මවාචා. පරියොසානෙ ආපත්ති සංඝාදියෙසසස.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුච්ඡති.

පටමාපත්තිකනති: සහවිඤ්ඤාවාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනාය.

නිසසාරණියනති: සංඝමො නිස්සාරියති.

සංඝාදියෙසෙති -පෙ- තෙනපි වුච්ඡති සංඝාදියෙසෙති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමම්සඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපත්ති සංඝාදියෙසසසස. ධම්මකමෙම වේමතිකා ඔසාරෙති ආපත්ති සංඝාදියෙසසස. ධම්මකමෙම අධම්මකමම්සඤ්ඤා ඔසාරෙති ආපත්ති සංඝාදියෙසසස. අධම්මකමෙම ධම්මකමම්සඤ්ඤා ආපත්ති සුක්කටස්ස. අධම්මකමෙම වේමතිකා ආපත්ති සුක්කටස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමම්සඤ්ඤා ආපත්ති සුක්කටස්ස.

අනාපත්ති: කම්මකාරකසංඝං¹ අපද්‍රොකෙත්වා ඔසාරෙති, ගණසා ඡන්දං. භානිත්වා ඔසාරෙති, විඤ්ඤා වත්තනති. ඔසාරෙති අපනොත කම්මකාරකසංඝො ඔසාරෙති, උමාත්තකාය -පෙ- ආදිකමම්කායාති.

වතුත්ථසංඝාදියෙසො

1. කාරකං සංඝං - පිටු!!

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සමඟ සහභූ වීසින් ධර්මයෙන් විනයයෙන් ශාස්තෘශාසනයෙන් උකෙවනී කම් කරන ලද මෙහෙණක කාරකසඩ්සයා නො පිළිවිසූ ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කරන්නී නම් මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි මැ) පෑමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහභූ කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සභවෙසෙස් ඇවැත්ව පෑමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

සමග්ග නම්: සමානසංවාසක වූ සමාන සීමායෙහි සිටී සඩ්ස තෙමේ යි.

උකම්භා නම්: ඇවැත් හෙයින් නො දැක්මෙහි හෝ නො පිළියම් කිරීමෙහි හෝ නො බැහැර කිරීමෙහි හෝ උකෙවනී කම් කරන ලද්දී යැ.

ධම්මෙන විනයෙන: යම් ධර්මයෙකින් යම් විනයයෙකින්.

සප්ප්‍රසාසනෙන: ජිනශාසනයෙන් බුද්ධශාසනයෙන්.

අනපලොකෙඤා කාරකසඩ්සං: කර්මය කරන සහභූ නො පිළිවිසූ.

අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං: ගණයාගේ ඡන්දය නො දනූ ඇතුළත් කරන්නෙමි යි ගණයා හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දේ කම් වදනින් තුලැයි යැ. කම් වදන් පිරියතැ සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්භි: පළමු මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ පෑමිණෙයි, සමනු භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

භිස්සාරණියං: සහභූ කෙරෙන් තෙරනු ලැබෙයි.

සඩ්සාදිශෙසො: ... එයින්දු සඩ්සාදිශෙස යැයි කියනු ලැබේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මයංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්ම කර්මයංඥා ඇත්තී ඇතුළත් කෙරේ නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මයංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මයංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

කර්මය කරන සඩ්සයා පිළිවිසූ ඇතුළත් කෙරේ නම්, ගණයාගේ ඡන්දය දනූ ඇතුළත් කෙරේ නම් වහෙහි වැටෙන්නිය ඇතුළත් කෙරේ නම් කර්මය කරන සඩ්සයා නැති කල්හි ඇතුළත් කෙරේ නම් උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

වතුරි සඩ්සාදිශෙස යි.

පඤ්චමසධිසාදිසෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකජීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාර්ථිකිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනී අභිරුපා භොති අස්සනීයා පාසාදිකා. මනුස්සා භක්තංගො සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනී. පසස්සිකා අවසසුතා අවසසුතාය සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනීයා අග්ගමණ්ණාති භොජනාති දෙනති. සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනී යාවද්දං භුඤ්ජති, අඤ්ඤා භික්ඛුනියො න විහාරුපං ලභනති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයහති විපාවෙනති, "කරං හි නාම අය්‍යා සුඤ්චරිතඤ්ඤා අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො ඛාදනීයං භොජනීයං¹ සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාදිස්සති භුඤ්ජිස්සති"ති -පෙ- සථං කිරි භික්ඛවෙ සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො ඛාදනීයං භොජනීයං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාදති භුඤ්ජිති. සථං භගවා. චිගරිති බුද්ධො භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ සුඤ්චරිතඤ්ඤා භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො ඛාදනීයං භොජනීයං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාදිස්සති භුඤ්ජිස්සති, තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණී පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අවසසුතා අවසසුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භක්තො ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාදෙය්‍යා වා භුඤ්ජෙය්‍යා වා අයමි භික්ඛුනී පයමාපනතිකං ධම්මං ආපන්නා නියසාරණීයං සංසාදිසෙස"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතො අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

අවසසුතා නාම; සාරතො අපෙකඛවතී පටිබ්බවින්නා.

අවසසුතො නාම: සාරතො අපෙකඛවා පටිබ්බවින්නා.

පුරිසපුග්ගලො නාම: මනුස්සපුරිසො න යතෙතො න පෙතො න තිරිඨානගතො විඤ්ඤා පටිබ්බලො සාරජ්ඣං.

1. ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා - මජ්ඣං,

පඤ්චම යඩ්‍යාදිගෙණය

1. එසමයෙහි භාගාවත් පුද්ගු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු පිටුහුගේ අරමිහි වැඩෑ වෙසෙහි, එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දකුම්කලු වුවා පැහැයුම් එළවන්තී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු රාගයෙන් තෙත්වූ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණහට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ තොමෝ රිසි-යෙන තාක් වළඳයි. අන් මෙහෙණෝ සිත්සේ නො ලබත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු උමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් අයාහි සුන්දරිනන්ද තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැයුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළි-ගෙන කැවා ද වැළඳු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළි-ගෙන කා ද වළඳා දයි. සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් පුද්ගු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සුන්දරිනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ රාගයෙන් තෙත් වුවා රාගයෙන් තෙත්වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් සියතින් පිළිගෙන කැවා ද වැළඳු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ රාගයෙන් තෙත්වුවා රාගයෙන් තෙත් වූ පිරිමිනියක්හුගේ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ සියතින් පිළිගෙනා කා නම් හෝ වළඳා නම් හෝ මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (ස්තහු කෙරෙන්) නෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුණි ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අවසසුතා නම්: රාගයෙන් මොනවට රත් වූ (පිරිමිනියක්හු කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසිත් ඇත්තී යැ.

අවසසුත නම්: රාගයෙන් මොනවට රත්වූ (මාගමක කෙරෙහි) අපෙක්ෂායෙන් යුක්ත වූ පිළිබඳසිත් ඇත්තේ යැ.

සුරිසසුගල නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යකෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි, තිරිසන් ගියෙක් නො වෙයි, රාගයෙන් ඇලෙන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

පාරික්ෂකයා පළි හිසවුනිවිභවෙහි

බාදනියා නාම: පඤ්චොපනානි උදකදනතපොණං යපෙනා අවසෙසං බාදනියා නාම.

භොජනියා නාම: පඤ්චොපනානි ඕදනො කුමචොපො සකතු මචන්දා මංසං, බාදිකාමි භුඤ්ජිකාමිති පතිගණනාති ආපනති ථුලලවිවසං. අපෙක්ඛාහාරෙ අපෙක්ඛාහාරෙ ආපනති සබ්බාදිසෙසසං.

අයම්පිති: පුරිමායො උපාදය වුච්චති.

සමමාපනතිකතාති: සභවතථරකාචාරා ආපජ්ජති අසමනුභාසනායං.

නිසාරණියතාති: සබ්බමිතො නිසාරෙයිති.

සබ්බාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්චති සබ්බාදිසෙසොති. උදකදනතපොණං පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංසං.

එකතො අවසුතො බාදිකාමි භුඤ්ජිකාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංසං. අපෙක්ඛාහාරෙ අපෙක්ඛාහාරෙ ආපනති ථුලලවිවසං. උදකදනතපොණං පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංසං.

උභතො අවසුතො යසංසං වා පෙතසං වා පණ්ඩකසං වා තීර්ථජානගතමනුසං වීර්ග්ගසං වා හතථතො බාදනියා වා භොජනියා වා බාදිකාමි භුඤ්ජිකාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංසං. අපෙක්ඛාහාරෙ අපෙක්ඛාහාරෙ ආපනති ථුලලවිවසං. උදකදනතපොණං පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංසං.

එකතො අවසුතො බාදිකාමි භුඤ්ජිකාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංසං. අපෙක්ඛාහාරෙ අපෙක්ඛාහාරෙ ආපනති දුක්ඛංසං. උදකදනතපොණං පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංසං.

අනාපතී: උභතො අනවසුතො භොගති, අනවසුතොති ජානනී පතිගණනාති, උමමතීකාය -පෙ- ආදිකමීකායාති.

පඤ්චම සබ්බාදිසෙසො

1. බාදනියා වා භොජනියා වාති - මග්ගනිකායෙහි මෙවං නදිසං.

බාදනීය නම්: පස් බොජුන් ද දිය හා දහැටු ද තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

භොජනීය නම්: බත් යැ කොටු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ යන පස් බොජුන්, කන්නෙම් බුද්ධිනෙම් යි පිළිගනී නම් තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුචාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනු-
භාෂණකර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සංඛ්‍යාදිගෞතමයො: ... එයිනුදු සංඛ්‍යාදිගෞතමය යැ යි කියනු ලැබෙයි,
දිය හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්නෙම් බුද්ධි-
නෙම් යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි
තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පැත් හා දහැටු පිළිගනී නම් දුකුළා
ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්‍ෂයකුගේ
හෝ ප්‍රෙතයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තිරියග්ගතමනුෂ්‍ය
ගර්ථියකුගේ හෝ අනිත් කු යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ
කන්නෙම් බුද්ධිනෙම් යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි,
පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි, පැත් හා දහැටු
පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි කන්නෙම්
බුද්ධිනෙම් යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරගලායෙහි
පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පැත් හා දහැටු පිළිගනී නම්
දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙදෙනා විසින් රාගයෙන් තෙත් නො වූවාහු වෙත්
නම්, රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී පිළිගනී නම්,
උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පඤ්චම සංඛ්‍යාදිගෞතමය යි.

ජට්ටසඩ්දාදියෙයො

1. තෙන සමයෙන ටුදෙධා හගවා සාවතීයං ඒහරති ජෙතවනෙ අනාරම්භිකස්ස ආරාමෙ තෙන මො පන සමයෙන සුඤ්චිනඤ්චි භික්ඛුනී අභිරුපා භොති දක්ඛනීයා පාසාදිකා, මනුස්සා හත්තෙග්ගෙ සුඤ්චිනඤ්චි භික්ඛුනීං පසසිඤ්ඤා අවසුතා සුඤ්චිනඤ්චි භික්ඛුනීයා අග්ගමග්ගානි ගොඡනානි දෙති. සුඤ්චිනඤ්චි භික්ඛුනී කුසලවිවායහනී න පතිගණ්හාති. අනන්තරිකා භික්ඛුනී සුඤ්චිනඤ්චි භික්ඛුනීං එතදවොච, “කිංසු ඤාං අයො න පතිගණ්හාසි”ති. අවසුතා අයොති. ඤාං පනෙයො අවසුතාති නාහං අයො අවසුතාති. කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤාං අනවසුතා. ඉඛ්ඤායො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා ගොඡනීයං වා තං ඤාං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුඤ්ජ වාති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අස්සිට්ඨා-පෙ- තා උරුක්ඛායනති වීයනති වීපාවෙනතී, කරං භි නාම භික්ඛුනී එවං වක්ඛති “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා, යතො ඤාං අනවසුතා, ඉඛ්ඤායො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා ගොඡනීයං වා තං ඤාං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුඤ්ජ වා”ති, -පෙ- සට්ඨං කීර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී එවං වදෙති, “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤාං අනවසුතා, ඉඛ්ඤායො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා ගොඡනීයං වා තං ඤාං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුඤ්ජ වා”ති. සට්ඨං හගවා. වීගරති ටුදෙධා හගවා. -පෙ- කරං භි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී එවං වක්ඛති “කිං තෙ අයො එයො පුරිසපුග්ගලො කරිස්සති අවසුතො වා අනවසුතො වා යතො ඤාං අනවසුතා ඉඛ්ඤායො යං තෙ එයො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛාදනීයං වා ගොඡනීයං වා තං ඤාං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛාද වා භුඤ්ජ වා”ති. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- එවං පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

මජ්ඣ සංඝාදිගෙයය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතූ සේතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙකි. එසමයෙහි වනාහි සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ විශිෂ්ට රූ ඇත්තී දකුම්කලු වුවා ප්‍රසාද එළවන්නී වෙයි, මිනිස්සු බතගෙහි සුන්දරිනන්ද මෙහෙණ දක රාගයෙන් තෙත් වුවාහු සුන්දරිනන්ද මෙහෙණට උතුම් උතුම් බොජුන් දෙති. සුන්දරිනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ කුකුසන්නී නො පිළිගනී. අනතුරුවා හුන් මෙහෙණ සුන්දරිනන්ද මෙහෙණට මෙය කීවු යැ. “ආයාබෙනි, කුමක් හෙයින් තෙපි නො පිළිගනිවු ද?” යි. ආයාබෙනි, රාගයෙන් තෙත් වූයේ යැ, ආයාබෙනි, තෙපි වනාහි රාගයෙන් තෙත් වුවහු ද යි. ‘ආයාබෙනි, මම රාගයෙන් තෙත් නො වූයෙමැ’ යි. ආයාබෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද? එබැවින් ආයාබෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, කුතුහල පවසති, දෙස්පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ ආයාබෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයාබෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කීවුද?” යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ ආයාබෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයාබෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි මෙසේ කීවු ද? සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, “මෙහෙණක් තොමෝ ආයාබෙනි, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වූහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේ ද, එබැවින් ආයාබෙනි, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කෑ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියකින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි” යි මෙසේ කීවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාචිකතිය පාළු හික්මුනිවිභවෙහි

“යා පන හික්මුනි ඵලං වදෙයා: කිං තෙ අයො ඵයො පුරිසපුග්ගලො කරිසසති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො තුං අනවස්සුතා, ඉධිකයො යං තෙ ඵයො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛදනීයං වා භොජනීයං වා තං තුං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛද වා භුඤ්ඤ වාති. අයමපි හික්මුනි පටිමාපකතිකං ධම්මං. ආපනනා නිසසාරණීයං සංඛ්‍යාදියෙසස”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්මුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපොතා හික්මුනිති.

ඵලං වදෙයාති; කිං තෙ අයො ඵයො පුරිසපුග්ගලො කරිසසති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා යතො තුං අනවස්සුතා, ඉධිකයො යං තෙ ඵයො පුරිසපුග්ගලො දෙති ඛදනීයං වා භොජනීයං වා තං තුං සහස්සා පටිග්ගහෙත්වා ඛද වා භුඤ්ඤ වාති උයොයාපෙති ආපනනි දුක්ඛං. තස්සා වචනෙන ඛදිසසාමි භුඤ්ඤාමිති පතිගණනාති ආපනනි දුක්ඛං. අපෙකාභාරො, අපෙකාභාරො ආපනනි දුට්ඨවියසං. භොජනපරියොසානෙ ආපනනි සංඛ්‍යාදියෙසසං.

අයමපිති: පුරිමායො උපාදය වුචති.

පටිමාපකතිකනාති: සහවස්සාමිභාරා ආපනනි අසමනාසනාය.

නිසසාරණීයනාති: සංඛ්‍යාදියා නිසසාරීයති.

සංඛ්‍යාදියෙසසාති: -පෙ- තෙනපි වුචති සංඛ්‍යාදියෙසසාති.

උදකදනතපොණං පතිගණනාති උයොයාපෙති ආපනනි දුක්ඛං. තස්සා වචනෙන ඛදිසසාමි භුඤ්ඤාමිති පතිගණනාති ආපනනි දුක්ඛං.

ඵකතො අවස්සුතෙ, යසංසො වා පෙතස්ස වා පණ්ඩකස්ස වා කීර්ථනාගතමනුස්සාවිග්ගහස්ස වා හස්සො ඛදනීයං වා භොජනීයං වා ඛද වා භුඤ්ඤ වාති උයොයාපෙති ආපනනි දුක්ඛං. තස්සා වචනෙන ඛදිසසාමි භුඤ්ඤාමිති පතිගණනාති ආපනනි දුක්ඛං. අපෙකාභාරො අපෙකාභාරො ආපනනි දුක්ඛං. භොජනපරියොසානෙ ආපනනි දුට්ඨවියසං. උදකදනතපොණං පතිගණනාති උයොයාපෙති ආපනනි දුක්ඛං. තස්සා වචනෙන ඛදිසසාමි භුඤ්ඤාමිති පතිගණනාති ආපනනි දුක්ඛං.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ “ආයාබෙති, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයාබෙති, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැ යුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ”යි මෙසේ කියා නම්, මේ මෙහෙණ තොමෝත් පළමු (විකුම් කෙණෙහි ම) පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහසු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියා වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්සුනී ... මෝතොමෝ මේ අවයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්සුනී වෙයි.

එවං වදෙයා: ආයාබෙති, යම් හෙයෙකින් තෙපි රාගයෙන් තෙත් නො වුවහු නම් තෙල මිනිස් පිරිමිනියා රාගයෙන් තෙත් වූයේ හෝ තෙත් නො වූයේ හෝ තොපට කුමක් කරන්නේද, එබැවින් ආයාබෙති, තෙල මිනිස් පිරිමිනියා කැයුතු හෝ බිදිය යුතු හෝ යමක් තොපට දේ නම් එය තෙපි සියතින් පිළිගෙන කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අයමිපි: පළමු මෙහෙණත් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

පයමාපත්තිකං: වස්තුවාතික්‍රමණය සමඟ මැ පැමිණෙයි, සමනුභාෂණ කර්මයෙන් නො වෙයි.

නිස්සාරණියං: සහසු කෙරෙන් තෙරනු ලබයි.

සම්පාදිතෙසො: ... එයිනුදු සම්පාදිතෙස ය යි කියනු ලැබෙයි.

පැත් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

එකක්හු විසින් රාගයෙන් තෙත් වූ කල්හි යක්ෂයකුගේ හෝ ප්‍රෙක්ෂකයකුගේ හෝ පණ්ඩකයකුගේ හෝ තීර්යාගතමනුෂ්‍ය ශරීරයකුගේ හෝ අතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ කව හෝ වළඳව හෝ යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරගලායෙහි පරගලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොජුන් අවසන්හි තුලැයි ඇවැත් වෙයි. පැත් හා දහැටු පිළිගනුව යි නියොග කරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ වචනයෙන් කන්නෙමි බුදින්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාඨකයාපාළි භික්ෂුචරිතවෙසා

අනාපතභි: අනවස්ථුතොති ජාතනති උයොරාජෙනි කුපිතා න පතීගණකාතීති උයොරාජෙනි කුලානුඥයතාය න පතීගණනාතීති උයොරාජෙනි උමුතතිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

ජට්ඨසධ්‍යාදියෙසො

2. 7

සතතමසධ්‍යාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාපටිණ්ඩකසස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත භික්ෂුචරිතී සඤ්ඤාං භණ්ඩිතො කුපිතා අනතමනා ඵලං වදෙති බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සංඛං පච්චක්ඛාමී¹ සිංඛං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමඡියො යා සමඡියො සකාධිතරො සතතඤ්ඤපි සමඡියො උප්පතියො කුසලවර්තා සිංඛාකාමා තාසාහං සතතීතො බ්‍රහ්මචරියං වරික්ඛාමීති.

2. යා තා භික්ෂුචරියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උපකායනතී වියනති විපාචෙතති, “කථං හි නාම අයා වණ්ඩකාළි කුපිතා අනතමනා ඵලං වක්ඛති” බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සංඛං පච්චක්ඛාමී සිංඛං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමඡියො යා සමඡියො සකාධිතරො සතතඤ්ඤපි සමඡියො උප්පතියො කුසලවර්තා සිංඛාකාමා, තාසාහං සතතීතො බ්‍රහ්මචරියං වරික්ඛාමී”ති -පෙ- සථං කිර භික්ෂුවෙ වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත කුපිතා අනතමනා ඵලං වදෙති: බුද්ධං පච්චක්ඛාමී -පෙ- කිත්තුමාව සමඡියො යා සමඡියො සකාධිතරො සතතඤ්ඤපි සමඡියො උප්පතියො කුසලවර්තා සිංඛාකාමා තාසාහං සතතීතො බ්‍රහ්මචරියං වරික්ඛාමීති. සචං භගවා. විහරති බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත කුපිතා අනතමනා ඵලං වක්ඛති බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සංඛං පච්චක්ඛාමී සිංඛං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමඡියො යා සමඡියො සකාධිතරො සතතඤ්ඤපි සමඡියො උප්පතියො කුසලවර්තා සිංඛාකාමා, තාසාහං සතතීතො බ්‍රහ්මචරියං වරික්ඛාමීති. තෙන භික්ෂුවෙ අප්පසකතානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුචරියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිසෙතු:

1. වණ්ඩකාළි භික්ෂුචරිත - පිඤ්ඤා, පිඤ්ඤා

2. පච්චක්ඛාමී - දිගුසු

රාගයෙන් තෙත් නො වූයේ යැ යි දන්නී නියොග කෙරේ නම්, කීපියා නො පිළිගනී යයි නියොග කෙරේ නම්, කුලය කෙරෙහි අනුකම්පායෙන් නො පිළිගනී යයි නියොග කෙරේ නම්, උම්මත්ති-කාවට.... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

මේය සධ්‍යාදිශෙෂ යි.

2. 7

සජ්තම සධ්‍යාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කොළෝ මෙහෙණන් සමඟ ධබර කොට කීපියා නො සියමන් (සතුටු) වූවා මෙසේ කියයි “බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම, මෙ මැ ශාක්‍යදුහිතෘ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හවුටෙහි බබ්බර වෙසෙමැ”යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතා වණ්ඩකාළි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, කිම, මෙ ශාක්‍යදුහිතෘ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හවුටෙහි බබ්බර වෙසෙමැ යි මෙසේ කිවුද”යි ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි ... කිම, මෙ ශාක්‍යදුහිතෘ ශ්‍රමණි හු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ම හවුටෙහි බබ්බර වෙසෙමැයි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි කීපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන කරමි. කිම මෙ ශාක්‍ය දුහිතෘ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන් හවුටෙහි බබ්බර වෙසෙ මැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිතපදය උදෙසන්වා:

සාමිකත්වය සහිත භික්ෂුනී විභවේශය

"යා පහ භික්ෂුනී කුපිතා අනාත්තමනා එව. වදෙයා බුද්ධ. පට්ටකංඛාමි ධම්ම. පට්ටකංඛාමි සංඛං. පට්ටකංඛාමි සික්ඛං. පට්ටකංඛාමි කිත්තුමාව සමඤ්ඤා යා සමඤ්ඤා සකාධිකරො සත්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤා ලජ්ජිනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සත්තීමෙ භුමමවරියං වරිසසාමිති. සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි එවමස පවතියා: "මායො කුපිතා අනාත්තමනා එව. අවච, බුද්ධ. පට්ටකංඛාමි ධම්ම. පට්ටකංඛාමි සංඛං. පට්ටකංඛාමි සික්ඛං. පට්ටකංඛාමි කිත්තුමාව සමඤ්ඤා යා සමඤ්ඤා සකාධිකරො සත්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤා ලජ්ජිනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සත්තීමෙ භුමමවරියං වරිසසාමිති. අභිරමයො සවාකවාතො ධම්මො චර භුමමවරියං සමමා දුක්ඛස්ස අත්තකිරියායාති. එවඤ්ච සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි වුවවමානා තපෙව පග්ගණ්ණයා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතතියං සමතුභාසිතධ්මා, තසස පටිනිසසග්ගාය. යාවතතියඤ්ච සමතුභාසියමානා තං පටිනිසසපෙජයා ඉවෙවතං කුසලං නො වෙ පටිනිසසපෙජයා අයමපි භික්ෂුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපනනා නිසසාරණියං සංඛාරදිපෙස"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙඤ්ඤා අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

කුපිතා අනාත්තමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතවික්කා ටිලජාතා.

එව. වදෙයානාති: බුද්ධ. පට්ටකංඛාමි ධම්ම. පට්ටකංඛාමි සංඛං. පට්ටකංඛාමි සික්ඛං. පට්ටකංඛාමි කිත්තුමාව සමඤ්ඤා යා සමඤ්ඤා සකාධිකරො සත්තඤ්ඤපි සමඤ්ඤා ලජ්ජිනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා තාසාහං සත්තීමෙ භුමමවරියං වරිසසාමිති.

සා භික්ෂුනීති: යා සා එව. වාදිනී භික්ෂුනී.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ කිපියා නො සතුටු වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්’ කිම ශාක්‍ය ඤාතීතා වූ මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර වෙසෙමැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් වීසින් මෙසේ කියා යුතු වන්නී යැ, “ආයාබ්‍යොති, කිපියා නො සියමන් වූවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, කිම ශාක්‍ය ඤාතීතා වූ ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර වෙසෙමැයි මෙසේ නඟමක් කියන්නැ, ආයාබ්‍යොති, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන යැ මැනවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බබ්බර වස”යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් වීසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දඩ් වැ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් වීසින් ඒ ආචාර්ය දුර්ලභ පිණිස තුන් යළි තෙක් සමත්‍රාසණ කරම කළයුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමත්‍රාසණ කරම කරනු ලබන්නී එය දුර්ලා නම් මෙසේ තෙල දුර්ලභ මැනවි, ඉදින් නො දුර්ලා නම් මේ මෙහෙණ ද තුන් යළි අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු... හික්බුනී... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණී යි.

කුපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැසුණු සිත් ඇත්තී හටගත් (පිළිසු) හුල් ඇත්තී;

එවං විදෙයා: බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, සධ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරම්, කිම ශාක්‍ය ඤාතීතා වූ මේ ශ්‍රමණිහු මැ ශ්‍රමණිහු නම් වෙත් ද? ලජ්ජා ඇති කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර වෙසෙමැ යි.

සා හික්බුනී: යමක් මෙසේ කියනු යුතු නම් ඒ මෙහෙණ යැ.

පාර්තීයපාළි භික්ෂුනීවිභවේශා

භික්ෂුනීහීනි: අඤ්ඤාති භික්ෂුනීහි යා පසසනති යා සුඤ්ඤාති තාහි වත්තබ්බා: “මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච, බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සඛ්ඤං පච්චක්ඛාමී සිකං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤාපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිනීයො කුක්කච්චිකා සික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං වරීඤ්ඤාමී”ති. අභිරමයො යොකොතො ධම්මො වර බ්‍රහ්මචරියං සමොදුක්ඛස්ස අත්තකිරියායා”ති. දුතියමි වත්තබ්බා - තතියමි වත්තබ්බා - සථෙ පටිනිස්සජ්ජති ඉදෙවතං කුසලං නො වෙ පටිනිස්සජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සා භික්ෂුනී සඛ්ඤමජ්ඣමි ආකඨ්ඨිතො වත්තබ්බා: “මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච්ච බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සඛ්ඤං පච්චක්ඛාමී සිකං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤාපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිනීයො කුක්කච්චිකා සික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං වරීඤ්ඤාමීති. අභිරමයො යොකොතො ධම්මො වර බ්‍රහ්මචරියං සමොදුක්ඛස්ස අත්තකිරියායා”ති. දුතියමි වත්තබ්බා - පෙ- තතියමි වත්තබ්බා - පෙ- සථෙ පටිනිස්සජ්ජති ඉදෙවතං කුසලං නො වෙ පටිනිස්සජ්ජති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස, සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතබ්බා, එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ සමනුභාසිතබ්බා, ව්‍යත්තාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සංඛො ඤාපෙතමෙබ්බා.

5. සුඤ්ඤාතෙ අයො සංඛො අයං ඉත්තොමා භික්ෂුනී කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙති. බුද්ධං පච්චක්ඛාමී ධම්මං පච්චක්ඛාමී සඛ්ඤං පච්චක්ඛාමී සිකං පච්චක්ඛාමී කිත්තුමාව සමඤ්ඤො යා සමඤ්ඤො සකාධිතරො සත්තඤ්ඤාපි සමඤ්ඤො ලජ්ජිනීයො කුක්කච්චිකා සික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං වරීඤ්ඤාමීති. සා තං වත්තං නපට්ඨිතසජ්ජති, යදි සඛ්ඤස්ස පත්තකලලං සංඝො ඉත්තොමං භික්ෂුනී සමනුභාසෙයා තස්ස වත්තස්ස පටිනිස්සංගාය, එසා ඤාතී.

භික්ෂුනීහි: අත් මෙහෙණන් විසින් යම් කෙනෙක් දකින්නම් යම් කෙනෙක් අසන්නම් නම් ඔවුන් විසින් “ආයාධාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සංඛ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුතීතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මැද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර කරන්නෙමැයි මෙසේ නඟමක් කියන්නැ, ආයාධාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන යැ. මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බබ්බර කරව”යි කිය යුත්තී යැ, දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ, ඉදින් දුදලා නම් මෙසේ තෙල දුදලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුදලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කියැ යුතු යැ. “ආර්යාධාවෙනි, කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සංඛ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුතීතා වූ යම් මෙහෙණ කෙනෙක් වෙත් නම් මෙහෙණ මොවුහු මැද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ මෙහෙණහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර කරන්නෙමැයි මෙසේ නඟමක් කියන්නැ, ආයාධාවෙනි, සිත් අලව, ධර්මය ස්වාබ්‍යාන යැ, මැනැවින් දුක් කෙළවර කිරීම පිණිස බබ්බර කරව”යි. දෙවනවට දු කිය යුතු යැ, ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ, ... ඉදින් දුදලා නම් මෙසේ තෙල දුදලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුදලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එ මෙහෙණ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ, මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තී යැ, ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සංඛ්‍යා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

5. ආර්යාධාවෙනි, සඛ්‍යා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, සංඛ්‍යා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාබ්‍යාන කරමි, කිම ශාක්‍යදුතීතා වූ යම් ශ්‍රමණී කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණීහු මොවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණීහු ද වෙති, මම ඔවුන් හමුයෙහි බබ්බර කරන්නෙමැයි මෙසේ කියයි. ඔ කොමෝ ඒ වස්තුව නො දුදලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් ඒ වස්තුව සඛ්‍යා තෙමේ දුදලීම පිණිස මෙ නම් ඇති මෙහෙණහට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ, මේ ඥප්තිය යි.

පාචිකයපාළි හිකවුනිවිහබෙහා

6. පුණ්ණානු මෙ අයොස සංඝො, අයං ඉසානාමා හිකවුනි කුපිතා අනාත්තමනා එවං වදෙති. බුද්ධං පඤ්ඤාමි ධම්මං පච්චිකාමි සංඝං පච්චිකාමි සික්ඛං පච්චිකාමි කිත්තුමාව සමඤ්ජො යා සමඤ්ජො සකාධිතරො සන්තඤ්ඤපි සමඤ්ජො ලජ්ජිතියො කුසාලවිකා, සික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තීතො බ්‍රහ්මචරියං වරිත්තාමිති. සා තං වස්සු නපට්ඨිතිස්සජ්ජති සංඝො ඉසානාමං හිකවුනිං සමනුභාසති තස්ස වස්සුස්ස පට්ඨිතිස්සභාසා, යස්සා අයායා මමති ඉසානාමාය හිකවුනියා සමනුභාසනා තස්ස වස්සුස්ස පට්ඨිතිස්සභාසා. සා කුණ්ඩාසා, යස්සා නසංමති සා භාසෙය්‍යා. දුතියමි ප්‍රථමස්ස වදම් -පෙ- තතියමි ප්‍රථමස්ස වදම් -පෙ- සමනුභවං සංඝෙන ඉසානාමා හිකවුනි තස්ස වස්සුස්ස පට්ඨිතිස්සභාසා, මමති සංඝස්ස තස්මා කුණ්ඩා, එවමෙනං ධාරයාමිති.

7. ඤාතියා දුක්ඛං, ද්විති කමමවාචාහි දුලලව්වයා, කමමවාචා- පරියොසානො ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස. සංඝාදිසෙසං අරඹිතජ්ජනතියා ඤාතියා දුක්ඛං. ද්විති කමමවාචාහි දුලලව්වයා පටිපත්තමහන්ති.

8. අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුචන්ති.

යාවතතිසකන්ති: යාව තතියා සමනුභාසනාය ආපජ්ජති. න සහ- වස්සුකාචාරා.

නිසසාරඤ්ජනතී: සංඝාතො නිසසාරියති.

සංඝාදිසෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුචන්ති සංඝාදිසෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම වෙමතිකා නපට්ඨිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සංඝාදිසෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: අසමනුභාසනතියා, පට්ඨිතිස්සජ්ජනතියා, උමමන- කාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සත්තමසංඝාදිසෙසො.

6. ආර්යාවෙහි, සංඛ්‍යාතෙහි මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිපියා නො සියමන් වුවා බුදුන් ප්‍රත්‍යාක්‍ෂාන කරමි, ධර්මය ප්‍රත්‍යාක්‍ෂාන කරමි, සංඛ්‍යාත ප්‍රත්‍යාක්‍ෂාන කරමි, ශික්ෂා ප්‍රත්‍යාක්‍ෂාන කරමි, කීම භාෂාද්‍රව්‍යය වූ යම් ශ්‍රමණි කෙනෙක් වෙත් නම් ශ්‍රමණිහු මෙවුහු ම ද? හටගත් ලජ්ජා ඇති හටගත් කුකුළු ඇති ශික්ෂා කැමැති අන්‍ය වූ ශ්‍රමණිහු ද වෙති. මම ඔවුන්ගේ හමුයෙහි බඹසර කරන්නෙමැ යි මෙසේ කියයි. ඔහු තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි, සංඛ්‍යාතෙහි ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙතම් ඇති මෙහෙණට සමතුභාෂණ කරම කරයි, ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමතුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්සෙන් වී නම් ඔහු තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්සෙන් නම් ඔහු තොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... සංඛ්‍යාත වීසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ සමතුභාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ. සහනට රුස්සෙන් යැ, ඵහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥාතියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම් වදනින් කුලැයි යැ, කම්වදන් පිරිස්තැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙසට පැමිණියාට ඥාතියෙහි දුකුළා ද, දෙකම් වදනෙහි කුලැයි ද සන්තිදෙයි.

8. අයමි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතනියක: තුන් යළ තෙක් සමතුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි. වස්තුවානිත්‍රමණය සමග මැ නො වේ.

නිසසාරණිය: සහනු කෙරෙන් තොරනු ලබයි.

සංකල්පයො: ...ඵයිත්තුදු සංකල්පය යැ යි කියනු ලැබේ.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මයො ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්මකම්මයෙහි වීමකි ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධම්මකම්මයෙහි අධර්මකර්මයො ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මයො ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධර්මකර්මයෙහි වීමකි ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මයො ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමතුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උච්ඡික්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සජ්ඣාත සංකල්පය යි.

අට්ඨමසධ්‍යාදියෙසො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං චිහරතී ජෙතවනෙ ආනාථපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන වණ්ඤකාළී භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො යොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උරුක්ඛායනතී වීයනතී විපාවෙනා: “කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඤකාළී කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වකංති “ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියොති -පෙ- සථවං කිර භික්ඛවෙ වණ්ඤකාළී භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො” ති. සච්චං භගවා. විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- “කථං හි නාම භික්ඛවෙ වණ්ඤකාළී භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වකංති: ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො -පෙ- භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො” ති. තෙනං භික්ඛවෙ අරුසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙයා: “ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො”ති’ සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වට්ඨනියා: මායො කිසම්ඤ්චදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං අවට්ඨ, ඡන්දගාමිනියො ව භික්ඛුනියො දෙසගාමිනියො ව භික්ඛුනියො මොහගාමිනියො ව භික්ඛුනියො භයගාමිනියො ව භික්ඛුනියො”ති අය්‍යා ටො ඡන්දාපි ගවෙස්සා දෙසාපි ගවෙස්සා මොහාපි ගවෙස්සා භයාපි ගවෙස්සාති. එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුච්චමානා තථෙව පග්ගණෙය්‍යා, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා, තස්සා¹ පටිනිසස්ගගාය. යාවතතියඤ්ච සමනුභාසියමානා තං පටිනිසස්පේස්සා ඉවෙවතං කුසලං. නො වෙ පටිනිසස්පේස්සා අයමි භික්ඛුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිසසාරණියං සධ්‍යාදියෙසන්ති.

1. තස්ස වතපුස්ස - සීචු.ii

අප්‍රධාන සාධකය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ පෙතවන නම් අනෙපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණි තොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැදිගියා කිපියා නො සියමන් වුවා මෙසේ කියයි, “භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ. භික්ෂුණිහු දේවතයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහි අගතියට ගියාහු යැ භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඩකාළි තොමෝ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැදිගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, ... භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? ... සැබෑ ද මහණෙනි; වණ්ඩකාළි මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැදිගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා ද? සැබැවැ භාගාවතුන් විහන්ස, භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැදිගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ ... භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කිවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැදිගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දේවතයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියා නම් ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියුතු වන්නී යැ, ආර්යාවෙනි, කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැදිගියා කිපියා නො සියමන් වුවා භික්ෂුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු දේවතයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු මොහයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, භික්ෂුණිහු භයයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නැ. ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහි අගතියට යන්නී යැ. දේවතයෙහි අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙහි අගතියට යන්නී යැ භයයෙහි අගතියට යන්නී යැ යි. මෙසේත් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දැඩි වැ හත්තී නම් ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන් විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස තුන් යළි තෙක් සමනු භාණ කම් කළ යුත්තී යැ, ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමනු භාණ කම් කරනු ලබන්නී ඒ වස්තුව දුරැලා නම් මෙසේ තෙල දුරැලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරැලා නම් මේ මෙහෙණද තුන් යළි අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහනු කෙරෙන්) තෙරනට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ, ය යි.

සාර්වත්‍රිකයා පිළි ගිවිසුනි වීගමනා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිකුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙත් අධිපොතා හිකුනිති.

කිසිකිසිවිදෙව අධිකරණය: අධිකරණං නාම වතාරි අධිකරණානි: වීවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපනාධිකරණං කිව්වාධිකරණං.

පව්වාකතා නාම: පරාජිතා වුවවති.

කුපිතා අනාතමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතවිතා ටිලරාතා.

එවං වදෙය්‍යාති: ඡන්දගාමිනියො ව හිකුනිතියො දෙසගාමිනියො ව හිකුනිතියො මොහගාමිනියො ව හිකුනිතියො හයගාමිනියො ව හිකුනිතියොති.

සා හිකුනිති: යා සා එවං වාදිනී හිකුනිති.

හිකුනිති: අඤ්ඤාති හිකුනිති. යා පඤ්ඤාති යා සුඤ්ඤාති තාහි වතාබ්බං, “මායො කිසිකිසිවිදෙව අධිකරණං පව්වාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං අවච්ඡි, ඡන්දගාමිනියො ව හිකුනිතියො -පෙ- හයගාමිනියො ව හිකුනිතියො” ති. අයං මො ඡන්දාපි ගවේජයා දෙසාපි ගවේජයා මොහාපි ගවේජයා හයාපි ගවේජයාති: දුතියමි වතාබ්බං - පෙ- තතියමි වතාබ්බං -පෙ- සථෙ පටිනිසස්ස ඡන්ති ඉමෙවං කුසලං. නො වෙ පටිනිසස්ස ඡන්ති ආපනා දුක්ඛං. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපනා දුක්ඛං. සා හිකුනිති සමනාමිනියො ආකාමිනියො වතාබ්බං, “මායො කිසිකිසිවිදෙව අධිකරණං පව්වාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං අවච්ඡි, ඡන්දගාමිනියො ව හිකුනිතියො -පෙ- හයගාමිනියො ව හිකුනිතියො” ති. අයං මො ඡන්දාපි ගවේජයා -පෙ- හයාපි ගවේජයාති. දුතියමි වතාබ්බං -පෙ- තතියමි වතාබ්බං -පෙ- සථෙ පටිනිසස්ස ඡන්ති ඉමෙවං කුසලං. නො වෙ පටිනිසස්ස ඡන්ති ආපනා දුක්ඛං. සා හිකුනිති සමනාමිනියො එවං අභි පන හිසමෙව සමනාමිනියො. වාතාය හිකුනිතියා පටිබලාය සමෙතා ඤාපෙතමෙවං.

“සුඤ්ඤා මෙ අයො සමෙතා අයං ඉත්තං මා හිකුනිති කිසිකිසිවිදෙව අධිකරණං පව්වාකතා කුපිතා අනාතමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමිනියො ව හිකුනිතියො -පෙ- හයගාමිනියො ව හිකුනිතියොති. සා තං වත්තං න පටිනිසස්ස ඡන්ති යදි සමනාමිනියො පනාකලං සංඝො ඉත්තං මා හිකුනිති. සමනාමිනියො තස්ස වත්තං පටිනිසස්සොය එසා ඤාති.

3. යා පතා: යම්, යම්බදු...හික්මුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුනි යි.

කිසිවිඥාපිදෙව අධිකරණ: අධිකරණ නම් විවාදාධිකරණ යැ
අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණයැ යි සතර
අධිකරණයෙකි.

පව්වාක්කා නම්: පැරැද්ගියා කියනු ලැබේ.

කුපිතා අනත්තමනා: නො ඇලුණි හැටුණුසිත් ඇත්තී හටගත්
(පිළිසු) හුල්ඇත්තී,

ඵවං වදෙයා: හික්මුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, හික්මුණිහු
දේවතයෙහි අගතියට ගියාහු යැ, හික්මුණිහු මොහයෙහි අගතියට
ගියාහු යැ, හික්මුණිහු හයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි.

යා හික්මුනි: යමක් මෙසේ කියන සුලු නම් ඒ මෙහෙණ යැ;

හික්මුනිහි: අත් මෙහෙණත් වීසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම්
යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් වීසින් “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා හික්මුණිහු
ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ... හික්මුණිහු හයෙහි අගතියට
ගියාහු යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නා, ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහි
අගතියට යන්නී යැ, දේවතයෙහි අගතියට යන්නී යැ, මොහයෙහි
අගතියට යන්නී යැ, හයෙහි අගතියට යන්නී යැ” යි කිය යුත්තී යැ.
දෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරුලා
නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකලා
ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. ඵ
මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කියයුත්තී යැ, “ආර්යාවෙනි, කිසියම්
අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො සියමන් වුවා හික්මුණිහු
ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ...හික්මුණිහු හයෙහි අගතියට ගියාහු
යැ යි මෙසේ නහමක් කියන්නා, ආර්යාව වනාහි ජන්දයෙහි
අගතියට යන්නී යැ...හයෙහි අගතියට යන්නී යැ” යි, දෙවනවට දු
කියයුත්තී යැ...තෙවනවට දු කියයුත්තී යැ...ඉදින් දුරුලා නම් මෙසේ
තෙල දුරුලීම මැනවි, ඉදින් නො දුරුලා නම් දුකලා ඇවැත්
වෙයි, ඵ මෙහෙණ සමනුහාණ කම් කළයුත්තී යැ, මෙසේ ද
මහණෙනි; සමනුහාණ කම් කළයුත්තී යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ
මෙහෙණක වීසින් සඬා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

“ආර්යාවෙනි, සඬා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම්
ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැරැද්ගියා කිපියා නො
සියමන් වුවා හික්මුණිහු ජන්දයෙහි අගතියට ගියාහු යැ...හික්මුණිහු
හයෙහි අගතියට ගියාහු යැ යි මෙසේ කියයි, ඕ තොමෝ ඒ
වස්තුව නො දුරුලයි, ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම්
සඬා තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට
සමනුහාණ කර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

පාරිකතියපාළු හිඳුනිව්ගමන

පුණ්‍යතු මේ අයෙකු සංඝා අයං ඉත්තනාමා හිඳුනි කිසිකුණුදෙ ව අධිකරණ පටිපාටිකා කුපිතා අනන්තමනා එවං වදෙති ඡන්දගාමිනියො ව හිඳුනියො -පෙ- හයගාමිනියො ව හිඳුනියොති සා තං වස්සං නපට්ඨිතිස්සජ්ජති සංඝො ඉත්තනාමං හිඳුනිං සමනු-භාසති තස්ස වස්සස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යස්සා අයනාය ඛමති ඉත්තනා-මාය හිඳුනියා සමනුභාසනා, තස්ස වස්සස්ස පටිනිස්සග්ගාය. සා තුණ්හස්ස යස්සා නඤ්චමති සා භාසෙය්‍යා දුතියමි ඵතමස්සං වදමී -පෙ- තතියමි ඵතමස්සං වදමී -පෙ- සමනුභට්ඨා සංඝෙන ඉත්තනාමා හිඳුනි තස්ස වස්සස්ස පටිනිස්සග්ගාය. ඛමති සඤ්ඤා තස්මා තුණ්හි, ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

ඤ්ඤා දුක්ඛං ද්විති කමමවාචාති ථුලලවයා. කමමවාචා-පටියොසානො ආපත්ති සඤ්ඤාදියෙසස්ස. සඤ්ඤාදියෙසං අරක්ඛාපජ්ජනියා ඤ්ඤා දුක්ඛං ද්විති කමමවාචාති ථුලලවයා පටිපාටිකමහති.

අයමිති: පුරිමායො උපාදය වුච්ඡති.

යාවතතියකතති: යාව තතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති න සහ-වත්තකාවාරා.

නියසාරණියතති: සඤ්ඤා නියසාරියති.

සඤ්ඤාදියෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්ඡති සඤ්ඤාදියෙසොති.

ධම්මකමම ධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සඤ්ඤාදියෙසස්ස. ධම්මකමම වෙමතිකා නපට්ඨිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සඤ්ඤාදියෙසස්ස. ධම්මකමම අධම්මකමමසඤ්ඤා නපට්ඨිතිස්සජ්ජති ආපත්ති සඤ්ඤාදියෙසස්ස.

අධම්මකමම ධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකමම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අධම්මකමම අධම්මකමමසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස.

අනාපතති: අසමනුභාසනියා, පටිනිස්සජ්ජනියා උච්චතියාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

අධ්‍යාපනසඤ්ඤාදියෙසො.

ආර්යාවෙනි, සඬා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ කිසියම් අධිකරණයෙක්හි පැදැගියා කිපියා නො සියමන් වුවා “භික්ෂුණිහු ජඤ්ජයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ...භික්ෂුණිහු හයෙනුදු අගතියට ගියාහු යැ”යි මෙසේ කියයි, ඔ නොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැයි, සඬා තෙමේ ඒ වස්තුව දුරැළීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරම කරයි. ඒ වස්තුව දුරැළීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණට සමනුභාෂණ කරමය යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් ඔ නොමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්තේ නම් ඔ නොමෝ කියන්නී යැ, දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි...සඬායා විසින් ඒ වස්තුව දුරැළීම පිණිස මෙනම් ඇති මෙහෙණ සමනුභාෂණ කරම කරන ලද්දී යැ, සහනට රුස්තේ යැ, එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම් වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරියතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇවැදියට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයි ද සත්තිදෙන්.

අයම්පි: පළමු මෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙයි.

යාවතතීයකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙයි, වස්තුවානිත්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිස්සාරණියා:...සහනු කෙරෙන් තෙරනු ලැබෙයි.

සංඝාදිශෙසො...එයිනුදු සංඝාදිශෙස යැ යි කියනු ලැබේ.

ධර්ම කර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇත්තී නො දුරැලා නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්තී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකම් නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උමමකි කාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අෂ්වම සංඛ්‍යාදිශෙෂ යි.

නව මහාසංඝයා

1. තෙත සමයෙන බුද්ධා හගවා සංවත්සරය විහරති ජෙතවනෙ ආනාඨිකස්ස ආරාමෙ. තෙත ඛො පන සමයෙන ජුලනායාස භික්ෂුනියා අනෙකවාසිකා භික්ෂුනියො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛ්ඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ඛියන්ති විපාචෙත්ති: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො සංඝට්ඨා විහරිස්සන්ති. පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛ්ඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛ්ඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකාති. සච්චං හගවා, විගර්භි බුද්ධා හගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො සංඝට්ඨා විහරිස්සන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛ්ඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකාති. තෙතං හික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු:

"භික්ෂුනියො පනෙව සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛ්ඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා, තා භික්ෂුනියො භික්ෂුනීභි ඵවමස්සු වචනියා, හගිනියො ඛො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ෂුනීසඛ්ඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා විච්චට්ඨොයා විචෙකඤ්ඤව හගිනිනං සංඝො වජ්ජපට්ඨාදිකා ඵවඤ්ඤා තා භික්ෂුනියො භික්ෂුනීභි වුච්චමානා තථෙව පගගණ්ණයස්ස, තා භික්ෂුනියො භික්ෂුනීභි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනියාග්ගාය, යාව තතියඤ්ඤව සමනුභාසියමානා තං පටිනියාපේජයස්ස ඉට්ඨෙතං කුසලං නො වෙ පටිනියාපේජයස්ස ඉමාපි භික්ෂුනියො යාවතතියං ධම්මං ආපන්නා නිසාරණියං සඛ්ඤාදිසෙස"න්ති.

නවම සඩ්සාදියෙහිය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතැ පෙතවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතැවැසි භික්ෂුණිහු (ගෘහකාර්යාදීන්හි) මුසුබුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් භික්ෂුණිහු මුසු බුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු මුසුහුදු” යි...සැබැ ද මහණෙනි, භික්ෂුණිහු මුසු බුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙද්ද? සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, භික්ෂුණිහු මුසුබුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතු ගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු මුසුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය උදෙසක්වා :

“භික්ෂුණිහු (මීර්‍යාදීව ඇතැයි) අකීර්ති ගබ්ද මුසු බුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු (නොනිසි, කායවරී කම්යන්) ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් නම් ඒ භික්ෂුණින්ට (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු යැ. “බුහුනෝ මැ මුසු බුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු වෙසෙති. ආර්යා වෙති, (මුසුවීමෙන්) වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඩ්ස කෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් ඒ භික්ෂුණිහු (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නාහු එසේ මැ දඩ වැ ගත්තාහු නම් ඒ භික්ෂුණින්ට මෙහෙණන් විසින් එය දුර්ලිම පිණිස තුන් යළි තෙක් සමනුභාෂණ කරම කළයුතු යැ. ඉදින් තුන් යළි තෙක් සමනු භාෂණකරම කරනු ලබන්නාහු එය දුර්ලිම නම් මෙසේ තෙල දුර්ලිම මැනවි. ඉදින් නො දුර්ලිම නම් මේ මෙහෙණන් තුන් යළි අවසන්හි පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහන කෙරෙත්) තෙර නට හෙතු වූ සහවෙසෙස් ඇවැත්ව පැමිණියාහු වෙති” යි.

පාච්ඡිකා ආපාදි භික්ෂුනීවිභවෙතා

3. භික්ෂුනීයො පනෙවාති: උපසම්පන්නායො වුළචන්ති.

සංඝට්ඨා විහරන්තීති, සංඝට්ඨා නාම: අනන්තලොභිකෙන කායික-
වාචසිකෙන සංඝට්ඨා විහරන්ති.

පාපාචාරාති; පාපකෙන ආචාරෙන් සමන්තාගතා.

පාපසද්දති; පාපකෙන කිසිකිසිදෙන අබ්බුත්තතා.

පාපසිලොකාති: පාපකෙන මිච්ඡාචිචෙන ජීවිකං¹ කප්පෙත්ති.

භික්ෂුනීසංඝායා විභෙසිකාති: අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා කමම කසිරමානෙ
පටිකෙකාසන්ති.

අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ච්ඡාදිකාති: අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා² වජ්ජ-
පට්ච්ඡාදෙත්ති.

4. තා භික්ෂුනීයොති; යා තා සංඝට්ඨා භික්ෂුනීයො.

භික්ෂුනීතීති: අඤ්ඤභි භික්ෂුනීභි. යා පස්සන්ති යා සුඤ්ඤන්ති තාභි
වත්තඛො, හගිනියො ටො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඝායා විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ච්ඡා-
දිකා විච්චිචරයො විචෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංඝො වජ්ජපට්ච්ඡාදිති.
දුතියමි වත්තඛො - තතියමි වත්තඛො - සථෙ පටිනිසස්සන්ති ඉච්චිතං
කුසලං, නො ථෙ පටිනිසස්සන්ති අපකං දුක්ඛංසං. සුඤ්ඤා න
වදන්ති ආපකං දුක්ඛංසං. තා භික්ෂුනීයො සංඝාමඤ්ඤිස්සා අකංසාභි
වත්තඛො, හගිනියො ටො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකා භික්ෂුනීසංඝායා විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ච්ඡා-
දිකා විච්චිචරයො විචෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංඝො වජ්ජපට්ච්ඡාදිති.
දුතියමි වත්තඛො - තතියමි වත්තඛො - සථෙ නිසස්සන්ති ඉච්චිතං
කුසලං නො ථෙ පටිනිසස්සන්ති අපකං දුක්ඛංසං. තා භික්ෂුනීයො
සමනුභාසිතඛො, ථවඤ්ඤ පන භික්ෂුවෙ සමනුභාසිතඛො වාසනාය
භික්ෂුනීයා පටිබලාය සංඝො ඤාපෙතඛො.

සුඤ්ඤා මෙ අයො සංඝො ඉක්කන්තාමා ව ඉක්කන්තාමා ව
භික්ෂුනීයො සංඝට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා
භික්ෂුනීසංඝායා විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපට්ච්ඡාදිකා තා තං වජ්ජ-
පට්ච්ඡාදිති සද්ධි සංඝායා පත්තකලලං සංඝො ඉක්කන්තාමඤ්ඤ
ඉක්කන්තාමඤ්ඤ භික්ෂුනීයො සමනුභාසයා තස්ස වජ්ජසං පටිනිසස්සන්තාය
ථසා ඤාති.

1. ජීවිකං - ජීවය.

2. අඤ්ඤමඤ්ඤ - ජීවය.

3. භික්ෂුනියො පනෙව: උපසපන්තූ යැ යි කියනු ලැබෙති,

සංසවයා විහරන්ති: සංසට්ඨා නම්: පැවිදියනට අනුලොම නො වන කාර්විඤ්ඤානිකමිත් මුසු වූවාහු වෙසෙත්.

පාපාචාරා; ලාමක ආචාරයෙන් සමන්වාගත වූවාහු.

පාපසද්ද; ලාමක කීර්තිශබ්දයෙන් උස්වැ පැනනැංගාහු.

පාපසිලොකා; ලාමක මීර්ඝාභිවයෙන් දිවි වටති.

භික්ෂුනියසඨසයා විහෙසිකා: අනන්මනන් කම් කරන කල්හි ප්‍රතික්ෂෙප කෙරෙති,

අසංකමකුක්ඛිස්සා වජ්ජපට්ඨස්සාදිකා: අනන් මනන් වරද වසාලත්,

තා භික්ෂුනියො: මුසු වූ යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක්.

භික්ෂුනීහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකින් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම් ඔවුන් විසින් කියයුත්තාහු යැ, “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන් මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙහි, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවන වට දු කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ... ඉදින් දුරුලත් නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඒ භික්ෂුණිහු සහමැදට දු ඇද කියයුත්තාහු යැ, “බුහුනෝ මැ මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, ආර්යාවෙහි, (මුසු වීමෙන්) වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය- මැ සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි, දෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ... තෙවනවට දු කියයුත්තාහු යැ, ... ඉදින් දුරුලත් නම් මෙසේ තෙල දුරුලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරුලත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, ඒ භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ. මෙසේ ද මහණෙහි, සමනුභාෂණකර්ම කළයුත්තාහු යැ, වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬ්ඛ තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

ආයාචාවෙහි, සඬ්ඛ තෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති. ඔවුහු ඒ වස්තුව නො දුරුලති. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬ්ඛ තෙමේ ඒ වස්තුව දුරුලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මෙ ඥජ්ඣි යැ.

පාචිකත්වපාළු භික්ෂුනීවිභවෙතා

6. පුණ්ණාතු මෙ අයොස සංඝො ඉත්තංගාමා ව ඉත්තංගාමා ව භික්ෂුනියො සංඝධා වීරහතභි පාපාචාරා පාපසංගා පාපසිලොකං භික්ෂුනීසංඝස්ස වීරහසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසංඝා වජ්ජපට්ටචාරාදිකා, තා තං වජ්ජං නාපට්ඨිතිස්සජ්ජන්ති සංඝො ඉත්තංගාමඤ්ඤා ඉත්තංගාමඤ්ඤා භික්ෂුනියො සමනුභාසනී තස්ස වජ්ජස්ස පට්ඨිතිස්සග්ගාය, යස්සා අයතාය ඛමති ඉත්තංගාමාය ව ඉත්තංගාමාය ව භික්ෂුනීනං සමනුභාසනා තස්ස වජ්ජස්ස පට්ඨිතිස්සග්ගාය. සා තුණ්හස්ස, යස්සා නකඛමති සා භාගෙසයා, දුතියය්ඨි ඵතමත්තං වදම් -පෙ- තතියය්ඨි ඵතමත්තං වදම් -පෙ- සමනුභවධා සංඝොන ඉත්තංගාමා ව ඉත්තංගාමා ව භික්ෂුනියො තස්ස වජ්ජස්ස පට්ඨිතිස්සග්ගාය ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුණ්හී, ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

7. ඤාත්තියා සුක්කටං. ද්විති කම්මවාචාහි ථුල්ලච්චයා. කම්මවාචා පරියොසාගෙන ආපත්ති සංඝාදියෙසසස්ස. සංඝාදියෙසං අරුඤ්ඤාපජ්ජන්ති. ඤාත්තියා සුක්කටං, ද්විති කම්මවාචාහි ථුල්ලච්චයා පටිපත්තිමෙතනී, ඉච්ඡතිස්සා ඵකමො සමනුභාසිතංඛො. තතුත්තං න සමනුභාසිතංඛො.

8. ඉමාපි භික්ෂුනියොති: පුරිමායො උපාදය වුච්ඡන්ති.

යාවතතියත්තති: යාවතතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජන්ති, න සහ-වත්තංචාරා.

නිසසාරණියන්ති: සංඝාමො නිසසාරියති,

සංඝාදියෙසොති: -පෙ- තෙනපි වුච්ඡති සංඝාදියෙසොති.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා නාපට්ඨිතිස්සජ්ජන්ති ආපත්ති සංඝාදියෙසස්ස. ධම්මකමෙම චෙමතිකා නාපට්ඨිතිස්සජ්ජන්ති ආපත්ති සංඝාදියෙසස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා නාපට්ඨිතිස්සජ්ජන්ති ආපත්ති සංඝාදියෙසස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති සුක්කටස්ස. අධම්මකමෙම චෙමතිකා ආපත්ති සුක්කටස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති සුක්කටස්ස.

අනාපත්ති: අසමනුභාසනීනං පට්ඨිතිස්සජ්ජන්තිනං උච්චිකත්තානං, ධිත්තවිත්තානං, චෙදනච්චානං, ආදිකම්මිකානන්ති.

නවමසංඝාදියෙසො

6. ආයතාවෙහි, සභා නෙමේ මවදන් අසාවා, මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු මුසු වූවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්මනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති, එවුහු ඒ වස්තුව නො දුරැලති. සභා නෙමේ ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි. ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද මෙහෙණන්ට සමනුභාෂණකර්මය යම් ආයතාවකට රැස්නේ නම් ඔ නොමෝ නිහඬ වන්නී ය. යමකට නො රැස්නේ නම් ඔ නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... සභායා විසින් ඒ වස්තුව දුරැලීම පිණිස මෙ නම් ඇති ද මෙ නම් ඇති ද භික්ෂුණිහු සමනුභාෂණකර්ම කරන ලදහු යැ. සහනට රැස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම්වදනින් තුලැයි යැ, කම්වදන් පිරිසතැ සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. සහවෙසෙස් අවතියට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයි ද සන්සිදෙයි. දෙතුන් දෙනෙක් එකට සමනුභාෂණකර්මකළ යුත්තාහු යැ, ඉන් මත්තෙහි සමනු-භාෂණකර්ම නො කළ යුත්තාහු යි.

8. ඉමාපි භික්ෂුනියො: පළමු වෙහෙණන් ගෙනැ කියනු ලැබෙති.

යාවකතියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණයෙන් පැමිණෙති. වස්තු වාතීත්‍රමණය සමඟ මැ නො වෙත්.

නිසාරණියං: සහනු කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සඩ්සාදිශෙසො: ... එයිනුදු සඩ්සාදිශෙස යැ යි කියනු ලැබෙයි.

ධම්කම්මයෙහි ධම්කම්මසංඥා ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහ වෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නො දුරැලන් නම් සහවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උම්මත්ති-තාවට, ක්ෂිප්තචිත්තාවට වෙදනාතීවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සඩ්සාදිශෙස යි.

දසම සංඛ්‍යාදිසෙයො

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හග්වා සාමකපීයං විහරති ජෙනතිනෙ ඥානාමිණිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනන්‍ය භික්ඛුනී සංඛෙතන¹ සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති, භංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංසෙ අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ඛුනීසංඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංසො න කිඤ්ච ආහ. තුමෙහෙඤ්ඤව² සංසො උඤ්ඤය පරිභවෙන අකමතස්සා ටෙහස්සා³ දුබ්බලා එවමාහ. හගිනියො ඛො සංසුට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්ඛුනීසංඛාස්ස විභෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤස්සා වජ්ජපට්ඨාදිකා විච්චට්ඨයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංසො වචෙණ්ණනීති.

2. ඥා තා භික්ඛුනියො අජීව්ජා -පෙ- තා උරුක්ඛායන්ති ධියන්ති විපාවෙනති: "කපං හි නාම අයඤ්ඤා පුලලනන්‍යා සංඛෙතන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකන්ති "සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං, මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංසෙ අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්චට්ඨයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංඛෙතන වචෙණ්ණනීති". අප ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනා එකමත්ථ ආරොචෙසුං, භික්ඛු උරුක්ඛායන්ති ධියන්ති විපාවෙනති: "කපං හි නාම පුලලනන්‍යා භික්ඛුනී සංඛෙතන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වකන්ති සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංසෙ අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්චට්ඨයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංඛෙතන වචෙණ්ණනීති". අප ඛො තෙ භික්ඛු හගමිකො එකමත්ථ ආරොචෙසුං.

3. අප ඛො හගවා එකස්මිං නිදනෙ එකස්මිං පකරණෙ භික්ඛුසංඛං සන්ති පානාමෙත්වා භික්ඛු පටිපුද්ධි, සච්චා කිර භික්ඛුභි පුලලනන්‍යා භික්ඛුනී සංඛෙතන සමනුභට්ඨා භික්ඛුනියො එවං වදෙති "සංසට්ඨාව අයො තුමෙහ විහරං මා තුමෙහ නානා විහරිත්ථ සන්ති සංසෙ අඤ්ඤපි භික්ඛුනියො එවාචාරා එවංසද්ද -පෙ- විච්චට්ඨයො විවෙකඤ්ඤව හගිනීනං සංඛෙතන වචෙණ්ණනීති".

1. භික්ඛුනීසංඛාතන - පිළු||

2. තුමෙහෙඤ්ඤව - ඩි! තුමෙහෙඤ්ඤව - යායා

3. ටෙහස්සා - මජ්ඣ.

දශම සඨසාදිශෙෂය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේදිබු සිටුහුගේ අරමිති වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ සඨසා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට මෙසේ කියයි. “ආයුධාවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නා වූ අනන්තනන් වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨසා කෙරෙහි වෙති. සඨ තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඨ තෙමේ තොපට මැ හෙලා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙසීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසු වුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණසහනට වෙහෙසන්නාහු අනන්තනන් වරද වසාලන්නාහු වෙසෙති. ආයුධාවෙනි, වෙන් වවු. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයුධ ථුලලනඤ්ඤා තොමෝ සඨසා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයුධාවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨසා කෙරෙහි වෙති, ආයුධාවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවුද” යි. එකල්හි ඒ භික්ෂුණීහු මහණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු. භික්ෂුහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ සඨසා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට ආයුධාවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨසා කෙරෙහි වෙති, ආයුධාවෙනි, වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි මෙසේ කිවු” ද? එකල්හි ඒ භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු.

3. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා භික්ෂුසඨසා රැස්කරවා භික්ෂුන් පිළිවිසු සේක. සැබෑ ද මහණෙනි, ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ සඨසා විසින් සමනු භාෂණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයුධාවෙනි, තෙපි මුසු වුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු. මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති ... අන්‍ය භික්ෂුණීහු ද සඨසා කෙරෙහි වෙති. ආයුධාවෙනි, වෙන් වවු: බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඨ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි මෙසේ කියා ද?

පාවික්‍යපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙයා

සචං. හගවා, වීගර්හි බුද්ධා හගවා.-පෙ- “කථං හි නාම භික්‍ෂවෙ චූලලනඤා භික්‍ෂුනී සංඝොන සමනුහරා භික්‍ෂුනියො ඵලං වක්ඛති සංසරාම අයො තුලෙහ වීගරථ මා තුලෙහ නානා විහරීඤ්ඤා සන්ති සංඝො අඤ්ඤාපි භික්‍ෂුනියො ඵවාචාරා ඵලංසද්ද -පෙ- විවිච්චයො විචෙකඤ්ඤාව හගීනිතං සංඝො වණ්ණෙති”ති. නෙතං භික්‍ෂවෙ අපසසන්නානං චා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්‍ෂවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීප්තඤ්ඤා:

යා පන භික්‍ෂුනී ඵලං වදෙයා “සංසරාම අයො තුලෙහ වීගරථ මා තුලෙහ නානා විහරීඤ්ඤා සන්ති සංඝො අඤ්ඤාපි භික්‍ෂුනියො ඵවාචාරා ඵලංසද්ද ඵලංසිලොකා භික්‍ෂුනීසංඝො විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංඝො න කිඤ්චී ආහ. තුමහඤ්ඤාව සංඝො උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකංචනියා වෙහසා දුබ්බා ඵවමාහ: ‘හගීනියො ඛො සංසරාම වීගරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්‍ෂුනී සංඝො විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා, විවිච්චයො විචෙකඤ්ඤාව හගීනිතං සංඝො වණ්ණෙති”ති.

යා භික්‍ෂුනී භික්‍ෂුනීහි ඵවමයා වචනියා; “ මායො ඵලං අවච සංසරාම අයො තුලෙහ වීගරථ, මා තුලෙහ නානා විහරීඤ්ඤා සන්ති සංඝො අඤ්ඤාපි භික්‍ෂුනියො ඵවාචාරා ඵලංසද්ද ඵලංසිලොකා භික්‍ෂුනීසංඝො විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා තා සංඝො න කිඤ්චී ආහ, තුමහඤ්ඤාව සංඝො උඤ්ඤාය පරිභවෙන අකංචනියා වෙහසා දුබ්බා ඵවමාහ. හගීනියො ඛො සංසරාම වීගරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද පාපසිලොකා භික්‍ෂුනීසංඝො විභෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා වජ්ජපට්ඨාදිකා, විවිච්චයො විචෙකඤ්ඤාව හගීනිතං සංඝො වණ්ණෙති”ති, ඵවඤ්ච යා භික්‍ෂුනී භික්‍ෂුනීහි වූච්චමානා තථෙව පග්ගණෙයා, යා භික්‍ෂුනී භික්‍ෂුනීහි යාවතනියං සමනුහාරිකං තසා පටිනිසංගායා. යාවතනියඤ්ච සමනුහාරියමානා තං පටිනිසංගෙයා ඉච්චතං කුසලං, නො චෙ පටිනිසංගෙයා අයමි භික්‍ෂුනී යාවතනියං ධම්මං ආපන්නා නිසාරණියං සංඝාදිසෙස’න්ති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 28 හි ඇතුළත් කර ඇත.

සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලුටනැ හික්කුණි තොමෝ සහසා විසින් සමතුහාණකර්ම කරන ලද මෙහෙණන්ට “ආයාබෙති තෙපි මුසුඩුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු කිතුගොස් ඇති... අන්‍ය හික්කුණිහු ද සඬ්ඛයා කෙරෙහි වෙති. ආයාබෙති වෙන් වඩු බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ”යි මෙසේ කීවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසන්වා :

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙසේ කියා නම් “ආයාබෙති තෙපි මුසුඩුවාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙවැනි ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණි සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මත වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය හික්කුණිහු ද සංඝයා කෙරෙහි වෙති, සඬ්ඛ තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කිය යි, සඬ්ඛ තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙඩීමෙන් (යිස බලය පාමින්) ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුඩුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියහු ලමු කිතුගොස් ඇතියහු ලමු දිවෙල් ඇතියහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත්මැ යි. ආයාබෙති වෙන්වඩු, බුහුනන්ගේ විවේකය සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

ඒ මෙහෙණ (අන්) මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කිවයුතු වන්නියැ. “ආයාබෙති මෙසේ නහමක් කියව, ආයාබෙති තෙපි මුසුඩුවාහු ම වාසය කරවු, තෙපි වෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණසහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මත වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය හික්කුණිහු ද සඬ්ඛයා කෙරෙහි වෙති. සඬ්ඛ තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි. සඬ්ඛ තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැක දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුඩුවාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියහු ලමු කිතුගොස් ඇතියහු ලමු දිවෙල් ඇතියහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැ යි. ආයාබෙති වෙන් වඩු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සඬ්ඛ තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. මෙසේත් (අන්) මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නා වූ ඒ මෙහෙණ එසේ මැ දඩ වැ ගන්නී නම් (අන්) මෙහෙණන් විසින් ඒ මෙහෙණ තුන් යළ තෙක් ඒ වස්තුව දුර්ලභ පිණිස සමතුහාණකර්ම කළයුත්තියැ. ඉදින් තුන් යළ තෙක් සමතුහාණකර්ම කරනු ලබන්නී එය දුර්ලා නම් මෙසේ තෙල දුර්ලභ මැනැවි. ඉදින් නො දුර්ලා නම් මේ මෙහෙණ තොමෝ තුන් යළ අවසන්ති පැමිණිය යුතු ඇවැත් ඇති (සහසු කෙරෙන්න) තෙරනට හේතු වූ සහ වෙසෙස් ඇවැතට පැමිණියා වේ යැ යි.

පාරික්ෂකයාගේ භීෂණයේ විවේචනය

යා පනාති : යා යාදියා -පෙ- භීෂණයීති: -පෙ- අයං ඉමසමි.
අපෙ අධිපතියා භීෂණයීති.

එවං විදේශයා : සංසද්ධාව අයෙය තුමෙහි විහරට මා තුමෙහි
නානා විහරිත් සතති සමෙහි අඤ්ඤාපි භීෂණයීතියො එවාචාරා එවං
සද්ද එවංසිලොකා, භීෂණයීසමාසය විහෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසයා
වජ්ජපට්ටපාදිකා, නා සමෙහි නා කීඤ්ඤා අහ තුමෙහිඤ්ඤාපි සමෙහි.

උඤ්ඤායාති: අවඤ්ඤාය පරිභවෙතාති: පරිභවයතාය¹ අකමන්ති-
යාති: කොපෙන. වෙහසුයාති; විහසයිකතාය². දුබ්බලාති: අපකමතාය³.
එවමාහ හගිනියො මො සංසද්ධාව විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්ද
පාපසිලොකාභීෂණයීසමාසය විහෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසයා වජ්ජපට්ටපාදිකා
විවිච්චරයො විවෙකඤ්ඤාපි හගිනීනං සමෙහි වමෙහිඤ්ඤාපිති.

යා භීෂණයීති: යා යා එවං වාදිනී භීෂණයීති.

භීෂණයීති: අඤ්ඤාපි භීෂණයීති, යා පනාති යා සුභසතී
නාති වක්කමො : “මායො එවං අවච සංසද්ධාව අයෙය තුමෙහි
විහරට මා තුමෙහි නානා විහරිත් සතති සමෙහි අඤ්ඤාපි භීෂණයීතියො
-පෙ- විවිච්චරයො විවෙකඤ්ඤාපි හගිනීනං සමෙහි වමෙහිඤ්ඤාපිති.”ති.
දුතියමෙ වක්කමො -පෙ- තතියමෙ වක්කමො -පෙ- සමෙ පටිනිසංස්ථති
ඉමෙවං කුසලං, නො වෙ පටිනිසංස්ථති ආපත්ති දුක්ඛපසය. සුභා න
වදන්ති ආපත්ති දුක්ඛපසය. යා භීෂණයී සමාසයමෙ අකමන්ති
වක්කමො මායො එවං අවච සංසද්ධාව අයෙය තුමෙහි විහරට මා තුමෙහි
නානා විහරිත් සතති සමෙහි අඤ්ඤාපි භීෂණයීතියො -පෙ- විවිච්චරයො
විවෙකඤ්ඤාපි හගිනීනං සමෙහි වමෙහිඤ්ඤාපිති. දුතියමෙ වක්කමො
-පෙ- තතියමෙ වක්කමො -පෙ- සමෙ පටිනිසංස්ථති ඉමෙවං කුසලං
නො වෙ පටිනිසංස්ථති ආපත්ති දුක්ඛපසය. යා භීෂණයී සමනුභාසි-
තමො එවඤ්ඤා පන භීෂණෙව සමනුභාසිතමො වාතොය භීෂණයීතියා
පට්ටලොය සමෙහි ඤාපෙනමො.

1. පාරිභවයා - මජ්ඣ.

2. විහසයිකතා - මජ්ඣ.

3. අපකමතා - මජ්ඣ.

3. යා පතා: යම් යම්බදු ... හික්කුණි ... මෝකොමෝ මෙ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණිය යි.

එවං වදෙයා: ආයතීවෙනි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබදු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබදු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබදු ලමු දිවෙල් ඇති මෙහෙණ සහනට මෙහෙය කරන්නා වූ අනන්ත වරද වසාලන්නා වූ අනා හික්කුණි ද සඬායා කෙරෙහි වෙති. සඬා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි සඬා තෙමේ නොපට මැ (කියයි).

උක්කායා: අවභායෙන්: පරිහවෙන: පිරිබැව් බැවින්; අකංතකියා: කෝපයෙන්; වෙහසා: බලය පවසන කටමැන දෙඩීමෙන්; දුබ්බා: අපක්ෂායෙන්; මෙයේ කියයි. බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙල් ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට මෙහෙය කරන්නාහු අනන්ත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. ආයතීවෙනි වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ මැ විවේකය සඬා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි.

යා හික්කුණි: යමක් මෙයේ කියනසුලු නම් ඒ මෙහෙණ යි.

හික්කුණිහි: අන් මෙහෙණන් විසින්; යම් කෙනෙක් දකිත් නම් යම් කෙනෙක් අසත් නම්, ඔවුන් විසින් කිය යුත්තේ යැ, ආයතීවෙනි, මෙයේ නහමක් කියව, ආයතීවෙනි, තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි මෙන් වැ නහමක් වාසය කරවු, සඬායා කෙරෙහි අනා හික්කුණි ද වෙති ... ආයතීවෙනි වෙන් වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තේ යැ. තෙවනවට දු කිය යුත්තේ යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙයේ තෙල දුරලීම මැනැවි. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සහමැදට දු ඇදපියා කිය යුත්තේ යැ ආයතීවෙනි, මෙයේ නහමක් කියව, “ආයතීවෙනි, තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නාමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. සඬායා කෙරෙහි අනා හික්කුණි ද වෙති ... ආයතීවෙනි, වෙන්වවු, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සඬා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ යැ යි, දෙවනවට දු කිය යුත්තේ යැ... තෙවනවට දු කිය යුත්තේ යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙයේ තෙල දුරලීම මැනැවි, ඉදින් නො දුරලා නම් දුකලා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ තොමෝ සමනුභාෂණකර්ම කළ යුත්තේ යැ. මෙයේ ද වනාහි මහණෙහි වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

පාචිකයපාළි භික්ෂුනීචිහරෙහි

5. සුඡාතු මේ අයෝ සරෙහා අයං ඉක්කන්තාමා භික්ෂුනී සරෙහන සමනුගට්ඨා භික්ෂුනියො එවං වදෙති: සංසට්ඨාව අයෝ තුලෙහ විහරට මා තුලෙහ නානා විහරිත් සන්ති සරෙහ අඤ්ඤපි භික්ෂුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුනීසබ්බසා විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා නා සරෙහා න කිඤ්චි ආහ. තුලෙහෙඤ්ඤව සරෙහා උඤ්ඤය පරිභවෙන අකමන්තියා වෙහසා දුබ්බලා එවමාහ: “හගිනියො ඔබ සංසට්ඨා විහරතී පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ෂුනීසබ්බසා විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා, විච්චට්ටයො විවෙකඤ්ඤව හගීනිනං සරෙහා වග්ගෙහි”ති. සා තං වජ්ජං නාපට්ටියසජ්ජති. යදි සබ්බසා පනතකල්ලං සරෙහා ඉක්කන්තාමා භික්ෂුනී. සමනුගාසෙයා තස්සා වජ්ජසා පටිනියසන්තාය එයා ඤාති.

6. සුඡාතු මේ අයෝ සරෙහා, අයං ඉක්කන්තාමා භික්ෂුනී සංසෙන සමනුගට්ඨා භික්ෂුනියො එවං වදෙති: සංසට්ඨාව අයෝ තුලෙහ විහරට මා තුලෙහ නානා විහරිත් සන්ති සරෙහ අඤ්ඤපි භික්ෂුනියො එවාචාරා එවංසද්ද එවංසිලොකා භික්ෂුනීසබ්බසා විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා නා සරෙහා න කිඤ්චි ආහ. තුලෙහෙඤ්ඤව සරෙහා උඤ්ඤය පරිභවෙන අකමන්තියා වෙහසා දුබ්බලා එවමාහ: “හගිනියො ඔබ සංසට්ඨා විහරතී පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා භික්ෂුනීසබ්බසා විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤියා වජ්ජපට්ට්ඨාදිකා විච්චට්ටයො විවෙකඤ්ඤව හගීනිනං සරෙහා වග්ගෙහි”ති. සා තං වජ්ජං නාපට්ටියසජ්ජති. සරෙහා ඉක්කන්තාමා භික්ෂුනී. සමනුගාසති තස්ස වජ්ජසා පටිනියසන්තාය. යසා අයාය ඔමති ඉක්කන්තාමාය භික්ෂුනියා සමනුගාසනා තස්ස වජ්ජසා පටිනියසන්තාය, සා තුණ්හස්ස යසා නකබ්බති යා භායෙය්. දුතියමි එතමත්ථං වදම් -පෙ- තතියමි එතමත්ථං වදම් -පෙ- සමනුගට්ඨා සරෙහන ඉක්කන්තාමා භික්ෂුනී තස්ස වජ්ජසා පටිනියසන්තාය, ඔමති යංසසා තස්සා තුණ්හි, එවමෙනං ධාරයාමීති.

7. ඤාතියා දුක්ඛං, ද්විති කම්මවාචාහි ථුට්ඨවදියා, කම්මවාචා- පරියොසානෙන ආපත්ති සබ්බාදිසෙසසා සංසාදිසෙසං අරුකාපජ්ජන්තියා ඤාතියා දුක්ඛං ද්විති කම්මවාචාහි ථුට්ඨවදියා පටිපාසාමහගති.

5. ආයතාවෙහි සභා තෙමේ මවදන් අසාවා. මේ නම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ සභායා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි. “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු, තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු, මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මත වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහු ද සභායා කෙරෙහි වෙති, සභා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සභා තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි, “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සභා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඔ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරලයි, ඉදින් සභායා හට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සභා තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කරන්නේ යැ. මේ ඥප්තිය යි.

6. ආයතාවෙහි සභා තෙමේ මවදන් අසාවා, මේ නම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ සභායා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී මෙහෙණක් හට මෙසේ කියයි, “ආයතාවෙහි තෙපි මුසුච්චාහු මැ වාසය කරවු. තෙපි නහමක් වෙන් වැ වාසය කරවු. මෙබඳු ලමු පැවැතුම් ඇති මෙබඳු ලමු කිතුගොස් ඇති මෙබඳු ලමු දිවෙලි ඇති මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නා වූ අනන්මත වරද වසාලන්නා වූ අන්‍ය වූ භික්ෂුණිහු ද සභායා කෙරෙහි වෙති, සභා තෙමේ ඔවුනට කිසිවක් නො කියයි, සභා තෙමේ තොපට මැ හෙළා දැකීමෙන් ද අවමන් කිරීමෙන් ද නො ඉවසීමෙන් ද කටමැන දෙඩීමෙන් ද (තොපගේ මැ) දුබල බැවින් ද මෙසේ කියයි. “බුහුනෝ මැ මුසුච්චාහු ලමු පැවැතුම් ඇතියාහු ලමු කිතුගොස් ඇතියාහු ලමු දිවෙලි ඇතියාහු මෙහෙණ සහනට වෙහෙස කරන්නාහු අනන්මත වරද වසාලන්නාහු වෙසෙත් මැයි. ආයතාවෙහි, වෙන් වූ, බුහුනන්ගේ විවේකය මැ සභා තෙමේ වර්ණනා කෙරේ” යැ යි. ඔ තොමෝ ඒ වස්තුව නො දුරලයි, සභා තෙමේ මේ නම් ඇති මෙහෙණ හට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණකර්ම කෙරෙයි, යම් ආයතාවකට මේ නම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණය රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ. යමක්හට නො රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි... මේ නම් ඇති මෙහෙණ තොමෝ ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සභායා විසින් සමනුභාෂණකර්ම කරන ලද්දී යැ. සභායාහට රුස්නේ යැ, එහෙයින් නිහඩ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

7. ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ, දෙකම්වදනින් තුලැයි යැ. කම්වදන් පිරියතැ, සහවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි, සහවෙසෙස් ඇත්තිය හට ඥප්තියෙහි දුකුළා ද දෙකම්වදනෙහි තුලැයිහු ද සන්සිදෙන්.

පාචිකතිය පාළු හිතවුන් විභවය

8. අයමයිනි: පූර්වයෝ උපදාය වුවහි.

යාවතතියකනනි: යාවතතියං සමනුභාසනාය ආපජ්ජති න සහවත්ථොචාරා.

නිසංසාරණියනනි: සංසාරණා නිසාරණියති.

සංසාරණියෙයොනි: සංසාරණියෙයොනි න යො ආපජ්ජති මානසං දෙති මුලාය පටිකයානි අනෙති න සමනුභාසනා ආපජ්ජති හිතවුන්, තෙන වුට්ඨති සංසාරණියෙයොනි. තෙයො චෙව ආපජ්ජතිකායසං නාමකච්ඡෙ අධිවචනං තෙනාපි වුට්ඨති සංසාරණියෙයොනි.

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙව සංසාරණියෙයොනි ආපජ්ජති නාමකච්ඡෙ ආපජ්ජති සංසාරණියෙයොනි. ධම්මකමෙව චෙමතිකා නාමකච්ඡෙ ආපජ්ජති සංසාරණියෙයොනි. ධම්මකමෙව අධම්මකමෙව සංසාරණියෙයොනි ආපජ්ජති සංසාරණියෙයොනි.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙව සංසාරණියෙයොනි ආපජ්ජති ආපජ්ජති. අධම්මකමෙව චෙමතිකා ආපජ්ජති ආපජ්ජති. අධම්මකමෙව අධම්මකමෙව සංසාරණියෙයොනි ආපජ්ජති ආපජ්ජති.

අනාපජ්ජති: අසමනුභාසනාය, පටිකයානිකාය උපදායකාය -පෙ- ආදිකමෙයොනි.

අයමයිනි පාළු.

9. උඤ්චායො චෙව අයමයිනි සංසාරණියෙයොනි ධම්මකමෙව නව පටිකයානිකා අධිවචනං යාවතතියකා, යෙයො හිතවුන් අනෙතරං වා අනෙතරං වා ආපජ්ජති නාම හිතවුන් උපදාය සමනුභාසනා වර්තමානං. විශේෂභාසනා හිතවුන් යස සියා විසතිගණො හිතවුන්සංසාරණියෙයොනි නාම හිතවුන් අනෙතරං. ආපජ්ජති චෙව උපදාය. විසතිගණො හිතවුන්සංසාරණියෙයොනි නාම හිතවුන් අනෙතරං යා ව හිතවුන් අනෙතරා නා ව හිතවුන්සංසාරණියෙයොනි අයං නාම සාමී. තස අයමයිනි පුට්ඨති කච්ඡිත් පරිපුට්ඨා, දුතියම පුට්ඨති කච්ඡිත් පරිපුට්ඨා, තතියම පුට්ඨති කච්ඡිත් පරිපුට්ඨා. පරිපුට්ඨායො, තසමා තුණ්හි. චෙමතිකා ධාරයානි.

තෙයං උඤ්චා

උඤ්චායො චෙව ගාමනං උඤ්චායො ච

නිතරා කුපිතා කිසිකුසි සංසාරණියෙයොනි.

සංසාරණියෙයොනි නිතරං

1. නා, සි! සිඤ්චා

2. විශේෂභාසනාය හිතවුන්, සි! සිඤ්චා -සිඤ්චා

3. සංසාරණියෙයොනි යොනි -සිඤ්චා

8. අයමයි: පළමු මෙහෙණන් ගෙන කියනු ලැබේ යි.

යාවතතියකං: තුන් යළ තෙක් සමනුභාෂණකර්මයෙන් ඇවැදී. වස්තුවන්ත්‍රමණය සමඟ මැ නො වේ.

නිසාරණියං: සඛයා කෙරෙන් නෙරනු ලබයි.

සංඛ්‍යාදිශෙෂො: සඛ තෙමේ මැ ඒ ඇවැතට මානන දෙයි, මුලට අදියි, අඛ්‍යාන කම් කෙරෙයි, ගණයා නො වෙයි, එක් මෙහෙණක් නො වේ. එහෙයින් සංඛ්‍යාදිශෙෂ යැයි කියනු ලැබේ යි, ඒ ආපත්ති සමූහයට මැ නාම කම් යැ, අධිවචන යි. එයින්ද සංඛ්‍යාදිශෙෂ යැයි කියනු ලැබේ.

ධම්මකම්මයෙති ධම්මකම්මංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙති විමති ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙති අධම්මකම්මංඥා ඇත්තී නො දුරුලා නම් සභවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙති ධර්මකර්මංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙති විමති ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙති අධර්මකර්මංඥා ඇත්තී නම් දුකුලා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණකර්ම නො කරන්නියට, දුරුලන්නියට උම්මත්තිකාව හට... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දශම සංඛ්‍යාදිශෙෂය නිමි.

9. ආයතීවෙති, පුර්වපත්තික නව දෙනෙක් ද යාවතතියක අට දෙනෙක් දැයි සතළොස් සභවෙසෙස් ධම්ම උදෙසන ලදහු මැ යි. යම් සභවෙසෙසුන් අතුරෙහි මෙහෙණ තොමෝ එක්තරා එක්තරා ඇවතකට හෝ අවදී ද, ඒ මෙහෙණ විසින් දෙ සඟුන් කෙරෙහි පක්ෂමානතෙහි හැසිරිය යුතු යි. හසළ මානන ඇති මෙහෙණ තොමෝ යම් තැනෙකැ වංශනිගණයා ඇති භික්ෂුණිසඛ තෙමේ වන්නේ ද ඒ මෙහෙණ තොමෝ අඛ්‍යාන කළ යුත්තිය. එක්තමකගෙනුදු උතු වූ වංශනි ගණයා ඇති භික්ෂුණිසඛ තෙමේ ඒ මෙහෙණ අඛ්‍යාන කරන්නේ නම් ඒ මෙහෙණ තොමෝත් අඛ්‍යාන නො කරන ලදවා මැ වෙයි. ඒ භික්ෂුණිහු ද ගැරඟිය යුත්තාහු යැ. මේ එහි ලා (පිළිපැදිය යුතු) සාමීවිය යි. එහි ලා ආයතීවත් පිළිවිසම්, කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවන වට දු පිළිවිසම්, කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසම්, කිම: පිරිසුදුවනු ද? ආයතීවෝ මෙහි ලා පිරිසුදු හ, එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරම් යි.

ඔවුන්ගේ උද්දනය:

උසස්ය (වාදිකා) යැ වොරී යැ ගාමනතර යැ බාදනය සමඟ උකත්තො යැ 'කිං තෙ' යැ කුපිතා යැ කිසම්ඤ්චි යැ සංසට්ඨා යැ උඤ්ඤා යැ යි ඒ සිකපද දශයෙකි.

ශර්ත දශකය නිමියේ ය.

නිසසගතියා

3. 1

පයම සිකුටාපදං

ඉමෙ ඔවා පනශායො තිංසනිසසගතියා පාවිතියා ධම්මා උදෙසං ආගවජනතී.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිකේසස ආරාමෙ. තෙන ඔවා පන සමයෙන ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො බහු පනෙත සනතිවයං කරොන්තී. මනුෂ්ඤා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසයිතො උජ්ඣායනථී වියනති විපාවෙනති, "කථං හි නාම භික්ඛුනියො බහු පනෙත සනතිවයං කරිස්සන්තී පත්තවාණිජං" වා භික්ඛුනියො කරිස්සන්තී දාමනතීකාපඤා වා පසාරෙස්සන්තී" ති.

2. අගෙස්සාසුං ඔවා භික්ඛුනියො තෙසං මනුෂ්ඨානං උජ්ඣායනතානං වියනතානං විපාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ටජා -පෙ- තා උජ්ඣායනථී වියනති විපාවෙනති "කථං හි නාම ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො පත්තසන්තිවයං කරිස්සන්තී"ති -පෙ- "සච්චං කිරි භික්ඛුවෙ ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො පත්තසන්තිවයං කරොන්තී"ති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- "කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ජබ්බගතියා භික්ඛුනියො පත්තසන්තිවයං කරිස්සන්තී." තෙනං භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුටාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී පත්තසන්තිවයං කරෙය්‍ය නිසසගතියං පාවිතියං යන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමංථං අසෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

පනෙතො නාම: දෙව පානා අයොපනෙතො මහාකාපනෙතො. තයො පත්තසං විණ්ණං උක්කලෙධං පනෙතො මජ්ඣමො පනෙතො ඔමමකා පනෙතො. උක්කලෙධං නාම පනෙතො: අධ්‍යාලෝකනාදනං ගණිකාති වතුහංගං බාදනං තදුපියඤ්ඤා වාණිජං. මජ්ඣමො නාම පනෙතො: නාලිමකාදනං ගණිකාති වතුහංගං බාදනං තදුපියඤ්ඤා වාණිජං. ඔමමකා නාම පනෙතො: පඤ්ඤාදනං ගණිකාති වතුහංගං බාදනං තදුපියඤ්ඤා වාණිජං. තයො උක්කලෙධං අපනෙතො ඔමමකා අපනෙතො.

1 පසාවණිජං - සිද්ධි ii

2. තදුපියං - මජ්ඣං

නියමිතව

3. 1

පළමු සිකපදය

ආයතාවෙහි මේ නිසි නියමිත පවතින බවට සාධකයක් ලෙසට පැමිණෙන්නේ.

1. එයමයෙහි භාග්‍යවත් බුද්ධ සැමැත්තා පේතවන නම් අනෙපිටු සිටුවුනුගේ අරමිනි වැඩුවෙසෙති. එයමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙයෝ බොහෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙති. මිනිස්සු විහාරවාරිකාවෙහි හැසිරෙන්නාහු දැක ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් භික්ෂුණිහු බොහෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ ද, භික්ෂුණිහු පාත්‍ර වෙළඳාමක් හෝ කොළෝ ද, බදුන්වෙළඳ හලක් හෝ විවෘත කොළෝ” ද යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු වැඩි. යම් ඒ මෙහෙය කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙයෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝ” ද යි ... “සැබෑ ද මෙහෙයනි සවග මෙහෙයෝ පාත්‍ර රැස් කෙරෙද්ද” යි. සැබෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුද්ධ ගැරහු ... “කෙසේ නම් මෙහෙයනි සවග මෙහෙයෝ පාත්‍ර රැස් කොළෝද” යි. මෙහෙයනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. වෙසේ ද මෙහෙයනි මෙහෙයෝ මේ සිකපදය ලෙසින් වා.

යම් මෙහෙයක් නොමෝ පාත්‍ර රැස් කෙරේ නම් නියමිත පවතින වේ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු.... භික්ෂුණි.... මෝනොමෝ මේ අවයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

පත්ත නම්: යමුවාපය මැටිමුවාපයැයි දෙ පාත්‍රයෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍ර යැ මධ්‍යම පාත්‍ර යැ ඔමක පාත්‍ර යැයි පාත්‍රය පිළිබඳ ප්‍රමාණ තුනෙකි. උත්කෘෂ්ට පාත්‍රය නම් මගද නැළියෙන් දෙ නැළියක බත් ද ඉන් සිටු වැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යංග්‍යය ද ගන්නේ වෙයි. මධ්‍යම පාත්‍රය නම් නැළියක බත් ද ඉන් සිටුවැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යංග්‍යය ද ගන්නේ වෙයි. ඔමක පාත්‍රය නම් අඩ නැළියක බත් ද ඉන් සිටුවැනි කොටසක් පමණ වූ මුද්ගසුපය ද එයට සරිලන ව්‍යංග්‍යය ද ගන්නේ වෙයි. ඒ උත්කෘෂ්ට පාත්‍රයෙන් උත්කෘෂ්ට වූයේ අපාත්‍රය වෙයි. (ඒ ඔමක පාත්‍රයෙන්) ඔමක වූයේ අපාත්‍රය වේ.

පාරික්ෂකයා පාළු හිතවූ නීති විගමය

සනාතිවයං කරෙය්‍යාති: අනාධිකාරීතො අවිකෘතීතො.

නිසංගතියො භොතීති: සහඅරුණුග්‍රහණමනා නිසංගතියො භොතී. නිසංගතියො සංගතියො වා ගතියො වා එකභිකූනියා වා. එවංච පන භික්ෂුවෙ නිසංගතියො. තාය භික්ෂුනියා සංගතං උපසංකම්භා එකංසං උත්තරාසංගතං කරිතා බුද්ධානං භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣිතා උත්තරාසංගතං නිසිදිතා අඤ්ඤාලිංගග්‍රහණෙනා එවංගතියො වවතියො. "අයං මෙ අයො පනතො රක්තාතිකතනො නිසංගතියො, ඉමාහං සංගතියො නිසංගතීති. නිසංගතීතා ආපත්ති දෙසෙතංගො. බාහ්‍යාය භික්ෂුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිග්‍රහණෙනා. නිසංගතියො පනතංගො දතංගො.

සුභාතං මෙ අයො සංගතො, අයං පනතො ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා නිසංගතියො සංගතියො නිසංගතියො යදි සංගතියො පනතංගො. සංගතො ඉමං පනතං ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා දෙසෙය්‍යාති.

තාය භික්ෂුනියා සංගතො භික්ෂුනියො උපසංකම්භා එකංසං උත්තරාසංගතං කරිතා බුද්ධානං භික්ෂුනීනං පාදෙ වජ්ඣිතා උත්තරාසංගතං නිසිදිතා අඤ්ඤාලිංගග්‍රහණෙනා එවංගතියො වවතියො "අයං මෙ අයො පනතො රක්තාතිකතනො නිසංගතියො ඉමාහං අයොනං නිසංගතීති"ති නිසංගතීතා ආපත්ති දෙසෙතංගො. වාහ්‍යාය භික්ෂුනියා පටිබලාය ආපත්ති පටිග්‍රහණෙනා. නිසංගතියො පනතංගො දතංගො.

සුභාතං මෙ අයො අයං පනතො ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා නිසංගතියො අයොනං නිසංගතියො යදි අයොනං පනතංගො. අයොනං ඉමං පනතං ඉත්තනාමාය භික්ෂුනියා දෙසෙය්‍යාති.

තාය භික්ෂුනියා එකං භික්ෂුනී උපසංකම්භා එකංසං උත්තරාසංගතං කරිතා උත්තරාසංගතං නිසිදිතා අඤ්ඤාලිංගග්‍රහණෙනා එවංගතියො වවතියො: "අයං මෙ අයො පනතො රක්තාතිකතනො නිසංගතියො, ඉමාහං අයොනං නිසංගතීති"ති නිසංගතීතා ආපත්ති දෙසෙතංගො. තාය භික්ෂුනියා ආපත්ති පටිග්‍රහණෙනා. නිසංගතියො පනතංගො දතංගො ඉමං පනතං අයොනං දමෙති.

සත්තිවයං කරෙයා: නො ඉටු නො විකල්ප පය යි.

නිසාගිණියො භෞති: අරුණ නැඟීම සමග නිසැඟි වෙයි. සබ්බසාධා හෝ භෞතියාහි හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතුයි. මෙහෙණේද භික්ෂු චරණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් සබ්බසාධා වෙත එළඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණෙන් පා වැද උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ “ආයාච්චෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැකක් ඉක්ම ගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය සබ්බසාධා නිසැඟි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි, නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

ආයාච්චෙනි, සබ්බතෙමෙ චට්ඨාන අසාධා. මෙකම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමෙ නිසැඟි වූයේ සබ්බසාධා නිසැඟි ලද්දේ යැ. ඉදින් සහනට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් මේ පාත්‍රය සබ්බ තෙමෙ මේ නම් ඇති මෙහෙණට දෙන්නේ යැයි.

ඒ මෙහෙණ විසින් භොගෝ මෙහෙණෙන් වෙත එළඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණෙන් පා වැද උත්කුටුකයෙන් හිඳ, “ආයාච්චෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය රැකක් ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයාච්චෙනි නිසැඟි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නාහ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. වෘක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

ආයාච්චෙනි, මා පිදන් අසත්තා. මේ නම් ඇති මෙහෙණගේ මේ පාත්‍රය තෙමෙ නිසැඟි වූයේ අසත්තාවනට නිසැඟි ලද්දේ යැ. ඉදින් ආයාච්චෙනි පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් ආයාච්චෙනි මේ පාත්‍රය මේ නම් ඇති මෙහෙණට දෙන්නාහු නම් මැනවැ යි.

ඒ මෙහෙණ විසින් එක් මෙහෙණක වෙත එළඹි උතුරුසහසිවුර එකස් කොට උත්කුටුකයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ “ආයාච්චෙනි, මාගේ මේ පාත්‍රය තෙමෙ රැකක් ඉක්මගියේ නිසැඟි විය. මම මෙය ආයාච්චෙනි නිසැඟි”යි මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. නිසැඟි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි. ඒ මෙහෙණ විසින් ඇවැත් පිළිගත යුතුයි. මේ පාත්‍රය ආර්යාවනට දෙමිනි නිසැඟි පය දිය යුතුයි.

පාච්ඡන් යපාළු හි නමුත් විහබෙයා

රත්නානිකකතොත අනිකකතාසඤ්ඤා නිසංසංකියං පාවිත්තියං.
රත්නානිකකතොත චෙම්බනිකා නිසංසංකියං පාවිත්තියං. රත්නානිකකතොත
අනානිකකතාසඤ්ඤා නිසංසංකියං පාවිත්තියං. අනාධිච්ඡිතෙ අධිච්ඡිතසඤ්ඤා
නිසංසංගතියං පාවිත්තියං. අවිකප්පිතෙ විකප්පිතසඤ්ඤා නිසංසංකියං පාවිත්තියං.
අවිසංසප්පිතෙ විසංසප්පිතසඤ්ඤා නිසංසංකියං පාවිත්තියං. අනාචේය නාචේ-
යසඤ්ඤා නිසංසංකියං පාවිත්තියං. අචිනාචේය චිනාචේයසඤ්ඤා -පෙ-
අභිනොත භිනොතසඤ්ඤා -පෙ- අවිලුනොත විලුනොතසඤ්ඤා නිසංසංකියං
පාවිත්තියං.

නිසැකියා පහත අවස්ථාවන්හිදී පරිභ්‍රාමයේදී ආපසට දුකට සිටී.
 රත්නානාතිකයාගේ අතිශය නොසලකා හැරීමේදී ආපසට දුකට සිටී. රත්නානා-
 තිකයාගේ වෙමිනිකා ආපසට දුකට සිටී. රත්නානාතිකයාගේ
 අනානිකයාගේ අනාපතිය.

අනාපතී: අනෙකා අරුණං¹ අධිට්ඨති විකපෙති විසසපෙති
නසසති විනසසති භිජ්ජති අවිජ්ජිතා ගණනති විසසසං ගණනති,
උමුත්තංකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

තෙත බෝ පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියෝ නිස්සංඛ-
පත්තං න දෙනති. හගවතො එතමන් ආරොවෙසුං. “න භික්ඛවෙ
නිස්සංඛපතො න දතබ්බො යා න දදෙයා ආපත්ති ආකංචසා”ති.

පශ්චිමීකතාපදං.

3.2

දුතිය පිකටාපදං

1. සාවස්තිදුතං- තෙන ඛො පන සමයෙන සම්මුතා භික්ඛු-
ත්‍රියො භාමකාචාපය වසසං වුසාං සාවස්ථං අගමංසු වත්තසමපනනා ඉරියා-
පරසමපන්නා දුට්ඨොළා දුට්ඨවිරා, උපාසකා නා භික්ඛුත්‍රියො පසසිත්වා ඉමා
භික්ඛුත්‍රියො වත්තසමපනනා ඉරියාපරසමපන්නා දුට්ඨොළා දුට්ඨවිරා, ඉමා
භික්ඛුත්‍රියො අවර්තනා හවර්තනාති භික්ඛුත්‍රියසමසසස අකාලච්චරං අදංසු.
ථුලලනඤා භික්ඛුති අමොකං කඨිනං අසුතං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිත්වා
භාජාපෙසි. උපාසකා නා භික්ඛුත්‍රියො පසසිත්වා එතදට්ඨොවුං. අපයාහි
ච්චරං ලභතිති. න මයං ආවුසො ච්චරං ලභාම අයා ථුලලනඤා
අමොකං කඨිනං අසුතං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිත්වා භාජාපෙසිති.
උපාසකා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති “කරං හි නාම අයා
ථුලලනඤා අකාලච්චරං කාලච්චරනති අධිට්ඨතිත්වා භාජාපෙසසති”ති.

1. අමෙරිකා: අරුණය - මිනිසා.

2. වැස.වැඩි - මරණ.

3. අයහා මූලානන්ද භික්ෂුණී - පිටු i.

රැය ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. රැය ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො ඉටු කල්හි ඉටු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො විකැපු කල්හි විකැපු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො හළ කල්හි හළ සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො නට කල්හි නට සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො නැසුණු කල්හි නැසුණු සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො බුන් කල්හි බුන් සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි. නො පැහැරූ ගත් කල්හි පැහැරූ ගත් සන් ඇතියා නම් නිසැඟි පවිති වෙයි.

නිසැඟි පය නො නිසැරු වළඳා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. රැය නො ඉක්ම ගිය කල්හි නො ඉක්ම ගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අරුණ තුළ ඉටා නම්, විකපා නම්, හැරැපියා නම්, නැසේ නම්, වැනැසේ නම්, බිඳේ නම්, අසිඳු ගනිත් නම්, විස්වස් වැ ගනිත් නම්, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ නිසැපු පය නො දෙත්. භාගාවත්තට මෙ කරුණ සැලකළහ. “මහණෙනි” නිසැපු පය නො දිය යුතු නො වෙයි. යම් මෙහෙණක් නො දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ” යැ යි.

පළමු සිකපද යි.

3. 2

දෙවැනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්-බද අවසෙක්ති වස්වැස නිමියාහු වත් සපන් වුවාහු ඉරියවු සපන් වුවාහු දිරු සිවුරු ඇත්තාහු රථ සිවුරු ඇත්තාහු සැවැත්ට ගී.හ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දක මේ භික්ෂුණිහු වත්සපන්හ. ඉරියවු සපන්හ. දිරු සිවුරු ඇතියහ. රථ සිවුරු ඇතියහ, මේ භික්ෂුණිහු අසිදගතුවෝ වත්තාහයි මෙහෙණ සහනට නො කල් සිවුරු දුන්හ. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ අප විසින් කඩිනය අතුරන ලදී. (එබැවින්) කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදු යැ. උවසුවෝ ඒ මෙහෙණන් දක “ආයතීවත් විසින් සිවුරු ලබන ලදද”යි, මෙය කීහ. ඇවැත්නි, අපි සිවුරු නො ලබමහ. ආයතී ධුල්ලනතු නොමෝ අප විසින් කඩිනය අතුරන ලද යැ. කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදුවාලු යැ යි මෙය කීහ. උවසුවෝ ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් ආයතී ධුල්ලනතු නොමෝ අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවුද”යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙක

2. අපේක්ෂාසුං බො භික්ෂුනිභියා තෙසං උපාසකානං උප්කායනානං වියනානං විපාවෙනානං යා තා භික්ෂුනියො අපීචජා -පෙ- තා උප්කායකම් වියනම් විපාවෙකම්. “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනාදා අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිධම්මිකා භාජාපෙක්ඛති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථුලලනාදා භික්ඛුනී අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිධම්මිකා භාජාපෙක්ඛති. සච්චං හගවා, චිගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුලලනාදා භික්ෂුනී අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිධම්මිකා භාජාපෙක්ඛති නෙතං භික්ඛවෙ අපපසනනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤාපන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියන්තු.

යා පන භික්ෂුනී අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිධම්මිකා භාජාපෙක්ඛති නිසසග්ගියං පාචිත්තියනම්.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිප්පෙන භික්ෂුනීති.

අකාලච්චරං නාම: අනත්තෙන කඨිනෙන එකාදයමාසෙ උප්පානං අත්තෙන කඨිනෙන සත්තමාසෙ උප්පානං කාලෙපි ආදියස දිනනං එතං අකාලච්චරං නාම.

අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිධම්මිකා භාජාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං පටිලාභෙන නිසසග්ගියං හොති නිසසජ්ඣිතඛං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා, එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසසජ්ඣිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අය්‍යෙ අකාලච්චරං කාලච්චරකම් අධිධම්මිකා භාජාපිතං නිසසග්ගියං ඉමාහං සබ්බස්ස නිසසජාමීති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුනති -පෙ- අය්‍යාය දමිතී.

අකාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරකම් අධිධම්මිකා භාජාපෙති නිසසග්ගියං පාචිත්තියං. අකාලච්චරෙ වෙමතිකා කාලච්චරකම් අධිධම්මිකා භාජාපෙති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අකාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරකම් අධිධම්මිකා භාජාපෙති අනාපත්ති.¹ කාලච්චරෙ අකාලච්චරසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. කාලච්චරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: අකාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, කාලච්චරං කාලච්චරසඤ්ඤා භාජාපෙති, උමමත්තියාය -පෙ- ආදිකමිතිකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

1. කාලච්චරෙ කාලච්චරසඤ්ඤා කාලච්චරකම් අධිධම්මිකා භාජාපෙති අනාපත්ති - පිටු 11

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිත්ත නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු මැයි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් දායා පුලුපනතු කොමෝ අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවු”ද යි... සැබැද මහණෙනි පුලුපනතු භික්ෂුණි කොමෝ අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණ , පුලුපනතු භික්ෂුණි කොමෝ අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවු ද යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ...මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් කොමෝ අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසඟි පටිභි වෙ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... භික්ෂුණි... මෝකොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අකාලචීවර නම්: කෙළින් නො අතුළ කල්හි එකොළොස් මස තුළ උපන්නේ ද කෙළින් අතුළ කල්හි සත්මස තුළ උපන්නේ ද වෙයි. කාලයෙහිදු උදෙසා දෙන ලද තෙල සිවුර අකාලචීවර නම් වේ.

අකාලචීවරය කාලචීවරයැයි ඉටා බෙදවා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් නිසැඟි වේ. සභ්‍යාට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතුයි... ආයාචනවනි, මේ අකාල චීවරය කාලචීවරයැයි ඉටා මා විසින් බෙදවන ලදි. (එහෙයින්) මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සභ්‍යාට නිසැරිමි...දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ... ආයාචනට දෙමි යි.

අකාලචීවරයෙහි කාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් නිසැඟි පටිභි වෙයි. අකාලචීවරයෙහි විමති ඇතියා කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අකාලචීවරයෙහි කාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා කාලචීවරයැ යි ඉටා බෙදවා නම් ඇවැත් නැති. කාලචීවරයෙහි අකාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කාලචීවරයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. කාලචීවරයෙහි කාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අකාලචීවරය කාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, කාලචීවරය කාලචීවරයැ යි සන් ඇතියා බෙදවා නම්, උම්මත්ති-කාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තත්වයන් සාධක

1. සාධකයන්ගේ. තෙත බෝ පන සමයෙන් පුලුනු ඇති සිතුවම් අනුකූලය සිතුවම් සාධකය වුවද පරිවරණය පරිසරයක්¹. අප බෝ සා සිතුවම් ත. වුවද සංහරණය නිකුත්. පුලුනු ඇති සිතුවම් ත. සිතුවම්. එතරුවෝ: “යනෙක අයෙකු මයා සාධකය වුවද පරිවරණය. කහ. ත. වුවද” නි. අප බෝ සා සිතුවම් ත. වුවද නිහරණය පුලුනු ඇති සිතුවම් සාධකය. පුලුනු ඇති සිතුවම් ත. සිතුවම්. එතරුවෝ: “හතරයක කුණා වුවද, ආහර මෙ ත. වුවද. ය. කුණා කුණාමෙවන. ය. මයා. මයාමෙවන. ආහර මෙත. සක. පව්වා-හරා” නි අවස්ථා. අප බෝ සා සිතුවම් සිතුවම්. එතරුවෝ. ආරෝපය.

2. යා තා සිතුවම් යො අපවිච්ඡා -ප- තා උපකායකය වියනම් විපාලයකි, “කප. හි නාම අයා පුලුනු ඇති සිතුවම් සාධකය වුවද පරිවරණය අවස්ථා” නි -ප- සච්ඡා කිර සිතුවම් පුලුනු ඇති සිතුවම් සාධකය වුවද පරිවරණය අවස්ථා. සච්ඡා හඟවා. විගර්හි බුද්ධා හඟවා -ප- කප. හි නාම සිතුවම් පුලුනු ඇති සිතුවම් සාධකය වුවද පරිවරණය අවස්ථා. නෙත. සිතුවම් අපසාදනාන. වා පසාදය -ප- එවකදී පන සිතුවම් සිතුවම් යො ඉම. සිතුවම් උද්භවය.

යා පන සිතුවම් සිතුවම් සාධකය වුවද පරිවරණය සා පව්වා එව. වරෙක හතරයක කුණා වුවද, ආහර මෙ ත. වුවද, ය. කුණා කුණාමෙවන. ය. මයා. මයාමෙවන, ආහර මෙත. වුවද. සක. පව්වාහරානි අවස්ථා වා අවස්ථා වා නිසාගමය. පාවිතය. යනාදී.

3. යා පනානි: යා යාදියා -ප- සිතුවම්: අය. ඉමයා. අනෙක අධිපතයා සිතුවම්.

1. පරිසරය, - මයා,
2. සංහරණය-මයා.

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ එක්තරා මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට පිරිබෝ කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර හකුලා බහා තැබූ යැ. ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කිවු යැ. “ආයාබ්බෙති, තා විසින් මා සමග යම් සිවුරෙක් පරිවර්තනය කරන ලද ද, ඒ සිවුර කොහිද්”යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ ඒ සිවුර බැහැරට ගෙන ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණීය-හට දක්වූ යැ. ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ එ මෙහෙණහට මෙය කිවුයැ. “ආයාබ්බෙති, තාගේ සිවුර ගනුව. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. යම් සිවුරක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහට මැයි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහට මැයි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව. සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි අසිදගත්තු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ සැලකළාය.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිද්ධුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආයාබ්බ ථූලනඤ්ඤා තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට අසිදගත්තුද්”යි... සැබැද මහණෙනි, ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට අසිදගත්තුද්”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පරිවර්තනය කොට අසිදගත්තුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න. යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය ලදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ මෙහෙණක හා සමග සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට පසු වැ මෙසේ කියන්නී ද “ආයාබ්බෙති, තාගේ සිවුර ගනුව, මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව, යම් සිවුරෙක් තාගේ නම් ඒ සිවුර තාහට මැ යි. යම් සිවුරෙක් මාගේ නම් ඒ සිවුර මාහට මැ යි. මාගේ තෙල සිවුර ගෙනෙව සිය සිවුර පෙරළා ගනුව”යි. මෙසේ කියා අසිද ගනී නම් හෝ අසිද ගත්වා නම් හෝ නිසිති පවති වේ යැයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු . . . භික්ෂුණී . . . මෝතොමෝ මේ අභියෙති ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

පාරික්ෂකයාට හිතවුන්වීමට

4. හිතවුන්වීම සඳහා: අදහස හිතවුන්වීම සඳහා

විවර. නාම: ජනා. විවරාන. අදහස. විවර. විකල්පය. පවත්ම.¹

පරිවර්තනය: පරිවර්තන වා විප්ලව. විප්ලවන වා පරිවර්තන.

අවස්ථාව: සය. අවස්ථාව නිසසගතිය. පාරික්ෂකයා.

අවස්ථාව: අදහස. ආණ්ඩුවේ ආපතේ ප්‍රකටය. සකි
ආණ්ඩුව බහුතම. අවස්ථාව නිසසගතිය. හොඳ. නිසසගතිය.
සකි සය වා ගතය වා එකහිතවුන්වීම වා. එවකේ පන හිතවුන්වීම
නිසසගතිය. -ප- 94. මෙ අයෙය විවර. හිතවුන්වීම සඳහා. පරි-
වර්තනය අවස්ථාව² නිසසගතිය. 94. සකි සය නිසසගතිය -ප-
අදහස -ප- අදහස -ප- අයෙය අදහස.

උපසම්පාදනය උපසම්පාදනය අදහස විවර. පරිවර්තනය
අවස්ථාව වා අවස්ථාවේ වා නිසසගතිය. පාරික්ෂකයා. උපසම්පාදනය
වෙමනිකා විවර. පරිවර්තනය අවස්ථාව වා අවස්ථාවේ වා
නිසසගතිය. පාරික්ෂකයා. උපසම්පාදනය අනුපසම්පාදනය අදහස විවර.
පරිවර්තනය අවස්ථාව වා අවස්ථාවේ වා නිසසගතිය. පාරික්ෂකයා.

අදහස. පරිවර්තනය. පරිවර්තනය. අවස්ථාව වා අවස්ථාවේ වා
ආපතේ ප්‍රකටය. අනුපසම්පාදනය සඳහා. විවර. වා අදහස. වා
පරිවර්තනය. පරිවර්තනය. අවස්ථාව වා අවස්ථාවේ වා ආපතේ ප්‍රකටය.
අනුපසම්පාදනය උපසම්පාදනය අදහස ආපතේ ප්‍රකටය. අනුපසම්පාදනය
වෙමනිකා ආපතේ ප්‍රකටය. අනුපසම්පාදනය අනුපසම්පාදනය අදහස
ආපතේ ප්‍රකටය.

අනාපතිය: යා වා දෙව්, තසයා වා විකල්පය. ගණිතය
උපසම්පාදනය -ප- ආදිකමකයා.

තනියයිකයා.

1. විකල්පය. පවත්ම. - මරය.

2. අවස්ථාව. - මරය.

3. විකල්පය. - මරය.

හිකඛුනියා සද්ධි: අන් මෙහෙණක හා සමග,

වීර නම: සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙහි යටත් පිරිසෙයින් විකැපුමට සුදුසු වූ එක්තරා සිවුරෙකි.

පරිවතෙකකා: කුඩා දෑයකින් මහත් දෑයක් හෝ මහත් දෑයකින් කුඩා දෑයක් හෝ යැ.

අච්ඡිකුසා: කොමෝ අසිද ගනී නම් නිසැහි පවිති වේ.

අච්ඡිකුසෙයා: අනෙකක්ගට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. එක් යළක් අණවන ලද්දී බොහෝ දෑයකුත් අසිද ගනී නම් නිසැහි පවිති වේ. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැපිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැපිය යුතුයි . . . ආයතාවෙහි, මා විසින් මේ සිවුර මෙහෙණක හා සමග පිරිවැටුම් කොට අසිද ගන්නා ලද්දේ නිසැහි විය. මම මෙය සහනට නිසප්ථි . . . දෙන්නේ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයතාවට දෙමි.

උපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගත්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි විමති ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගත්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා සිවුරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගත්වා නම් හෝ නිසැහි පවිති වේ.

අන් පිරිකරක් පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගත්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක සමග සිවුරක් හෝ අන් පිරිකරක් හෝ පිරිවැටුම් කොට අසිදැ ගනී නම් හෝ අසිදැ ගත්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඕනොමෝ හෝ දේ නම්, ඇය කෙරෙහි විස්වස් ඇත්තී හෝ ගනී නම්, ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවගට. . . . ආදිකම්මිකාවගට ඇවැත් නැති.

වතුකුසිකඛාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි ගිලානා හොති. අථ ඛො අඤ්ඤතරො උපාසකො යෙන ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි තෙනුපසඬකමි උපසඬකමිතා ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි. එතදවොච “කිං තෙ අයො අථාසු, කිං ආහරියතු”ති. සංචිතා මෙ ආවුසො අපොති. අථ ඛො සො උපාසකො අඤ්ඤතරස්ස ආපණිකස්ස සරා කභාපණස්ස සංචිං ආහරිතා ථුල්ලනාදු භික්ඛුනියා අදසි. ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි¹ “න මෙ ආවුසො සප්පිනා අපො, තෙලෙන මෙ අපො”ති. අථ ඛො සො උපාසකො යෙන සො ආපණිකො තෙනුපසඬකමි. උපසඬකමිතා තං ආපණිකං එතදවොච “න කිරයොසා අයාසා සංචිතා අපො තෙලෙන අපො. භද්ද තෙ සංචිං, තෙලං මෙ දෙහි”ති. සථෙ මයං අයො විකකිතං භණ්ඩං පුන ආදිධිස්සාම^{*} කද අමාකං භණ්ඩං විකකාමිස්සති. සංචිස්ස කයෙන සංචි භටං. තෙලස්ස කයං ආහර, තෙලං හරිස්සතිති. අථ ඛො සො උපාසකො උජ්ඣායති වියති විපාවෙති: “කථං හි නාම අයා ථුල්ලනාදු අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙස්සති”ති. -පෙ- සඬං කිර භික්ඛුවෙ ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙසිති. සඬං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙස්සති. තෙනං භික්ඛුව අපසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුඛාපදං උදිසනතු.

යා පන භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයා නිසසගගියං පාවිතියනති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති:- -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනිති.

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතාති; යං කිඤ්චි විඤ්ඤාපෙතා,

අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙයාති: තං යපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිස්සංගියං හොති. නිස්සංගිතඛං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිස්සංගිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙතා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපිතං, නිස්සංගියං. ඉමාහං සබ්බස්ස නිස්සංගිමිති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයානති -පෙ- අයාසා දමෙති.

1. ථුල්ලනාදු භික්ඛුනි එවමාහාති දික්ඛතෙ මරමෙ ජටය සඬගිති පිටකෙ

2. ආහරිසසාමි, සිවු i සි ii

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි ථුලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ ගීලන් වූවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උවසුවක් ථුලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය වෙත එළඹියේ යැ. එළඹූ ථුලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය හට මෙය කියැ. “ආයඤ්ඤා, ඔබට කිනම් අපාසුවක්ද? ඔබට කුමක් ගෙන එනු ලබනු මනාදයි. ඇවැත්, මට ගීතෙලින් ප්‍රයෝජන වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ එක්තරා වෙළෙඳක්-හුගේ ගෙයින් කහවණුවක ගීතෙල් ගෙනවුත් ථුලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය හට දුන්නේ යැ. ථුලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ “ඇවැත්, මට ගීතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ, මට තල තෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේ” යැයි (කිවුයැ.) එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළඹියේ යැ. එළඹූ ඒ වෙළෙඳ හට මෙය කියැ. “ආයඤ්ඤා, ආයඤ්ඤා හට ගීතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවේ ල, තලතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වේල, ඔබගේ ගීතෙල් ගන්නැ, මට තලතෙල් දෙන්නැ” යි. “ආයඤ්ඤා, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගන්නෙමු නම් කෙදිනෙක අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? ගීතෙල් මිලයෙන් ගීතෙල් ගෙයන ලදී. තලතෙල් මිල ගෙනෙව. (එකල්හි) තලතෙල් ගෙන යන්නේ යැ යි. එකල්හි ඒ උවසු තෙමේ ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “කෙසේ නම් ආයඤ්ඤා ථුලනඤ්ඤා තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද” යි. . . . “සැබැද මහණෙනි ථුලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු . . . කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් විනවා අනෙකක් විනවුද” යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වේ යයි.

2. යා පන: යම් යම්බදු . . . භික්ෂුණී . . . මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙක්ඛා: යම් කිසිවක් විනවා,

අඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙක්ඛා: එය තබා අනෙකක් විනවා නම් පියෝහි දුකළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැරිය යුතුයි . . . ආයඤ්ඤා, මා විසින් අනෙකක් විනවා (ඉන්) අනෙකක් විනවන ලදී. (එහෙයින්) මෙය නිසැරි විය. මම මෙය සහනට නිසපමි” යි . . . දෙන්නේ යැ . . . දෙන්නාහු යැ . . . ආයඤ්ඤා වෙයි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

අකෙසං අකුසලසංකල්පං විකල්පෙති නිසංසේයං පාචිත්තියං.
අකෙසං චෙමතිකා අකුසලං විකල්පෙති නිසංසේයං පාචිත්තියං.
අකෙසං අනාසංකල්පං අකුසලං විකල්පෙති නිසංසේයං පාචිත්තියං.

අනාසංකල්පං අකුසලසංකල්පං අනාසංකල්පෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං.
අනාසංකල්පං චෙමතිකා අනාසංකල්පෙති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං.
අනාසංකල්පං අනාසංකල්පං අනාපත්ති.

අනාපත්ති: තකෙසංච විකල්පෙති, අකුසලංච විකල්පෙති.
ආනිසංසං දසෙය්වා විකල්පෙති, උම්මන්තියං -පෙ- ආදිකම්ම-
කායාති.

චතුස්සංකල්පං.

3. 5

පඤ්චමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිදිනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී
භිලානා හොති. අථ ඛො අකුසලතරො උපාසකො යෙන ථුල්ලනඤ්ඤා
භික්ඛුනී තෙනුපසංකම්. උපසංකම්ඤ්ඤා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ඵතද්වොච
කථවි අයො ඛමනීයං කථවි යාපනීයං''නති. න මෙ ආවුසො ඛමනීයං
න යාපනීයනති. අමුක්ඛස්ස අයො ආපණ්ණිකස්ස සරෙ කභාපණ්ණිකං
නික්ඛිපිසංසාමි. තතො යං ඉවෙස්සංසාමි නං ආභරාපෙස්සාමිති. ථුල්ලනඤ්ඤා
භික්ඛුනී අකුසලතරං සික්ඛමානං ආණාපෙයි, භවස්ස සික්ඛමානෙ අමුක්ඛස්ස
ආපණ්ණිකස්ස සරා කභාපණ්ණිකස්ස තෙලං ආභරාති. අථ ඛො සා සික්ඛමානා
තස්ස ආපණ්ණිකස්ස සරා කභාපණ්ණිකස්ස තෙලං ආභරිත්වා ථුල්ලනඤ්ඤා
භික්ඛුනියා අද්ධි. ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී න මෙ සික්ඛමානෙ තෙලෙන
අත්ථො සංඝිතා මෙ අත්ථොති. අථ ඛො සා සික්ඛමානා යෙන සො
ආපණ්ණිකො තෙනුපසංකම්, උපසංකම්ඤ්ඤා නං. ආපණ්ණිකං ඵතද්වොච:
''න කිර ආවුසො අයාය තෙලෙන අත්ථො සංඝිතා අත්ථො හඤ්ඤා
තෙ තෙලං, සංඝි. මෙ දෙහිති. සචෙ මයං අයො විකම්මං හණ්ඤං
පුන ආදිසිස්සාම කද අමාකං හණ්ඤං විකම්මාසිස්සති. තෙලස්ස කයෙන
තෙලං භටං. සංඝිස්ස කයං ආභර සංඝි. හරිස්සතිති.

අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා අනෙකක් විනවා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අන්සන් ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි විමති ඇතියා නො අනෙකක් විනවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එයම විනවා නම්, අනෙකකුත් විනවා නම්, අනුසස් දක්වා විනවා නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවහට . . . ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදයි.

3. 6

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එයමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ ගිලන්වුවා වෙයි. එකල්හි එක්තරා උච්ඡවෙක් පුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුණිය වෙත එළඹියේ යැ. එළඹූ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට “කිම ආර්යාවෙනි, ඉවසිය හැකිද? කිම යැපියහැකිද”යි මෙය කියා, “ඇවැත්, මට ඉවසිය නොහැකියැ, යැපිය නොහැකියැ”යි. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි කභවණුවක් තබන්නෙමි, එයින් යමක් කැමැත්තෙහිනම් එය ගෙව්වාගන්නේ යැයි. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණිතොමෝ, “යා සික්මනුව, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙයින් කභවණුවකට තලතෙල් ගෙනෙව”යි එක්තරා සික්මනුවකට ඇණවුයැ. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙන්දාගේ ගෙයින් කභවණුවකට තලතෙල් ගෙනවුත් පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියට දුන්නායැ. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුව, “මට තලතෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙයි මට ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වෙයි” (කිවුයැ) එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ ඒ වෙළෙඳා වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ ඒ වෙළෙඳහට මෙය කිවුයැ. “ඇවැත්, ආර්යාවහට තල තෙලෙන් ප්‍රයෝජන නොවෙල, ගිතෙලෙන් ප්‍රයෝජන වෙල. ඔබගේ තලතෙල් ගන්නැ. මට ගිතෙල් දෙන්නැ”යි. ආර්යාවෙනි, ඉදින් අපි විකුණන ලද බඩු යළි ගත්තෙමු නම් කෙදිනෙකැ අපගේ බඩු විකිණෙන්නේද? තල තෙල් මිලයෙන් තලතෙල් ගෙන යන ලදී. ගිතෙල් මිල ගෙනෙව. (එකල්හි) ගිතෙල් ගෙන යන්නේයැයි.

පාචිකියාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. අථ ඛො සා සික්ඛමානා රොදහති අට්ඨාසි. භික්ෂුනියො නං සික්ඛමානං එතදවොචුං: “කිසසි කං සික්ඛමානො රොදසී”ති. අථ ඛො සා සික්ඛමානා භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙයි. යා තා භික්ෂුනියො අපීච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායානී වීයානී විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤති”ති -පෙ- සච්චං කීර්තිකම්මෙ ථුල්ලනඤ්ඤං භික්ෂුනී අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ථුල්ලනඤ්ඤං භික්ෂුනී අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤති. තෙනං භික්ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤං පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උදදීසංඤ්ඤං.

යා පන භික්ෂුනී අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං නිසසංගිං පාචිකියානි.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමංඤ්ඤං අපෙඤ්ඤං අධිපෙඤ්ඤං භික්ෂුනීති.

අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤති: යං කිඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං;

අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤාති: නං යපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං පයොගෙ දුක්ඛං, පටිලාභෙන නිසසංගියං භොති. නිසසංගියං සංගිකං වා ගණකං වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤං පන භික්ෂුවෙ නිසසංගියං -පෙ- ඉදං මෙ අයං අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙතාපිතං නිසසංගියං. ඉමාහං සංගිකං නිසසංගියං -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- අය්‍යාය දමෙති.

අඤ්ඤං අඤ්ඤංසංඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං නිසසංගියං පාචිකියං. අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං නිසසංගියං පාචිකියං. අඤ්ඤං අඤ්ඤංසංඤ්ඤං අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං නිසසංගියං පාචිකියං.

අනාඤ්ඤං අඤ්ඤංසංඤ්ඤං අනාඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං ආපනති දුක්ඛංසංගිකං අනාඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං අනාඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං ආපනති දුක්ඛංසංගිකං. අනාඤ්ඤං අනාඤ්ඤංසංඤ්ඤං අනාපනති.

අනාපනති: තඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං, අඤ්ඤං වෙතාපෙඤ්ඤං, ආනිසංසං දෙසංසං වෙතාපෙඤ්ඤං උමෙතංකාය -පෙ- ආදිකමිංකායාති.

පඤ්චමසිකංපදං.

2. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ හඬමින් සිටියා යැ, මෙහෙණෝ ඒ සික්මනුවහට මෙය කීහු, “සික්මනුව. කුමකට තෝ හඬතිද”යි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ දන්වූය. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය ථුලලනඤා තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද”යි, ... සැබැද මහණෙනි ථුලලනඤා භික්ෂුණීතොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුලලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා අනෙකක් දන්වුදයි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙ යැයි.

3. යා පතා: යම් යම්බදු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

අක්කං වෙතාපෙඤා: යම් කිසිවක් දන්වාලා;

අඤ්ඤං වෙතාපෙඤා: එය තබා අනෙකක් දන්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි නිසැරිය යුතුයි ... ආර්යාවෙහි මා විසින් අනෙකක් දන්වාලා (ඉන්) අනෙකෙක් දන්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සභනට නිසස්මි යි...දෙන්තේ යැ...දෙන්නාහු යැ...ආර්යාවහට දෙමියි.

අනෙකෙක්හි අත්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි වීමහි ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකෙක්හි නො අත්සන් ඇතියා අනෙකක් දන්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.

නො අනෙකෙක්හි අත්සන් ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි වීමහි ඇතියා නො අනෙකක් දන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකෙක්හි නො අත්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

එය මැ දන්වා නම්, අනෙකකුත් දන්වා නම්, අනුසස් දක්වා දන්වා නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය නිමි.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිදිනං- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනී සඤ්ඤා වීචරණාය ඡන්දනං සංහරිතවා¹ අඤ්ඤානුරක්ඛා පාචාරිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛපිතවා භික්ඛුනියො උපසංගමිතවා එතදවොචුං: “අමුක්ඛස්ස අයෙහ පාචාරිකස්ස සරෙ වීචරණාය පරික්ඛාරො නික්ඛන්තො තතො වීචරං ආභරාපෙතවා භාජෙථා”ති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්ඛාරෙන හෙසඡං වෙනාපෙතවා පරිභුඤ්ජිංසු. උපාසකා ජාතිතවා උජ්ඣායභාගී වියභාගී, විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසභාගී”ති.

2. අපෙක්ඛාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං උපාසකානං උජ්ඣායන්තානං වියභාගානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායභාගී වියභාගී විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසසභාගී”ති -පෙ- සචම්. කීර් හික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසනතීති. සචම්. භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසනතී. තෙනං භික්ඛවෙ අපසංඝානානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපෙසයා නියසග්ගියං පාවිත්තියනති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මීං අපෙ අධිපෙතවා භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙනාති: අඤ්ඤාසංඝාය දිනෙන්තා; සංඝිකෙනාති: සඤ්ඤායා න ගණස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං වෙනාපෙසයාති: යං අසාය දිනං නං ධරෙතවා අඤ්ඤං වෙනාපෙති පයොගෙ ඉක්කං. පටිලාභෙන නිසස්සග්ගියං හොති. නිසස්සජ්ඣිතබ්බං සඤ්ඤාය වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ නිසස්සජ්ඣිතබ්බං -පෙ- ඉදං මෙ අයෙහ අඤ්ඤාදුජ්ඣිකෙන” පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙන සඤ්ඤිකෙන අඤ්ඤං වෙනාපිතං නිසස්සග්ගියං. ඉමාහං සංඝායා නිසස්සජාමිති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයානුභවිති -පෙ- අයායාදමිති.

1. සඤ්ඤිකවා - මජ්ඣිම.

සමන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිතිදනයි - එසමයෙහි උවසුවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙයකිහු. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරක් තබනලදී. එයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදා ගනු මැනවැ”යි. මෙහෙණෝ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳුහ. උවසුවෝ දැන ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහ ද”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුන්ගේ (අකීර්තිශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියිවුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ ද”යි. සැබැඳ මහණෙනි මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වත්ද”යි ... සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහ ද”යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා.

යම් මෙහෙණක් කොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

අඤ්ඤාභිකේත පරිකබ්බරෙන අඤ්ඤාදිසිකේත: අනෙකක් සඳහා දුන්;

සඩ්ධිකේත: සහනට යැ ගණයාහට නො වෙයි. එක් මෙහෙණකට නො වේ.

අඤ්ඤා වේකාපෙයා: යමක් සඳහා දෙන ලදද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි...ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් සහසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගන්වන ලදී. මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්පි යි... දෙන්නේ යැ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවහට දෙමියි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

අඤ්ඤාදත්තෙක අඤ්ඤාදත්තසංකප්පය අඤ්ඤාං වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤාදත්තෙක වෙමතිකා අඤ්ඤාං වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිත්තියං. අඤ්ඤාදත්තෙක අනඤ්ඤාදත්තසංකප්පය අඤ්ඤාං වෙනාපෙති නිසංසනියං පාචිත්තියං. නිසංසනියං පටිලභිතො යථාදතො උපනෙතබ්බං.

අනඤ්ඤාදත්තෙක අඤ්ඤාදත්තසංකප්පය ආපනානි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනඤ්ඤාදත්තෙක වෙමතිකා ආපනානි දුක්ඛට්ඨස්ස. අනඤ්ඤාදත්තෙක අනඤ්ඤාදත්තසංකප්පය අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙක අපලොකෙතො උපනෙති, ආපදසු, උමචතතිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

3. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවච්ඡිනිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන උපාසකා භික්ඛුනී සඛ්ඤ්ඤා විවරණාය ඡන්දකං සංභරිතො අඤ්ඤාතරස්ස පාචාරිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිතො භික්ඛුනියො උපසංඛ්ඤාමිතො එතද්දොවුං: අමුක්ඛස්ස අයො පාචාරිකස්ස සරෙ විවරණාය පරික්ඛාරො නික්ඛිතො, තතො විවරං ආහරාපෙතො භාපෙතා''ති. භික්ඛුනියො තෙන ව පරික්ඛාරෙන සයමි යාවිතො හෙසජ්ජං වෙනාපෙතො පරිභුක්ඛිංසු. උපාසකා ජානිතො උජ්ඣායනානි බියනානි විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදත්තෙක පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙක ඍඛිකෙක සංකප්පිකෙක¹ අඤ්ඤාං වෙනාපෙසස්සනා''ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදත්තෙක පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙක ඍඛිකෙක සංකප්පිකෙක¹ අඤ්ඤාං වෙනාපෙතනාති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදත්තෙක පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙක ඍඛිකෙක සංකප්පිකෙක අඤ්ඤාං වෙනාපෙසස්සනාති. තෙන භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදත්තෙක පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිකෙක ඍඛිකෙක සංකප්පිකෙක අඤ්ඤාං වෙනාපෙයා නිසංසනියං පාචිත්තියනාති.

1. සංයාචිකෙක - මජ්ඣං.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වානම් නිසඟි පවිති වෙයි. නිසැල්ලයක් පිළිලාබ දෙනලද පරිදි ඵලවිය යුතු යි.

නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් (අනෙකක් සඳහා) ඵලවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ ඵලවානම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට...ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපදය නිමි.

3. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදනයි - ඵ සමයෙහි වනාහි උච්ඡවෝ මෙහෙණ සහනගේ සිවුරු පිණිස මෙරමා සැඳ හා රිසි දන්වා ගත් පිරිකරක් එක්තරා පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණෙන් වෙත ඵලාඹා මෙය කීහ. “ආර්යාවෙනි, අසුවල් පිළිවෙළෙක්හුගේ ගෙහි සිවුරු පිණිස පිරිකරක් තබනලදී, එයින් සිවුරු ගෙන්වාගෙන බෙදගනු මැනැවැ”යි. මෙහෙණේ ඵ උරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා ගෙන බෙහෙත් මිලයට ගත්වා වැළඳුහ. උච්ඡවෝ දුන ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහ සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූ හු දු”යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගත්වන්දු”යි සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් සහසතු උරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වූහු ද යි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් සහසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟිපවිති වේ යයි.

2. **යා පණාති: යා යාදිසා -ඌ- හිකුටුනිති: -ඌ- අයං ඉමසීං.**
අපෙකු අධිපතොකා හිකවනිති.

අනුඥාප්තියෙන් පරික්ෂාගත අනුඥාප්තියකින්: අනුඥාප්තියක්
දීමෙන්.

සඤ්ඤාවිනේයානාමි: සයං යාමිත්වා.

අනුඥා චේතාපෙයාති: යං අත්ථාය දිත්තං, තං යපෙත්වා අනුඥං චේතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛටං, පටිලාභෙන නිස්සංගීයං භොති, නිස්සජ්ජිතඛං සඛාසං වා ගණසං වා එකභික්ඛුනියා වා. එවංචි පන භික්ඛුවෙ නිස්සජ්ජිතඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයො අනුඥාදුජ්ජිතෙන පරික්ඛාරෙන අනුඥාද්ධිමතෙන සධ්ධිමතෙන සංඥාද්ධිමතෙන අනුඥං චේතාපිතං. නිස්සංගීයං, ඉමාහං සඛාසං නිස්සජාමීති -පෙ- දදෙය්‍යුනාති -පෙ- අයායාය දමිමිති.

අනුදැනීම අනුදැනීමකදී, අනු. වෙතපෙනී නිසැකිය. පාවිතිය. අනුදැනීම වෙමිනි අනු. වෙතපෙනී නිසැකිය. පාවිතිය. අනුදැනීම අනුදැනීමකදී, අනු. වෙතපෙනී නිසැකිය. පාවිතිය. නිසැකිය. පවිලිනි යථාදර්ශන උපනෙතිය.

අනාඤ්ඤාදායීභවක අඤ්ඤාදායීකසංඥාසූතං ආපරාති දුක්ඛට්ඨං.
අනාඤ්ඤාදායීභවක ඓච්චිකා ආපරාති දුක්ඛට්ඨං. අනාඤ්ඤාදායීභවක
අනාඤ්ඤාදායීකසංඥාසූතං අනාපරාති.

ආහාරපති: සෞඛ්‍ය, උපතෙති, සාම්ප්‍රදායික අප්‍රේමයක නො
උපතෙති, ආපදා, උමංකිකාය -ඉ- ආදිකම්මිකායාති.

සහන මිසිනවාපද.

2. යා පන: යම් යම්බදු... හික්වුනි... මෝතොමෝ මේ අර්ථ-
යෙහි ලා අදහස් කරන ලද චිත්තමය යි.

අඤ්ඤාදායකෙන පරිකරාමෙන අඤ්ඤාදායකෙන: අනෙකක්
සදහා දුන්;

සංකීර්ණකෙන: සභනට යැ, ගණයාහට නො වෙයි, එක් මෙහෙණ
කට නො වේ,

සංකදායකෙන: තමා විසින් ඉල්වාගත්;

අඤ්ඤා වෙතාපෙයා: යමක් සදහා දෙන ලද ද, එය තමා
අනෙකක් මිලදී ගත්වානම් පියෝති දුකුළා වෙයි, ප්‍රතිලාභයෙන්
නිසැඟි වෙයි. සභනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ
නිසැඟිය යුතුයි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැඟිය යුතුයි...
ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සදහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා
විසින් ඉල්වා ගත් සභසතු පිරිකරින් මාවිසින් අනෙකක් මිලදී
ගත්වන ලදී. මෙය නිසැඟිවිය. මම මෙය සභනට නිසරමිසි ...
දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහුයැ ... ආර්යාවහට දෙමිසි.

අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා දෙන ලද
සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි.
අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී
ගත්වානම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො
අනෙකක් සදහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා
නම් නිසඟි පවිති වෙයි. නිසැපුදය පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය
යුතුයි.

නො අනෙකක් සදහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සදහා
දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො අනෙකක්
සදහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
නො අනෙකක් සදහා දෙනලද්දෙහි නො අනෙකක් සදහා දෙන
ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවානම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම්, ඇවැත් නැත.
ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවහට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදය යි.

අටයම්බිකවාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරස්ස පුගස්ස පරිචේතවාසිකා භික්ඛුනියො යාගුයා කිලුට්ඨාදි. අට ටො ටො පුගො භික්ඛුනීනං යාගු අත්ථාය ඡන්දකං සංභරීත්වා අඤ්ඤාතරස්ස ආපණ්ණිකස්ස සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුනියො උපසංඛාමිත්වා එතදවොච: "අමුක්ඛස්ස අයො ආපණ්ණිකස්ස සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිතො තතො තණ්හිලං ආභරාපෙත්වා යාගුං පවාපෙත්වා පරිභුඤ්ජා"ති. භික්ඛුනියො තෙන පරික්ඛාරෙන හෙසජ්ජං වෙතාපෙත්වා පරිභුඤ්ජංසු. අට ටො ටො පුගො ජාතිත්වා උජ්ඣායති වියති වීපාචෙති; "කථං හි නාම භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙන මහාජනිමෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්සන්ති"ති -පෙ- සට්ඨං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙන මහාජනිමෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්තිති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙන මහාජනිමෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙත්සන්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉම්බි. සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙන මහාජනිමෙන අඤ්ඤං වෙතාපෙයා නිසසගගියං පාවිත්තිය"න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙනාති: අඤ්ඤාස්සත්ථාය දින්නත.

මහාජනිමෙනාති: ගණස්ස න සබ්බස්ස න එකභික්ඛුනියා.

අඤ්ඤං වෙතාපෙයාති: යං අත්ථාය දින්නං, තං යපෙත්වා අඤ්ඤං වෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛටං. පටිලාගෙන නිසසගගියං හොති, නිසසජීවනබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ නිසසජීවනබ්බං -පෙ- ඉදං වෙ අයො අඤ්ඤාදජීමෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්දිසිමෙන මහාජනිමෙන අඤ්ඤං වෙතාපිතං නිසසගගියං. ඉමාහං සබ්බස්ස නිසසජාමිති -පෙ- දදෙයායාති -පෙ- දදෙයාපුන්ති -පෙ- අයායාය දමිති.

අඤ්ඤාදජීමෙ අඤ්ඤාදජීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිත්තියං. අඤ්ඤාදජීමෙ වෙමතිකා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිත්තියං. අඤ්ඤාදජීමෙ අනඤ්ඤාදජීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං වෙතාපෙති නිසසගගියං පාවිත්තියං. නිසසට්ඨං පටිලභිත්වා යථාදතෙ උපතෙනබ්බං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළුකැනින් මිරිකෙත්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණින්ගේ හුළුකැනින් පිණිස මෙරමා සද හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණින් වෙත එළඹා මෙය කී යැ: ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි හුළුකැනින් පිණිස පිරිකරක් තබන ලදී. එයින් සහල් ගෙන්වාගෙන හුළුකැනින් පිසවා වළඳනු මැනවැයි. මෙහෙණේ ඒ පිරිකරින් බෙහෙත් මිලදී ගත්වා වැළඳුහ. එකල්හි ඒ මුළුව දන ලමුකොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි, "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහු ද"යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වත් ද"යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස භෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් තොමෝ අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ" යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු...භික්ෂුනී...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

අක්කද්දඨකෙන පරික්ඛාරෙන අක්කද්දිසිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්

මහාපතිකෙන: ගණනට යැ සහනට නො වෙයි, එක්මෙහෙණකට නො වේ.

අක්කද්ද වෙතාපෙයා: යමක් සඳහා දෙනලද ද, එය තබා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි. සහනට භෝ ගණයාහට භෝ එක් මෙහෙණකට භෝ නිසැරිය යුතු යි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි....ආර්භා වෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී, මෙය නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසප්මි යි ... දෙන්නේ යැ...දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසැඟි පවිත්‍ර වෙයි. නිසැල් දය පිළිලාබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභංගයා

අනාඤ්ඤද්වේතක අඤ්ඤද්වේතකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛධර්මය.
 අනාඤ්ඤද්වේතක චෙට්ඨිකා ආපනති දුක්ඛධර්මය. අනාඤ්ඤද්වේතක අනාඤ්ඤ-
 ද්වේතකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමීතෙ අපලොකෙත්වා
 උපනෙති, ආපදසු, උම්මත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං.

3. 9

නවමසිකඛාපදං

1. සාවත්තීනිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස පුගස්ස
 පරිචෙතුවාසිකා භික්ෂුනියො යාගුයා කීලමනති. අට්ඨමා සො පුගො
 භික්ෂුනීනං යාගු අත්ථාය ඡන්දකං සංභරිත්වා අඤ්ඤතරස්ස ආපණ්ඩස්ස
 සරෙ පරික්ඛාරං නික්ඛිපිත්වා භික්ෂුනියො උපසංඝමිත්වා එතද්වොච:
 “අමුක්ඛස්ස අයො ආපණ්ඩස්ස සරෙ යාගු අත්ථාය පරික්ඛාරො නික්ඛිනො.
 තතො තංඤ්චුලං¹ ආභරාපෙත්වා යාගුං පචාපෙත්වා පරිභුඤ්ජා”ති.
 භික්ෂුනියො තෙන ච පරික්ඛාරෙන සයමි යාවිත්වා භෙසජ්ජං චෙතාපෙත්වා
 පරිභුඤ්ජංසු. සො පුගො ජානිත්වා උත්ඛායති වියති විපාචෙති: “කට්ඨං
 හි නාම භික්ෂුනියො අඤ්ඤද්වේතකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්ධිකෙන
 මහාජනිකෙන සඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වන්ති”ති. -පෙ- සච්චිං
 කිර භික්ඛෙව භික්ෂුනියො අඤ්ඤද්වේතකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්ධිකෙන
 මහාජනිකෙන සඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වන්ති”ති. සච්චං හගවා.
 වීගරහි බුද්ධං හගවා -පෙ- කට්ඨං හි නාම භික්ඛෙව භික්ෂුනියො
 අඤ්ඤද්වේතකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්ධිකෙන මහාජනිකෙන
 සඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වන්ති. තෙනං භික්ඛෙව අරුසන්තානා
 වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ච පන භික්ඛෙව භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං
 උද්දිසෙතු:

“යා පන භික්ෂුනී අඤ්ඤද්වේතකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්ධිකෙන
 මහාජනිකෙන සඤ්ඤාචිකෙන අඤ්ඤං චෙතාපෙයා නිසංගහිමං
 පාච්ඡන්ද්‍ය”නති.

2. යා පනාති; යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්සං
 අපෙඨ අධිත්තො භික්ෂුනීති.

1. තංඤ්චුලං - මරණ.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන උද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන උද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරිවූවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ එළවා නම්, ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අවටන සිකපදය.

3. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීනිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මුළුවක්හුගේ පිරිවෙන් වැසි මෙහෙණේ හුළකැනින් මිටිකෙන්. එකල්හි ඒ මුළුව මෙහෙණන්ගේ හුළකැන් පිණිස මෙරමා සඳ හා රිසි දනවා ගත් පිරිකරක් එක්තරා වෙළෙඳක්හුගේ ගෙහි තබා මෙහෙණන් වෙත එළැඹූ මෙය කී යැ. ආර්යාවෙනි, අසුවල් වෙළෙඳාගේ ගෙහි හුළකැන් පිණිස පිරිකරක් තබනලදී. එයින් සහල් ගෙන්වා හුළකැන් පිසවා වළඳනු මැනැවැ''යි, මෙහෙණේ ඒ පිරිකරිනුදු තුමු මැ ඉල්වා බෙහෙත් මිල දී ගන්වා වැළඳුහ. ඒ මුළුව දන ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වුනු ද යි...සැබැද මහණෙනි; මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගන්වන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිල දී ගැන්වුනු ද යි, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

“යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් ගණසතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගන්වා නම් නිසඟිපවිති වේ”යයි.

2. යා පන; යම්, යම්බදු...හිකුනී...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීචිහරෙයා

අඤ්ඤාදර්ශනෙ පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙතාති: අඤ්ඤාසායාය දිනෙතන,

මහාපතිකෙතාති: ගණකා න සංඛාරා න ඵකභිනඛුනියා.

සඤ්ඤාචිකෙතාති: සයං යාචිත්වා.

අඤ්ඤාං චේතාපෙයායාති: යං අත්ථාය දිනතං තං යථෙත්වා අඤ්ඤාං චේතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පච්චාගෙන නිසංසණයං හොති. නිසංසරි-තංඛං සංඛාරා වා ගණකා වා ඵකභිනඛුනියා වා, ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ නිසංසරිතංඛං -පෙ- ඉදං මෙ අයං අඤ්ඤාදර්ශනෙ පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤාද්ධිසිකෙතා මහාපතිකෙතා සඤ්ඤාචිකෙතා අඤ්ඤාං චේතාපිතං නිසංසණයං. ඉමං සංඛාරා නිසංසරාමි''ති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- දදෙයාති -පෙ- අයං දලම්භි.

අඤ්ඤාදර්ශනෙ අඤ්ඤාදර්ශකඤ්ඤා අඤ්ඤාං චේතාපෙති නිසංසණයං පාචිත්ථයං. අඤ්ඤාදර්ශනෙ චේතමනිකා අඤ්ඤාං චේතාපෙති නිසංසණයං පාචිත්ථයං. අඤ්ඤාදර්ශනෙ අනාඤ්ඤාදර්ශකඤ්ඤා අඤ්ඤාං චේතාපෙති නිසංසණයං පාචිත්ථයං, නිසංසරං පච්චිත්ථා යථාදතෙ උපනෙතංඛං.

අනාඤ්ඤාදර්ශනෙ අඤ්ඤාදර්ශකඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංඝරා. අනාඤ්ඤාදර්ශනෙ චේතමනිකා ආපත්ති දුක්ඛංඝරා. අනාඤ්ඤාදර්ශනෙ අනාඤ්ඤාදර්ශකඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: සෙසකං උපනෙති, සාමිකෙ අපලොකෙත්වා උපනෙති, ආපද්ධු, උමමත්ථකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නවමසිකංපදං.

අඤ්ඤාදර්ශන පරික්ඛාරෙන **අඤ්ඤාදර්ශන**: අනෙකක් සඳහා දුන්.

මහාපතියකෙන: ගණයාහට යැ, සහනට නො වෙයි, එක් මෙහෙණකට නො වේ.

සඤ්ඤාදර්ශන: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අඤ්ඤාදර්ශනපෙය්‍යා: යමක් සඳහා දෙන ලද ද, එය තමා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝති දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැකි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි. ... ආර්යාවෙනි, අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් ගණයකු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැකි විය, මම මෙය සහනට නිසපමි යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙනලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසැකි පවති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙනලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසැකි පවති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි නො අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසැකි පවති වේ. නිසැල් දෑ පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි ඵලවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නොදෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අනෙකක් සඳහා නො දෙනලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වූවක් ඵලවා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ ඵලවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසික්කාපදං

1. සාවච්ඡිතිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන ධුලුනඤ්ඤ භික්ඛුනි ඛුණ්ණසා භොති භාණ්ඩා වීසාරද පට්ඨා ධර්මං කරං¹ කාතුං. ඛුණ්ණ භික්ඛුසා ධුලුනඤ්ඤ භික්ඛුනිං පට්ඨරුපාසනාති. තෙන ඛො පන සමයෙන ධුලුනඤ්ඤ භික්ඛුනියා පට්ඨෙණං උද්දියති². මනුසසා ධුලුනඤ්ඤ භික්ඛුනිං එතදවොද්ධිං: "කිසිදං තෙ අයො පට්ඨෙණං උද්දියති"ති. නන්දාද්වයො දයකා නත්ති කාරකාති. අථ ඛො තෙ මනුසසා ධුලුනඤ්ඤ භික්ඛුනියා පට්ඨෙණස්ස ඡන්දකං සංහරිතො ධුලුනඤ්ඤ භික්ඛුනියා පට්ඨංගො අදංසු. ධුලුනඤ්ඤ භික්ඛුනි තෙන ච පට්ඨංගොරෙන සයම්පි යාචිතො හෙසස්සං වෙතාපෙතො පට්ඨංගො. මනුසසා ඡාතිතො උද්දියනාති වියනාති විපාවොගාති: "කරං හි නාම අයො ධුලුනඤ්ඤ අඤ්ඤාදජීවෙතන පට්ඨංගොරෙන අඤ්ඤාදද්ධිමෙතන පුග්ගලිමෙතන සඤ්ඤාචිමෙතන අඤ්ඤං වෙතාපෙසසති"ති. -ථෙ- සචං කිරං භික්ඛුවො ධුලුනඤ්ඤ භික්ඛුනි අඤ්ඤාදජීවෙතන පට්ඨංගොරෙන අඤ්ඤාදද්ධිමෙතන පුග්ගලිමෙතන සඤ්ඤාචිමෙතන අඤ්ඤං වෙතාපෙසති. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -ථෙ- කරං හි නාම භික්ඛුවො ධුලුනඤ්ඤ භික්ඛුනි අඤ්ඤාදජීවෙතන පට්ඨංගොරෙන අඤ්ඤාදද්ධිමෙතන පුග්ගලිමෙතන සඤ්ඤාචිමෙතන අඤ්ඤං වෙතාපෙසසති. තෙනං භික්ඛුවො අපසසනානං වා පසාදය -ථෙ- එවං පන භික්ඛුවො භික්ඛුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දියන්තු;

"යා පන භික්ඛුනි අඤ්ඤාදජීවෙතන පට්ඨංගොරෙන අඤ්ඤාදද්ධිමෙතන පුග්ගලිමෙතන සඤ්ඤාචිමෙතන අඤ්ඤං වෙතාපෙසසති නිසසග්ගියං පට්ඨති"නාති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -ථෙ- භික්ඛුනිති; -ථෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙක අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

අඤ්ඤාදජීවෙතන පට්ඨංගොරෙන අඤ්ඤාදද්ධිමෙතනාති: අඤ්ඤාස්සස්ස ඉතිහාසා,

පුග්ගලිමෙතනාති: එකාය භික්ඛුනියා න සංඝස්ස න ගණස්ස,

සඤ්ඤාචිමෙතනාති: සයං යාචිතො,

අඤ්ඤං වෙතාපෙසසනාති: යං අත්තාය දිත්තං තං යපෙතො අඤ්ඤං වෙතාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පට්ඨාගෙන නිසසග්ගියං භොති. නිසසග්ගියං සංඝස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ඛුනියා වා. එවං පන භික්ඛුවො නිසසග්ගියං -ථෙ- "ඉදං මෙ අයො අඤ්ඤාදජීවෙතන පට්ඨංගොරෙන අඤ්ඤාදද්ධිමෙතන පුග්ගලිමෙතන සඤ්ඤාචිමෙතන අඤ්ඤං වෙතාපිතං නිසසග්ගියං ඉමං සංඝස්ස නිසසග්ගියං"ති -ථෙ- අයොයා දමිති.

1. ධර්මකරං-සිද්ධි

2. උද්දියති-ඉත්ති.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තින්ද්‍රිත සි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුරිලා තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ්ඩා ඇත්තී විහාරද්වයා දහම් කරා කියන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය ඇසිරි කෙරෙති. එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන බිඳ වැටෙයි, මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට "ආර්යාවෙනි, ඔබගේ මේ පිරිවෙන කුමක් හෙයින් බිඳවැටේ" ද යි මෙය කීහු. ඇවැත්නි, දයකයෝ නැතියහ. කාරකයෝ නැතියහයි. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ පිරිවෙන පිණිස (මෙරමා) සඳ හා රිසිදන්වා පිරිකරක් ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුන්හු. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී තොමෝ ඒ පිරිකරිනුදු තොමෝ මැ යැද බෙහෙත් මිල දී ගත්වා වැළඳු යැ. මිනිස්සු දනා ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්යා ධුල්ලනන්ද අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වා ගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූ ද" යි ... සැබැද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගැන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසාදුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල්සතු පිරිකරින් අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසති පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

අක්කද්දඨිකෙන පරිකාමරෙන අක්කද්දඨිකෙන: අනෙකක් සඳහා දුන්.

පුග්ගලිකෙන: එක් මෙහෙණකහට යැ, සහනට නො වෙයි, ගණයාහට නො වේ.

සක්කද්දඨිකෙන: තමා විසින් ඉල්වා ගත්.

අක්කද්දඨිකෙන: යම්බදු සඳහා දෙන ලද ද, එය තමා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැහි වෙයි. සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතු යි, මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි ... ආර්යාවෙනි. අනෙකක් සඳහා දුන් අනෙකක් උදෙසා දුන් තමා විසින් ඉල්වාගත් පුභුල් සතු පිරිකරින් මා විසින් අනෙකක් මිලදී ගත්වන ලදී. මෙය නිසැහි විය. මම මෙය සහනට දෙමි යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අඤ්ඤාදජීතෙ අඤ්ඤාදජීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසංසනියං පාචිතනියං. අඤ්ඤාදජීතෙ චෙමතිකා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසංසනියං පාචිතනියං. අඤ්ඤාදජීතෙ අනඤ්ඤාදජීකසඤ්ඤා අඤ්ඤං චෙතාපෙති නිසංසනියං පාචිතනියං. නිසංසං ජට්ටභිතා යථාදනෙ උපනෙතංඛං.

අනඤ්ඤාදජීතෙ අඤ්ඤාදජීකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛං සං. අනඤ්ඤාදජීතෙ චෙමතිකා ආපනති දුක්ඛං සං. අනඤ්ඤාදජීතෙ අනඤ්ඤාදජීකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: සෙසකං උපනෙති, සාමීතෙ අපලොකෙතා උපනෙති, ආපදස්ස, උච්චතනිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසමසිකඛාපදං.

3. 11

එකාදසමසිකඛාපදං

1. සාවතීනීදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී ඛණ්ඩුසුතා භොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කරං කාතුං. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො සීතකාලෙ මහග්ගං කම්බලං පාරුපිතා යෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී තෙත්තපසංඝාමී. උපසංඝාමීතා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී. අභිවාදෙතා එකමනං නිසීදි. එකමනං නිසික්ඛං ඛො රාජානං පසෙනදිං කොසලං ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී ධම්මයා කරාය සඤ්ඤාසංසි සමාදපෙසි සමුත්තපෙසි සම්පහංසෙසි. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනියා ධම්මයා කරාය සඤ්ඤාසංසිතො සමාදපිතො සමුත්තපිතො සම්පහංසිතො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී. එතදචොච: “විදෙයාසි අයො යෙන අසො”ති. සචෙ මෙ ත්වං මහාරාජ දතුකාමොසි ඉමං කම්බලං දෙහීති. අථ ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනියා කම්බලං දතා උට්ඨායාසනා ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී. අභිවාදෙතා පදකම්මං කතා පසංඝාමී.

අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි. අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, අනෙකක් සඳහා දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා අනෙකක් මිලදී ගත්වා නම් නිසඟි පවිති වෙයි, නිසැල් දෑ පිළිලැබ දෙන ලද පරිදි එළවිය යුතු යි.

අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා දෙන ලද සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද්දෙහි අනෙකක් සඳහා නො දෙන ලද සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඉතිරි වුවක් එළවා නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ එළවා නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

3. 11

එකොළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනන්ද හිඤ්ඤා බොහෝ ඇසුපිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහු බණ්ඩු ඇත්තී විශාරද වූවා දහුම් කරා කියන්නට අග්‍රවූවා වෙයි, එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජතෙමේ ශීතකාලයෙහි මහඟු පලසක් පොරවා පුලලනන්ද හිඤ්ඤා වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹ පුලලනන්ද හිඤ්ඤා සකසා වැද එකත්පසෙකැ හුන්නේ යැ. එකත් පසෙකැ හුන්නාවූ මැ ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජතට පුලලනන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ දහුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජ තෙමේ පුලලනන්ද හිඤ්ඤා විසින් දහුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ පුලලනන්ද හිඤ්ඤායට "ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයක් වේ නම් කියන්නැ"යි මෙය කියැ. ඉදින් මහරජ, දෙකුකැමැත්තෙහි නම් මේ පලස මට දෙන්නැ යි කීවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජතෙමේ පුලලනන්ද හිඤ්ඤායට පලස දී හුනස්නෙන් නැගිට පුලලනන්ද හිඤ්ඤා සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීව්ගභේශා

2. මනුෂ්‍යා උජ්ඣායනථී වියතථී ව්‍යාචෙතති; “මහිව්‍යා ඉමා භික්ෂුනියො අසන්තුට්ඨා, කථං හි නාම රාජානං කම්මලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යසතී”ති. අයෙසාසුං භො භික්ෂුනියො තෙසං මනුෂ්‍යානං උජ්ඣායතනානං වියතනානං ව්‍යාචෙතනානං. යා තා භික්ෂුනියො අපච්ච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනථී වියනථී ව්‍යාචෙතති: “කථං හි නාම අයා පුරුලනඤ්ඤා රාජානං කම්මලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යසතී”ති -පෙ- සචං කිර භික්ෂුවෙ පුරුලනඤ්ඤා භික්ෂුනී රාජානං කම්මලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යසතීති. සචං භගවා, විගරහී බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ පුරුලනඤ්ඤා භික්ෂුනී රාජානං කම්මලං වීඤ්ඤාපෙය්‍යසතී. තෙනං භික්ෂුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිද්ධිමපදං උද්දිසන්තු;

“ගරුපාපුරුණං” පන භික්ෂුනියා චේතාපෙතනියා චතුක්කංසපරමං චේතාපෙතධ්මං, තතො චෙ උත්තරීං* චේතාපෙයා නිසසග්ගියං පාචිත්තිය”නති.

3. ගරුපාපුරුණං නාම: යං කිඤ්චි සිත්තකාලෙ පාපුරුණං;

චේතාපෙතනියාති: වීඤ්ඤාපෙතනියා.

චතුක්කංසපරමං චේතාපෙතධ්මනති: සොළසකභාසණ්ඨානකං චේතාපෙතධ්මං.

තතො චෙ උත්තරීං චේතාපෙයාති: තතුත්තරීං වීඤ්ඤාපෙතනී පයොගෙ සුක්කටං, පටිලාභෙන නික්ඛණ්ණියං භොති, නිසසජ්ඣධ්මං සම්භසා වා ගණ්ඨා වා ඵකභික්ෂුනියා වා, ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ නිසසජ්ඣධ්මං -පෙ- “ඉදං මෙ අයො ගරුපාපුරුණං අතිරේකචතුක්කංසපරමං චේතාපිතං නික්ඛණ්ණියං ඉමාහං සම්භසා නික්ඛජාමි” -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යසතී -පෙ- අයාය දමිමි.

අතිරේකචතුක්කංසෙ අතිරේකසඤ්ඤා චේතාපෙතනී නික්ඛණ්ණියං පාචිත්තියං. අතිරේකචතුක්කංසෙ චෙම්තිකා චේතාපෙතනී නික්ඛණ්ණියං පාචිත්තියං. අතිරේකචතුක්කංසෙ උනාකසඤ්ඤා චේතාපෙතනී නික්ඛණ්ණියං පාචිත්තියං.

උනාකචතුක්කංසෙ අතිරේකසඤ්ඤා ආපත්ති සුක්කටස්ස. උනාකචතුක්කංසෙ චෙම්තිකා ආපත්ති සුක්කටස්ස. උනාකචතුක්කංසෙ උනාකසඤ්ඤා* අනාපත්ති.

1. ගරුපාපුරුණං - මරණං.

2. උත්තරී - මරණං.

3. උනාකචතුක්කංසෙඤ්ඤා - මිත්‍රී ||

2. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; "මේ භික්ෂුණිහු මහත් ගිජුකම් ඇතියාහු යැ, ලද්දකින් නොසතුටුවන්නාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් පලසක් විනවුහුද"යි, භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්ද) ඇසුහු මැ යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්; "කෙසේ නම් ආර්යා ධුලලනන්ද රජුගෙන් පලසක් විනවු ද"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, ධුලලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවු ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුලලනන්ද භික්ෂුණි රජහුගෙන් පලසක් විනවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

ගරු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් සොළොස්කහ-වණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතුයි, ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ යැයි.

3. ගරුපාසුරණ නම්: ශීතකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්;

වේතාපෙන්තියා: විනවන්නිය විසින්;

වතුක්කංසපරමං වේතාපෙනඛං: සොළොස් කහවණුවක් අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තමො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයාහට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැරිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැරිය යුතු යි ... "ආර්යාවෙනි, අධිරා සොළොස් කහවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ගරු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදුවැ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසරම්"යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහුහු ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා සොළොස් කහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි, අධිරා සොළොස් කහවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි, අධිරා සොළොස් කහවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි.

උනු සොළොස් කහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කහවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුසොළොස් කහවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාරික්ෂකයා පිළි ගිණිබුන් වීභවයෝ

අනාපතී: වතුකතං සපරමං වේතාපෙනි. උනාකවතුකතං ස පරමං වේතාපෙනි, ඤාතකානං, පවාටිතානං, අඤ්ඤාසක්ඛාය, අත්තනො ධනෙන, මහග්ගං වේතාපෙනුකාමස්ස අපගග්ගං වේතාපෙනි, උමමතතිකාය -පෙ- අදිකමමකායාති.

එකාදසමයිකඛාපදං.

3. 12

ද්වාදසමයිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ හගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාපමිණිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤාං ගිණිබුන් බහුසත්තා හොති භාණ්ඩා විසාරද පට්ඨා ධමමං කරං කාතුං. අරං ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො උණ්ණකාලෙ මහග්ගං ඛොමං පාරුපිතො යෙන ථුල්ලනඤ්ඤාං ගිණිබුන් තෙත්තපසඛිකමි. උපසඛිකමිතො ථුල්ලනඤ්ඤාං ගිණිබුන් අභිවාදෙතො එකමන්තං නිසිදි. එකමන්තං නිසින්නං ඛො රාජානං පසෙනදි කොසලං ථුල්ලනඤ්ඤාං ගිණිබුන් ධමමයා කරාය සඤ්ඤාසසි, සමාදපෙසි. සමුනෙතපෙසි, සමපහංසෙසි. අරං ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤාය ගිණිබුන්ගා ධමමයා කරාය සඤ්ඤාසිතො සමාදපිතො සමුනෙතපිතො සමපහංසිතො ථුල්ලනඤ්ඤාං ගිණිබුන් එතදවොච: “වදෙය්‍යාසි අයෙය යෙන අත්තො”ති. සචෙ මෙ තං චොරාජ දතුකාමොසි, ඉමං ඛොමං දෙහිති. අරං ඛො රාජා පසෙනදි කොසලො ථුල්ලනඤ්ඤාය ගිණිබුන්ගා ඛොමං දතො උට්ඨායාසනා ථුල්ලනඤ්ඤාං ගිණිබුන් අභිවාදෙතො පදකඤ්ඤාං කතො පකකාමි.

2. මනුස්සා උරුකායගාති වියගාති විපාවෙතති: “මහිව්‍යා ඉමා ගිණිබුන්ගො අසඤ්ඤාට්ඨා කරං හි නාම රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසසතීති”. අසෙසාසු ඛො ගිණිබුන්ගො තෙසං මනුස්සානං උරුකායනානා වියනානා විපාවෙතනානං. යා තා ගිණිබුන්ගො අභිව්‍යා -පෙ- තා උරුකායගාති වියගාති විපාවෙතති: “කරං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤා රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසසතී”ති -පෙ- සචං කිර ගිණිබුන් ථුල්ලනඤ්ඤා ගිණිබුන් රාජානං ඛොමං විඤ්ඤාපෙසිති. සචං හගවා.

සොළොස් කහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනුසොළොස් කහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන් ගෙන්, පැවැරුවන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, මහඇතියක් විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් විනවා නම් ඇවැත් නැත. උමානිකාවට ... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

3. 12

දොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙයෙහි, එසමයෙහි වනාහි ථූලානන්ද හිඤ්ඤා තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වුවා දහැමි කපා කියන්නට අග්‍රවුවා වෙයි. එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජ තෙමේ උෂ්ණකාලයෙහි මහඇති කොමු පිළියක් පෙරෙවගෙන ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා වෙත එළැඹියේ යැ. එළැඹූ ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා සකසා වැද එකත් පසෙකැ හුන්නා වූ ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජහට ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා තොමෝ දහැමි කපායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ යැ. මොනවට කරුණු ගැන්වූ යැ. මොනවට තෙද ගැන්වූ යැ, මොනවට සතුටු කරවූ යැ, එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජ ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා විසින් දහැමි කපායෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දේ මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දේ මොනවට තෙදගන්වන ලද්දේ මොනවට සතුටු කරවන ලද්දේ ථූපලනන්ද හිඤ්ඤාට “ආර්යාවෙනි, යමෙකින් ප්‍රයෝජනයක් වේ නම් කියන්නැ”යි මෙය කීයැ. ඉදින් මහරජ දෙනු කැමැත්තෙහි නම් මේ කොමු පිළිය මට දෙන්නැ යි කීවූ යැ. එකල්හි ප්‍රසෙනථිත් කොඹල රජ ථූපලනන්ද හිඤ්ඤාට කොමු පිළිය දී හුනස්නෙන් නැගිට ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියේ යි.

2. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මේ හිඤ්ඤාහු මහත් ගීජුකම් ඇතියාහු ය, ලද දෙයින් නො සතුටු වුවාහු යැ, කෙසේ නම් රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවුහු” ද යි, හිඤ්ඤාහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ගබ්දය) ඇසුහු මැ යි, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...මහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථූපලනන්ද රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූ” ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථූපලනන්ද හිඤ්ඤා රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවූ ද යි, සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස,

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙකා

විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ චූලලනාඤ භික්ෂුනී රාජානං බොමං වීඤ්ඤපෙසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අඤ්ඤානානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු;

“ලහුපාපුරණං¹ පන භික්ෂුනියා වේතාපෙනියා අඛිඨතෙය්‍යාකංස-පරමං වේතාපෙනබ්බං. තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙය්‍ය නිස්සග්ගියං පාචිත්තිය”න්ති.

3. ලහුපාපුරණං නාම: යං කිඤ්චී උණහකාලෙ පාපුරණං.

වේතාපෙනියානි: වීඤ්ඤපෙසනියා.

අඛිඨතෙය්‍යාකංසපරමං වේතාපෙනබ්බන්ති: දසකභාපණ්ණනකං වේතාපෙනබ්බං.

තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙය්‍යානි: තතුත්තරිං වීඤ්ඤපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන නිස්සංකියං හොති. නිස්සංජ්ඣිතබ්බං සබ්බස්ස වා ගණස්ස වා එකභික්ෂුනියා වා. එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, නිස්සංජ්ඣිතබ්බං -පෙ- “ඉදං මෙ අයෙහ ලහුපාපුරණං අතිරේක අඛිඨතෙය්‍යාකංසපරමං වේතාපිතං නිස්සංගියං. ඉමංසං සබ්බස්ස නිස්සජාමී”ති -පෙ- දදෙය්‍යාති -පෙ- දදෙය්‍යුත්ති -පෙ- අය්‍යාය දමමිති.

අතිරේකඅඛිඨතෙය්‍යාකංසෙ අතිරේකසඤ්ඤා වේතාපෙති නිස්සංකියං පාචිත්තියං. අතිරේකඅඛිඨතෙය්‍යාකංසෙ වෙමතිකා වේතාපෙති නිස්සංකියං පාචිත්තියං. අතිරේකඅඛිඨතෙය්‍යාකංසෙ උනාකසඤ්ඤා වේතාපෙති නිස්සංගියං පාචිත්තියං.

උනාකඅඛිඨතෙය්‍යාකංසෙ අතිරේකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. උනාකඅඛිඨතෙය්‍යාකංසෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. උනාක-අඛිඨතෙය්‍යාකංසෙ උනාකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: අඛිඨතෙය්‍යාකංසපරමං වේතාපෙති, උනාකඅඛිඨ-තෙය්‍යාකංසපරමං වේතාපෙති, ඤාතකානං, පචාරිතානං, අඤ්ඤාසංඝාය, අත්තනො ධනෙන, මහග්ගං වේතාපෙතුකාමස්ස අපහංගං වේතාපෙති, උමුච්ඤ්ඤාය -පෙ- ආදිකලමිකායානි.

ආදසමසික්ඛාපදං.

1. ලහුපාපුරණං - මෙය;

භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූලතන්ද්‍ර භික්ෂුණී රජහුගෙන් කොමු පිළියක් විනවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"ලුහු පොරෝනයක් විනවන මෙහෙණක විසින් දසකහවණුවක් පරම කොට ඇතියක් විනවිය යුතු යි. ඉදින් ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වේ" යයි.

3. ලුහුපාපුරණ නම්: උෂ්ණකාලයෙහි යම් කිසි පොරෝනයක්.

වේතාපෙත්තිකා: විනවන්නිය විසින්.

අභිසංකෙයාකංසපරමං වේතාපෙත්තිකා: දසකහවණු අගය ඇතියක් විනවිය යුතු යි.

තතො වෙ උත්තරිං වේතාපෙයා: ඉන් මත්තෙහි විනවා නම් පියෝගි දුකුළා වෙයි. ප්‍රතිලාභයෙන් නිසැඟි වෙයි, සහනට හෝ ගණයානට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ නිසැඟිය යුතු යි. මෙසේ ද මහණෙනි, නිසැඟිය යුතු යි ... "ආර්යාවෙනි, අධිරා දස කහවණුවක් පරම කොට ඇති මේ ලුහු පොරෝනය මා විසින් විනවන ලදු වූ නිසැඟි විය. මම මෙය සහනට නිසඟිමි" යි ... දෙන්නේ යැ ... දෙන්නාහු යැ ... ආර්යාවට දෙමි යි.

අධිරා දසකහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි. අධිරා දසකහවණුයෙහි විමති ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි. අධිරා දසකහවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා විනවා නම් නිසඟි පවිත්‍ර වෙයි.

උනු දසකහවණුයෙහි අධිරාසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකහවණුයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දසකහවණුයෙහි උනුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

දසකහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, උනු දසකහවණු පරම කොට ඇතියක් විනවා නම්, නැයන්ගෙන්, පැවරූ වන්ගෙන්, අනෙකක්හු සඳහා නම්; තමාගේ ධනයෙන්, මහඟුණක විනවනු කැමැතියහුගෙන් මද අගය ඇතියක් විනවා නම්; ඇවැත්, නැත. උමච්ඡාකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වන සිකපද යි.

මෙසං උද්දානං :

පක්ඛං අකාලකාලඝ්ඛි - පරිවර්තන ව චික්ඛාපෙ
වෙනාපෙඤා අඝ්ඤාදඤී - සබ්බිකඝ්ඛි මහාපනී
සඤ්ඤාචිකා පුග්ගලිකා - වතුක්ඛංසඛර්තෙයාකාති.

උද්දානං චො අයායො තිංසනිසංගහියා පාචිකතියා ධම්මො.
තත්ථයායො පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ
පරිසුද්ධා. තතියමෙ පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙත්ථයායො
තත්ථා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

තිස්සගහියා නිවසිතා¹

1. භික්ඛුනිව්භවො තිස්සගහිතංගො නිවසිතං, මජ්ඣං;

ඔවුන්ගේ උද්දනය :

පත්ත යැ අකාල කාල යැ පරිවත්ත යැ විශුද්ධතා යැ වේතාපන
යැ අඤ්ඤාදර්ශන යැ සංකල්පන යැ මහාජනික යැ සංකල්පන යැ
පුණ්ණික යැ වතුකකංස (පරම) යැ අභිභවනියා (කංසපරම) යැ යි.

ආර්යාවෙනි, තිස් නිසඟි පවිත්‍ර ධර්ම උදෙසන ලදහු මැ යි,
එහිලා ආර්යාවන් පිළිවිසිමි. කිම පිරිසුදුවනු ද? දෙවනවට දු පිළිවිසිමි.
කිම පිරිසුදුවනු ද? තෙවනවට දු පිළිවිසිමි, කිම පිරිසුදුවනු ද?
ආර්යාවෝ මෙහි ලා පිරිසුදුහ, එහෙයින් නිහඬයහ, මෙසේ මෙය
දරමි යි.

නිසැඟිනු නිමියහ.

පාච්ඡන්ද්‍රිය බණ්ඩං

1 ලසුනවග්ගො

4. 1. 1

පදමසිකාපදං

ඉමෙ ඛො පනසායො ජසට්ඨිසතා පාච්ඡන්ද්‍රියා ධම්මො උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාඨිඤ්ඤාසා ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙන උපාසකෙන භික්ඛුනිසංඝො ලසුනෙන පචාරිතො හොති. යාසං අයානං ලසුනෙන අඤ්ඤා අභං ලසුනෙනාති. ඛෙක්ඛපාලො ව ආණ්ණො හොති. සචෙ භි භික්ඛුනියො ආගච්ඡන්ති. එකෙකාය¹ භික්ඛුනියා දෙව තයො හඤ්ඤා දෙවීති. තෙන ඛො පන සමයෙන සාවඤ්ඤාං උද්දෙවො හොති. යථාහතං ලසුනං පරික්ඛයං අගමාසි. භික්ඛුනියො තං උපාසකං උපසංඝාමීන්ද්‍රියා එතදවොද්ධුං. “ලසුනෙන ආවුසො අඤ්ඤා”ති. නක්ඛයො² යථාහතං ලසුනං පරික්ඛණං ඛෙක්ඛං ගච්ඡන්ති. ථුලලනාදු භික්ඛුනී ඛෙක්ඛං ගණ්ඨා න මක්ඛං ජානීන්ද්‍රියා බහුං ලසුනං හරාපෙසී³. ඛෙක්ඛපාලො උජ්ඣායති ඛියති විපාවෙති: “කථං භි නාම භික්ඛුනියො න මක්ඛං ජානීන්ද්‍රියා බහුං ලසුනං හරාපෙසකති”ති.

2. අද්දෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තස්ස ඛෙක්ඛපාලස්ස උජ්ඣායනස්ස ඛියනස්ස විපාවෙනස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨිජා-පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං භි නාම අයානං ථුලලනාදු න මක්ඛං ජානීන්ද්‍රියා බහුං ලසුනං හරාපෙසකති”ති -පෙ- සච්චං කීර්තිකාවෙ ථුලලනාදු භික්ඛුනී න මක්ඛං ජානීන්ද්‍රියා බහුං ලසුනං හරාපෙසීති. සච්චං හගවා. විගර්භි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛාවෙ ථුලලනාදු භික්ඛුනී න මක්ඛං ජානීන්ද්‍රියා බහුං ලසුනං හරාපෙසකති. තෙන භික්ඛාවෙ අපසාදනානං වා පසාදය -පෙ- ධම්මං කථං කන්දා ආමනෙතසි.

3. භුතපුබ්බං භික්ඛාවෙ ථුලලනාදු භික්ඛුනී අඤ්ඤාතරස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස පජාපති අහොසි. තිස්සො ව ධිතරො නාදු නාදුච්ඡි සුදුරිනාදු. අථ ඛො භික්ඛාවෙ සො බ්‍රාහ්මණො කාලං කන්දා අඤ්ඤාතරං හංසයොතිං උපපජ්ඣී. තස්ස සංඝසොචණ්ණමයා පක්ඛා අහෙසුං. සො තාසං එකෙකං පක්ඛං දෙති. අථ ඛො භික්ඛාවෙ ථුලලනාදු

1. එකමෙකාය-මර්ගං,

2. න එතදයො-සිද්ධි ii

3. ආහරාපෙසි-සිද්ධි i සිද්ධි ii

පාච්ඤානිය කාණ්ඩය

ලසුනවග්ගය

4. 1. 1

පළමු සිකපදය

ආයතීංවෙනි, මෙ එක්ඛිය සසැටක් පච්ඤා ධර්මයෝ උදෙසිමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්තු ජෙනවන නම් අනේ-පිටු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි එක්තරා උච්ඡවතු වීසින් හික්ෂුණි සඬ්ඤා තෙමේ ලුහුනෙන් පවරන ලද්දේ වෙයි. යම් ආයතී කෙනකුන්ට ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන වේ නම් මම ලුහුනෙන් (පවරම්) යි. ඉදින් මෙහෙණෝ පැමිණෙත් නම් එක් එක් මෙහෙණකට දෙතුන් ලුහුනු පොකුරක් දෙවයි කෙත්පල් තෙමින් අණවන ලද්දේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි සැවැතෙහි උත්සවයක් වෙයි. ගෙනවුත් තුබු ලුහුනු නිමාවට හියේ යැ. මෙහෙණෝ ඒ උච්ඡ වෙත එළැඹූ ඇවැත්, ලුහුනෙන් ප්‍රයෝජන වේ යයි, තෙල කරුණ කිහිප. නැත ආයතීවෙනි, ගෙනවුත් තුබු ලුහුනු අවසන් විය. කෙතට යනු මැනවැ යි. ථුලලනන්ද හික්ෂුණි කෙතට ගොස් පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු යැ. කෙත්පල් තෙමේ ලමු කොට සිතයි, කුතුහ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පමණ නොදන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගත්තු ද” යි.

2. හික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන කුතුහ පවසන දෙස් පතුරුවන. ඒ කෙත්පල්හුගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුතුහ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයතී ථුලලනන්ද පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථුලලනන්ද හික්ෂුණි පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුලලනන්ද හික්ෂුණි පමණ නො දන බොහෝ ලුහුනු ගෙන්වා ගතු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි . . . දහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමතුහ.

3. මහණෙනි, පෙරැවූවක් කියමි. ථුලලනන්ද හික්ෂුණි එක්තරා බමුණක්හුගේ අඹු වූ යැ. නන්ද යැ නන්දවතී යැ සුන්දරිනන්ද යැයි දියණියෝ තිදෙනෙක් ද වූහ. එකල්හි මහණෙනි, ඒ බමුණු තෙමේ කල්‍රිය කොට එක්තරා භංසයොනියෙකු උපන්නේ යැ. ඔහුගේ පියාපත් සියල්ල රන්වුවා විය. හෙතෙමේ ඔවුනට එක් එක් පියා-පතක් දෙයි. එකල්හි මහණෙනි, ථුලලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ

පාරික්ෂකයාගේ භීෂිකම්පිතවේදය

භීෂිකම්පිතයෙහි අයං භංගො අනිකං ඵලකං පනං දෙවිනි තං භංගොරාජං¹ ගතොති නිසංගං අකාසි. තස්ස සුත ජායමානා පනා සෙතා සමුදායංසු. තද්වි භීෂිකම්පිතෙ පුලකෙකු භීෂිකම්පිතෙ අතිලො-
භෙන සුවණ්ණං පරිහිතා, ඉදති ලසුනා පරිහාසියකිති.

‘යං ලභං තෙන කුට්ඨකං - අතිලොභො හි පාපකො
භංගොරාජං ගතොති - සුවණ්ණං පරිහාසො’ති.

අප්‍ර මො හගවා පුලකෙකු භීෂිකම්පිතෙ අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුගරතාය -පෙ- ඵලකෙකු පන භීෂිකම්පිතෙ භීෂිකම්පිතො ඉමං සිසිකාපදං ලද්දියෙකු:

“යා පන භීෂිකම්පිතෙ ලසුනං බාදෙයා පාරික්ෂකිය”නි.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භීෂිකම්පිතී: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපොතා භීෂිකම්පිතී.

ලසුනං නාම: මාගධකං² වුද්ධි. බාදියොමිති පතිගණනාති ආපත්ති දුක්ඛස්ස. අපෙකානාම අපෙකානාම ආපත්ති පාරික්ෂකියස්ස.

ලසුනෙ ලසුනසංඝෙකු බාදති ආපත්ති පාරික්ෂකියස්ස ලසුනෙ වෙමතිකා බාදති ආපත්ති පාරික්ෂකියස්ස. ලසුනෙ අලසුනසංඝෙකු බාදති ආපත්ති පාරික්ෂකියස්ස.

අලසුනෙ ලසුනසංඝෙකු ආපත්ති³ දුක්ඛස්ස. අලසුනෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛස්ස අලසුනෙ අලසුන සංඝෙකු අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පලංකුතෙ භංගොතෙ හරිතෙ වාටලසුනෙ⁴ සුපසම්පාදකෙ මංසපසම්පාදකෙ තෙලසම්පාදකෙ සාලවෙ ලහරිහරිතෙ ලමංකියකාය -පෙ- ආදිකම්පිතායාති.

පසම්පාදකාපදං⁵.

4. 1. 2

දුක්ඛසිකම්පිතපදං

1. සාවජි නිදනං- තෙන මො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භීෂිකම්පිතො සමාධෙමෙ ලොමං සංහරාපෙතො අවිච්ඡිකියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා ඵකතිපෙ නගායකති. වෙසියා ලංකායකති වියකති විපාවෙනති: “කපං හි නාම භීෂිකම්පිතො සමාධෙමෙ ලොමං සංහරාපෙතොති සෙයොරාසි. ගිහී කාමගොගිනියොති”.

1. සංහරාපනං-සිලි i සිලි ii සි iii

2. මාගධං, සි i සිලි ii

3. අලසුනෙ ලසුනසංඝෙකු බාදති ආපත්ති - මෙය, MO:

4. වාටලසුනෙ, මෙය

5. ලසුනෙ සිකම්පිතං පදං, මෙය, සිලි i,

මේ භංස තෙමේ අපට එක් එක් පියාපතක් දේ යයි ඒ භංසරාජයා අල්වාගෙන පියාපත් නැතියක්හු කළා යැ. ඔහුගේ යළි හටගන්නා පියාපත්හු සුදු වැ හටගත්හ. එද ද මහණෙනි, ධුර්වනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ අතීලොභයෙන් රනින් පිරිහිණ. දන් ලුහුනෙන් පිරිහේ යයි.

“යමක් ලද නම් එයින් තුටුවිය යුතු යි. අතීලොභය වනාහි ලාමක යැ. හස්තරහු අල්වාගෙන රනින් පිරිහිණැ” යි.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ධුලලනන්ද හික්ෂුණියට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ලුහුනු කානම් පවිති වෙ” යයි.

4. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

ලුහුන නම්: මහඳරට උපතැ යි කියනු ලැබෙයි. කන්නෙමැයි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ලුහුනෙහි වීමහි ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා කා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො ලුහුනෙහි ලුහුනු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි වීමහි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, නො ලුහුනෙහි නො ලුහුනු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හෙළ ලුහුනෙහි, යැ ලුහුනෙහි, පලාවන් ලුහුනෙහි, මීදුර නැති ලුහුනෙහි, සුපයම්පාකයෙහි, මංසසම්පාකයෙහි, තෙල සම්පාකයෙහි. හිවුර සාලපියෙහි, අවුරපත්ති, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 1. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා අවිරවනී නදියෙහි වෙසඟනත් සමග නග්න වැ එක් තොටෙහි ය්‍යානාය කෙරෙත්. වෙසඟනෝ ලමු කොට සිතනි, තුඟුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහි කාමහොඟිනින් මෙන් පිළිසන පියෙසෙහි ලොම් හැර- දුහු” ද යි.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙසා

2. අපෙක්ෂාසුං ඛො භික්ෂුනියො තාසං වෙසියානං උජ්ඣායනනීනං බියනනීනං විපාවෙනනීනං. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා-පෙ- තා උජ්ඣායනනී බියනනී විපාවෙනනී: “කථං හි නාම ඡබ්බෙසියා භික්ෂුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙක්ෂෙතී”ති.-පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ඡබ්බෙසියා භික්ෂුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙක්ෂෙතී, සච්චං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බෙසියා භික්ෂුනියො සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙක්ෂෙතී, නෙතං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ඨ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

“යා පන භික්ෂුනී සම්මාධෙ ලොමං සංහරාපෙයා පාච්ඡන්ද්‍ය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

සම්බාධො නාම: උභො උපකල්පකා මුක්තකරණං.

සංහරාපෙයානි: ඵකමු පි ලොමං සංහරාපෙති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යසස. බහුකෙපි ලොමෙ සංහරාපෙති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යසස.

අනාපත්ති: ආබාධපව්වයා උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 1. 3

තතියසික්ඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන දෙව භික්ෂුනියො අනභිරතියා පිළිනා ඔවරකං පච්චිකා තලසාතකං කරොනති. භික්ෂුනියො තෙන සද්දෙන උපධාවිකා තා භික්ෂුනියො ඵතදවොවු: “කිසස තුමෙහ අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සමපදස්සාමාති. න මයං අයො පුරිසෙහි සද්ධිං සමපදස්සාමාති. භික්ෂුනීනං ඵතමත්ථං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා-පෙ- තා උජ්ඣායනනී බියනනී විපාවෙනනී: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො තලසාතකං කරිස්සෙතී”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො තලසාතකං කරොනති. සච්චං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො තලසාතකං කරිස්සෙතී, නෙතං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවණ්ඨ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“තලසාතකෙ පාච්ඡන්ද්‍ය”න්ති

1. පුරිසෙහි - මහං.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ වෙසඟනන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුනු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හැරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිළිසන් පියෙසෙහි ලොම් හරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝතොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සඬොඩ නම් : දෙ කිසිල්ල යැ මුත්‍රකරණ යි.

සංහරාපෙය්‍ය : එක්ලොමකුදු හරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ වූ ද ලොම් හරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 1. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි දෙ මෙහෙණ කෙනෙක් අනභිරතයෙන් පිඩින වුවාහු ගබට පිවිස තලසාතකය කෙරෙහි. භික්ෂුණිහු ඒ ශබ්දයෙන් දිවැ අවුත් ඒ මෙහෙණන්ට “ආයඝාවෙනි, තෙපි කුමකට පුරුෂයන් සමඟ දුෂ්‍යවනුද”යි කීහු. ආයඝාවෙනි, අපි පුරුෂයන් සමඟ නො ම දුෂ්‍යවමහ යි. මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සුහ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතනී, නුගුණ පවසනී, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ තලසාතකය කොළෝද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ තලසාතකය කෙරෙද්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ තලසාතකය කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“තලසාතකයෙහි පවිති වේ” යයි.

3. කලසානක නම්: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උසුල් පතිත්තු වූ කරණයෙහි පහර දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපදය යි.

4. 1. 4

සතරවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පෙඬ ගිහි බැවිහි රජහුගේ ඇතොවුරෙහි වූ එක්තරා ස්ත්‍රියක් මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් අනභිරතියෙන් පෙරළී ඒ මෙහෙණ වෙත එළැඹියා යෑ. එළැඹූ ඒ මෙහෙණහට “ආයඛාවෙනි, රජ තෙමේ වනාහි කලින් කල තොප වෙතට පැමිණෙයි. තෙපි කෙසේ ඉවසා දරව් ද?” යි තෙල කරුණ කීවූ යෑ. ආයඛාවෙනි, ජතුමට්ටකයෙනි. ආයඛාවෙනි, තෙල ජතුමට්ටකය කීමෙන් ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මෙහෙණහට ජතුමට්ටකය පැහැදිලි කොට කීවූ යෑ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ජතුමට්ටකය (ප්‍රයොජනයට) ගෙන දෙවින්නට නො යිහි කොට එකත්පසෙක දැමූ යෑ. මෙහෙණෝ මැස්සන්ගෙන් භාත්පයින් ගැවයි ගන්නා ලද්ද දැක “මේ කාගේ කායඛියක්ද?” යි කීහ. ඔ තොමෝ මෙය මාගේ කායඛියෙකැ යි කීවූ යෑ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙණක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය (ප්‍රයොජනයට) ගතද?” යි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය [ප්‍රයොජනයට] ගතද?” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... “කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් ජතුමට්ටකය ගත ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා”

“ජතුමට්ටකයෙහි පවිති වේ” යෑ යි.

3. ජතුමට්ටක නම්: ලහවුවා යෑ දවවුවා යි පිටි මුවා යෑ මැටිමුවා යෑ.

ආදියෙය්‍යා: පහස ඉවසන්නී යටත් පිරිසෙයින් උසුල් පතකු වූ කරණයට පිවිස්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධප්‍රත්‍යයෙන් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 1. 5

පක්ෂවිමසිකතාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සකෙකසු විහරති කපිල-
වත්තසමී නිග්‍රොධාරාමෙ. අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී යෙන
හගවා තෙනුපසංඛාමි. උපසංඛාමීතො හගවන්තං අභිවාදෙතො අධොවාතෙ
අට්ඨාසි. “දුග්ගසෙධා හගවා මාතුගාමො”ති. අථ ඛො හගවා
ආදියඤ්ඤා ඛො භික්ඛුනියො උදකසුද්ධිකත්ති, මහාපජාපතී ගොතමී.
ධම්මියා කථාය සන්දසෙසසි සමාදපෙසි සමුත්තෙපෙසි සමංභංසෙසි.
අථ ඛො මහාපජාපතී ගොතමී හගවතා ධම්මියා කථාය සන්දසිතා
සමාදපිතා සමුත්තෙපිතා සමංභංසිතා හගවන්තං අභිවාදෙතො පදකඛණ-
කතො පකකාමී.

2. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මෙ.
කථං කතො භික්ඛු ආමනෙතසි. “අනුජානාමී භික්ඛුවෙ භික්ඛුනීනං
උදකසුද්ධික”න්ති. තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී
හගවතා උදකසුද්ධිකා අනුඤ්ඤාතාති අතිගමීරං උදකසුද්ධිකං ආදියතති
මුත්තකරණෙ වණං අකාසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං
එතමස්මිං ආරාමෙසි.

3. යා තා භික්ඛුනියො අජිථ්‍යා -පෙ- තා උජ්ඣායතති
බියතති විපාවෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනී අතිගමීරං උදකසුද්ධිකං
ආදියිස්සති”ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී අතිගමීරං උදක-
සුද්ධිකං ආදියිති.¹ සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං
හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී අතිගමීරං උදකසුද්ධිකං ආදියිස්සති,
තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං පසාදයා -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ
භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛපදං උද්දීපෙතො:

“උදකසුද්ධිකං පන භික්ඛුනියා ආදියමානාය ආධිග්‍රහපබ්බපරමං
ආදතබ්බං. තං අතික්කාමෙතතියා පාවිතතිය”න්ති.

4. උදකසුද්ධිකං නාම: මුත්තකරණස්ස ධොවනා වුච්ඡති.

ආදියමානායාති:² ධොවතතියා.

ආධිග්‍රහපබ්බපරමං ආදතබ්බන්ති; අභිසු අධිග්‍රහීසු දෙව පබ්බපරමා
ආදතබ්බා.

1. ආදියිස්සති - සිඬු

2. ආදියතතියා, සිඬු සි,

පස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු ශාක්‍යජනපදයෙහි කිඹුල්වත් පුදානුගතරමිහි වැඩැවෙසෙති. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාගාවතුන් වෙත එළැඹියා යෑ. එළැඹූ භාගාවතුන් සකසා වැද “භාගාවතුන් වහන්ස, මාගම දුගඳයැ”යි යව් සුළඟෙහි සිටියා යෑ. එකල්හි භාගාවතුන් වහන්සේ “හික්ෂුණිහු උදකඉද්ධිකය ගනිත්ව”යි. මහාප්‍රජාපතී ගෞතමීයට දහුම් කරායෙන් මොනවට කරුණු දක්වූ සේක. මොනවට කරුණු ගන්වූ සේක. මොනවට තෙද ගන්වූ සේක. මොනවට සතුටු කරවූ සේක. එකල්හි මහාප්‍රජාපතී ගෞතමී තොමෝ භාගාවතුන් විසින් දහුම් කරාවෙන් මොනවට කරුණු දක්වන ලද්දී මොනවට කරුණු ගන්වන ලද්දී මොනවට තෙද ගන්වන ලද්දී මොනවට සතුටු කරවන ලද්දී භාගාවතුන් සකසා වැද පැදකුණු කොට ගියා යෑ.

2. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දහුම් කරා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. “මහණෙනි, මෙහෙණන්ට උදකඉද්ධිකය අනුදනිමි”යි. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් භාගාවතුන් විසින් උදකඉද්ධිකය අනුදන වදරන ලද්දේ ඉතා ගැඹුරට උදකඉද්ධිකය ගන්නී මුත් කරණයෙහි වණයක් කළා යෑ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොප්පූ යෑ.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඉද්ධිකය ගතු” ද යි ... සැබැද මහණෙනි. මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඉද්ධිකය ගතු ද යි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් ඉතා ගැඹුරට උදක ඉද්ධිකය ගතුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“උදක ඉද්ධිකය ගනු ලබන මෙහෙණ විසින් දෙ ඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි. එය ඉක්මවන්නියට පවිත්‍ර වේ” යැයි.

4. උදකඉද්ධික නම්: මුත්‍රකරණය පිළිබඳ දෙවීම කියනු ලැබේ.

ආදියමානාය: දෙවන්නිය විසින්:

ආධිගුලපබ්බසරමං ආදිතබ්බං: දෙ ඇඟිල්ලෙහි දෙ පුරුකක් පරම කොට ගත යුතු යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙසා

කං අතික්කාමෙත්තියාති. සමථස්සං සාදියතති අනත්තමසො
කෙසංගමත්තෙසු අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අතිරෙකද්විගුලපඛෙබ්බ අතිරෙකසඤ්ඤා ආදියති ආපත්ති
පාචිත්තියස්ස. අතිරෙකද්විගුලපඛෙබ්බ වෙමතිකා ආදියති ආපත්ති
පාචිත්තියස්ස. අතිරෙකද්විගුලපඛෙබ්බ උනාකසඤ්ඤා ආදියති ආපත්ති
පාචිත්තියස්ස.

උනාකද්විගුලපඛෙබ්බ අතිරෙකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.
උනාකද්විගුලපඛෙබ්බ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. උනාකද්විගුල-
පඛෙබ්බ උනාකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ද්විගුලපඛෙබ්බපරමං ආදියති, උනාකද්විගුලපඛෙබ්බ
පරමං ආදියති, ආබාධාපච්චයා, උමමත්තකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

පඤ්චමයික්කාපදං.

4. 1. 6

ඡට්ඨයික්කාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ආරොහන්තො¹
නාම භොවිත්තො භික්ෂුසු පබ්බජිතො භොති. තස්ස පුරාණදුතියිකා
භික්ෂුනීසු පබ්බජිතා භොති. තෙන ඛො පන සමයෙන සො භික්ෂු
තස්සා භික්ෂුනියා සහන්තෙ භත්තවිජ්ජග්ගං කරොති. අථ ඛො සා
භික්ෂුනී තස්ස භික්ෂුනො භුඤ්ජන්තස්ස පාතියෙන ව විධුපනෙන ව
උපතිට්ඨිතො අවච්චති. අථ ඛො සො භික්ෂු තං භික්ෂුනී.
අපසාදෙසි.² “මා හගිනි ඵවරුපං අකංසි. නොනං කප්පති”ති. පුඤ්ඤ මං
කං ඵවඤ්ඤා ඵවඤ්ඤා කරොසි. ඉද්දති ඵත්තකං න සහසිති
පාතියථාලකං මහන්තෙ ආසුචිතිවා විධුපනෙන පහාරං අදසි.

2. යො තා භික්ෂුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උඤ්ඤාසහති
වියහති විපාලෙතති: “කථං හි නාම භික්ෂුනී භික්ෂුස්ස පහාරං
දස්සති”ති -පෙ- සචං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී භික්ෂුස්ස පහාරං
අදසිති. සචං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම
භික්ෂුවෙ භික්ෂුනී භික්ෂුස්ස පහාරං දස්සති. තෙනං භික්ෂුවෙ
අපසන්තකානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො
ඉමං සික්කාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී භික්ෂුස්ස භුඤ්ජන්තස්ස පාතියෙන වා විධුපනෙන
වා උපතිට්ඨයා පාචිත්තිය”තති.

1. රොහන්තා, - සිඞ්ගි

2. අපසාදෙසී, - මජ්ඣා,

කං අතිකකාමෙනිකියා: පහස ඉටසන්නි යටත් පිරිසෙයින්
 ඡකසගත් පමණකුදු ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අයිරා දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා ගනී නම්
 පවිති ඇවැත් වෙයි. අයිරා දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා
 ගනී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි උනුසන්
 ඇතියා ගනී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි අයිරා සන් ඇතියා නම් දුකුළා
 ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි විමති ඇතියා නම්
 දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු දෙඇඟිලි දෙපුරුකෙහි උනු සන් ඇතියා
 නම් ඇවැත් නැති.

දෙඇඟිලි දෙපුරුකක් පරම කොට ගනී නම්, උනු දෙඇඟිලි
 දෙපුරුකක් පරම කොට ගනී නම්, ආබාධප්‍රත්‍යයයෙන්, අවැත් නොවේ.
 උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 1. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි ආරොහන්ත නම්
 මහාමාත්‍රයෙක් මහණුන් කෙරෙහි පැවිදි වූයේ වෙයි. ඔහුගේ
 පැරණි අඹු මෙහෙණන් කෙරෙහි පැවිදි වූවා වෙයි. එයමයෙහි
 වනාහි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණ වැළඳගෙනි බත්කිය කෙරෙයි.
 එකල්හි ඒ මෙහෙණ වළඳන ඒ මහණහට පැනින් ද
 තල්වැටීන් පවත් සැළීමෙන් ද [උවටැත් කරමින්] වෙතැ සිට
 [පැවිදි සිරිත] ඉක්මවා [පස්කම් සැපවුසු] වදන් බෙණෙයි.
 එකල්හි ඒ මහණ තෙමේ එ මෙහෙණහට “බුහුන, මෙබන්දක්
 නහමක් කරව, මෙය නො කැපයැ”යි අප්‍රසාදය පළ කෙළේ යැ.
 පෙර තෝ මට මෙසේත් මෙසේත් කෙරෙහි, දුන් මෙව්වරකුත්
 නො ඉටසනි යැ යි පැත්තලිය හිසමතැ වත් කොට තල්වැටීන්
 පහර දුන්නා යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු උමු කොට
 සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක්
 මහණක්හට පහර දුන්නාදැ”යි ... සැබැද මහණෙහි, මෙහෙණක්
 මහණක්හට පහර දුන්නා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවකුන් වහන්ස.
 භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් මහණක්හට
 පහරදුන්නාද මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ
 නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි, මෙහෙණෙහි මේ සිකපදය
 උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් වළඳන මහණක්හට පැනින් හෝ තල්වැටීන්
 හෝ යුතු වැ වෙතැ එළැඹැ සිටී නම් පවිති වේ”යයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්සං අපෙඨ අධිපෙඨකා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුසායාති: උපසම්පන්නස්ස.

භුඤ්ජනසායාති: පඤ්ඤානං භොජනානං අඤ්ඤාතරං භොජනං භුඤ්ජනස්ස.

පානීයං නාම: 'යං කිඤ්චි පානීයං,

විඬුපනං නාම: යා කාචි වීජනී'

උපතිට්ඨෙය්‍යාති: භත්තපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා පානීයෙන වා විඬුපනෙන වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ වෙමතිකා පානීයෙන වා විඬුපනෙන වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස උපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා පානීයෙන වා විඬුපනෙන වා උපතිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

භත්තපාසං වීජනීයා උපතිට්ඨති අපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. ඛාදනීයං ඛාදනස්ස උපතිට්ඨති අපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නස්ස උපතිට්ඨති අපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපතති: දෙනි දපෙනි, අනුපසම්පන්නං ආණ්ඩෙති උම්මත්තිකාය -පෙ ආදිකම්මිකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

4. 1. 7

සත්තමසිකඛාපදං.

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනීයො සසසකාලෙ ආමකධඤ්ඤාං වීඤ්ඤාපෙඨා නගරං අතිහරන්ති. ඥාරට්ඨානෙ දෙවයො භාගතී පළිබුද්ධිනා' මුඤ්චංසු. අථ ඛො කා භික්ඛුනීයො උපසස්සං ගන්තො භික්ඛුනීනං එතථෙයං ආරොථෙවුං.

1. සීජනී - මඤ්ඤා,

2. වේදිකානාම - මඤ්ඤා,

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මෙ අභියෙති
ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂුණී: උපසපනක්භට.

භුඤ්ජනසය: පස් බොජුනෙන් එක්තරා බොජුනක් වළඳන්නාහට..

පානීය නම්: යම්කිසි පියයුතු දෑයක්.

විධුපන නම්: යම්කිසි විජනියක්.

උපසිට්ඨයා: අත්පසා සිටී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

උපසපනක්භු කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා පැනින් හෝ
විජනියෙන් හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.
උපසපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන්
හෝ යුතු වැ වෙනැ සිටී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක්භු
කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා පැනින් හෝ විජනියෙන් හෝ
යුතු වැ වෙනැ සිටී නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
අනුපසපනක්භු වෙනැ සිටී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්
කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුප-
සපනක්භු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.
අනුපසපනක්භු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා
ඇවැත් වේ.

දේ නම්, දෙවා නම්, අනුපසපනක්භු අභවා නම්, ඇවැත් නැත.
උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 1. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ අස්වනු
කල්හි අමු ධාන්‍යය විනවා නුවරට ගෙන එති. [නුව1] දෙරටු-
තන්හි ආයාචාවෙහි, කොටසක් දෙවුයැ යි හිරිහැර කොට මුදුලු.
එකල්හි ඒ මෙහෙණේ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල
කරුණ ඇරොස්සු.

පාරික්ෂකයාට හිතවූ නීතිවලට

2. යා නා හිතවූ නීතියට අවධානය යොමු කරමින් -පෙ- නා උපදෙස්වලට විශේෂයෙන් විමර්ශනය: “කර්. හි නාම හිතවූ නීතියට අමතකයන් විශේෂයෙන් සහතික” -පෙ- සඳහා කිරී හිතවූ නීතියට අමතකයන් විශේෂයෙන් සහතික. සඳහා හඟවා. විගණි වූදෙය හඟවා, -පෙ- කර්. හි නාම හිතවූ නීතියට අමතකයන් විශේෂයෙන් සහතික, නොහොත් හිතවූ නීතියට අනුකූලයන් වා පසාදය -පෙ- එවකට පන හිතවූ නීතියට ඉමං සිතවූ පදං උද්දියනු:

“යා පන හිතවූ නීතියට අමතකයන් විශේෂයෙන් සහතික වා විශේෂයෙන් පාපෙයන් වා හඳුන්වා වා හඳුන්වා වා කොටුවෙන් වා කොටුවෙන් වා පවිත්ර වා පවිත්රයන් වා පරිභාෂණයන් පාරික්ෂකයා” නීති.

3. යා පනති: යා යාදියා -පෙ- හිතවූ නීති: -පෙ- අයං ඉමකට අනු අධිපති හිතවූ නීති.

අමතකයන් නාම: සාලි විහි යවො ගොඩුවො කඩු වරකො කුණුවො.

විශේෂයෙන් සහතික: සයං විශේෂයෙන් සහතික.

විශේෂයෙන් සහතික: අනු අධිපති විශේෂයෙන් සහතික.

හඳුන්වා: සයං හඳුන්වා.

හඳුන්වා: අනු අධිපති හඳුන්වා.

කොටුවෙන් සහතික: සයං කොටුවෙන් සහතික.

කොටුවෙන් සහතික: අනු අධිපති කොටුවෙන් සහතික.

පවිත්ර: සයං පවිත්ර.

පවිත්ර: අනු අධිපති පවිත්ර. හඳුන්වා වා පාරික්ෂකයාට අවධානය යොමු කරමින් අනු අධිපති හඳුන්වා වා පාරික්ෂකයාට අවධානය යොමු කරමින්.

අනු අධිපති: අනු අධිපති අනු අධිපති විශේෂයෙන් සහතික, උපදෙස්වලට -පෙ- අනු අධිපති හඳුන්වා.

සහතිකයන් සහතිකයන්.

1. විශේෂයෙන් වා විශේෂයෙන් වා - සිලි i, මෙය;

2. විශේෂයෙන් - සිලි i සිලි ii මෙය,

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අමු ධාන්‍යය විනවුණු”දැයි... “සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ අමු ධාන්‍යය වින වත්”දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු.... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ අමු ධාන්‍යය විනවුණුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ අමු ධාන්‍යය විනවා හෝ විනවවා හෝ බැද හෝ බදවා හෝ කොටා හෝ කොටවා හෝ පිසැ හෝ පිසවා හෝ වළඳා නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු...හික්බුති...මෝකොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුති යි.

ආමකකඤ්ඤා නම්: හැල් යැ වී යැ යව යැ තිරිඟු ය කඹඟු යැ වරා යැ අමු යැ.

විඤ්ඤාපෙකා: තමා විසින් විනවා.

විඤ්ඤාපාපෙකා: මෙරමා ලවා විනවවා.

හස්සිකා: තෙමේ බැද.

හස්සාපෙකා: මෙරමා ලවා බදවා.

කොටෙටකා: තෙමේ කොටා.

කොටාපෙකා: මෙරමා ලවා කොටවා.

පච්ඡා: තෙමේ පිසැ.

පචාපෙකා: මෙරමා ලවා පිසවා.

බුද්ධිනොමැ යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරහලායෙහි පරහලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ආබාධ ප්‍රත්‍යයෙන්, [මුං උදු ඇ] අපරණ්ණයක් විනවා නම්, ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදය

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤානරො ආභුතො නිබ්බිධාරාජහටො තඤ්ඤව හටපථං යාවිස්සාමීති සීසං නභායිකා භික්ඛුපසස්සයං උපනිස්සායා¹ රාජකුලං ගව්ඡති. අඤ්ඤතරා භික්ඛුනී කටාහෙ වට්ඨං කතා තිරොකුදෙධි ඡදෙධිනතී තස්ස ආභුතස්ස මත්තෙ ආසුච්ඡි. අපං ඛො සො ආභුතො උජ්ඣායති වියති විපාලෙති: “අස්සමභියො ඉමා මුණ්ඩා වඤ්ඤිති යො” කපං හි නාම ගුරුකටාහං මත්තෙ ආසුච්ඡියතති. ඉමාසං උපසස්සයං ක්කාපෙස්සාමී²ති උච්චුකං³ ගහෙතො උපසස්සයං පටිසති. අඤ්ඤතරො උපාසකො උපසස්සයා තික්ඛමනො අඤ්ඤ තං ආභුතං උච්චුකං ගහෙතො උපසස්සයං පටිසන්තං. දිසවාන තං ආභුතං එතදවොච “කිස්ස තං හො උච්චුකං ගහෙතො උපසස්සයං පටිසසී”ති. ඉමා මං හො මුණ්ඩා වඤ්ඤිති යො ගුරුකටාහං මත්තෙ ආසුච්ඡි. ඉමාසං උපසස්සයං ක්කාපෙස්සාමීති. ගව්ඡ හො ආභුතං මඛලං එතං සහස්සං ලව්ඡි තඤ්ඤ හටපථතති. අපං ඛො සො ආභුතො සීසං නභායිකා රාජකුලං ගතො සහස්සං අලක්ඛනං තඤ්ඤ හටපථං.

2. අපං ඛො සො උපාසකො උපසස්සයං පටිසිතො භික්ඛුනීතං එතමත්තං ආරොචෙතො පරිභාසි. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායතති වියතති විපාලෙතති: “කපං හි නාම භික්ඛුනී⁴ උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසසති”ති -පෙ- සච්චං කීර්තිකාවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසිති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛාවෙ භික්ඛුනී උච්චාරං තිරොකුදෙධි ඡදෙධිසසති නෙතං. භික්ඛාවෙ අප්පසානනං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛාවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුඛාපදං උද්දියනතු:

“යා පන භික්ඛුනී උච්චාරං වා පසාදං වා සඤ්ඤාරං වා විසාසං වා තිරොකුදෙධි වා තිරොපාකාරෙ වා ඡදෙධියා වා ඡද්ධාපෙයා වා පාවිසති”තති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

උච්චාරො නාම: ගුරො වුච්චති.

පසාදො නාම: මුත්තං වුච්චති.

සඤ්ඤාරං නාම: කවචරං වුච්චති.

1. උපනිස්සාය - සිමු ii, මජ්ඣ.

2. ක්කාපෙසියො - මජ්ඣ.

3. උච්චුකං - සිමු i සිමු ii

4. භික්ඛුනියො - සිමු i - මජ්ඣ.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එයමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් බැළියට සේවා කරන රාජහටයෙක් වූයේ ඒ හටමාර්ගය මැ ඉල්වන්-තෙමැ යි හිස දෙවා සනහා මෙහෙණවරට සම්පමාර්ගයෙන් රජගෙදරට යෙයි. එක්තරා මෙහෙණක් කබලෙක්හි වස කිස කොට බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි දමාපියන්නී ඒ බමුණාගේ හිස මත්තෙහි හෙලූ යැ. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි. නුගුණ පවසයි. දෙස් පතුරුවයි. “මේ මුඩු වදලියෝ වූ නො මෙහෙණෝ කෙසේ නම් වසුරු බඳුනක් හිසමත්තෙහි හෙලූහ ද? මොවුන්ගේ අසපුව දවන්තෙමැ යි ගිණිහුලක් ගෙනූ අසපුවට පිවිසෙයි. එක්තරා උවසුවෙක් මෙහෙණවරින් නික්මෙන්නේ ගිණිහුලක් ගෙනූ මෙහෙණ-වරට පිවිසෙන ඒ බමුණා දීවි. දකෑ එ බමුණුහට “පින්වත හෝ කුමකට ගිණිහුලක් ගෙනූ මෙහෙණවරට පිවිසෙහි” ද යි කී යැ. පින්වත මේ මුඩු වදගැහැණු වසුරු බඳුනක් මා මත්තෙහි හෙලූහ. මොවුන්ගේ මෙහෙණවර දවැලන්තෙමි යි. පින්වත් බමුණ යා තෙලෙ මඟුල් යැ. දහසක් ද ඒ හටමාර්ගය ද ලබනෙහි යැ යි. එකල්හි ඒ බමුණු තෙමේ හිස දෙවා නහා රජගෙදරට ගොස් දහසක් ද ඒ හටමාර්ගය ද ලැබී.

2. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණවරට පිවිස මෙහෙණන් හට තෙල කරුණ ඇරොජා [යළි මෙබන්දක් නො කරන්නැ යි] බියගැන්වී යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් නොමෝ මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපු ද” යි ... සැබැ ද මහණෙනි මෙහෙණක් මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපියද්දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් මල හිත්තියෙන් පිටත්හි දමාපුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මු හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ හිත්තියෙන් පිටතැ හෝ පවුරෙන් පිටතැ හෝ දමාපියා නම් හෝ දමාපියවා නම් හෝ පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බඳු ... හික්බුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුණි යි.

උචාර නම්: ගුරුය කියනු ලැබෙයි.

පසාඨ නම්: මුත්‍ර කියනු ලැබෙයි.

සංකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

විසාසං නාම: වලකානි වා අධිකානි වා උච්චිට්ඨොදකං වා

කුඨො නාම: තයො කුඨො ඉට්ඨකාකුඨො සිලාකුඨො දුරුකුඨො.

පාකාරො නාම: තයො පාකාරා ඉට්ඨකාපාකාරො සිලාපාකාරො දුරුපාකාරො.

තිරොකුඨොති: කුඨායස පරතො.

තිරොපාකාරෙති: පාකාරයස පරතො.

ඡට්ඨොයාති: සයං ඡට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියයස.

ඡට්ඨාපෙයාති: අඤ්ඤං ආණාපෙනි ආපත්ති දුක්ඛට්ඨසං. සක්ඛං ආණනා බහුකමි ඡට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියයස

අනාපත්ති; ඔලොකෙත්වා ඡට්ඨති, අවලංකෙත් ඡට්ඨති, උමිත්තකාය -පෙ- ආදිකමිත්තායාති.

අට්ඨමසික්ඛාපදං.

4. 1. 9

නවමසික්ඛාපදං

1. සාවත්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්ස භ්‍රාහ්මණයස භික්ෂුත්‍රපයසයං නිසසාය යවචෙත්තං හොති. භික්ෂුනියො උච්චාරමි පසසාවමි සඤ්ඤාරමි විසාසමි හරිතෙ¹ ඡට්ඨොති. අප ඛො යො භ්‍රාහ්මණො උජ්ඣායති ඛියති විපාලෙති: "කපං හි නාම භික්ෂුනියො අමිඤ්ඤං යවචෙත්තං දුසෙසසනති"ති.

2. අයෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තසස භ්‍රාහ්මණයස උජ්ඣායනායස ඛියනායස විපාලෙනායස. යා තා භික්ෂුනියො අපච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනා ඛියනා විපාලෙති: "කපං හි නාම භික්ෂුනියො උච්චාරමි පසසාවමි සඤ්ඤාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨොයසනති"ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො උච්චාරමි පසසාවමි සඤ්ඤාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨොයසනති. සචං හගවා විගරහි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො උච්චාරමි පසසාවමි සඤ්ඤාරමි විසාසමි හරිතෙ ඡට්ඨොයසනති. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

1. චෙත්තෙ - මජ්ඣ.

විසාය නම්: සප හෝ ඇට හෝ ඉඳුල්දිය හෝ යැ.

කුඩා නම්: ගඩොළු බිතු යැ සෙල් බිතු යැ දව බිතු යැයි බිතු තුනෙකි.

පාකාර නම්: ගඩොළු පවුරු යැ සෙල් පවුරු යැ දව පවුරු යැයි පවුරු තුනෙකි.

තිරොකුඩෙඩ: බිතුයෙන් ඔබ්බෙහි;

තිරො පාකාර: පවුරෙන් ඔබ්බෙහි;

ජබ්බියා: තෙමේ දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ජබ්බාපියා: මෙරමා අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

බලා දමාපියා නම්, යනෙන මහක් නැති තන්හි දමාපියා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති,

අවවන සිකපදය යි.

4. 1. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණක්හුගේ යව කෙනෙක් මෙහෙණෙවරක් ඇසිරි කොට වෙයි. මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියකි. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුව යි. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපගේ යවකෙන දුෂණය කළාහු”ද යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණාගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහුද ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ මල ද මු ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි; මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ මල ද මු ද කසළ ද ඉඳුල් ද නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිත්තයපාළි හිතවුනිවිහරෙහි

“යා පන හිතවුනි උඩාරං වා පසාචං වා සධ්කාරං වා විසාසං වා හරිතෙ ඡරෙධියා වා ඡර්මාපෙයා වා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිතවුනි ති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා හිතවුනිති.

උඩාරො නාම: ගුරො වුචති.

පසාචො නාම: මුත්තං වුචති.

සධ්කාරං නාම: කවචරං වුචති.

විසාසං නාම: වලකාති වා අවසීකාති වා උභිවෙධාදකං වා.

හරිතං නාම: පුබ්බන්තං අපරන්තං යං මනුස්සානං උපහොග-පරිහොගං රොපිමං.

ඡරෙධියාති: සයං ඡරෙධිති ආපත්ති පාචිත්තයස්ස.

ඡර්මාපෙයාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. සකිං ආණ්ණා ඛහුකමි ඡරෙධිති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

හරිතෙ හරිතසඤ්ඤා ඡරෙධිති වා ඡර්මාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. හරිතෙ වෙමතිකා ඡරෙධිති වා ඡර්මාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. හරිතෙ අහරිතසඤ්ඤා ඡරෙධිති වා ඡර්මාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අහරිතෙ හරිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අහරිතෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අහරිතෙ අහරිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ඡර්මාපෙතො ඡරෙධිති, සාමිකෙ අපලොකෙතො ඡරෙධිති, උමචත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නවමසික්ඛාපදං.

4. 1. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ විහරති වෙථවතෙ කලාදුකතිවාපෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන රාජගහෙ ගිරණ-සමයො හොති. ඡබ්බෙත්ථියා හිතවුනියො ගිරණසමයං දස්සනාය අගමංසු. මනුස්සා උපකායගති වියතති විපාවෙහති: “කරං හි නාම හිතවුනියො නච්චමි ගීතමි වාදිතමි දස්සනාය අගච්ඡික්ඛාති සෙයාරාපි ගිඤ්ඤාමහොගිතියො”ති.

1. අනාපත්ති මිලොකෙතො ඡරෙධිති, ඛෙත්තමිත්ථියාදයෙ ඡරෙධිති, සාමිකෙ ආපුරිත්තවා අපලොකෙතො ඡරෙධිති, - මිජ්ජා.

“යම් මෙහෙණක් මල හෝ මු හෝ කසළ හෝ ඉදුල් හෝ නිල්වන් ගොයමෙහි දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම් යම්බදු... හික්බුනී... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුනී යි.

උච්චාර නම්: ගුරු ය කියනු ලැබෙයි.

පස්සාව නම්: මුත්‍ර කියනු ලැබෙයි.

සඬකාර නම්: කසළ කියනු ලැබෙයි.

විශාස නම්: සප හෝ ඇට හෝ ඉදුල්දිය හෝ යැ.

හරිත නම්: යම් දයෙක් මිනිසුන්ගේ උපහාය පරිහායයට රොප ය කරන ලද්ද [ඒ] පූර්වාර්ත යැ අපරාර්ත යැ යි.

ජඩධමයා: තොමෝ දමාපියා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි.

ජඩධාපෙයා: මෙරමාහට අණවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වරකුදු දමාපියා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි වීමහි ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා දමාපියා නම් හෝ දමවාපියා නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

නො නිල්වනෙහි නිල්වන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි වීමහි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො නිල්වනෙහි නො නිල්වන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

හැර දමන ලද කෙතෙහි දමාපියා නම්, හිමියන් පිළිවිසැ දමාපියා නම් ඇවැත් නොවේ, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 1. 10

දසවන සිකපදය

1. ඵසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහ නුවර වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැ වෙසෙති. ඵසමයෙහි වනාහි රජගහ නුවර ගිරග නැටුමක් වෙයි. සවග මෙහෙණේ ගිරග නැටුම දකිනු පිණිස ගියහ. මිනිස්සු ලවු කොට සිතති. නුඟුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහි කාමහොගිනීන් මෙන් නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ආවාහු ද”යි.

පාචිකතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍යා

2. අපෙක්ෂාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුක්ඛාය-
නානානං බියන්තානං විපාචෙන්නානං, යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨතා
-පෙ- තා උරුක්ඛායකතී බියකතී විපාචෙතතී: “කථං හි නාම
ඡක්ඛෙතියා භික්ෂුනියො නච්චමි ගීතමි වාදිතමි දස්සනාය ගච්ඡස්ස
තතී”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛෙවෙ ඡක්ඛෙතියා භික්ෂුනියො නච්චමි
ගීතමි වාදිතමි දස්සනාය ගච්ඡතතී”ති. සච්චං හගවා, විගරහි
බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛෙවෙ ඡක්ඛෙතියා භික්ෂු-
නියො නච්චමි ගීතමි වාදිතමි දස්සනාය ගච්ඡස්සතතී. නෙතං
භික්ඛෙවෙ අපපස්සනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛෙවෙ
භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිස්සන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී නච්චං වා ගීතං වා වාදිතං වා දස්සනාය
ගච්චෙය්‍යා පාචිකතිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං
ඉමස්මිං අපෙක්ෂං අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

නච්චං නාම: යං කිඤ්චී නච්චං;

ගීතං නාම: යං කිඤ්චී ගීතං;

වාදිතං නාම: යං කිඤ්චී වාදිතං;

දස්සනාය ගච්ඡති ආපනති දුක්ඛකටස්ස. යස්ස ධීතා පස්සති
වා සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාචිකතියස්ස. දස්සනුපචාරං විජ්ඣිතා පුනරුත්තං
පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාචිකතියස්ස. ඵකමෙකං දස්සනාය
ගච්ඡති ආපනති දුක්ඛකටස්ස. යස්ස ධීතා පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා
ආපනති පාචිකතියස්ස. දස්සනුපචාරං විජ්ඣිතා පුනරුත්තං පස්සති වා
සුඤ්ඤාති වා ආපනති පාචිකතියස්ස.

අනාපතති: ආරාමෙ ධීතා පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා භික්ෂුනියා
ධීතොක්ඛාසං වා නිසිපොක්ඛාකාසං වා නිපොක්ඛාකාසං වා ආගන්තො
නච්චිතතී වා ගායනති වා වාදෙතතී වා පටිපථං ගච්ඡතතී පස්සති
වා සුඤ්ඤාති වා සතිකරුණියෙ ගන්තො පස්සති වා සුඤ්ඤාති වා,
ආපදසු, උමමන්තකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

දසමසික්ඛාපදං.

උසුනවග්ගො පඨමො.

තස්සද්දනං

උසුනං සංභරෙ ලොමං - තලසට්ඨඤ්ඤා සුද්ධිකං,

භුඤ්ජන්තාම කධංඤ්ඤාන - දෙව විසාසෙන දස්සනාති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙය පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු මැයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙය පතුරුවත්, “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස යෙද්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණෝ නැටුම් ද ගැයුම් ද වැයුම් ද දකිනු පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද, මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් නටනු හෝ ගයනු හෝ වයනු හෝ දකිනු පිණිස යා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම් යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝනොමෝ මේ අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

නව්ව නම්: යම් කිසි නැටීමක්.

ගීත නම්: යම් කිසි ගැයිමක්.

වාදිත නම්: යම් කිසි වැයිමක්.

දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරැපියා පුන පුනා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දකිනු පිණිස යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරැපියා පුන පුනා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අරමෙහි සිටියා දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ, මෙහෙණක්හු සිටී තෙතට හෝ හුන්තෙතට හෝ හොත්තෙතට හෝ අවුත් නටත් නම් හෝ ගයත් නම් හෝ වයත් නම් හෝ, පෙරැමග යන්නී දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ, ඇවැසි කරුණක් ඇති කල්හි ගොස් දකී නම් හෝ අසා නම් හෝ ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි, ලම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ප්‍රථම ලසුන වර්ග යි.

එහි උද්දතය: -

ලසුන යැ ලොමසංභරණ යැ තලසාතක යැ ජතුමට්ටක යැ උදක සුද්ධික යැ ආමකධණ්ණ ය සමඟ භුඤ්ජන්ත යැ විසාස දෙක යැ දස්සන යැ යි.

පස්මසිකධාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමසිංහනස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භද්දසංකප්පිලානියා අනෙතවාසීභික්ඛුනියා¹ ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවස්ථි. අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා භික්ඛුනී තෙන පුරිසෙන සද්ධිං රත්තනධාතොරෙ අපාදීපෙ එකෙනෙකා සහතිට්ඨපි සලලපතිපි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අජිට්ඨා -පෙ-තා උජ්ඣායහති වියහති විපාලෙහති: "කථං හි නාම භික්ඛුනී රත්තනධාතොරෙ අපාදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සතිපි සලලපිස්සතිපි"ති --පෙ- සච්චං කීර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී රත්තනධාතොරෙ අපාදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපිති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනී රත්තනධාතොරෙ අපාදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සතිපි සලලපිස්සතිපි. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිංකපදං උද්දිසංඤ්ඤා:

"යා පන භික්ඛුනී රත්තනධාතොරෙ අපාදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්ස වා සලලපෙය්‍යා වා පාවිකතිය"ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අහු අධිපොතා භික්ඛුනීති.

රත්තනධාතොරෙති: ඔහගතෙ* පුරිසෙ.

අපාදීපෙති: අනාලොකෙ

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකෙඛා න පෙතො න නිරව්ඡාන ගතො විඤ්ඤ පච්චලො සහතිට්ඨිතුං සලලපිතුං.

සද්ධිනති: එකතො.

1. අනෙතවාසියා භික්ඛුනියා - මෙසං,

2. ඔහගතො - සි i සිඉ ii

4. 2. 1

පළමුවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්තු ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙහි. එ සමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැත්තට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාප ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද?” යි ... සැබෑද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද? සල්ලාපත් කෙරේ දැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය ලදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හුදෙකලාවූවා පහනක් නැති රෑ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හික්බුති ... මෝතොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

රක්කන්ධකාර: හිරු අවරට ගිය කල්හි.

අපාදිපෙ: එලියක් නැති.

සුරිය නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නොවෙයි. ප්‍රෙත-යෙක් නොවෙයි. තිරිසන් ගියෙක් නොවෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඬු: එක්වැ.

පාචිකියාපාළු හික්කුනිවිභවෙනා

එකෙනෙකානි: පුරියො වෙව හොති හික්කුනි ව,

සනතිටෙට්ඨයාවානි: පුරියස්ස හත්ථපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාචිකියස්ස.

සලලපෙයාවානි: පුරියස්ස හත්ථපාසෙ ධිතා සලලපති ආපත්ති පාචිකියස්ස.

හත්ථපාසං විජතිකා සහතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. යකෙකා වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙන වා තිර්ථතාගත-මනුස්සවිග්ගහෙන වා සද්ධිං සහතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපත්ති: යො කොචි වීඤ්ඤ දුතියො හොති, අරහොපෙක්ඛ අඤ්ඤවිතිතා සහතිට්ඨති වා සලලපති වා, උමමතිකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායානි.

පට්ඨමසික්ඛාපදං.

4. 2. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤාදායං - තෙන ඛො පන සමයෙන හඤ්ඤ කාපිලානියා අනෙතවාසිහික්කුනියා¹ ඤාතකො පුරියො ගාමකා සාවඤ්ඤා අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඛො සා හික්කුනි හගචිතා පටිකඤ්ඤා රත්තාකාසෙ අපපදිපෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨිතුං සලලපිතුං තෙනෙව පුරියෙන සද්ධිං පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ එකෙනෙකා සහතිට්ඨති සලලපති.

2. යා තා හික්කුනියො අනිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාලෙතති: “කථං හි තාම හික්කුනි පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සති සලලපස්සති” ති. -පෙ- සච්චං කිරි හික්කුනි පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨති සලලපති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා-පෙ- කථං හි තාම හික්කුනි පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨස්සති සලලපස්සති. තෙනං හික්කුනි, අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කුනි පටිච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ පුරියෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සහතිට්ඨයා වා සලලපෙයා වා පාචිකියා”නති.

1. අනෙතවාසිනියා හික්කුනියා - මජ්ඣ.

එකෙනෙකා: පුරුෂයෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිටෙය්‍යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසා සිටි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

සලලපෙය්‍යා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසා සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ කිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දෙනෙකුගේ දෙවැන්නක් වේ නම්, තොරගුරෙහි රිසි නැතියා, අනාවරිත වූවා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නොවේ. උම්මකකාවට ... ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පළමුවන සිකපද යි.

4. 2. 2

දෙවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්තු ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඥාති පුරුෂයෙක් තෙමේ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැත්තට පැමිණියේ යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ හුදෙකලා වූවා පහනක් නැති රැ අඳුරෙහි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට භාග්‍යවතුන් විසින් ප්‍රතික්ෂෙප කරන ලද්දී එම පිරිමිනියා සමග පිළිසන් පියෙසෙත්ති හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සල්ලාපද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙත්ති හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සලාපත් කළාද”යි. ... සැබෑ ද මහණෙනි, හුදෙකලා වූ මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙත්ති හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සලාපත් කළාදයි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් පිළිසන් තැනක පිරිමියකු සමග එකලා ව සිටින්නී ද, සල්ලාපත් කරන්නීද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ පිළිසන් පියෙසෙත්ති හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග හුදෙකලා වූවා වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ යයි.”

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ඤා භික්ෂුනීති.

පට්ඨන්තො නාම: ඔක්කාසො කුණ්ඩන වා කවාටෙන වා කිලඤ්ඤා වා සාණිපාකාරෙන වා රුකෙඛන වා ඵලෙහන වා කොසල්ලියා¹ වා යෙන කෙනවි පට්ඨන්තො හොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකෙඛා න පෙතො න තිරච්ඡාන-ගතො වීඤ්ඤා පට්ඨලො සඤ්චිකුං සලලපිකුං.

සද්ධිනති: එකතො,

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙව හොති භික්ෂුනී ව.

සනතිට්ඨයාවාති: පුරිසස්ස හත්ථාපෙ තිට්ඨති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස්ස හත්ථාපෙ ධීනා සලලපති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

හත්ථාසං වීජහිනා සඤ්චිකුං වා සලලපති වා ආපත්ති ඉක්ක-ටස්ස. යකෙඛන වා පෙතෙන වා පණ්ඩනෙන වා තිරච්ඡානගතමනුස්ස වීඤ්ඤා වා සද්ධිං සඤ්චිකුං වා සලලපති වා ආපත්ති ඉක්කටස්ස.

අනාපතති: යො කොච්ච වීඤ්ඤා දුතියො හොති, අරහොපෙකං අඤ්ඤාචිහිතා සඤ්චිකුං වා සලලපති වා උම්මත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 2. 3

තතිසික්ඛාපදං

1. සාවච්චී නිදනං - තෙන ඔබ්බා පන සමයෙන හඤ්ඤා කාපිලානියා අනෙතවාසිභික්ෂුනියා ඤාතකො පුරිසො ගාමකා සාවච්චී. අගමාසි කෙනවිදෙව කරණියෙන. අථ ඔබ්බා සා භික්ෂුනී හගවතා පටිකතිත්තං පට්ඨන්තො ඔක්කාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සඤ්චිකුං සලල-පිකුං තෙනෙව පුරිසෙන සද්ධිං අරුණකාසෙ එකෙනෙකා සඤ්චිකුං පි සලලපතිපි.

1. කොසල්ලියා වා - මජ්ඣං,

3. යා පනා: යම් යම්බදු ... හික්ඛුනී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඛුනී යි.

පට්ඨත්ත නම්: බිතුයෙන් හෝ කටුපයෙන් හෝ කළාලින් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැහින් හෝ කොතැල්ලකින් හෝ යම් කිසිවෙකින් පිළිසන් වූ පියෙසෙක් වෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. නිරිසන්භියෙක් නො වෙයි. වෙනැ සිටින්නට සලලාප කරන්නට දැනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධිං: එක් වැ.

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සන්තිට්ඨොයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සලලපෙයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සලලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරියා වෙතැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ නිරිසන් භිය මිනිස් සිරිටි ඇතියක්හු හෝ සමඟ වෙතැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දැනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නොරඹුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යවිනිත වැ වෙතැ සිටි නම් හෝ සලලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 2. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි හදාකාපිලානියගේ අතැවැසි මෙහෙණකගේ ඇති පුරුෂයෙක් කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තක් පිණිස ගමින් සැවැතට පැමිණියේ ය. එකල්හි ඒ මෙහෙණ හුදෙකලා වූවා පිළිසන් පියෙසෙක්හි හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටිමත් සලලාප කිරීමත් භාග්‍යවතුන් වීසින් ප්‍රතික්ෂේප කරන ලද යි හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ ඒ පිරිමිනියා සමග මැ එළිමහන්හි වෙතැ සිටීම ද කෙරෙයි. සලලාප ද කෙරෙයි.

පාර්තීයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍යා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උරුංචායනං වීයනං වීරාචෙතති: “කථං හි නාම භික්ෂුනී අරේඛාකායෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනෙකා සනතිට්ඨිත්ථිං සලලපිත්ථිං”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී අරේඛාකායෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනෙකා සනතිට්ඨිති සලලපතිති. සංචං භගවා. වීගරහි බුද්ධා භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී අරේඛාකායෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනෙකා සනතිට්ඨිත්ථිං සලලපිත්ථිං. තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දියංඤ්ඤා:

“යා පන භික්ෂුනී අරේඛාකායෙ පුරිසෙන සද්ධිං ඵකෙනෙකා සනතිට්ඨයා වා සලලපෙයා වා පාර්තීය”නති.

3. යා පනාති; යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අරේඛාකායො නාම: අපච්චිකෙත්ථා භොති කුච්චිත වා කච්චාටෙන වා කිලඤ්ඤෙන වා සංභිපාකාරෙන වා රුඤ්ඤෙන වා ඵමෙහන වා කොපලියා වා යෙන කෙනචී අපච්චිකෙත්ථා භොති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො, න යකෙක්ඛාන පෙතො න තීරච්ඡාන ගතො වීඤ්ඤ පච්චලො සනතිට්ඨිකුං සලලපිකුං.

සද්ධිනති: ඵකතො.

ඵකෙනෙකාති: පුරිසො චෙව භොති භික්ෂුනී ව.

සනතිට්ඨයාවාති: පුරිසස්ස භස්වපායෙ තිට්ඨති ආපත්තං පාර්තීයස්ස.

සලලපෙයාවාති: පුරිසස්ස භස්වපායෙ ධීතා සලලපති ආපත්තං පාර්තීයස්ස.

භස්වපායං. වීජහිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්තං දුක්ඛටස්ස. යකෙක්ඛා වා පෙතෙන වා පණ්ණකෙන වා තීරච්ඡානගත-මනුස්සවීගහගෙන වා සද්ධිං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්තං දුක්ඛටස්ස.

අනාපනති; යො කොචී වීඤ්ඤ දුතියො භොති, අරභොපෙක්ඛා අඤ්ඤවීතිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදී-කම්මකායාති.

තතීයසික්ඛාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ ඵළිමහන්ති හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද යි.... සැබෑද මහණෙහි මෙහෙණක් ඵළිමහන්ති හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේද සල්ලාපත් කෙරේද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි මෙහෙණක් තොමෝ ඵළිමහන්ති හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද සල්ලාපත් කළාද යි... මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

යම් මෙහෙණක් ඵළිමහන්ති හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ පවිති වේ යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හිතබුනි... මෝතොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිත්සුණි යි.

අපේක්ෂාකාය නම්: ධිතුයෙන් හෝ කවුරුවෙන් හෝ කළාලීන් හෝ කඩතුරා පවුරෙන් හෝ රුකින් හෝ වැඳින් හෝ කොතැලියෙන් හෝ යම් කිසිවකින් නො පිළිසත් වූ පියසෙක් වෙයි.

සුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි, යක්ෂයෙක් නො වෙයි, ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. කිරිසන්ඨියෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සඤ්ඤා: එක් වැ;

එකෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි මෙහෙණක් ද වෙයි.

සන්තිරියයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසැ සිටිනම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සල්ලාපයා වා: පිරිමිනියක්හුගේ අත්පසෙහි සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අත්පස හැරපියා වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩකයකු හෝ කිරිසන්ඨිය මිනිස් පිරිමි ඇතියක්හු හෝ සමග වෙතැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දනුමැති දෙවැන්නෙක් වේ නම්, නො රබුරෙහි රිසි ඇතියා අන්‍යවිනිත වැ වෙනැ සිටී නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

1. සාවතීනිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන ඉලලනන්ද භික්ඛුනී රටියායපි¹ බ්‍යුග්ගෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤා ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපි නිකංගුකමුපි ජපෙනි දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති වියනති විපාලෙතී: "කථං හි නාම අයා ඉලලනන්දා රටියායපි බ්‍යුග්ගෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤා ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨස්සතිපි සලලපතිපි නිකංගුකමුපි ජපෙනෙති² දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙති³" ති. -පෙ- සචං. කිර භික්ඛුවෙ ඉලලනන්දා භික්ඛුනී රටියායපි බ්‍යුග්ගෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤා ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨතිපි සලලපතිපි නිකංගුකමුපි ජපෙනි දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙති. සචං. හගවා. විගර්ථි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඉලලනන්දා භික්ඛුනී රටියායපි බ්‍යුග්ගෙපි සිඛ්ඛාටකෙපි පුරිසෙන සඤ්ඤා ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨස්සතිපි සලලපතිපි නිකංගුකමුපි ජපෙනෙති. දුතිසිකමුපි භික්ඛුනී. උයොපෙති. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසංකානං වා පසාදය -පෙ- ඵලෙඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුබපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී රටියාය වා බ්‍යුග්ගෙ වා සිඛ්ඛාටකෙ වා පුරිසෙන සඤ්ඤා ඵලෙනෙකා සහතිට්ඨස්ස වා සලලපෙයා වා නිකංගුකං වා ජපෙනෙති දුතිසිකං වා භික්ඛුනී. උයොපෙයා පාවිතිය" නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනී: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනී.

රටියා නාම: රච්ඡා වුච්ඡති.

බ්‍යුග්ගං නාම: යෙතෙව පටිසන්ති තෙතෙව නිකමිතති.

සිඛ්ඛාටකො නාම: වරච්ඡං වුච්ඡති.

පුරිසො නාම: මනුස්සපුරිසො න යකො න පෙතො න තිරච්ඡානගතො විඤ්ඤා පටිබලො සහතිට්ඨතුං සලලපිතුං.

සඤ්ඤා: ඵලෙනා.

1. රටියායපි - මෙය: රටියාය - මුඛි

2. ජපෙනෙති - මෙය.

3. රටියා - මෙය.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වතාහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරෙයි. සල්ලාපත් කෙරෙයි. කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කෙරෙයි. දෙවන මෙහෙණක නඟා යැවීමත් කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, කුතුහල පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් ආර්ය ජුල්ලනන්ද මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළා ද? සල්ලාපත් කළා ද? කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කළා ද? දෙවන මෙහෙණක නඟා යැවීමත් කළා ද යි. ... සැබෑද මහණෙහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කෙරේ ද, සල්ලාපත් කෙරේ ද, කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කෙරේ ද, දෙවන මෙහෙණක නඟා යැවීමත් කෙරේ ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි මාවෙහි ද කොවෙහි ද සිවුමංසලෙහි ද හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටීමත් කළාද? සල්ලාපත් කළාද? කන්මුලැ කෙඳිරීමත් කළාද? දෙවන මෙහෙණක නඟා යැවීමත් කළාද? මහණෙහි, මෙය ප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණෙහි මේ සිකපදය ලදෙසත්වා.

“යම් මෙහෙණක් මාවෙහි හෝ කොවෙහි හෝ සිවුමංසලෙහි හෝ හුදෙකලා වූවා හුදෙකලා වූ පිරිමිනියක්හු සමග වෙතැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ කන්මුලැ කොඳුරා නම් හෝ දෙවන මෙහෙණක නඟා යවා නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා සත: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුණි ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

රජියා නම්: වීරිය කියනු ලැබෙයි.

බ්‍රහ්ම නම්: යම් චිත්තයක් මැ පිරිසෙන් ද ඒ චිත්තයක් මැ නික්මෙත්.

සිඛිසාටක නම්: සිවුමංසල කියනු ලැබෙයි.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යක්ෂයෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. නිරිසන්තිකයෙක් නො වෙයි. වෙතැ සිටින්නට සල්ලාප කරන්නට දකුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධි: එක් වැ;

පාරිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

එකෙනෙකානි: පුරිසො චෙව භොති භික්ෂුනී ව.

සනතිට්ඨොයාමානි: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ තිට්ඨති ආපත්ත පාරිත්තියස්ස.

සලලපෙයා මානි: පුරිසස්ස හත්ථපාසෙ ධිතා සලලපති ආපත්ත පාරිත්තියස්ස.

නිකංගුකං වා ජපෙපයානි: පුරිසස්ස උපකංගුකෙ ආරොචෙති ආපත්ත පාරිත්තියස්ස.

දුතීයිකං වා භික්ෂුනීං උයොරෙයානි: අනාවාරං ආවරිතුකාමා දුතීයිකමි¹ භික්ෂුනීං උයොරෙති ආපත්ත දුක්ඛටස්ස. දස්සනුපවාරං වා සවණුපවාරං වා විජහනියා ආපත්ත දුක්ඛටස්ස. විජහිතෙ ආපත්ත පාරිත්තියස්ස. හත්ථපාසං විජහිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ත දුක්ඛටස්ස. යථෙබ්බත වා පෙතෙන වා පණ්ඩුකෙනවා තිරව්ජානගත මනුස්සවිග්ගහෙන වා සද්ධිං සනතිට්ඨති වා සලලපති වා ආපත්ත දුක්ඛටස්ස.

අනාපත්ති: යො කොචි විඤ්ඤ දුතියො භොති, අරභොපෙසබ්බ අඤ්ඤචිතා සනතිට්ඨති වා සලලපති වා, න අනාවාරං ආවරිතුකාමා සතිකරණියෙ දුතීයිකං භික්ෂුනීං උයොරෙති උමිත්තිකාය -පෙ- ආදීකමිත්තායානි.

වතුසයිකවාපදං.

4. 2. 5

පඤ්චමයිකවාපදං

1. සාවස්ථිනීදානං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අඤ්ඤතරස්ස කුලස්ස කුලපිකා භොති නිවැහණ්ණකා. අථ ටො සා භික්ෂුනී පුබ්බන්තසමයං නිවාසෙතා පත්තවිවරං ආදය යෙන තං කුලං තෙනුපසඛයමි. උපසඛයමිතා ආසනෙ නිසිදිතා සාමිකෙ අනාපුච්ඡ පක්කාමි. තස්ස කුලස්ස දසී සරං සමමජ්ජනති තං ආසනං භාරනන්තරිකාය පක්ඛිපි. මනුස්සා තං ආසනං අපක්කන්තා තං භික්ෂුනීං එතදචොද්ධිං, කභං තං අයො ආසනානති. නාභං තං ආවුසො ආසනං පක්කාමිති. දෙථයො² තං ආසනානති පරිභාසිතා නිවැහණ්ණකං³ උච්ඡිද්ධිං⁴. අථ ටො තෙ මනුස්සා සරං සොධෙත්තො තං ආසනං භාරනන්තරිකාය පක්කිතා තං භික්ෂුනීං බමාපෙතා නිවිහණ්ණකං පට්ඨපෙසුං.

1. දුතීයිකං - සිලි ii

2. දෙහයා - සි.ලි.

3. නිවිහණ්ණකං - මජ්.සං.

4. පට්ඨිද්ධිං - මජ්.සං. HO

එකෙනෙකා: පිරිමතියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වෙයි.

සනතිවෙය්‍යා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

සල්ලපෙයා වා: පිරිමතියක්හුගේ අත්පසැ සිටියා සල්ලාප කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නිකණ්ණිකං වා ජපෙයා: පිරිමතියක්හු කන්මුල ඇරොණා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

දුඨිකං වා භික්ඛුනිං උයොජෙයා: අනාවාරයෙහි හැසිරෙනු කැමැත්ති දෙවන මෙහෙණකුදු නඟා යවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හෝ සවන් උවසර හෝ හැරපියන කල්හි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හැරපු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. අත්පස හැරපියා වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යක්ෂයකු හෝ ප්‍රෙතයකු හෝ පණ්ඩිතයකු හෝ නිරිසන් ගිය මිනිස් සිරිපි ඇතියක්හු හෝ සමඟ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වේ.

යම් කිසි දෙනෙකුට දෙවැන්නක් වේ නම්, නො රමුරෙහි රිසි ඇතියා අනාවරණික වැ වෙනැ සිටි නම් හෝ සල්ලාප කෙරේ නම් හෝ, අනාවාරයෙහි නො හැසිරෙනු කැමැතියා ඇවැසි කටයුත්තක් ඇති කල්හි දෙවන මෙහෙණක නඟා යවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවහං... ආදිකම්මිකාවහං ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපදය යි.

4. 2. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එයමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ එක්තරා කුලයක්හුගේ නිතිබත් වළඳන කුලපිකාවක් වෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ පෙරවරුයෙහි හැර පෙරවැ පාසිවුරු ගෙන ඒ කුලය වෙනැ එළඹියා යැ. එළැඹූ අස්තෙහි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා යැ. ඒ කුලයෙහි දසි තොමෝ හමදින්නි ඒ අසුන බසුන් අතුරෙහි බහාලූ යැ. මිනිස්සු ඒ අසුන නො දක්නාහු එ මෙහෙණහට "ආර්යාවෙනි, ඒ අසුන කොහිද"යි කිහු. ඇවැත්නි, මම ඒ අසුන නොදකිමි. 'ආයඨාවෙනි, ඒ අසුන දෙට'යි තැනිගන්වා නිතිබත සිඳැලූහ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ගෙය ඉඳිකරන්නාහු ඒ අසුන බසුන් අතුරෙහි දෑක එ මෙහෙණ කලාකරවා නිතිබත (යළි) තැබූහ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. අට බො සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොථෙයි. යා තා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනී වීයගානී චිපාවොනී "කථං හි නාම භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධමිතො ආසනෙන නිසිදිතො සාමිකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමිසසනී"ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධමිතො ආසනෙන නිසිදිතො සාමිකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමිති. සච්චං හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධමිතො ආසනෙන නිසිදිතො සාමිකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමිසසනී. නෙතං භික්ඛවෙ අසපකතානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසතඤ්ඤා:

"යා පන භික්ෂුනී පුරෙහන්තං කුලානි උපසඩ්ධමිතො ආසනෙන නිසිදිතො සාමිකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමෙයා පාචිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙක අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

පුරෙහන්තං නාම: අරුණ්ණකමනං උපාදය යාව මජ්ඣන්තිකා. කුලං නාම: වත්තාරි කුලානි ඛත්තියකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසාකුලං සුඤ්ඤාලං,

උපසඩ්ධමිතාති: තඤ්ඤා ගතො,

ආසනං නාම: පලලබ්ධස්ස ඔකාසො වුච්ඡති.

නිසිදිතාති: තස්මිං නිසිදිතො,

සාමිකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමෙයාති: යො තස්මිං කුලෙ මනුසේසා විඤ්ඤා තං අනාපුට්ඨා ආනොවසන්තං අනික්කාමෙහනියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අපෙකාකාසෙ උපචාරං අනික්කාමෙහනියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපුට්ඨෙන අනාපුට්ඨිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අනාපුට්ඨෙන වෙමතිකා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අනාපුට්ඨෙන ආපුට්ඨිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

පලලබ්ධස්ස අනොකාසෙ ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. ආපුට්ඨෙන අනාපුට්ඨිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. ආපුට්ඨෙන වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස, ආපුට්ඨෙන ආපුට්ඨිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුට්ඨා ගට්ඨති, අසංභාරිමෙ, ගිලානාය ආපදසු උමෙත්තියාය -පෙ- ආදිකමිතියායාති.

පක්කමමිසසනාපදං.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද?” යි ... සැබැඳ මහණෙනි මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද යි, සැබැවූ භාග්‍යවතුන් වහන් , භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර ගියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි,... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පෙරබත්ති කුලයන් වෙතැ එළැඹූ අසුනෙක්හි හිඳ හිමියන් නො පිළිවිසූ බැහැර යා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුති යි.

පුරෙහතත නම්: අරුණ නැඟීම පටන් මද්දහන තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රිය කුල යැ බ්‍රාහ්මණ කුල යැ වෛශ්‍ය කුලයැ ශුද්‍ර කුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්භා: එහි ගොස්.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

නිසිදිකා: එහි හිඳ,

සාමිකෙ අනාපුට්ඨා පක්කමෙයා: ඒ කුලයෙහි දැනුමැති යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ නිසවන ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. එළිමහනෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත්වේ.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙක අනවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසි-යෙහි නො පිළිවිසිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසි-යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ යා නම්, නො ගෙනූ යා හැකි අස්තෙහි නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන් වුවාට, ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපදය යි.

ජයාසිංහාපදං

1. සාවස්තිදනං - නෙත ඔබ පන සමයෙන ධුලනන්ද භික්ෂුනී පච්ඡාභක්තං කුලානි උපසංඛාමිත්වා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති පි අභිනිපජ්ජති පි. මනුස්සා ධුලනන්දං භික්ෂුනීං භිට්ඨමානා ආසනෙ නෙව අභිනිසිද්ධති, න අභිනිපජ්ජති, මනුස්සා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාවෙණි "කථං හි නාම අය්‍යා ධුලනන්ද පච්ඡාභක්තං කුලානි උපසංඛාමිත්වා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සති පි"ති.

2. අය්‍යොසුං ඔබ භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං වියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ෂුනියො අජීව්ජා - ථෙ - තා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාවෙණි "කථං හි නාම අය්‍යා ධුලනන්දා පච්ඡාභක්තං කුලානි උපසංඛාමිත්වා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සති පි"ති - ථෙ - සච්චං කීර්තිස්සාවෙ ධුලනන්දා භික්ෂුනී පච්ඡාභක්තං කුලානි උපසංඛාමිත්වා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධති පි අභිනිපජ්ජති. සච්චං හඟවා. විගර්හි බුද්ධො හඟවා - ථෙ - කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ධුලනන්දා භික්ෂුනී පච්ඡාභක්තං කුලානි උපසංඛාමිත්වා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධස්සති පි අභිනිපජ්ජස්සති පි, නෙතං භික්ෂුවෙ අපසංකානං වා පසාදය - ථෙ - ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිංහාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී පච්ඡාභක්තං කුලානි උපසංඛාමිත්වා සාමීකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධා වා අභිනිපජ්ජා වා පාවිත්තියා"ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා - ථෙ - භික්ෂුනීති: - ථෙ - අයං ඉමස්මි. අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

පච්ඡාභක්තං නාම: මජ්ඣිමනිකායෙ විනිවර්තන යාව අසුඛතෙ සුරියෙ.

කුලං නාම: වණ්ණාරි කුලානි ඔක්කයකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසා කුලං සුඤ්ඤකුලං.

උපසංඛාමිත්වාති: තස්ස ගන්ත්වා.

සාමීකෙ අනාපුච්ඡාති: යො තස්මිං කුලෙ මනුස්සො සාමීකො දතුං තං අනාපුච්ඡා.

ආසනං නාම: පලලංඛනස්ස ඔකාසො වුළුති.

අභිනිසිද්ධායාති: තස්මිං අභිනිසිද්ධි ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අභිනිපජ්ජායාති: තස්මිං අභිනිපජ්ජති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එයමයෙහි වනාහි ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳීම ද කෙරෙයි. වැදහොවීම ද කෙරෙයි. මිනිස්සු ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණියගෙන් ලස්සන වෙන්නාහු අසුනෙහි නොමැ හිඳිත්, නොමැ භාවිත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයුෂා ථූල්ලනන්ද තොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳීම කළාද? වැදහොවීම කළාද යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකුරන්ති ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයුෂා ථූල්ලනන්ද තොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳීමත් කළාද? වැදහොවීමත් කළාද යි... සැබෑද මහණෙනි ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳීමත් කෙරේද? වැද හොවීමත් කෙරේද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳීමත් කළාද? වැද හොවීමත් කළාද යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පසුබතැ කුලයන් වෙතැ එළඹැ හිමියන් නො පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳිනම් හෝ වැද හොවී නම් හෝ පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී.. මෝ තොමෝ මේ අභියෝගී ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණිය යි.

පටිජාහකන නම්, මද්දහන ඉක්මණිය කල්හි හිරු අවරට යන තෙක්.

කුල නම්; ක්ෂත්‍රීයකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ චෛත්‍යකුල යැ ශුද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංඛම්භා: එහි ගොස්.

සාමිකෙ අනාසුච්ඡා: ඒ කුලයෙහි දෙන්නට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසැ.

ආසන නම්: පලහෙක්හි අවකාශය කියනු ලැබෙයි.

අභිනිසිදෙයා: එහි හිඳී නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනිවිභවෙනා

අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසංඝෙ ආසනා අභිනිසිද්ධි වා අභිනි-
පඡ්ඡති වා ආපත්ත පාචිත්තියසංඝ. අනාපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආසනෙ
අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපඡ්ඡති වා ආපත්ති පාචිත්තියසංඝ. අනාපුච්ඡිතෙ
අනාපුච්ඡිතසංඝෙ ආසනෙ අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපඡ්ඡති වා ආපත්ති
පාචිත්තියසංඝ.

පලලබ්ධාසං අනොකාසෙ ආපත්ති දුක්ඛංසං. ආපුච්ඡිතෙ
අනාපුච්ඡිතසංඝෙ ආපත්ති දුක්ඛංසං. ආපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආපත්ති
දුක්ඛංසං. ආපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසංඝෙ අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපඡ්ඡති වා
ධුට්ඨසංඝෙකෙ, ගිලානාය, ආපදස්ස, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 2. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථිදිත්තං - තෙන ඛො පන සමයෙන සමඛුලා භික්ෂු
නියො කොසලෙසු ජනපදෙසු සාවස්ථිං ගව්ඡන්තියො සායං අඤ්ඤතරං
ගාමං උපගන්තවා අඤ්ඤතරං බ්‍රාහ්මණකුලං උපසංඛ්‍යමිත්වා ඔකාසං
යාචිංසු. අප් ඛො සා බ්‍රාහ්මණි තා භික්ෂුනියො එතදවොච “ආගමෙට්
අයො යාචි බ්‍රාහ්මණො ආගව්ඡති”ති. භික්ෂුනියො යාචි බ්‍රාහ්මණො
ආගව්ඡතිති සෙයාං සන්තරිත්වා එකච්චා නිසිදිංසු, එකච්චා නිපඡ්ඡංසු,
අප් ඛො සො බ්‍රාහ්මණො රක්ඛිං ආගන්තවා තං බ්‍රාහ්මණිං එතදවොච,
කා ඉමාති. භික්ෂුනියො අයානාති. නික්ඛන්ති ඉමා වුණ්ඛා වක්ඛන්ති-
යොති සරතො නික්ඛන්තිපෙසි.

2. අප් ඛො තා භික්ෂුනියො සාවස්ථිං ගන්තවා භික්ෂුනීනං එතමස්සං
ආරොචෙසුං. යා තා භික්ෂුනියො අප්චිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣා
යන්ති වියන්ති විපාවන්ති: “කපං හි නාම භික්ෂුනියො විකාලෙ-
කුලානි උපසංඛ්‍යමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙයාං සන්තරිත්වා
අභිනිසිද්ධිසංඝනිසි අභිනිපඡ්ඡනිසි”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ
භික්ෂුනියො විකාලෙ කුලානි උපසංඛ්‍යමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා
සෙයාං සන්තරිත්වා අභිනිසිද්ධිසංඝනිසි අභිනිපඡ්ඡනිසි”ති සච්චං හගවා.
විගර්හි බුඤ්ඤා හගවා -පෙ- “කපං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො
විකාලෙ කුලානි උපසංඛ්‍යමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙයාං
සන්තරිත්වා අභිනිසිද්ධිසංඝනිසි අභිනිපඡ්ඡනිසි. තෙනං භික්ඛවෙ
අපසසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො
ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු: ”

1. නික්ඛන්ති පිටු i - ෧෪෪,

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසි යෙහි වීමති ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පලහෙක අවකාශයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි වීමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසි සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසැ අසුනෙහි හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ ඇවැත් නැති. නිති පැනවුයෙහි, හීලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... අදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 2. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ කොසොල් දනව්වෙහි සිට සැවැනට යන්නාහු සවස එක්තරා ගමකට පැමිණ එක්තරා බමුණු කුලයක් වෙතැ එළැඹූ ඉඩක් ඉල්ලූහ. එකල්හි ඒ බැමිණි ඒ මෙහෙණන්ට “ආයතීවෙනි බමුණා එන තෙක් ඉවසවයි කිවු යැ. මෙහෙණේ බමුණා එන තෙක් ශයනය අතුරා ඇතැම්හු හුන්හ. ඇතැම්හු හොත්හ. එකල්හි ඒ බමුණු රෑ අවුත් එබැමිණිට මොහු කවුරුදු යි කී යැ. ආයතීය, මෙහෙණේ යැ. මේ මුඩු වදලියන් ඇදදමවයි ගෙයින් ඇදදමවී යැ.

2. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණේ සැවැනට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති. නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කළෝ ද? වැද හොච්මත් කළෝ දු යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කෙරෙත් ද? වැද හොච්මත් කෙරෙත් දු යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණේ විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසැ ශය්‍යාව අතුරා හිඳිමත් කළෝ ද? වැද හොච්මත් කළෝ ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාචික්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍යා

“යා පන භික්ෂුනී විකාලෙ කුලානි උපසංකම්භා යාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යාං සන්ධරිතා වා සන්ධරාපෙතා වා අභිනිසිදෙය්‍යා වා අභිනිපජෙය්‍යා වා පාචික්‍ය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මී. අපෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

විකාලො නාම: අත්ඛගතෙ සුරියෙ යාව අරුණ්‍යග්ගමනා. කුලං නාම: වකාරිකුලානි ඛණ්ඩකුලං බ්‍රාහ්මණකුලං වෙසෂකුලං සුද්දකුලං.

උපසංකම්භාති: තත් ගන්තවා.

යාමිකෙ අනාපුච්ඡාති: යො තස්මිං කුලෙ මනුසොසා යාමිකො දුතුං තං අනාපුච්ඡා.

සෙය්‍යාං නාම: අනිතමසො පණ්ණසකාරොපි.

සන්ධරිතාති: සයං සන්ධරිතා.

සන්ධරාපෙතාති: අඤ්ඤං සන්ධරාපෙතා.

අභිනිසිදෙය්‍යාති: තස්මිං අභිනිසිදති ආපත්ති පාචික්‍යසස්ස.

අභිනිපජෙය්‍යාති: තස්මිං අභිනිපජති ආපත්ති පාචික්‍යසස්ස.

අනාපුච්ඡතෙ අනාපුච්ඡතසඤ්ඤා සෙය්‍යාං සන්ධරිතා වා සන්ධරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාචික්‍යසස්ස අනාපුච්ඡතෙ වෙමතිකා සෙය්‍යාං සන්ධරිතා වා සන්ධරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාචික්‍යසස්ස. අනාපුච්ඡතෙ ආපුච්ඡතසඤ්ඤා සෙය්‍යාං සන්ධරිතා වා සන්ධරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා ආපත්ති පාචික්‍යසස්ස.

ආපුච්ඡතෙ අනාපුච්ඡතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. ආපුච්ඡතෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. ආපුච්ඡතෙ ආපුච්ඡතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආපුච්ඡා සෙය්‍යාං සන්ධරිතා වා සන්ධරාපෙතා වා අභිනිසිදති වා අභිනිපජති වා, ගිලානාය, ආපදස්ස, උම්මත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

“යම් මෙහෙණක් විකාලයෙහි කුලයන් වෙතැ එළැඹූ හිමියන් නො පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... හිකවුනී ... මෝ තොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

විකාල නම්: හිරු අවරට ගිය කල්හි අරුණ නැඟීම තෙක්.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ඉද්‍රකුල යැ යි කුල සතරෙකි.

උපසංකම්පා: එහි ගොස්.

සාමිකෙ ආනාපුට්ඨා: ඒ කුලයෙහි දෙන්නට හිමි යම් මිනිසෙක් වේ නම් ඔහු නො පිළිවිසූ.

සෙය්‍යා නම්: යටත් පිරිසෙයින් කොළ ඇතිරියකුත්.

සන්තර්පිතා: තොමෝ අතුරා.

සන්තරාපෙකා: මෙරමා ලවා අතුරුවා.

අහිනිසිදෙය්‍යා: එහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අහිනිපජ්ජෙය්‍යා: එහි වැද හොච් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

නො පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසින් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිළිවිසියෙහි පිළිවිසින් ඇතියා ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පිළිවිසියෙහි නො පිළිවිසින් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිළිවිසියෙහි පිළිවිසින් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පිළිවිසූ ශය්‍යාව අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳි නම් හෝ වැද හොච් නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන්වුවාට, ආපදසෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපදයි.

අධ්‍යයනය

1. සාවිතී නිදන - තෙත බො පන සමයෙන හඳුනා කාපිලානියා අනෙකවැසි හිතවුන්¹ හඳුනා කාපිලානි. සකකච්චං උපදෙස්වි. හඳුනා කාපිලානි හිතවුන්ගේ එකඟවැසි: "අයං මං අයො හිතවුන් සකකච්චං උපදෙස්වි ඉමිසසාහං විවරං දසසාමි"ති. අප්ථං බො සා හිතවුන් දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උපදෙස්වි: "අහං කිර අයො අයං න සකකච්චං උපදෙස්වි, න කිර මෙ අයො විවරං දසසාමි"ති.

2. යා නා හිතවුන්ගේ අප්ථං -පෙ- තා උපදෙස්වි වියනති විපාවෙනති: "කපං හි නාම හිතවුන් දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උපදෙස්විසි"ති -පෙ- සච්චං කිර හිතවුන් හිතවුන් දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උපදෙස්විසි. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- "කපං හි නාම හිතවුන් හිතවුන් දුග්ගහිතෙන දුපධාරි- තෙන පරං උපදෙස්විසි." නෙතං හිතවුන් අප්ථං පසාදය -පෙ- එවිසථි පන හිතවුන් හිතවුන්ගේ ඉමං සිසුකපදං උද්දියනතු:

"යා පන හිතවුන් දුග්ගහිතෙන දුපධාරිතෙන පරං උපදෙස්විය පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතවුන්ති: -පෙ- අයං ඉමසමි. අප්ථං අධිපෙතො හිතවුන්ති.

දුග්ගහිතෙනාති: අඤ්ඤාං ගහිතෙන.

දුපධාරිතෙනාති: අඤ්ඤාං උපධාරිතෙන.

පරනාති: උපසම්පන්නං උපදෙස්වි ආපත්ති පාවිත්තියසි.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා උපදෙස්වි ආපත්ති පාවිත්තියසි. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා උපදෙස්වි ආපත්ති පාවිත්තියසි. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා උපදෙස්වි ආපත්ති පාවිත්තියසි.

අනුපසම්පන්නං උපදෙස්වි ආපත්ති දුක්ඛට්ඨය. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨය, අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨය. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨය.

අනාපත්ති: උමමතිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

අධ්‍යයනය

1. අනෙකවැසි - මෙසං. අනෙකවැසි - සිඬු, සිඬු

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිද්‍යායි - එසමයෙහි වනාහි හද්‍යා කාපිලානියගේ අතැ වැසි මෙහෙණක් තොමෝ හද්‍යා කාපිලානියට සකසා උවැන් කෙරෙයි. හද්‍යා කාපිලානී තොමෝ මෙහෙණන්ට “ආය්‍යාවෙති, මේ මෙහෙණ මට සකසා උවැන් කෙරෙයි. මැයට මම සිවුරක් දෙන්නෙමි”යි මෙය කිවු යැ. එකල්හි ඒ මෙහෙණ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු යැ. ආය්‍යාවෙති, මම වනාහි ආය්‍යාවහට සකසා උවැන් නො කෙරෙමි ල, ආය්‍යා තොමෝ මට සිවුරක් නො දෙන්නී ලැ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් තොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු” ද යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මේ සිකපදය වෙසේ උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් වරදවා ගන්නා ලද්දෙන් වරදවා දරන ලද්දෙන් මෙරමා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති වෙ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනී ... මෝ තොමෝ මේ අඵයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ඝුණි යි.

දුග්ගතිකෙන: අන් පරිද්දෙකින් ගන්නා ලද්දෙන්,

දුපඛාරිකෙන: අන් පරිද්දෙකින් දරන ලද්දෙන්.

පර: උපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වෙයි.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ලමු කොට සිතවා නම් පවිති ඇවැන් වෙ.

අනුපසපනක ලමු කොට සිතවා නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැන් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැන් වෙ.

උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැන් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකබාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අත්තනො භණ්ඩකං අපක්ඝන්තියො වණ්ඩකාළිං භික්ඛුනිං එතදවොචුං: "අපයො අමිතාකං භණ්ඩකං පක්ඝෙය්‍යායි"ති. වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී උජ්ඣායති වියති විපාවෙනි: "අභමෙව නුන වොරි, අභමෙව නුන අලජ්ජිති" යා අය්‍යායො¹ අත්තනො භණ්ඩකං අපක්ඝන්තියො තා මං එවමාභංසු: "අපයො අමිතාකං භණ්ඩකං පක්ඝෙය්‍යායි"ති. සවාභං අයො තුමකාකං භණ්ඩකං ගණ්ණාමි අක්ඝමණි හොමි බුභමවරියා වවාමි නිරයං උපපජ්ජාමි, යා පන මං අභුතෙන එවමාභ සාපි අක්ඝමණි හොතු බුභමවරියා වවතු නිරයං උපපජ්ජතුති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා-පෙ- තා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාවෙනි: "කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඩකාළි අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසප්පිසති"ති-පෙ- සඤ්ඤං කිර භික්ඛවො, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසප්පිති,* සවං භගවා, විගරහි බුද්ධො භගවා-පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවො, වණ්ඩකාළි භික්ඛුනී අත්තනාමපි පරමපි නිරයෙනපි බුභමවරියෙනපි අභිසප්පිසති. තෙනං භික්ඛවො, අපසන්නානං වා පසාදය-පෙ- එවණ්ණි පන භික්ඛවො, භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අත්තනානං වා පරං වා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසප්පෙය්‍යා පාවිත්තියන්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා-පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසුඤ්ඤං අත්ථ අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

අත්තනානාති: පට්ටන්තං.

පරන්ති: උපසමපන්නං.

නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසප්පති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

උපසමපන්නාය උපසමපන්නායඤ්ඤා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසප්පති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උපසමපන්නාය වෙමතිකා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසප්පති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස, උපසමපන්නාය අනුපසමපන්නායඤ්ඤා නිරයෙන වා බුභමවරියෙන වා අභිසප්පති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

1. අය්‍යා - සිමුඛි

2. අභිසප්පෙති - සිමුඛි

3. අභිසප්පති - සිමුඛි

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනායි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ තමාගේ බඩු නො දක්නාහු වණ්ඩකාළී මෙහෙණට "ආයාබෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි" දැයි මෙය කීහු. වණ්ඩකාළී මෙහෙණ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: යම්, ආයාබ කෙනෙක් තමාගේ බඩු නො දක්නාහු ද, ඔහු මට "ආයාබෙනි, අපගේ බඩු දක්නෙහි" දැයි මෙසේ කීහු යැ. මම් මැ එකාන්තයෙන් සෙරකිම් වෙමි ද, මම් මැ එකාන්තයෙන් ලජ්ජා නැතියකිම් වෙමි ද, ඉදින් ආයාබෙනි, තොපගේ බඩු ගනිමි නම් නො මෙහෙණකිම් වෙමි. බබ්බරින් ගිලිහෙමි, නිරයෙහි උපදිමි. යමක් වනාහි අභූතයෙන් මා හට මෙසේ කිවු ද, ඔ තොමෝත් නො මෙහෙණක් වෙවා, බබ්බරින් ගිලිහෙවා, නිරයෙහි උපදිවා යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් ආයාබ වණ්ඩකාළී තොමෝ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බබ්බරින් හැවු" දැයි ... සැබැඳ මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බබ්බරින් හවා දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළී මෙහෙණ තමාට ද මෙරමාට ද නිරයෙහි බබ්බරින් හැවු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් තමාහට හෝ මෙරමා හට හෝ නිරයයෙන් හෝ බබ්බරින් හෝ හවා නම් පවිති වෙ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ඛුනී ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ඛුණි යි.

අක්කානං: තමා කෙරෙහි.

පරං: උපසපනකට නිරයයෙන් හෝ බබ්බරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සත් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බබ්බරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බබ්බරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සත් ඇතියා නිරයයෙන් හෝ බබ්බරින් හෝ හවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

පාචිත්ස්‍යපාළි භික්‍ෂුනීවිභවෙයා

නිරව්‍යානගොතියා වා පෙත්තිවිසයෙන වා මනුස්සදෙහගගෙන වා අභිසපති ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නං අභිසපති ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස, අනුපසම්පන්නාය චෙත්තිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: අත්පුරෙකාරාය, ධම්මපුරෙකාරාය, අනුසාසනී පුරෙකාරාය උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නවමසික්ඛාපදං

4. 2. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවත්ථී නිදනං - තෙන ඔවා පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්‍ෂුනී භික්‍ෂුනීහි සද්ධිං හණ්ඩිතා අත්තානං වධිතා වධිතා රොදති. යා තා භික්‍ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම අය්‍යා වණ්ඤකාළි අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිස්සති"ති. -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්‍ෂුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදතිති. සථං හගවා. චිගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, වණ්ඤකාළි භික්‍ෂුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අරුසන්නානං වා පසාදා -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්‍ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්‍ෂුනී අත්තානං වධිතා වධිතා රොදෙය්‍ය පාවිත්තිය"න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්‍ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අත්තෙ අධිපෙතා භික්‍ෂුනීති.

අත්තානන්ති: පච්චික්ඛං.

වධනී¹ රොදති ආපත්ති පාවිත්ස්‍යස්ස. වධනී න රොදති ආපත්ති දුක්ඛංස්ස, රොදති න වධනී ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: ඤාතිබ්‍යසනෙන වා භොගබ්‍යසනෙන වා රොග-බ්‍යසනෙන වා චුට්ඨා රොදති න වධනී උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසමසික්ඛාපදං

අනධකාරවග්ගො² දුතියො

තස්සුආනං:

අනධකාරෙ පටිච්ඡනෙන අරේඤ්ඤාකායෙ සිඛ්ඛාටකෙ,
ථෙව නාපුච්ඡා විකාලෙ ව දුග්ගහී නිරයෙ වධිති.

1. වධිතා වධිතා-මඡසං.

2. රත්තනධකාරවග්ගො - Si 833ii

6, තීරස්ථිත යොනියෙන් හෝ ප්‍රෙතවිෂයයෙන් හෝ මනුෂ්‍ය දෞර්භාගයෙන් හෝ හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනකට හවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අරිය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධරිය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 2. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි මෙහෙණ මෙහෙණත් සමග කලභ කොට නමාට පැහැර පැහැර හඬයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආයථි වණ්ඩකාළි තමාට පැහැර පැහැර හැඩු" ද යි. ... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඩු ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි මෙහෙණ තමාට පැහැර පැහැර හැඩු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් තමාට පැහැර පැහැර හඬා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්වුනි .. මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි.

අත්තානං: තමා කෙරෙහි.

පහරා නම් හඬා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පහරා නම් නො හඬා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හඬා නම් නො පහරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

ඥාතිව්‍යසනයෙන් හෝ භොගව්‍යසනයෙන් හෝ රොග-ව්‍යසනයෙන් හෝ පහස්නා ලද්දී හඬා නම් නො පහරා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

ද්විතීය අත්තකාර වර්ග යි.

එහි උද්දනය:

රත්තන්ධකාර යැ පච්චින්න යැ අපේක්ෂාකාය යැ සිඬ්ඝාවක යැ අනාපුච්ඡා දෙක යැ විකාල යැ දුග්ගතික යැ තිරය යැ වධ යැ යි.

4. 3. 1

පයමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙනවතො ආනාඨසිංහකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සබ්බත්තා භික්ඛුනියො අවිරතියා නදියා වෙසියාහි සද්ධිං නග්ගා එකතිසො නභායාති. වෙසියා නා භික්ඛුනියො උපපණ්ණසු: “කිත්තු ඛො නාම කුමාකං අයො දහරානං දහරානං¹ බ්‍රහ්මවරියං වීණෙණෙන. නත්තු නාම කාමා පරිභුඤ්ජිතඛා. යද්ද ජිණ්ණ හවිසසථ තද්ද බ්‍රහ්මවරියං වරිසසථ. එවඤ්ඤා² කුමාකං උභො අත්ථා පරිග්ගහිතා හවිසසනති”ති භික්ඛුනියො වෙසියාහි උපපණ්ණියමානා මධ්දු³ අහෙසුං. අථ ඛො නා භික්ඛුනියො උපසස්සං ගන්තවා භික්ඛුනීනං එතමස්සං ආරොවෙසුං. භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමස්සං ආරොවෙසුං. භික්ඛු හගවතො එතමස්සං ආරොවෙසුං. අථ ඛො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙතසි: තෙන හි භික්ඛවො, භික්ඛුනීනං සිකඛාපදං පඤ්ඤපෙක්ඛාමී දස අත්ථවසෙ පටිච්ච සංඝස්සවුත්තාය -පෙ- විනායානුග්ගාය. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවො, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී නග්ගා නභායෙයා පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

නග්ගා නභායෙයාති: අතිවත්ථා වා අපාරුතා වා නභායති පයොගෙ දුක්ඛං. නභානපරියොසානෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: අච්ඡින්නවිරිකාය නව්ඨවිරිකාය⁴ ආපදස්ස උල්ලික්කාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පයමසිකඛාපදං.

4. 3. 2

දුතියසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හගවතා භික්ඛුනීනං උදක සාවිකා අනුඤ්ඤාතා භොති. ඡන්ධගගියා භික්ඛුනියො හගවතා උදකසාවිකා අනුඤ්ඤාතා අපථමාණිකායො උදකසාවිකායො ධාරෙන්නි⁵ පුරතොපි පච්ඡතොපි ආකඨන්තා⁶ ආභිණ්ඩනාති.

1. අයො දහරානං - මජ්ඣ.

2. එවං - මජ්ඣ: එවංකෙව - සි ii

3. මධ්දු - සිඞ්ගි සිඞ්ගි සි ii

4. අච්ඡින්නවිරිකාය වා නව්ඨවිරිකාය වා - සිඞ්ගි

5. ධාරෙන්නං - මජ්ඣ.

6. කඨන්තා - සිඞ්ගි ii

4. 3. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේ-පිඩු සිටුවුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණෝ අවිරවනී නදියෙහි වෙසඟනත් සමඟ නග්න වැ එක් කොටැ ස්නානය කෙරෙති. වෙසඟනෝ ඒ මෙහෙණන්හට කෙළි-කවට කම් කළහ: “ආයතාවෙනි, ඉතා තරුණ වූ තොපට බඹසර පුරුදු කිරීමෙන් කිනම් ප්‍රයෝජනයක් ද? කාමයෝ පරිභොග කළ යුත්තෝ නො වෙත් ද? යම් කලෙකැ මහලුවුවෝ වත්නාහු නම් එකල්හි බඹසර හැසිරෙවු. මෙසේ වනාහි තොප විසින් දෙ කරුණ මැ අයත් කොට ගන්නා ලද්දේ වන්නේ” යැ යි. වෙසඟනත් විසින් කෙළි කවට කම් කරනු ලබන මෙහෙණෝ මතු වූහ. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණු ඇරොජුහ. මෙහෙණෝ මහණුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. මහණෝ භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහ. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසර යෙහි ලා දූහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමතුවේන: එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්ට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සඬ්ඝයාගේ මනා පිළිගැන්ම පිණිස යැ ... චිත්තයට රුකුල් පිණිස යැ මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නග්න වැ ස්නාන කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

නග්ගා නභායෙයා: නො හදනා ලද්දී හෝ නො පොරවන ලද්දී හෝ ස්නාන කෙරේ නම් පියෝහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. සැනැහුම් පිරියතැ පවිති ඇවැත් වේ.

අසිදැගත් සිවුරු ඇතියාට නට සිවුරු ඇතියාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 3. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් මෙහෙණන්ට දියසඵල අනුදන්නා ලද්දේ වෙයි. සවග මෙහෙණෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දියසඵල අනුදන්නා ලද යි පමණ ඉක්ම වූ දියසඵ දරත්, ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු අදිමින් ඇවිදිත්.

පාචික්කියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍යා

2. යා තා භික්ෂුනියො අසීච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම ඡබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨකායො ධාරෙත්ඤ්ඤානී”ති -පෙ- සථං. කීර භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨකායො ධාරෙත්ඤ්ඤානී. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො අපමාණිකායො උදකසාට්ඨකායො ධාරෙත්ඤ්ඤානී, නෙතං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදා -පෙ- ඵවණ්ඨ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“උදකසාට්ඨකමපන භික්ෂුනියා කාරයමානාය පමාණිකා කාරෙතබ්බා තත්ත්වං පමාණං. දීඝයො වතඤ්ඤා විදජ්ඣියො සුගතවිදජ්ඣියා තිරියං දො විදජ්ඣියො. තං අතික්කාමෙනතියා ඡෙදනං පාවිත්තිය”න්ති.

3. උදකසාට්ඨකා නාම: යාය නිවජ්ඣා නභායති,

කාරයමානායාති: කරොන්තියා වා කාරාපෙනතියා වා. පමාණිකා කාරෙතබ්බා, තත්ත්වං පමාණං: දීඝයො වතඤ්ඤා විදජ්ඣියො සුගත-විදජ්ඣියා තිරියං දො විදජ්ඣියො, තං අතික්කාමෙත්වා කරොති වා කාරාපෙනි වා පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන ඡිද්දිත්වා පාවිත්තියං දෙසෙතබ්බං.

අත්තනා විපසකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාවිත්තියංසං අත්තනා විපසකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාවිත්තියංසං පරෙහි විපසකතං අත්තනා පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාවිත්තියංසං. පරෙහි විපසකතං පරෙහි පරියොසාපෙනි ආපත්ති පාවිත්තියංසං.

අඤ්ඤාසංඝායා කරොති වා කාරාපෙනි වා ආපත්ති දුක්ඛංසං, අඤ්ඤාන කතං පටිලභිත්වා පරිභුණ්ණති ආපත්ති දුක්ඛංසං.

අනාපත්ති: පමාණිකං කරොති, උනාකං කරොති, අඤ්ඤාන කතං පමාණාතික්කන්තං. පටිලභිත්වා ඡිද්දිත්වා පරිභුණ්ණති, විතානං වා භුම්මිඤ්ඤං වා සාණිපාකාරං වා හිසිං වා බිඤ්ඤානං වා කරොති, උම්මන්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං

1. උදකසාට්ඨකනී-සිමුඛි
2. නිවජ්ඣා- සායා,
3. භුමිඤ්ඤං - භෙදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලුහු කොට සිතකි, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරුහු” ද යි ... සැබැ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍ය වතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ පමණ ඉක්ම වූ දියසළ දරුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“දියසළවත් කරවනු ලබන මෙහෙණක විසින් පමණ ඇති වැ කැරැවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙකි, එ පමණ ඉක්මවන්නියට සිදැලීමෙන් පසු දෙසිය යුතු ඇවැත් වේ” යයි.

3. උදකසාටිකා නම්: යමෙකින් හඳුනා ලද්දී සනභා නම් හෝ යැ.

කාරයමානාය: කරන්නිය විසින් හෝ කරවන්නිය විසින් හෝ පමණ ඇති වැ කැරැවිය යුතු යි. එහි මේ පමණ යැ: දිගින් සුගත් වියතින් සිවු වියතෙක. සරසින් දෙවියතෙකි. එපමණ ඉක්ම වා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ පියෝහි දුකුළා වෙයි. පිළිලැබීමෙන් සිදැ පවිති දෙසිය යුතු.

තමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද නොමෝ නිමාම් කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. තමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද නොමෝ නිමාම් කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් නිමාම් නො කරන ලද්ද මෙරමා ලවා නිමාම් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

මෙරමා සඳහා කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මෙරමා විසින් කරන ලද්දක් පිළිලැබ පිරිබෝ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පමණ ඇති කොට කෙරේ නම්, උනු කොට කෙරේ නම්, මෙරමා විසින් කරන ලද පමණ ඉක්මවූවක් පිළිලැබ සිදපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, වියනක් හෝ බුමුතුරුණක් හෝ කඩතුරුවක් හෝ බිස්සක් හෝ මාවුලාවක් හෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නො වෙයි. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

තත්වසිකධාපදං

1. සාවස්ථි නිද්‍යානං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කඤ්චරියසා භික්ඛුනියා මහගෙස විවරදුග්‍යෙස විවරං දුක්ඛතං¹ යොති දුස්සිඛිතං. ථුලලනාඤ භික්ඛුනී තං භික්ඛුනිං එතදථොච: "සුඤ්ජරං ඛො ඉදං තෙ අයොග විවරදුග්‍යං විවරඤ්ච ඛො දුක්ඛතං දුස්සිඛිතං"² නති. විසිඛෙඛමි³ අයොග සිඛෙඛසුසිති⁴. අමයොග සිඛෙඛසුසාමිති⁵. අප ඛො සා භික්ඛුනී තං විවරං විසිඛෙඛතො ථුලලනාඤ්ච භික්ඛුනියා අද්ධි. ථුලලනාඤ භික්ඛුනී සිඛෙඛසුසාමි සිඛෙඛසුසාමිති තෙව සිඛෙඛති⁶ න සිඛොපනාය උසුසුකං කරොති. අප ඛො සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීතං එතමඤ්ච ආරොචෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති ඒපාවෙනති: "කථං හි නාම අයං ථුලලනාඤ භික්ඛුනියා විවරං විසිඛොපෙනො තෙව සිඛෙඛසුසති න සිඛොපනාය උසුසුකං කරියසති"⁷ ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, ථුලලනාඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විවරං විසිඛොපෙනො තෙව සිඛෙඛති න සිඛොපනාය උසුසුකං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, ථුලලනාඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විවරං විසිඛොපෙනො තෙව සිඛෙඛසුසති න සිඛොපනාය උසුසුකං කරියසති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පයනනානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකධාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා විවරං විසිඛෙතො වා විසිඛොපෙනො වා සා පට්ඨා අනන්තරාසිකිති තෙව සිඛෙඛයා න සිඛොපනාය උසුසුකං කරෙයා අක්කඤ්ච වතුහපඤ්චාහා පාවිතිය"⁸ නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: අයං ඉමස්මිං අපෙඤ්ච අධිජෙතො භික්ඛුනීති.

1. දුක්ඛතං - මර්ශං.

2. සිඛෙමි - සිලි.

3. සිඛිසුසිති - මර්ශං.

4. සිඛිසුසාමිති - මර්ශං.

5. සිඛති - මර්ශං.

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණකගේ මාඇති සිවුරු පිළියෙන් සිවුරෙක් නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම් කරන ලද්දේ වෙයි. ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණී එ මෙහෙණට මෙය කිවුයැ. “ආර්යාවෙනි, නොපගේ මේ සිවුරු පිළිය සොදුරු එහෙත් සිවුර නො මනා කොට කරන ලද්දේ නො මනා කොට ගෙත්තම් කරන ලද්දේ මැ”යි. ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම් හරනෙමි. ගෙත්තම් කෙරෙහි දෑ යි. එසේ යැ ආර්යාවෙනි, ගෙත්තම් කරන්නෙමි යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ සිවුර ගෙත්තම් හැර ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණියට දුනු යැ. ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණී “ගෙත්තම් කරන්නෙමි ගෙත්තම් කරන්නෙමි” යි නොම ගෙත්තම් කරයි. ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්සුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආර්යා ථූල්ලනන්ද නොමෝ මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නො මැ ගෙත්තම් කළා ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා” දෑ යි ... සැබැද මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණී මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නොමැ ගෙත්තම් කෙරේ ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ දෑ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථූල්ලනන්ද භික්ෂුණී මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හරවා නොමැ ගෙත්තම් කළා ද? ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්ති සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවති වේ” යැයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

පාරික්ෂයපාළි හික්කුනිවිභවෙයා

හික්කුනියාති: අඤ්ඤාය හික්කුනියා.

විවරං නාම: ඡන්තං විවරානං අඤ්ඤතරං විවරං.

විසිඤ්ඤතාති: සයං විසිඤ්ඤතා.

විසිඤ්ඤාපෙතාති: අඤ්ඤං විසිඤ්ඤාපෙතා.

සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනීති: අයති අනන්තරායෙ.

නෙව සිඤ්ඤයාති: න සයං සිඤ්ඤයා.

න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරෙයාති: න අඤ්ඤං ආණ්ඩාපෙයා.

අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහාති: යපෙතො චතුහපඤ්ඤාහං නෙව සිඤ්ඤාසාමි න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරෙයාමිති ධූරං නික්කම්භමනො ආපත්ති පාරික්ෂයස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා විවරං විසිඤ්ඤතො වා විසිඤ්ඤාපෙතො වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඤ්ඤති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාරික්ෂයස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමනිකා විවරං විසිඤ්ඤතො වා විසිඤ්ඤාපෙතො වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඤ්ඤති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාරික්ෂයස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා විවරං විසිඤ්ඤතො වා විසිඤ්ඤාපෙතො වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඤ්ඤති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති පාරික්ෂයස්ස.

අඤ්ඤං පරික්ඛාරං විසිඤ්ඤතො වා විසිඤ්ඤාපෙතො වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඤ්ඤති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති දුට්ඨකාස්ස. අනුපසම්පන්නා විවරං වා අඤ්ඤං වා පරික්ඛාරං විසිඤ්ඤතො වා විසිඤ්ඤාපෙතො වා සා පච්ඡා අනන්තරාධිකිනී නෙව සිඤ්ඤති න සිඤ්ඤාපනාය උඤ්ඤකං කරොති අඤ්ඤත්‍ර චතුහපඤ්ඤාහා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපත්ති: සති අනන්තරායෙ, පරියෙසිතො න ලහති, කරොහති චතුහපඤ්ඤාහං අතිකකාමෙති, ගිලානාය, ආපද්දු, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති,

තතියසික්ඛාපදං

භික්ෂුනියා: අන් මෙහෙණකගේ.

වීවර නම්: සවැදෑරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි.

විසිබෙණා: නොමෝ ගෙත්තම් හැර.

විසිබොපෙණා: මෙරමා ලවා ගෙත්තම් හරවා.

සා පඤ්ඤා අනන්තරාසිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව සිබෙයා: නොමෝ ගෙත්තම් නො කරන්නේ යැ.

න සිබොපනාය උසස්සකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවන්නේ යැ.

අක්කුත්ත වතුපසඤ්ඤාහං: සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කරන්නෙමි. ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කරන්නෙ මි යි දුරනික්මෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නම් සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා සිවුරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අන් පිරිකරක් ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නම් සිවුදිනක් පස්දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක ගේ සිවුරක් හෝ අන්පිරිකරක් හෝ ගෙත්තම් හැර හෝ ගෙත්තම් හරවා හෝ ඕ නොමෝ පසු වැ අනතුරක් නැත්නම් සිවු දිනක් පස් දිනක් තබා නො මැ ගෙත්තම් කෙරේ නම් ගෙත්තම් කැරවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, කරන්නී සිවු දිනක් පස් දිනක් ඉක්මවා නම්, ඇවැත් නැත. ගිලන්වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති

වතුකසිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව වීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමනති, තානි වීවරානි වීරං නික්ඛිත්තානි කණ්ණකිතානි භොගානි. තානි භික්ඛුනියො ඔතාපෙනති, භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොට්ඨං; 'කසිමානි අයො වීවරානි කණ්ණකිතානිති'. අථ ඛො තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං එතමකං ආරොවෙසුං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උප්ඛායනානි වියනානි විපාවෙනාති: 'කථං හි නාම භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව වීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමිත්තනාති'ති -පෙ- සාදං කිර භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව වීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමනාතිති, සච්චං හගවා, විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො භික්ඛුනීනං හසෙව වීවරං නික්ඛිපිතො සන්තරුහ්ණරෙන ජනපදවාටිකං පක්කමිත්තනාති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථි පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිංහාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී පඤ්චාහිකං සංඝාවිචාරං¹ අතික්කාමෙය්‍ය පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී. අසෙව අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

පඤ්චාහිකං සංඝාවිචාරං අතික්කාමෙය්‍යාති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චවීවරානි නෙව නිවාසෙති න පාරුපති න ඔතාපෙති පඤ්චමං දිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

පඤ්චාහාතික්කනෙත අතික්කන්තසඤ්ඤා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. පඤ්චාහාතික්කනෙත වෙමතිකා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. පඤ්චාහාතික්කනෙත අනාතික්කන්තසඤ්ඤා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

පඤ්චාහානාතික්කනෙත² අතික්කන්තසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. පඤ්චාහානාතික්කනෙත වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. පඤ්චාහානාතික්කනෙත අනාතික්කන්තසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: පඤ්චමං දිවසං පඤ්චවීවරානි නිවාසෙති වා පාරුපති වා ඔතාපෙති වා, ගිලානාය ආපදසු උම්මත්තකාය -පෙ- ආදි කමමිකායාති.

වතුකසිකතාපදං

1. සංඝාවිචාරං--සත්‍යා.

2. පඤ්චාහා අනාතික්කනෙත - මග්ගං,

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවුසැරි සැරිමට යෙති. ඒ සිවුරු බොහෝ කල් බහා තබන ලද්දාහු හටගත් පුස් ඇතියාහු වෙති. ඒ සිවුරු මෙහෙණේ වියළුවත්. මෙහෙණේ ඒ වෙණෙණන්ට "ආර්යාවෙනි, හටගත් පුස් ඇති මේ සිවුරු කවරක්නුයේද"යි තෙල කරුණ කීහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණේ මහණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස්සු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පටසනි, දෙස් පතුරුවත්. "කෙසේ නම් මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට ගියාහු ද"යි. සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට යෙද්ද"යි. සැබැද භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මෙහෙණෙනි, මෙහෙණේ මෙහෙණන් අතැ සිවුරු තබා හඳනය සහිත උතුරු සහ සිවුරෙන් යුතු වැ දනවු සැරිසැරිමට ගියාහු ද? මෙහෙණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මෙහෙණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

"යම් මෙහෙණක් පස්දිනක් සිවුරු පිරිවැටුම ඉක්මවා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන; යම්, යම්බදු ... හික්බුති ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුති යි.

පඤ්චාහිකං සධ්‍යාපිචාරං අතිකතාමයා: පස්වන දිනයෙහි සිවුරුපස නොම හඳි නම් නො මැ පොරවා නම් නො මැ වියළා නම් පස්වන දිනය ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පස්දිනය නො ඉක්මගිය කල්හි නො ඉක්මගිය සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පස්වන දිනයෙහි සිවුරු පස හඳි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ වියළා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමසිකතාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ඛුනි පිණ්ඩාය වරිත්වා අලලව්වරං පඤ්චත්වා විහාරං පාවිසී. අඤ්ඤතරා භික්ඛුනි නං ව්වරං පාරුපිත්වා ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසී. සා නික්ඛිපිත්වා භික්ඛුනියො පුච්ඡි: "අපයො මය්හං ව්වරං පසෙසයායාපා"ති. භික්ඛුනියො තස්සා භික්ඛුනියා එතමස්සං ආරොවෙසුං. අපං ඛො සා භික්ඛුනි උරුකායති ඛියති විපාවෙති: "කපං හි නාම භික්ඛුනි මය්හං ව්වරං අනාපුච්ඡා පාරුපිස්සති"ති. අපං ඛො සා භික්ඛුනි භික්ඛුනිනං එතමස්සං ආරොවෙසී.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උරුකායති ඛියති විපාවෙති: "කපං හි නාම භික්ඛුනි භික්ඛුනියා ව්වරං අනාපුච්ඡා පාරුපිස්සති"ති. -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි භික්ඛුනියා ව්වරං අනාපුච්ඡා පාරුපති. සචං හගවා. විගරහි බුඤ්ඤා හගවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි භික්ඛුනියා ව්වරං අනාපුච්ඡා පාරුපිස්සති"ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසංඤ්ඤා:

"යා පන භික්ඛුනි ව්වරසංකමනීයං ධාරෙය්‍ය පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අසො අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

ව්වරසංකමනීයං නාම: උපසම්පන්නාය පඤ්චත්තං ව්වරානං අඤ්ඤතරං ව්වරං. තස්සා වා අදින්නා නං වා අනාපුච්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා ව්වරසංකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා ව්වරසංකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා ව්වරසංකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනුපසම්පන්නාය ව්වරසංකමනීයං ධාරෙති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපත්ති: යා වා දෙති, නං වා ආපුච්ඡා නිවාසෙති වා පාරුපති වා, අච්ඡින්නව්වරිකාය, නට්ඨව්වරිකාය, ආපදස්ස, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

පඤ්චමසිකතාපදං

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි—එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් පිඬුපිණිස හැසිරූ තෙත් සිවුර වීදහා වෙහෙරට පිවිසියා යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ඒ සිවුර පෙරව ගමට පිඬුපිණිස පිවිසියා යැ. ඔ තොමෝ (වෙහෙරින්) නික්ම “ආයතාවෙනි මාගේ සිවුර දුටුවහ ද” යි මෙහෙණන් පිළිවිසු යැ. වෙහෙණෝ ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ ඇරොස්සු. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ ලමුකොට සිතයි; නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් මාගේ සිවුර නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද” යි එකල්හි ඒ මෙහෙණ වෙහෙණන් ට තෙලකරුණ ඇරොස්සු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද” යි ... සැබැඳු මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණකගේ සිවුරක් නොපිළිවිසූ පෙරවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් මෙහෙණක ගේ සිවුරක් නො පිළිවිසූ පෙරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේසිකපදය උදෙසාත්:

“යම් මෙහෙණක් යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පත : යම්, යම්බදු ... හික්මුනි ... මෝ කොමෝ මේ අර්ථ යෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්මුනි යි.

විවරසංකමනිය නම් : උපසපතකගේ සිවුරුපස අතුරෙන් එක්තරා සිවුරෙකි. ඇය විසින් නො දුන් හෝ ඇය නො පිළිවිසූ හෝ හඳි නම් හෝ පොරවා නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

උපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි විමති ඇතියා යළි දිය යුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. උපසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනුපසපතකගේ යළි දියයුතු සිවුරක් ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි උපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපතක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනු පසපතක කෙරෙහි අනුපසපත් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

ඔ මැ දේ නම් හෝ ඇය පිළිවිසූ හෝ හඳි නම් පොරවා නම්, අසිදගන් සිවුරු ඇතියාට (ඇවැත් නොවෙයි), නට සිවුරු ඇතියාට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනායුස භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ථුල්ලනායු භික්ඛුනිං එතදවොච: "භික්ඛුනී සංඝාසං අයො වීවරං දස්සාමාති. ථුල්ලනායු භික්ඛුනී තුලෙහ ඛුක්ඛිට්ඨා ඛුක්ඛරණියාති අනාරායං අකාසි. තෙන ඛො පන සමයෙන තස්ස කුලස්ස සරං ඩය්හති, තෙ උරුකායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: "කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනායු අමොකං¹ දෙයාධමමං අනාරායං කරිසසති උභයෙනමහා² පරිභීතා³ භොගෙහි ච පුදෙඤ්ඤන වා"⁴ති.

2. අසෙසස්ස ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුකායනානාං ඛියනානාං විපාවෙනානාං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨිතා -පෙ- තා උරුකායනාති ඛියනාති විපාවෙනාති: "කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනායු ගණස්ස වීවරලාහං අනාරායං කරිසසති"¹ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ, ථුල්ලනායු භික්ඛුනී ගණස්ස වීවරලාහං අනාරායං අකාසීති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුල්ලනායු භික්ඛුනී ගණස්ස වීවරලාහං අනාරායං කරිසසති. නොතං භික්ඛවෙ, අසෙසත්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී ගණස්ස වීවරලාහං අනාරායං කරෙය්‍යා පාවිත්තිය"²නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ-භික්ඛුනීති:-පෙ-අයං ඉමස්මිං අසෙස අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

ගණො නාම: භික්ඛුනීසංඝො වුච්චති.

වීවරං නාම: ඡන්තං වීවරානං අඤ්ඤතරං වීවරං විකපපනුපගපවිථිමං,³

අනාරායං කරෙය්‍යාති: කථං ඉමෙ වීවරං දදෙය්‍යනාති⁴ අනාරායං කරොති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අඤ්ඤං පරික්ඛාරං අනාරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්ස. සමඛුලානං භික්ඛුනීනං වා එකභික්ඛුනියා වා අනුපසම්පන්නාය වා වීවරං වා අඤ්ඤං වා පරික්ඛාරං අනාරායං කරොති ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨස්ස.

අනාපතී: ආනිසංසං දසෙසන්වා නිවාරෙති උම්මිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

1. ථුල්ලනායු ගණස්ස අමොකං--සිමුඛි
2. උභයෙනමහා--මජ්ඣං.
3. පරිබාහිරා--මජ්ඣං.
4. විකපපනුපගං පට්ඨිමං--මජ්ඣං.
5. කථං ඉමෙ වීවරං න දදෙය්‍යනාති--මජ්ඣං. සිමුඛි සිඛි

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද භික්ෂුනිය ගේ උපස්ථායක කුලය ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කියැ. “ආයාබෙනි මෙහෙණ සහනට සිවුරක් දෙන්නෙමු” යි. ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි නොමෝ තෙපි බොහෝ කිස ඇතියහ. බොහෝ ඇවැසි කටයුතු ඇතියහ යි අනතුරු කළා යැ. එ සමයෙහි වනාහි ඒ කුලයාගේ ගෙය දූවෙයි. ඔහු ලමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයා ධුල්ලනන්ද නොමෝ අපගේ පිදියයුතු වස්තුවට අනතුරු කළා ද? අපි භොගයෙන් ද පිනෙන් ද යි දෙපසින් පිරිහුණෙමහ” යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයා ධුල්ලනන්ද නොමෝ ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද?” යි ... සැබැද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගණයාගේ විවරලාභයට අනතුරු කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියයි.

ගණ නම් : භික්ෂුණි සංඝයා කියනු ලැබේ.

විවර නම් : සවැදැරුම් සිවුරු අතුරෙන් එක්තරා විකෘතියට සුදුසු පැසුර් සිවුර යි.

අන්තරායං කරෙය්‍යා : කෙසේ මොහු සිවුරක් දෙන්නාහු ද යි අනතුරු කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අන් පිරිකරකට අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ගේ හෝ එක් මෙහෙණකගේ හෝ අනුපසංපන්නකගේ හෝ විවරලාභයට හෝ අන්‍යපරිෂ්කාරලාභයට හෝ අනතුරු කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනුසස් දක්වා වළකා නම්, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි

සත්තමසික්කාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනිසංඝායා අකාලවිවරං උපානතං හොති. අරං ඛො භික්ඛුනිසංඝො තං විවරං භාජෙතුකාමො සනතිපති. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනාදාස භික්ඛුනියා අනෙතවාසී භික්ඛුනියො¹ පක්කනතා හොති. ථුලලනාදාස භික්ඛුනි තා භික්ඛුනියො එතදවොච: "අයො භික්ඛුනියො පක්කනතා න තාව විවරං භාජයිසසනි"²ති³ ධම්මකං විවරවිභංගං පටිබාහි⁴. භික්ඛුනියො න තාව විවරං භාජයිසසනිති පක්කමිංසු⁵ ථුලලනාදාස භික්ඛුනි අනෙතවාසීභික්ඛුනිසු⁶ ආගතාසු තං විවරං භාජාපෙසි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අභිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: "කරං හි නාම අයා ථුලලනාදාස ධම්මකං විවරවිභංගං පටිබාහිසසනි"⁷ති -පෙ- සවං කිර භික්ඛවො, ථුලලනාදාස භික්ඛුනි ධම්මකං විවරවිභංගං පටිබාහිති. සවං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවො, ථුලලනාදාස භික්ඛුනි ධම්මකං විවරවිභංගං පටිබාහිසසනි. තෙනං භික්ඛවො, අසසනනතං වා පසාදාස -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවො, භික්ඛුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි ධම්මකං විවරවිභංගං පටිබාහෙයාස පාවිතතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඨ අධිපෙතො භික්ඛුනිති.

ධම්මකො නාම විවරවිභංගො: සමග්ගො භික්ඛුනිසංඝො සනතිපතිථා භාජෙති.

පටිබාහෙයාසාති: කරං ඉදං⁸ විවරං භාජෙයාසාති⁹ පටිබාහති ආපත්ති පාවිතතියාස.

ධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහති ආපත්ති පාවිතතියාස. ධම්මකෙ වෙමතිකා පටිබාහති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨාස. ධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහති අනාපත්ති.

අධම්මකෙ ධම්මකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨාස. අධම්මකෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨාස. අධම්මකෙ අධම්මකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දුග්ගතො පටිබාහති උච්චතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසික්කාපදං

1. අනෙතවාසීනියො භික්ඛුනියො - මජ්ඣං.
2. භාජයිසසනිති - සිඬු i භාජයිසසනිති - මජ්ඣං.
3. පටිබාහති - මජ්ඣං.
4. විපක්කමිංසු - සායං.
5. අනෙතවාසීසු භික්ඛුනිසු - මජ්ඣං.
6. ඉමං - මජ්ඣං.
7. න භාජෙයාසාති - සිඬු ii

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණ සහනට නොකල් සිවුරෙක් උපන්නේ වෙයි. එකල්හි මෙහෙණසහනු ඒ සිවුර බෙදනු කැමැති වූ රැස්වූහ. එසමයෙහි ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ අතවැසි මෙහෙණේ බැහැර ගියානු වෙති. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී ඒ මෙහෙණන්ට ලෙය කිවු යැ. “ආයඤ්චෙති මෙහෙණේ බැහැර ගියානු යැ. (එන) තෙක් සිවුර නො බෙදන්නේ යැයි දහම් සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ යැ. මෙහෙණේ එතෙක් සිවුරු නො බෙදන්නේ යැ යි බැහැර ගියානු යැ. ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී අතවැසි මෙහෙණන් පැමිණි කල්හි ඒ සිවුර බෙදවූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු උමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයඤ්ච ජුල්ලනන්ද නොමෝ දහම් සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ ද”යි... සැබැද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී දහම් සිවුරු බෙදීම වැළැක්වූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද භික්ෂුණී දහම් සිවුරු බෙදීම වැළැක් වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් දහම් සිවුරු බෙදීම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණියි.

ධම්මකච්චර විභංග නම් : සමග වු මෙහෙණසහනු රැස්වී බෙදති.

පටිබාහෙය්‍යා : කෙසේ මේ සිවුර බෙද ද යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දහම්යෙහි දහම්සන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහම්යෙහි විමති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත්වෙයි. දහම්යෙහි නොදහම්සන් ඇතියා වළක්වානම් ඇවැත් නැති.

නො දහම්යෙහි දහම්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහම්යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහම්යෙහි නො දහම්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී නවානම්පි නවටකානම්පි¹ ලඛ්භිකානම්පි² සොකසාධිකානම්පි³ කුමහපුඤ්ඤානම්පි⁴ සමණවීරං දෙති මයං පරිසතිං⁵ චණ්ණං භාසටාති. නවාපි නවටකාපි ලඛ්භිකාපි සොකසාධිකාපි කුමහපුඤ්ඤාපි ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා පරිසතිං චණ්ණං භාසනති: "අයා ථුල්ලනඤ්ඤා බහුසත්තා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. දෙට අයාය කරොට අයායා"⁶ති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති ධියනති විපාචෙනති: "කථං හි නාම අයා ථුල්ලනඤ්ඤා අගාරිකස්ස සමණවීරං දක්ඛති"¹ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී අගාරිකස්ස සමණවීරං දෙතිති. සචං භගවා. විගර්හි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ඛුනී අගාරිකස්ස සමණවීරං දක්ඛති. තෙනං භික්ඛුවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවණ්ඨ පන භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දීපනතු:

"යාපන භික්ඛුනී අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජිකාය වා සමණවීරං දදෙයා පාටිතතිය"²නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමිං අපෙඨ අධිපෙතතා භික්ඛුනීති.

අගාරිකො නාම: යො කොචි අගාරං අජ්ඣාචසති.

පරිබ්බාජකො නාම: භික්ඛුණ්ඨි සාමණෙරණ්ඨි ධපෙඨො යො කොචි පරිබ්බාජකසමාපන්නො.

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්ඛුනීණ්ඨි සිකඛමානණ්ඨි සාමණෙරණ්ඨි ධපෙඨො යා කාචි පරිබ්බාජිකසමාපන්නො.

සමණවීරං නාම: කප්පකතං වුවති. දෙති ආපත්ති පාටිතතියස්ස.

අනාපතති: මාතාපිතුණ්ණං³ දෙති තාවකාලිකං දෙති උච්චිතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. නාවකානම්පි - මජ්ඣං.
2. ලඛ්භිකානම්පි - මජ්ඣං.
3. සොකසාධිකානම්පි මජ්ඣං.
4. කුමහපුඤ්ඤානම්පි - මජ්ඣං.
5. පරිසති මජ්ඣං.
6. මාතාපිතුණං - මජ්ඣං.

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ "මාගේ ගුණ පිරිස්හි කියවයි නටවන්නන්ට ද නටන්නන්ට ද පනින්නන්ට ද ඉඳුරුදැලියන්ට ද කළකිඩියරුන්ට ද මහණ සිවුරු දෙයි. නටවන්නෝ ද නටන්නෝ ද පනින්නෝ ද ඉඳුරුදැලියෝ ද කළකිඩියරු ද ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ ගුණ පිරිස්හි කියති: "ආයුෂා ථුල්ලනන්ද තොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරුනැත් ඇත්තී පිරිවැහු බණදහම ඇත්තී විශාරද වුවා දහැමි කථා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. ආයුෂාවට දෙවු. ආයුෂාවහට (සත්කාර) කරවයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආයුෂා ථුල්ලනන්ද තොමෝ ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද" යි ... සැබෑද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගිහියකුට මහණ සිවුරු දේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ගිහියකුට මහණසිවුරු දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

"යම් මෙහෙණක් ගිහියකුට හෝ පිරිවැරියකුට හෝ පිරිවැරිනියකට හෝ මහණසිවුරු දේ නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණියි.

අභාරික නම්: ගෙහි වෙසෙන යම් කිසිවෙක්.

පරිබ්බාජක නම්: මහණ ද ගෙරණ ද තබා පිරිවැරියට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පරිබ්බාජිකා නම්: මෙහෙණ ද භික්ෂුනුව ද හෙරැණිය ද තබා පිරිවැරියට පැමිණි යම් කිසිවක.

සමණවීර නම්: කප්බිත්දු ඔබනලද සිවුර කියනු ලැබේ. දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

මුට්ඨපියන්ට දේ නම්, තවකැලි කොට දේ නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමයිකාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ධුලනාන්දුස භික්ඛුනියා උපට්ඨාකකුලං ධුලනාන්දං භික්ඛුනිං එතදවොච: "සවෙ මයං අයොස සකෙසාම භික්ඛුනිසඛාසස්ස වීවරං දක්ඛාමා"ති. තෙන ඛො පන සමයෙන වසසං චුත්වා භික්ඛුනියො වීවරං භාජෙතුකාමා සන්තිපතිංසු. ධුලනාන්ද භික්ඛුනී තා භික්ඛුනියො එතදවොච: "ආගමෙථ අයො, අපී භික්ඛුනිසඛාසස්ස වීවරපච්චාසානි. භික්ඛුනියො ධුලනාන්දං භික්ඛුනිං එතදවොචු: ගථයො¹ නං වීවරං ජානාහීති. ධුලනාන්ද භික්ඛුනී යෙන නං කුලං තෙත්තපසඛකම්. උපසඛකම්ඤා තෙ මතුදෙසං එතදවොච: "දෙථාචුයො භික්ඛුනිසඛාසස්ස වීවර"නති. න මයං අයොස සකෙසාම භික්ඛුනිසඛාසස්ස වීවරං දතුනති. ධුලනාන්ද භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමඤ්ඤං ආරොචෙයි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උත්ථායනති ධියනති විපාචෙනති: "කථං හි නාම අයො ධුලනාන්ද දුබ්බලවීවරපච්චාසාය වීවරකාලසමයං අතික්කාමෙසසති"ති.-පෙ- සච්ඤං කිරි භික්ඛවෙ, ධුලනාන්ද භික්ඛුනී දුබ්බලවීවරපච්චාසාය වීවරකාලසමයං අතික්කාමෙසසති. සච්ඤං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ධුලනාන්ද භික්ඛුනී දුබ්බලවීවරපච්චාසාය වීවරකාලසමයං අතික්කාමෙසසති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසංකානං වා පසාදයං-පෙ-ඵවංඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී දුබ්බලවීවරපච්චාසාය වීවරකාලසමයං අතික්කාමෙයා පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපෙ අධිපොතො භික්ඛුනීති.

දුබ්බලවීවරපච්චාසා නාම: සවෙ මයං සකෙසාම දක්ඛාම කම්භාසාමානි වාචා භික්ඛා භොති.

වීවරකාලසමයො නාම: අනන්තෙ කඨිනෙ වසානස්ස පච්ඡිමො මාසො, අන්තෙ කඨිනෙ පඤ්චමාසා.

වීවරකාලසමයං අතික්කාමෙයාති: අනන්තෙ කඨිනෙ වසානස්ස පච්ඡිමං දිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. අන්තෙ කඨිනෙ කඨිත්තඤ්ඤාදිවසං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

1. ගවෙශනං -- 882

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියගේ උපස්ථායක කුලය ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කී යැ: ආයතීවෙනි, "ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් මෙහෙණ සභනට සිටුරක් දෙමි හ" යි. එ සමයෙහි වස්වැස නිමවූ මෙහෙණෝ සිටුරු බෙදනු කැමැත්තාහු රැස්වූහ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීවු යැ: "ආයතීවෙනි පොරොත්තු වවු; මෙහෙණසභනට වීරප්‍රකාශාව ඇතැ" යි. මෙහෙණෝ ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණියට මෙය කීහු; ආයතීවෙනි, "යව ඒ සිටුර දනුව" යි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි ඒ කුලය වෙත එළඹියා ය. එළඹූ ඒ මිනිසුන්ට මෙය කීවු යැ: ඇවැත්නි, "මෙහෙණ සභනට සිටුරක් දෙව" යි. "ආයතීවෙනි, අපි මෙහෙණ සභනට සිටුරක් දෙන්නට නො හැකියමහ" යි. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ ඇරොයු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආයතී ථුල්ලනන්ද තොමෝ සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීරකාලසමය ඉක්මවූ ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීරකාලසමය ඉක්මවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීරකාල සමය ඉක්ම වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත් වා:

"යම් මෙහෙණක් තොමෝ සිටුරක් ලබන දුබල රිසියෙන් වීරකාලසමය ඉක්මවා නම් පවිති වෙ" යයි.

3. යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී : ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

දුබලවීරපව්වාසා නම් : ඉදින් අපි හැකියමෝ නම් දෙන්නවු කරන්නවු යි වාග් හෙද කළා වෙයි.

වීරකාලසමය නම් : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුරමය යැ. කෙළින් අතුළ කල්හි පස්මය යි.

වීරකාලසමය, අතිකාමයා : කෙළින් නො අතුළ කල්හි වස්සානය පිළිබඳ පැසුර දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කෙළින් අතුළ කල්හි කෙළින් උද්ගත දවස ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පාච්ඤායපාළි භික්ෂුනීවිභවෙකා

දුඛබලවිවරෙ දුඛබලවිවරසඤ්ඤා විවරකාලසමයං අතික්කාමෙති ආපත්ති පාවිත්තියං. දුඛබලවිවරෙ වෙමතිකා විවරකාලසමයං අතික්කාමෙති ආපත්ති දුක්ඛචක්ඛා, දුඛබලවිවරෙ අදුඛබලවිවරසඤ්ඤා විවරකාලසමයං අතික්කාමෙති අනාපත්ති.

අදුඛබලවිවරෙ දුඛබලවිවරසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛචක්ඛා. අදුඛබල-
විවරෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛචක්ඛා. අදුඛබලවිවරෙ අදුඛබලවිවරසඤ්ඤා
අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ආනිසංසං දසෙසඤ්ඤා නිවාරෙති¹ උමමත්තං කායං -පෙ-
ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකඛාපදං

4. 3. 10

දසමසිකඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරෙන
උපාසකෙන සඛං උද්දිසස් විහාරො කාරාපිනො හොති. සො තස්ස
විහාරස්ස මහෙ උභතො සඛස්ස අකාලවිවරං දතුකාමො හොති.
තෙන ඛො පන සමයෙන උභතො සඛස්ස කඨිනං අත්තං හොති.
අථ ඛො සො උපාසකො සඛං උපසංඛාමිත්වා කඨිනුදාරං යාථි,
භගවතො එතමත්තං ආරොචෙසුං. අථ ඛො භගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං
පකරණෙ ධම්මිං කරං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ති: “අනුජානාමි භික්ඛවෙ
කඨිනං උද්ධරිතුං” එවංඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ උද්ධරිතඛං, බ්‍යතෙතන භික්ඛුනා
පටිබලෙන සමෙඤ්ඤා ඤාපෙතඤ්ඤා.

2. සුඤ්ඤා මෙ භතොන සමෙඤ්ඤා යදි සඛස්ස පත්තකල්ලං
සමෙඤ්ඤා කඨිනං උද්ධරෙය්‍ය එසා ඤාත්ති.

සුඤ්ඤා මෙ භතොන සමෙඤ්ඤා, සමෙඤ්ඤා කඨිනං උද්ධරති යස්සායසමතො
බමති කඨිනස්ස උඛහාරො² සො තුණ්හස්ස යස්ස නස්බමති සො
භාසෙය්‍ය: උඛහතං සමෙඤ්ඤා කඨිනං බමති සඛස්ස තස්මා තුණ්හි
එවමෙතං ධාරයාමිති.

3. අථ ඛො සො උපාසකො භික්ෂුනීසඛං උපසංඛාමිත්වා
කඨිනුදාරං යාථි. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී විවරං අමුතං භවිස්සතිති.
කඨිනුදාරං පටිබාහි. අථ ඛො සො උපාසකො උජ්ඣායති වියති
විපාවෙති: කරං හි නාම භික්ෂුනියො අමුතං කඨිනුදාරං න දස්සන්තිති.
අසෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තස්ස උපාසකස්ස උජ්ඣායනාස්ස වියනාස්ස

1. වාරෙණි-සිඉඞ්

2. උද්ධාරො - මජ්ඣං.

දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි විමක් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා විවරකාලසමය ඉක්මවා නම් ඇවැත් නැති.

නො දුබල සිවුරෙහි දුබල සිවුරු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි විමක් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දුබල සිවුරෙහි නො දුබල සිවුරුසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුසස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මන්තිකාවහට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපදය යි.

4. 3. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා උවසුවක විසින් සඩ්ඨයා උදෙසා විහාරයෙක් කරවන ලද්දේ වෙයි. හෙ තෙමේ ඒ විහාර පූජොත්සවයෙහි දෙ සඟුන්හට අයල් සිවුරක් දෙනු කැමැතියේ වෙයි. එසමයෙහි වනාහි දෙ සඟුන් විසින් කඩිනය අතුරන ලද්දේ වෙයි. එකල්හි ඒ උවසු මේ සඩ්ඨයා වෙතැ එළඹූ කඩින ඉදිරිම යැදී යැ. භාග්‍යවතුන්හට තෙල කරුණ පැරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දූහැමි කරා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. 'මහණෙනි, කඩිනය උදුරන්නට අනුදැනිමි' මෙසේ ද මහණෙනි, ඉදිරිය යුතුයි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මහණක්හු විසින් සඩ්ඨයා දුන්විය යුත්තේ යි.

2. ස්වාමීනි සඩ්ඨයා මවදන් අසාවා. ඉදින් සඩ්ඨයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඩ්ඨයා කඩිනය උදුරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

ස්වාමීනි සඩ්ඨයා ම වදන් අසාවා. සඩ්ඨයා කඩිනය උදුරයි. යම් ආයුෂ්මත් කෙනකු කඩිනය ඉදිරිම රුස්තේ නම් හෙ නිහඩ වන්නේ යැ. යම්කිසිව නො රුස්තේ නම් හෙ කියන්නේ යැ. සඩ්ඨයා විසින් කඩින උදුරන ලදී. සඩ්ඨයාට රුස්තේ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

3. ඉක්බිති ඒ උවසු මෙහෙණසඟුන් වෙතැ එළඹූ කඩින ඉදිරිම යැදී යැ. ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි සිවුර අපට වන්නේ යයි කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ යැ. එකල්හි ඒ උවසු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපට කඩින ඉදිරිම නො දුන්හු ද" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ උවසුවාගේ (අකිරින්නි ශබ්දය) ආසුහු.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙහා

විපාලෙනාසංසිද්ධං. යා තා භික්ෂුනියො අපපිට්ඨා-පෙ-තා උප්පාදායන්ති වියනති විපාලෙනති; “කථං හි නාම අය්‍යා ථුලනාසු ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිසානිති” -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ථුලනාසු භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිනී, සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලනාසු භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහිසානි. තෙනං භික්ඛවෙ අපපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිසංඛපදං උද්දිසනතු;

“යා පන භික්ෂුනී ධම්මකං කඨිනුදාරං පටිබාහෙය්‍ය පාච්ඡන්ද්‍ය”නති.

5. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමසම්. අනෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

ධම්මකො නාම කඨිනුදාරො: සමයොහා භික්ෂුනීයවෙහා යනාපතිකා උද්ධරති.

පටිබාහෙය්‍යාති: කථං ඉදං කඨිනං උද්ධරෙය්‍යාති¹ පටිබාහති ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යසංසිද්ධං.

ධම්මකො ධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහති ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යසංසිද්ධං. ධම්මකො වෙමනිකා පටිබාහති ආපනති දුක්ඛකප්පසංසිද්ධං. ධම්මකො අධම්මකසඤ්ඤා පටිබාහති අනාපනති.

අධම්මකො ධම්මකසඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛකප්පසංසිද්ධං. අධම්මකො වෙමනිකා ආපනති දුක්ඛකප්පසංසිද්ධං. අධම්මකො අධම්මකසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: ආනිසංසං දසෙය්‍යති පටිබාහති උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති,

දසමසිකඛාපදං

නගගවගෙහා තතියො

තසසුද්දනං:

නනෙතාදකං විසිබ්බෙතො - පඤ්චාහසංකමානියං
ගණවිභග්ග සමණං - දුඛබලං කඨිනෙන වාති.

1. න උද්ධරෙය්‍යාති- මර්ගං.

2. දුඛබලකඨිනෙන - සිලුඬු

4. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් ආයතී පුල්ල නන්ද තොමෝ දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ” ද යි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක් වූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වැළැක්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

“යම් මෙහෙණක් දහැමි වූ කඩින ඉදිරිම වළක්වා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන : යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණි : ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ධම්මකකඩිනුද්ධාර නම් : සමහ වූ මෙහෙණ සහහු රැස්වී උදුරති.

පටිබාහෙය්‍යා : කෙසේ මේ කඩින උදුරන්නේ ද යි වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

දහැමියෙහි දහැමි සන් ඇතියා වළක්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි විවති ඇතියා වළක්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දහැමියෙහි නො දහැමිසන් ඇතියා වළක්වා නම් ඇවැත් නැති.

නො දහැමියෙහි දහැමිසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමියෙහි විවති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහැමි යෙහි නො දහැමිසන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනුයස් දක්වා වළක්වා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදි කම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

තෘතීය නග්ග වර්ග යි.

එහි උද්දනය :—

නග්ග යැ උදක (සාටිකා) යැ විසිබ්බන යැ පඤ්චාභික යැ (විවර) සඬකමනීය යැ ගණ යැ (විවර) විහඬග යැ සමණ (විවර) යැ දුබ්බල යැ කඩිනෙයන් ද යි.

4. 4. 1

පයමසිකබාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධෝ හගවා සාවස්ථියං විහරති ජෙතවනෙ අනාථ පිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙතති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිතා උජ්ඣායනාති වියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුනති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගීනියො”ති අසේසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨතා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති වියන්ති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුනති”ති. -පෙ- සථං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුනති. සචං හගවා. විහරති බුද්ධෝ හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤො පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිසන්තු: “යා පන භික්ඛුනියො දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුං පාවිත්තිය”තති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනියොති: උපසම්පන්නායො චුච්චන්ති.

දො එකමඤ්ඤො තුවට්ටෙසුනති: එකාය නිපන්නාය අපරා නිපජ්ජති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උභො වා නිපජ්ජන්ති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස. උට්ඨතිතා පුනාපුනං නිපජ්ජන්ති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: එකාය නිපන්නාය අපරා නිසීදති උභො වා නිසීදන්ති උමමන්තිකානං -පෙ- ආදිකමමිකානන්ති.”

පයමසිකබාපදං නිවර්තං

8. 6. 3

දුතියසිකබාපදං

1. සාවස්ථිනිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො දො එකකුරුණපාපුරුණා තුවට්ටෙතති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ඩනතා පසස්සිතා උජ්ඣායනාති වියනාති විපාවෙනාති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො දො එකකුරුණපාපුරුණා තුවට්ටෙසුනති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගීනියො”ති අසේසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාවෙනානං.

1. එකකුරුණ පාපුරුණා-මජ්ඣිම; no

4. 4. 1

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැහැ පෙතවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩ වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවිත්, මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් ගෘහී කාමහොගිනියන් මෙන් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොත්තු ද”යි. හික්ෂුනිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොත්තු ද”යි ... සැබෑද මහණෙකි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවිත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙකි, මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොත්තු ද? මහණෙකි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙකි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් ඇදෙහි එක් වැ හොවිත් නම් පවිති වේ” යයි,

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුනියෝ: උපසපන් වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

ආදා එකමකෝදා තුවමෙයහු: එකක හොත් කල්හි අනෙකක් හොවි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දෙදෙන මැ හොවිත් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි, නැතිට පුත පුතා හොවිත් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකක හොත් කල්හි අනෙකක් හිඳි නම්, දෙදෙන මැ හිඳිත් නම්, උම්මන්තිකාවනට ... ආදිකම්මිකාවනට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපදයි.

4. 4. 2

දෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොවිත්. මිනිස්සු විහාරවාරිකායෙහි ඇවිදින්නාහු දැකූ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ ගෘහීකාමහොගිනියන් මෙන් හොත්තු”දයි, හික්ෂුනිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්තනී ශබ්දය) ඇසුහු.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා නා භික්ෂුනියො අප්ඵලං -පෙ- නා උජ්ඣායනං වියානී විපාවෙනි: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො දො ඵකඤ්ඤාපාපුරණා ඤාතොසංඝාතො”ති -පෙ- සචං කිර භික්ෂුවො, භික්ෂුනියො දො ඵකඤ්ඤාපාපුරණා ඤාතොසංඝාතො. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවො, භික්ෂුනියො දො ඵකඤ්ඤාපාපුරණා ඤාතොසංඝාතො. නොනං භික්ෂුවො, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵලං පන භික්ෂුවො, භික්ෂුනියො ඉමං සිංඝාපදං උද්දිසන්තො :

“යා පන භික්ෂුනියො දො ඵකඤ්ඤාපාපුරණා ඤාතොසංඝාතො පාචිත්තිය”ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනියොති උපසම්පන්නායො චුට්තො.

දො ඵකඤ්ඤාපාපුරණා ඤාතොසංඝාතො: න ඤාතො අසාරිකා න ඤාතො පාරුපනි ආපනි පාචිත්තියසි.

ඵකඤ්ඤාපාපුරණං ඵකඤ්ඤාපාපුරණසංඝාතො ඤාතො ආපනි පාචිත්තියසි, ඵකඤ්ඤාපාපුරණං වෙමනිකා ඤාතො ආපනි පාචිත්තියසි, ඵකඤ්ඤාපාපුරණං නානාඤ්ඤාපාපුරණසංඝාතො ඤාතො ආපනි පාචිත්තියසි.

ඵකඤ්ඤාපාපුරණං නානාපාපුරණසංඝාතො ආපනි දුක්ඛංසි. නානාඤ්ඤාපාපුරණං ඵකඤ්ඤාපාපුරණසංඝාතො ආපනි දුක්ඛංසි. නානාඤ්ඤාපාපුරණං ඵකඤ්ඤාපාපුරණසංඝාතො ආපනි දුක්ඛංසි. නානාඤ්ඤාපාපුරණං වෙමනිකා ආපනි දුක්ඛංසි. නානාඤ්ඤාපාපුරණං නානාඤ්ඤාපාපුරණසංඝාතො අනාපනි.

අනාපනි: වච්ඡානං දුක්ඛංසි නිපජ්ජති, උද්දිසන්තො -පෙ- ආදිකම්මිකානති.

දුක්ඛංසිකාපදං

1. නානාපාපුරණංසංඝාතො.

2. ඵකඤ්ඤාපාපුරණංසංඝාතො.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොච්න් ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොත්හු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෝ දෙදෙනෙක් එකක් මැ ඇතිරි පොරෝනා ඇති වැ හොච්න් නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්කුනියො: උපසපන්වූවෝ කියනු ලැබෙත්.

ඥේ එකස්තරණප්‍රාචරණසංඝා: එය මැ අතුරා එය මැ පොරවන් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඝා එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඝා ඇතියාහු එක්වැ හොච්න් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඝා විමති ඇතියාහු එක් වැ හොච්න් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඝා නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝා ඇතියාහු එක් වැ හොච්න් නම් පවිති ඇවැත් වේ.

එකාස්තරණසංඝා නානාප්‍රාචරණසංඝා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණසංඝා එකප්‍රාචරණසංඝා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝා එකාස්තරණප්‍රාචරණසංඝා ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝා විමති ඇතියාහු නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝා නානාස්තරණප්‍රාචරණසංඝා ඇතියාහු නම් ඇවැත් නැති.

අතරක් දක්වා හොච්න් නම් ඇවැත් නොවේ. උම්මන්තිකාවනට... ආදිකම්මකාවනට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

තනියයිකතාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං. හද්දපි කාපිලානී¹ බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා. මනුසසා අය්‍යා හද්ද කාපිලානී බහුසුතා භාණිකා විසාරද පට්ඨා ධම්මං කථං කාතුං උළාරසමභාවිතා, හද්දං කාපිලානීං පඨමං පඨිරුපාසිතවා පච්ඡා ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනීං පඨිරුපාසනති. ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ඉක්ඛාපකතා "ඉමා කිර අපිච්ඡා සත්තුට්ඨා පච්චිත්තා අසංසට්ඨා යා ඉමා සංඤ්ඤාත්තබ්බලා විඤ්ඤාත්තබ්බලා විහරන්ති"ති හද්දය කාපිලානියා පුරතො වඩකමතිපි තිට්ඨතිපි නිසීදතිපි සෙය්‍යමපි කපෙති. උද්දිසතිපි උද්දිසාපෙතිපි සජ්ඣායමපි කරොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උප්ඛායනති වියනති විපාවෙතති: "කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා අය්‍යාය හද්දය කාපිලානියා සංඤ්ඤාව අඵාසුං කරිස්සති"ති -පෙ- සට්ඨං කිර භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී හද්දය කාපිලානියා සංඤ්ඤාව අඵාසුං කරොතිති. සට්ඨං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී හද්දය කාපිලානියා සංඤ්ඤාව අඵාසුං කරිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියො සංඤ්ඤාව අඵාසුං කරොය්‍යා පාවිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අය. ඉමස්මිං අකෙසං අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤාය භික්ඛුනියා.

සංඤ්ඤාවාති: ජානනං සංඤ්ඤානන්ති වෙච්ච අභිචිතරිතවා වීති කතමො.

අඵාසුං කරොය්‍යාති: ඉමිනා ඉමිස්සා අඵාසු හවිස්සතිති අනාපුච්ඡා පුරතො වඩකමති වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යං වා කපෙති උද්දිසති වා උද්දිසාපෙති වා සජ්ඣායං වා කරොති ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

1. අඤ්ඤාත්තබ්බලා - සිඝ්‍රii

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි පුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහම් කරා කරන්නට අග්‍රවූවා වෙයි. හදා කාපිලානී තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහම් කරා කරන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා වෙයි. මිනිස්සු ආර්යා හදා කාපිලානී තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුනැත් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වූවා දහම් කරා කියන්නට අග්‍රවූවා උදර පුද්ගලයන් විසින් සම්භාවිත වූවා යැයි හදා කාපිලානිය පළමු කොට පර්යයුපාසනය කොට පසුව පුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුණිය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. පුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ඊරිණ්‍යාවෙන් මඩනා ලද්දී “මොහු වනාහි අපිස්වූවාහු යන්තුෂ්ට වූවාහු ප්‍රවිච්ඡන් වූවාහු අමිශ්‍ර වූවාහුය. යම්බඳු මොහු හැඟවීම් බහුල කොට ඇතිවාහු විනවිම් බහුල කොට ඇතිවාහු වෙසෙද්දැයි හදා කාපිලානියගේ ඉදිරියෙහි සක්මන් ද කෙරෙයි, සිටීම ද කෙරෙයි, හිඳීම ද කෙරෙයි, යයනය ද කෙරෙයි, උදෙසීම ද කෙරෙයි, උදෙසවා ගැනීම ද කෙරෙයි, හැදෑරීම ද කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනඤ්ඤ තොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියහට දැනැදැන අපහසු බව කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි, පුල්ලනඤ්ඤ මෙහෙණ හදා කාපිලානියහට දන දන අපහසු බව කෙරේදැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ හදා කාපිලානියහට දැනැදැන අපහසුබව කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නතැන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො ... වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණෙක් මෙහෙණකට දැනැ දැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පටිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝතොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

සඤ්චිට්ඨ: දන්ති මොනවට දන්ති සිතා නියැක සිත මෙහෙයවා ව්‍යතික්‍රමයැ.

අභාසුං කරෙය්‍යා: මෙයින් මැයහට අපහසුවෙක් වන්නේ යැයි නො පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටී නම් හෝ හිඳී නම් හෝ යයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙසවා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් හෝ පටිති ඇවැත් වේ.

පාචිත්තිය පාළි භික්ෂුනී විභංගය

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාසඤ්ඤා සඤ්චිට්ඨ අචාසුං කරොති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය චෙමතිකා සඤ්චිට්ඨ අචාසුං කරොති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නා සඤ්ඤා සඤ්චිට්ඨ අචාසුං කරොති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනුපසම්පන්නාය සඤ්චිට්ඨ අචාසුං කරොති ආපත්ති දුක්ඛ-
ටස්ස. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නාසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.
අනුපසම්පන්නාය චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. අනුපසම්පන්නාය
අනුපසම්පන්නාසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.

අනාපත්ති: න අචාසුං කතතුකාමා, ආපුච්ඡා පුරතො වඩකමති
වා තිට්ඨති වා නිසීදති වා සෙය්‍යාං වා කප්පෙති උද්දසති වා
උද්දසාපෙති වා සජ්ඣායං වා කරොති, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදි-
කමෙකායාති.

තතිසසිකඛාපදං.

4. 4. 4

වතුසසිකඛාපදං.

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤා
භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය
උඤ්ඤාකං කරොති.

2. යා නා භික්ෂුනියො අපච්ඡිජා -පෙ- නා උප්ඛායනාං බියනා
විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා පුලලනඤ්ඤා දුක්ඛිතං සහජීවිති.
තෙව උපට්ඨෙසිති න උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරිස්සති”ති.
-පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවිති.
තෙව උපට්ඨෙති න උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරොතිති. සච්ච-
භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ,
පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙසිති න
උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසන්නානං
වා පසාද්‍යා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං
සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ෂුනී දුක්ඛිතං සහජීවිති. තෙව උපට්ඨෙය්‍යා න
උපට්ඨාපනාය උඤ්ඤාකං කරෙය්‍යා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අපො අධිපොතා භික්ෂුනීති.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසු බව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනකනට දැනැදැනැ අපහසුබව කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අපහසුබව නො කරනු කැමැත්තී නම්, පිළිවිසැ ඉදිරියෙහි සක්මන් කෙරේ නම් හෝ සිටී නම් හෝ හිඳිනම් හෝ ශයනය කෙරේ නම් හෝ උදෙසා නම් හෝ උදෙස්වා නම් හෝ හැදෑරීම කෙරේ නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 4. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි චිනාහි ථුල්ලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කෙරෙයි. උවැටන් කැඳවීමට උත්සාහ නො කෙරෙයි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනඤා තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැඳවීමට උත්සාහ නො කළා” දැයි ... සැබෑද මහණෙනි, ථුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නො මැ උවැටන් කෙරේද? උවැටන් කැඳවීමට උත්සාහ නො කෙරේදැයි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනඤා භික්ෂුණි තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියහට නොමැ උවැටන් කළා ද? උවැටන් කැඳවීමට උත්සාහ නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ දුකටපත් සහජීවනියට නො මැ උවැටන් කෙරේ නම් උවැටන් කැඳවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනි: ... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පාරික්ෂයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

දුක්ඛිතා නාම: ගිලානා වුළුති.

සහජීවිනී නාම: සද්ධිවිහාරිනී වුළුති.

නෙව උපට්ඨයානි: න සයං උපට්ඨයා.

න උපට්ඨාපනාය උසස්සකං කරොයානි: න අක්ඛං ආණාපෙයා නෙව උපට්ඨයානම් න උපට්ඨාපනාය උසස්සකං කරිස්සාමිති ධුර: නික්ඛිත්තමත්තෙ ආපක්ඛි පාරික්ෂයස්ස. අනෙතවාසිනිං වා අනුප-සමානං වා නෙව උපට්ඨනී න උපට්ඨාපනාය උසස්සකං කරොති ආපක්ඛි දුක්ඛටස්ස.

අනාපතති: සති අනතරායෙ පරියෙසිත්වා න උභති, ගිලානාය ආපදස්ස උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිංඤ්ඤායානි.

වතුසාසිකවාපදං.

4. 4. 5

පඤ්චමසිකවාපදං

1. සාවත්තී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හඳු කාපිලානී සාකෙතෙ වසං උපගතා හොති. සා තෙනවිදෙව 'උඛාලො' පුලලනඤාය භික්ෂුනියා සකභිකෙ දුතං පාගෙයි. "සචෙ මෙ අයා පුලලනඤා උපක්ඛයං දදෙයා ආගවෙජයාමහං සාවත්තී"ති. පුලලනඤා භික්ෂුනී එවමාහ: "ආගච්ඡතු දස්සාමී"ති. අප ඛො හදු කාපිලානී සාකෙතා සාවත්තං ගාමයි. පුලලනඤා භික්ෂුනී හදුය කාපිලානියා උපක්ඛයං අදයි. තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤා භික්ෂුනී බහුසුතා හොති භාණිකා විසාරදු පට්ඨා ධම්මං කපං කාතුං. හදුපි කාපිලානී බහුසුතා¹ හොති භාණිකා විසාරදු පට්ඨා ධම්මං කපං කාතුං උළාරසමොචිතා. මනුස්සා අයා හදු කාපිලානී බහුසුතා භාණිකා විසාරදු පට්ඨා ධම්මං කපං කාතුං උළාරසමොචිතාති හඳුං කාපිලානිං පඨමං පසිරුපාසිත්වා පථා පුලලනඤා භික්ෂුනිං පසිරුපාසනාති. පුලලනඤා භික්ෂුනී ඉක්කාපකතා "ඉමා කිර අභිජිජා සත්තුඛා පටිච්ඡා අසංසඨා යා ඉමා සක්ඛන්ධබ්බලා වික්ඛන්ධ බ්බලා විහරහති"ති කුපිතා අනත්තමනා හඳුං කාපිලානිං උපක්ඛයා නික්කඩ්ඪී.

1. සා තෙනවිදෙව කරුණෙන උඛාලො-මඡසං,

2. බහුසුතායෙව -මඡසං.

දුක්ඛිකා නම්: ගිලනැයි කියනු ලැබෙයි.

යහප්චිති නම්: සද්ධිචිතාරිති කියනු ලැබෙයි.

නෙව උපට්ඨයා: නොමෝ උවටැන් නො කෙරෙයි.

න උපට්ඨාපනාය උසස්සකකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

නොමැ උවටැන් කරන්නෙමි උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කරන්නෙමි යි ධුරන්තිත්ථෙපය කළ කෙණෙහි පච්චි ඇවැත් වෙයි. අතැවැසිනියකට හෝ අනුපසපනකහට හෝ නොමැ උවටැන් කෙරේ නම් උවටැන් කැරැවීමට උත්සාහ නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇතිකල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නැත. ගිලෙනහට, ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

යතරවන සිකපද යි.

4. 4. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි උපාහි හදා කාපිලානි තොමෝ සාකෙතයෙහි වස් එළැඹියා වෙයි. ඔතොමෝ කිසියම් කරුණෙකින් උවදුරට පැමිණියා චුල්ලනන්ද හික්ෂුණියගේ සම්පයෙහි දුතයකු යැවූ යැ. “ඉදින් ආයතා චුල්ලනන්ද තොමෝ මාහට අසපුවක් දෙන්නි නම් මම සැවැතට එන්නෙමි”යි. චුල්ලනන්ද හික්ෂුණි ‘පැමිණේවා දෙන්නෙමැ’යි මෙසේ කිවු යැ. ඉක්බිති හදා කාපිලානි තොමෝ සාකෙතයෙන් සැවැතට පැමිණියා යැ. චුල්ලනන්ද හික්ෂුණි හදා කාපිලානියහට අසපුවක් දුනු යැ. එසමයෙහි චුල්ලනන්ද හික්ෂුණි බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වුවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වුවා වෙයි. හදා කාපිලානි තොමෝත් බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්ති පිරිවැහු බණ දහම් ඇත්ති විශාරද වුවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වුවා උදර සම්භාවිතවුවා වෙයි. මිනිස්සු ආයතා හදා කාපිලානි තොමෝ බොහෝ ඇසුපිරුතැන් ඇත්ති පිරිවැහු බණදහම් ඇත්ති විශාරද වුවා දැහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වුවා උදරසම්භාවිතවුවායයි හදා කාපිලානිය පළමුව පර්යයුපාසනය කොට පසු වැ චුල්ලනන්ද හික්ෂුණිය පර්යයුපාසනය කෙරෙත්. චුල්ලනන්ද හික්ෂුණි ඊර්ෂ්‍යාවෙන් මඬනා ලද්දී “යම්බදු මොහු හැඟවීම බහුල කොට ඇතියාහු විතර්ථ බහුල කොට ඇතියාහු වෙසෙත් ද, මොහු අපිස් ඇතියාහු ල, ලද දෙයින් සතුටු වන්නාහු ල, ප්‍රකර්ෂව්වෙක ඇතියාහු ල, ගිහියන් හා නොගැටුනාහු ලැ යි, කිසියා නො සියලෙන් වුවා හදා කාපිලානිය අසපුවෙන් ඇද දැමූ යැ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. යා තා භික්ෂුනියො අභිච්ඡා -පෙ- තා උරුක්ඛයනාති වියනති විපාවෙනති "කරං හි නාම අය්‍යා ථුරුනඤ්ඤා අය්‍යාය හද්දය කාපිලානියා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිත්තති"ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කවෙ, ථුරුනඤ්ඤා හික්කවි හද්දය කාපිලානියා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කරං හි නාම හික්කවෙ, ථුරුනඤ්ඤා හික්කවි හද්දය කාපිලානියා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිත්තති. තෙනං හික්කවෙ, අපසංඝනානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කවෙ, හික්කවුනියො ඉමං සික්කපදං උද්දියනඤ්ඤා:

'යා පන හික්කවුනී හික්කවුනියා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිත්තති වා නික්කඩ්ඪාපෙය්‍යා වා පාචිත්තිය"නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කවුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙක අධිපෙතනා හික්කවුනිති.

හික්කවුනියාති: අඤ්ඤාය හික්කවුනියා.

උපසංඝයො නාම: කවාටබද්ධො වුච්ඡති.

දඬාති: සයං දඬා.

කුපිතා අනත්තමනාති: අනභිරුද්ධා ආහතච්ඡතා බිලජාතා.

නික්කඩ්ඪිත්තියාති: ගබ්බො ගහෙඬා පමුඛං නික්කඩ්ඪිති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. පමුඛෙ ගහෙඬා බ්බි නික්කඩ්ඪිති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. එතෙන පයොගගත බහුතෙපි ආරො අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

නික්කඩ්ඪාපෙය්‍යාති: අඤ්ඤං ආණාපෙති ආපත්ති දුක්ඛාටස්ස.* සක්ඛං ආණානො බහුතෙපි ආරො අතික්කාමෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායඤ්ඤා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිකා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා උපසංඝයං දඬා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඩ්ඪිති වා නික්කඩ්ඪාපෙති වා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

* ආණාපෙති නික්කඩ්ඪාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියස්සාති ගලිතං විය දිසසතෙ. එත් අඤ්ඤං ආණාපෙතිආපත්ති පාචිත්තියස්සාති මරමුඛවා සබ්බිති පිටතෙ පරිසොධිතං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද නොමෝ ආර්යා හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇදදැමූ දැ” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇදදැමූ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි හදා කාපිලානියට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇද දැමූද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණකට අසපුවක් දී කිපියා නොසියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති වේ” යැ යි.

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අවියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂුණියා: අන් මෙහෙණකට.

උපසංඝය නම්: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

දඬා: නොමෝ දී.

කුපිතා අනතකමනා: නො ඇලුනි හැනුනු සිතැත්තී හටගත් ක්‍රොධහුල් ඇත්තී.

නිකකඤ්ඤායා: ගැබෙහි ගෙනෑ අග්දෙරියට ඇද දමානම් පවිති ඇවැත් වෙයි. අග්දෙරියෙහි ගෙනෑ බැහැරට ඇද දමා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එක් පියොවෙකින් බොහෝ වූද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නිකකඤ්ඤාපෙයා: මෙරමාහට අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වරක් අණවන ලද්දී බොහෝ වූ ද දෙර ඉක්මවා නම් පවිති ඇවැත් වේ. උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇත්තී අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇත්තී අසපුවක් දී කිපියා නො සියමන් වූවා ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිකතිය පාළු හික්කුනී විභවය

තසංසා පරික්කාරං නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛාපයං. අකවාට්ඨො නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛාපයං. තසංසා පරික්කාරං නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛාපයං. අනුපසම්පන්නං කවාට්ඨො වා අකවාට්ඨො වා නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛාපයං. තසංසා පරික්කාරං නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා ආපත්ති දුක්ඛාපයං. අනුපසම්පන්නාය උපසම්පන්නායෙකං ආපත්ති දුක්ඛාපයං. අනුපසම්පන්නාය වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛාපයං. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායෙකං ආපත්ති දුක්ඛාපයං.

අනාපත්ති: අලප්ඵිති නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා තසංසා පරික්කාරං නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා උද්දෙහිකං නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා තසංසා පරික්කාරං නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා හණ්දන කාරිකං -පෙ-කලහකාරිකං -පෙ- විවාදකාරිකං -පෙ- හස්සකාරිකං -පෙ- සමෙක අධිකරණකාරිකං නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා තසංසා පරික්කාරං නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා අනොගාමිනි වා සඤ්චිතාරිනි වා නසමොච්ඡන්ති නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා තසංසා පරික්කාරං නික්කඩ්ඵ්ඵි වා නික්කඩ්ඵ්ඵාපෙති වා උද්දෙහිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

පසුපසිකතාපදං

4. 4. 6

ඡට්ඨසිකතාපදං

1. සාදිස්සී නිදනං - නෙතං භො පන සමයෙන වණ්ඤානාළි හික්කුනී සංසට්ඨා චිහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුරුෂොනාපි.¹ යා තා හික්කුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම අයං වණ්ඤානාළි සංසට්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුරුෂොනාපි”ති. -පෙ- සච්චං කිරි හික්කුවෙ, වණ්ඤානාළි හික්කුනී සංසට්ඨා චිහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුරුෂොනාපිති. සච්චං හගවා. වීගර්හි ධුදො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කුවෙ, වණ්ඤානාළි හික්කුනී සංසට්ඨා විහරිස්සති ගහපතිනාපි ගහපතිපුරුෂොනාපි. නෙතං හික්කුවෙ, අපසන්නානං වා පසාදං -පෙ- ඊවණ්ඤා පන හික්කුවෙ, හික්කුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දෙහිතා:

1. ගහපතිපුරුෂොනාපි - මජ්ඣිම නිකාය

ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කවුළු නො බැඳියකින් ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කවුළු බැඳියකින් හෝ කවුළු නො බැඳියකින් හෝ ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අලප්ථිනියක ඇදදමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ උම්මත්තිකාවක ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇද දමවා නම් හෝ ධබරකාරියක ... කලහකාරියක ... විවාදකාරියක ... හස්සකාරියක ... සඨසයා කෙරෙහි අධිකරණකාරියක ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇද දමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ මොනවට නො පවත්නා අතවැසිතියක හෝ සද්ධිවිහාරිණියක හෝ ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ ඇයගේ පිරිකර ඇදදමා නම් හෝ ඇදදමවා නම් හෝ, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... පාදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි

4. 4. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනී වෙසෙයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේ නම් ආයතා වණ්ඩකාළි ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනී වූයු දැ” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනී වෙසේ දැ යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී ගැහැටියකු හා ද ගැහැටිපුතකු හා ද හැනුනී වූයු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ. නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභංගය

“යා පන භික්ෂුනී සංසට්ඨා විහරෙය්‍ය ගහපතිනා වා ගහපති-
පුතෙතන වා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි ඵවමස්ස වට්ඨියා: “මායො
සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි. විවිච්චියො විවෙක-
ඤ්ඤාව හගිනියා සංඛෙය්‍යා වණ්ණෙති”ති. ඵවඤ්ච සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි
වුච්චමානා තථෙව පගගණෙය්‍යා සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීහි යාවතතියං
සමනුභාසිතංඛා තස්ස පටිනිසංගගාය. යාවතතියඤ්ච සමනුභාසියමානා
තං පටිනිසංගජෙය්‍යා ඉට්ඨංකං කුසලං. නො වෙ පටිනිසංගජෙය්‍යා
පාචිත්තිය”තති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මී-
අතෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

සංසට්ඨා නාම: අනනුලොමිකෙන කායිකවාචසිකෙන සංසට්ඨා.

ගහපති නාම: යො කොච් අගාරං අරුඤ්චසති.

ගහපතිපුතෙතා නාම: යෙ කෙච් පුතභාතරො.*

සා භික්ෂුනීති: යා සා සංසට්ඨා භික්ෂුනී.

භික්ෂුනීහිති: අඤ්ඤාහි භික්ෂුනීහි.

යා පසස්සති යා සුඤ්ඤාති තාහි වත්තංඛා “මායො සංසට්ඨා
විහරි ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි විවිච්චියො, විවෙකඤ්ඤාව හගිනියා
සංඛෙය්‍යා වණ්ණෙති”ති. දුතියමපි වත්තංඛා—තතියමපි වත්තංඛා සචෙ
පටිනිසංගජති ඉට්ඨංකං කුසලං, නො වෙ පටිනිසංගජති ආපත්ත
දුක්ඛංසස්ස. සුඤ්ඤා න වදන්ති ආපත්ත දුක්ඛංසස්ස. සා භික්ෂුනී සංඛ-
ලංකංසා ආකංඤ්ඤා වත්තංඛා: “මායො සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනාපි
ගහපතිපුතෙතනාපි, විවිච්චියො, විවෙකඤ්ඤාව හගිනියා සංඛෙය්‍යා
වණ්ණෙති”ති. දුතියමපි වත්තංඛා— තතියමපි වත්තංඛා. සචෙ පටි-
නිසංගජති ඉට්ඨංකං කුසලං, නො වෙ පටිනිසංගජති ආපත්ත දුක්ඛංසස්ස.
සා භික්ෂුනී සමනුභාසිතංඛා. ඵවඤ්ච පන භික්ෂුනී, සමනුභාසිතංඛා
බාහ්‍යාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සංඛෙය්‍යා ඤ්ඤපෙතංඛො.

සුඤ්ඤා මෙ අයො සංඝො අයං ඉත්තංඛාමා භික්ෂුනී
සංසට්ඨා විහරති ගහපතිනාපි ගහපතිපුතෙතනාපි, සා තං වදන්තං
නපට්ඨතිස්සජ්ජති, යදි සංඝස්ස පතකලං සංඛෙය්‍යා ඉත්තංඛාමං
භික්ෂුනී මනුභාසෙය්‍යා තස්ස වතද්ධස්ස පටිනිසංගගාය ඵසා ඤාත්ති.

1. ඵවඤ්චසන සා - මජ්ඣ.,

2. යො කොච් පුතභාතරො - ඩී.ඉ.

“යම් මෙහෙණක් ගැහැවියකු සමග හෝ ගැහැවිටුකකු සමග හෝ හැනුනී වෙසේ නම් ඒ මෙහෙණ කොමෝ මෙහෙණන් විසින් මෙසේ කියයුතු වන්නී යැ: “ආයායාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිටුකකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සඬසයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ”යි. මෙසේ ද ඒ මෙහෙණ කොමෝ මෙහෙණන් විසින් කියනු ලබන්නී එසේ මැ දඩ්වැ ගනී නම් ඒ මෙහෙණ කොමෝ මෙහෙණන් විසින් එය දුරලනු පිණිස තුන්යළ කෙක් සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. තුන් යළ කෙක් සමනුභාෂණය කරනු ලබන්නී එය දුරලා නම් මෙසේ කෙල දුරලීම මැනැව්. ඉදින් නො දුරලා නම් පවිති වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකබුනී ... මෝ කොමෝ මේ අථියෙහි ලා දදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සංසඬයා නම්: අනුලොමී නොවූ කායිකවාචසික ප්‍රයෝගයෙන් හැනුනී යැ.

ගහපතී නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙයි වෙසේ නම් හේ යැ.

ගහපතිපුපත නම්: යම් කිසි දරුවා කෙනෙක්.

යා හිකබුනී: ගිහියන් හා හැනිසිටි යම් ඒ මෙහෙණක් කොමෝ යැ.

හිකබුනිහි: අන් මෙහෙණන් විසිනි.

යම් මෙහෙණ කෙනෙක් දකින් ද යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අසන් ද ඔවුන් විසින් කිය යුතුයැ. ආයායාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිටුකකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන්වව, සඬසයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ කෙල දුරලීම මැනැව්. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අසා නො කියත් නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඒ මෙහෙණ සහමැදට දු ඇද කිය යුත්තී යැ. ආර්යාවෙනි, ගැහැවියකු හා ද ගැහැවිටුකකු හා ද හැනුනී නහමක් වසව. ආර්යාවෙනි, වෙන් වව. සඬසයා බුහුනගේ විවෙකය මැ වණ්නා කෙරේ යැ යි. දෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ... තෙවනවට දු කිය යුත්තී යැ. ඉදින් දුරලා නම් මෙසේ කෙල දුරලීම මැනැව්. ඉදින් නො දුරලා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. ඒ මෙහෙණ සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, සමනුභාෂණය කළ යුත්තී යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬසයා දැන්විය යුත්තේ යි.

ආර්යාවෙනි, සඬසයා මවදන් අසාවා, මේ වෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිටුක ද සමග හැනිගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනෙකෝ ඒ වස්තුව නො දුරලයි. ඉදින් සහනට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬස තෙමේ මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරලීම පිණිස සමනුභාෂණය කරන්නේ යැ. මේ ඥප්ති යි.

පාරික්ෂකාදි භික්ෂුනිවිභවේතා

සුඤ්ඤාන මේ අයෝග සංඛේතා අයං ඉත්ථානාමා භික්ෂුනී සංසඨ්ඨා වීහරති ගහපතීනාපි ගහපතිපුත්තෙතනාපි. සා තං වත්ථං නාපට්ඨිතිස්ස ඡන්ති. සංඛේතා ඉත්ථානාමං භික්ෂුනීං සමනුභාසති තස්ස වත්ථස්ස පටිනීස්සග්ගාය. යස්සා අයායාය ඛමති, ඉත්ථානාමාය භික්ෂුනීයා සමනුභාසනා තස්ස වත්ථස්ස පටිනීස්සග්ගාය. සා තුණ්හස්ස යස්සා නාසබ්බති සා භාසෙයා. දුතියමි ඵතමස්සං වදම් -පෙ- තතියමි ඵතමස්සං වදම් -පෙ- සමනුභව්ඨා සංඛේතන ඉත්ථානාමා භික්ෂුනී තස්ස වත්ථස්ස පටිනීස්සග්ගාය, ඛමති සංඛේතස්ස තස්මා තුණ්හී. ඵව්වෙතං ධාරයාමීති.

ඤ්ඤාතියා දුක්ඛං. දව්භි කම්මවාචාහි දෙව දුක්ඛං. කම්මවාචා-පරියොසානෙ ආපත්ති පාරික්ෂකස්ස.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මසඤ්ඤා නාපට්ඨිතිස්ස ඡන්ති ආපත්ති පාරික්ෂකස්ස. ධම්මකම්මෙ වෙමතිකා නාපට්ඨිතිස්ස ඡන්ති ආපත්ති පාරික්ෂකස්ස. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මසඤ්ඤා නාපට්ඨිතිස්ස ඡන්ති ආපත්ති පාරික්ෂකස්ස.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකම්මෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: අසමනුභාසනතියා, පටිනීස්සඡන්තියා, උම්මත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 4. 7

සත්තමසික්ඛාපදං.

1. සාවස්ථී නිදනං— තෙන චො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනෙතාරථෙධ් සාසඛකසම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරන්ති. බුද්ධා දුසෙතති. යා තා භික්ෂුනියො අභිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාචෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනෙතාරථෙධ් සාසඛකසම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරිස්සන්ති”ති. -පෙ- සම්මං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාරථෙධ් සාසඛකසම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරන්ති. සම්මං හගවා. වීගර්හි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො අනෙතාරථෙධ් සාසඛකසම්මතෙ සප්පට්ඨයෙ අසත්ථිකා වාරිකං වරිස්සන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදයෙ -පෙ- ඵව්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

ආර්යාවෙහි සධ්‍යයා මව්දන් අසාවා. මේ මෙනම් ඇති මෙහෙණ ගැහැවියා ද ගැහැවිපුතු ද සමඟ හැනීගියා වාසය කෙරෙයි. ඕනෑමෝ ඒ වස්තුව නො දුරැලයි. සධ්‍යයා මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය කෙරෙයි. මෙනම් ඇති මෙහෙණහට ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සමනුභාෂණය යම් ආයතීවකට රුස්නේ නම් ඕනෑමෝ නිහඩ වන්නී යැ, යමකට නො රුස්නේ නම් ඕනෑමෝ කියන්නී යැ. දෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි ... තෙවනවට දු තෙල කරුණ කියමි. ... මෙනම් ඇති මෙහෙණ ඒ වස්තුවගේ දුරැලීම පිණිස සධ්‍යයා විසින් සමනුභාෂණය කරන ලද්දී යැ. සහනට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඥප්තියෙන් දුකුළා යැ. දෙකම් වදනින් දෙදුකුළා යැ. කම් වදන් පිරියතැ පවිති ඇවැත් වෙයි.

දහම්කම්හි දහම්කම් සත් ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහම්කම්හි විමති ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දහම්කම්හි නො දහම්කම් සත් ඇත්තී නො දුරැලා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො දහම්කම්හි දහම්කම් සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහම්කම්හි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො දහම්කම්හි නො දහම්කම් සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

සමනුභාෂණය නො කරන්නියට, දුරැලන්නියට, උම්මත්ති කාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 4. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. ධුතියෝ දුෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, තුඟුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්, "කෙසේ නම් මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල්සාත්තු නැතියාහු වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු ද?" යි... හැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල් සාත්තු නැතියාහු හැසුරුණාහු දැයි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ සැකසහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටකුළු ගැල්සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාර්ක්ස් පාළු හික්මුනිවිභවෙන

“යා පන හික්මුනි අනෙකාරටෙය් සාසඛසමමනෙ සප්පිහයෙ අසත්තා වාරිකං වරෙයා පාවිතනිය”නති.

යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්මුනිති: -පෙ- අයං ඉමසම් අසෙ අධිපෙපතා හික්මුනිති.

අනෙකාරටෙය්ති: යසස වීරිනෙ විහරති තසස රටෙය්.

සාසඛං නාම තසම් මග්ගෙ වොරානං නිවිටෙය්කාසො දිසසති භුක්කොකාසො දිසසති ධීතොකාසො දිසසති නිසික්කොකාසො දිසසති නිපක්කොකාසො දිසසති.

සප්පිහයං නාම: තසම් මග්ගෙ වොරෙහි මනුසසා හතා දිසසනති විදුත්තා දිසසතති ආකොච්ඡා දිසසතති.

අසත්තා නාම: විනා සසෙත්ත

වාරිකං වරෙයාති: කුසකුටසමපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ති පාවිතනියසස. අගාමනෙ අරණ්ණෙ අභියොජනෙ අභියොජනෙ ආපත්ති පාවිතනියසස.

අනාපතති: සසෙත්ත සහ ගච්ඡති, ඛෙට්ඨෙ අප්පහයෙ ගච්ඡති, ආපදසු උමමත්තකාය —පෙ— ආදිකම්මකායාති.

යත්තමසිකඛාපදං

4. 4. 8

අට්ඨමසිකඛාපදං

1. යාවත්තී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හික්මුනියො තිරොරටෙය් සාසඛසමමනෙ සප්පිහයෙ අසත්තා වාරිකං වරතති. ධුත්තා දුසෙතති. යා නා හික්මුනියො අපිච්ඡා —පෙ— තා උජ්ඣායතති ඛෙට්ඨෙ විපාචෙතති: “කථං හි නාම හික්මුනියො තිරොරටෙය් සාසඛසමමනෙ සප්පිහයෙ අසත්තා වාරිකං වරිසසතති”ති -පෙ- සචං කිර හික්මෙව, හික්මුනියො තිරොරටෙය් සාසඛසමමනෙ සප්පිහයෙ අසත්තා වාරිකං වරතතිති. සචං හගවා. විගර්හි වුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්මෙව, හික්මුනියො තිරොරටෙය් සාසඛසමමනෙ සප්පිහයෙ අසත්තා වාරිකං වරිසසනති. තෙතං හික්මෙව, අප්පසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ථවසං පන හික්මෙව, හික්මුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දසනං:

“යා පන හික්මුනි තිරොරටෙය් සාසඛසමමනෙ සප්පිහයෙ අසත්තා වාරිකං වරෙයා පාවිතනිය”නති.

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රට තුළ ගැල් සාත්තු නැතියා වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...හිකවුනි... මෝ තොමෝ මේ අභියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අනෙකාරයෝ: යමක්හුගේ රටෙහි වෙසේ නම් ඔහුගේ රටෙහි යැ.

සාසධක නම්: එ මහෙහි සොරුන් වූයු තැනෙක් පැනෙයි. අහර-කිස කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටි තැනෙක් පැනෙයි, හුන් තැනෙක් පැනෙයි. හොත් තැනෙක් පැනේ.

සප්පභිය නම්: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නයන ලද මිනිස්සු පැනෙති. වොලෝ ගන්නා ලද්දහු පැනෙති. කොඳුන ලද්දහු පැනෙති.

අසත්තියා නම්: ගැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකා වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගමවූ අරන්හි අඩයොත්තෙහි අඩයොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම් දෙසම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 4. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත්. ධුතියෝ දුෂණය කෙරෙත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ සැක සහිතයැයි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ සැක සහිතයැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියාහු වාරිකාවෙහි හැසිරෙත් ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ වනාහි සැක සහිතැ යි සම්මත වූ ප්‍රතිභය සහිත වූ රටින් පිටතැ ගැල් සාත්තු නැතියා වාරිකාවෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාච්ඤායසාදි භික්ෂුනීවිභවෙයා

2. යා පනාති: යා යාදියා —පෙ— භික්ෂුනීති: —පෙ— අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

තිරොරට්ඨෙති: යස්ස විජිතෙ විහරති තං යපෙඤා අඤ්ඤාසං රට්ඨෙ.

සාසබ්බං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරානං නිව්ට්ඨොකාසො දිස්සති භුතොකාසො දිස්සති ධීතොකාසො දිස්සති නිසිංහොකාසො දිස්සති නිපතොකාසො දිස්සති.

සප්පට්ඨයං නාම: තස්මිං මග්ගෙ වොරෙහි මනුස්සො හතා දිස්සන්ති විදුතො දිස්සන්ති ආකොට්ඨා දිස්සන්ති.

අසප්පිකා නාම: විනා සප්පෙන.

වාරිකං වරෙයාති: කුකුළුපට්ඨොදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපත්ති පාච්ඤායස්ස. අගාමකෙ අරඤ්ඤ අඤ්ඤොජනෙ අඤ්ඤොජනෙ ආපත්ති පාච්ඤායස්ස.

අනාපතති: සප්පෙන සහ ගච්ඡති, ටෙමෙ අප්පට්ඨයෙ ගච්ඡති, ආපදස්ස උමුඤ්ඤකාය —පෙ— ආදිකමේකායාති.

අට්ඨමසිකඛාපදො.

4. 4. 9

නවමසිකඛාපදො,

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා රාජගහෙ විහරති වෙළවනෙ කුලඤ්ඤානිවාපෙ, තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො අනොථාචිකං වාරිකං වරන්ති. මනුස්සො උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනොථාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති. හරිතාති තිණාති¹ සමුද්දන්තො එකිනදියං ජීවං විභෙදෙනො බහු බුද්ධකෙ පාණෙ සබ්බානං ආපාදෙනො”ති.

2. අනෙසාසු ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං යා තා භික්ෂුනියො අපච්ඡා —පෙ— තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති “කථං හි නාම භික්ෂුනියො අනොථාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති”ති —පෙ— සචං කීර සිකඛවෙ, භික්ෂුනියො අනොථාවස්සං වාරිකං වරන්ති” ති. සචං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා —පෙ— කථං හි නාම භික්ෂුනියො භික්ෂුනියො අනොථාවස්සං වාරිකං වරිස්සන්ති. තෙතං හිකඛවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය —පෙ— එවඤ්ඤා පන හිකඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියඤ්ඤා:

“යා පන භික්ෂුනී අනොථාවස්සං වාරිකං වරෙයා පාච්ඤාය”න්ති.

1. හරිතාති තිණාතිව - මජ්ඣ., සිද්ධි II

2. යා පන: යම්, යම්බඳු...භික්ෂුනී...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

තිරොරඨා නම්: යමක්හුගේ රටෙහි වෙසේ නම් එය තබා අනෙකක්හුගේ රටෙහි යැ.

සාසධක නම්: එ මහෙහි සොරුන් වුසු තැනෙක් පැනෙයි. අහර කිය කළ තැනෙක් පැනෙයි. සිටී තැනෙක් පැනෙයි. හුන් තැනෙක් පැනෙයි, හොත් තැනෙක් පැනේ.

සසාවිභය නම්: එ මහෙහි සොරුන් විසින් නැසූ මිනිස්සු පැනෙති, වොලොගන්නා ලද්දහු පැනෙති. කොළන ලද්දහු පැනෙත්.

අසක්කා නම්: ගැල් සාත්තුව හැර.

වාරිකා වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇති ගමෙහි නම් ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්හි අධියොක්තෙහි අධියොක්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ගැල් සාත්තුව සමග යේ නම්. ක්ෂෙම වූ ප්‍රතිභය රහිත වූ ගමෙහි යේ නම් ඇවැත් නැත. ආපදයෙහි උමමත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අවමන සිකපද යි.

4. 4. 9

නවවන සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු රජගහනුවර වෙළවන නම් කලන්දක නිවාපයෙහි වැඩැවෙසෙති, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ඇතුළුවසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ නිල්තණ මඩින්තෝ එකෙන්දිය. ජීවය පෙළන්නෝ බොහෝ කුඩා පණුවන් විනාශයට පමුණුවන්නාහු වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද” යි.

2. භික්ෂුණීහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකිරිති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අසිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකා-වෙහි හැසුරුණාහු ද යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරෙත් දැ යි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසුරුණාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි.... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තොමෝ ඇතුළු වසැ වාරිකායෙහි හැසිරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

අනෙතාවයානති: පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං අවසිත්වා.

වාරිකං වරෙයානති: කුකුළුපිටපාදෙ ගාමෙ ගාමනතරෙ ගාමනතරෙ ආපක්ඛ පාවිජ්ජියස්ස. අගාමනෙ අරමෙකෙ අද්ධියොජනෙ අද්ධියොජනෙ ආපක්ඛ පාචිත්තියස්ස.

අනාපතති: සත්තාහකරණියෙන ගව්ඡති, කෙනවි උඛ්ඛාලනා ගව්ඡති, ආපදස්ස උමමක්ඛිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසික්ඛාපදං.

4. 4. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා රාජගහෙ විහරති වෙථවනෙ කලඤ්ඤතිවාපෙ. තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛුනියො තපෙව රාජගහෙ වස්සං වසන්ති. තත්ථ භෙමන්තං තත්ථ ගිමං. මනුස්සා උජ්ඣායනති ඛියනති විපාවෙනති: “ආනුඤරිකා භික්ඛුනීනං දියා අඤ්ඤාතා න ඉමාසං දියා පක්ඛායනති”ති.¹

2. අසොකාස්සං ටො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං ඛියනානං විපාවෙනානං. අප් ටො නා භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමත්ථං ආරොවෙද්දං. භික්ඛු හගට්ඨො එතමත්ථං ආරොවෙද්දං. අප් ටො හගවා එතස්මිං නිදනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මිං කපං කඤ්ඤා භික්ඛු ආමනෙතාසි. තෙන හි භික්ඛවෙ, භික්ඛුනීනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසාමි දස අත්ථවසෙ පටිච්චි: සංඛ්ඤාසම්මානාය -පෙ- සද්ධම්මධර්මිකියා විනයානුග්ගහාය. එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී වයං චුත්වා වාරිකං න පක්ඛිමෙයා අනතමෙයා ජපාඤ්චියොජනානිපි පාවිජ්ජිය”නති.

1. පෙක්ඛායනති - සිමු|

3. යා පත: යම, යමබ්දු...භික්ෂුනී...මෝ තොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අනෙකාවයසං: පළමු තෙවස හෝ පැසුළු තෙවස හෝ නො වැස.

වාරිකං වරෙයා: කුකුළු ගමන් ඇතිගමෙහි නම ගමකුරෙහි ගමකුරෙහි පවිති ඇවැත් වෙයි. නොගම් වූ අරන්ති අභියොත්තෙහි අභියොත්තෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

සත්තාහකරණියයෙන් යේ නම, කිසිවකු විසින් උවදුරු කරන ලද්දී 'යේ' නම, පාපදයෙහි උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවම සිකපද යි.

4. 4. 10

දසම සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු රජගහනුවර වෙළවන නම් කලන්දකනිවාපයෙහි වැඩුවෙයෙහි, එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ එහි මැ රජගහනුවර වස් වෙසෙති. භිමන් සමය එහි යැ ගිමන් සමය එහි යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, කුතුහල පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “මෙහෙණන්ට දිගු හකයහ, අඳුරුයහ, මොවුනට දියාවෝ නො වැටහෙති”යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන කුතුහල පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. එකල්හි ඒ මෙහෙණෝ භික්ෂුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. භික්ෂුහු භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොජුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දැහැමි කරා කොට භික්ෂුන් ඇමතු සේක. එසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණන්හට දස කරුණක් පිණිස සිකපද පනවන්නෙමි. සබ්බසාගේ මනාබව පිණිස යැ... සසුන් තිරකල් පැවැත්ම පිණිස යැ. විනයට රුකුල් පිණිස යැ. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසාත්තා:

“යම් මෙහෙණක් කොමෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනකුදු වාරිකායෙහි නොයේ නම් පවිති වේ” ය යි.

පාවිත්‍රියපාළි භික්‍ෂුනීවිභංගො

3. යා පනාති: යා යාදියා —පෙ— භික්‍ෂුනීති: —පෙ— අයං
ඉමස්මිං අපෙක අධිපෙකතා භික්‍ෂුනීති.

වසං චූඡා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං
වසං චූඡා වාරිකං න පකකම්සකාමි අනාමසො ජපපඤ්ච යොජනානිපිති
ධුරං නිකඛිතතමනො ආපත්ති පාවිත්‍රියකං.

අනාපතති: සති අනාතරායෙ පරියෙසිත්වා දුතියිකං භික්‍ෂුනී. න
ලහති, භිලානාය ආපදසු උමමත්තිකාය —පෙ— ආදිකමිකායාති.

දසමයිකඛාපදං.

තුච්චචගෙහා චතුසො.

කයසුද්දනං:

සෙය්‍යත්ථ ඤාථාසුතං දුක්ඛිතා උපස්සයෙන ච
සංසට්ඨා දුච්ච රට්ඨා අනෙතාවනෙත වාරිකාති.

3. යා පන: යම, යමබදු...භික්ෂුනී...මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

වසාංවුසා නම: පළමු තෙමස හෝ පැසුරු තෙමස හෝ වැස නිමවූ වස් ඇතියා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොදුනතුදු වාරිකායෙහි නො යන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

චතුර් තුවට්ඨ වර්ග යි.

එහි උද්දාය:-

සෙය්‍ය යැ එකකුරුණ යැ අචාසුක යැ දුක්ඛිත යැ උපක්කය සමඟ සංසර්ව යැ අනෙකාරට්ඨ-නිරොරට්ඨ දෙක යැ අනෙකා-වක්කය සමඟ වාරිකා යැ යි.

පයමසිකබාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවකීයං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන රඤ්ඤ පසෙනදියා කොසලස්ස උය්‍යානෙ වික්කාගාරෙ පටිභානවික්කං කතං හොති. ඛු මනුස්සා වික්කාගාරං දක්ඛනාය ගව්ජන්ති. ඡබ්බගගියාපි භික්ඛුනියො වික්කාගාරං දක්ඛනාය අගමංසු. මනුස්සා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වික්කාගාරං දක්ඛනාය ගච්ඡස්සන්ති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියොති.

2. අසේසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායන්තානං ඛියන්තානං විපාවෙන්තානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨවා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාවෙන්ති: “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වික්කාගාරං දක්ඛනාය ගච්ඡස්සන්ති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වික්කාගාරං දක්ඛනාය ගව්ජන්තිති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා -පෙ-කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වික්කාගාරං දක්ඛනාය ගච්ඡස්සන්ති. නෙතං භික්ඛවෙ, අපසසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකබාපදං උද්දියන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී රාජාගාරං වා වික්කාගාරං වා ආරාමං වා උය්‍යානං වා පොක්ඛරණීං වා දස්සනාය ගවෙජ්ජා පාවිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අකෙ අධිපොතා භික්ඛුනීති.

රාජාගාරං නාම: යත්තත්තං රඤ්ඤ කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

වික්කාගාරං නාම: යත්තත්තං මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

ආරාමො නාම: යත්තත්තං මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

උය්‍යානං නාම: යත්තත්තං මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

පොක්ඛරණී නාම: යත්තත්තං මනුස්සානං කීළිතුං රමීතුං කතං හොති.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතූ ජෙනවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙයෙහි. එසමයෙහි වනාහි ප්‍රසන්නත් කොශල රාජයාගේ උයනෙහි වූ විත්‍රාගාරයෙහි ප්‍රතිභාන විත්‍රයෙක් කරන ලද්දේ වෙයි. බොහෝ මිනිස්සු විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙති. සවග මෙහෙණේ ද විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ය ... මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහී කාමහොගිනියන් මෙන් විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද” යි.

2. හික්කුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවගමෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද” යි. ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස යෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ විත්‍රාගාරය දැකීම පිණිස ගියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් රාජාගාරයක් හෝ විත්‍රාගාරයක් හෝ ආරාමයක් හෝ උයනක් හෝ පොකුණක් හෝ දැකීම පිණිස යේ නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුණි ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස්කරන ලද හික්කුණි යි.

රාජාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ රජුට කෙළනට ඇලෙන්තට කරන ලද්දේ වෙයි.

විත්‍රාගාර නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්තට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

ආරාම නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්තට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

උයනාන නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළින්තට ඇලෙන්තට කරන ලද්දෙක් වෙයි.

පොකුණි නම්: යම්කිසි තැනෙකැ මිනිසුනට කෙළනට ඇලෙන්තට කරනලද්දී වේ.

පාවිත්‍යපාළු හික්කුනිවිහබෙහා

දසසතිය ගවන්ති ආපත්ති දුක්කටසස. යත් ධීතා පසසති ආපත්ති පාවිත්තියසස. දසසතුවාරං විජහිතා පුනපපුනං පසසති ආපත්ති පාවිත්තියසස. එකමෙකං දසසතිය ගවන්ති ආපත්ති දුක්කටසස. යත් ධීතා පසසති ආපත්ති පාවිත්තියසස. දසසතුවාරං විජහිතා පුනපපුනං පසසති ආපත්ති පාවිත්තියසස.

අනාපතති: ආරාමෙ ධීතා පසසති, ගවන්ති වා ආගවන්ති වා පසසති, සති කරණියෙ ගතවා පසසති, ආපදසු, උම්මත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පයමසිකතාපදං.

4, 5. 2

දුක්කටසපදං

1. සාවතී නිදනං- තෙන ටො පන සමයෙන හික්කුනියො ආසද්ධිමි පලලඬාමි පරිභුඤ්ජනි. මනුසසා විහාරවාරිකං ආභිඤ්චනතා පසසිතා උජ්ඣායනාති ධියනාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනියො ආසද්ධිමි පලලඬාමි පරිභුඤ්ජනි සෙයාරාපි ගිහි කාමභොගිනියො”ති.

2. අසොසාසු ටො හික්කුනියො තෙසං මනුසසානං උජ්ඣායනානං ධියනානං විපාවෙනානං. යා තා හික්කුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ධියනාති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හික්කුනියො ආසද්ධිමි පලලඬාමි පරිභුඤ්ජනි”ති. -පෙ- සච්චං කීර හික්කවෙ හික්කුනියො ආසද්ධිමි පලලඬාමි පරිභුඤ්ජනිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හික්කවෙ හික්කුනියො ආසද්ධිමි පලලඬාමි පරිභුඤ්ජනිති. තෙන- හික්කවෙ අපපසනානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ච පන හික්කවෙ හික්කුනියො ඉමං සික්කපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන හික්කුනි ආසද්ධි වා පලලඬං වා පරිභුඤ්ජයා පාවිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මි අතෙ අධිපෙතතා හික්කුනිති.

ආසද්ධි නාම: අතික්කන්තපමාණා වුච්ඡති.

පලලඬෙකා නාම: ආහරිමෙහි වාලෙහි කතො භොති.

පරිභුඤ්ජයාති: තස්මි අභිනිසිද්ධි වා අභිනිපජ්ජති වා ආපත්ති පාවිත්තියසස.

දක්ම පිණිය යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දක් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුනපුනා දක් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. එකක් එකක් දක්ම පිණිය යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. යම් තැනෙකැ සිටියා දක් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. දසුන් උවසර හැරපියා පුනපුනා දක් නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

අරමෙහි සිටියා දක් නම්, යන්නී හෝ එන්නී හෝ දක් නම්, කරණී ඇති කල්හි ගොස් දක් නම්, අවැත් නැත. ආපදයෙහි, උමුත්තිකාවට ... ආදිකමෙකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 5. 2

දෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි ව්‍යාභි මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කරති. මිත්ස්ස ජිහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දකැ ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ ගෘහී කාමහොගීනියන් වෙත් දික්භහළා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද” යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිතිසුන්ගේ (අකීරති ශබ්දය) ඇසුහ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කරන් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ දික්භහළා පුටු ද පලභ ද පිරිබෝ කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිය හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි; මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් දික්භහළා පුටු හෝ පලභ හෝ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ” ය යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආසඤ්ඤි නම්: ඉක්ම වූ පමණ ඇතියා කියනු ලැබේ.

පලලකික නම්: ඇරැඹිවූ කළ වග රුවින් කරන ලද්දේ වෙයි.

පරිභුඤ්ජයා: එහි වැරදිදී නම් හෝ වැරදි හොඳී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිත්තිය පාළු භික්ෂුනීවිභවෙනා

අනාපතති: ආසද්දියා පාදෙ ඡීද්දිවා පරිභුඤ්ඤාති, පලලඛාසස වාළෙ භිද්දිවා පරිභුඤ්ඤාති, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං

4. 5. 3

තතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤිනිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුතං කතන්තති. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිඤ්ඤාතනා පසසිද්ධා උප්පාදායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං භි නාම භික්ෂුනියො සුතං කතන්තසසතන් සෙය්‍යථාපි ගිභී කාමභොගිනියො”ති.

2. අසෙසාසුං බො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පාදායනානං බියනානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උප්පාදායනාති බියනාති විපාවෙනාති: “කථං භි නාම ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුතං කතන්තසසතන්”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුතං කතන්තසසතති. සච්චං භගවා. විගරහි වුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං භි නාම භික්ඛවෙ ඡබ්බගගියා භික්ෂුනියො සුතං කතන්තසසතති. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵට්ඨෙති පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉථං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී සුතං කතෙතය්‍ය පාචිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අනෙ අධිපෙපතා භික්ෂුනීති.

සුතං නාම: ඡ සුතන්තී. බොමං කපපාසිකං කොසෙය්‍යං කබ්බලං සාණං භබ්බං.

කතෙතය්‍යාති: සයං කතන්ති පයොගෙ දුක්ඛං උප්පවුජ්ජවෙ ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපතති: කතන්තිසුතං කතන්ති, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමකායාති.

තතියසික්ඛාපදං

දික්භහළා පුටුවෙහි පා සිඳපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, පලභෙහි වගරු බිඳපියා පිරිබෝ කෙරේ නම්, ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 5. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්නි නිදන යි — එයමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ හු කට්ඨි. මිනිස්සු චිහාරවාරිකාවෙහි ඇවිදින්නාහු දකු ලමු කොට සිහනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගෘහි කාමභොගිනියන් මෙන් හු කැටුහු ද” යි.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිස්සුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියි වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතනි, නුගුණ පවසනි, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ හු කැටුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි සවග මෙහෙණේ හු කට්ඨි ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ හු කැටුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හු කට්ඨි නම් පටිති වේ” යයි:

3. යා පන: යම්, යම් බදු... භික්ෂුණී... මෝ මොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සුඤ්ඤ නම්: හු සයෙකි. කොමුහු යැ, කපුහු යැ, නියැදුහු යැ, පලස් හු යැ, හණහු යැ, මුසුහු යැ.

කණ්ණයා: තොමෝ කට්ඨි නම් පියෝහි දුකුළා වෙයි. කැට නග නගා හිද්දෙහි ඔත්කල්හි පටිති ඇවැත් වේ.

කට්ඨන ලද හුයක් කට්ඨි නම් ඇවැත් නොවේ. උමමත්තිකාවට ... ආදිකමමකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

වතුසම්බන්ධය

1. සාවස්ති නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාං වියනාං විපාවෙනා: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සන්ති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරොන්ති. සච්චං භගවා. විගරහි ඩුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරිස්සන්ති; තෙනං භික්ඛුවෙ අපසාදනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරොයා පාවිතිය"න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අප්පෙ අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

ගිහි වෙය්‍යා වච්චං නාම: අගාරිකස්ස යාගුං වා භන්තං වා බාදනීයං වා පච්චි, සාට්ඨං වා වෙය්‍යං වා ධොවති, ආපත්ති පාවිතියස්ස.

අනාපත්ති: යාගුපානෙ සබ්බභන්තෙ වෙතියපුජාය අත්තනො වෙය්‍යා-වච්චකරස්ස යාගුං වා භන්තං වා බාදනීයං වා පච්චි සාට්ඨං වා වෙය්‍යං වා ධොවති උත්තමකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

වතුසම්බන්ධය.

පඤ්චමසික්ඛාපදං

සාවස්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී ඵුලලනාදං භික්ඛුනී උපසංඛ්‍යාමිනා එතදවොච: "එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි"ති. ඵුලලනාද භික්ඛුනී සාධුති පටිසම්මුඤ්ඤා¹ නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උපසුක්ඛං කරොති. අථ ඛො යා භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං එතමස්මිං ආරොචෙසි.

1. පටිසම්මුඤ්ඤා සිඛු සිඛුii හො

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙති. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහු ද”යි...සැබැද මහණෙනි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරෙත් ද යි...සැබැවැ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස හඟවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි මෙහෙණේ ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කළාහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියන් පිළිබඳ වතාවත් කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු...භික්ෂුණී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණී යි.

ගිහිවෙය්‍යාවච්ච නම්: ගිහියකුහට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කෑ යුත්තක් හෝ පියා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

හමු පිමෙහි සහබන්ධි සැපිදුමෙහි නමාගේ වතාවත්කරුට කැඳක් හෝ බතක් හෝ කෑ යුත්තක් හෝ පියා නම්, සඵවක් හෝ වෙඵමක් හෝ දෙවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමංකංකාවට ආදිකමංකාවට ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් තොමෝ ථූලෙනඤ භික්ෂුණිය වෙත එළඹූ “ආයඤ්චෙනි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව”යි කිවු යැ. ථූලෙනඤ භික්ෂුණී තොමෝ “මැනැවැ”යි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවයි. සන්සිදුවාලීම පිණිස වෑයම් නො කෙරෙයි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනීවිභංගය

2. යා තා භික්ඛුනියො අපච්ඡා -පෙ- තා උපදායනංඤී ධියතං විපාචෙතති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලනාඤ භික්ඛුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙසසති න වූපසමාය උසුකකං කරිසසති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ ථූලනාඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථූලනාඤ භික්ඛුනී භික්ඛුනියා ‘එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහී’ති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා නෙව වූපසමෙසසති න වූපසමාය උසුකකං කරිසසති. නෙතං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවස්ථ පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසංඛපදං උද්දිසන්තු:.

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහීති වුච්චමානා සාධුති පටිසසුඤ්ඤා සා පච්ඡා අනන්තරාධික්ඛිතී නෙව වූපසමෙයා න වූපසමාය උසුකකං කරෙයා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසං අපෙක අධිපෙකා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනියාති: අඤ්ඤා භික්ඛුනියා.

අධිකරණං නාම: වත්තාරි අධිකරණානි. විවාදධිකරණං අනුවාදධිකරණං ආපත්තාධිකරණං කීර්වාධිකරණං.

එභයො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහීති: එභයො ඉමං අධිකරණං විනිවෙජ්භි.

සා පච්ඡා අනන්තරාධික්ඛිතීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වූපසමෙයාති: න සයං වූපසමෙයා.

න වූපසමාය උසුකකං කරෙයාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙයා. නෙව වූපසමෙසසාමී න වූපසමාය උසුකකං කරිසසාමීති ධුරං නිකඛිත්තං මසෙන ආපතති පාචිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නාය උපසම්පන්න සඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපතති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය වෙමතිනා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපතති පාචිත්තියස්ස. උපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නායඤ්ඤා අධිකරණං නෙව වූපසමෙති න වූපසමාය උසුකකං කරොති ආපතති පාචිත්තියස්ස.

2. යම් මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලුහු කොට සිතති, නුඟණ සවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයුෂාවෙහි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී මැනවැයි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවූ ද? සන්සිදුවා ලීම පිණිස වැයම් නො කළා දැයි ... සැබෑ ද මහණෙනි චූලනායා භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙහි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුවයි’ කියනු ලබන්නී මැනවැයි ගිවිසූ නො මැ සන්සිදුවා ද සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද’ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙනි චූලනායා භික්ෂුණි මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙහි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’ යි කියනු ලබන්නී මැනවැයි ගිවිසූ නොම සන්සිදුවූද සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කළා දැ යි. මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන් ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක විසින් ‘ආයුෂාවෙහි එව මේ අධිකරණය සන්සිදුව’යි කියනු ලබන්නී මැනවැයි ගිවිසූ පසුවැ අනතුරක් නැතැයි නොමැ සන්සිදුවා නම් සංසිද්ධිමට වැයම් නො කෙරේ නම් පවිත් වේ” ය යි,

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂුනියා: අන් මෙහෙණක විසින්.

අධිකරණ නම්: විවාදාධිකරණ යැ අනුවාදාධිකරණ යැ ආපත්තාධිකරණ යැ කිව්වාධිකරණ යැ යි සතර අධිකරණයෙකි.

එහෙය ශ්‍රමං අධිකරණං වූපසමෙහි: ආයුෂාවෙහි එව මේ අධිකරණය විනිශ්චය කරව.

සා පඨජා අනන්තරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වූපසමෙයා: තොමෝ නො සන්සිදුව යි.

න වූපසමාය උඤ්ඤකං කරෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නො මැ සන්සිදුවන්නෙමි, සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්තිකේෂපය කළ කෙනෙහි පවිත් ඇවැත් වේ.

උපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා අධිකරණය නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි විමති ඇතියා අධිකරණය නොම සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. උපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නො මැ සන්සිදුවා නම් සන්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

පාච්ඡන්දයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අනුපසම්පන්නාය අධිකරණං නෙව චූපසමෙක්ඛී න චූපසමාය උත්භුක්ඛං කරොති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨිතං. අනුපසම්පන්නාය උපසමපන්නාය ඤාණං ආපත්ති දුක්ඛට්ඨිතං. අනුපසම්පන්නාය වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨිතං. අනුපසම්පන්නාය අනුපසම්පන්නාය ඤාණං ආපත්ති දුක්ඛට්ඨිතං.

අනාපත්ති: සති අනතරායෙ, පරිභයසිඤා න ලහති, ගීලානාය ආපදසු, උච්චත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පඤ්චමසික්ඛාපදං

4. 5. 6

ඡට්ඨසික්ඛාපදං

1. ආචාරී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථූලෙනාද භික්ෂුනී නටානමපි නට්ටකානමපි ලඛ්ඛිකානමපි සොකසාධිකානමපි කුම්භථුණිකානමපි සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දෙති, මඤ්ඤං පරිසනිං වණණං භාසරාති. නටාපි නට්ටකාපි ලඛ්ඛිකාපි සොකසාධිකාපි කුම්භථුණිකාපි ථූලෙනාද ස භික්ෂුනියා පරිසනිං වණණං භාසනාති: “අයා ථූලෙනාද බහුසුතා භාණිකා විසාරද පඤ්චා ධම්මං කථං කාතුං. දෙථ අයාය කරොථ අයායා”ති.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති බියනාති විපාථෙතාති: “කථං හි නාම අයා ථූලෙනාද අගාරිකස්ස සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දස්සනී”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ ථූලෙනාද භික්ෂුනී අගාරිකස්ස සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දෙතිති. සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථූලෙනාද භික්ෂුනී අගාරිකස්ස සහස්වා බාදනීයං භොජනීයං දස්සනී. තෙනං භික්ඛවෙ අපසසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු.

“යා පන භික්ෂුනී අගාරිකස්ස වා පරිභිබාජකස්ස වා පරිබබාජකාය වා සහස්වා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දදෙයා පාච්ඡන්ද”නාති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

අගාරිකො නාම: යො කොච්ඡි අගාරං අරුඤ්චසති.

පරිබබාජකො නාම: භික්ඛුඤ්ඤා යාමණෙරඤ්ඤා ය්පෙතො යො කොච්ඡි පරිබබාජකසමාපතො.

අනුපසපනක පිළිබඳ අධිකරණය නො මැ සත්සිදුවා නම් සත්සිදුවාලීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක කෙරෙහි අනුපසපන් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කළේහි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වූවාට ආපදයෙහි, උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සචන සිකපද යි.

4. 5. 6

සචන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි තොමෝ නටවන්තන්ට ද නටන්තන්ට ද පනින්තන්ට ද ඉදුරුදලියන්ට ද කළකිඩියරුන්ට ද පිරිස්හි මාගේ ගුණකියව යි සියතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දෙයි. නටවන්තෝ ද නටන්තෝ ද පනින්තෝ ද ඉදුරුදලියෝ ද කළකිඩියරු ද පිරිස්හි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණියගේ ගුණ කියති. ආයම් වූ පුලලනඤ්ඤා තොමෝ බොහෝ ඇසූ පිරු තැන් ඇත්තී පිරිවැහූ බණ දහම් ඇත්තී විශාරද වූවා දහැමි කරා කියන්නට අග්‍ර වූවා වෙයි. ආයම්බට දෙවූ ආයම්බට (සත්කර්ම) කරව යි.

2 යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්; “කෙසේ නම් ආයම්බ පුලලනඤ්ඤා ගිහියකුට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ගිහියකුහට සියතින් කැ යුත්තක් බිදිය යුත්තක් දුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගිහියකුහට හෝ පිරිවැජියකුහට හෝ පිරිවැජියකට හෝ සියතින් කැ යුත්තක් හෝ බිදිය යුත්තක් හෝ දේ නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන; යම්, යම්බදු... හික්කුනි: ... මෝ තොමෝ මේ අතියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අගාරික නම්: යම් කිසිවෙක් ගෙහි වෙසෙ යි ද (හේ යැ)

පරිබ්බාජක නම්: මහණ ද භෙරණ ද තබා පිරිවැජිබවට පැමිණි යම් කිසිවෙකි.

පාචික්ෂ්‍යපාළි භික්ෂුනීච්ඡාදනා

පරිබ්බාජිකා නාම: භික්ෂුනීඤ්ඤා සික්ඛමානාඤ්ඤා සාමණේරීඤ්ඤා ය්පෙඤ්ඤා යා කාචී පරිබ්බාජිකසමාපන්නා.

බාදනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි උදකදන්තපොණං ය්පෙඤ්ඤා අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි. ඔදනො කුම්මාසො සත්තං මධෙජා මංසං.

දදෙය්‍යානි: කායෙන වා කායපට්ඨිඤ්ඤාන වා නිසංසංගිකයෙන වා දෙනි ආපත්ති පාචික්ෂ්‍යසීලං. උදකදන්තපොණං දෙනි ආපත්ති දුක්ඛපට්ඨං.

අනාපත්ති: දූපෙති න දෙනි, උපනික්ඛිපිඤ්ඤා දෙනි, බාහිරාලොපං¹ දෙනි, උමමික්ෂාකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

ජට්ඨසික්ඛාපදං

4. 5. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවතී නිදන:- නෙත ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනාද භික්ෂුනී ආවසංචිවරං අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති. අඤ්ඤා උතුනියො භික්ෂුනියො න ලහන්ති. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ඛියන්ති විපාලෙනාති: “කථං හි නාම දය්‍යා ථුල්ලනාද ආවසංචිවරං අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති”ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ ථුල්ලනාද භික්ෂුනී ආවසංචිවරං අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති. සචං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ ථුල්ලනාද භික්ෂුනී ආවසංචිවරං අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති. නෙතං භික්ඛවෙ අනුසංසානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙතු:

“යා පන භික්ෂුනී ආවසංචිවරං අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤායා පාචික්ෂිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙය්‍යා භික්ෂුනීති.

ආවසංචිවරං නාම: උතුනියො භික්ෂුනියො පරිභුඤ්ඤානතුනි දින්නං හොති.

අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤායානි: දො නිසංසා රක්ඛියො පරිභුඤ්ඤාන වතුකදිවසෙ ධොවිඤ්ඤා භික්ෂුනියා වා සික්ඛමානාය වා සාමණේරාය² වා අනිසංසිඤ්ඤා පරිභුඤ්ඤාති ආපත්ති පාචික්ෂ්‍යසීලං.

1. බාහිරාලොපං-මජ්ඣං,

2. සාමණේරියා-මජ්ඣං,

පරිබ්බාජිකා නම: මෙහෙණ ද භික්මනුව ද හෙරැණියද තබා පිරිවැරී බවට පැමිණි යම් කිසිවක.

බාදනීය නම: පස් බොජුන දිය දෑහැටි තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

භොජනීය නම: පස් බොජුනැ, බත් යැ, කොමු යැ, අත්සුණු යැ, දියමස් යැ, ගොඩමස් යැ.

දෛය්‍ය: කයින් හෝ කයපිළිබැඳියකින් හෝ නිසැඟියෙන් හෝ දේ නම් පවිති ඇවැත් වේ. දිය දෑහැටි දේ නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවනම්, නො දේ නම්, වෙනැ තබා දේ නම්, බැහැරි පිඩක් දේ නම් උච්චිඤ්ඤාවට ...ආදිකමිකාවට ඇවැත් නැති. ඇවැත් නො වේ.

සවන සිකපද යි.

4. 5. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසර වීරය නො නිසැපැ පිරිබෝ කෙරෙයි. අනෙක් ඔසප්වූ මෙහෙණෝ නො ලබන්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයඨ පුලලනඤ්ඤා නොමෝ ආවසරවීරය නොනිසැපැ පිරිබෝ කළා ද” යි ... සැබැඳ මහණෙහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසරවීරය නො නිසැපැ පිරිබෝ කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණි ආවසරවීරය නොනිසැපැ පිරිබෝ කළා ද? මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නායන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා;

“යම් මෙහෙණක් ආවසරවීරය නොනිසැපැ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුණි ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආවසරවීර නම: ඔසප්වූ මෙහෙණෝ පිරිබෝ කෙරෙත්ව යි දෙන ලද්දේ වෙයි.

අනිසස්සා පරිභුඤ්ජය්‍යා: දෙතුන් රැයක් පිරිබෝ කොට සිවුවන දිනයෙහි දෙවා මෙහෙණකට හෝ භික්මනුවකට හෝ හෙරැණියකට හෝ නොනිසැපැ පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාචිත්තිය පාළු හික්කුනිවිභ බෙයා

අනිසසජ්ජනේ¹ අනිසසජ්ජිතසඤ්ඤා පරිභු ඥාති ආපත්ති
පාචිත්තියසස. අනිසසජ්ජනෙ වෙමතිකා පරිභු ඥාති ආපත්ති
පාචිත්තියසස. අනිසසජ්ජනෙ නිසසජ්ජිතසඤ්ඤා පරිභු ඥාති ආපත්ති
පාචිත්තියසස.

නිසසජ්ජනෙ අනිසසජ්ජිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසස. නිසසජ්ජනෙ
වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛකට්ඨසස. නිසසජ්ජනෙ නිසසජ්ජිතසඤ්ඤා
අනාපත්ති.

අනාපත්ති: නිසසජ්ජිතා පරිභු ඥාති, පුනපරියායෙන පරිභු ඥාති.
අඤ්ඤා උතුනියො න භොතති, අභිජික්ඛවිවරිකාය, නට්ඨවිවරිකාය
ආපදසු උමමන්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං

4. 5. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

සාවස්ථි නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ථුලලනන්ද හික්කුනි
ආවසරං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමිසසති. තෙන බො පන සමයෙන
ථුලලනන්ද හික්කුනියා ආවසරො ඩඤ්ඤති. හික්කුනියො ඵවමාහංසු:
“හන්දයො හණ්ඩකං නිහරාමා”ති. ඵක්ඛවා ඵවමාහංසු: “න මය:
අයො නිහරිස්සාම යං කිඤ්ඤි නට්ඨං සබ්බං අවෙහ අභිප්පුඤ්ජිස්සති”ති.
ථුලලනන්ද හික්කුනි පුනදෙව තං ආවසරං පට්ඨාගන්තවා හික්කුනියො
පුඤ්ඤි. “අපයො හණ්ඩකං නිහරිස්සා”ති න මයං අයො නිහරිමාසි.
ථුලලනන්ද හික්කුනි උජ්ඣායති වියති විපාවෙති: “කරං හි නාම
හික්කුනියො ආවසරො ඩඤ්ඤමානෙ හණ්ඩකං න නිහරිස්සහති”ති.

2. යා නා හික්කුනියො අජිට්ඨා -පෙ- නා උජ්ඣායන්ති
වියතා විපාවෙතති: “කරං හි නාම අයා ථුලලනන්ද ආවසරං
අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමිස්සති”ති -පෙ- සච්චං කිර හික්කුනි
ථුලලනන්ද හික්කුනි ආවසරං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමිති.² සච්චං
හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කරං හි නාම හික්කුනි ථුලලනන්ද
හික්කුනි ආවසරං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමිස්සති. තෙන හික්කුනි
අපසාසකානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවඤ්ඤි පන හික්කුනි හික්කුනියො
ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු;

“යා පන හික්කුනි ආවසරං අනිසසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමෙයා
පාචිත්තිය”නති.

1. අනිසසජ්ජනෙ - සිද්ධි සිද්ධි

2. පක්කමිති - මරයා,

නොනිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි විමනි ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. නොනිසැපු සිවුරෙහි නිසැපුසන් ඇතියා පිරිබෝ කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

නිසැපු සිවුරෙහි නොනිසැපු සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැපු සිවුරෙහි විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. නිසැපු සිවුරෙහි නිසැපු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැපු පිරිබෝ කෙරේ නම්, නැවත පිළිවෙළින් පිරිබෝ කෙරේ නම්, දන් මෙහෙණේ ඔසප් නොවූවෝ වෙත් නම්, ඇසිදගන් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ඇවැත් නො වේ. ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට අදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 5. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී තොමෝ ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට ගියා යැ. එසමයෙහි වනාහි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණීයගේ ආවාසය දූවේ. භික්ෂුණීහු මෙසේ කීහු: “ආයඨාවෙනි එසේ නම් බඩු බැහැර කරමහ” යි. ඇතැම් මෙහෙණකෙනෙක් “ආයඨාවෙනි, අපි බැහැර නො කරමහ. යමක් නැසුණේ නම් (ඒ) සියල්ල අපගෙන් විවාරා” යැ යි මෙසේ කීහු. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී නැවත ඒ ආවාසයට පෙරළා අවුත් මෙහෙණෙන් පිළිවුසු යැ. ආයඨාවෙනි, බඩු බැහැර කළහු ද යි. ආයඨාවෙනි, අපි නො බැහැර කළෙමහ. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ආවාසය දූවෙන කල්හි බඩු බැහැර නො කළාහුද” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආයඨා ථුලලනඤ්ඤා තොමෝ ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුණී ආවාසය නො නිසැපු වාරිකාවට ගියාද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ආවාසය නොනිසැපු වාරිකාවට යේ නම් පවිත් වේ” යයි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

3. යා පනානි: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි -පෙ- අයං ඉමසම්.
අපෙක අධිපෙපතා භික්ෂුනීනි.

ආවසරො නාම: කවාටබ්බො චූළනි.

අනියසජ්ජිතා වාරිකං පක්කමෙය්‍යාති: භික්ෂුනියා වා සිසබ්බානාය
වා සාමණෙරාය වා අනියසජ්ජිතා පරික්ඛින්නස්ස ආවසරස්ස පරිනෙබ්බං
අතික්කාමෙනතියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. අපරික්ඛින්නස්ස ආවසරස්ස
උපචාරං අතික්කාමෙනතියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනියසජ්ජිතෙ අනියසජ්ජිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.
අනියසජ්ජිතෙ වෙමනිකා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස අනියසජ්ජිතෙ
නියසජ්ජිතසඤ්ඤා පක්කමති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අකවාටබ්බො අනියසජ්ජිතා පක්කමති ආපත්ති දුක්ඛටස්ස.
නියසජ්ජිතෙ අනියසජ්ජිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ජිතෙ
වෙමනිකා ආපත්ති දුක්ඛටස්ස. නියසජ්ජිතෙ නියසජ්ජිතසඤ්ඤා
අනාපත්ති.

අනාපත්ති: නියසජ්ජිතා පක්කමති, සති අනතරායෙ පරියෙසිතා,
න උභති, ගිලානාය, ආපදසු, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

අට්ඨමසික්ඛාපදං.

4. 5. 9

නවමසික්ඛාපදං

1. සාවච්ඡී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා
භික්ෂුනියො කිරව්ජානවිජ්ජං පරියාපුණන්ති. මනුසසා උප්පායනති
බ්බෙනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො කිරව්ජානවිජ්ජං
පරියාපුණිත්තනති සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමහොගිනියොති.

3. යා පතා: යම, යමබද්ද...භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ආවසර නම්: කවුළු බැඳියේ කියනු ලැබේ.

අනියාජ්ඣා වාරිකං පක්කමෙයා: මෙහෙණකට හෝ භික්ෂුණුවකට හෝ හෙරුණියකට හෝ නොනිසැරු පිරිකෙව් කළ ආවාසයෙහි පරික්ෂෙපය ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ ආවාසයෙහි උවසර ඉක්මවන්නියට පවිති ඇවැත් වේ.

නොනිසැරියෙහි නොනිසැරු සන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි විමති ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නොනිසැරියෙහි නිසැරුසන් ඇතියා බැහැර යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කවුළු නො බැඳියක් නොනිසැරු බැහැර යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැරියෙහි නොනිසැරුසන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නිසැරියෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. නිසැරියෙහි නිසැරු සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

නිසැරු බැහැර යේ නම්, අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ඇවැත් නො වේ. ගිලන්වුවාට ආපදයෙහි, උමමක්කාවට ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

අවවන සිකපද යි.

4. 5. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එයමයෙහි වනාහි සුවග මෙහෙණෝ කිරිශ්විතවිද්‍යා පුත්‍රණු කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන් “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිහිකාමභොගිනියන් මෙන් කිරිශ්විතවිද්‍යා පුත්‍රණු කළාහු ද”යි.

පාචිකතියපාළු හිතකුනිවිභවයා

2. අපේක්ෂාසාමයා බො හිතකුනියො තෙසං මනුසසානං උපකා-
යනානං වියනානානං විපාවේනානානං. යා තා හිතකුනියො අපිච්ඡා-
-පෙ- නා උපකායනති වියනති විපාවේනති: “කථං හි නාම
ඡබ්බෙකියා හිතකුනියො තිරවජානවිජ්ජං පරියාපුණ්ණිකති”ති -පෙ-
සච්චං කිර හිතකුනියො, ඡබ්බෙකියා හිතකුනියො තිරවජානවිජ්ජං පරියා-
පුණ්ණිකති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි
නාම හිතකුනියො ඡබ්බෙකියා හිතකුනියො තිරවජානවිජ්ජං පරියාපුණ්ණිකති.
තෙනං හිතකුනියො අපසාදනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්චි පන
හිතකුනියො හිතකුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හිතකුනි තිරවජානවිජ්ජං පරියාපුණ්ණියා පාචිකතිය”ති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිතකුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමිං
අපෙක අධිපෙකා හිතකුනිති.

තිරවජානවිජ්ජං¹ නාම: යං කිඤ්චි බාහිරං අනන්තසංහිතං.

පරියාපුණ්ණියාති: පදෙන පරියාපුණ්ණි පදෙ පදෙ ආපත්ති
පාචිකතියාසි. අක්කරාය පරියාපුණ්ණි අක්කරකාරාය ආපත්ති පාචිකතියාසි.

අනාපත්ති: ලෙඛං පරියාපුණ්ණි ධාරණං පරියාපුණ්ණි ගුණානාය
පරිත්තං පරියාපුණ්ණි උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

නවමසිකාපදං

4. 5. 10

දසමසිකාපදං

1. සාවකී නිදනං - තෙන බො පන සමයෙන ඡබ්බෙකියා
හිතකුනියො තිරවජානවිජ්ජං වාවෙනති. මනුසසා උපකායනති. වියනති
විපාවේනති: “කථං හි නාම හිතකුනියො තිරවජානවිජ්ජං වාවේනකති
සෙයාපාපි ගිහිකාමිහොගිතියො”ති.

1. තිරවජානවිජ්ජං, - මජ්ඣං.

2. භික්ෂුණිහු ලමුකොට සිහන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේනම් සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද”යි ... “සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කෙරෙත් ද”යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කළාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස ගෝ නො වෙයි ... ඔබ්බේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් තිරස්චිතවිද්‍යා පුහුණු කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණී යි.

තිරව්‍යානවිජ්ජා නම්: අවැඩින් යුත් බැහැරි යම් කිසිවකි.

පරියාපුණ්ණයා: පෙදෙන් පුහුණු කෙරේ නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. අකුරින් පුහුණු කෙරේ නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

ලිච්ඡ පුහුණු කෙරේ නම්, දුර්ච්ඡ පුහුණු කෙරේ නම්, ආරක්කව පිණිස මත්ත්‍ර පුහුණු කෙරේ නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තිකාවට ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැතී.

නවවන සිකපද යි.

4. 5. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණෝ තිරස්චිත විද්‍යා හදරවත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේනම් මෙහෙණෝ ගිහිකාමභොගිනියන් මෙන් තිරස්චිතවිද්‍යා හැදෑරූහු ද යි.

පාචික්කියපාළි භික්ඛුනිවිභවෙයා

2. අපෙක්ඛාසං ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුක්ඛා-
සනානානං ඛියතානං විපාවෙනානං. යා තා භික්ඛුනියො අප්ච්ඡා-
-ප- තා උරුක්ඛාසනං ඛියතං විපාවෙනානි: “කථං හි නාම ඡක්ඛෙති යා
භික්ඛුනියො තිරච්ඡානව්ඡ්ඡං වාවෙසසනං”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ
ඡක්ඛෙති යා භික්ඛුනියො තිරච්ඡානව්ඡ්ඡං වාවෙසනං. සච්චං හගවා.
වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ඡක්ඛෙති යා
භික්ඛුනියො තිරච්ඡානව්ඡ්ඡං වාවෙසසනං. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං
වා පසාදය -පෙ- එවික්ඛු පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිසංඛපදං
උද්දිසෙත්ථ:

“යා පන භික්ඛුනි තිරච්ඡානව්ඡ්ඡං වාවෙයා පාචික්කිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්මිං
අසෙ අධිපෙසනා භික්ඛුනිති.

තිරච්ඡානව්ඡ්ඡං නාම: යං කිංඤ්චි ඛාහිරකං අනාසංසිතං.

වාචෙයාසනි: පදෙන වාවෙති පදෙ පදෙ ආපත්ති පාචික්කියස්ස
අකඛරාය වාවෙති අකඛරකඛරාය ආපත්ති පාචික්කියස්ස.

අනාපතති: ලෙඛං වාවෙති ධාරණං වාවෙති ගුණාත්මය පරික්ඛං
වාචෙති උමච්ඡිකායා -පෙ- ආදිකමම්කායාති.

දසමසික්ඛාපදං.

විත්තාගාරවග්ගො පඤ්චමො

තස්සද්දනං:

රාජා සන්දි සුත්තංගො ගිහිවුපසමෙන ව,
දදෙ වීචරාවසරං පරියාපුණවාටනෙති.

2. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන, නුගුණ පවසන, දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ කිරිසේවිත වීද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? යි ... ‘සැබෑ මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ කිරිසේවිත වීද්‍යා හදාරවත් ද’ යි. සැබෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ කිරිසේවිත වීද්‍යා හැදෑරුවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් කිරිසේවිතවීද්‍යා හදාරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණි ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

කිරිව්‍යානවිජජා නම්: අවැඩින් යුත් බැහැරි යම්කිසි වීද්‍යාවකි.

වාචෙය්‍යා: පදයෙන් හදාරවා නම් පෙදෙහි පෙදෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. අකුරින් හදාරවා නම් අකුරෙහි අකුරෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

ලිවීම හදාරවා නම්, දැරීම හදාරවා නම්, ආරක්ෂාව පිණිස මන්ත්‍ර හදාරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උමමක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

පඤ්චම විතකාශාර වර්ග යි

එහි උදාහරණය:

රාජාගාර යැ ආසනික යැ සුක්ක යැ ගිහි (වෙය්‍යාවච්ච) යැ වූපසම යැ (ආහාර) දන යැ වීචර යැ ආවසර යැ පරිශාසුණන යැ වාචන යැ යි.

4. 6. 1

සයම්බික්කාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවතීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිකස්ස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන සබ්බසංඝා භික්ඛු ගාමකාවාසෙ එකච්චරා විවරකඛ්ඛං කරොන්ති. භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤා යෙන තෙ භික්ඛු තෙ ඉප්පසංඝාමීසු. භික්ඛු උපසංඝායන්ති ඛියන්ති විපාටෙකස්ස: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤාන්ති”ති -පෙ-සච්චං කිර භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤාන්ති. සච්චං භගවා. විහරති බුද්ධො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤාන්ති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසංඝාතං වා ප්‍රසාදය -පෙ- ඊට්ඨස්ස පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසෙය්‍යා පාටිකස්ස”න්ති.

ඊට්ඨස්සදං භගවතා භික්ඛුනීනං සික්කාපදං පඤ්ඤානං ගොති.

2. තෙන ඛො පන සමයෙන තෙ භික්ඛු තම්භා ආවාසා පසන්තමීසු. භික්ඛුනියො “අය්‍යා පසන්තා”ති ආරාමං නාගමීසු¹ අථ ඛො තෙ භික්ඛු පුනරෙව තං ආවාසං පච්චාගමීසු. භික්ඛුනියො ‘අය්‍යා ආගතාති ආපුච්ඡා ආරාමං පටිසිඤ්ඤා යෙන තෙ භික්ඛු තෙන උපසංඝාමීසු. උපසංඝාමීන්ති තෙ භික්ඛු අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසු. එකමන්තං ධීනා ඛො තා භික්ඛුනියො තෙ භික්ඛු එතදවොච්චි: “කිස්ස තුලෙහ හග්ගිනියො ආරාමං නෙව සමුප්පිත්ථ. න පානීයං පටිගොජනීයං උපට්ඨාපිත්ථා”ති. භගවතා අය්‍යා සික්කාපදං පඤ්ඤානං² “න අනාපුච්ඡා ආරාමො පටිසිතඛෙධා”ති. තෙන මයං න ආගමිමොති. භගවතො එතමත්ථං ආරොචෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි භික්ඛුවෙ සන්තං භික්ඛුං ආපුච්ඡා ආරාමං පටිසිතුං.” ඊට්ඨස්ස පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී සන්තං භික්ඛුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසෙය්‍යා පාටිකස්ස”න්ති.

ඊට්ඨස්සදං භගවතා භික්ඛුනීනං සික්කාපදං පඤ්ඤානං ගොති.

1. නාගමීසු - මජ්ඣිමං.

2. පඤ්ඤානං ගොති - මජ්ඣිමං.

පළමු සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැඩැතැ ජෙනවන නම් වූ අනේපිඩු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩැවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි බොහෝ භික්ෂුහු ගම්බද අවයෙක්හි එක් සිවුරක් ඇතියාහු සිවුරුකම් කෙරෙත්. මෙහෙණේ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. භික්ෂුහු ලමුකොට සිකක්, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියාහු ද”යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... ෂකසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසියාහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ. නම් පවිති වේ” යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එ සමයෙහි වනාහි ඒ භික්ෂුහු ඒ අවසින් බැහැර ගියහ. මෙහෙණේ ආයාථයෝ බැහැර ගියහ යි අරමට නො පැමිණියහ. එකල්හි ඒ භික්ෂුහු යළිත් ඒ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණේ ආයාථයෝ ආවාහ යි පිළිවිසැ අරමට පිවිස ඒ භික්ෂුන් වෙත එළඹියහ. එළඹූ ඒ භික්ෂුන් වැද එකත් පසෙකැ සිටියහ. එකක් පසෙකැ සිටියාවූ ඒ මෙහෙණන්ට ඒ භික්ෂුහු මෙය කිහු: ‘බුහුගොති, තෙපි කුමක් හෙයින් අරම නො මැ හැමදුහු ද? පැත් හා පිරිබෝදිය නො මැ එළවා තැබුහු ද’යි. ආයාථයෙනි, භාග්‍යවතුන් විසින් ‘නො පිළිවිසැ අරමට නො පිවිසියුතු’ යැ යි සිකපදයෙක් පනවනලදී. එහෙයින් අපි නො පැමිණියමහ යි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහු... ‘මහණෙනි, ඇති මහණක්හු පිළිවිසැ අරමට පිවිසෙන්නට අනුදනම්’යි. මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසැ අරමට පිවිසේ නම් පවිති වේ” යයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්ට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

පාචිත්තිය පාළු හික්කුනිවිභවෙනා

3. තෙන ටො පන සමයෙන තෙ හික්කු තමො ආවාසා පක්කම්ඤා පුනදෙව තං ආවාසං පච්චාගච්ඡංසු. හික්කුනියො “අයා පක්කන්තා” ති අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිංසු. තාසං කුණ්ඩලං අහොසි. හගවතා සිඤ්ඤාපදං පඤ්ඤාතං. “න සන්තං හික්කුං අනාපුච්ඡා ආරාමො පටිසිත්තො” ති. මයඤ්ඤාමො සන්තං හික්කුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසිමො. කච්චිනුටො මයං පාචිත්තියං ආපත්තං ආපක්කාති. හගවතො එතමන් ආරොචෙසු. අථ ටො හගවා එතස්මි. නිදනෙ එක්කම්. පකරණෙ ධම්මි. කථං කන්ධා හික්කු ආමනෙක්සි. -පෙ- එවඤ්ඤා පන හික්කුටෙ හික්කුනියො ඉමං සිඤ්ඤාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන හික්කුනි ජාතං සහික්කුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පටිසෙය්‍යා පාචිත්තිය” නති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්මි. අසෙ අධිපෙතො හික්කුනිති.

ජානාති නාම: සාමං වා ජානාති අඤ්ඤා වා තස්සා ආරොචෙත්ති තෙ වා ආරොචෙත්ති.

සහික්කුකො ආරාමො නාම: යත් හික්කු රුහබ්බුලෙපි වසන්ති.

අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසෙය්‍යාති: හික්කුං වා සාමණෙරං වා ආරාමිකං වා අනාපුච්ඡා පරික්ඛින්නස්ස ආරාමස්ස පරිකෙඤ්ඤා අතික්කාමෙත්තියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස, අපරික්ඛින්නස්ස ආරාමස්ස උපවාරං ඔක්කමන්තියා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

සහික්කුකෙ සහික්කුකසඤ්ඤා සන්තං හික්කුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසති ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. සහික්කුකෙ වෙමතිකා සන්තං හික්කුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසති ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. සහික්කුකෙ අහික්කුක-සඤ්ඤා සන්තං හික්කුං අනාපුච්ඡා ආරාමං පටිසති අනාපත්ති.

අහික්කුකෙ සහික්කුකසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අහික්කුකෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසස්ස. අහික්කුකෙ අහික්කුකසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: සන්තං හික්කුං අනාපුච්ඡා පටිසති අසන්තං හික්කුං අනාපුච්ඡා පටිසති සියානුලොකිකා¹ ගච්ඡති, යත් හික්කුනියො සන්තිපතිතා හොති, තත් ගච්ඡති ආරාමෙන මනො හොති, භිලානාය ආපදසු උමමතිකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

පට්ඨසිඤ්ඤාපදං.

3. එ සමයෙහි වනාහි ඒ හිඤ්ඤා ඒ අවසින් බැහැර ගොස් නැවැතත් එ මැ අවසට පෙරළා ආහ. මෙහෙණේ ආයඨයෝ බැහැර ගියාහු යයි නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසියහ. ඒ මෙහෙණන්ට කුකුසෙක් විය, භාග්‍යවතුන් වසින් 'ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට නො පිළිවිසූය' ය'යි සිකපදයෙක් පනවන ලදී. අපි ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසියෙමු. කීම? අපි පවිත් ඇවැතට පැමිණියමෝ ද යි. භාග්‍යවතුන්ට තෙල කරුණ ඇරොදුහු. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙ කරුණෙහි ලා මෙ අවසරයෙහි ලා දහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමැතුයේක ... මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා :

"යම් මෙහෙණක් දන දන මහණුන් සහිත අරමකට නො පිළිවිසෑ පිවිසේ නම් පවිත් වේ" යයි.

4. යා පනා: යම්, යම්බදු ... හික්කුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුණිය යි.

ජානාති නම්: තොමෝ හෝ දනියි. අනාහු හෝ ඇයට ඇරොපති. ඔහු හෝ ඇරොපත්.

සහික්කුක ආරාම නම්: යම් තැනෙක රුක්වුලෙක්හි දු මහණෝ වෙසෙත්ද ඒ අරම.

අනාපුට්ඨා ආරාමං පවිසෙය්‍යා: මහණක්හු හෝ හෙරණක්හු හෝ ආරාමිකයක්හු හෝ නො පිළිවිසෑ පිරිකෙව් කළ අරමහි පරික්ෂෙපය ඉක්මවන්නියට පවිත් ඇවැත් වෙයි. නො පිරිකෙව් කළ අරමහි උළසරට බසින්නියට පවිත් ඇවැත් වේ.

හික්කුසහිතයෙහි හික්කුසහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. හික්කුසහිතයෙහි විමති ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හික්කුසහිතයෙහි හික්කුරහිතසංඥා ඇතියා ඇති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ අරමට පිවිසේ නම් ඇවැත් නැති.

හික්කුරහිතයෙහි හික්කුසහිතසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. හික්කුසහිතයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. හික්කුරහිතයෙහි හික්කුරහිතසංඥා ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

ඇති මහණක්හු පිළිවිසෑ පිවිසේ නම්, නැති මහණක්හු නො පිළිවිසෑ පිවිසේ නම්, හිස අනුව බලමින් යේ නම්, යම් තැනෙකැ මෙහෙණේ රැස්වුවාහු වෙත් ද එහි යේ නම්. අරමහි මග වේ නම්, ගිවුන්වුවාට, ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4.6.2

ද්විතියකාපද

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා මහාවතෙ විහරති කුටාගාර සාලායං. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමනො උපාලිසස උපජක්ඛායො ආයසමා කප්පිකකො සුසානෙ විහරති. තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බඝෛයානං භික්ඛුනීනාං මහනාතරා¹ භික්ඛුනී කාලකතා² හොති. ජබ්බඝෛයා භික්ඛුනියො තං භික්ඛුනිං නිහරිතො ආයසමනො කප්පිකකස්ස විහාරස්ස අවිදුරෙ ක්ඛාපෙතො ථූපං කතො ගතො තස්මිං ථූපෙ රොදනාති. අරං ඛො ආයසමා කප්පිකකො තෙන සද්දෙන උබ්බාලොතා තං ථූපං භිද්දිතො පක්ඛිරෙයි. ජබ්බඝෛයා භික්ඛුනියො “ඉමිනා කප්පිකකෙන අමොකං අයතාය ථූපො භිමොතො හඤ්ඤාං භාතො”³ති මනෙතස්සං. අඤ්ඤාතරා භික්ඛුනී ආයසමනො උපාලිසස ඵතමස්සං ආරොවෙයි. ආයසමා උපාලි ආයසමනො කප්පිකකස්ස ඵතමස්සං ආරොවෙයි. අරං ඛො ආයසමා කප්පිකකො විහාරා නිසබ්බිතො නිලිතො අච්ඡි. අරං ඛො ජබ්බඝෛයා භික්ඛුනියො යෙනායසමනො කප්පිකකස්ස විහාරො තෙනුපසඨකමිංසු. උපසඨකමිතො ආයසමනො කප්පිකකස්ස විහාරං පාසාණෙහි ච ලෙඩ්දුහි ච ඔත්ථාරාපෙතො මනො කප්පිකකොති පකකමිංසු.

2. අරං ඛො ආයසමා කප්පිකකො තස්සා රතනියා අවටයෙන පුබ්බන්තයමයං නිවාසෙතො පක්ඛව්වරං ආදාය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාවිසී. අද්දසංසු ඛො ජබ්බඝෛයා භික්ඛුනියො ආයසමනා කප්පිකකං පිණ්ඩාය වරනතාං දිස්වාන ඵවමාහංසු: “අයං කප්පිකකො ජීවති. කො භු ඛො අමොකං මනතං සංහරී”⁴ති. අසෙසාසු ඛො ජබ්බඝෛයා භික්ඛුනියො “අයොන කිර උපාලිනා අමොකං මනෙතා සංහරො”⁵ති. තා ආයසමනා උපාලිං අකෙතාසිංසු: “කරං හි නාම අයං කාසාවටො ඔලමජ්ජෙනා නිභීතජ්ජෙවා අමොකං මනතං සංහරීසුසති”⁶ති.

යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨිතා -පෙ- තා උජ්ඣායනාති ධියනාති විපාවෙනති: “කරං හි නාම ජබ්බඝෛයා භික්ඛුනියො අයතං උපාලිං අකෙකාසිස්සනති”⁷ති. -පෙ- සවටං කිර භික්ඛුවෙ ජබ්බඝෛයා භික්ඛුනියො උපාලිං අකෙකාසනතිති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛුවෙ ජබ්බඝෛයා භික්ඛුනියො උපාලිං අකෙකාසිස්සනතිති. නෙතං භික්ඛුවෙ අපසන්නානං වා පසාදය - පෙ - ඵවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකාපදං උද්දිස නතු:

“යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුං අකෙකාසෙයා වා පටිභාසෙයා මා පාවිතසි”⁸නාති.

1. මහනරා-මජ්ඣං, මහනරා

2. කාලකතා - මජ්ඣං,

දෙවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුද්ධ වීසල්පුර මහවෙතෙහි කුළාරභල්ලි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ගේ උපාධිත්‍ය වූ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ සොහොනෙහි වෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණන් අතුරෙහි මහතෙර වූ මෙහෙණ කොමෝ කර්මිය කළා වෙයි. සවග මෙහෙණේ ඒ මෙහෙණ ගෙන ගොස් ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරයට කුදුරෙහි දවා තුබිත් කොට ගොස් ඒ තුබි ලහැ හබිත්. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ ඒ ගබ්බෙයෙන් පිහින වුවාහු ඒ තුබි බිඳ විසුරුවාලූහ. සවග මෙහෙණේ "මේ කප්පිකකයා විසින් අපගේ ආයුෂ්මත් තුබි බිඳින ලදී. එබැවින් ඔහු නසාලමහ"යි මන්ත්‍රණය කළාහු යැ. එක්තරා මෙහෙණක් ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට තෙල කරුණ ඇරෙන්න. ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරණුවෝ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ට තෙල කරුණ ඇරෙන්න. එකල්හි ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ වෙහෙරින් නික්ම යැහව් හුත්හ. එකල්හි සවග මෙහෙණේ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරයට එළඹියහ. එළඹූ ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන්ගේ විහාරය පහණින් ද කැවින් ද වතුරුවා කප්පික මෙලේ කැ යි බැහැර ගියහ.

2. ඉක්බිති ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරණුවෝ ඒ රූ ඇවැටෙන් පෙරවැරැහි හැඳ පෙරවැ පා සිවුරු ගෙන වීසල්පුරට පිටු පිණිය පිවිසියහ. සවග මෙහෙණේ පිටු පිණිය හැසිරෙන ආයුෂ්මත් කප්පික තෙරුන් දක වෙසේ සිහු. "මේ කප්පික තෙමේ ජීවත් වෙයි, කවරෙක් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද"යි, සවග මෙහෙණේ "ආයු උපාලි තෙරුන් විසින් අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන යන ලද"යි ඇසුහ. ඔහු ආයුෂ්මත් උපාලි තෙරුන්ට ආත්‍යාය කළහ: කෙසේ නම් මේ කාසාවට (කහවත් හැඳ නැහැව්කම් කළ මලගර්ත නිහිනපාති ඇතියේ අපගේ මන්ත්‍රණය ගෙන ගියේ ද"යි.

3. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, කුණු සවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ උපාලි ආර්යන්ට ආත්‍යාය කොළෝ"ද යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ උපාලිහට ආත්‍යාය කෙරෙත් ද යි, සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුද්ධ ගැරුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ උපාලිහට ආත්‍යාය කළෝ ද? මහණෙනි, මෙය අත්‍යසත්තයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි, මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් මහණක්හට ආත්‍යාය කෙරේ නම් හෝ සිය එළවා නම් හෝ පවිති වේ" යයි.

පාරිත්තයපාළි භික්ඛුනීවිභවෙනා

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අත්ථ අධිපෙපතා භික්ඛුනීති.

භික්ඛුනති: උපසම්පන්නං.

අකෙකාසෙය්‍යා වාති: දසභි වා අකෙකාසව්‍යපුඤ්ඤි අකෙකාසති එතෙසං වා අඤ්ඤතරෙන ආපත්ති පාරිත්තියස්ස.

පරිභාසෙය්‍යා වාති: භයං උපදංසෙති ආපත්ති පාරිත්තියස්ස.

උපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපත්ති පාරිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ වෙමතිකා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපත්ති පාරිත්තියස්ස. උපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපත්ති පාරිත්තියස්ස.

අනුපසම්පන්නං අකෙකාසති වා පරිභාසති වා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නෙ උපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නෙ වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස. අනුපසම්පන්නෙ අනුපසම්පන්නසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

අනාපත්ති: අත්ථපුරෙකඛාරාය ධම්මපුරෙකඛාරාය අනුසාසනී-පුරෙකඛාරාය උම්මතතිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 6. 3

තතියසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථී තිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී භණ්ඩනකාරිකා හොති කලහකාරිකා විවාදකාරිකා භක්ඛකාරිකා සංඛො අධිතරණකාරිකා. පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී තස්ස කමෙම කසිරමානො¹ පටිකෙකාසෙති. තෙන ඛො පන සමයෙන පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ගාමකං අගමාසි කෙතවිදෙව කරණියෙන. අප ඛො භික්ඛුනීසංඛො 'පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී පක්කන්තා'²ති වණ්ඤකාළිං භික්ඛුනීං ආපත්තියා අදස්සෙන උක්ඛිපි. පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී ගාමකෙ තං කරණියං තීරෙතො පුනදෙව සාවස්ථීං පච්චාගඤ්ඤි.³ වණ්ඤකාළි භික්ඛුනී පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනියා ආගච්ඡන්තියා නෙව ආසනං පඤ්ඤපෙසි. න පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනික්ඛිපි න පච්චුග්ගන්තවා පක්ඛවිවරං පටිග්ගහෙසි. න පාතියෙන ආපුච්ඡි. පුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී වණ්ඤකාළිං භික්ඛුනීං එතදවොච:

1. කරියමානෙ - මණසං.

2. පච්චාගච්ඡි - මණසං,

4. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

භික්ෂු: උපසපනක්හු.

අනෙකාසෙයා වා: දශආත්‍රොශවස්තුවෙන් හෝ ඔවුනතුරෙන් එක්තරායකින් හෝ ආත්‍රොශ කෙරේ නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිභාසෙයා වා: බිය දක්වා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

උපසපනක්හු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියා ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වෙයි, උපසපනක්හු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ.

අනුපසපනක්හට ආත්‍රොශ කෙරේ නම් හෝ බිය දක්වා නම් හෝ දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි උපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අනුපසපනක්හු කෙරෙහි අනුපසපන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අර්ථය පෙරටු කොට කියන්නියට, ධර්මය පෙරටු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරටු කොට කියන්නියට, උච්චතති කාවට ... ආදී කමිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපදයි.

4. 6. 3

තෙවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදනයි - එසමයෙහි වනාහි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී තොමෝ ඩබරකරන්නී කලහකරන්නී විවාදකරන්නී දෙඩමඑකම් කරන්නී සබ්බයා කෙරෙහි අධිකරණ කරන්නී වෙයි. පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ඇයට කම් කරනු ලබන කල්හි පටහැණි වැ කරුණු කියයි, එසමයෙහි වනාහි පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ කිසියම් ඇවැසි කටයුත්තකින් ගමකට ගියා යැ. එකල්හි භික්ෂුණීසබ්බ තෙමේ පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ බැහැර ගියා යැ යි වණ්ඩකාළි භික්ෂුණියට ඇවැත් නො දැක්මෙහි උකෙවිනීකම් කෙළේ යැ. පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ ගමෙහි ඒ ඇවැසි කටයුත්ත තීරණය කොට නැවැත්වත් යැවැත්ව පෙරළා අවු යැ. වණ්ඩකාළි භික්ෂුණී තොමෝ එන්ගා වූ පුලලනඤ්ඤ භික්ෂුණියට අසුන් නො මැ පැනවූ යැ. පාදෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පා තබන පුටුව නො මැ එළවා තැබූ යැ. පෙර ගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගතු යැ. පැතින් නො පිළිවුසු යැ. පුටුනඤ්ඤ භික්ෂුණී තොමෝ වණ්ඩකාළි භික්ෂුණියට මෙය කිවූ යැ:

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

“කිසසු කං අයො මයි ආගච්ඡන්තියා නෙව අසනං පඤ්ඤාපෙයි න පාදෙදකං පාදපිඨං පාදකඨලිකං උපනිකම්බි. න පච්චුග්ගන්තො පත්තථිවරං පටිග්ගහෙයි. න පානීයෙන ආපුච්ඡි”ති. “ඵලං භූතං අයො භොති යථා තං අනාථායා”ති. “කිසසු පන කං අයො අනාථා”ති “ඉමා මං අයො භික්ෂුනීයො අයං අනාථා අපපඤ්ඤානා නත්ථි ඉමිසසා කාථි පටිවත්තාති¹ ආපත්තියා අදසසනෙ උකම්බිංසු”ති. පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී බාලා එතා අබ්බන්තා එතා නෙතා ජානත්ති කම්මං වා කම්මදෙසං වා කම්මචිපත්තිං වා කම්මසම්පත්තිං වාති වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසී.

2. යා තා භික්ෂුනීයො අසීවරා -පෙ- තා උපකායන්තී බියන්ති විපාලෙත්ති “කථං හි නාම අයා පුලලනඤ්ඤා වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසිසාති” -පෙ- සථං කීර භික්ඛවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසීති. සථං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ පුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසිසාති. නෙතං භික්ඛවෙ අපසංසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනීයො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තා:

“යා පන භික්ෂුනී වණ්ඨිකතා ගණං පරිභාසෙය්‍යා පාචිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා යාදීයා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපෙත්තා භික්ෂුනීති.

වණ්ඨිකතා නාම: කොධනා වුවවතී.

ගණො නාම: භික්ෂුනී සංඛ්‍යා වුවවතී.

පරිභාසෙය්‍යාති: බාලා එතා අබ්බන්තා එතා, නෙතා ජානන්ති කම්මං වා කම්මදෙසං වා කම්මචිපත්තිං වා කම්මසම්පත්තිං වාති පරිභාසාති ආපත්ති පාචිත්තියසස. සම්මහුලා භික්ෂුනීයො වා එකභික්ෂුනී² වා අනුපසම්පන්නා වා පරිභාසාති ආපත්ති දුක්ඛංසස.

අනාපකඤ්ඤා: අත්තපුරෙකකාරාය ධම්මපුරෙකකාරාය අනුසාසනී පුරෙකකාරාය උම්මන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

තතිසම්මකායපදං

1. පතිවත්තාති - මර්ග.

2. එකං භික්ෂුනී - මර්ග.

ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් මා එන කල්හි අසුන් නොමැ පැනවූ, පා දෝනාදිය දෙවූ පා තබන පුටුව නො දෙවූ පා තබන පුටුව නො මැ එළවා තැබුව, පෙර ගමන් කොට පා සිවුරු නො පිළිගනුව, පැනින් නො පිළිවූවු යි, ආර්යාවෙනි, මෙය මෙසේ මැ යි. පිළිසරණ නැතියකට මෙනි. ආර්යාවෙනි, තෝ කුමක් හෙයින් පිළිසරණ නැතියෙහි ද? ආර්යාවෙනි, මේ භික්ෂුණිහු “මෝ තොමෝ පිළිසරණ නැතියකු අප්‍රසිද්ධ යැ, මෑය පිළිබඳ වැ කිසියම් සටහනක් ව කියන්නියක් නැතැ”යි ඇවැත් නො දක්මෙහි උඤ්චිතිකම් කළහ යි, පුටුලනඤ භික්ෂුණි තොමෝ මෙව්නු බාලයෝ යැ, මෙව්නු අවියත්තු යැ. මෙව්නු කම්ය හෝ කම්දෝෂය හෝ කම්චිපත්තිය හෝ කම්සම්පන්නිය හෝ නො දැනිති යි කළසැබබව ඇත්තී ගණයා තැනි ගැන්වූ යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්ය පුටුලනඤා තොමෝ කළ සැබබව ඇත්තී ගණයා තැනිගැන්වූ”ද යි... සැබැද මහණෙනි, පුටුලනඤා මෙහෙණ කළ සැබබව ඇත්තී ගණයා තැනිගැන්වූ ද යි, සැබැව හාග්‍යාවකුත් වහන්ස. හාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුටුලනඤා මෙහෙණ කළ සැබබව ඇත්තී ගණයා තැනිගැන්වූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් කළ සැබබව ඇත්තී ගණයා තැනි ගන්වා නම් පවිති වේ”යි.

3. යා පන: යම්, යටබදු... භික්ෂුනී... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

වණ්ඨිකතා නම්: කොධනාව කියනු ලැබෙයි.

ගණ නම්: මෙහෙණසහ කියනු ලැබෙයි.

පරිභාසෙය්‍යා: මෙව්නු බාලයෝ යැ මෙව්නු අවියත්තු යැ, මෙව්නු කම්ය හෝ කම්දෝෂය හෝ කම් චිපත්තිය හෝ කම් සම්පන්නිය හෝ නො දැනිති යි තැනිගන්වා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. බොහෝ මෙහෙණන්ට හෝ එක් මෙහෙණකට හෝ අනුපසපනකට හෝ තැනි ගන්වා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

අරිය පෙරවු කොට කියන්නියට, ධර්ම පෙරවු කොට කියන්නියට, අනුශාසනය පෙරවු කොට කියන්නියට, උඤ්චිතිකාවට ... ආදිකමමිකාවට ඇවැත් තැනි.

තෙවන සිකපදයි.

විකුණු සිකුබාපද

1. සාවිඤ්ඤා නිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤාතරො බ්‍රාහ්මණො භික්ඛුනියො නිමනෙතතො භොජෙසි. භික්ඛුනියො භුක්තාච්ච පචාරිතා ඤාතිකුලානි ගහනවා එකච්චා භුඤ්ජිංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසු. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො පටිච්ඡිසාකෙ එතදවොච: “භික්ඛුනියො මයා අයාසා සන්තප්පිතා. එථ තුමහපි සන්තප්පසාමි”ති තෙ එවමාහංසු “කිං කං අයො අමෙක සන්තප්පසාමි. යාපි තයා නිමනතිතා තාපි අමොකං සරානි ආගහනවා එකච්චා භුඤ්ජිංසු එකච්චා පිණ්ඩපාතං ආදය අගමංසුති.

2. අථ ඛො සො බ්‍රාහ්මණො උරුකායති ධියති විපාවෙති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අමොකං සරෙ භුඤ්ජිතා අඤ්ඤාත්‍ර භුඤ්ජිසානති න වාහං පටිබලො යාචදකං දතු”නති. අසොසාසුං ඛො භික්ඛුනියො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස උරුකායනත්තස්ස ධියත්තස්ස විපාවෙත්තස්ස. යා තා භික්ඛුනියො අස්ථිජා -පෙ- තා උරුකායනති ධියනති විපාවෙතති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො භුක්තාච්ච පචාරිතා අඤ්ඤාත්‍ර භුඤ්ජිසානති”ති-පෙ- සචං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො භුක්තාච්ච පචාරිතා අඤ්ඤාත්‍ර භුඤ්ජිතා”ති. සචං භගවා. වීරහි වුදො භගවා. කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො භුක්තාච්ච පචාරිතා අඤ්ඤාත්‍ර භුඤ්ජිසානති. තෙන. භික්ඛුවෙ අපසසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුබාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී නිමනතිතා වා පචාරිතා වා බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙයා වා භුඤ්ජෙයා වා පාවිතනිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි. අපො අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

නිමනතිතා නාම: පඤ්ඤාතො භොජනානං අඤ්ඤාතරෙන භොජනෙන නිමනතිතා.

පචාරිතා නාම: අසනං පඤ්ඤායති භොජනං පඤ්ඤායති භක්ඛපාසෙ ධීතා අභිහරති පටිකෙබ්බො පඤ්ඤායති.

බාදනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි යාථං යාමකාලිකං සන්තාහකාලිකං යාවච්චිකං යපෙතො අවසෙසං බාදනීයං නාම.

භොජනීයං නාම: පඤ්ඤාභොජනානි. ඔදනො කුමලායො සකතු මච්ඡා මංස .

සිවුවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා බමුණෙක් මෙහෙණන් පවරා වැළඳවී යැ. වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ නැ කුලයනට ගොස් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුන. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිසපාතය ගෙන ගියහ. එකල්හි ඒ බමුණු අසල්වැසියනට මෙය කී යැ. ආයතියෙනි, මා විසින් මෙහෙණේ සතප්පනලදහ, තෙපිදු එවූ සතප්පවන්නෙමි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආයතිය, කිම හෝ අප සතප්පවන්නෙයි ද? තා විසින් යම් මෙහෙණ කෙනෙක් පවරන ලදහු ද, ඔහු දු අපගේ ගෙවලට අවුත් ඇතැම් කෙනෙක් වැළඳුන. ඇතැම් කෙනෙක් පිණිස-පාතය ගෙන ගියහ යි.

2. එකල්හි ඒ බමුණු ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ අපගේ ගෙහි වළඳා අත් තැනෙකැ වැළඳුනු ද? මම සැහෙන පමණ දෙන්නට ප්‍රතිබල නො වෙමි” දයි භික්ෂුණිහු, ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ බමුණගේ (අකීරීති ශබ්දය) ඇසුහු යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ අත්තැනෙකැ වැළඳුනු ද” යි ... සැබැඳ මහණෙනි, වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ අත්තැනෙකැ වළඳන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් වළඳා අවසන් කළ පැවරු මෙහෙණේ අත් තැනෙකැ වැළඳුනු ද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේද මහණෙනි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“ යම් මෙහෙණක් නිමිත්තලද්දී හෝ පවරන ලද්දී හෝ කැ යුත්තක් හෝ බිදියයුත්තක් හෝ කා නම් බුද්ධි නම් හෝ පවිති වෙ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

නිමිත්තකා නම්: පස් බොජුන් අතුරෙන් එක්තරා බොජුනෙකින් නිමිත්ත ලද්දී යැ.

පචාරිකා නම්: අඩාළ කළ බොජුන පැනෙයි, පැවරීමට නො පොහොනා බොජුන පැනෙයි, අත්පය සිටියා වෙයි, කයින් එළවයි, ප්‍රතික්ෂෙපය පැනේ.

බාදනීය නම්: පස්බොජුන, හමු යාමකාලිකය සත්‍යාහකාලිකය යාවර්තකය තබා සෙස්ස බාදනීය නම් වේ.

භොජනීය නම්: පස් බොජුනැ: බත් යැ කොමු යැ අත්සුණු යැ දියමස් යැ ගොඩමස් යැ.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුවිභවෙහා

බාදිත්‍යාමි භුඤ්ජිත්‍යාමිති පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංයස. අරෙඛාභාරෙ අරෙඛාභාරෙ ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යසස.*

යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවජ්චිකං ආහාරස්වාය පතිගණනාති ආපනති දුක්ඛංයස. අරෙඛාභාරෙ අරෙඛාභාරෙ ආපනති දුක්ඛංයස.

අනාපනති: නිලෙහිතා අප්පාරිතා යාගුං පිට්ඨි, සාමිකෙ අප්පොකෙත්වා භුඤ්ජති යාමකාලිකං සත්තාහකාලිකං යාවජ්චිකං සති පට්ඨයෙ පරිභුඤ්ජති, උම්මන්කාය-පෙ-ආදිකම්මිකායාති.

වතුසංස්කරාපදං

4. 6. 5

පඤ්චමසිකරාපදං

1. සාවත්ථි නිදනං - තෙන ඔවා පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී සාවත්ථියං අඤ්ඤත රික්ඛා විසිඛාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන අඤ්ඤතරං කුලං තෙනුපස ධම්මි. උපස ධම්මිත්වා පඤ්ඤතෙන ආසනෙ නිසිදි. අර ඔවා තෙ මනුස්සා නං භික්ෂුනීං භොජෙත්වා එතදවොචු: “අඤ්ඤපි අයො භික්ෂුනියො ආගච්ඡන්තු”ති. අර ඔවා සා භික්ෂුනී ‘කරං හි නාම’ භික්ෂුනියො නාගචෙත්ඤ්ඤාති භික්ෂුනියො උපස ධම්මිත්වා එතදවොච: අමුක්ඛස්මි අයො ඔකායෙ වාළා සුතවා වණ්ණො බළිවරො වික්ඛලො ඔකායො, ඔවා ඔවා තත් අගම්ස්වාති. අඤ්ඤතරාපි භික්ෂුනී කස්සා විසිඛාය පිණ්ඩාය වරමානා යෙන නං කුලං තෙනුපස ධම්මි. උපස ධම්මිත්වා පඤ්ඤතෙන ආසනෙ නිසිදි. අර ඔවා තෙ මනුස්සා නං භික්ෂුනීං භොජෙත්වා එතදවොචු: “තිස්ස අයො භික්ෂුනියො න ආගච්ඡන්ති”ති.

2. අර ඔවා සා භික්ෂුනී තෙසං මනුස්සානං එතමත්ථං ආරොවෙසි. මනුස්සා උප්පායනති වියනති විපාවෙනති: “කරං හි නාම භික්ෂුනී කුලං මච්ඡරාධික්ඛති”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී කුලං මච්ඡරායතීති. සච්චං හගවා, විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී කුලං මච්ඡරාධික්ඛති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤ පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිංඛාපදං උද්දිත්තු:

“යා පන භික්ෂුනී කුලමච්ඡරිති අයං පාච්ඡන්ද්‍ය”ති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමප්ථං අපො අධිපොතා භික්ෂුනීති.

*. නිමන්තිතෙ නිමන්තිතසඤ්ඤා ඛාදනියං වා භොජනියං වා ඛාදනි වා භුඤ්ජති වා ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යසස, නිමන්තිතෙ වෙම්මිකා ඛාදනියං වා භොජනියං වා ඛාදනි වා භුඤ්ජති වා ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යසස, නිමන්තිතෙ අනිමන්තිතසඤ්ඤා ඛාදනියං වා භොජනියං වා ඛාදනි වා භුඤ්ජති වා ආපනති පාච්ඡන්ද්‍යසස. - මජ්ඣං. (මජ්ඣිමනිකායෙවදිකායෙ) .

1. කරං අඤ්ඤා - සා.

කන්නෙමි බුද්ධන්තෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

යාමකාලිකය සත්තාභකාලිකය යාවජීවකය අභර පිණිස පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි දුකුළා ඇවැත් වේ.

නිමනන ලද්දී නො පවරන ලද්දී හමු බෝ නම්, හිමියන් පිළිවිසෑ වළඳා නම්, යාමකාලිකය සත්තාභකාලිකය යාවජීවකය කරුණක් ඇති කල්හි වළඳා නම්, ඇවැත් නැත. උමුඤ්ඤාචාරි ... ආදිකමුඤ්ඤාචාරි ඇවැත් නැති.

සිවුවන සිකපද යි.

4. 6. 5

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදාන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් සැවැත් එක්තරා වීරියෙකු පිටු පිණිස හැසිරෙන්නී එක්තරා කුලයක් වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැන වූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: "ආයඨාවෙහි, අන් මෙහෙණේ ද එක්වා"යි. එකල්හි ඒ වෙහෙණ කෙසේ නම් මෙහෙණේ නො එන්නාහු ද යි වෙහෙණන් වෙත එළඹූ මෙය කීවූ යැ. "ආයඨාවෙහි, අසුවල් පෙරෙසෙහි ව්‍යාලභුතකයෝ යැ, සැබ ගොන් යැ, මෙපියෙස් යැ. එහි නහමක් යව යි. එක්තරා මෙහෙණක් නොමෝත් ඒ වීරියෙහි පිටු පිණිස හැසිරෙන්නී ඒ කුලය වෙත එළඹියා යැ. එළඹූ පැන වූ අසුනෙහි හුනු යැ. එකල්හි ඒ මිනිස්සු ඒ මෙහෙණ වළඳවා මෙය කීහු: "ආයඨාවෙහි, කුමක් හෙයින් මෙහෙණේ නො එක් ද" යි.

2. එකල්හි ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන්හට තෙල කරුණ ඇරොල් යැ. මිනිස්සු උමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද" යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කෙරේ ද යි, සැබැවු භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණ, කුලය කෙරෙහි මසුරුකම් කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් වනාහි කුල මසුරුකම් කරනසුලු වූවා වේ නම් පවිති වේ" යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිනකුනී ... මෝ නොමෝ මේ අභියෝගී ලා අදහස් කරනලද හිකුණි යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභංගයා

කුලං නාම: වත්තාරී කුලානි. ඛණ්ඩ කුලං බ්‍රාහ්මණ කුලං
වේසියකුලං සුද්දකුලං.

මධ්‍යරීති අසානි: කථං භික්ෂුනියො නාගචෙජයසුනති. භික්ෂුනීනං
සනතිකෙ කුලස්ස අවණණං හණති¹ ආපනති පාචිත්තියස්ස. කුලස්ස වා
සනතිකෙ භික්ෂුනීනං අවණණං හණති ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: කුලං න මචජරායනති සන්තං යෙව ආදීනවං.
ආචිකඛති, උච්චෙන්කාය -පෙ- ආදිකමේකායාති.

පඤ්චමසිකඛාපදං.

4. 6. 6

ජට්ඨසිකඛාපදං

1. සාවතී නිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන සම්මුලා භික්ෂුනියො
ගාමකාවාසෙ වස්සං වුත්ථා සාවතීං අගමිසු. භික්ෂුනියො නා භික්ෂුනියො
එතදවොචු: "කත්ථය්‍යායො වස්සං වුත්ථා කථවි ඔවාදෙ ඉදො අහොසි"²ති.
නත්ථයො තත්ථ භික්ඛු, කුතො ඔවාදෙ ඉදො හවිස්සතීති. යා නා
භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- නා උජ්ඣායනති බියනති විපාවෙනති: "කථං
හි නාම භික්ෂුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිස්සනති"²ති -පෙ-
සච්චං කීර භික්ඛුවෙ භික්ෂුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසනතීති.
සච්චං හගවා. විගරහි බුදො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ
භික්ෂුනියො අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසිස්සනති. තෙනං භික්ඛුවෙ
අපසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛුවෙ භික්ෂුනියො
ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අභික්ඛුකෙ ආවාසෙ වස්සං වසෙය්‍යා පාචිත්තිය"²නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමසමී.
අතෙ අධිලොකා භික්ඛුනීති.

අභික්ඛුකො ආවාසො නාම: න සකකා හොති ඔවාදය වා
සංවාසාය වා ගන්තුං.

වස්සං වසිස්සාමීති සෙනාසනං පඤ්ඤපෙති පාතියං පරිභොජනියං.
උපට්ඨපෙති* පරිවෙණං සම්මජ්ජති ආපනති දුක්ඛාපයං. සහ
අරුණුගාමනා ආපනති පාචිත්තියස්ස.

අනාපනති: වස්සපගතා භික්ඛු පසකන්තා වා හොති විබහන්තා වා
කාලකතා වා පකඛසඛන්තා වා ආපදසු උච්චෙන්කාය -පෙ-
ආදිකමේකායාති.

ජට්ඨසිකඛාපදං.

1. හාසනි-මජ්ඣං.

2. උපට්ඨාපෙති--සිච්චි සිච්චි.

කුල නම්: ක්ෂත්‍රියකුල යැ බ්‍රාහ්මණකුල යැ වෛශ්‍යකුල යැ ශුද්‍රකුල යැ යි කුල සංකරෙකි.

මධ්‍යරීතී අයු: කෙසේ මෙහෙණේ නො එන්නාහු ද යි මෙහෙණන් වෙත කුලය පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. කුලය වෙත හෝ මෙහෙණන් පිළිබඳ නුගුණ කියා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

කුලයට මසුරුකම් නො කරන්නී ඇති මැ දෙසක් කියා නම්, ඇවැත් නැත. උච්ඡෙක්කාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4. 6. 6

සවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තී නිදනයි - එ සමයෙහි චනාහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්බද අවසෙක්හි වස් වැස නිව්සාහු සැවැනට ගියාහු යැ. මෙහෙණේ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයඨාවෝ නො තැන්නි වස් වැස හිටියාහු ද? කීම, අවවාද සමාදා වී ද යි. ආයඨාවෙහි, එහි හික්ෂුහු නැත. කොතැනින් අවවාද සමාදා වන්නේ ද? යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස්වූහු ද” යි ... සැබැඳ මහණෙහි, මෙහෙණේ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වසන් ද යි, සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි, මෙහෙණේ හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වූහු ද? මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද චනාහි මහණෙහි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් හික්ෂුන් රහිත ආවාසයෙහි වස් වසා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුතී ... මෝ තොමෝ මේ අථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

අභික්කුක ආවාස නම්: සදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිඳිසීම පිණිස හෝ යන්නට නො හැක්කේ වෙයි.

වස් වසන්නෙමි යි සෙනසුන් පනවා නම් පැන් පිරිබෝදිය එළවා තබා නම් පිරිවෙන හමදී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අරුණ නැගීම සමග පවිති ඇවැත් වේ.

වස් එළැඹුණු හික්ෂුහු බැහැර ගියාහු හෝ උපැවිදිවූවාහු හෝ කළුරිය කළාහු හෝ තිත්ථායනනයකට ගියාහු හෝ වෙත් නම්, ආපදයෙහි, උමච්ඡිකාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

සත්තමසිකාපදං.

1. සාවතී නිදනං- තෙන ඛො පන සමයෙන සමනුලා භික්ඛුනියො ගාමකාවාසෙ වසසං වුඤ්ඤා සාවතීං අගමංසු. භික්ඛුනියො තා භික්ඛුනියො එතදවොචුං: “කඤ්ඤායායො වසසං වුඤ්ඤා කඤ්ඤා¹ භික්ඛුසඤ්ඤා පවාරිතො”ති. න මයං අයො භික්ඛුසඤ්ඤා පවාරෙමාති. යා තා භික්ඛුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උරුහයනති, වීයනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වසසං වුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නප්පවාරෙසසනති”ති. -පෙ- සචිං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛු යො වසසං වුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නප්පවාරෙසනති. සචිං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො වසසං වුඤ්ඤා භික්ඛුසඤ්ඤා නප්පවාරෙසනති. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ ඉමං සිකාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී වසසං වුඤ්ඤා උභතො සඤ්ඤා තීහි යානෙහි නප්පවාරෙසා දිට්ඨන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා පාවිතිය”ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයා ඉමසමී අප්ප අධිප්පෙතා භික්ඛුනීති.

වසසං වුඤ්ඤා නාම: පුරිමං වා තෙමාසං පච්ඡිමං වා තෙමාසං වුඤ්ඤා උභතොසඤ්ඤා තීහි යානෙහි නප්පවාරෙසාමී දිට්ඨන වා සුතෙන වා පරිසංකාය වාති ධුරං නිකඤ්ඤාමනො ආපකම් පාවිතියසස.

අනාපකති: සති අනුතරායෙ පරියෙසිකා න ලහති, හිලානාය ආපදසු උච්ඡිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

සත්තමසිකාපදං

1. කච්චි-සායා

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි බොහෝ මෙහෙණේ ගම්බද අවසෙක්ති වස් වැස නිව්සාහු සැවැතට ගියාහු ය. මෙහෙණේ ඒ මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයතීවෝ කොතැන්හි වස් වැස නිව්සාහු ද, කොතැන්හි භික්ෂුසංඝා නෙමෙ පවරනලද්දේ ද යි. ආයතීවෙනි, අපි භික්ෂුසංඝායා නො පවරමු, යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පවරන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වස් වැස නිව්සාහු භික්ෂුසංඝායා නො පැවැරුහු ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ වස් වැස නිව්සාහු භික්ෂුසංඝායා නො පවරන්ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ වස් වැස නිව්සාහු භික්ෂුසංඝායා නො පැවැරුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

“යම් මෙහෙණක් වස් වැස නිව්සාහු දෙසගුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ (යන) තුන් කරුණෙන් නො පවරා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බද ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අත්ථි-යෙහි ලා අදහස් කරනලද භික්ෂුණි යි.

වසං. වූසා නම්: පළමු තෙමස හෝ පැයුළු තෙමස හෝ වැස නිව්සාහු දෙසගුන් කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් හෝ යන තුන් කරුණෙන් නො පවරන්නෙමි යි ධුරන්කෂපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනාපකි: අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ගිලන් වූවාට ආපදයෙහි, උමුක්කාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

අධ්‍යයන කටයුතු

1. තෙත සමයෙහි බුද්ධා භගවා සකෙකසු වීරගති කපිලවස්තුසමී. නිශ්‍රොධාරාමෙ. තෙත වෙහෙර පන සමයෙහි ජබ්බසායා භික්ඛු භික්ඛුනුප්පසයං උපසංඝිකම්මා ජබ්බසායා භික්ඛුනිසො ඔවදහති. භික්ඛුනිසො ජබ්බසායා භික්ඛුනිසො එතදවොද්ධිං: 'එත'යො ඔවාදං ගම්මානාමා'ති. යමෙ වයං අයො ගවෙස්සාම ඔවාදානා කාරණා අයො ජබ්බසායා ඉධෙව අනෙක' ඔවදහති. යා තා භික්ඛුනිසො අප්පිට්ඨා -පෙ- තා උපසංඝායනති වියනති වීසාවෙනති: "කරං හි නාම ජබ්බසායා භික්ඛුනිසො ඔවාදං න ගච්ඡන්ති"ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ ජබ්බසායා භික්ඛුනිසො ඔවාදං න ගච්ඡන්ති. සච්චං භගවා. වීරගති බුද්ධා භගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛුවෙ ජබ්බසායා භික්ඛුනිසො ඔවාදං න ගච්ඡන්ති. තෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ඛුනි ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගවෙස්සා පාවිත්තිය"න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති: -පෙ- අයං ඉමසමී. අනෙක අධිපොතා භික්ඛුනිති.

ඔවාදෙ නාම: අධ්‍යයන ගරුධමමා.

සංවාසා නාම: එකකමි. එකුදෙසො සමසිකමා. ඔවාදය වා සංවාසාය වා න ගච්ඡන්ති වූරං නික්ඛිත්තමනෙක ආපත්ති පාවිත්තියක.

අනාපත්ති: සති අනාතරායෙ පරියෙසිතා දුතිසිකං භික්ඛුනි. න උභති, භීලානාය ආපදසු උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

අධ්‍යයන කටයුතු.

1. ඉධෙව අනෙකා අනෙක - මහං.

අටවන සිකපදය

1. එ සමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු භාක්‍ය ජනපදයෙහි කිබුල්වතෑ නුගඳරම්භි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි සවග මහණෝ මෙහෙණ වරට එළැඹූ සවග මෙහෙණන්ට අවවාද කෙරෙති. මෙහෙණෝ සවග මෙහෙණන්ට මෙය කීහු: ආයාබ්වෙති, එවු, අවවාදයට යම්හයි ආයාබ්වෙති, අපි යම් කැනකටදු අවවාද හෙතුවෙන් යන්නමෝ නම් සවග ආයාබ්වෝ මෙහි මැ අපට අවවාද කෙරෙති යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද” යි ... සැබැද මහණෙති, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො යෙත් ද යි. සැබැව භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙති, සවග මෙහෙණෝ අවවාදයට නො ගියාහු ද? මහණෙති, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙති, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගරුදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝපවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යේ නම් පවිති වෙ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්කුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්කුණි යි.

ඔවාද නම්: අප්ට ගරුධම්මයෝ යැ.

සංවාස නම්: එකකම් යැ, එකොදෙක යැ, සමගික්ෂතා යැ, ගරුදහම් ඇසීම පිණිස හෝ පොහෝ පවුරුණු පිළිවිසීම පිණිස හෝ නො යන්නෙමි යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වෙ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවැනි මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි, උම්භික්කාවට ... ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමයිකාවද.

1. සාවතී නිදන. - තෙන මො පන සමයෙන භික්ෂුනියො උපොසරමි න පුච්ඡන්ති. ඔවාදමි න යාවන්ති. භික්ෂු උජ්ඣායන්ති වියන්ති විපාචෙනති: "කරං හි නාම භික්ෂුනියො උපොසරමි න පුච්ඡිසසනති ඔවාදමි න යාවිසසනති"ති, -පෙ- සවිටං කීර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො උපොසරමි න පුච්ඡන්ති ඔවාදමි න යාවන්තිති. සවචං හගවා. වීරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො උපොසරමි න පුච්ඡිසසනති ඔවාදමි න යාවිසසනති. නෙතං භික්ෂුවෙ අත්තසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්චි පන භික්ෂුවෙ ඉමං සිකවාපදං උඤ්ඤන්තු:

"අනවධාමාසං භික්ෂුනියා භික්ෂුසධ්මිකො දෙව ධම්මා පච්ඡාසිංසිතධ්මා උපොසරපුච්ඡකඤ්ච ඔවාදපසංකමනඤ්ච තං අතිකකාමෙනතියා පාවිකතිය"න්ති.

2. අනවධාමාසන්ති: අනුපොසවිකං.

උපොසරො නාම: දෙව උපොසරො වාතුද්දසිකො ව පණ්ණරසිකො ව.

ඔවාදෙ නාම: අට්ඨගරුධම්මා. උපොසරමි න පුච්ඡිසසනති ඔවාදමි න යාවිසසනති පුරං නික්ඛන්තමනෙන ආපත්ති පාවිතතියසස.

අනාපතී: සති අනතරායෙ, පරියෙසිත්වා දුතිසිකං භික්ෂුනිං න උභති, ගීලානාය, ආපදසු, උමමිත්තකාය -පෙ- ආදිකමම්කායාති.

නවමයිකාවද.

දසමයිකාවද.

සාවතී නිදන. - තෙන මො පන සමයෙන අනුඤ්ඤාතරා භික්ෂුනී පසාමෙ ජාතං ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා හෙදපෙසි. අර මො සො පුරිසො තං භික්ෂුනී දුසෙතුං උපසකම්. සා වික්ඛරමකාසි, භික්ෂුනියො උපධාවිත්වා තං භික්ෂුනී එතදවොද්ධි: "කිසස කං අයො වසසරමකාසිති. අර මො සා භික්ෂුනී භික්ෂුනීනං එතමන්ං ආරොචෙසි.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පොහොය ද නො පිළිවිසිනි. අවවාදය ද නො යදිත්. භික්ෂු ලමු කොට සිතති, ත්‍රගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුනු ද? අවවාදයත් නො යැහුනු ද යි... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවිසිත් ද අවවාදත් නො යදිත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පොහොයත් නො පිළිවුසුනු ද? අවවාදයත් නො යැහුනුද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"අධිමසක් පාසා මෙහෙණක විසින් භික්ෂුසංඝයා වෙතින් පොහොය පිළිවිසීම ද අවවාදය පිණිස ඵලාභීම ද යි දෙදහමහු බලාපොරොත්තු විය යුක්තය. එය ඉක්මවන්නියට පවිඨි වේ" යයි.

2. අනවදාමාසා: පොහොයක් පාසා.

උපොසථ නම්: තුද්ධවක යැ, පසළොස්වක ද යි දෙ පොහොයකි.

ඔවාද නම්: අෂ්ටගරුධම්මයෝ යැ. පොහොයත් නොපිළිවිසින්. නෙම්. අවවාදයත් නො යදින්නෙම් යි ධුරනික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිඨි ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා නම්, ගීලන්වුවාට, ආපදයෙහි උච්ඡින්නාවාට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි එක්තරා මෙහෙණක් (සිරුරැ) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඬක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ යැ. එකල්හි ඒ පුරුෂ තෙමේ ඒ මෙහෙණ දූෂණය කරන්නට වූයම් කෙළේ යැ. ඔ තොමෝ වියරුහඬක් කළා යැ. මෙහෙණේ වෙතැ දුටු අවුත් ඒ මෙහෙණට මෙය කීහු: ආයතාවෙනි, කුමක් හෙයින් තෝ වියරුහඬක් කෙළෙහි ද යි. එකල්හි ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාචිකතියපාළු හිසබුනිවිභවෙයා

යා තා හිසබුනියො අපිවිජා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති:
“කථං හි නාම හිසබුනි පසාඨෙ ජාතං ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා
භෙදපෙසසති” ති. -පෙ- සච්චං කීර හිසබ්බෙ හිසබුනි පසාඨෙ ජාතං
ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා භෙදපෙසසති. සච්චං භගවා. ඒගරහි
බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම හිසබ්බෙ හිසබුනි පසාඨෙ ජාතං
ගණං පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා භෙදපෙසසති. නෙතං හිසබ්බෙ
අපසසකානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ච පන හිසබ්බෙ හිසබුනියො
ඉමං සිකාපදං උද්දීසනතු:

“යා පන හිසබුනි පසාඨෙ ජාතං ගණං වා රුහිතං¹ වා අනපලො-
කෙභවා සධ්දං වා ගණං වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා භෙදපෙසසති වා
ඵාලාපෙසසති වා ධොවාපෙසසති වා ආලිම්පාපෙසසති වා ඛනධාපෙසසති වා
මොවාපෙසසති වා පාචිකතිය” ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිසබුනිති: -පෙ- අයං ඉමසම්-
අපෙක අධිපෙතො හිසබුනිති.

පසාඨං නාම: අධොනාහි උඤ්ජාභ්‍රමණදලං.

ජාතනති: තත් ජාතං.

ගණං නාම: යො කොථි ගණං.

රුහිතං නාම: යං කිඤ්චි වණං²

අනපලොකෙභවාති: අනාපුරිජා.

සධ්දං නාම: හිසබුනිසබ්බො වුච්ඡති.

ගණං නාම: සම්බුද්ධා හිසබුනියො වුච්ඡති.

පුරිසො නාම: මනුසසපුරිසො. න යකෙකං න පෙතො න
කීර්තිජානගතො වීඤ්ඤ පච්චිලො දුසෙසුං.

සද්ධිනති: එකතො.

එකෙනෙකාති: පුරිසො වෙච්ච භොති හිසබුනි ව.

1. රුහිතං - මෙයං; රුහිතං, සිද්ධි සිද්ධි

2. වණං - සිද්ධි සිද්ධි සිද්ධි හි

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිඬති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද”යි ... සැබැඳ මහණෙනි, මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් තොමෝ (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් (සිරුර) යට පෙදෙසැ හටගත් ගඩක් හෝ වණයක් හෝ සඬසයා හෝ ගණයා හෝ නො පිළිවිසූ හුදෙකලා වූ පිරිමිනියකු ලවා හුදෙකලා වූවා බිඳවා නම් හෝ පළවා නම් හෝ දෙවවා නම් හෝ අලෙවි දෙවා නම් හෝ බිඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ පවිත්‍ර වේ”යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්මුනි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පසාඛ නම්: නැබෙන් යට දණමඬලෙන් මතු.

ජාතං: එහි හටගත්.

ගණ්ඨ නම්: යම්කිසි ගවෙකි.

රුහිත නම්: යම්කිසි වණයෙකි.

අනපලොක්කෙත්වා: නො පිළිවිසූ.

සඬස නම්: හික්මුණි සඬස තෙමේ කියනු ලැබේ.

ගණ නම්: බොහෝ මෙහෙණේ කියනු ලැබෙත්.

පුරිස නම්: මිනිස් පිරිමිනියෙකි. යකෙක් නො වෙයි. ප්‍රෙතයෙක් නො වෙයි. තිරිසනෙක් නො වෙයි. දුෂණය කරන්නට දනුමැති ප්‍රතිබලයෙකි.

සද්ධිං: එක් වැ;

එක්කෙනෙකා: පිරිමිනියෙක් ද වෙයි. මෙහෙණක් ද වේ.

පාචිත්තිය පාළු නිකායානුකූලව

හිතැති ආණ්ඩුවේ ආපනන දුක්ඛතය. හිතැති ආපනන පාචිත්තියය. එළඹෙති ආණ්ඩුවේ ආපනන දුක්ඛතය. එළඹෙන ආපනන පාචිත්තියය. බොවති ආණ්ඩුවේ ආපනන දුක්ඛතය. බොවිනේ¹ ආපනන පාචිත්තියය. ආලිමපාති ආණ්ඩුවේ ආපනන දුක්ඛතය. ලිහෙන² ආපනන පාචිත්තියය. බන්ධනාගාර ආණ්ඩුවේ ආපනන දුක්ඛතය. බන්ධනාගාර ආපනන පාචිත්තියය. මොව්වෙහි ආණ්ඩුවේ ආපනන දුක්ඛතය. මුහුණ ආපනන පාචිත්තියය.

අනාපතනි: අපලානෙතො හෙදපෙති වා එළඹෙති වා බොවනෙති වා ආලිමපාතෙති වා බන්ධනෙති වා මොව්වෙති වා, යා කාචි විඤ්ඤ දුක්ඛිකා³ හෙති, උමුහිතකාය -පෙ- ආදිකමුහිතකායාති.

දහමනිකාපද.

ආරාමවග්ගො ඡට්ඨා:

තසාදනා:

ආරාමකෙසාස වණ්ඨි ව — භුක්ඛෙය්‍යා කුලමච්ඡරී,
වසසපවාරණොවාද — දෙව බමුණ පසාබෙන වාති.

1. බොවන - සා;
2. ආලිමපාති - සා.
3. දුක්ඛිකා - සා.

‘බ්‍රිහද්වි’ අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බුන් කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. ‘පළව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පැළුණු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. ‘දෙව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. දෙවු කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. ‘ආලෙපනය කරව’යි. අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ආලෙපනය කළ කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. ‘බළව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. බැඳි කල්හි පවිති ඇවැත් වෙයි. ‘මුදව’යි අණ කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. මිදුණු කල්හි පවිති ඇවැත් වේ

පිළිවිසැ බ්‍රිහද්වි නම් හෝ පළව නම් හෝ දෙවව නම් හෝ ආලෙප කරවා නම් හෝ බඳවා නම් හෝ මුදවා නම් හෝ යම්කිසි නුවණැති දෙවැන්නක් වේ නම් ඇවැත් නැත. උමමත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

මෂය ආරාම වග්ග යි.

එහි උද්දනය:

ආරාම යැ අකෙකාස යැ චන්ඩිකත යැ භුඤ්ජන යැ කුල-
මච්ඡරි යැ විසස යැ පචාරණ යැ ඕවාද යැ දො ධම්ම යැ පසාම-
යෙන් දෑ යි වග්ගය වේ.

පද්මසිංහපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවඤ්ඤාං විහරති ජෙතවනෙ අනාරාමසිංහදාසස්ස ආරාමෙ. තෙන ඔවා පන සමයෙන භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙන්නති. සා පිණ්ඩාය වරති.¹ මනුස්සා ඵවමානංසු: දෙථ අය්‍යාය භික්ඛා ගරුභාරා² අය්‍යාති. මනුස්සා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙන්නති”ති. අසෙසාසු ඔවා භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානාං වියනානාං විපාවෙනානාං, යා තා භික්ඛුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙන්නති”ති, -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙන්නති. සච්චං හගවා. විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙන්නති, තෙන භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ථ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිංහපදං උද්දියන්තු;

“යා පන භික්ඛුනී ගබ්භිනිං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාවිත්තිය”නති.

2. යා පනාති යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අතෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

ගබ්භිනී නාම: ආපන්නසත්තා වුචන්ති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසමපාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණං වා ආචාරිනිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති ඩිමං වා සම්මන්තති ආපත්ති දුක්ඛංසු. ඤාත්තියා දුක්ඛං ද්විති කම්මවාචාහි දුක්ඛං, කම්මවාචා පරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාවිත්තියංසු. ගණස්ස ච ආචරිනියා ච ආපත්ති දුක්ඛංසු³.

ගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාවිත්තියංසු⁴. ගබ්භිනියා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති දුක්ඛංසු. ගබ්භිනියා අගබ්භිනීසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපත්ති.

අගබ්භිනියා ගබ්භිනීසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසු. අගබ්භිනියා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසු. අගබ්භිනියා අගබ්භිනී සඤ්ඤා අනාපත්ති.

1. තා පිණ්ඩාය වරනති - සිමු: සිමුඛි

2. ගරුගබ්භා-සයා.

3. පාවිත්තියංසු-සිමු: සිමුඛි

4. දුක්ඛංසු-සිමු: සිමුඛි

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැවෙසෙති. එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ ගැබිනිය උපසපත් කරවත්. ඕනොමෝ පිඬු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කීහු: ආයතීවට පිඬු දෙවු, ආර්යා තොමෝ ගැබ්බර ඇත්තී යැ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවුනු දු”යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවුනු දු”යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවත් දු”යි. සැබෑවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ ගැබිනියක උපසපත් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් ගැබිනියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පත: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

ගබ්හිනී නම්: පිළිසිදගත් දරු ඇත්ති කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවන්නේ යැ.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරියක හෝ පාත්‍රය හෝ සිවුරක් හෝ පොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියෙතැ ලවද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ගැබිනිය කෙරෙහි ගැබිනියන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ගැබිනිය කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගැබිනිය කෙරෙහි නො ගැබිනි සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

නො ගැබිනිය කෙරෙහි ගැබිනියන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබිනිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. නො ගැබිනිය කෙරෙහි නො ගැබිනියන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාරික්ෂකයාට සිකුණු වන්නා

6. අනාපතී: ගබ්නි. අගබ්නිසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අගබ්නි. අගබ්නිසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි උච්ඡාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පට්ඨකම්මකායා.

4. 7. 2

දුකිසසිකාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන සිකුණුයො පායනති. වුට්ඨාපෙනති. සා පිණ්ඩාය වරති¹. මනුෂ්‍යා ඵලිමානංසු ඉදං අයාය සිංඛං සද්ධිසිකා අයාති. මනුෂ්‍යා උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙනති: “කථං හි නාම සිකුණුයො පායනති. වුට්ඨාපෙත්තං -කති”ති. අනෙත්තං ටො සිකුණුයො තෙසං මනුෂ්‍යානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාලෙනානං. යා තා සිකුණුයො අපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙනති, “කථං හි නාම සිකුණු -නිදෙයො පායනති. වුට්ඨාපෙත්තං”ති -පෙ- සච්චං කිර සිකුණුයො සිකුණුයො පායනති. වුට්ඨාපෙනති. සච්චං හගවා. විගර්හි වුට්ඨං හගවා -පෙ- කථං හි නාම සිකුණුයො සිකුණුයො පායනති. වුට්ඨා -පෙත්තං, තෙනං සිංඛං අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵලිකං පන සිකුණුයො සිකුණුයො ඉමං සිකුණුයො උද්දිසන්තී:

“යා පන සිකුණුයො පායනති. වුට්ඨාපෙත්තං පාරික්ෂක”ති.

2. යා පනතී: යා යාදිසා -පෙ- සිකුණුයො: -පෙ- අයං ඉමසා. අනෙ අධිපෙත්තං සිකුණුයො.

පායනති නාම: මාතා වා හොති ධාති වා.²

වුට්ඨාපෙත්තං: උපසමාදෙයං.

වුට්ඨාපෙත්තංසිකුණුයො ගණං වා ආචාරිති. වා පනතං වා විවරං වා පරිසෙසති සිමං වා සමුත්තනති ආපනති දුක්ඛං. සද්ධිසා දුක්ඛං ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛං, කම්මවාචා පරිසෙසානෙ උපසමාදෙයං ආපනති පාරික්ෂකයො, ගණං වා ආචාරිති වා වා ආපනති දුක්ඛං.

පායනති යා පායනතිසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනති පාරික්ෂකයො. පායනති යා වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපනති දුක්ඛං. පායනති යා අපායනතිසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අනාපතී.

1. තා පිණ්ඩාය වරති-සිකුණු සිකුණු

2. මාතා වා හොති ධාති වා-ගණං

6. ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, නො ගැබ්නිය නො ගැබ්නි සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට.. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සළු මු සිකපද යි.

4. 7. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ කිරි පොවන්තිය උපසපන් කරවති. ඕනෑමෝ පිඬු පිණිස හැසිරෙයි. මිනිස්සු මෙසේ කිහු. 'ආර්යාවට පිඬු දෙවු, ආර්යා තොමෝ දෙවැන්නකු ඇත්තී' යැ යි. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ කිරිපොවන්තියක උපසපන් කරවුහු ද" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවුහු ද" යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවන් දැ යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවන් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ කිරිපොවන්තිය උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් කිරි පොවන්තිය උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ" යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු... භික්ෂුනී... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පායනභි නම්: මව හෝ වෙයි, කිරිමව හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව ජෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භජ්නියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි වීමනි ඇතියා උපසපන් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිතොපොවන්තියන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පාරික්ෂකයා පාළු හිතවූ නීති විග්‍රහය

අපායනර්ථයා පායනර්ථයෙකුදු ආපක්‍ෂී දුක්ඛටසං. අපායනර්ථයා වෙමතිකා ආපක්‍ෂී දුක්ඛටසං, අපායනර්ථයා අපායනර්ථයෙකුදු අනාපක්‍ෂී.

අනාපක්‍ෂී: පායනර්ථයා අපායනර්ථයෙකුදු වුට්ඨාපෙති, අපායනර්ථයා අපායනර්ථයෙකුදු වුට්ඨාපෙති, උච්චතතිකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

දුතියසිකඛාපදං

4. 7. 3

තතියසිකඛාපදං

1. සාවස්ථිදිනං - තෙන ටො පන සමයෙන භික්‍ෂුනියො ලො වස්සාති ඡත්‍ර ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙති, තා බාලා භොග්‍යා අබ්‍යන්තරා. න ජානන්ති කප්පයං වා අකප්පයං වා. යා තා භික්‍ෂුනියො අප්පච්ඡා -පෙ- තා උප්පාදායන්ති විදායන්ති විපා-වෙති: "කථං හි නාම භික්‍ෂුනියො ලො වස්සාති ඡත්‍ර ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසීති"ති -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛවෙ භික්‍ෂුනියො ලො වස්සාති ඡත්‍ර ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසීති. සච්චං භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්‍ෂුනියො ලො වස්සාති ඡත්‍ර ධම්මෙසු අසිකඛිතසිකඛං සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසීති. නෙතං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිතා ධම්මං කථං කථා භික්ඛු ආමනෙතසි "අනුජානාමි භික්ඛවෙ සිකඛමානාය ලො වස්සාති ඡත්‍ර ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං දදාමි". එවංඤා පන භික්ඛවෙ දුතබ්බා. තාය සිකඛමානාය සඛං උපසංකප්පිතා එකංසං උත්තරාසංඝං කරිතා භික්ඛුනීනං පාදෙ වජ්ඣිතා උක්ඛුට්ඨං නිසිද්ධා අඤ්ඤාමාසං භෙදා එවමස්ස වචනියො, අභං අයං ඉත්තංමා ඉත්තංමාය අයාය සිකඛමානා සඛං ලො වස්සාති ඡත්‍ර ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං යාමාමිති. දුතියමි යාවිතබ්බා. තතියමි යාවිතබ්බා. බ්‍යන්තරා භික්ඛුනියා පටිච්චාය සමිත්තා ඤාපෙතබ්බා.

2. සුභාතු මෙ අයං සමිත්තා, අයං ඉත්තංමා ඉත්තංමාය අයාය සිකඛමානා සඛං ලො වස්සාති ඡත්‍ර ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං යාමාමි, යදි සමිත්ත පනකකල්පං සමිත්තා ඉත්තංමාය සිකඛමානාය ලො වස්සාති ඡත්‍ර ධම්මෙසු සිකඛාසම්මුතිං දදෙයා, එසා ඤාති.

කිරිපොවන්තිය කෙරෙහි කිරිපොවන්ති සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. කිරි නො පොවන්තිය කෙරෙහි කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

කිරිපොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, කිරි නො පොවන්තිය කිරි නො පොවන්ති සන් ඇතියා උපසපන් කරවා නම්, ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 7. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවති. ඔහු නො දැනුවැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය-වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුණු ද"යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සැවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවු භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහමි කපා කොට හික්මුණු ඇමැතු සේක. 'මහණෙනි, හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි'. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ හික්මනුව විසින් සඤ්ඤා වෙත එළැඹු උතුරු සහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්පුයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආයාච්චගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මම දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂා-සම්මුතිය සඤ්ඤාගෙන් යදිමි යි. දෙවනවටද යැදිය යුතු යැ. තෙවන වටද යැදිය යුතු යි. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සඤ්ඤාව පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඤාත්ති යි.

පාරික්ෂකාධිකාරී භූමිකාව

සුභාසු මෙ අයෙකු සමඟ, අය. ඉන්ද්‍රජායාය අයෙකු සිසුවානා සංසං දෙව වසනානි ජසු ධර්මසු සිසුවාසමුත්ති. යාවති, සමඟ ඉන්ද්‍රජායාය සිසුවානාය දෙව වසනානි ජසු ධර්මසු සිසුවාසමුත්ති. දෙති. යසසා අයෙකු වමති ඉන්ද්‍රජායාය සිසුවානාය දෙව වසනානි ජසු ධර්මසු සිසුවාසමුත්තියා දනං, සා තුණසස, යසසා නසමති සා භාසයා. දිනසා සංසන ඉන්ද්‍රජායාය සිසුවානාය දෙව වසනානි ජසු ධර්මසු සිසුවාසමුත්ති, වමති සමඟ තසා තුණති එවමෙන. ධාරයාමිති.

සා සිසුවානා එව. වදෙතිනි වතඛො: පාණතිපානා වෙරමති. දෙව වසනානි අවතිකමසමාදනං¹ සමාදියාමි. අදිනසාදනා වෙරමති. දෙව වසනානි අවතිකමසමාදනං සමාදියාමි. අබ්‍රහමවරියා වෙරමති. දෙව වසනානි අවතිකමසමාදනං සමාදියාමි. මුසාවාද වෙරමති. දෙව වසනානි අවතිකමසමාදනං සමාදියාමි. සුරාමෙරය මජ්ඣමාදිකානා වෙරමති. දෙව වසනානි අවතිකමසමාදනං සමාදියාමි. විකාලභොජනා වෙරමති. දෙව වසනානි අවතිකමසමාදනං සමාදියාමි. අථ ටො භගවා තා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුගරතාය -පෙ- එවසන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉම. සිසුවාදං උද්දසනා:

“යා පන භික්ෂුනී දෙව වසනානි ජසු ධර්මසු අසිකම්මසිකම. සිසුවානං වුට්ඨාපෙයා පාරික්ෂිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අය. ඉමසමි. අනෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීනි.

දෙව වසනානී: දෙව සංවච්ඡරානි.

අසිකම්මසිකමා නාම: සිසුවා වා න දිනසා භොති, දිනසා වා සිසුවා කුපිතා.

වුට්ඨාපෙයානි: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයානම්නි ගණං වා ආවරිනි. වා පක්ඛං වා විවරං වා පරියෙසනි, සිමං වා සමමනනි ආපනි දුක්ඛාසං. සද්දනියා දුක්ඛං. දව්හි කමමවාදවි දුක්ඛං, කමමවාදවිපරියෙසානෙ උපර්ඣායාය ආපනි පාරික්ෂියසං. ගණනං ව ආවරිනියා ව ආපනි දුක්ඛාසං.

1. අවතිකමසමාදනං - මජ්ඣං

ආර්යාවෙනි, සඛ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාවගේ හික්මනු වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඛ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදියි. සඛ්‍ය තෙමේ මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සඛ්‍යයා විසින් මෙනම් ඇති හික්මනුවට දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඛ්‍යයාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬියහ. මෙය මෙසේ දරමි"යි.

ඒ හික්මනු තොමෝ මෙසේ කියව යි කිය යුත්තී යැ. පණ්ඩායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. අධිනාදනින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. අබ්‍රමසරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. මුසවායෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. මදයට හා ප්‍රමාදයට කරුණු වූ රහමෙරින් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි. චිකල් බොජුනෙන් වැළකීම දෙවසක් නො ඉක්ම විය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාගාවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරහා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි නො හික්මුණු සිට ඇති හික්මනුව උපසපන් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්මුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

ආව වය්‍යානි: දැවුරුද්දක්;

අසිකඛිතසිකඛා නම්: සික හෝ නො දෙන ලද්දී වෙයි. දෙන ලද සික කිපියා හෝ වෙයි.

වුට්ඨාපෙය්‍යා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සිමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භූපතියෙන් දුකුළා වෙයි, දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදු මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිච්ඡායා

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසංඝස්ස චුට්ඨාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියං.
ධම්මකමෙව වෙමතිකා චුට්ඨාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියං.
ධම්මකමෙව අධම්මකමෙවසංඝස්ස චුට්ඨාපෙනි ආපත්ති පාචිත්තියං.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසංඝස්ස ආපත්ති දුක්ඛංසං. අධම්මකමෙව වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසං. අධම්මකමෙව, අධම්මකමෙවසංඝස්ස ආපත්ති දුක්ඛංසං.

අනාපත්ති: ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං චුට්ඨාපෙනි, උමෙත්තිකාය -පෙ- ආදිකමෙත්තිකායානි.

තතියසික්ඛාපදං.

4. 7. 4

වතුක්ඛිකාපදං.

1. සාවත්ති නිදනං - තෙන ඛො පටා සමයෙන භික්ඛුනියො ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමන්තං චුට්ඨාපෙනති. භික්ඛුනියො එවමානංසු: "එථ සික්ඛමානා ඉමං ජානාථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අපො, ඉමං කප්පියං කරොථා"ති. තා එවමානංසු: "න මයං අයොග්ග සික්ඛමානා භික්ඛුනියො මය"නති. යා තා භික්ඛුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උප්පාදයනති වියනති විපාලෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමන්තං චුට්ඨාපෙත්තිකානිති -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමන්තං චුට්ඨාපෙත්තිකානි. සච්චං හථො. විගර්හි බුද්ධො හථො. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ, භික්ඛුනියො ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසමන්තං චුට්ඨාපෙත්තිකානි. තෙනං භික්ඛුවෙ, අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිත්වා ධම්මං කථං කත්වා භික්ඛු ආමනෙත්ති. "අනුජානාමි භික්ඛුවෙ, ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානාය චුට්ඨානසමමුක්ඛිං -දතුං" එවංසං පන භික්ඛුවෙ, දන්තං. තාය ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානාය සංඝං උපසංඝාතෙත්වා එකංසං උත්තරාසංඝං කරිත්වා භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣිත්වා උක්ඛුට්ඨං නිසීදිත්වා අඤ්ඤාලිප්පභාගෙත්වා එවමස්ස වචනියො: අහං අයොග්ග ඉක්ඛාමා ඉක්ඛාමාය අයාමාය ඉච්ච වස්සානි ඡත්ත ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං, සික්ඛමානා සංඝං චුට්ඨානසමමුක්ඛිං යාවාමිති. දුතියමෙය් යාවිතබ්බං තතියමෙය් යාවිතබ්බං. බාහ්මාය භික්ඛුනියා පටිබ්බාය සංඝො ඤාපෙත්තිකායා.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්ම සංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්ම සංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පටිති ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මසංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සික්මනුවක උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

4. 7. 4

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවත්. මෙහෙණේ මෙසේ කීහු: “එවු භික්ෂුණුවෙහි, මෙය දනිවු, මෙය දෙවු, මෙය ගෙන එවු, මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ, මෙය කැප කරවු” යයි. ඔහු මෙසේ කීහු: “ආර්යාවෙහි, අපි භික්ෂුණුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණේ වමහ”යි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවුනු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවද්ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත නො කරන ලද භික්ෂුණුවක උපසපත් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහමි කපා කොට මහණුන් ඇමැතු සේක. මහණෙනි, දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති භික්ෂුණුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති ඒ භික්ෂුණුව විසින් සඤ්ඤා වෙත එළඹූ උතුරු සහසිපුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උප්පුටයන් හිද ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙහි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති භික්ෂුණු වූ මෙනම් ඇති මම සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතුයැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. වාක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඤ්ඤා තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙසා

2. සුඤ්ඤානං මෙ අයොසංඛාරො අයං ඉක්කංගාමා ඉක්කංගාමාය අයංගාය ඉදං වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සංඛං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති, යදි සංඛාරස්ස පඤ්ඤානං සංඛාරො ඉක්කංගාමාය ඉදං වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දදෙය්‍යා, එසා ඤාතී.

3. සුඤ්ඤානං මෙ අයොසංඛාරො අයං ඉක්කංගාමා ඉක්කංගාමාය අයංගාය ඉදං වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා සික්ඛමානා සංඛං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති, සංඛාරො ඉක්කංගාමාය ඉදං වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං දෙති. යස්සා අයංගාය ඛමති ඉක්කංගාමාය ඉදං වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං යා දනං. සා තුඤ්ඤාසං, යස්සා නාකමති සා භාසෙය්‍යා. දිනනා සංඛාරො ඉක්කංගාමාය ඉදං වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සික්ඛමානාය වුට්ඨානසම්මුතිං. ඛමති සංඛාරස්ස තස්මා තුඤ්ඤා, එවමෙනං ධාරයාමීති.

අථ ඛො භගවා තා භික්ෂුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතා දුභරතාය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී ඉදං වස්සානි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍යා පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙක අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

ඉදං වස්සානීති: ඉදං සංවිජ්ජරානි.

සික්ඛිතසික්ඛා නාම: ඡස්ස ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛා.

අසම්මතා නාම: ඤාතී දුතියෙන කතෙවන වුට්ඨානසම්මුති න දිනනා භොති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමීති ගණං වා ආචරිතිං වා පඤ්ඤා වා විවරං වා පරියොසනි සීමං වා සම්මතානි ආපත්ති දුක්ඛාදිසං. ඤාතියා දුක්ඛං. අභිති කුලච්ඡාදානි දුක්ඛාදි. කම්මවාදා පරියොසානෙ උපස්ඤ්ඤායා ආපත්ති පාචිත්තියස්ස. ගණස්ස ව ආචරිතියා ව ආපත්ති දුක්ඛාදිසං.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති මේ හික්මනු නොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඤ්ඤාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤා තෙමේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙයි. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්සේ නම් ඔහු නොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්සේ නම් ඔහු නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට සඤ්ඤා විසින් වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ, සඤ්ඤාගට රුස්සේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමිසි.

ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති මේ හික්මනු නොමෝ සඤ්ඤාගෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා තෙමේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දෙයි. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට වුට්ඨානසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්සේ නම් ඔහු නොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්සේ නම් ඔහු නොමෝ කියන්නී යැ. දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හික්මනුවට සඤ්ඤා විසින් වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ, සඤ්ඤාගට රුස්සේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමිසි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් දිගත්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි... මෙසේ ද මෙහෙණන්, මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සම්මත විසින් සම්මත නො කරන ලද හික්මනුවක උපසපත් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම්බදු... හික්මුණි... මෝනොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

දො වසසානි: දැවුරුද්දක්.

සිකතිසසකා නම්: සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇත්තී යැ.

අසම්මතා නම්: අප්පති ද්විතීය කම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය නො දෙන ලදවා වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සිමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අප්පතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකමවදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාගට ද ඇපර මෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිත්ස්‍ය පාළු හිතවුන් විභවය

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්ස්‍යයස්ස. ධම්මකමෙම චෙමතිකා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්ස්‍යයස්ස. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙම සඤ්ඤා පුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්ස්‍යයස්ස.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකමෙම චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස. අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස.

අනාපනති: ඥාන ව්‍යාපාරි ජය්‍ය ධම්මෙසු සිත්තවිකල්ප සිත්තමානං සංඝෙන සමුත්තං පුට්ඨාපෙති, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදි-කමමිකායාති.

වතුප්පසික්ඛාපදං.

4. 7. 5

පඤ්චමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හිතවුන්ගේ උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම ගිහිගත පුට්ඨාපෙතනි. නා අකම්මා භොනති සිත්තස්ස උණ්ණස්ස ජීවිතස්ස පිපාසාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමඝ්ඤානං දුරුක්ඛානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරීරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං¹ බරානං කට්ඨකානං අසානානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා² භොනති.

යා නා හිතවුන්ගේ අපේක්ෂා -පෙ- නා උපක්ඛායනති ඛොනති විපාචෙතනි: “කථං හි නාම හිතවුන්ගේ උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම ගිහිගත පුට්ඨාපෙතනි”ති -පෙ- සච්චං කීර්තිකම්මෙ, හිතවුන්ගේ උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම ගිහිගත පුට්ඨාපෙතනි. සච්චං හගවා. වීරගති බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම හිතවුන්ගේ, හිතවුන්ගේ උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම ගිහිගත පුට්ඨාපෙතනි. උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම හිතවුන්ගේ, ගිහිගත අකම්මා භොති සිත්තස්ස උණ්ණස්ස ජීවිතස්ස පිපාසාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමඝ්ඤානං දුරුක්ඛානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරීරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කට්ඨකානං අසානානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා භොති. ද්විද්වයස්ස ව ඛො හිතවුන්ගේ, ගිහිගත බමා භොති සිත්තස්ස උණ්ණස්ස ජීවිතස්ස පිපාසාය පිපාසාය ඩංසමකසවාතාතපසිරිංසපසමඝ්ඤානං දුරුක්ඛානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරීරිකානං වේදනානං දුක්ඛානං තිප්පානං බරානං කට්ඨකානං අසානානං අමනාපානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා භොති. තෙනං හිතවුන්ගේ, අපසන්නානං වා පසාදය --පෙ-- එවක්ඛි පන හිතවුන්ගේ හිතවුන්ගේ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිග්ගෙ:

1. තිත්තං - මජ්ඣං,
2. අනධිවාසිකජාතිකා, -මජ්ඣං,
3. උනන්දුව සම්පූර්ණයෙන්ම - මජ්ඣං.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මංඥා ඇත්ති උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි, අධම්මකම්මයෙහි විමති ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇත්ති නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

දෙවසක් සැදැරූ දහමහි හික්මුණු සිං ඇති සඤ්ඤා විසින් සම්මත කරන ලද හික්මනු ලබන උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... පාදිකප්පිකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

4. 7. 5.

පස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උතු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාගිති පටිය නො සිහිය හැකියෝ වෙති. බැහැමැයි මදුරු වා තිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුටුදනා වදන්මග ද සිරි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනව්වන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පටියති, දෙස් පතුරුවත්: "...කෙසේ නම් මෙහෙණේ උතු දෙළොස්වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවුනු ද" යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උතුදෙළොස් වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උතුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවුනු ද? මහණෙනි, උතුදෙළොස් වස් ඇති, පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පටිය නො සිහිය හැකියා වූ වෙයි. බැහැමැයි මදුරු වා තිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුටුදනා වදන්මග ද සිරි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනව්වන දිවිහරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලුවා වෙයි. මහණෙනි, දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා සිහිලස උණුසුම සාගිති පටිය සිහිය හැකියා ද වෙයි. බැහැමැයි මදුරු වා තිරුරැස් දිග්දෑ පහස ද දුබැසි දුටුදනා වදන්මග ද සිරි පිළිබැඳි උපත් නො සිහිය හැකි බහල නියුණු රථ නො මිහිරි නො මනව්වන දිවිහරන වෙයිනුදු ඉවසන සුල්ලු වුවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාචිකතියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

“යා පන භික්ෂුනී උනදාදසවසසං ගිහිගතං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාචිකතිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීනි -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙ අධිපෙසතා භික්ෂුනීනි.

උනදාදසවසසං නාම: අපඤ්ඤාදසවසසං.

ගිහිගතං නාම: පුරිසනකරගතං වුච්චති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙසසාමීනි ගණං වා ආවරිනිං වා පතං වා වීචරං වා පරියෙසනී, සීමං වා සමමනනනී ආපනනී දුක්ඛට්ඨසං. ඤාණයා දුක්ඛට්ඨං දව්ඪි කමමවාචානී දුක්ඛට්ඨං. කමමවාචාපරියොසානෙ උපර්ඤායාය ආපනනී පාචිකතියසං. ගණස්ස ව ආවරිනියා ව ආපනනී දුක්ඛට්ඨසං.

උනදාදසවසසං උනදාදසවසසං සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපනනී පාචිකතියසං. උනදාදසවසසං වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපනනී දුක්ඛට්ඨසං. උනදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති අනාපනති.

පරිපුණ්ණදාදසවසසං උනදාදසවසසං සඤ්ඤා ආපනනී දුක්ඛට්ඨසං. පරිපුණ්ණදාදසවසසං වෙමතිකා ආපනනී දුක්ඛට්ඨසං. පරිපුණ්ණදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: උනදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති පරිපුණ්ණදාදසවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති, උමග්ගකං -පෙ- ආදිකමමිකායානි.

පඤ්ඤාමසිකතාපදං.

4. 7. 6

ඡට්ඨසිකතාපදං

1. සාවඤ්ඤාදාදසවසසං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනීයො පරිපුණ්ණදාදසවසසං ගිහිගතං දො වසනාති ඡත්ත ධම්මෙත්ත අභිකම්ම සිකං වුට්ඨාපෙතති. තා බාලා භොගනී අබ්‍යන්තං. න ඡාන්දසනී කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ෂුනීයො අපඤ්ඤා -පෙ-

“යම් මෙහෙණක් උනුදෙළොස්වස් ඇති පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වෙ”යි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු... හික්කුනි... මෝ නොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්කුනි යි.

උනුදෙළොස්වස් නම්: නො පත් දෙළොස්වස් ඇතියා.

ගිහිගතා නම්: පිරිමතියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වැද්දින් දුකුළා වෙති. කම්මදත් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනුදෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි උනුදෙළොස්වස් සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනුදෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියක පිරිපුන් සන් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

පස්වන සිකපද යි.

4.7.6

සවන සිකපදය

1. ග්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණෝ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්වුණු යි ඇති, පිරිමතියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවති. භික්ෂු නො ඉක්මැනී අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ...

පාචිකියපාළි හිතවුනිවිභවෙයා

තා උජ්ඣායනං ගීයනං විපාවෙනං: “කථං හි නාම හිතවුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකත්තසිකං වුට්ඨාපෙසොනං” ති-පෙ-සවං කිර හිතවෙ, හිතවුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකත්තසිකං වුට්ඨාපෙසොනං සවං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා. -පෙ-කථං හි නාම හිතවෙ, හිතවුනියො පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස අසිකත්තසිකං වුට්ඨාපෙසොනං. නෙතං හිතවෙ, අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිනා ධම්මං කථං කතා හිතවු ආමනෙතසි. “අනුජානාමී හිතවෙ, පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතාය දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං දතුං” එවිඤ්ඤා පන හිතවෙ, දතං: තාය පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතාය සංඝං උපසංඝමිතා එකංසං උත්තරාසංඝං කරිතා හිතවුනිනං පාදෙ වැදිතා උකඤ්චිකං නිසීදිතා අඤ්චිමපග්ගහෙතා එවමසස වචනියො: අහං අයො ඉත්තංමා ඉත්තංමා අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතා සංඝං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං යාවාමිති. දුතියමපි යාවිතං - තතියමපි යාවිතං - තෛතියමපි යාවිතං හිතවුනියා පච්චිකාය සංඝො ඤාපොඤ්ඤා.

2. සුඤ්ඤා මේ අයො සංඝො අයං ඉත්තංමා ඉත්තංමා අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතා සංඝං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං යාවති. යදි සංඝො පනතකල්ලං සංඝො ඉත්තංමාය පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතාය දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං දදෙය්. එයා ඥාණි.

සුඤ්ඤා මේ අයො සංඝො අයං ඉත්තංමා ඉත්තංමා අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතා සංඝං දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං යාවති. සංඝො ඉත්තංමාය පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතාය දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං දෙති, යසො අයාය ධම්මි ඉත්තංමාය පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතාය දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුතිං යා දනං. සා තුණ්හස, යසො නකමති සා භාසෙය්. දිනා සංඝෙන ඉත්තංමාය පරිපුණ්ණදාදසවසො ගිහිගතාය දො වසොනි ඡස්ස ධම්මෙස්ස සිකාසමමුති. ධම්මි සංඝො තසා තුණ්හි. එවමෙන ධාරයාමිති.

ඔහු ලබු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද? යි... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි නො හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහැමි කපා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. ‘මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනිමි’ යි. මෙසේ - ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ඒ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක විසින් සධ්‍යයාවන ඵලැඹ උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පාවැද උප්පුයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙනි, මේ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මේ නම් ඇති මේ සධ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමි යි. දෙවන වටය යැදිය යුතුයැ. තෙවනවටය යැදිය යුතුයැ. චාක්ක වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සධ්‍ය තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

2. ආර්යාවෙනි, සධ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මේ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මේ නම් ඇති මෝ තොමෝ සධ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය යදිමි. ඉදින් සධ්‍යයාට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මේ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය දෙන්නේ යැ, මේ ඥප්ති යැ.

ආර්යාවෙනි, සධ්‍ය තෙමේ මවදන් අසාවා. මේ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මේ නම් ඇති මෝ තොමෝ සධ්‍යයාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය යදිමි. සධ්‍ය තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මේ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මේ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂා සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඕතොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ සධ්‍යයා විසින් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මේ නම් ඇත්තියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිනි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ඤාව රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමිනි.

පාචිත්තිය සාළි හික්කුනිවිභවෙයා

සා පරිපුණ්ණද්වාදසවසාං ගිහිගතං එවං වදෙහිති වත්තධ්මං පාණාතිපාතා වේරමණිං දො වසානති අවිතික්කමසමාදානං සමාදියාමී -පෙ- විකාලභොජනා වේරමණිං දො වසානති අවිතික්කමසමාදානං සමාදියාමීති. අථ ඛො භගවා තා හික්කුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතො දුභරතාය -පෙ- එවංදො පන හික්කවෙ, හික්කුනියො ඉමං සික්කපදං උද්දියන්තු :

“සා පන හික්කුනි පරිපුණ්ණද්වාදසවසාං ගිහිගතං දො වසානති ඡසු ධම්මෙසු අසික්කිතසික්කං වුට්ඨාපෙයාං පාචිත්තිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්කුනිති -පෙ- අයං ඉමසමී අපෙ අධිපෙපතා හික්කුනිති.

පරිපුණ්ණද්වාදසවසාං නාම: පණ්ණද්වාදසවසාං.

ගිහිගතං නාම: පුරිසන්තාරගතා වුච්ඡති.

දො වසානති: දො සංවච්ඡරාති.

අසික්කිතසික්කං නාම: සික්කං වා හ දින්නා යොති. දින්නා වා සික්කං කුපිතා.

වුට්ඨාපෙයාති: උපසම්පාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමිති ගණං වා ආවරිතිං වා පණං වා විවරං වා පරියෙසති. සීමං වා සම්මන්තති. ආපණි දුක්ඛට්ඨං. ඤාණියා දුක්ඛට්ඨං. ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛට්ඨං. කම්මවාචාපරියොයානෙ උපජ්ඣායාය ආපණි පාචිත්තියං. ගණං ව ආවරිතියා ව ආපණි දුක්ඛට්ඨං.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපණි පාචිත්තියං. ධම්මකම්මෙ වෙමනිකා වුට්ඨාපෙති ආපණි පාචිත්තියං. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපණි පාචිත්තියං.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මෙසඤ්ඤා! ආපණි දුක්ඛට්ඨං. අධම්මකම්මෙ වෙමනිකා ආපණි දුක්ඛට්ඨං. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මෙසඤ්ඤා ආපණි දුක්ඛට්ඨං.

අනාපතති: පරිපුණ්ණද්වාදසවසාං ගිහිගතං දො වසානති ඡසු ධම්මෙසු සික්කිතසික්කං වුට්ඨාපෙති උම්මන්තියාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ඡට්ඨසික්කපදං.

1. ධම්මකම්මෙ සඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති - පෙයං.

පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ ඔ තොමෝ මෙසේ කියව යි කිය යුත්තී යැ. දෙවසක් පණ්ඩායෙන් වැළකීම නො ඉක්ම වියයුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි ... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදනයක් කොට සමාදන් වෙමි යි. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිනි... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි නො හික්වුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුනි. ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්බුණි යි.

පරිපුණණදායකවසා නම්: පැමිණි දොළොස්වස් ඇතියා යැ.

ගිහිගතා නම්: පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා කියනු ලැබෙයි.

දො වසානි: දැවුරුද්දක්.

අසික්ඛසික්ඛා නම්: ශික්ඛාව නො දෙන ලද්දී හෝ වෙයි; දෙන ලද ශික්ඛාව කොපා වූවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දෙ දුකුළා වෙයි. කම්වදන් පිරියතැ උවදා මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරමෙහෙණට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්කම්යෙහි අධම්කම්සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධම්කම්යෙහි ධම්කම්සංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධම්කම්යෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් දොළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

සත්තමසික්ඛාපදං.

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනිකො පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතං දො වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන අසමනං වුට්ඨාපෙතති. භික්ඛුනියො එවමාහංසු: "එථ සික්ඛමානා, ඉමං ජානාථ, ඉමං දෙථ, ඉමං ආහරථ, ඉමිනා අපො, ඉමං කස්සං කරොථා"ති. තා එවමාහංසු: න මයං අයො සික්ඛමානා. භික්ඛුනියො මයනති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අස්ථිට්ඨා -පෙ- තා උත්ඝායනාච්චියනති විපාචොනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතං දො වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන අසමනං වුට්ඨාපෙසසනති"ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතං දො වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන අසමනං වුට්ඨාපෙසසනතිති. -පෙ- සච්චං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතං දො වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන අසමනං වුට්ඨාපෙතතිති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිතා ධරෙ. කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතසි. "අනුජාතාමි භික්ඛවෙ, පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතාය දො වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨානසමුත්තිං දංසං". එවං පන භික්ඛවෙ දනංඛා: තාය පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතාය දො වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන උපසංඛාමිතා එකං උත්තරං සංඛ්‍යන කරිතා භික්ඛුනිනං පාදෙ වජ්ඣනා උත්තරිකං නිසිදිතා අඤ්චිමසනනෙතා එවමස වචනියො: අහං අයො ඉක්කංමා අයං අයො පරිපුණ්ණආදයවසං ගිහිගතා දො වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන වුට්ඨානසමුත්තිං යාවාමිති. දුතියමි යාවිතංඛා - තතියමි යාවිතංඛා - බාහ්‍යාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සංඛ්‍යනා සංපෙතංඛා.

3. සුභාතු මෙ අයො සංඛ්‍යනා අයං ඉක්කංමා ඉක්කංමා අයං පරිපුණ්ණ ආදයවසං ගිහිගතා දො වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඛ්‍යන වුට්ඨානසමුත්තිං යාවාමි. යදි සංඛ්‍යන පත්තං කල්ලං සංඛ්‍යන ඉක්කංමා පරිපුණ්ණ ආදයවසං ගිහිගතා දො වසානති ඡත්ත ධරෙවසු සික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨානසමුත්තිං දදෙයා එසා ඤාති.

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති තිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත්. හික්මුණු මෙසේ කීහු: "එවු හික්මනුවෙනි, මෙය දනිවු. මෙය දෙවු. මෙය ගෙන එවු. මෙයින් ප්‍රයොජන යැ. මෙය කැපකරවු" යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙනි, අපි හික්මනුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණේ වමහ යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද" යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවත් ද යි. සැබැවැ, භාගාවතුන් විහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමිනියක්හු අතරට ගියක උපසපන් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරහා දහමී කරා කොට මහණුන් ඇමතුයෙක. 'මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියකට වුවයාන සම්මුතිය දෙන්තට අනුදනිමී' යි. මෙසේ ද මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ ඇය විසින් සඬයා වෙත එළැඹු උතුරුසහසිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උච්චයෙන් හිඳ ඇදීලී බැඳ මෙසේ කියයුතු වන්නේයැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු 36 ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ මෙනම් ඇති මම සඬයාගෙන් වුවයාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට ද යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට ද යැදිය යුතු යැ. වෘක්ත වූ ප්‍රතිබල වූ මෙහෙණක විසින් සඬයා තෙමේ දන්විය යුත්තේ ය.

3. ආර්යාවෙනි, සඬයා තෙමේ මවදන් අසාවා: මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬයාගෙන් වුවයාන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬයාහට පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬයා තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට ඇති පිරිමිනියක්හු අතරට ගියාවූ මෙනම් ඇත්තියට වුවයාන සම්මුතිය දන්නේය. මේ ඥප්ති යැ.

පාචිකතියපාළු හිකඩුනිවිභබෙතා

සුභාතු මෙ අයොස සබෙතා අයං ඉක්කතාමා ඉක්කතාමාය අයාය පරිපුණ්ණදාදසවසාය ගිහිගතා දො වසානි ජසු ධම්මෙසු සිකතිසිකතා සබ්බං වුට්ඨානසමුත්තිං යාවති. සබෙතා ඉක්කතාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසාය ගිහිගතාය දො වසානි ජසු ධම්මෙසු සිකතිසිකතාය වුට්ඨානසමුත්තිං දෙනි, යසා අයාය ධම්මි ඉක්කතාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසාය ගිහිගතාය දො වසානි ජසු ධම්මෙසු සිකතිසිකතාය වුට්ඨානසමුත්තිං යා දතං, සා තුණ්ණසස, යසා නකබ්බති සා භාසෙයා. දිනනා සබෙතා ඉක්කතාමාය පරිපුණ්ණදාදසවසාය ගිහිගතාය දො වසානි ජසු ධම්මෙසු සිකතිසිකතාය වුට්ඨාන සමුත්ති. ධම්මි සබ්බසස තපමා තුණ්ණි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

අථ ටො භගවා තා හිකඩුනියො අනෙකපරියායෙන වීරගහිතො දුගරතාය -පෙ- එවසො පන සිකබ්බෙ හිකඩුනියො ඉමං සිකබ්බපදං උද්දිසහතු :

“යා පන හිකඩුනි පරිපුණ්ණදාදසවසං ගිහිගතං දො වසානි ජසු ධම්මෙසු සිකතිසිකතං සබෙතා අසමමතං වුට්ඨාපෙයා පාචිකතිය”නාති.

4. යා පනාතී: යා යාදියා -පෙ- හිකඩුනිතී: -පෙ- අයං ඉමසමිං අකො අධිපෙතතා හිකඩුනිතී.

පරිපුණ්ණදාදසවසා නාම: පහ්ණදාදසවසා.

ගිහිගතා නාම: පුරිසනතරගතා වුට්ඨති.

දො වසානිතී: දො සංවච්ඡරානි.

සිකතිසිකතා නාම: ජසු ධම්මෙසු සිකතිසිකතා.

අසමමතා නාම: ඤාතිදුතියෙන කමුතෙත වුට්ඨානසමුත්ති න දිනතා හොති.

වුට්ඨාපෙයාතී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙයාමිති ගණං වා ආවරිනිං වා පහං වා වීවරං වා පරි-
යෙසති, සිමං වා සමමනනති ආපත්ති දුක්ඛවසන. ඤාතියා දුක්ඛව-
ද්විති කමුතෙතාති දුක්ඛවා. කමුතෙතාපරියොසානෙත උපසමායාය
ආපත්ති පාචිකතියසස. ගණසස ව ආවරිනියා ව ආපත්ති දුක්ඛවසන.

ආර්යාවෙනි, සබ්බ තෙමේ මවදන් අසාධා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සබ්බයාගෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය යදිවි. සබ්බ තෙමේ පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඩ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඕතොමෝ කියන්නී යැ. සබ්බයා විසින් පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති පිරිමනියක්හු අතරට ගියා වූ මෙනම් ඇත්තියට වුට්ඨාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සබ්බයාට රුස්නේය. එහෙයින් නිහඩයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් කරුණෙන් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණන් මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇති සාසා චිසින් සම්මත නො කරනලද පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවානම් පවිත්තවේ” යයි.

4. යා පත: යම්, යමබ්බ...හික්වුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහිලා අදහස්කරන ලද හික්වුණි යි.

පරිසුණ්ණද්වාදසවසා නම්: පැමිණි දෙළොස්වස් ඇතිසා යැ.

ගිහිගතා නම්: පිරිමනියක්හු අතරට ගියා කීයනු ලැබෙයි.

ඥා වසානි: ඉවුරුද්දක්.

සික්ඛිසික්ඛා නම්: සවැදූරුම් දහමහි හික්වුණු සිට ඇතිසා යැ.

අසම්මතා නම්: ඤාතිදුතියකම්යෙන් වුට්ඨානසම්මුතිය නො දෙන ලදවා වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම්, සීමාව හෝ සම්මත කරවා නම් දුකුලා ඇවැත් වෙයි. ඤාතියෙන් දුකුලා වෙයි. දෙකමවදනින් දුකුලා දෙකක් වෙති. කමවදන් පිරිසකැ උඩද මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාට ද ඇපරට ද දුකුලා ඇවැත් වේ.

පාච්ඤායපාළි භික්ඛුනීවිභවෙයා

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා චූට්ඨාපෙනි ආපත්ති පාච්ඤායසං. ධම්මකමෙව චෙමතිකා චූට්ඨාපෙනි ආපත්ති පාච්ඤායසං. ධම්මකමෙව අධම්මකමෙවසඤ්ඤා චූට්ඨාපෙනි ආපත්ති පාච්ඤායසං.

අධම්මකමෙව ධම්මකමෙවසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛාපයං. අධම්මකමෙව චෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛාපයං. අධම්මකමෙව අධම්මකමෙවසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛාපයං.

අනාපත්ති: පරිපුණ්ණදායකං ගිහිගතං දොව වසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සබ්බෙන සමමතං චූට්ඨාපෙනි, උමෙත්තකාය -පෙ- ආදිකමෙකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 7. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන චූලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිනී. චූට්ඨාපෙනා දොව වසානි නෙව අනුග්ගණනාති න අනුග්ගණනාපෙනි. තා බාලා භොගාති අබ්බන්ධා. න ජානනාති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පාදයන්ති වියන්ති විපාලොගිනී: "කපං හි නාම අයං චූලනඤ්ඤා සහජීවිනී. චූට්ඨාපෙනා දොව වසානි නෙව අනුග්ගණනාති, න අනුග්ගණනාපෙනි"ති -පෙ- සචං කිර භික්ඛවෙ, චූලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිනී. චූට්ඨාපෙනා දොව වසානි නෙව අනුග්ගණනාති, න අනුග්ගණනාපෙනි. සචං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ චූලනඤ්ඤා භික්ඛුනී සහජීවිනී. චූට්ඨාපෙනා දොව වසානි නෙව අනුග්ගණනාති, න අනුග්ගණනාපෙනි. තෙන භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- ඵවණි පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො, ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසෙතු:

"යා පන භික්ඛුනී සහජීවිනී. චූට්ඨාපෙනා දොව වසානි නෙව අනුග්ගණනාති න අනුග්ගණනාපෙනා පාච්ඤාය"නාති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉට්ඨං අප්පෙ අධිපෙත්තා භික්ඛුනීති.

ධම්මකම්මයෙහි ධම්මකම්මයංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධම්මකම්මයෙහි අධම්මකම්මයංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකම්මයෙහි ධර්මකර්මයංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මයංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඤ්ජා විසින් සම්මත කරන ලද පිරිමනියක්හු අතරට ගියක උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මකක්කාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 7. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසවයෙහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරෙයි. නො මැ අනුග්‍රහ කරවයි. ඔහු නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කළා ද, නො මැ අනුග්‍රහ කරවූ ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් සහජීවිනියක උපසපත් කරවා දෙවසක් නො මැ අනුග්‍රහ කෙරේ නම් නො මැ අනුග්‍රහ කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්ෂුණි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාරික්ෂකයාට හිතවූ විවිධයෝ

සහතිකයා නම: සඳිවිහාරිනි වුවහි.

වූවයාපෙයානි: උපසම්පාදෙතා.

දෙව වසානිනි: දෙව සංවිච්ඡරානි.

නෙව අනුග්‍රහණයානි: න සයං අනුග්‍රහණයා උදෙසෙන පරිපුට්‍රයා ඔවාදෙන අනුසායනියා.

අනුග්‍රහණයාපෙයානි: න අඤ්ඤා ආණාපෙයා. දෙව වසානි න අනුග්‍රහණයාම න අනුග්‍රහණයාපෙයාමනි වූරං නිකම්භනමනෙ ආපනි පාරික්ෂකයා.

අනාපනි: සති අනාරායෙ පරියෙසිතා න ලහනි, හිලානාය ආපද්‍රු උච්චතියාය -පෙ- ආදිකම්භකයානි.

අට්ඨමසිකතාපදං.

4. 7. 9

නට්ඨමසිකතාපදං

1. සාවතීනිදනං— නෙත ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො වූවයාපිතං පවත්නිං දෙව වසානි නානුබ්බන්ති. තා බාලා භොගනි අබ්‍යන්තා න ජානනි කප්පියං වා අකප්පියං වා, යා තා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උපකායනි වියනි විපාලෙනි: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො වූවයාපිතං පවත්නිං දෙව වසානි නානුබ්බන්ති”ති. -පෙ- සච්චා කිර භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො වූවයාපිතං පවත්නිං දෙව වසානි නානුබ්බන්ති. සච්චා හගවා. වීගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො වූවයාපිතං පවත්නිං දෙව වසානි නානුබ්බන්ති. නෙතං භික්ෂුවෙ අසා-සන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ඵලඤ්ඤා පඤ්ඤා භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකම්භපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනි වූවයාපිතං දෙව වසානි නානුබ්බන්ති පාරික්ෂකයා”නි.

2. යා පනානි: යා යාදිපා -පෙ- භික්ෂුනියා -පෙ- අයං ඉමසම් අනෙ අධිපෙතා භික්ෂුනිනි.

සහජීවීනී නම්: සද්ධිභාරිනිය කියනු ලැබෙයි.

වුට්ඨාපෙකා උපසපන් කරවා.

ඥා වසානි: දැවුරුද්දක්.

නෙව අනුග්ගණෙහයා: නොමෝ උද්දෙගයෙන් පරිපූර්ණයෙන්. අවවාදයෙන් අනුසායනායෙන් නො මැ අනුග්ග කරයි.

න අනුග්ගණාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි. දෙවසක් නො මැ අනුග්ග කරන්නෙමි, අනුග්ග නො කරවන්නෙමි යි ධුර-නික්ෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වේ.

ආතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම්, ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

4. 7. 9

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තිනිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරෙති. ඔහු නො දැනුවැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියිවූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කරවුණු දෑ"යි...සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරෙත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍ය-වතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහූ...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කළහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදක පිණිස හෝ නො වෙයි...මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් උපසපන් කැරැවූ උවදූ මෙහෙණ දෙවසක් උවටැන් නො කෙරේ නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පත: යම්, යම්බඳු...හිකුනී...මෝ නොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මුණි යි.

පාච්ඤායාපාදි භික්ෂුනීච්ඡිදායා

3. වුට්ඨාපිතනි: උපසම්පාදිතං.

පවත්නී නාම: උපරක්ඛායා වුච්ඡිති.

දෙව වසානිති: දෙව සංවච්ඡරානි.

නානුබන්ධයානි: න උපට්ඨගෙයා.¹ දෙව වසානි නානු-
බන්ධසාමීති ධුරං නික්ඛන්තමනෙන ආපත්ත පාච්ඤායාසං.

අනාපකති: උපරක්ඛායා බාලා වා හොති අලජ්ජිති වා,
භීලානාය, ආපදස්සු, උච්චේක්ඛකාය -පෙ- ආදිකම්මකායානි.

නවමසික්ඛාපදං.

4. 7. 10

දසමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඔබ් පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤා
භික්ෂුනී සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙතා නෙව වුපකාසෙසි.² න වුපකාසාපෙසි.
සාමිකො අග්ගහෙසි. යා තා භික්ෂුනියො අසීච්ඡා -පෙ- තා උපරක්ඛායනි,
බීයනති, විපාවෙනති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤා සහජීවිනිං වුට්ඨා-
පෙතා නෙව වුපකාසෙසස්සති, න වුපකාසාපෙසස්සති, සාමිකො අග්ගහෙසි,
සවායං භික්ෂුනී පක්කන්තා අය්‍ය න ව සාමිකො ගණේතය්‍යා”ති -පෙ-
සාවං කීර භික්ඛවෙ, ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙතා
නෙව වුපකාසෙසි, න වුපකාසාපෙසි, සාමිකො අග්ගහෙසිති. සච්ච-
භගවා. විගර්හි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ,
ථුල්ලනඤ්ඤා භික්ෂුනී සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙතා නෙව වුපකාසෙසස්සති,
න වුපකාසාපෙසස්සති, සාමිකො අග්ගහෙසි. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නා-
නං වා පසාදය -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං
සික්ඛාපදං උද්දීසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී සහජීවිනිං වුට්ඨාපෙතා නෙව වුපකාසෙසස්ස න
වුපකාසාපෙසස්ස අනාමයො ජප්පඤ්ඤායොජනානිපි පාච්ඤායා”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං
ඉමස්මිං අත්ථෙ අධිපෙත්වා භික්ෂුනීති.

1. න සයං උපට්ඨගෙයා, - මජ්ඣං.

2. නෙව වුපකාසෙති, න වුපකාසාපෙති, - මජ්ඣං.

වුට්ඨාසිකං: උපසපන් කරවන ලද.

පවතතිති නම්: උච්ඡා මෙහෙණ කියනු ලැබෙයි.

ඥා වසයානි: දැවුරුද්දක්.

නානුබන්ධයා: උච්චාත් නො කරයි. දෙවසක් උච්චාත් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්ධෙපය කළ කෙණෙහි පවති ඇවැත් වේ.

උච්ඡා මෙහෙණ නො දැනුමැතික හෝ ලජ්ජා නැතික හෝ වේ නම්, ගිලන්වුවාට, ආපදයෙහි ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

4. 7. 10

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා යැ. (ගෙනැ යන්නට) මෙරමාහට නො ඇණවූ යැ. සැමියා අල්වා ගත්තේ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආර්යා ජුල්ලනන්ද තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. ඉදින් මේ මෙහෙණ තොමෝ බැහැරට ගියා නම් සැමියා නො අල්වා ගත්තේ යැ" යි ... සැබැ ද මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ජුල්ලනන්ද හික්ෂුණි තොමෝ සහජීවිනියක උපසපන් කරවා නො මැ ගෙනැ ගියා ද, මෙරමාහට නො ඇණවූ ද, සැමියා අල්වා ගත්තේ ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෙක් මේ සිකපදය උදෙසත්වා;

"යම් මෙහෙණක් සහජීවිනියක උපසපන් කරවා යටත් පිරිසෙයින් සපස් යොක්නකුදු නො මැ ගෙනැ යා නම් මෙරමාහට නො අණවා නම් පවති වේ" ය යි.

2. යා පත: යම්, යම්බඳු ... හික්ෂුණි ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථ- 3 යහි ලා අදහස් කරන ලද හික්ෂුණි යි.

පාරික්ෂකයාට භික්ෂුනිවිභවෙනා

සහජීවිනිං නාම: සද්ධිවිහාරීනී වුවන්.

වුට්ඨාපෙතාති: උපසම්පාදෙතා.

තෙව වුපකාසෙය්‍යාති: න සයං වුපකාසෙය්‍යා.

න වුපකාසාපෙය්‍යාති: න අඤ්ඤං ආණාපෙය්‍යා.

තෙව වුපකාසෙය්‍යාමි න වුපකාසාපෙය්‍යාමි අනත්තමයො ජප්පඤ්ඤා-
යොජනානිපිති ධුරං නිකඛ්ඛන්තමනො ආසන්නි පාරික්ෂකයෙ.

අනාපන්නි: සති අනතරායෙ, පරියෙසිතො දුතිසිකං භික්ෂුනි.
න උභති, ගිලානාය ආපදසු උච්චන්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

දසම සිකඛාපදං.

ගබ්භිනීවගෙගා සත්තමො

තසසුද්දනං:

ගබ්භිං පායන්තිං ජ ධම්මෙ අසම්මතාදාදස

පරිපුණ්ණඤ්ඤා සංසෙන සහ වුට්ඨා ජප්පඤ්ඤා ච

සහජීවීනී නම; සද්ධිවිහාරීනී කියනු ලැබෙයි.

වූට්ඨාපෙතා: උපසපත් කරවා,

භොව වූපකාසෙයා: තොමෝ නො මැ ගෙනෑ යයි.

හ වූපකාසාපෙයා: මෙරමාහට නො අණවයි.

යටත්පිරිසෙයින් සපස් යොත්තකුදු නො මැ ගෙනෑ යන්නෙමි,
මෙරමාහට නො අණවන්නෙමි යි ධුර නික්මෙපය කළ ආකණ්ඨි
පවිති ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි සොයා දෙවන මෙහෙණක නො ලබා
නම ඇවැත් නැත. ගිලන් වූවාට, ආපදයෙහි, උමමත්තිකාවට ...
ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

යත්වැනි ගබ්භිනී වර්ග යි.

එහි උද්දනං:

ගබ්භිනී යැ පායන්තී යැ ජබමු යැ අසම්මත භෑ උනද්විඤ්ඤා
යැ පරිපුණ්ණ (ඤාදායක) යැ සබ්බ යැ භගජීවීනී භෑ වූට්ඨාපිත
යැ ජපඤ්ඤා යොජන යැ යි.

පද්මසිකාපද.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවතීයං වීරති ජෙනවතෙ
අනාඨපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන භික්ඛුනියො
ඌනවීසතිවස්සං. කුමාරිභුතං. වුට්ඨාපෙනති. තා අකංචා හොති
සීතස්ස උණ්හස්ස පීසව්ජාය පිපාසාය ධංසමකසවාතාතපසිරිංසපසලළස්සානං
දුරුක්ඛානං දුරාගතානං වචනපථානං උපපන්නානං සාරිරිකානං
වෙදනානං දුක්ඛානං තීප්පානං ඛරානං කවුකානං අසාතානං අමනා-
පානං පාණ්ණරානං අනධිවාසිකජාතිකා හොති.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිච්ජා-පෙ- තා උජ්ඣායනති වීයනති
විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ඌනවීසතිවස්සං. කුමාරිභුතං.
වුට්ඨාපෙක්ඛනති” ති-පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඌනවීසති-
වස්සං. කුමාරිභුතං. වුට්ඨාපෙනති” ති. සච්චං භගවා. වීරති බුද්ධා
භගවා-පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඌනවීසතිවස්සං.
කුමාරිභුතං. වුට්ඨාපෙක්ඛනති. ඌනවීසතිවස්සා භික්ඛවෙ, කුමාරිභුතා
අකංචා හොති සීතස්ස උණ්හස්ස-පෙ- පාණ්ණරානං අනධිවාසික
ජාතිකා හොති. වීසතිවස්සා ච ටො භික්ඛවෙ කුමාරිභුතා ඛමා
හොති සීතස්ස උණ්හස්ස-පෙ- පාණ්ණරානං අධිවාසිකජාතිකා හොති.
තෙන භික්ඛවෙ අපපන්නානං වා පජාදය-පෙ- ඵවක්ඛි පන භික්ඛවෙ
භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දියන්ත:

“යා පන භික්ඛුනී ඌනවීසතිවස්සං. කුමාරිභුතං. වුට්ඨාපෙයා
පාවිතතීය” හති.

3. යා පනාතී: යා යාදිසා-පෙ- භික්ඛුනී: -පෙ- අයං ඉමස්මි
අතෙ අධිපොතා භික්ඛුනීති.

ඌනවීසතිවස්සා නාම: අපපන්නවීසතිවස්සා.

කුමාරිභුතා නාම: සාමණෙරා වුච්චති.

වුට්ඨාපෙයාතී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙක්ඛනාමිති ගණං වා ආවර්තිං වා පත්තං වා වීචරං වා
පරියෙසති, සීමං වා සම්මන්තති, ආපත්ති දුක්ඛංස්ස, ඤාත්තියා දුක්ඛං-
ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛං. කම්මවාචාපරියොසානො උපජ්ඣායාය
ආපත්ති පාවිතතීයස්ස. ගණස්ස ච ආවර්තියා ච ආපත්ති දුක්ඛංස්ස.

පළමු සිකපදය

1. එසමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැතෑ ජෙනවන නම් අනෙපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණිය උපසපත් කරවති. ඔහු සිහිලස උණුසුම සාගිති පවස නො සිහිය හැකියෝ වෙති. බැහැමැයි මදුරු වා හිරු රැස් දිගැ පහස ද දුබැසි දුවදනා වදන්-මග ද සිරිට පිළිබැඳි වැ උපත් නො සිහිය හැකි බහල කියුණු රථ නො මිහිරි නො මනවඩන දිවි හරන වෙයිනුදු නො ඉවසන සුල්ලෝ වෙත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවුනු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවත් ද යි ... සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවුනු ද, මහණෙනි, උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) නො ඉවසනසුලු වූවා වෙයි. මහණෙනි, විසිවස් ඇති හෙරැණිය සිහිලස උණුසුම ... දිවිහරන (වෙයිනුදු) ඉවසනසුලු වූවා ද වෙයි. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්න-යන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනුවිසිවස් ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

3. යා පත: යම්, යම් බදු ... හිකුටුනී මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හිඤ්ඤා යි.

උනාවිසිවසා නම්: නො පත් විසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිහුතා නම්: හෙරැණිය කියනු ලැබේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරියතැ උවදු මෙහෙණහට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පාචිකියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

උනව්සතිවසසාය උනව්සතිවසසයඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි ආපනති පාචිකියසස. උනව්සතිවසසාය වෙමතිකා වුට්ඨාපෙනි ආපනති දුක්ඛටසස. උනව්සතිවසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි අනාපනති.

පරිපුණ්ණව්සතිවසසාය උනව්සතිවසසානි සඤ්ඤා ආපනති දුක්ඛටසස. පරිපුණ්ණව්සතිවසසාය වෙමතිකා ආපනති දුක්ඛටසස, පරිපුණ්ණව්සති වසසාය පරිපුණ්ණසඤ්ඤා අනාපනති.

අනාපනති: උනව්සතිවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, පරිපුණ්ණව්සතිවසසං පරිපුණ්ණසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙනි, උමමනිකාය -පෙ- ආදිකමමකායානි.

පඨමසික්ඛාපදං.

4. 8. 2

දුතියසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤිදුතං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණව්සතිවසසං කුමාරිභූතං ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසික්ඛිත සික්ඛං වුට්ඨාපෙනති. තා බාලා භොග්නි අබ්බාතා, න ජානන්ති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ෂුනියො අප්පිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායන්ති ඛියන්ති විපාලෙත්ති; “කථං හි නාම භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණව්සතිවසසං කුමාරිභූතං ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසික්ඛිත-සික්ඛං වුට්ඨාපෙසසන්ති”ති -පෙ- සච්චං කීර භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණව්සතිවසසං කුමාරිභූතං ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසික්ඛිත-සික්ඛං වුට්ඨාපෙහති ති. සච්චං ගගවා. විගර්භි බුද්ධො ගගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො පරිපුණ්ණව්සතිවසසං කුමාරිභූතං ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙසසන්ති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්භිතා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙහසි. “අනුජානාමි භික්ඛවෙ අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභූතාය ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛාසමුත්තිං දතුං.” එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දුතබ්බා: කාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභූතාය සඤ්ඤා උප-සඤ්ඤාමිත්වා එකංසං උත්තරාසඤ්ඤා කරිත්වා භික්ෂුනීනං පාදෙ වන්දිත්වා උක්ඛවිකං නිසිදිත්වා අඤ්ඤාලිමපඤ්ඤාමෙත්වා එවමසස වඩනීයො: අහ. අයො ඉක්ඛන්තාමා ඉක්ඛන්තාමාය අයායාය අට්ඨාරසවසසාය කුමාරිභූතා සඤ්ඤා ඥො වසසානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛාසමුත්තිං යාවාමිති. දුතියමි යාවිතබ්බා- තතියමි යාවිතබ්බා- බ්බාතාය භික්ෂුනියා පටිබලාය සඤ්ඤා ඤාපෙතඤ්ඤා.

උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සත් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. උනු විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සත්ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැති.

පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි උනු විසිවස් සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇතියා කෙරෙහි පිරිපුන් සත් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

උනු විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සත් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, පිරිපුන් විසිවස් ඇතියක පිරිපුන් සත් ඇතියා උපසපත් කරවා නම්, ඇවැත් නොවේ. උම්මත්තකාවට...ආදිකම්මකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු සිකපද යි.

4. 8. 2

දෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදා යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිං ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවති. සිහු නොදනුවැනි අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස් වූවෝ... සිහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිං ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවුහුදු"යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිං ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යාවන් බුදුහු ගැරඹූ...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිං ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... ගරභා දහමි කපා කොට මහණුන් ඇමතු සේක. 'මහණෙනි, අටළොස් වස් ඇති හෙරැණියකට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්ට අනුදනිමි'. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි දිය යුතු යැ. ඒ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණිය විසින් සඛ්‍යා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා වැද උපළයෙන් හිඳ ඇදීලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ. ආර්යාවෙහි මෙ නම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණි වූ මෙනම් ඇති මම සඛ්‍යාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිමියි. දෙවනට ද යැදිය යුතු යැ. තෙවනට ද යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඛ්‍යා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

පාඨකයාපාළු හිතවූන්වහන්සේ

2. සුභානු මේ අයෝග සමිතිය අයං ඉන්ද්‍රානාමා ඉන්ද්‍රානාමාය අයනාය අවධාරවසනාය කුමාරිභූතා සමිතං දො වසනානි ඡස් ධමෙවස්ස සිසංඝසමුත්තිං යාවති. යදී සමිතස්ස පතකලලං සමිතා ඉන්ද්‍රානාමාය අවධාරවසනාය කුමාරිභූතාය දො වසනානි ඡස් ධමෙවස්ස සිසංඝසමුත්තිං දදෙයා. එසා ඤාතං.

3. සුභාකු මේ අයෝග සමඟ, අයං ඉත්තංමා ඉත්තංමාය අයාය අට්ඨාරසවසායා කුමාරිභූතා සමං. ඥේ වසානි ජසු ධම්මෙසු සිකාසමුත්තිං යාවති. සමඟා ඉත්තංමාය අට්ඨාරසවසායා කුමාරි-භූතාය ඥේ වසානි ජසු ධම්මෙසු සිකාසමුත්තිං. ඥේ. යසා අයාය ටමති ඉත්තංමාය අට්ඨාරසවසායා කුමාරිභූතාය ඥේ වසානි ජසු ධම්මෙසු සිකාසමුත්තියා දනං. සා කුණ්ඩසිසං. යසා නසමති සා භාසෙයා. දිනා සමඟන ඉත්තංමාය අට්ඨාරස-වසායා කුමාරිභූතාය ඥේ වසානි ජසු ධම්මෙසු සිකාසමුත්තිං. ටමති සමාසස තසා කුණ්ඩ. එවමෙතං ධාරයාමිති.

4. සා අවධාරවසනා කුමාරිභූතා එවං විදෙහිති වසනබ්බා: පාණාතිපාතා වෙරමණිං දෙඛ වසසානි අවිතික්කමසමාදානං සමාදියාමි -පෙ- විකාල-භොජනා වෙරමණිං දෙඛ වසසානි අවිතික්කමසමාදානං සමාදියාමිති. අථ ඔවා භගවා නා භික්ඛුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිනා දුග්ගතාය -පෙ- එවික්ඛු පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඪසත්තු:

“යා පතා භික්ෂුවෙහි පරිපූරණය වියහිටියා. කුමාරිගුප්ත. දෙව් වයසානි ඡත්ත ධර්මමුත්ත දසිකවිතසිකං. වුට්ඨාපෙයා පාවිතසි”නති.

ඊ ශ්‍රී පානානි: යා යාදිසා -පෙ- හිසබුනිනි: -පෙ- අය. ඉමිසි. අනෙ අධිපානානි: හිසබුනිනි.

පරිපූරණවිසතිවහසා නාම: පහතවිසතිවහසා.

කුමාරිහාන නාම: සාමයෝග්‍යා වූවකි.

ඉන්ද්‍ර වසුන්තී: ඉන්ද්‍ර සංවිවරුනි.

2. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤානෙතෙ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහිවූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණිවූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤායාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිසි. ඉදින් සඤ්ඤායාහට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඤ්ඤානෙතෙ අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මෙ ඥජනි සි.

3. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා නෙතෙ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ අටළොස් වස් ඇති හෙරැණි වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඤ්ඤායාගෙන් දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා නෙතෙ අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියහට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙයි. අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්තේ නම් භි තොමෝ නිහඬවන්නී යැ, යමකට තොරුස්තේ නම් භි තොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා වීසින් අටළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති හෙරැණියට දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි ශික්ෂාසම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඤ්ඤායාහට රුස්තේයැ. එහෙයින් නිහඬය හ. මෙසේ මෙය දරමි සි.

4. අටළොස් වස් ඇති ඒ හෙරැණිය මෙසේ කියවයි කියා යුත්තී යැ. දෙවසක් පණිවායෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි ... දෙවසක් විකල් බොජුනෙන් වැළකීම නො ඉක්මවිය යුතු සමාදායක් කොට සමාදන් වෙමි සි. ඉක්බිති භාග්‍යාවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මෙ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් වීසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි නොහික්මුණු සිට ඇති හෙරැණියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වෙ” යයි.

5. යා පන: යම්, යම්බදු ... හිකවුනී ... මෝ තොමෝ මෙ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හිකුණි සි.

පරිපුණ්ණවිසතිවසයා නම්: පැමිණි වීසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: හෙරැණිය කියනු ලැබෙයි.

දොවසානි: දැවුරුද්දක්.

පාචිත්තියපාළි භික්ඛුනිවිහබෙහා

අසික්ඛිතසික්ඛං නාම: සික්ඛං වා න දික්ඛා හොති දින්නං වා සික්ඛං කුපිතං

වුට්ඨාපෙය්‍යානී: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යානීති ගණං වා ආචරිතීං වා පත්තං වා විචරං වා පරියෙයනී, සිමං වා සම්මන්ත්‍රානි ආපත්ති දුක්ඛං වූහ. ඤාත්තං දුක්ඛං ද්විතී කම්මවාචාති දුක්ඛං වා. කම්මවාචාපරියොසානෙන උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාචිත්තියං වූහ. ගණස්ස ච ආචරිතියා ච ආපත්ති දුක්ඛං වූහ.

ධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මසංඝේ, වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියං වූහ. ධම්මකම්මෙ වෙමනීකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියං වූහ. ධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මසංඝේ, වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියං වූහ.

අධම්මකම්මෙ ධම්මකම්මසංඝේ, ආපත්ති දුක්ඛං වූහ. අධම්මකම්මෙ වෙමනීකා ආපත්ති දුක්ඛං වූහ. අධම්මකම්මෙ අධම්මකම්මසංඝේ, ආපත්ති දුක්ඛං වූහ.

අනාපත්ති: පරිපුණ්ණවියනිවස්සං. කුමාරිගුණං ඥෙව වස්සානි ඡත්‍ර ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙති, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදී- කම්මකායානි.

දුතියසික්ඛාපදං.

4. 8. 3

තතියසික්ඛාපදං

1. සාවකීනිදානං- තෙන ඛො පන සම්මෙයන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවියනිවස්සං. කුමාරිගුණං ඥෙව වස්සානි ඡත්‍ර ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සංසෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙතී. භික්ඛුනියො ඵට්ඨානං වූහ. "ඵට් සික්ඛමානා, ඉමං ජානාට්, ඉමං ඥෙව, ඉමං ආහරට්, ඉමිනා අපො, ඉමං කප්පියං කරොටා"ති. තා ඵට්ඨානං වූහ: "න මයං අයො සික්ඛමානා භික්ඛුනියො වෙහති".

අසිකඤ්ඤානාම: ශික්ඛාං නොදෙන ලද්දී හෝ වෙයි. දෙන ලද ශික්ඛාං කොපාං වූවා හෝ වේ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපන් කරවයි.

උපසපන් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්මදන් පිරිසතු උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපන් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියානම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති හෙරුණියක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මන්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙවන සිකපද යි.

4. 8. 3

තෙවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි — එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇති සඛයා විසින් සම්මත නොකරන ලද හෙරුණියක උපසපන් කරවති. මෙහෙණේ මෙසේ කීහු: 'එවූ භික්ෂුණුවෙහි, මෙය දනිවූ, මෙය දෙවූ, මෙය ගෙනඑවූ, මෙයින් ප්‍රයෝජන යැ, මෙය කැප කරවූ' යි. ඔහු මෙසේ කීහු: ආර්යාවෙහි, අපි භික්ෂුණුවෝ නො වමහ. අපි මෙහෙණේ වමහ යි.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනති වියනති විපාවෙනති: "කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං. කුමාරී- හුතං දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාං සංකප්පන අසම්මතං වුට්ඨාපෙක්ඛනති" ති. -පෙ- සච්චං කීර් භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං. කුමාරීහුතං දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාං සංකප්පන අසම්මතං වුට්ඨාපෙක්ඛනති. සච්චං හගවා. විගර්හි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණවීසතිවසසං. කුමාරීහුතං දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාං සංකප්පන අසම්මතං වුට්ඨාපෙක්ඛනති. නෙතං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගර්හිකා ධම්මං කථං කතා භික්ඛු ආමනෙතීසි. "අනුජානාමි භික්ඛුවෙ පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං දදාං". එවිඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ දුතඛිං: තාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය සංකං උපසංකම්ඤා එකංසං උත්තරාසංකං කරිකා භික්ඛුනීනං පාදෙ වඤ්ඤා උක්ඛවිකං නිසිදිකා අඤ්ඤි- මපග්ගහෙකා එවමසස වට්ඨතියො: "අහං අයො, ඉක්ඛානාමා ඉක්ඛානාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීහුතා දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාං සංකං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවාමි" ති. දුතියමෙ යාවිතඛිං - තතියමෙ යාවිතඛිං - බාහුතාය භික්ඛුනියා පටිබලාය සංසො ඤාපෙතමෙකා.

3. සුඤ්ඤා මෙ අයො සංකප්පන අයං ඉක්ඛානාමා ඉක්ඛානාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීහුතා දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාං සංකං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති. යදි සංකප්පන පනකලං සංකප්පන ඉක්ඛානාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං දෙදයා. එසා ඤාතී.

4. සුඤ්ඤා මෙ අයො සංකප්පන අයං ඉක්ඛානාමාය අයාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසා කුමාරීහුතා දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිත සික්ඛාං සංකං වුට්ඨානසම්මුතිං යාවති. සංකප්පන ඉක්ඛානාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං දෙති. යසසා අයාය මමති ඉක්ඛානාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසම්මුතිං දනං, සා තුණ්ණසස, යසසා නකමති සා භාසෙයා. දින්නා සංකප්පන ඉක්ඛානාමාය පරිපුණ්ණවීසතිවසසාය කුමාරීහුතාය දො වසසානි ඡස්ථ ධම්මෙස්ස සික්ඛිතසික්ඛාය වුට්ඨානසම්මුති, මමති සංකප්පන තමා තුණ්ණි. එවමෙනං ධාරයාමීති.

* මෙම පොතෙහි පටුන, පිටු අංක 28 හි ඇතුළත් කර ඇත.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත් "කෙසේ නම් මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපත් කරවුණු"යි...සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණෝ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති සඬයා විසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපත් කරවුණු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... ගරභා දූහැමි කථා කොට මහණුන් ඇමතූයේය. 'මහණෙනි, පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදැනීමි.' වෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති ඒ හෙරණිය විසින් සඬයා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට මෙහෙණන්ගේ පා දැද උප්ලයෙන් හිඳ ඇඳිලි බැඳ වෙසේ කියයුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මම සඬයා ගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඬයා තෙමේ දැන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඬයා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬයාගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬයාගේ පැමිණි කල් ඇත්තේ නම් සඬයා තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ ඥාපිති යි.

4. ආර්යාවෙනි, සඬයා තෙමේ මවදන් අසාවා. මෙනම් ඇති ආර්යාව කෙරෙහි වූ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති හෙරණිය වූ මෙනම් ඇති මෝ තොමෝ සඬයාගෙන් වුවධාන සම්මුතිය යදියි. සඬයා තෙමේ පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙයි. පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ නිහඬවන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඔ තොමෝ කියන්නී යැ. සඬයා විසින් පිරිපුන් විසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිනි හික්වුණු සිට ඇති මෙනම් ඇති හෙරණියට වුවධාන සම්මුතිය දෙන ලද්දී යැ. සඬයාට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬයහ. මෙසේ මෙය දරමි යි.

පාචිත්තියපාළු හිතඛුනිවිභවෙනා

5. අප ට බො හගවා කා හිතඛුනියො අනෙකපරියායෙන විගරහිතවා දුගරතාය -පෙ- එවඤ්ච පන හිතඛුනියො ඉමං සිකුඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හිතඛුනි පරිපුණ්ණවිසතිවය්‍යා කුමාරිගුතං දො වසසානි ඡස්‍ය ධම්මෙස්‍ය සිකුඛිකසිකුඛං සංඛොන අසමමතං වුට්ඨාපෙය්‍ය පාචිතනිය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හිතඛුනිති -පෙ- අයං ඉමස්‍යො අපො අධිපෙතා හිතඛුනිති.

පරිපුණ්ණවිසතිවය්‍යා නාම: පත්තවිසතිවය්‍යා.

කුමාරිගුතා නාම: සාමඡෙරා වුච්චති.

දො වසසානිති: දො සංවච්ඡරානි.

සිකුඛිකසිකුඛා නාම: ඡස්‍ය ධම්මෙස්‍ය සිකුඛිකසිකුඛං.

අසමමතා නාම: ඤාණදුතියෙන කමෙත වුට්ඨානසංවුත්ති න දික්ඛා හොති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍ය.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති: ගණං වා ආවරිනිං වා පත්තං වා විවරං වා පරියෙසති. සිමං වා සමමනනති, ආපත්ති දුක්ඛංය්‍ය, ඤාණියා දුක්ඛං. ද්විති කමෙවාචාති දුක්ඛවා. කමෙවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාචිත්තියය්‍ය. ගණය්‍ය ව ආවරිනියා ව ආපත්ති දුක්ඛංය්‍ය.

ධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියය්‍ය. ධම්මකමෙම වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියය්‍ය. ධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිත්තියය්‍ය.

අධම්මකමෙම ධම්මකමෙසඤ්ඤා අපත්ති දුක්ඛංය්‍ය. අධම්මකමෙම වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංය්‍ය, අධම්මකමෙම අධම්මකමෙසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංය්‍ය.

අනාපතති: පරිපුණ්ණවිසතිවය්‍යා කුමාරිගුතං දො වසසානි ඡස්‍ය ධම්මෙස්‍ය සිකුඛිකසිකුඛං සංඛොන සමමතං වුට්ඨාපෙති, උමත්තකාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

තතියසිකුඛාපදං.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙක් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි...මෙසේ ද උග්‍රණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිපුන් වීසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සංඝයා වීසින් සම්මත නොකරනලද හෙරණියක උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

6. යා පන: යම්, යම්බදු...හික්වුනි...මෝ තොමෝ මේ අර්ථ-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්වුණි යි:

පිරිපුණ්ණවිසතිවසා නම්: පැමිණි වීසිවස් ඇතියා යැ.

කුමාරිභූතා නම්: හෙරණිය කියනු ලැබෙයි.

දෙවසානි: දැවුරුද්දක්.

සික්ඛිකසික්ඛා නම්: සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇතියා යැ.

අසමතා නම්: ඤාත්තිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාන සම්මුතිය නොදෙන ලද්දී වෙයි.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ ලව්දා මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහවද ඇපරහවද දුකුළා ඇවැත් වේ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් වීසිවස් ඇති දෙවසක් සවැදුරුම් දහමිහි හික්වුණු සිට ඇති සඛ්ඝයා වීසින් සම්මත කරනලද හෙරණියක උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මක්ඛිකාවට...ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙවන සිකපද යි.

වතුසායනිකවිකල්පය

1. සාවිඤ්ඤා නිදානං - තෙන ඔවා පන සමයෙන භික්ඛුනියො උනාදාදස වසසා වුට්ඨාපෙතී. තා බාලා භොනතී අබ්බන්තා න ජානහති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිභිරිනිදියොපි බාලා භොනතී අබ්බන්තා න ජානහති කප්පියං වා අකප්පියං වා. යා තා භික්ඛුනියො අප්පට්ඨා-පෙ-නා උප්පාදායන්තී වියහති විපාලෙතී: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උනාදාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසතී”ති-පෙ-සවදං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උනාදාදසවසසා වුට්ඨාපෙතීති. සවදං හගවා. විගරහි බුද්ධා හගවා-පෙ-කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො උනාදාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසතී. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පට්ඨායනං වා පසාදය-පෙ-ඵවණි පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනී උනාදාදසවසසා වුට්ඨාපෙසසා පාවිතිය”තී.

2. යා පනාතී: යා යාදියා-පෙ-භික්ඛුනීති: -පෙ-අයං ඉමසමී අනෙ අධිපෙතා භික්ඛුනීති.

උනාදාදසවසසා නාම: අප්පට්ඨාදසවසසා.

උට්ඨාපෙසසාති: උපසමාපෙය.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආවරිනිං වා පනතං වා විවරං වා පරියෙසති සිමං වා සමානතී ආපසං දුක්ඛං. අනන්තා දුක්ඛං ද්විති කමවාචාති දුක්ඛං. කමවාචාපරියොසානෙ උප්පාදා යාය ආපසං පාවිතියං. ගණං ව ආවරිනියා ව ආපසං දුක්ඛං.

අනාපතී: පරිපුර්ණාදසවසසා වුට්ඨාපෙති, උමමන්කාය-පෙ-ආදිකමමිකායාති.

වතුසායනිකවිකල්පය.

සතරවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදනයි — එසමයෙහි වනාහි උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවත්. ඔහු නොදනුවැනි අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නොකැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනීහු ද නො දනුවැනි අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවුනු ද”යි ... සැබැද මහණෙනි, උනු දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, උනුදෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ උපසපත් කරවුනු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් උනු දෙළොස්වස් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... හික්බුහි ... මෝ නොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරනලද හික්මුණි යි.

උනදවාදසවය්‍යා නම්: නොපත් දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

වුටියාපෙය්‍යා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම් වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරිසතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහටද ඇපරහටද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇතියා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නො වේ. උම්මත්තීකාවට ... ආදිකම්මීකාවට ඇවැත් නැති.

සතරවන සිකපද යි.

පඤ්චමයික්කාපදං

1. සාවස්ථිතිදානං - තෙන ඔබ් පන සමයෙන භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණද්වයවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙතති. තා බාලා භොතති අබ්බන්තා න ජානතති කප්පියං වා අකප්පියං වා. සද්ධිච්ඡා-
රිතියොපි බාලා භොතති අබ්බන්තා න ජානතති කප්පියං වා අකප්පියං වා.

2. යා තා භික්ඛුනියො අසිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායතති වියතති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණද්වයවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙසසතති”ති -පෙ- සට්ඨං කීර් භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණද්වයවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙතතිති, සචං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො පරිපුණ්ණද්වයවස්සා සංසෙන අසමනා වුට්ඨාපෙසසතති. තෙනං භික්ඛවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- විගරහිතො ධම්මං කථං කතො භික්ඛු අමතොසි “අනුජානාමි භික්ඛවෙ පරිපුණ්ණද්වය වස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපනසලුතිං දතුං”. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. තාය පරිපුණ්ණද්වයවස්සාය භික්ඛුනියා සංසං උපසංකප්පිතො එකංසං උත්තරාසඛං කරිතො බුද්ධානං භික්ඛුනීනං පාදෙ වජ්ඣිකො උකකුට්ඨං නිසීදිතො අඤ්ඤාං පග්ගහෙතො එවමස්ස වචනියො: “අභං අයො ඉක්කන්තාමා පරිපුණ්ණද්වයවස්සා භික්ඛුනියඛං වුට්ඨාපන සලුතිං යාවාමි”ති. දුතියමෙ යාවිතබ්බා - තතියමෙ යාවිතබ්බා. සා භික්ඛුනී සංඝෙන පරිච්ඡිද්ධාබ්බා ‘බ්බන්තායං’ භික්ඛුනී ලජ්ජති”ති. සචෙ බාලා ව භොති අලජ්ජති’ න දතබ්බා. සචෙ බාලා භොති ලජ්ජති’ න දතබ්බා. සචෙ බ්බන්තා ව භොති අලජ්ජති න දතබ්බා. සචෙ බ්බන්තා ව භොති ලජ්ජති ව දතබ්බා. එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ දතබ්බා. බ්බන්තාය භික්ඛුනියා පට්ඨලාය සංඝො ඤාපෙතතබ්බා.

3. සුඤ්ඤානං මෙ අයො සංඝො අයං ඉක්කන්තාමා පරිපුණ්ණද්වය වස්සා භික්ඛුනියංසං වුට්ඨාපනසලුතිං යාවති. යදි සංසස්ස පග්ගකල්ලං සංඝො ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණද්වයවස්සාය භික්ඛුනියා වුට්ඨාපන සලුතිං දදෙය්. එසා ඤාතති.

1. පරිපුර්වකබ්බා, සිඞ්
2. බ්බන්තායං - සිඞ් සිඞ්
3. ලජ්ජති ව - සිඞ් සිඞ්.
4. අලජ්ජති ව - සිඞ් සිඞ්.

පස්වෙනි සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්තීන්ද්‍ර නි— එයමයෙහි වනාහි පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවන්. ඔහු නොදනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිති. සද්ධිවිහාරිනිහුද නො දනුමැති අව්‍යක්තයෝ වෙති. කැපය හෝ නො කැපය හෝ නො දනිත්.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ...ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති; දෙස් පතුරුවන්. "කෙසේ නම් පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවුහු ද"යි...සැබැඳ මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවන් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණේ සඬසයා විසින් සම්මත නොකරන ලදුවෝ උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි .. ගරභා දහැව් කථා කොට මහණුන් ඇමතුයේක. මහණෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙහෙණට වූට්ඨාපන සම්මුතිය දෙන්නට අනුදනිමි. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දිය යුතු යැ: පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති ඒ මෙහෙණ විසින් සඬසයා වෙත එළැඹූ උතුරුසහ සිවුර එකස් කොට වැඩිමහලු මෙහෙණන්ගේ පා වැඳ උඵලයෙන් හිඳ ඇදිලි බැඳ මෙසේ කිය යුතු වන්නේ යැ: ආර්යාවෙනි, පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මම මෙහෙණසහනගෙන් වූට්ඨාපන සම්මුතිය යදිමි යි. දෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. තෙවනවට දු යැදිය යුතු යැ. ඒ මෙහෙණ තොමෝ මෙහෙණ සහන විසින් පිරික්සිය යුත්තී යැ. මේ මෙහෙණ තොමෝ ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිතී වූවාද යි. ඉදින් නො දනුමැති වූවා ද අලජ්ජිතී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්තී යැ. ඉදින් නො දනුමැති වූවා ද ලජ්ජිතී වූවා ද වේ නම් නො දිය යුත්තී යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද අලජ්ජිතී වූවා ද වේ නම් නොදිය යුත්තී යැ. ඉදින් ව්‍යක්ත වූවා ද ලජ්ජිතී වූවා ද වේ නම් දිය යුත්තී යැ. මෙසේ ද වනාහි මහණෙනි, දියයුතු යැ. ව්‍යක්ත වූ ප්‍රතිබලවූ මෙහෙණක විසින් සඬස තෙමේ දන්විය යුත්තේ යි.

3. ආර්යාවෙනි, සඬස තෙමේ ම වදන් අසාවා. පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මේ නම් ඇති මෝ තොමෝ හික්ෂුණි සඬසයා ගෙන් වූට්ඨාපන සම්මුතිය යදියි. ඉදින් සඬසයාට පැමිණිකල් ඇත්තේ නම් සඬස තෙමේ පිරිපුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වූට්ඨාපනසම්මුතිය දෙන්නේ යැ. මේ භූපති යි.

පාචිකතිය පාළු හික්කුනිවිභවෙනා

4. සුභාතු මෙ අයෝග සංඝො අයං ඉක්කන්තාමා පරිපුණ්ණ ආදායවස්සා හික්කුනි සංඝං වුට්ඨාපනසම්මුතිං යාවති. සංඝො ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණආදායවස්සාය හික්කුනියා වුට්ඨාපනසම්මුතිං දෙති. යස්සා අයායාය ඛමති ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණආදායවස්සාය හික්කුනියා වුට්ඨාපනසම්මුතියා දනං, සා තුණ්හස්ස, යස්සා නකඛමති සා භාසෙය්‍යා. දික්කා සංඝෙන ඉක්කන්තාමාය පරිපුණ්ණආදායවස්සාය හික්කුනියා වුට්ඨාපනසම්මුති. ඛමති සංඝස්ස තස්මා තුණ්හී. එවමෙනං ධාරයාමීති.

5. අථ ඛො භගවා තා හික්කුනියො අනෙකපරියායෙන විගර- හිත්වා දුගරතාය -පෙ- එවස්ඤ්ඤා පන හික්කුනිවෙ හික්කුනියො ඉමං සික්කාපදං උඤ්ඤී සඤ්ඤා:

“යා පන හික්කුනි පරිපුණ්ණආදායවස්සා සංඝෙන අසම්මතා වුට්ඨාපෙය්‍යා පාචිකතිය”නති.

6. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- හික්කුනිති: -පෙ- අය. ඉමස්මිං අතෙ අධිප්‍රේමනා හික්කුනිති.

පරිපුණ්ණ ආදායවස්සා නාම: පක්ඛආදායවස්සා.

අසම්මතා නාම: ඤාතිදුතියෙන කමෙතෙන වුට්ඨාපනසම්මුති න දික්කා හොති.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමීති ගණං වා ආචරිතිං වා පක්ඛං වා විවරං වා පරියෙසති, සීමං වා සම්මිහනති, ආපත්ති දුක්ඛාපක්ඛං. ඤාතිදා දුක්ඛං. ද්විති කමෙවාචාති දුක්ඛං. කමෙවාචාපරියොසානෙ උපජ්ඣායාය ආපත්ති පාචිකතියස්ස. ගණස්ස ච ආචරිතියා ච ආපත්ති දුක්ඛාපක්ඛං.

ධම්මකමෙව ධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිකතියස්ස ධම්මකමෙව වෙමතිකා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිකතියස්ස. ධම්මකමෙව අධම්මකමෙසඤ්ඤා වුට්ඨාපෙති ආපත්ති පාචිකතියස්ස.

4. ආර්යාවෙනි, සඤ්ඤා නෙමෙ මවදන් අසාවා. පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙ මෙනම් ඇති මෙහෙණ සඤ්ඤා-ගෙන් වුට්ඨාපන සම්මුතිය යදිසි. සඤ්ඤා නෙමෙ පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇති මෙ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇති මෙ නම් මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීම යම් ආර්යාවකට රුස්නේ නම් ඔ නොමෝ නිහඬ වන්නී යැ. යමකට නො රුස්නේ නම් ඔ නොමෝ කියන්නී යැ. සඤ්ඤා විසින් පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇති මෙනම් ඇති මෙහෙණට වුට්ඨාපන සම්මුති දෙනලද්දී යැ. සඤ්ඤාහට රුස්නේ යැ. එහෙයින් නිහඬ ය. මෙසේ මෙය දරමි යි.

5. ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ මෙහෙණන්ට නොයෙන් අයුරින් ගරභා දුබරබැවිහි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් නොමෝ පිරිසුන් දෙළොස් වස් ඇතියා සඤ්ඤා විසින් සම්මත නොකරනලද්දී උපසපත් කරවා නම් පවිති වෙ” ය යි.

6 යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ නොමෝ මේ අවි-යෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පරිපුණ්ණදායවසයා නම්: පැමිණි දෙළොස්වස් ඇතියා යැ.

අසමකා නම්: ඤාතිදුතිය කර්මයෙන් වුට්ඨාපන සම්මුති නො දෙනලද්දී වෙ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතිදුතියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්බදන් පිරියතැ උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරහට ද දුකුළා ඇවැත් වෙ.

ධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. ධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්ම සංඥා ඇතියා උපසපත් කරවා නම් පවිති ඇවැත් වෙ.

පාචිත්‍රය පාළු හිතවුන් විභවෙන

අධ්‍යයනයෙන් ධනාත්මක සංකල්පයක් ඇතිවීම. අධ්‍යයනයෙන් ධනාත්මක සංකල්පයක් ඇතිවීම. අධ්‍යයනයෙන් ධනාත්මක සංකල්පයක් ඇතිවීම.

අනාපනති: පරිපූර්ණ ආරෝගියෙකු සාමාන්‍ය සමාජයේ වැඩායමක්, උපදෙස් කාලය - පෙ - ආදි කල්පිතයකි.

පසුබිම් සාකච්ඡා.

4. 8. 6

පසුබිම් සාකච්ඡා.

1. සාමාන්‍යයෙන් - තෙත බෝ පන සමයෙන් වෙනස්වීම හිතවුන් හිතවුන් සමඟ. උපයෝජනීය වුවද පන සමයෙන් යාම. අප බෝ හිතවුන් සමඟ වෙනස්වීම හිතවුන්. පරිපූර්ණ ආරෝගියෙකු සාමාන්‍ය සමාජයේ වැඩායමක්, උපදෙස් කාලය - පෙ - ආදි කල්පිතයකි.

2. යා නා හිතවුන්ගේ අසාධාරණ - පෙ - නා උපදෙස් කාලයේ වියනක් වියායමක්: කපා හි නාම අයා වෙනස්වීම අප බෝ තෙත අයා වුවද පන සමයෙන් යාම. අප බෝ හිතවුන් සමඟ වෙනස්වීම හිතවුන්. පරිපූර්ණ ආරෝගියෙකු සාමාන්‍ය සමාජයේ වැඩායමක්, උපදෙස් කාලය - පෙ - ආදි කල්පිතයකි.

“යා පන හිතවුන් අප බෝ තෙත අයා වුවද පන සමයෙන් යාම. අප බෝ හිතවුන් සමඟ වෙනස්වීම හිතවුන්. පරිපූර්ණ ආරෝගියෙකු සාමාන්‍ය සමාජයේ වැඩායමක්, උපදෙස් කාලය - පෙ - ආදි කල්පිතයකි.”

1. යාම - මෙය.

අධර්මකර්මයෙහි ධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි විමති ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අධර්මකර්මයෙහි අධර්මකර්මසංඥා ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිසුන් දෙළොස්වස් ඇතියා සඬ්ඨයා විසින් සමමන කරනලද්දී උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට... ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

සචන සිකපද යි.

4. 8. 6

සචන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි- එසමයෙහි වනාහි වණ්ඤකාළී භික්ෂුණී තොමෝ මෙහෙණ සහන වෙතැ එළැඹූ වුට්ඨාපන සම්මුතිය යැදූ යැ. එකල්හි මෙහෙණ සහ තෙමේ වණ්ඤකාළී භික්ෂුණිය පිරිසිදු “ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ” යි වුට්ඨාපන සම්මුතිය නො දුන්නේ යැ. වණ්ඤකාළී භික්ෂුණී තොමෝ මැනැවැයි පිළිවදන් දුනු යැ. එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණසහ තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපන සම්මුතිය දෙයි. වණ්ඤකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ලමු කොට සිතයි, නුගුණ පවසයි, දෙස් පතුරුවයි. “මම මැ එකැතින් බාලයෙමි ද, මම මැ එකැතින් අලජ්ජිනියෙමි ද, යම් හෙයෙකින් සඬ්ඨ තෙමේ අන් මෙහෙණන්ට වුට්ඨාපනසම්මුතිය දේ ද, මට මැ නො දේ ද” යි.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්, “කෙසේ නම් ආර්යා වණ්ඤකාළී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියාද” යි... සැබැද මහණෙනි, වණ්ඤකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියා ද” යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරඹූ ... කෙසේ නම් මහණෙනි, වණ්ඤකාළී භික්ෂුණී තොමෝ ‘ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපනසම්මුතිය දීමෙන් තිට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට පැමිණියා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ ද මහණෙනි මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“ යම් මෙහෙණක් තොමෝ ‘ ආර්යාවෙනි, වුට්ඨාපන සම්මුතිය දීමෙන් තොපට කම් නැතැ’ යි කියනු ලබන්නී මැනැවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැවියට අවදි නම් පවිති වේ” ය යි.

පාරික්ෂකයා පාලි භික්ෂුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීනි: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අනෙං අධිපෙතා භික්ෂුනීනි.

අලං තාව තෙ අයො වුට්ඨාපිනෙතාති: අලං තාව තෙ අයො උපසමොදිතෙන. සාධුති පටිසුඤ්ඤා පට්ඨා වියනධම්මං ආපජ්ඣති ආපක්ඛ පාරික්ෂකයසස.

අනාපතති: පකතිසා ජන්ද දෙසා මොහා හයා කරොන්නං වියති උච්චත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 8. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන අක්කුතරා සික්ඛමානා ජුලලනාදං භික්ෂුනීං උපසංකම්ඤ්ඤා උපසමපදං යාථි. ජුලලනාදං භික්ෂුනී තං සික්ඛමානං "සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛෙයි, එවාහන්තං වුට්ඨාපෙක්ඛාමී"ති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති. අප ඛො සා සික්ඛමානා භික්ෂුනීනං එතමඤ්ඤා ආරොවෙයි.

2. යා තා භික්ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උප්ඤ්ඤායනති වියනති විපාලෙතති: "කපං හි නාම අයො ජුලලනාදං සික්ඛමානං සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛෙයි එවාහන්තං වුට්ඨාපෙක්ඛාමීති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති"ති -පෙ- සචං කීර්ති භික්ඛවෙ ජුලලනාදං භික්ෂුනී සික්ඛමානං "සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛෙයි එවාහන්තං වුට්ඨාපෙක්ඛාමීති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙති, න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති"ති, සචං හඟවා, වීරහි බුද්ධා හඟවා -පෙ- කපං හි නාම භික්ඛවෙ ජුලලනාදං භික්ෂුනී සික්ඛමානං "සචෙ මෙ ඤං අයො වීචරං දක්ඛෙයි එවාහන්තං වුට්ඨාපෙක්ඛාමී"ති වඤ්ඤා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උසුඤ්ඤා කරොති, තෙනං භික්ඛවෙ අපසන්නානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනාදං:

3. යා පන: යම්, යම්බඳු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අලං කාව තෙ අයො වුවධාපිතෙන: ආර්යාදෙනි, උපසපත් කැරවීමෙන් තොපට කම් නැති. මැනවැයි පිළිවදන් දී පසුවැ නුගුණ පවසන සැහැටියට පැමිණේ නම් පවිති ඇවැත් වේ.

ප්‍රකෘතියෙන් ඡන්දයෙන් ඥානයෙන් මොහයෙන් හයෙන් කරන්නහුට නුගුණ පවසා නම් ඇවැත් නැත. උම්මන්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවන සිකපද යි.

4. 8. 7

සත්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එයමයෙහි වනාහි එක්තරා සික්මනුවක් තොමෝ පුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසපුව යැදු යැ. පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ සික්මනුවට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමැ” යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපත් කරවයි. උපසපත් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ සික්මනු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොජු යැ.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිය වුවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආර්යා පුල්ලනන්ද තොමෝ සික්මනුවට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපත් කරවූ ද, උපසපත් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද” යි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපත් කරවා ද, උපසපත් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ ද යි. සැබැවැ භාග්‍යාවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ සික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමැ යි මෙසේ කියා නො මැ උපසපත් කරවූ ද, උපසපත් කැරවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද, මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

පාරික්ෂයපාළි භික්ෂුනීවිභංගො

“යා පන භික්ෂුනී සික්ඛමානා සචෙ මෙ ඤා අයො වීචරං දසසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමීති වඤා පච්ඡා යා අනන්තරායිකිනී නෙව වුට්ඨාපෙසා න වුට්ඨාපනාය උසුසුකං කරොයා පාවිතනිය”නති.

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයා ඉට්ඨමී. අසෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

සික්ඛමානා නාම: දො වසසානි ජසු ධරෙඤසු සික්ඛිතසිංහා.

සචෙ මෙ ඤා අයො වීචරං දසසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමීති: එවාහනනං උපසම්පාදෙසසාමී.

යා පච්ඡා අනන්තරායිකිනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙසානි: න සයං වුට්ඨාපෙසා.

න වුට්ඨාපනාය උසුසුකං කරොයානි: න අඤ්ඤා ආණාපෙසා. නෙව වුට්ඨාපෙසසාමී න වුට්ඨාපනාය උසුසුකං කරිසසාමීති ධුරං නික්ඛිත්තමනෙහ ආපනානි පාරික්ෂයස.

අනාපනති: සති අනන්තරායෙ පරියෙසිඤා න ලහති, ගීලානාය ආපදසු උච්චන්ධාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති.

සත්තමසික්ඛාපදං.

4. 8. 8

අට්ඨමසික්ඛාපදං

1. සාවච්ඡිනිදනං — තෙන ඛො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා සික්ඛමානා ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී. උපසම්පාදිතා උපසම්පදං යාථී. ථුලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී තං සික්ඛමානං¹ “සචෙ මං² ඤා අයො දො වසසානි අනුබන්ධිසසි එවාහනනං වුට්ඨාපෙසසාමී”ති වඤා නෙව වුට්ඨාපෙති න වුට්ඨාපනාය උසුසුකං කරොති. අථ ඛො සා සික්ඛමානා භික්ෂුනීනං එතමසං ආරොචෙයි.

1. සික්ඛමානං එතදචොච - මජ්ඣ.

2. මෙ-සිච්චි සිච්චි

“යම් මෙහෙණක් භික්ෂුචක්කට ආයාචෙති, ඉදින් තෙපි මා හට සිවුරක් දෙන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමි යි මෙසේ කියා පසුවා ඕනෑමෝ අනතුරක් නැත්ති නොමැ උපසපත් කරවා නම් උපසපත් කැඳවීම පිණිස වෑයම් නො කෙරේ නම් පවිති වෙ” ය යි.

3. යා පතා: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මෙ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

සිකඛමානා නම්, දෙවසක් සවැදූරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇතියා යැ.

සචෙ මෙ තං අයො වීරං දසාසි ඵවාහනං වුට්ඨාපෙසාමි: මෙසේ මම තා උපසපත් කරවන්නෙමි.

සා පච්ඡා අනතඨරායිකිනී: අනතුරක් නැති කල්හි,

තෙව වුට්ඨාපෙසා: නොමැ උපසපත් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උසුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපත් කරවන්නෙමි, උපසපත් කරවීමට වෑයම් නො කරන්නෙමි යි දුරන්තිකෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිති ඇවැත් වෙ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, යොයා නොලබා නම්, ගිලන්වුවාට ආපදයෙහි, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සත්වන සිකපද යි.

4. 8. 8

අටවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි එක්තරා භික්ෂුචක්ක තොමෝ චුල්ලනන්ද භික්ෂුණිය වෙතැ එළැඹූ උපසපුව යැ යැ. චුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ ඒ භික්ෂුචක්කට “ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවටැත් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපත් කරවන්නෙමි” යි මෙසේ කියා නොමැ උපසපත් කරවයි. උපසපත් කැඳවීම පිණිස වෑයම් නො කරයි. එකල්හි ඒ භික්ෂු තොමෝ මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ ඇරොස් යැ.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍යා

2. යා තා භික්ෂුනියො අපච්චා -පෙ- තා උජ්ඣායනං වියනං විපාලෙතති: “කථං හි නාම අය්‍යා ථූලලනඤ්ඤා සිකුමානං සචෙ මං. කං අයො දො වසානං අනුබන්ධස්සපි ඵවාහන්තං. වුට්ඨාපෙසාමිති වතා නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරිස්සාමිති -පෙ- සචෙ මං. කං අයො දො වසානං අනුබන්ධස්සපි ඵවාහන්තං. වුට්ඨාපෙසාමිති වතා නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොතිති. සචෙ මං. හගවා. විගර්හි බුද්ධා හගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුවෙ ථූලලනඤ්ඤා භික්ෂුනී සිකුමානං සචෙ මං. කං අයො දො වසානං අනුබන්ධස්සපි ඵවාහන්තං. වුට්ඨාපෙසාමිති: වතා නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති. න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරිස්සාමිති. නෙතං භික්ෂුවෙ අපසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවස්ඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකුමාපදං උද්දිසනඤ්ඤා;

“යා පන භික්ෂුනී සිකුමානං සචෙ මං. කං අයො දො වසානං අනුබන්ධස්සපි ඵවාහන්තං. වුට්ඨාපෙසාමිති වතා සා පච්චා අනන්තරාධිකිනී නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොයා පාචිත්තිය”න්ති.

3. යා පනාති: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙකං අධිපෙතනා භික්ෂුනීති.

සිකුමානං නාම: දො වසානං ජස්ස ධම්මස්ස සිකුමාසිකා.

සචෙ මං. කං අයො දො වසානං අනුබන්ධස්සපිති: දො සංවච්ඡරාති උපට්ඨතිස්සපි.

ඵවාහන්තං වුට්ඨාපෙසාමිති: ඵවාහන්තං උපසමාදෙසාමිති.

සා පච්චා අනන්තරාධිකිනීති: අසති අනන්තරායෙ.

නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති: න සයං වුට්ඨාපෙසාමිති.

න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරොයාමිති: න අසාදං ආණාපෙය්‍යා නෙව වුට්ඨාපෙසාමිති න වුට්ඨාපනාය උසුසකං කරිස්සාමිති ධුරං නික්ඛින්නාමනෙත ආපත්ති පාචිත්තියස්ස.

අනාපත්ති: සති අනන්තරායෙ පරිපෙය්‍යා න ලහති, ගිලානාය උමුච්ඡිකායා -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

අධ්‍යමසිකුමාපදං.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් ආයතී පුල්ලනන්ද තොමෝ හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවු ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා” දැයි ... සැබැද මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවා ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ දැයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, පුල්ලනන්ද හික්මනුවකට ආර්යාවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා නොමැ උපසපන් කරවු ද? උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කළා ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක්— තොමෝ හික්මනුවකට ආයතීවෙනි, ඉදින් තෙපි දෙවසක් මට උවැටන් කරන්නහු නම් මම තොප උපසපන් කරවන්නෙමැයි මෙසේ කියා මී තොමෝ පසුවැ අනතුරක් නැත්තී නොමැ උපසපන් කරවා නම් උපසපන් කැරැවීම පිණිස වැයම් නො කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ” ය දී.

3. යා පත: යම්, යම්බදු ... හික්මනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද හික්මනී යි.

සිකඛමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරැම් දහමිහි හික්මුණු සිඛ ඇතියා යැ.

සචෙ මෙ තුං අයො අච චස්සානි අනුබන්ධස්සයි: දෙවසක් උවැටන් කරන්නෙහි නම්.

ථවාහන්තං වුට්ඨාපෙස්සාමී: මෙසේ මම තොප උපසපන් කරන්නෙමි.

සා පච්ඡා අනන්තරායිකිතී: අනතුරක් නැති කල්හි.

නෙව වුට්ඨාපෙස්සා: තොමෝ නො මැ උපසපන් කරවයි.

න වුට්ඨාපනාය උස්සුකකං කරොයා: මෙරමාහට නො අණවයි. නොමැ උපසපන් කරවන්නෙමි උපසපන් කරවීමට වැයම් නො කරන්නෙමි යි ධුරන්තිකෂෙපය කළ කෙණෙහි පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනතුරක් ඇති කල්හි, සොයා නො ලබා නම් ඇවැත් නැත. භීලන්වුට, උම්මත්තිකාට ... ආදිකම්මිකාට ඇවැත් නැති.

අටවන සිකපද යි.

නවමසිකාපදං

1. සාවතී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකමානං* වුට්ඨාපෙති. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උරක්කායනී වියනී විපාලෙනී: "කථං හි නාම අය්‍යා ථුලලනඤ්ඤා පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකමානං වුට්ඨාපෙත්තී"ති -පෙ- සච්චි කිර භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකමානං වුට්ඨාපෙති. සච්චි හගවා. විහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකමානං වුට්ඨාපෙත්තී. තෙනං භික්ඛුවෙ අපසකස්සානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකමාපදං උද්දිසනතු:

"යා භත භික්ඛුනී පුරිසසංසඨං කුමාරකසංසඨං වණ්ඨිං සොකවස්සං සිකමානං වුට්ඨාපෙය්‍යා පාවිත්තිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ්ඤා අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

පුරිසො නාම: පක්ඛවිසතිවසෙසා.

කුමාරකො නාම: අපසකවිසතිවසෙසා.

සංසඨං නාම: අනතුලොම්කෙන කායිකවාචසිකෙන සංසඨං.

වණ්ඨි නාම: කොධනා වුච්ඡිති.

සොකවස්සා නාම: පරෙසං දුක්ඛං උපාදෙති සොකං ආවිසති.

සිකමානා නාම: දො වසානි ඡස්ථ ධරෙඤ්ඤා සිකමිතසිකා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාති: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙය්‍යාමිති ගණං වා ආවරිති. වා පක්ඛං වා විවරං වා පරියෙසති සිමං වා සම්මානති ආපත්ති දුක්ඛංසං. ඤාතියා දුක්ඛං දව්ඨි කම්මවාචාසි දුක්ඛවා. කම්මවාචා පරියොසානෙ උපජක්ඛායාය ආපත්ති පාවිත්තියං. ගණස්ස ව ආවරිතියා ව ආපත්ති දුක්ඛංසං.

අනාපත්ති: අජානනී වුට්ඨාපෙති, උච්චිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

නවමසිකාපදං.

1. සොකවායං මණ්ඩකාදි. සිකමානං, මණ්ඩං - සොකවායං - යනා.

නවවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ධුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැබ වූ සෝ දනවන භික්ෂුක උපසපත් කරවයි. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් ආර්ය ධුල්ලනන්ද තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැබ වූ සෝ දනවන භික්ෂුක උපසපත් කරවූ ද”යි... සැබැද මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැබ වූ සෝ දනවන භික්ෂුක උපසපත් කරවූ ද යි. සැබැවැ හාගාවකුන් වහන්ස. හාගාවත් බුදුහු ගැරහු... කෙසේ නම් මහණෙනි, ධුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැබ වූ සෝ දනවන භික්ෂුක උපසපත් කරවූහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් පිරිමිනියක්හු හා හැනිගිය කුමරුවන් හා හැනිගිය සැබ වූ සෝ දනවන භික්ෂුක උපසපත්කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

2. යා පනා: යම්, යම්බදු...භික්ෂුනි...මෝ තොමෝ මේ අරියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

පුරිස නම්: පැමිණි විසිවස් ඇතියෝ යැ.

කුමාරක නම්: නො පැමිණි විසිවස් ඇතියෝ යැ.

සංසඨා නම්: අනුලොම නො වූ කායික වාචසිකයෙන් මුහුදුවා යැ.

වණ්ඨි නම්: කිපෙනසුලු වුවා කියනු ලැබෙයි.

සොකවසයා නම්: මෙරමාහට දුක් උපදවයි, සෝ පිරිස්වයි.

සිකංමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් අහමිනි භික්ෂුණු සිට ඇතියා යැ.

වුඨ්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාත්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම් වදන් පිරිසතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්ති උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

නවවන සිකපද යි.

දසමසික්කාපදං

සාවතී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන ඉලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී මාතෘපිතුහිපි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙති. මාතෘපිතරොපි සාමීකොපි උජ්ඣායනාං වියනාං වීජාවෙනති: “කරං හි නාම අය්‍යා ඉලලනඤ්ඤා අමෙහි අනතුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙසසති”ති. අපෙසසති ටො භික්ඛුනියො මාතෘපිතුහිපි සාමීකසසපි උජ්ඣායනානං වියනානං වීජාවෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනාං වියනාං වීජාවෙනති, “කරං හි නාම අය්‍යා ඉලලනඤ්ඤා මාතෘපිතුහිපි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙසසති”ති -පෙ- සචං කිරි හිසබ්බෙ, ඉලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී මාතෘපිතුහිපි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙති. සචං හගවා. වීරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කරං හි නාම හිසබ්බෙ, ඉලලනඤ්ඤා භික්ඛුනී මාතෘපිතුහිපි සාමීකෙතපි අනතුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙසසති. තෙනං හිසබ්බෙ අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවිඤ්ඤා පන හිසබ්බෙ භික්ඛුනියො ඉමං සික්කාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී මාතෘපිතුහි වා සාමීකෙත වා අනතුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙසසති පාවිතතිය”නති.

2. යා පනතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමං අපෙස අධිපෙසනා භික්ඛුනීති.

මාතෘපිතරො නාම: ජනකා වුච්ඡන්.

සාමීකො නාම: යෙන පරිත්ථානිකා හෙති.

අනතුඤ්ඤාතාහි: අනාදුට්ඨා.

සික්ඛමානා නාම: ඉදා වාසානි ජසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛා.

වුට්ඨාපෙසසතී: උපසම්පාදෙය්‍යා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආවරිනිං වා පණං වා වීචරං වා පරියෙසනි සීමං වා සම්මානනි ආපත්ති දුක්ඛාදිසං. ඤාණියා දුක්ඛං. ද්විති කම්මවාචානි දුක්ඛවා. කම්මවාචාපරිත්ථායාසානෙ උපජ්ඣායාස ආපත්ති පාවිතතියං. ගණස්ස ව ආවරිනියා ව ආපත්ති දුක්ඛාදිසං.

අනාපතී: අජානනී වුට්ඨාපෙති, අපලොකෙතවා වුට්ඨාපෙති, උච්ඡිත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායානි.

දසමසික්කාදං.

දසවන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු භිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුවක උපසපත් කරවයි. දෙමාපියෝ ද භිමියා ද ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද තොමෝ අප විසින් නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවූ ද" යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන දෙමාපියන්ගේ ද භිමියාගේ ද (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපියේ වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් ආර්යා ථුල්ලනන්ද තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු භිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවූ" ද යි ... සැබැද මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු භිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවා ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, ථුල්ලනන්ද භික්ෂුණි තොමෝ දෙමාපියන් විසිනුදු භිමියා විසිනුදු නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවූ ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසක්වා:

"යම් මෙහෙණක් දෙමාපියන් විසින් හෝ භිමියා විසින් හෝ නො අනුදත් සික්මනුව උපසපත් කරවා නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුණී ... මෝ කොමෝ මේ අථියෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

මාතෘපිතරො නම්: ජනකයෝ කියනු ලැබෙත්.

යාමික නම්: යමක්හු විසින් පරිගෘහිත වෙයි.

අනනුක්කාතා: නො පිළිවිසැ.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි භික්ෂුණු සිට ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇජරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. භද්‍රජිතයෙකු දුකුළා වෙයි. දෙකම වදනින් දුකුළා වෙති. කම්මදත් පිරියතැ උවදු මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇජරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

නො දන්නී උපසපත් කරවා නම්, පිළිවිසැ උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත, උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දසවන සිකපද යි.

එකාදසමසිකඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා රාජගහෙ චිහරති වෙළවනෙ කලඤ්ඤානිවාසෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන ථුල්ලනඤ්ඤානි භික්ඛුති "සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති ථෙරෙර භික්ඛු ඥාණිපාතෙතවා පහුතං බාදනියං හොජනියං පසසිතවා "න තාවාහං අය්‍යා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති ථෙරෙර භික්ඛු උය්‍යාපෙතවා දෙවදත්තං කොකාලිකං කටමාරකතියාකං බණ්ඩදෙවියා පුත්තං සමුද්දත්තං සනතිපාතෙතවා සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසි. යා තා භික්ඛුතියො අපිච්ඡා -පෙ- තං උප්පාදායතති වියතති චිපාචෙතති: "කථං හි නාම අය්‍යා ථුල්ලනඤ්ඤානි පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී"ති -පෙ- සච්චිකිර භික්ඛුවෙ ථුල්ලනඤ්ඤානි භික්ඛුති පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසිති. සච්චි. හගවා. චිහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ ථුල්ලනඤ්ඤානි භික්ඛුති පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසාමී. තෙනං භික්ඛුවෙ අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ථවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුතියො ඉමං සිකඛපදං උද්දිසත්තු:

"යා පන භික්ඛුති පාරිවාසිකජඤ්ඤානෙන සිකඛමානං වුට්ඨාපෙසසා පාචිකතිය"නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුතිති -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙක අධිපප්පතා භික්ඛුතිති.

3. පාරිවාසිකජඤ්ඤානාති: වුට්ඨිතාය පරිසාය.

සිකඛමානා නාම: දො වසානති ඡත්‍ර ධරෙත්ත්‍ර සිකඛිතසිකඛා.

වුට්ඨාපෙසසාමී: උපසමපාදෙයා.

වුට්ඨාපෙසසාමීති ගණං වා ආවරිති. වා පහං වා චිවරං වා පරියෙසති සිමං වා සමමනනති ආපනති දුක්ඛකට්ඨස. ඤාණියා දුක්ඛකට්ඨං ද්විති කම්මවාචාති දුක්ඛකට්ඨං. කම්මවාචාපරියොසානෙ උප්පාදායාය ආපනති පාචිකතියක. ගණං ව ආවරිතියා ව ආපනති දුක්ඛකට්ඨස.

අනාපතති: අවුට්ඨිතාය පරිසාය වුට්ඨාපෙති, උමිත්තකාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

එකාදසමසිකඛාපදං.

එකොළොස්වන සිකපදය

1. එසමයෙහි වනාහි භාගාවත් බුදුහු රජගහ තුවර කලන්දක-
නිවාස නම් වෙළවන වෙහෙරෙහි වැඩැවෙසෙති. එසමයෙහි
වනාහි ථුල්ලනන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ හික්මනුවක උපසපත් කර-
වන්නෙමි යි සාර්ව හික්මන් රැස් කරවා බොහෝ කැපුණු බිදිය
යුතු දෑ බලා "ආරියාවෙහි, එතෙක් මම හික්මනුව උපසපත් නො
කරවන්නෙමි" යි සාර්ව හික්මන් නගා යවා දෙවදන්ත යැ කොකා-
ලිකයැ කටමොරකනිස්ස යැ බණ්ඩදෙව් පුත්‍ර යැ සමුද්දන්ත යැ (යන
මොවුන්) රැස් කරවා හික්මනුව උපසපත් කරවූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ
කෙතෙක් අපිස් වුවෝ... ඔහු ලවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති,
දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් ආරියා ථුල්ලනන්ද නොමෝ පිරිවෙස්
සැද දීමෙන් හික්මනුව උපසපත් කරවූ ද" යි... සැබැද මහණෙහි,
ථුල්ලනන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ පිරිවෙස් සැද දීමෙන් හික්මනුව
උපසපත් කරවූ ද යි. සැබැවැ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු
ගැරඹූ... කෙසේ නම් මහණෙහි, ථුල්ලනන්ද හිඤ්ඤා නොමෝ
පිරිවෙස් සැද දීමෙන් හික්මනුව උපසපත් කරවූ ද? මහණෙහි,
මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි... මෙසේ
මහණෙහි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසන්වා:

"යම් මෙහෙණක් පිරිවෙස් සැද දීමෙන් හික්මනුවක උපසපත් කරවා
නම් පවිති වේ" යයි.

2. යා පන: යම්, යම්බදු... හික්මනී... මෝ නොමෝ මේ අරියෙහි
ලා අදහස් කරන ලද හිඤ්ඤා යි.

සාරිවාසිකපත්දන්නො: පිරිස නැගිටී කල්හි.

සිකමානා නම්: දෙවසක් සවැදැරුම් දහමිහි හික්මුණු සිට
ඇතියා යැ.

වුට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක්
හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම්
දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඤාතිකයන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා
වෙති. කම්වදන් පිරිසකැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි.
ගණයාහටද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

පිරිස නො නැගිටී කල්හි උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත,
උම්මත්තිකාවට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

එකොළොස්වන සිකපද යි.

ආදායම් සම්පාදන

1. සාමාජිකයා - තෙත මො පන සමයෙහි සිටිනුයේ අනුමාන. වූවාටෙහි, උපයෝගී න සමය. මනුෂ්‍ය විභාගවන. ආර්ථිකයා පසුපා උපයෝගී වියහි විටෙහි: "කර. හි නාම සිතුවනුයේ අනුමාන. වූවාටෙහි උපයෝගී න සමය" කි. අනුමාන. මො සිතුවනුයේ තෙත. මනුෂ්‍ය. උපයෝගී න. වියහි. විටෙහි.

2. යා හා සිතුවනුයේ අනුමාන -ප- හා උපයෝගී වියහි විටෙහි: "කර. හි නාම සිතුවනුයේ අනුමාන. වූවාටෙහි" කි. -ප- සමය. කර. සිතුවනුයේ අනුමාන. වූවාටෙහි. සමය. හමවා. විගත. ප්‍රදා. හමවා. -ප- කර. හි නාම සිතුවනුයේ අනුමාන. වූවාටෙහි. තෙත. සිතුවනුයේ, අනුමාන. වා පසුපා -ප- එවනු පන සිතුවනු, සිතුවනුයේ ඉම. සිතුවනු. උපයෝගී:

"යා පන සිතුවනු අනුමාන. වූවාටෙහි පාලනය" කි.

3. යා පන: යා, යාදි -ප- සිතුවනු -ප- අය. ඉම. අනුමාන. අනුමාන. සිතුවනු.

අනුමාන: අනුමාන.

වූවාටෙහි: උපයෝගී.

වූවාටෙහි ගණ. වා ආවර්ත. වා පන. වා විවර. වා පරිසරය, සිම. වා සමයෙහි ආපන. දුකට. සුකට. ද්විතී කමවා. දුකට. කමවා. පරිසරය. උපයෝගී. යා ආපන. පාලනය. ගණ. වා ආවර්ත. වා ආපන. දුකට.

අනුමාන: එකතුව. වූවාටෙහි, උපයෝගී -ප- ආදායම් කාලය.

ආදායම් සම්පාදන.

1. මනුෂ්‍ය උපයෝගී - ප.

දෙළොස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි - එසමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවත්. මෙහෙණවර නො පොහෝනේ වෙයි. විහාරවාටිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවුනු ද, මෙහෙණවර නො පොහෝනේ” යි. භික්ෂුණිහු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවෝ ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවුනුද” යි ... සැබැද මහණෙනි, මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවත් ද යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ වසක් පාසා උපසපත් කරවුනු ද. මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් වසක් පාසා උපසපත් කරවා නම් පවිත්‍ර වේ” යයි.

3. යා පන: යම්, යම්බදු ... භික්ෂුනී ... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි

අනුවසසා: වසක් පාසා.

වූට්ඨාපෙයා: උපසපත් කරවයි.

උපසපත් කරවන්නෙමි යි ගණයා හෝ ඇපරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරිසතැ උවදැ මෙහෙණට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇපරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසක් අතරැ තබා උපසපත් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වන සිකපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. සාවතීන්ද්‍රනං—තෙන ඔබ පන සමයෙන භික්‍ෂුනියො එකං වසං ඉඳ වුට්ඨාපෙන්නී. උපක්‍ෂයො තරෙව න සමුච්ඡිති. මනුස්සා චිහාර-වාරිකං ආභිඤ්ඤානං පස්සිතා තරෙව උප්ඛායන්ති වියන්ති විපාවෙනති. “කරං භි නාම භික්‍ෂුනියො එකං වසං ඉඳ වුට්ඨාපෙක්‍ෂන්ති උපක්‍ෂයො තරෙව න සමුච්ඡිති”ති. අග්‍යොස්සං ඔබ භික්‍ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්ඛායන්තානං වියන්තානං විපාවන්තානං. යා තා භික්‍ෂුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උප්ඛායන්ති වියන්ති විපාවෙනති “කරං භි නාම භික්‍ෂුනියො එකං වසං ඉඳ වුට්ඨාපෙන්නීති. සච්චං කීර භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො එකං වසං ඉඳ වුට්ඨාපෙන්නීති. සච්චං හගවා. වීගරහි බුද්ධා හගවා -පෙ- කරං භි නාම භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො එකං වසං ඉඳ වුට්ඨාපෙක්‍ෂන්ති. තෙනං භික්‍ෂුවෙ අපසන්නානං වා පසාදයං -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්‍ෂුවෙ භික්‍ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්‍ෂුනී එකං වසං ඉඳ වුට්ඨාපෙයා පාවික්ඛිය”න්ති.

යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්‍ෂුනීති; -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙ අධිපෙත්තා භික්‍ෂුනීති.

එකං වසන්තී: එකං සංවච්ඡරං.

ඉඳ වුට්ඨාපෙයාති : ඉඳ උපසම්පාදෙයා.

ඉඳ වුට්ඨාපෙයාමිති ගණං වා ආචරිතී. වා පක්‍ෂං වා වීචරං වා පරියෙසනී, සිමං වා සමුච්ඡන්ති, ආපක්‍ෂං දුක්ඛං සොක්ඛං දුක්ඛං. ද්විති ඤානං වා දුක්ඛං. කම්මවාපරියොසානෙ උප්ඛායාය ආපක්‍ෂං පාවික්ඛියං. ගණං ව ආචරිතියා ව ආපක්‍ෂං දුක්ඛං.

ආනාපනාති: එකං වුට්ඨාපෙති, උච්චික්ඛිකාය එකං වසං -පෙ- ආදිකම්මෙයාති.

තෙරසමසිකඛාපදං.

කුමාරිභූතවග්ගො අට්ඨමො.

කඤ්ඤානං :

කුමාරී ඉඳ ව සංඛින්න දායසා සමිමනෙන ව අලං වීචර ඉඳ වසං සංසට්ඨා සාමිකෙන ව පාරිවාසිකානුවසං දුට්ඨ වුට්ඨාපනෙන වා'ති.

තෙළෙස්වන සිකපදය

1. ශ්‍රාවස්ති නිදන යි— එ සමයෙහි වනාහි මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත්. මෙහෙණවර එසේම නො පොහොනේ වෙයි. විහාරවාරිකායෙහි හැසිරෙන මිනිස්සු දක එසේ මැ උවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මෙහෙණවර එසේ මැ නො පොහොනේ යැ යි. භික්ෂුණිහු උවු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වුවෝ හිහු උවු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද?” යි..... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවත් ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණේ එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවුහු ද? මහණෙනි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මෙසේ ද මහණෙනි, මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් එක්වසෑ දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවා නම් පවිති වේ” යයි.

යා පන: යම්, යම්බදු..... භික්ෂුනි..... මෝ තොමෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

එකං වසාං: එක්වසෑ.

ඉච්ච වුට්ඨාපෙය්‍යා: දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවයි.

දෙදෙනකුන් උපසපන් කරවන්නෙමැ යි ගණයා හෝ ඇරරක හෝ පයක් හෝ සිවුරක් හෝ සොයා නම් සීමාව හෝ සම්මත කෙරේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ඥප්තියෙන් දුකුළා වෙයි. දෙකම්-වදනින් දුකුළා වෙති. කම්වදන් පිරියතැ උවදැ මෙහෙණට පවිති ඇවැත් වෙයි. ගණයාහට ද ඇරරට ද දුකුළා ඇවැත් වේ.

එක්වසෑ එකක උපසපන් කරවා නම් ඇවැත් නැත. උම්මත්තිකා-වට... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තෙළෙස්වන සිකපද යි.

අට වැනි කුමාරිගුත්තවර්ග යි.

එහි උද්දනය:

කුමාරිගුත්ත දෙසිති යැ සඤ්ඤාසම්මත යැ උනාද්වාදසවස්ස යැ අසම්මත යැ අලංකාව යැ විවර යැ ද්වේවස්ස යැ සංසවය යැ (වර්ගය වේ.) සාමිකය සමග පාරිවාසික යැ අනුවස්ස යැ ද්වේවුට්ඨාපනසිඛයෙන් ද යි

පටමසිකතාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා හගවා සාවතීයං වීහරති ජෙතවනෙ අනාරාමිකස්ස ආරාමෙ තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡතතුපාහනං ධාරොගති. චක්ඛුස්සා උජ්ඣායනං වියනං විපාලෙතති: "කරං හි නාම භික්ඛුනියො ඡතතුපාහනං ධාරොක්ඛනති සෙයාරාපි ගිහී කාමහොගිනියො"ති. අසොක්ඛනං ටො භික්ඛුනියො තෙසං චක්ඛුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාලෙතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා-පෙ-තා උජ්ඣායනති වියනති විපාලෙතති: "කරං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡතතුපාහනං ධාරොක්ඛනති"ති -පෙ-සව්චං කිර භික්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡතතුපාහනං ධාරොගතීති. සව්චං හගවා. වීහරති බුද්ධා හගවා -පෙ- කරං හි නාම භික්ඛවෙ, ජබ්බග්ගියා භික්ඛුනියො ඡතතුපාහනං ධාරොක්ඛනති. තෙන භික්ඛවෙ අපසකස්සානං වා පසාදයා -පෙ- ඵලඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුපදං උද්දිසත්තු:

"යා පන භික්ඛුනී ඡතතුපාහනං ධාරොග්ග පාවිතතිය"නති.

ඵලඤ්ඤා හගවතා භික්ඛුනීනං සිකුපදං පඤ්ඤානං හොති.

2. තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤාකරා භික්ඛුනී භීලානා හොති. තස්සා වීනා ඡතතුපාහනං න ඵාසු හොති. හගවතො ඵතමස්ස ආරොලෙසුං -පෙ- "අනුජනාමී භික්ඛවෙ භීලානාය භික්ඛුනියා, ඡතතුපාහනං" ඵලඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකුපදං උද්දිසත්තු:

"යා පන භික්ඛුනී අභීලානා ඡතතුපාහනං ධාරොග්ග පාවිතතිය"නති.

යා පහාතී: යා, යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීතී: -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙසු අධිපෙය්‍යා භික්ඛුනීතී:

අභීලානා නාම: යස්සා වීනා ඡතතුපාහනා ඵාසු හොති.

භීලානා නාම: යස්සා වීනා ඡතතුපාහනා න ඵාසු හොති.

ජහං නාම: තිණි ඡතතාති සෙතව්ඤ්ඤා කිල ඤෙව්ඤ්ඤා පසංඝව්ඤ්ඤා මණ්ඩලබ්බං සලාකාබ්බං.

ධාරොග්ගතී: සකිමිති ධාරොති ආපකති පාවිතතියස්ස.

1. ඡතතුපාහනං-ජෙතවන, 8

පළමුවැනි සිකපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩුවෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් බැරූහු ද"යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් ඡත්‍ර හා වහන් බැරූහු ද"යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් ධරත් ලැයි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ඡත්‍ර හා වහන් බැරූහු ද"යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ" යයි.

භාග්‍යවතුන් විසින් මෙසේත් මේ සිකපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද්දේ වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. ඇයට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු නො වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දන්වූහ ... "මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට ඡත්‍ර හා වහන් අනුදනිමි". මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ සිකපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් නො ගිලන්වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති වේ" යයි.

3. යාපන යනු: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුහි යනු ... මෝ මේ අර්ථයෙහි ලා අදහස් කරන ලද භික්ෂුණි යි.

අභිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු වේද ඔ තොමෝ ය.

ගිලානා නම්: යමකට ඡත්‍ර හා වහන් නැති වූ පහසු නො වේ ද ඔ තොමෝ ය.

ඡත්ත නම්: මඩු බැඳි ලහබැඳි සේසත යැ, කළාල්සත යැ, පත්සතැ යි ඡත්‍ර තුනෙකි.

ධාරෙයා යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

පාච්ඡන්ද්‍යපාළි භික්ෂුනීවිභවෙය්‍යා

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා ජනතුපාහනං ධාරෙති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යසං. අභිලානා වෙමතිකා ජනතුපාහනං ධාරෙති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යසං. අභිලානා භිලානසඤ්ඤා ජනතුපාහනං ධාරෙති ආපත්ති පාච්ඡන්ද්‍යසං.

ජනං ධාරෙති න උපාහනං ආපත්ති දුක්ඛං, උපාහනං ධාරෙති න ජනං ආපත්ති දුක්ඛං. භිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛං. භිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛං. භිලානා භිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: භිලානාය ආරාමෙ ආරාමුවවාලෙ ධාරෙති ආපදසු උමච්ඡන්ද්‍යාය -පෙ- ආදිකම්මකායාති.

පට්ඨපිකාපදං.

4. 9. 2

දුතියසිකාපදං

1. සාවඤ්ඤිතං - තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො යානෙන යායතී. මනුස්සා උරුකියතී වියතී විපාලෙතී: "කරං හි නාම භික්ෂුනියො යානෙන යායිස්සන්ති සෙය්‍යරාපි ගිහී කාමභොගීනියො"ති. අසෙසාසු ටො භිංචනියො තෙසං මනුස්සානං උරුකියන්තානං වියන්තානං විපාලෙන්තානං. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උරුකියතී වියතී විපාලෙතී: "කරං හි නාම ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො යානෙන යායිස්සන්ති"ති -පෙ- සචං කිර භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො යානෙන යායිස්සන්ති. සචං හගවා. වීගර්භි ධුරෙදා හගවා. -පෙ- කරං හි නාම භික්ෂුවෙ ජබ්බග්ගියා භික්ෂුනියො යානෙන යායිස්සන්ති. තෙන භික්ෂුවෙ අපසසන්තානං වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී යානෙන යායෙය්‍යා පාච්ඡන්ද්‍ය"න්ති.

එවඤ්ඤා හගවතා භික්ෂුනීනං සිකාපදං පඤ්ඤන්තං භොති.

2. තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤකරා භික්ෂුනී භිලානා භොති න සසෙසාති පදසා ගන්තුං. හගවතො එතමස්ස ආරොවෙසුං. -පෙ- "අනුපානාමී භික්ෂුවෙ භිලානාය භික්ෂුනියා යානං" එවඤ්ඤා පන භික්ෂුවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සිකාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී අභිලානා යානෙන යායෙය්‍යා පාච්ඡන්ද්‍ය"න්ති.

නො ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වූ ඡත්‍ර හා වහන් ධරා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

ඡත්‍ර ධරා නම් වහන් නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. වහන් ධරා නම් ඡත්‍ර නො ධරා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නො ගිලන් සන් ඇත්ති දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇත්ති දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇත්ති ඇවැත් නැති.

අනාපක්ති: ගිලන් වූවාට ද ආරාමයෙහි ආරාමිපචාරයෙහි ධරා නම් ඇයට ද ආපදයෙහි ද උම්මන්තිකාවට ද ... ආදිකම්මිකාවට ද ඇවැත් නැති.

පළමු වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 2

දෙවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙති. ඡිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් යානයෙන් ගියාහු ද” යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස් වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු යානයෙන් යෙත් ද යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරැහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු යානයෙන් ගියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

භාග්‍යවතුන් වීසින් මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය මෙහෙණන්ට පනවන ලද වෙයි.

2. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් ගිලන් වූවා වෙයි. පයින් යන්නට නො හැකි වෙයි. භාග්‍යවතුන්ට මෙකරුණ දැන්වූහ ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණට යානය අනුදනිමි. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් නො ගිලන් වූ යානයෙන් යේ නම් පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

පාච්ඤාපාළි භික්ෂුනීවිභවෙයා

3. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අතෙ අධිපෙතා භික්ෂුනීති.

අභිලානා නාම: සකෙසාති පදසා ගතං.

ගිලානා නාම: න සකෙසාති පදසා ගතං.

යානං නාම: වය්ඤං රථො සකථං සඤ්ජානිකා සිව්කා පාටඬති.

යායෙයානාති: සකිමපි යානෙන යායති ආපත්ති පාච්ඤාසයස.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපත්ති පාච්ඤාසයස. අභිලානා වෙමතිකා යානෙන යායති ආපත්ති පාච්ඤාසයස. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා යානෙන යායති ආපත්ති පාච්ඤාසයස. ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ගිලානාය ආපදසු උමමත්තිකාය -පෙ- ආදිකමිකායාති.

දුක්ඛසික්ඛාපදං.

4. 9. 3

තතිසසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤී නිදනං - තෙන ටො පන සමයෙන අඤ්ඤතරා භික්ෂුනී අඤ්ඤතරික්ඛා ඉඤ්ඤා කුලපිකා භොති. අථ ටො සා ඉඤ්ඤා තං භික්ෂුනීං එතදවොච. “භඤ්ජයො ඉමං සඛ්ඤාණං අමුක්ඛාය නාම ඉඤ්ඤා දෙභී”ති. අථ ටො සා භික්ෂුනී සවාභං පසෙත්ත ආදය ගමික්ඛාමී¹ වික්ඛරො මෙ භවික්ඛතිති පටිවුඤ්චිතො අගමාසි. තස්සා රජියාය² සුත්තකෙ ජිනෙන විපකිරිසිංසු. මනුස්සා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො සඛ්ඤාණං ධාරෙක්ඛති සෙයාරාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති.* සා භික්ෂුනී තෙහි මනුස්සෙහි උපපණ්ඩිතානා මඩකු අභොසි. අථ ටො සා භික්ෂුනී උපසස්සං ගතවා භික්ෂුනීනං එතමස්මිං ආරොචෙසි. යා තා භික්ෂුනියො අපිට්ඨා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම භික්ෂුනී සඛ්ඤාණං ධාරෙක්ඛති”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ භික්ෂුනී සඛ්ඤාණං ධාරෙක්ඛති. සච්චං භගවා. විගර්හි වුද්ධා භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ භික්ෂුනී සඛ්ඤාණං ධාරෙක්ඛති. තෙන භික්ඛවෙ අපසන්නානා වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උඤ්ඤතතු:

“යා පන භික්ෂුනී සඛ්ඤාණං ධාරෙයා පාච්ඤාසය”නාති.

1. ගමිකං - මජ්ඣං

2. රජියාය - මජ්ඣං

* අයෙයාසු ටො භික්ෂුනියොක්ඛාදිපාදොසු සංදික්ඛතෙ මජ්ඣිමනිකායෙහි පිටකෙ

3. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... භික්ෂුනී යනු: ... මෝ මේ අභියෝගී අභිප්‍රේත භික්ෂුණී යි.

අභිලාන නම්: පයින් යන්නට හැකි වෙයි.

භිලාන නම්: පයින් යන්නට නොහැකි වෙයි.

යාන නම්: වඤ්ඤා යැ රථ යැ ශක්‍යය යැ සාධාරණතා යැ සිව්කා යැ පාටකා යි.

යායෙය්‍ය යනු: වරකුදු යානයෙන් යේ නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වේ.

නො ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. නො ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ යානයෙන් යේ නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන් වූවා ගිලන්සන් ඇති වැ යේ නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා නොගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා විමති ඇති වැ යේ නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන් වූවා ගිලන් සන් ඇති වැ යේ නම් ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 3

තුන්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් එක්තරා ස්ත්‍රියකට කුලප්‍රපථ වෙයි. එසඳු ඒ ස්ත්‍රී ඒ මෙහෙණට තෙල කරුණ කිව: "ඉද ආයතීවෙනි, මේ සඤ්ඤාණිය (කට් පලදනාව) අසුවල් ස්ත්‍රියට දෙව" යි එසඳු ඒ මෙහෙණ ඉදින් මම පාත්‍රයෙන් ගෙන යන්නෙමි නම් මට නො සිහි වන්නේ යයි පැළඳගෙන ගියා යැ. විචිතියෙහි දී එහි හුය සිදුණු කල්හි මිණි විසිරිණ. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගීනීන් මෙන් සඤ්ඤාණිය බැරූහු ද" යි. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකවට කරනු ලබන්නී මතු වූය. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දන්වූ යැ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති නුගුණ පවසති දෙස් පතුරුවන්: "කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ලැ'යි. සැබෑ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගර්භා කළහ ... මහණෙනි, කෙසේ නම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය දරු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ ප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ ... මහණෙනි මෙහෙණහු, මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

"යම් මෙහෙණක් සඤ්ඤාණිය බරා නම් පවිත්‍රී ඇවැත් වේ" යයි.

පාච්ඤාසාදි භික්ෂුනීවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

සඤ්ඤා නාම: යා කාචි කට්ඨපිකා.

ධාරෙය්‍යාති: සකිමි ධාරෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤාසාදි.

අනාපකති: ආබාධපච්චයා, කට්ඨසංකං ධාරෙති, උමිසංකායං -පෙ- ආදිකමිකායාති.

තනිසසිකඛාපදං.

4. 9. 4

චතුසස්සිකඛාපදං

1. සාචස්සී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන ජබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉත්ථාලංකාරං ධාරෙහති. මනුස්සං උප්පායනති වියනති විපාලෙහති: "කථං හි නාම භික්ෂුනියො ඉත්ථාලංකාරං ධාරෙත්ථානති සෙය්‍යාපාපි ගිහී කාමභොගීනියො"ති. අපෙක්ඛාසුං ඛො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පායනානං වියනානං විපාලෙනානං. යා තා භික්ෂුනියො අපිච්ඡා -පෙ- තා උප්පායනති වියනති විපාලෙහති: "කථං හි නාම ජබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉත්ථාලංකාරං ධාරෙත්ථානති"ති -පෙ- සථං කීර්තිසංඝෙ ජබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉත්ථාලංකාරං ධාරෙත්ථානති. සච්චං භගවා. වීර්‍යං භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ෂුනියො ජබ්බෙහියා භික්ෂුනියො ඉත්ථාලංකාරං ධාරෙත්ථානති. තෙනං භික්ෂුවො, අපඤ්ඤානානං වා පසාදං -පෙ- එවං පන භික්ෂුවො භික්ෂුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

"යා පන භික්ෂුනී ඉත්ථාලංකාරං ධාරෙය්‍යා පාච්ඤාසාදි"නති.

යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ෂුනීති: -පෙ- අයං ඉමස්මිං අපෙ අධිපොතා භික්ෂුනීති.

ඉත්ථාලංකාරො නාම: සිද්ධපගො ගීඨපගො භක්ඛපගො පාදපගො කට්ඨපගො.

ධාරෙය්‍යාති: සකිමි ධාරෙති ආපඤ්ඤා පාච්ඤාසාදි.

අනාපකති: ආබාධපච්චයා උමිසංකායං -පෙ- ආදිකමිකායාති.

චතුසස්සිකඛාපදං

2. යා පත යනු: යම්, යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

සඛ්‍යාණි නම්: යම් කිසි කට් පළඳනාවකි.

ධාරෙකී යනු: වරකුදු ධරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකෂී: ආබාධ හෙතෙසෙන් කටිසුත්‍ර ධරා නම් ඇවැත් නැත. උමතුටුවාට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

තුන්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 4

සතරවැනි ශික්ෂාපදය

1 සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර ධරති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුදුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමහොගීනීන් මෙන් ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද" යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුදුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේව්‍ර වූවාහු... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුදුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරන්නැයි. සැබැවැ භාග්‍යටුතුන් වහන්ස. බ්‍රිදුහු ගැරුහු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ස්ත්‍රී අලංකාර දරුහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි.. මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා.

"යම් මෙහෙණක් ස්ත්‍රී අලංකාර දරා නම් පවිති ඇවැත් වේ" යි.

2. යා පත යනු: යම් යම් බඳු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත භික්ෂුනී යි.

ඉසාලඛ්‍යාර නම්: භිසෑ පළඳනා යැ, ගෙල පළඳනා යැ, අත්පළඳනා යැ, සා පළඳනා යැ, කට් පළඳනා යි.

ධාරෙයා යනු: වරකුදු දරා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපකෂී: ආබාධ හෙතෙසෙන් ඇවැත් නැති. උම්මත්තිකාවට ... ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සතර වැනි ශික්ෂාපද යි.

පඤ්චම සික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී. මනුස්සා උරුකායනතී වියනතී විපාටෙතතී: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුකායනතානං වියනතානං විපාටෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උරුකායනතී වියනතී විපාටෙතතී “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතීති. සච්චං භගවා. විගරහි චුද්දො භගවා. -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො ගන්ධවණ්ණකෙන නභායනතී. තෙන භික්ඛවෙ, අසප්පනානං වා පසාදය -පෙ- ඵවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන භික්ඛුනී ගන්ධවණ්ණකෙන නභායෙය්‍යා පාවිත්තිය”නතී.

2. යා පනාතී: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඤ්ඤා අධිපෙඤ්ඤා භික්ඛුනීති.

ගණ්ඨා නාම: යො කොචි ගණ්ඨා.

වණ්ණකං නාම: යං කිඤ්චි වණ්ණකං.

නභායෙය්‍යාතී: නභායතී. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපරියොසානෙ ආපත්ති පාවිත්තියස්ස.

අනාපතතී: ආබාධාපට්ඨියා උච්චිත්තිකාය -පෙ- ආදිකම්මිකායාති*

පඤ්චම සික්ඛාපදං.

ඡට්ඨසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤා නිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී. මනුස්සා උරුකායනතී වියනතී විපාටෙතතී: “කථං හි නාම භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී සෙය්‍යථාපි ගිහී කාමභොගිනියො”ති. අසෙසාසු ඛො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උරුකායනතානං වියනතානං විපාටෙනතානං. යා තා භික්ඛුනියො අපට්ඨා -පෙ- තා උරුකායනතී වියනතී විපාටෙතතී: “කථං හි නාම ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතී”ති -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛවෙ, ඡබ්බගගියා භික්ඛුනියො වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායනතීති. සච්චං

පස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවඳින් හා පැහැගන්වන දැයින් යුතු වැ ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභෝගිනීන් මෙන් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද" යි. මෙහෙණහු ඒ ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු ලමු කොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැ"යි. සැබෑවූ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරුහු ... "කෙසේ නම් මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසාත්වා:

"යම් මෙහෙණක් ගන්ධවර්ණකයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත් ඇවැත් වේ" යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හිකබුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිතබුනී යි.

ගන්ධ නම්: යම් කිසි ගඳෙකි.

වණ්ණක නම්: යම් කිසි වර්ණයෙකි.

නභායෙයා යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවති ඇවැත් වේ.

අනාපකති: ආබාධ හෙතෙයෙන් ඇවැත් නැත. උමතු වූවාට ... ආදි කම්මික වූවාට ඇවැත් නැති.

පස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

සවැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි සවග මෙහෙණහු සුවඳ කැවූ තල මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙති. මිනිස්සු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමභෝගිනීන් මෙන් සුවඳ කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද" යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේච්ඡ වූවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් සවග මෙහෙණහු සුවඳ කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද" යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, සවග මෙහෙණහු සුවඳකැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරෙත් ලැයි. සැබෑවූ

පාවිතය පාළු හික්මුනිවිභවෙහි

හඟවා. විගරහි බුද්ධෝ හඟවා -පෙ- කරං හි නාම හික්මවෙ, ජට්ඨගහියා හික්මුනියෝ වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායිසසනති. තෙතං හික්මවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන හික්මවෙ, හික්මුනියෝ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්මුනී වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන නභායෙය්‍ය පාවිතයි”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හික්මුනීති -පෙ- අයං ඉමස්සී. අනෙං අධිපෙතො හික්මුනීති.

වාසිතකං නාම: යං කීංචි ගත්තිවාසිතකං.

පිඤ්ඤාකං නාම: තිලපිට්ඨං වුච්ඡති.

නභායෙය්‍යාති: නභායති. පයොගෙ දුක්ඛං, නභානපරියොසානෙ ආපත්ති පාවිතයස්ස.

අනාපත්ති: ආබාධපපච්චයා පකතිපිඤ්ඤකෙන නභායති උමමතති-කාය -පෙ- ආදිකමමිකායාති.

ජට්ඨසික්ඛාපදං.

4. 9. 7

සත්තමසික්ඛාපදං

1. සාවස්ථී නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හික්මුනියෝ හික්මුනියා උමමදදපෙකතිපි පරිමදදපෙකතිපි. මනුස්සා විහාරවාරිකං ආභිණ්ණනා පසසිථා උජ්ඣායකති වියනති විපාවෙනති: “කරං හි නාම හික්මුනියෝ හික්මුනියා උමමදදපෙසසනතිපි පරිමදදපෙසසනතිපි සෙය්‍යාපාපි ගිහීකාමගොගීනියෝ”ති. අසෙසාසු ඛො හික්මුනියෝ තෙසං මනුස්සානං උජ්ඣායනානං වියනානං විපාවෙනානං. යා තා හික්මුනියෝ අපපිච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති වියනති විපාවෙනති: “කරං හි නාම හික්මුනියෝ හික්මුනියා උමමදදපෙසසනති පි පරිමදදපෙසසනති පි”ති. -පෙ- සච්චං කිර හික්මවෙ, හික්මුනියෝ හික්මුනියා උමමදදපෙනති පි පරිමදදපෙනති පිති. සච්චං හඟවා. විගරහි බුද්ධෝ හඟවා. -පෙ- කරං හි නාම හික්මවෙ, හික්මුනියෝ හික්මුනියා උමමදදපෙසසනති පි පරිමදදපෙසසනති පි. තෙතං හික්මවෙ, අපසසනානං වා පසාදය -පෙ- එවිඤ්ඤා පන හික්මවෙ, හික්මුනියෝ ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හික්මුනී හික්මුනියා උමමදදපෙය්‍ය වා පරිමදදපෙය්‍ය වා පාවිතයි”නති.

භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් චූළුගුරුතු ... මහණෙනි, කෙසේ නම් සවග මෙහෙණු සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කළාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි. ... මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සුවද කැවූ තලමුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හිතවුන් යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේශ හිතවුන් යි.

වාසිතක නම්: යම් කිසි සුවදකවන ලද්දකි.

පිඤ්ඤාක නම්: තලපිටි යයි කියනු ලැබේ.

නභායෙයා යනු: ස්නාන කෙරෙයි. ප්‍රයෝගයෙහි දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ස්නාන කෙළවර පවිත්‍ර ඇවැත් වේ.

අනාපසාදි: අබාධ හෙතෙසෙන් ඇවැත් නැත. පියවි මුරුවටයෙන් ස්නාන කෙරේ ද, උම්මත්තිකාවට .. ආදිකම්මිකාවට ඇවැත් නැති.

සවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 7

සත්වැනි ශික්ෂාපදය

සැවැත් නිදන යි- එසමයෙහි මෙහෙණු මෙහෙණක ලවා ඇඟඉළීම ද කරවති, සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විභාජ්‍යාධිකා කරන්නාහු දක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණු ගිහි කාමහොඟිනින් මෙන් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුනු ද යි. මෙහෙණු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේව්‍යවුහුද ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුනු ද” යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් චූළුගුරුතු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුනු ද යි. මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් මෙහෙණක ලවා ඇඟ ඉළීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිත්‍ර ඇවැත් වේ” යයි.

පාචිකියපාළි හිතවුනිවිභවෙනා

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිකවුනිති: -පෙ- අයං ඉමස්සී අපෙ අධිපෙතා හිතවුනිති.

හිතවුනියාති: අඤ්ඤාය හිතවුනියා.

උමමද්දපෙයා වා ති: උබ්බට්ඨාපෙනි¹ ආපත්ති පාචිකියසස.

පරිමද්දපෙයා වා ති: සමොභාපෙනි ආපත්ති පාචිකියසස.

අනාපත්ති: ගිලානාය, ආපදස්ස, උමමත්තිකාය -පෙ- ආදි-කමමකායාති.

සත්තමසිකඛාපදං.

4. 9, 8 - 10

අටයම-නවම-දසමසිකඛාපදං

1. සාවත්ති නිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන හිතවුනියො සිකමානාය උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි -පෙ- සාමණේරාය උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. -පෙ- ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. මුහුසසා විහාරවාටිකං ආභිණ්ඛනානා පසස්සිකා උරුකායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතවුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙසසනතිපි පරිමද්දපෙසසනතිපි සෙයාපාපි ගිහිකාමභොගිනියො”ති. අසෙසාස්ස ඛො හිතවුනියො තෙසං මුහුසසානං උරුකායනානං වියනානං විපාවෙනානං. යා තා හිතවුනියො අපපිච්ඡා -පෙ- තා උරුකායනති වියනති විපාවෙනති: “කථං හි නාම හිතවුනියො - ගිහිනියා උමමද්දපෙසසනතිපි, පරිමද්දපෙසසනතිපි”ති. -පෙ- සච්චං කිරං හිකමවෙ, හිතවුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපිති. සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම හිකමවෙ, හිතවුනියො ගිහිනියා උමමද්දපෙනතිපි පරිමද්දපෙනතිපි. තෙනං හිකමවෙ, අපපසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවඤ්ඤා පන හිකමවෙ, හිතවුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසනතු:

“යා පන හිකවුනි සිකමානාය -පෙ- සාමණේරාය -පෙ- ගිහිනියා උමමද්දපෙයා වා පරිමද්දපෙයා වා පාචිකිය”නති.

2. යා පනාති: යා, යාදියා -පෙ- හිකවුනිති -පෙ- අයං ඉමස්සී අපෙ අධිපෙතා හිතවුනිති.

සිකමානා නාම: දො වසසාති ජස්ස ධම්මස්ස සිකමිතසිකඛා.

සාමණේරා නාම: දසසිකඛාපදිකා.

ගිහිනි නාම: අගාරිනි වුච්ඡති.

1. උමමද්දපෙනි, මජ්ඣ. HO,

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... හික්කුනී යනු ... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හික්කුණි යි.

හික්කුනියා යනු: අත් මෙහෙණක ලවා.

උමඤ්ඤාපෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ උළවා නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමද්දපෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ශිලන් වුවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වුවාට ද ... ආදී-කම්මික වුවාට ද ඇවැත් නැති.

යත්වැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 8-10

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද

1. සැඬැත් නිදන යි - එයමයෙහි මෙහෙණහු ශික්ෂමාණාවක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... හෙරණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත් ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද කරවති. සම්බාහන ද කරවත්. මිනිස්සු විහාරවාරිකා කරන්නාහු දැක අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහිකාමභොගිනීන් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි. මෙහෙණහු අවමන් කොට සිතන නුගුණ කියන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිස්සුන්ගේ බස් ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පෙව්ප වුවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති. දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් මෙහෙණහු ගිහි කාමභොගිනීන් මෙන් ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද” යි ... “සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවත් ලැ” යි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස, භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණහු ගෘහිණිය ලවා ඇඟ ඉළීම ද සම්බාහන ද කරවුහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් ශික්ෂමාණාවක ... හෙරණියක ... ගෘහිණියක ලවා ඇඟ ඉළීම කරවන්නී නම් හෝ සම්බාහන කරවන්නී නම් හෝ පවිති ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු... හික්කුනී යනු... මෝ මේ අර්ත්ථයෙහි අභිප්‍රේත හික්කුනී යි.

සික්කමානා නම්: දැවුරුද්දක් සවැදැරුම් ධර්මයෙහි හික්මුණු ශික්ෂා ඇත්ති.

සාමණේරා නම්: දශ ශික්ෂාපද ඇත්ති.

ගිහිනි නම්: ගෘහිණි කියනු ලැබේ.

පාරික්ෂයපාළි භික්ෂුනීවිභවෙකා

උමමඥපෙයා වානි: උබ්බට්ඨාපෙනි, ආපක්ඛි පාරික්ෂයසං.

පටිමඥපෙයා වානි: සමොභාපෙනි, ආපක්ඛි පාරික්ෂයං.

අනාපක්ඛි: ගිලානාය ආපදසු උමමක්ඛකාය -පෙ- ආදිකමිකායානි.

අට්ඨම නවම දසම සික්ඛාපදනි.

4. 9. 11

එකාදසමසික්ඛාපදං

1. සාවඤ්ඤි නිදානං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදන්ති. භික්ෂු උප්ඝායනති ඛියන්ති විපාචෙකති: “කථං හි නාම භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදිසංනති”ති -පෙ- සථං කිර භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදන්තිති. සථං හගවා. විගරහි බුද්ධො හගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදිසංනති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- එවිඤ්ඤා පන භික්ඛවෙ, භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ෂුනී භික්ෂුසං පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදෙයා පාවිත්තිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ෂුනීති -පෙ- අයං ඉමස්මි අපෙඨ අධිපෙතො භික්ෂුනීති.

භික්ෂුසං පුරතොති: උපසම්පන්නස්ස පුරතො.

අනාපුච්ඡාති: අනපලොකෙකො.

ආසනෙන නිසීදෙයානි: අනුමාමයො ඡමායපි නිසීදති, ආපක්ඛි පාරික්ෂයස්ස.

අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙන නිසීදති, ආපක්ඛි පාරික්ෂයස්ස. අනාපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආසනෙන නිසීදති, ආපක්ඛි පාරික්ෂයස්ස. අනාපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආසනෙන නිසීදති, ආපක්ඛි පාරික්ෂයස්ස.

ආපුච්ඡිතෙ අනාපුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපක්ඛි දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුච්ඡිතෙ වෙමතිකා ආපක්ඛි දුක්ඛට්ඨස්ස. ආපුච්ඡිතෙ ආපුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපක්ඛි.

අනාපක්ඛි: අනාපුච්ඡා ආසනෙන නිසීදති, ගිලානාය, ආපදසු උමමක්ඛකාය -පෙ- ආදිකමිකායානි.

එකාදසමසික්ඛාපදං

උම්මඤ්ජෙය්‍ය වා යනු: ඇඟ ඉළීම කරවානම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

පරිමඤ්ජෙය්‍ය වා යනු: සම්බාහන කරවා නම් පවිති ඇවැත් වේ.

අනාපතති: ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදි-කම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

අට-නව-දසවැනි ශික්ෂාපද යි.

4. 9. 11

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එසමයෙහි මෙහෙණු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හිඳගනිති. මහණු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණු මහණකු ඉදිරියෙහි නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු ද”යි ... සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණු මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අසුන්හි හිඳිත් ලැ”යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අසුන්හි හුන්හු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසන්වා:

“යම් මෙහෙණක් මහණක්හු පෙරට වැ නො විවාරා අස්නෙකැ හිඳගන්නී නම් පවිති ඇවැත් වේ”යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බඳු ... හිකබුනි යනු ... මෝ මේ අර්ථයෙහි අභිප්‍රේත හිකබුනි යි.

හිකබුසා පුරතො යනු: උපසපනක්හු පෙරට වැ.

අනාපුච්ඡා යනු: අපලොකන නො කොට.

ආසනෙ නිසිදෙය්‍ය යනු: යටත් පිරිසෙයින් බීම ද හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වේ.

නො විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විමති ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි. නො විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වැ අස්නෙහි හිඳි නම් පවිති ඇවැත් වෙයි.

විවාළ කල්හි නො විවාළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. විවාළ කල්හි විවාළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපතති: විවාරා අස්නෙහි හිඳි ද ගිලන් වූවාට ද ආපදයෙහි ද උමතු වූවාට ද ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

එකොළොස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

ද්වාරසමසිකතාපදං

1. සාවතීනිදනං - තෙන ඛො පන සමයෙන භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුට්ඨනතී. භික්ඛු උජ්ඣායනතී වියනතී විපාලෙනතී; “කථං හි නාම භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුළුච්ඡන්තී”ති. -පෙ- සච්චං කිර භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුට්ඨනතී”ති සච්චං භගවා. විගරහි බුද්ධො භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුළුච්ඡන්තී. තෙන. භික්ඛුවෙ අපසසන්නානං වා පසාදයා -පෙ- ඵවඤ්ඤා පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකතාපදං උද්දිසන්තු;

“යා පන භික්ඛුනී අනොකාසකතං භික්ඛුං පඤ්ඤං පුට්ඨයා පාවික්ඛිය”නති.

2. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- භික්ඛුනීති: -පෙ- අයං ඉමසමී අසෙ අධිපෙතො භික්ඛුනීති.

අනොකාසකතනති: අනාපුට්ඨා.

භික්ඛුනති: උපසම්පන්නං.

පඤ්ඤං පුට්ඨයානති: සුත්තනෙත ඔකාසං කාරාපෙඤා විනයං වා අභිධම්මං වා පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස. විනයෙ ඔකාසං කාරාපෙඤා සුත්තනං වා අභිධම්මං වා පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස. අභිධම්මෙ ඔකාසං කාරාපෙඤා සුත්තනං වා විනයං වා පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස.

අනාපුළුච්ඡෙන අනාපුළුච්ඡිතසඤ්ඤා පඤ්ඤං පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස. අනාපුළුච්ඡෙන චෙම්තිකා පඤ්ඤං පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස. අනාපුළුච්ඡෙන ආපුළුච්ඡිතසඤ්ඤා පඤ්ඤං පුට්ඨති ආපත්ති පාවික්ඛියස්ස.

ආපුළුච්ඡෙන අනාපුළුච්ඡිතසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛකම්පස්ස. ආපුළුච්ඡෙන චෙම්තිකා ආපත්ති දුක්ඛකම්පස්ස. ආපුළුච්ඡෙන ආපුළුච්ඡිතසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ඔකාසං කාරාපෙඤා පුට්ඨති, අනොදිස්ස ඔකාසං කාරාපෙඤා යත්ත කත්ථි පුට්ඨති; උම්ඤ්ඤායා -පෙ- ආදිකම්මිකායානති.

දසමසිකතාපදං.

දෙළොස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. සැවැත් නිදන යි - එයමයෙහි මෙහෙණු අවකාශ නො කළ මහණු අතින් පැන පුරවුය්නි. මහණු අවමන් කොට සිතති. තුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවත්: "කෙසේ නම් මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද" යි ... 'සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පුරවුයින් ල' යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු...කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණු නො කළ අවකාශ ඇති මහණු අතින් පැන පිළිවිසියාහු ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නො වෙයි...මහණෙනි, මෙහෙණු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසා වා:

"යම් මෙහෙණක් නො කළ අවකාශ ඇති මහණක්හු අතින් පැන පුරවුය්නි නම් පවිත් ඇවැත් වේ" යයි.

2. යා පන යනු: යම්. යම් බදු ... හික්කුනී යනු ... මෝ මේ අත්‍යවේක අභිප්‍රේත හික්කුනී යි.

අනොකාසකතං යනු: නො විවාරා.

හික්කුං යනු: උපසපනක්හු

පක්ඛං පුට්ඨයා යනු: සුත්‍රාන්තයෙහි අවකාශ කරවා වීනය හෝ අභිධර්මය හෝ පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. චිත්තයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ අභිධර්මය හෝ පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. අභිධර්මයෙහි අවකාශ කරවා සුත්‍රාන්තය හෝ වීනය හෝ පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වේ.

අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වූ පැන පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි වීමති ඇති වූ පැන පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි. අවකාශ නො කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇතිවූ පැන පුරවුසි නම් පවිත් ඇවැත් වෙයි.

අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ නො කළ සංඥා ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි වීමති ඇති වී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. අවකාශ කළ කල්හි අවකාශ කළ සංඥා ඇති වී නම් ඇවැත් නැති.

අනාපක්ඛි: අවකාශ කරවා පුරවුසි ද, අවධි නො කොට, අවකාශ කරවා යම් කිසි නැතොත් පුරවුසි ද, උමතු වුවාට ද... ආදී කම්මික වුවාට ද ඇවැත් නැති.

දෙළොස්වැනි ශික්ෂාපද යි.

තෙරසමසිකඛාපදං

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවකීයං විහරති ජෙතවනෙ අනාටපිණ්ඩිකසස ආරාමෙ. තෙන ඛො පන සමයෙන අනුදරා භික්ඛුනි අසඬකච්චිකා¹ ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි. තස්සා රථිකාය වාතමණ්ඩලිකා සඬකාට්ඨයො උක්ඛිපිංසු. මනුස්සා උක්ඛුට්ඨි අකංසු සුඤ්ජා අය්‍යාය ඵනුදරාති². සා භික්ඛුනි තෙහි මනුස්සෙහි උපසංඝට්ඨමානා මඬකු අහොසි. අථ ඛො සා භික්ඛුනි උපසංගනන්තා භික්ඛුනිනං එතමන්සං ආරොචෙසි. යා තා භික්ඛුනියො අඤ්චන්තා -පෙ- තා උපසංගනති බියන්ති විපාවෙනති. “කථං හි නාම භික්ඛුනි අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසිස්සති”ති -පෙ- සචං කීර භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි අසඬකච්චිකා ගාමං පාවිසිති. සචං භගවා. විගරහි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛවෙ, භික්ඛුනි අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසිස්සති. තෙනං භික්ඛවෙ, අපසංගනන්තා වා පසාදය -පෙ- එවඤ්ච පන භික්ඛවෙ, භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දිසන්තු:

“යා පන භික්ඛුනි අසඬකච්චිකා ගාමං පවිසෙය්‍යා පාවිතිය”න්ති.

2. යා පනාති: යා යාදිසා -පෙ- භික්ඛුනිති -පෙ- අයං ඉමඤ්ච අපෙක අධිපෙතා භික්ඛුනිති.

අසඬකච්චිකාති: විනා සංකච්චිකං.

සංකච්චිකා නාම:³ අධකකං උඬහනාහි තස්ස පට්ඨන්දනන්තාය.

ගාමං පවිසෙය්‍යාති: පරික්ඛින්නස්ස ගාමස්ස පරිකෙඬපං අතිකතාමෙතන්තා ආපත්ති පාවිතියස්ස. අපරික්ඛින්නස්ස ගාමස්ස උපචාරං ඔකකමන්තියා ආපත්ති පාවිතියස්ස.

අනාපතති: අච්ඡින්නවිටරිකාය, නට්ඨවිටරිකාය, භීලානාය, අසනියා, අජානනියා, ආපදසු, උමමන්තිකාය ආදිකමමිකායාති.

තෙරසමසිකඛාපදං.

ජත්තුපාහනවගෙගා නවමො

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො ජසට්ඨිසතා පාවිතියා ධම්මා. තත්ථයායො පුට්ඨාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුට්ඨාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. තතියමපි පුට්ඨාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙත්ථයායො. තත්ථො තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමීති.

1. අසඬක වාරිකා,- සසා.

2. සුඤ්ජා අය්‍යාය ඵනුදරාති-සිවු.

3. සංකච්චිකං නාම-මජ්ඣ.

තෙළෙස්වැනි ශික්ෂාපදය

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්නුවර ජේතවන නම් වූ අනේපිඬු සිටුහුගේ ආරාමයෙහි වැඩවෙසෙති. එසමයෙහි එක්තරා මෙහෙණක් සඬාවටිකා (සැටටය) රහිත වූ පිඬු පිණිස ගමට වන. වීරියෙහි වාසුළු ඇගේ සහළ සිවුරු නභාලි යැ. මිනිස්සු ආයාචනා පයොධර හා උදරය සුන්දර යැ යි ඔල්වරසත් නැඟූහ. ඒ මෙහෙණ ඒ මිනිසුන් විසින් කෙළිකට කරනු ලබන්නී මතු වූය. ඉක්බිති ඒ මෙහෙණ මෙහෙණවරට ගොස් මෙහෙණන්ට තෙල කරුණ දුන්වූ. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අල්පේව්‍ර වුවාහු ... ඔහු අවමන් කොට සිතති, නුගුණ කියති, දෙස් පතුරුවන්: “කෙසේ නම් මෙහෙණ සඬාවටිකා රහිත වූ ගමට පිවිසියා ද” යි. -පෙ- සැබෑ ද මහණෙනි, මෙහෙණක් සඬාවටිකා රහිතවූ ගමට පිවිසියා ද යි. සැබෑව භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැඹුණු ... කෙසේ නම් මහණෙනි, මෙහෙණක් සඬාවටිකා රහිත වූ ගමට පිවිසියා ද? මහණෙනි, තෙල කරුණ අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදයට හෝ නොවෙයි ... මහණෙනි, මෙහෙණහු මෙසේත් මේ ශික්ෂාපදය උදෙසත්වා:

“යම් මෙහෙණක් සඬාවටිකා රහිත වූ ගම් වදි නම් පවිත්‍ර ඇවැත් වේ” යයි.

2. යා පන යනු: යම්, යම් බදු ... හික්කුනි යනු ... මෝ මේ අරත්ථ-යෙහිලා අභිප්‍රේත හික්කුනි යි.

අසඬාවටිකා යනු: සඬාවටිකාව නැති වූ.

සඬාවටිකා නම්: අතු ඇටින් යට, නාභියෙන් උඩ. එය වසනු සඳහා.

ගාම: පවිසෙයා යනු: පිරිකෙව කරන ලද ගම්හි පිරිකෙව ඉක්ම-වන්නියට පවිත්‍ර ඇවැත් වෙයි. පිරිකෙව නොකළ ගම්හි උපවාරයට බැසගන්නියට පවිත්‍ර ඇවැත්වෙයි.

අනාපකති: අසිඳුගත් සිවුරු ඇතියාට, නට සිවුරු ඇතියාට, ගිලන්-වූවාට, නොසිභියෙන් ගියාට, නොදන්නියට, ආපදයෙහි, උමතු වූවාට, ... ආදිකම්මික වූවාට ද ඇවැත් නැති.

තෙළෙස් වැනි ශික්ෂාපද යි.

නවවැනි ඡත්තපාහන වර්ග යි.

ආයාචනෙහි, එක්සිය සසැටක් පාවිත්තිය ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහි ලා ආයාචන පුළුල්වේ. කිම පිරිසුදු වූහද? දෙවනවට ද පුළුල්වේ. කිම පිරිසුදු වූහ ද? තෙවනවට ද පුළුල්වේ. කිම පිරිසුදු වූහද? මෙහිලා ආයාචනෝ පිරිසුදු වෙති. එහෙයින් තුෂ්ණිමභූතයහ. යෙල මෙසේ ධරම් යි.

පාඨක්‍රියාවලි භික්ෂුනීවිභවෙනා

තස්සුද්දනං:

ජනනං යානංච සංඝාණි ලංකාරා ගජධි පිණ්ඩකා
භික්ෂුනී සිසුමානා ච සාමණේරා භිච්ඡියා
'අනාපුච්ඡා අනොකාසා අසංඛ්‍යවච්ඡාය තෙරසා'ති.

වග්ගද්දනං:

ලස්සනං අජධිකාරංච නභ්භා තුවට්ඨකෙන ච
විභ්භා'රාම ගඬ්භිනී ච කුමාරී ජතතුපාභනාති.

බුද්ධං නිට්ඨිතං.

එහි උද්‍යානය:

ජත්‍ර යැ යාන යැ සඛිසාණි යැ අලංකාර යැ ගන්ධපිණ්ඩාක යැ
භික්ෂුනී පිණ්ඩමානා සාමණේරා භිහිනී සම්බන්ධ උම්මද්දන පරිමද්දන
ශික්ෂා යැ අනාපුරිතා යැ අනොකාස යැ අසඬකච්චිකා යි ශික්ෂා
තෙළෙසකි.

වර්ග උද්දානය:

ලසුන යැ අත්ඨකාර යැ නග්න යැ කුච්චිටක යැ වීත්තාරාමි යැ
ගඬිහිනී යැ කුමාරී යැ ඡත්තූපාහන යි.

බුද්දකය නිමි.

පාට්‍රිකා

පට්‍රිකා පිළිබඳව සඳහන් කරුණු

ඉහත බොහෝ පත්‍රයන්ගේ අඩංගු පාට්‍රිකා බවට උදෙසා ආගමනය :

1. තෙත සමයෙහි බුදුන් හටවා සාවස්ථය වී හරිත ජනවතෙකු අනාර්ථිකයක් ආරාමය. තෙත බොහෝ පත්‍ර සමයෙහි ජනවතෙකු හිතවතියෝ සමඟ වී ඇති පත්‍රයෝ හුණුය. මනුෂ්‍ය උපකාරයන් බියෙන් විපාවේනි : “කපං හි නාම හිතවතියෝ සමඟ වී ඇති පත්‍රයෝ හුණුය. කසා සමයෙහි න මනාපං, කසා සාදා න රුවනි” කි. අපේක්ෂා බොහෝ හිතවතියෝ තෙස මනුෂ්‍යයන් උපකාරයන් බියෙන් විපාවේනි.

2. යා නා හිතවතියෝ අපවිත්‍ර - පෙ - නා උපකාරයන් බියෙන් විපාවේනි “කපං හි නාම ජනවතෙකු හිතවතියෝ සමඟ වී ඇති පත්‍රයෝ හුණුය” කි - පෙ - සවිට කිරි හිතවතියෝ ජනවතෙකු හිතවතියෝ සමඟ වී ඇති පත්‍රයෝ හුණුය. සවිට හටවා වී හරිත බුදුන් හටවා - පෙ - කපං හි නාම හිතවතියෝ ජනවතෙකු හිතවතියෝ සමඟ වී ඇති පත්‍රයෝ හුණුය. තෙත හිතවතියෝ අපවිත්‍රයන් වා පසාදය - පෙ - එවකට පත්‍ර හිතවතියෝ ඉමං සිතවතියෝ උදෙසා.

යා පත්‍ර හිතවතියෝ සමඟ වී ඇති පත්‍රයෝ හුණුය පට්‍රිකා - කසා කාස හිතවතියෝ ගාරාණං අපේක්ෂා බවට ආපස්ස අපවිත්‍රය පාට්‍රිකා කං පට්‍රිකා.

එවකට හටවා හිතවතියෝ සිතවතියෝ පසාදය හොනි.

3. තෙත බොහෝ පත්‍ර සමයෙහි හිතවතියෝ ගීලානා හොනි. ගීලානා හිතවතියෝ ගීලානා හිතවතියෝ එතරුවාට : “කවි අපේක්ෂා බවට කවි යාපනිය” කි. “පුබ්බ මයං අපේක්ෂා සමඟ වී ඇති පත්‍රයෝ හුණුය. තෙත නො එසේ හොනි. ඉදන් පත්‍ර හටවා පට්‍රිකා හිතවතියෝ කුණු පට්‍රිකා න වී ඇති පත්‍රයෝ. තෙත නො එසේ හොනි” කි. හටවා නො එසේ ආරොපණ - පෙ - “අනුජානාමි හිතවතියෝ ගීලානා හිතවතියෝ සමඟ වී ඇති පත්‍රයෝ හුණුය”. එවකට පත්‍ර හිතවතියෝ ඉමං සිතවතියෝ උදෙසා.

යා පත්‍ර හිතවතියෝ අගීලානා සමඟ වී ඇති පත්‍රයෝ හුණුය පට්‍රිකා කාස හිතවතියෝ ගාරාණං අපේක්ෂා බවට ආපස්ස අපවිත්‍රය පාට්‍රිකා කං පට්‍රිකා.

4. යා පත්‍රයා : යා යාදියා - පෙ - හිතවතියෝ - පෙ - අයං ඉමං අපේක්ෂා අධිපතියා හිතවතියෝ.

පාට්ලෙසනිය

පළමු පිළිදෙස්නි සිකපදය

ආයතාවෙනි, මේ අෂ්ටපාට්ලෙසනිය ධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්‍ය ජන්තවන නම් අනේපිබු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩූ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වළඳත්. මිනිස්සු උමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුනු ද”යි. කවරකුහට මිහිරිදය නො මැනැව් ද, කවරකුහට රසවත්දය නො රුස්නේ ද යි. භික්ෂුණිහු උමුකොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු උමුකොට සිතති. නුගුණ පවසති. දෙස් පතුරුවත්. “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුනුද” යි ... සැබැද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වළඳන්දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ ගිතෙල් විනවා වැළඳුනුද. මහණෙහි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් ගිතෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙනි ගැරහිය යුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැතකට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙසමි යි පටිදෙසනා කළයුතුයි.

මෙසේත් භාග්‍යවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පනවන ලද්දේ වෙයි.

3. එසමයෙහි මෙහෙණේ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුළුවස්නා මෙහෙණේ ගිලන් මෙහෙණන්හට තෙල කරුණ කිහි. “කිමෙක්ද ආයතාවෙනි ඉවසියහැකිද යැපිය හැකිද” යි. “ආයතාවෙනි ඇපි පෙර ගිතෙල් විනවා වළඳමු. එයින් අපට පහසු වෙයි. දන් වහාහි භාග්‍යවතුන් විසින් පිළිකෙටි කරන ලද්දි කුකුස්කරන්නමෝ නො විනවමු. එයින් අපට පහසු නො වෙයැ” යි. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට ඇරොජුහ....මහණෙහි ගිලන් මෙහෙණහට ගිතෙල් විනවා බුද්ධිනට අනුදනිමි. මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා ගිතෙල් විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආර්යාවෙනි ගැරහියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැතකට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙසමියි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බදු ... භික්ෂුනී යනු ... මෝ තොමෝ මේ අවිදෙහි ලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණ යි.

පාචිත්තියපාළි භික්ෂුනීවිභවෙනා

අභිලානා නාම: යසසා විනා සප්පිනා එසු හොති. ගිලානා නාම: යසසා විනා සප්පිනා න එසු හොති. සප්පි නාම: ගොසපපි වා අප්පිකා සප්පි වා මාහිසං වා සප්පි¹. යෙසං මංසං කප්පති තෙසං සප්පි.

අභිලානා අතතො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙති පයොගෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන භුක්ඤ්ඤාමිති පටිගණනාති ආපත්ති දුක්ඛංසං. අපේක්ෂාභාරෙ අපත්ති පාටිදෙසනියසං.

අභිලානා අභිලානසඤ්ඤා සප්පි. විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති ආපත්ති පාටිදෙසනියසං. අභිලානා වෙමතිකා සප්පි. විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති ආපත්ති පාටිදෙසනියසං. අභිලානා ගිලානසඤ්ඤා සප්පි. විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති ආපත්ති පාටිදෙසනියසං.

ගිලානා අභිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංසං. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංසං. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

අනාපත්ති: ගිලානාය ගිලානා හුත්වා විඤ්ඤාපෙති අභිලානා භුඤ්ඤති, ගිලානාය සෙසං භුඤ්ඤති, ඤාතකානං, පචාරිකානං, අඤ්ඤාසත්ථාය, අතතො ධනෙන, උමමතිකාය, ආදිකම්මිකායාති.

පට්ඨපාටිදෙසනියසික්ඛාපදං.

දුතිය—අට්ඨම පාටිදෙසනියසික්ඛාපදං.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධා භගවා සාවත්ථියං විහරති ඡෙතවතො අනාථසිංහානසං ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො තෙලං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති. -පෙ- මට්ඨං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති -පෙ- එඤ්ඤා විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති -පෙ- මංසං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති -පෙ- ධීරං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති -පෙ- දධිං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති මනුස්සා උප්පායනාති බියනාති විපාවෙනාති. “කථං හි නාම භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති, කසං සම්පතං න මනාපං, කසං සාදුං න රුච්චිති. අපේක්ෂාසුං ටො භික්ෂුනියො තෙසං මනුස්සානං උප්පායනානං බියනානං විපාවෙනානං.

2. යා නා භික්ෂුනියො අපපිට්ඨා -පෙ- තා උප්පායනාති බියනාති විපාවෙනාති, “කථං හි නාම ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති”ති -පෙ- සච්චං කිරි භික්ඛොව ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති. සච්චං භගවා. විගර්හි බුද්ධා භගවා -පෙ- කථං හි නාම භික්ඛොව ඡබ්බණියා භික්ෂුනියො දධිං විඤ්ඤාපෙති භුඤ්ඤති, තෙන භික්ඛොව අප්පසන්නානං වා පසාදය -පෙ- ඵලිඤ්ඤා පන භික්ඛොව භික්ෂුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීප්පතු.

1. මහිංසපපිවා, මඤ්ඤං.

අභිලාෂා නම්: යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. **ගිලාෂා නම්:** යමකට ගිතෙලින් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. **සසි නම්:** ගව ගිතෙල් හෝ එළ ගිතෙල් හෝ මිනි ගිතෙල් හෝ යි. යම් කෙනෙකුගේ මස් කෑප නම් ඔවුන්ගේ ගිතෙල් යැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝති දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළදන්නෙමිසි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමනී ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතිවූ ගිතෙල් විනවා වළදා නම් පිළිදෙස්නී ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සන් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමනීඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සන් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

අනාපත්ති: ගිලනහට ගිලනක්වූ විනවා නොගිලනක්වූ වළදා නම්, ගිලනකගේ ශෙෂය වළදා නම්, නැයන්ගේ, පැවරියන්ගේ, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන්, උන්මත්තිකාවට, ආදිකමේකාවට ඇවැත් නැති.

පළමු පිළිදෙස්නී සිකපදය නිමි.

දෙවන - අටවන පිළිදෙස්නී සිකපදය

1. එයමයෙහි භාගාවත් බුදුහු සැවැකූ ජෙතවන නම් අනේපිඬු සිටුහුගේ අරමිනි වැඩූ වෙසෙති. එයමයෙහි වනාහි සවග මෙහෙණේ තලතෙල් විනවා වළදන්. ... මී විනවා වළදන් ... උක්පැණි විනවා වළදන් ... දියමස් විනවා වළදන් ... ගොඩමස් විනවා වළදන් ... කිරි විනවා වළදන් ... දිනි විනවා වළදන්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති. කුතුණ පවසති. දෙස්පතුරුවන්. “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දිනි විනවා ගෙන වැළඳුනුද” යි. කවරකුහට මිනිරිදය නොමැනැවිද, කවරකුහට රසවත්දය නොරුස්නේ ද යි. හික්මුණිහු ලමුකොට සිතන කුතුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ. කෙනෙක් අපියවුවේ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, කුතුණ පවසති, දෙස් පතුරුවන්. කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දිනි විනවා වැළඳුනුද යි ... සැබැද මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දිනි විනවා වළදන්ද යි. සැබැවූ භාගාවතුන් වහන්ස. භාගාවත් බුදුහු විගැරුහු ... කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දිනි විනවා වැළඳුනුද. මහණෙහි මෙය අප්පසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

පාඨකයාපාළි හිසබුද්ධිවහරයා

යා පන හිසබුද්ධි දැඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤායා පටිදෙසෙතබ්බං තාය හිසබුද්ධියා භාරයාං අයො ධම්මං ආපජ්ජි අසප්පායං පාටිදෙසනීයං තං පටිදෙසෙමිති.

එවඤ්ඤාදි හගවතා හිසබුද්ධිනං සිකඛාපදං පඤ්ඤායාං ගොති.

3. තෙන ඔබ්බා පන සමයෙන හිසබුද්ධියො ගිලානා ගොති. ගිලානපුළ්ඛකා හිසබුද්ධියො ගිලානා හිසබුද්ධියො එතදවොදානං: “කථි අයො ධම්මනීයං කථි යාපනීයං”කති. “පුඤ්ඤා මයං අයො දැඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාමි. තෙන නො එසු ගොති. ඉදති පන හගවතා පටිකතිනාහන් කුසකුල්වායනාං න විඤ්ඤාපෙම. තෙන නො න එසු ගොති”කති. හගවතො එතමන් ආරොවෙසුං -පෙ- “අනුජානාමි හිසබ්බෙ ගිලානාය හිසබුද්ධියා දැඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාමි”. එවඤ්ඤා පන හිසබ්බෙ හිසබුද්ධියො ඉමං සිකඛාපදං උද්දියන්තු.

යා පන හිසබුද්ධි අගිලානා දැඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤායා පටිදෙසෙතබ්බං තාය හිසබුද්ධියා භාරයාං අයො ධම්මං ආපජ්ජි අසප්පායං පාටිදෙසනීයං තං පටිදෙසෙමිති.

4. යා පනාති: යා යාදියා -පෙ- හිසබුද්ධිති: -පෙ- අයං ඉමං අතෙ අධිප්පතා හිසබුද්ධිති.

අගිලානා නාම: යඤ්ඤා විනා දධිනා එසු ගොති. ගිලානා නාම: යඤ්ඤා විනා දධිනා න එසු ගොති. තෙලං නාම: තිලතෙලං සාසපතෙලං මධුකතෙලං එරණ්ඩතෙලං වසාතෙලං. මධු නාම: මකතිකාමධු. එරණ්ඩං නාම: උච්ඡිකා තිබ්බන්තං. මච්ඡා නාම: ඔදනො වුච්ඡති. මංසං නාම: යෙසං මංසං කප්පති තෙසං මංසං. චීරං නාම: ගොචීරං වා අච්ඡාචීරං වා චාහිසචීරං වා, යෙසං මංසං කප්පති තෙසං චීරං. දධි නාම: පොසෙඤ්ඤාදි දධිං.

අගිලානා අක්කන්තො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙති පයොපෙ දුක්ඛං. පටිලාභෙන භුඤ්ඤාමිති පතිගණාති ආපත්ති දුක්ඛංගත. අරේඛාභාරෙ අරේඛාභාරෙ ආපත්ති පාටිදෙසනීයංගත. අගිලානා ගිලානසඤ්ඤා දැඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාති ආපත්ති පාටිදෙසනීයංගත.

අගිලානා අගිලානසඤ්ඤා දැඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාති ආපත්ති පාටිදෙසනීයංගත. අගිලානා වෙමතිකා දැඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාති ආපත්ති පාටිදෙසනීයංගත. අගිලානා ගිලානසඤ්ඤා දැඩි විඤ්ඤාපෙචා භුඤ්ඤාති ආපත්ති පාටිදෙසනීයංගත.

ගිලානා අගිලානසඤ්ඤා ආපත්ති දුක්ඛංගත. ගිලානා වෙමතිකා ආපත්ති දුක්ඛංගත. ගිලානා ගිලානසඤ්ඤා අනාපත්ති.

යම් මෙහෙණක් දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ආයාබවෙති ගැරඹියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්මට පැමිණියෙමි. එය පිළිදෙස්මයි.

මෙසේත් භාගාවතුන් විසින් මෙහෙණන්හට මේ සිකපදය පතවන ලද්දේ වෙයි.

3. එයමයෙහි මෙහෙණෝ ගිලන්වූවාහු වෙති. ගිලනුන් පුරවුස්නා මෙහෙණෝ ගිලන් මෙහෙණන්හට කෙල කරුණ කීහ. “කිමෙක්ද ආයාබවෙති ඉවසියහැකිද කිම යැපියහැකිද”යි. “ආයාබවෙති, ඇපි පෙර දිනි විනවා වළඳවූ. එයින් අපට පහසුවෙයි. දන් වනාහි භාගාවතුන් විසින් පිළිකෙටි කරනලද්දී කුතුස්කරන්නාමෝ නො විනවු. එයින් අපට පහසු නො වෙයි” යි. තෙල කරුණ භාගාවතුන් හට ඇරොස්සු. ... මහණෙනි, ගිලන් මෙහෙණන්හට දිනි විනවා බුද්ධත්වට අනුදන්වී. මෙසේද මහණෙනි, මෙහෙණෝ මේ සිකපදය උදෙසක්වා.

යම් මෙහෙණක් නොගිලන්වූවා දිනි විනවා වළඳා නම් ඒ මෙහෙණ විසින් ‘ආයාබවෙති ගැරඹියයුතු වූ නුසුදුසු වූ පිළිදෙස්නට නිසි ඇවැත්මට පැමිණියෙමි, එය පිළිදෙස්මයි’ පවිදෙසනා කළයුතු යි.

4. යා පන යනු: යම් යම්බද්ධ ... නිසිබුනි යනු ... මෝතොමෝ මේ අවිසේතිලා අදහස් කරන ලද මෙහෙණයි.

අභිලානා නම්: යමකට දිනියෙන් වෙන්වූ පහසු වේ නම් හෝ යැ. ගිලානා නම් යමකට දිනියෙන් වෙන්වූ පහසු නො වේ නම් හෝ යැ. කෙල නම් තලතෙල්, අබතෙල්, මිතෙල්, එරබුතෙල්, වුරුණුතෙල් යැ. මධු නම් මැසිමියැ, එංකිත නම් උක්පැණියැ. මස් නම් දියමසයැයි කියනු ලැබේ. මංස නම් යම්කෙනෙකුන්ගේ මස් කැප නම් ඔවුන්ගේ මස්යැ, බිර නම් ගවකිරි හෝ එළකිරි හෝ මිනිකිරි හෝ යම්කෙනෙකුන්ගේ මස් කැපනම් ඔවුන්ගේ කිරි යැ. දඩ නම් ඔවුන්ගේමැ දිනියැ.

නොගිලන්වූවා තමා උදෙසා විනවා නම් පියෝති දුකුළා යැ. පිළිලැබීමෙන් වළඳන්නෙමි යි පිළිගනී නම් දුකුළා ඇවැත් වේ. පරභලායෙහි පරභලායෙහි පිළිදෙස්න ඇවැත් වේ.

නොගිලන්වූවා නොගිලන්සත් ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්න ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා විමනි ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්න ඇවැත් වෙයි. නොගිලන්වූවා ගිලන්සත් ඇතිවූ දිනි විනවා වළඳා නම් පිළිදෙස්න ඇවැත් වේ.

ගිලන්වූවා නොගිලන්සත් ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා විමනි ඇතියා නම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි. ගිලන්වූවා ගිලන්සත් ඇතියා නම් ඇවැත් නැති.

පාවිතකරියාපාළු හිතවුණිවිභවෙනා

අනාපතනී: ගිලානාය ගිලානා හුතවා විඤ්ඤපෙතවා අගිලානා
භුඤ්ඤති, ගිලානාය සෙසකං භුඤ්ඤති, ඤාතකානං පඨාරිකානං
අඤ්ඤාසකාය අත්තනො ධනෙන උමිමකිකාය ආදිකමිකායාති.

අධම්මපාටිදෙසනීයසිකධාපදං.

7. උද්දායා ධො අය්‍යායො අධම්මපාටිදෙසනීයා ධම්මා. තත්ථය්‍යායො
පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. දුතියමි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා.
තතියමි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධාකාය්‍යායො, තස්මි
තුණ්හි. එවමෙතං ධාරයාමිති.

පාටිදෙසනීයානිධිකා.

6. සෙවියා

ඉමෙ ධො පනස්සායො සෙවියාධම්මා උදෙසං ආගච්ඡති.

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා සාවස්සියං විහරති ජෙනවනෙ
අනාථසිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ධො පන සමයෙන ජබ්බකස්සා
භික්ඛුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙකති¹ නිවාසෙතති. මනුස්සො
උජ්ඣායනති වියනති විපාචෙතති: කරං හි නාම භික්ඛුනියො
පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙකති නිවාසෙසසනති සෙයාරාපි
ගිහිකාමභොගිනියොති. අසෙසාස්ස ධො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං
උජ්ඣායනානං වියනානං විපාචෙතනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපච්ඡා -පෙ- තා උජ්ඣායනති
වියනති විපාචෙතති: කරං හි නාම ජබ්බකස්සා භික්ඛුනියො
පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙකති නිවාසෙසසනති¹ -පෙ- සචිං.
කිර භික්ඛුවෙ ජබ්බකස්සා භික්ඛුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි ඔලලෙකති
නිවාසෙසසනති. සචිං හගවා. විහරති බුද්ධො හගවා -පෙ- කරං
හි නාම භික්ඛුවෙ ජබ්බකස්සා භික්ඛුනියො පුරතොපි පච්ඡතොපි
ඔලලෙකති නිවාසෙසසනති. තෙතං භික්ඛුවෙ අපසසනානං වා
පසාදය -පෙ- එවස්ථ පන භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියො ඉමං සිකඛාපදං
උද්දිසතු.

පරිමණ්ඩලං නිවාසෙසසාමිති සිකඛා කරණියාති.

3. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙසකධං නාභිමණ්ඩලං ජාණුමණ්ඩලං
පට්ඨිතාදෙනායා. යා අනාදරියං පට්ඨව පුරතො වා පච්ඡතො වා
ඔලලෙකති නිවාසෙති ආපත්ති දුස්සංඝස්ස.

අනාපතනී: අසඤ්චිච්ච, අසතියා, අජානනායා, ගිලානාය
ආපදස්ස -පෙ- උමිමකිකාය ආදිකමිකායාති.

1 ඔලලෙකතා, ඔලු i ඔලු ii,

අනාපක්ෂී ගිලනහට, ගිලනක් වැ විනවා නොගිලනක් වැ වළඳා නම්, ගිලනකගේ ශෛෂ වළඳා නම්, නැයන්ගේ නම්, පැවරියන්ගේ නම්, අනෙකක්හු උදෙසා නම්, තමාගේ ධනයෙන් නම්, උමතුටුවකට, ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

අටවැනි පිළිදෙස්නී සිකපදයි.

ආයඹාවෙහි අෂට පාට්දෙසනිය ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයඹාවන් පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? තෙවනවට ද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයඹාවෝ පරිඤ්ඤාසහ. එහෙයින් තුෂ්ණිමභ්‍යාසහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමි.

පාට්දෙසනිය ශික්ෂා නිමි.

6. සෙබියා

ආයඹාවෙහි මේ සෙබියධර්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැතැ ජෙනවන නම් අනේපිඩු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩැ වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හඳිත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති නුඟුණ පවසති දෙස් පතුරුවත්. කෙසේ නම් මෙහෙණේ කාමහොගී ගිහියන් මෙන් ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි.

2. හික්කුණු ලමුකොට සිතන නුඟුණපවසන දෙස්පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු. යම් ඒ මෙහෙණ කෙතෙක් අපිස්වුවෝ ... ඔහු ලමුකොට සිතති, නුඟුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුදයි ... සැබැද මහණෙනි, සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හඳිත්දයි. සැබැවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... කෙසේ නම් මහණෙනි සවග මෙහෙණේ ඉදිරිපසිනුදු පසුපසිනුදු එල්වමින් හැන්දහුද? මහණෙනි මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නොවෙයි ... මහණෙනි මෙසේ මේ සිකපදය ද මෙහෙණේ උදෙසත්වා.

පිරිමඩුලු කොට හඳින්තෙමිසි හික්මිය යුතු යි.

3. නැබමඩල දණමඩල වසන්තිය වීසින් පිරිමඩුලු කොට හැන්ද යුතුයි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස ඉදිරිපසින් හෝ පසුපසින් හෝ එල්වමින් හඳිනම් දුකුළා ඇවැත් වෙයි.

අනාපක්ෂී: නො සිතා කරන්නියට, නො සිහියෙන්කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනහට, ආපදයෙහි ... උමතුඇතියාහට, ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

පාචිකයාපාළි භික්ඛුණිවග්ගොයා

1. තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා සාවථීයං වීගරති ජෙතවනෙ අනාරපිණ්ඩකස්ස ආරාමෙ. තෙන ටො පන සමයෙන ජබ්බණ්ඩියා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කරොන්ති. මනුස්සා උත්ඛායනති වියහති වීපාවෙහති, “කථං හි නාම භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කරිස්සහති සෙයාරාපි ගිඪිකාමහොගිනියො” ති.¹

අනෙකාසුං ටො භික්ඛුනියො තෙසං මනුස්සානං උත්ඛායනානං වියනානං වීපාවෙනානං.

2. යා තා භික්ඛුනියො අපිට්ඨා -ථෙ- තා උත්ඛායනානි වියහති වීපාවෙනති, “කථං හි නාම ජබ්බණ්ඩියා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කරිස්සහති” ති. අථ ටො භික්ඛුනියො භික්ඛුනං එතමන් ආරොචෙසුං. භික්ඛු භගවතො එතමන් ආරොචෙසුං.

3. අථ ටො භගවා එතස්මිං නිදුනෙ එතස්මිං පකරණෙ ධම්මං කථං කථා භික්ඛුසංඝං සනතිපාතාපෙථා භික්ඛු පටිපුට්ඨි, සඤ්ඤාකීර භික්ඛූනො ජබ්බණ්ඩියා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කරොන්තිති. සථං භගවා, වීගරති බුද්ධො භගවා. -ථෙ- කථං හි නාම භික්ඛූනො ජබ්බණ්ඩියා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කරිස්සහති. නෙතං භික්ඛූනො අප්පසන්නානං වා පසාදය -ථෙ- එවණ්ඨ පන භික්ඛූනො භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීපහතු.

න උදුකෙ උච්චාරං වා පසසාවං වා ටෙළං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියාති.

එවණ්ඨදං භගවතා භික්ඛුනිනං සික්ඛාපදං පණ්ණස්සං හොති.

4. තෙන ටො පන සමයෙන ගිලානා භික්ඛුනියො උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කාතුං කුන්ඤ්ඤායන්ති. භගවතො එතමන් ආරොචෙසුං. -ථෙ- “අනුජානාමි භික්ඛූනො ගිලානා භික්ඛුනියා උදුකෙ උච්චාරමි පක්ඛාවමි ටෙළමි කාතුං”. එවණ්ඨ පන භික්ඛූනො භික්ඛුනියො ඉමං සික්ඛාපදං උද්දීපහතු.

න උදුකෙ අගිලානා උච්චාරං වා පසසාවං වා ටෙළං වා කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියාති.

5. න උදුකෙ අගිලානා උච්චාරො වා පක්ඛාවො වා ටෙළො වා කාතමෙඛං. යා අනාර්ථියං පටිථි උදුකෙ අගිලානා උච්චාරං වා පක්ඛාවං වා ටෙළං වා කරොති ආපත්ති දුක්ඛට්ඨං.

1. ගිඪිනියො කාමහොගිනියො-මජ්ඣං
ගිඪිකාමහොගිනියො-පිඤ්ඤා

1. එසමයෙහි භාග්‍යවත් බුදුහු සැවැත්‍ය ජන්වන නම් අනේපිටු සිටුහුගේ අරමිහි වැඩා වෙසෙති. එසමයෙහි සවග මෙහෙණේ කාමහොභි ගිහියන් මෙන් දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්. මිනිස්සු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්, “කෙසේ නම් මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝද”යි.

භික්ෂුණ්හු ලමු කොට සිතන නුගුණ පවසන දෙස් පතුරුවන ඒ මිනිසුන්ගේ (අකීර්ති ශබ්දය) ඇසුහු.

2. යම් ඒ මෙහෙණ කෙනෙක් අපිස්වුවෝ...ඔහු ලමුකොට සිතති, නුගුණ පවසති, දෙස් පතුරුවත්: “කෙසේ නම් සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. එකල්හි මෙහෙණේ මහණුන්හට තෙල කරුණ ඇරොස්සු. මහණහු තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ.

3. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ කරුණෙහිලා මේ අවසර-යෙහිලා බික්සහන රැස්කරවා දුහුම් කරා කොට මහණුන් පුළුවන් සේක. සැබෑද මහණෙහි, සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කෙරෙත්ද යි. සැබෑවැ භාග්‍යවතුන් වහන්ස. භාග්‍යවත් බුදුහු ගැරහු ... “කෙසේ නම් මහණෙහි සවග මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කොළෝ දැයි. මහණෙහි, මෙය අප්‍රසන්නයන්ගේ ප්‍රසාදය පිණිස හෝ නො වෙයි. ... මෙසේ ද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි භික්ෂිය යුතු යි.

මෙසේත් වනාහි භාග්‍යවතුන් විසින් මේ සිකපදය මෙහෙණන්හට පනවන ලද්දේ වෙයි.

4. එසමයෙහි ගිලන් වූ මෙහෙණේ දියෙහි මහදියටනුද සුළුදියටනුද කෙළගැසීම ද කරන්නට කුකුසත්. තෙල කරුණ භාග්‍යවතුන්හට සැලකළහ...මහණෙහි ගිලන්මෙහෙණහට දියෙහි මහදියටනු ද සුළුදියටනු ද කෙළගැසීම ද කරන්නට අනුදනිමි. මෙසේද මහණෙහි මෙහෙණේ මේ සිකපදය උදෙසත්වා.

නො ගිලන්වැ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකරන්නෙමි යි භික්ෂිය යුතු යි.

5. නොගිලන විසින් දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු හෝ කෙළගැසීම හෝ නොකළ යුතු යි. යම් මෙහෙණක් අනාදරිය පිණිස නොගිලන්වැ දියෙහි මහදියටනු හෝ සුළුදියටනු ආර් කෙළගැසීම හෝ කරා නම් දුකළා ඇවැත් වේ.

පාරික්ෂයපාළි හික්කුණිවිහබෙයා

අනාපතති: අසංඝිච්චි අසකියා අජානනකියා ගිලානාය
ඵලෙකතො උදකං ඔසුරති, ආපදසු උමුතතිකාය විතතිකාය
වෙදනට්ඨාය ආදිකමමිකායාති.

පණණරසමසිකවාපදං.

උද්දිට්ඨා ටො අයායො සෙවියා ධම්මා. තත්ථයායො
පුච්ඡාමි කච්ඡි පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්ඡි පරිසුද්ධා.
තතියමපි පුච්ඡාමි කච්ඡි පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙක්ඛයායො තසමාතුණි.
ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

සෙවියා නිට්ඨිකා.

7. අධිකරණසමරා

ඉමෙ ටො පනායායො සත්ත අධිකරණසමරා ධම්මා උදෙසං
ආගච්ඡති.

1. උපපත්තුපනතානං අධිකරණානං සමරාය වූපසමාය සමුච්ඡා-
විතයො දතබ්බො, සකිච්ඡිතයො දතබ්බො, අමුළාචිතයො දතබ්බො,
පටිඤ්ඤාය කාරෙතබ්බං, යෙභුයාසිකා තසසපාපියාසිකා තිණවජාර-
කොති.

2. උද්දිට්ඨා ටො අයායො සත්ත අධිකරණසමරා ධම්මා.
තත්ථ අයායො පුච්ඡාමි කච්ඡි පරිසුද්ධා. දුතියමපි පුච්ඡාමි කච්ඡි පරිසුද්ධා.
තතියමපි පුච්ඡාමි කච්ඡි පරිසුද්ධා. පරිසුද්ධෙක්ඛයායො තසමා තුණි.
ඵවමෙතං ධාරයාමිති.

අධිකරණසමරා නිට්ඨිකා

3. උද්දිට්ඨා ටො අයායො නිදනං, උද්දිට්ඨා අවමපාරාජිකා
ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්තරස සබ්බාදිසෙසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තිංසනිසසකියා
පාරික්ෂියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ඡසවසිකා පාරික්ෂියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා
අවමපාටිදෙසනියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සෙවියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්ත
අධිකරණසමරා ධම්මා, එතතකං තසස භගවතො සුත්තාගතං
සුත්තපරියාපනං අනවඤ්චාසං උදෙසං ආගච්ඡති. තත්ථ සබ්බාගෙව
සමග්ගාහි සමෙමාදමානාහි අවිච්ඡිකානාහි සික්ඛිතබ්බනාති.

හික්කුණිවිහබෙයා නිට්ඨිකො.

පාරික්ෂයපාළි නිට්ඨිකා.

අනාපතී: නොසිතා කරන්නියට, නො සිතියෙන් කරන්නියට, නො දන්නියට, ගිලනහට, ගොඩබිම කරන ලද්ද දියටබැසයේ නම්, ආපදයෙහි, උමතුඇතියාට, විසුරුණු සිත් ඇතියාට, වෙදනායෙන් පෙළුණියට, ආදිකම්කාවට ඇවැත් නැති.

පසළොස්වතු සිකපද යි.

ආයතාවෙහි සෙවියධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවස්මි. කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදුවවුද? තෙවනවටද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදුවවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂ්ණිමිභූතයහ. තෙල කරුණ මෙසේ දරමි යි.

සෙවිය ගික්කා නිමි.

7. අධිකරණසමර

ආයතාවෙහි මේ සජ්ඣ අධිකරණසමරධම්මයෝ උදෙසීමට පැමිණෙත්.

1. උපනුපත් (විවාදී) අධිකරණයන්ගේ ශමනය පිණිස ව්‍යුපශමය පිණිස සම්මුඛාවිනය දියයුත්තේ යැ. සත්විනය දියයුත්තේ යැ, අමුළුභවිනය දියයුත්තේ යැ. ප්‍රතිඥායෙන් කරවිය යුතුයැ, යෙහුයාසිකායැ, තසසපාපියාසිකා යැ, තිණවත්ථාරක යි.

2. ආයතාවරුහි සජ්ඣ අධිකරණසමර ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහිලා ආයතාවන් පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? දෙවනවටද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදුවවුද? තෙවනවටද පුළුවස්මි, කිම පිරිසුදු වවුද? මෙහිලා ආයතාවෝ පරිශුද්ධයහ. එහෙයින් තුෂ්ණිමිභූතයහ. මෙසේ තෙල කරුණ දරමි යි.

අධිකරණසමරයෝ නිමියාහුයි.

ආයතාවෙහි නිදනය උදෙසන ලදි. අෂ්ට පාරාජික ධම්මයෝ උදෙසන ලදහ, සතළොස් සහවෙසෙස් දහම්හු උදෙසන ලදහ. තිස් නිසැහි පව්ති දහම්හු උදෙසන ලදහ. එක්සියසසැටක් පව්ති දහම්හු උදෙසන ලදහ. අට පිළිදෙස්නි දහම්හු උදෙසන ලදහ. සෙවිය දහම්හු උදෙසන ලදහ. සත් අධිකරණ සමර දහම්හු උදෙසන ලදහ. ඒ භාග්‍යාවතුන් වහන්සේගේ සුත්‍ර සංඛ්‍යාත භික්ෂුණි විහඬගයෙහි ආවාඩු භික්ෂුණිවිහඬයට ඇතුළත් වූ මෙතෙක් භික්ෂාවෝ අඩමසක් පාසා උදෙසීමට පැමිණෙත්. සමඟ වූ සතුටුවන විවාද නො කරන හැමදෙනා විසින් මැ මෙහිලා භික්ෂිය යුතු යි.

භික්ෂුණි විහඬගය නිමි.

පාවිතකියපාළි නිමියා යැ.

පාච්ඤානියපාලි භික්ෂුනීවිභවගය

සඤ්ඤානාමානුකූලමංගලා

	පිට්ඨකයා		පිට්ඨකයා
අචිරවතී	184		104, 106, 122,
අනාරාමිණධික	30, 34, 40, 134,		128, 134, 166,
	184, 208, 234,		172, 188, 196,
	256, 350		198, 200, 202,
අරිඨගඤ්ඤාධිපුක	18		204, 212, 214.
කටමොරකතීක්ෂක	344		336, 340, 342,
කපිලවස්තු	142, 274	දෙවදත්ත	344
කලඤ්ඤානිවාස	154, 228,	නඤ්ඤා	2, 134
	230, 344	නඤ්ඤා	2, 134
කොකාලික	344	නිග්ගොධාරාම	142, 274
කොසල	36, 44, 46	පසෙතදී කොසලො	36, 124, 128
කොසලෙසු	174	භද්දාකාපිලානී	40, 158, 160,
බණ්ඩදෙවියාපුත්ත	344		178, 212
වණ්ඩකාලි	48, 62, 70,	මහාපජාපතීගොතමී	142
	180, 220, 332	රාජගහ	154, 228, 230,
ජබ්බකසියා	138		344
ජබ්බකසියා භික්ෂුනියො	350	වෙසාලී	34
ජෙතවන	2, 14, 24, 30,	වෙළචන	154, 228, 232, 344
	34, 40, 42, 44, 46,	සමුද්දාන	344
	158, 184, 234,	සාකෙත	42, 216
	256, 350.	සාවතී	2, 14, 24, 30,
දුලලනඤ්ඤා	2, 14, 18, 30,		34, 350
	36, 48, 96, 98, 100,	සාළු (මිහාරනකා)	2, 14
		සුඤ්ඤා	2, 14, 54, 48, 134

පාචනතියපාලි භික්ෂුනීවිගඩග

විසෙසපදනුකකමණිකා

අ	පිට්ඨකයා	අ	පිට්ඨකයා
අකතසභායං	20	අනවඤ්චාසං	276
අකාලච්චරං	96, 98	අපසකිකාය	86
අකඛනතියා	84	අපලොකෙකා	342
අකකම්මා	294	අපඤ්ඤානා	50
අච්චාචදරං	32	අපනිකාරං	18
අච්චිකා	96	අපධංසිත	40, 42, 46
අඤ්ඤදසීකෙත	110, 112, 114, 116, 120	අභිධම්මං	366
අඤ්ඤද්දිසිකෙත	110, 112, 114, 116, 120	අයොපකෙත	92
අච්චකාරික	34	අරුණුග්ගමන	48
අච්චාචද්දිකා	26	අච්චඤ්ඤා	86
අච්චාචද්දිකා	130	අච්චලඤ්ඤ	150
අච්චාචද්දිකා	92	අච්චතා	14, 16
අච්චාචද්දිකා	34	අච්චසුත	4, 54, 60
අච්චකක	8	අච්චිකකමසමාදානං	300
අච්චකරණකාරිකා	48	අසකච්චිකා	368
අච්චාචද්දිකා	142	අසද්ධම්මසස	24
අනාධිවාසිකජාතිකා	294, 314	අසාතානං	294
අනානුඤ්ඤානං	342		
අනානාසාරාධිකිනී	336, 338	ආ	
අනානාරිකා	58	ආජීවකසෙය්‍යා	32
අනාපලොකෙකා	278	ආදිසසදිනනං	98
අනාභිරඤ්ඤා	64	ආපණ්ණිකසස	102, 116
අනාපුච්චා	364	ආපණ්ණාධිකරණං	72
අනුපොසථිකං	276	ආපනතසසස	282
අනුච්චසං	346	ආහතකො	34
අනුච්චද්දිකරණං	72	ආමකධඤ්ඤා	146
අනුසංචච්චරං	346	ආමකතිකාපණං	92
අනොසාරිතො	24	ආරාමුපචාරො	352
අනතරවාසක	48	ආචසරො	250
අනොකාජාත	34	ආසද්දි	236
		ආහතච්චික	64
		ආහුඤ්ඤා	230

විශේෂපදනුකූලමූලික

ඉ	පිටපත	ක	පිටපත
ඉඩක	58	කුඩුපිකා	356
ඉසාලකාර	356	කපාර	26
		කපා	36, 38
උකකුටික	290	කලිබල	124
උකතිණානුචිකිකා	18, 20	කය	102, 106
උකුකුය	84, 86	කරමාරානිත	34
උකකදනකපොණ	56, 60	කලහකාරිකා	48
උකකසාවිකා	184	කවාවටන	162
උකකසුඛි	142	කහාපණ	106
උකකසිත	30		
උපකපයා	346, 348	කා	
උපොසරො	276	කාමහොගිනියො	350, 352
උපොණ්ඩියමානා	354	කාලවිවර	98
උබහකක	10	කි	
උබහජානුමණ්ඩල	8	කිලකුජකා	350
උලිචුක	150	කිලකුජන	162
උසකයවාදිකා	32		
උසකවො	134	කු	
උසකකක	336	කුකකුටිකා	62, 64
		කුයාරි	2
උ		කුඩ්ඩන	162
උනආදසවසක	294, 296	කුග්ල	2
උනආදසවසක	326	කුද්‍රසකො	148
උනආදසවසක	314	කුමාරකසංසට්ඨ	340
		කුලංස	56
උ		කුලානුදයකා	354
උකිජ්‍ය	228	කුලපිකා	354
		කු	
උ		කුටාගාරසාලාය	240
උවාරද	274, 276		
උභිත	46	කො	
		කොසලියා	164
ක		කොධනා	340
කඩු	148		
කවාවත	150	බ	
කපුකාන	294	බරාන	294

විශේෂපද්‍යාකෘති සංකීර්ණ

	වි	පිටුවක	වි	පිටුවක
විලසන		64	විවරකාලසමයො	202
	වි		විවරසංකල්පනය.	194
විශ්වකල්ප.		332	වේ	
	වේ		වේකාපිත.	114
වේදානසාලො		134	වේකාපෙත්තියා	126
	වේ		වේකාපෙත්තා	106, 114
වේදාන.		130	ඡ	
	ඡ		ඡන්දාපාහන.	350
ගජධවංශයකෙත		358	ඡන්දාං (සංහරිතා)	110, 112, 116, 122
ගරුපාපුරණ.		126	ඡන්දාමිතී	70
ගරුභාරා		282	ඡන්දා ධර්මසු	286, 288
	භ		ඡ	
ගාමිකාවාසෙ		272	ඡන්දා ධර්මකෙත	140
	භි		ඡන්දා	342
ගිලාන		350	ඡි	
ගිහි		350, 352	ඡිසංචාරය	294
ගිහිගත.		294	ඡි	
ගිහිගතා		304	ඡි.සමකසවාතාතපසිරි.සප- සංචාරාන.	294
	භො			
ගොඨුලො		148	ඡ	
	ච		ඡන්දාල.	116
චූෂ්ඨි.		340	ඡන්දාසාතක.	138
චතුක්කස පරම.		126	ඡි	
චරණගිලාන		4	ඡිසාන.	294
	චා		ඡ	
චාවලසුනෙ		136	ඡන්දා	368
	චි		ඡ	
චිකිත්සාලො		268	ඡන්දාලයා	70
චිත්තමානසා		90	ඡන්දාගතාන.	294, 314
චිත්තාරූප.		54	ඡන්දානාන.	294, 314
චිත්තාගාර.		294		

විසේෂපද්‍රව්‍යකතම නිකා

	දෙ	පිට්ඨකයා	ප	පිට්ඨකයා
දෙසගාමිනී		70	පරිශුච්ඡිනො	44
			පලණුට්ඨක	136
	ධ		පලකයා	236
ධනකකීත		34	පව්‍යානී	310
	ධා		පසාඨං	278
ධාතී		284	පසාඨං (ජාතං)	276, 278
			පසාරොසනී	92
	චු		පහුතං	344
චුත්තා		224		
	නි		පා	
			පාටඛකී	354
නිකුට		2	පාණහරාතං	294
නිබ්බදන		2	පාදකඨලිකං	50, 264
නිසසාරණිය		32	පාදපිටං	50, 264
			පාදෙදකං	50
	ප		පානීයරාලකං	144
පක්ඛමානතතං		90	පාපසද්ද	76, 78, 84
පක්ඛසංකප්පානා		270	පාපසිලොකා	76, 78, 84
පච්චක්ඛාමී		62	පාපාචාරා	76, 78, 84
පච්චාකතා		72	පායනතී	284
පට්ටා		122	පාරිවාසික ඡන්දනෙන	344
පට්ඨෙකකාස		48	පාචාරිකසස	110, 112
පට්ඨෙකකාසනතී		78		
පට්ටිකතා		50	පි	
පණ්ඩක		56	පිඤ්ඤාකං	360
පණ්ඩුපලාසො		16	පිපාසාය	294
පණ්ණිවජ්ඣනං		350		
පණ්ණාචාරිකං		92	පි	
පණ්ණාචාරිකවිභේදනා		340	පුග්ගලිකෙන	122
පණ්ණාදනං		92	පුරිසනාරගතා	296, 300
පරිකම්බිත		46	පුරිසසංසඨං	340
පරිකම්බිතා		342		
පරිපුණ්ණද්වාරදසව්‍යසං		296, 298	පු	
පරිපුණ්ණද්වාරදසව්‍යසං		328, 330	පුග	36, 116, 118
පරිබ්බාජකො		200	පෙ	
පරිභව්‍යතාය		86	පෙත්තකං	30

විෂයසපදනුකතමණිකා

එරස්සු	එ	පිට්ඨකයා	රා	පිට්ඨකයා
		2	රාජාගාරං	234
	බ			
බසුභ		166	රු	
බහාරාමකොට්ඨක		4	රුහිතං	278
බතිච්චාරකොට්ඨක		4		
	හ		ල	
			ලජ්ඣනියො	62, 64
හඤ්ජනකෙ		136	ලසුනං	134
හණ්ඩනකාරිකා		48	ලසුනෙන	134
හණ්ඩිකෙ		134	ලහුපාපුරණං	130
හත්තග්ග		58	ලුබ්චිවරා	96
හතකො		34		
හයගාමිනී		70	ච	
හස්සකාරිකා		48	චචනපථානං	294, 314
	භා		චචෙන	46
භාණිකා		122, 124	චජ්ජපටි වජාදිකා	14, 76, 78, 84
	ම		චජ්ජකා	36
			චජ්ජකං	38
මණ්ඩලබ්භං		350	චජ්ජකිනියො	32
මහ්නිකාපකෙතා		92	චයං	354
මහාජනිකෙන		116, 120	චරකො	148
මහිව්ජා		126	චරහණ්ඩං	36
මුණ්ඩා		32		
	මො		වා	
මොහගාමිනී		70	වාතමණ්ඩලිකා	368
	ය		වාසිතකං	360
			වාසිතකෙන පිඤ්ඤකෙන	358
යථො		148	වාසි	2
	යා		වාළා	268
			වි	
යාගු		116, 118	විකසනුපගප ජිජමං	102
යාවජීවිකං		268	විසාසං	150
යාමකාලිකං		268	විවාදකාරිකා	48
	ර		විවාදධිකරණං	72
රත්තනිකාරෙ		158	විදුපනෙන	144
රට්ඨාය		354	විබහනතා	270
රජො		354	විසසර	4, 44

විෂයසපදනුකූලමූලික

	වී	පිටස්ඛයා		ස	පිටස්ඛයා
විෂයය		354	සංවාසා		274
විසාරය		122, 124	සංකල්පනා		354
විභේදනය		76, 78, 84	සංකල්පනා		350
			සංකල්පනා		306, 308, 312
	වූ				
වූවන්ගෙන්		304, 328		සා	
වූවන්ගේ		310	සාමාන්‍යය		362
	වේ			සි	
වේගය		84	සිංහලයා		286, 362
වේගයකිනිසා		86	සිංහලයා		286, 288, 298
	වේ		සිංහලයා		354
වේගයකිනිසා		30			
	ස		සංකල්පනා	සො	340
සංකල්පනා		354			
සංකල්පනා		368		හ	
සංකල්පනා		150	හංසයා		134
සංකල්පනා		354, 356	හංසයා		136
සංකල්පනා		338	හංසයා		136